

ŘECKO-ČESKÝ SLOVNÍK

Sestavil

VÁCLAV PRACH,

gymn. profesor

Praha I. 1942

Veř. obch. společnost

SPRINGER A SPOL.

PŘEDMLUVA.

Nový řecko-český slovník má základem oba slovníky Lepárovy a jest určen především našemu studentstvu. Výrazový a slovní podklad jest rozšířen o dílo Thukydidovo, Nový Zákon a všechny spisy i výbory řecké, které se dnes čtou na středních školách. K Aischylovi a Euripidovi jsem přihlížel teprve v druhé řadě a ve spojitosti se spisy jinými.*)

Snaha omeziti hospodárně rozsah díla nedovoluje uváděti všechny rozdílné vazby a odchylné nebo nepravidelné tvary, ale četné odkazy nahrazují tento nedostatek. Zamýšlel jsem původně připojiti k slovníku seznam všech nepravidelných sloves a slov se všemi odchylkami, než rozsah slovníku by tím neúměrně vzrostl. Ukáže-li se toho potřeba, stane se tak dodatečně ve zvláštní příloze. Zatím odkazuji na nepravidelná slovesa v řecké mluvnici (Niederle-Groh-Niederle 14. vyd. v Praze 1935) str. 90, 104, 120, 142 a na výklad o mluvě Homérově a Hérodotově tamže na str. 116 a 133.

Slovesa stažená jsou uváděna tvary staženými, jak se jim student vsutku učí, a připojuji proto všude infinitivy. Pouze u sloves jednoslabičných zůstal v 1. os. tvar nestažený pro srozumitelnost. Iónské tvary (-η) a dórské (-ᾶ) jsou uvedeny v závorkách, pokud se takové varianty vyskytují, rovněž kolísání sloves na -ρω a -σω. Adverbia jsou uvedena samostatně jen výjimečně a nutno je hledati u příslušných adjektiv.

Etymologie jest věcí výkladu a bez něho zavede někdy na scestí. Proto jsem upustil od etymologického lámání slov, někdy dosti násilného, a kmenový význam přidávám jen tam, kde deduktivní postup nepůsobí obtíží, nebo kde vedle základního tvaru se vyskytuje řada druhotvarů. Výrazy v uvozovkách se týkají významů z básní Homérových podle zpracování Vaňorého. Slova v závorkách určují význam původní, vysvětlují od-

*) Podrobný vokabulár z některých dramat Euripidových jest v dodatku.

vozený, naznačují střídavost užívání nebo dokreslují plnost tvarovou. Jiné poznámky, které nejsou překladem, jsou tištěny kursivou. Vynechal jsem dále citáty celých veršů a vět i údajů místních, ale všechny vhodné lexikální výrazy k tomu či onomu místu jsou vyčerpány.

Snaha poskytnouti co největší zásobu slov řeckých a zachytiti jejich bohatou rozmanitost v českém vyjádření způsobila také, že jsou vynechána vesměs jména vlastní. Není jich třeba, neboť všechna vydání klasiků i výborů jsou dnes opatřena bohatými poznámkami i seznamy příslušných jmen vlastních a jich vypuštění pomohlo zmenšiti monstrósní tloušťku řeckých slovníkových foliantů, nehledě ke stránce hospodářské.

Popud k vydání slovníku vyšel přímo od pánů nakladatelů. Uvalili na mne těžký úkol disiecta membra, třebaš dlouho připravovaná a stále odkládaná, shrnouti v celek a propracovati, ale vím, že je k tomu vedla nezištná snaha prospěti celku a děkuji jim za ty, v jejichž zájmu se to stalo.

V červenci 1941.

Václav Prach.

Řecká abeceda.

1.	A	α	= a (alfa)
2.	B	β	= b (béta)
3.	Γ	γ	= g (gamma)
4.	Δ	δ	= d (delta)
5.	E	ϵ	= e (epsílon)
6.	Z	ζ	= (d)z (^d zéta)
7.	H	η	= é (éta)
8.	Θ	θ	= th (théta)
9.	I	ι	= i (ióta)
10.	K	κ	= k (kappa)
11.	Λ	λ	= l (lambda)
12.	M	μ	= m (mý)
13.	N	ν	= n (ný)
14.	Ξ	ξ	= ks (ksí)
15.	O	$\omicron$	= o (omílkron)
16.	Π	π	= p (pí)
17.	P	ρ	= r (ró)
18.	Σ	σ, ς	= s (sígma)
19.	T	τ	= t (tau)
20.	Y	υ	= y (ýpsílon)
21.	Φ	φ	= f (fí)
22.	X	χ	= ch (chí)
23.	Ψ	ψ	= ps (psí)
24.	Ω	ω	= ó (ómega)

Attické měsíce.

1. Hekatombaión (červenec—srpen).
12. hry Nemejské, 16. Synoikie, 24.—29. Panathénaie.
2. Metageitnión (srpen—září).
11.—16. hry Olympijské a Pythijské.
3. Boédromión (září—říjen).
16.—25. Velké Eleusinie.
4. Pyanepsión (Pyanopsión) (říjen—listopad).
9.—13. Thesmoforie, 19.—21. Apaturie.
5. Maimakterión (listopad—prosinec).
6. Posideón (Poseideón) (prosinec—leden).
Dionysie venkovské.
7. Gamélión (leden—únor).
8. Anthestérión (únor—březen).
19.—21. Malé Eleusinie.
9. Elafébolión (březen—duben).
9.—13. Dionysie městské.
10. Munichión (duben—květen).
Isthmické hry.
11. Thargélión (květen—červen).
12. Skiroforión (červen—červenec).

Poznámka: Slavnosti jsou uvedeny jen významnější. Hry Olympijské, Nemejské, Panathenajské a Pythijské nebyly každoročně, nýbrž se řídily podle olympiád.

Letopočet podle olympiád.¹⁾

Olympiada	Rok olympiady	Ab urbe condita	Letopočet
1.	1.	—	776.
6.	4.	1.	753.
10.	1.	14.	740.
50.	1.	174.	580.
80.	1.	294.	460.
90.	1.	334.	420.
100.	1.	374.	380.
110.	1.	414.	340.
120.	1.	454.	300.
130.	1.	494.	260.
140.	1.	534.	220.
150.	1.	574.	180.
160.	1.	614.	140.
170.	1.	654.	100.
180.	1.	694.	60.
194.	4.	753.	1.

¹⁾ Jedna olympiada značí období čtyřletá.

Míry a váhy.

1. Délkové.

1 στάδιον (stadion)	= 5 πλέθρα (plethron)	= 100 ὀργυαί (sáh)	= 333 $\frac{1}{3}$ πήχεις (loket)	= 500 πόδες (stopa)	= 164 m
	1 πλέθρον	= 10 ὀργυαί 1 ὀργυιά	= 66 $\frac{2}{3}$ πήχεις = 3 $\frac{1}{3}$ πήχεις	= 100 πόδες = 5 πόδες	= 32,8 m = 1,64 m
			1 πῆχυς	= 1 $\frac{1}{2}$ πόδες	= 0,49 m
1 παρασάγγης (parasanga)	= 30 (40) stadií.			1 πούς	= 0,328 m

2. Duté.

a) Suché: 1 μέδιμνος (medimnos)	= 48 χοίνικες (choinix)	= 192 κοτύλαι (kotylé)	= 52,53 l
	1 χοίνιξ	= 4 κοτύλαι	= 1,094 l
		1 κοτύλη	= 0,27 l
b) Tekuté: 1 μετροπήγης (metrétés)	= 12 χόες (chús)	= 144 κοτύλαι (kotylé)	= 864 κύαθοι (kyathos)
	1 χούς	= 12 κοτύλαι	= 72 κύαθοι
		1 κοτύλη	= 6 κύαθοι
			1 κύαθος

3. Váhy (peníze).

1 τάλαντον (talent)	= 60 μναί (mina)	= 6000 δραχμαί (drachma)	= 36 000 ὀβολοί (obolos)	= 26,19 kg
	1 μνα̃	= 100 δραχμαί 1 δραχμή	= 600 ὀβολοί 6 ὀβολοί	= 0,436 kg
			1 ὀβολός	= 4,37 g
				= 0,728 g
				= 0,091 g

Přehled zkrácenin.

<i>adj.</i>	— adjektivum.	<i>min.</i>	— minulý čas.
<i>adv.</i>	— adverbium.	<i>neos.</i>	— neosobné.
<i>aiol.</i>	— aiolský dialekt.	<i>neř.</i>	— neřecké.
<i>aor.</i>	— aorist.	<i>neskl.</i>	— nesklonné.
<i>abl. ak.</i>	— ablativ, akusativ.	<i>obyč.</i>	— obyčejně.
<i>aram.</i>	— aramejsky.	<i>odv.</i>	— odvozeno.
<i>dat.</i>	— dativ.	<i>opt.</i>	— optativ.
<i>def.</i>	— defektivum (ne- úplný tvar).	<i>os.</i>	— osoba.
<i>dem.</i>	-- deminutivum (zdrobnělý tvar).	<i>part.</i>	— participium.
<i>dor.</i>	— dórský dialekt.	<i>partik.</i>	— partikule (částice slovní).
<i>du.</i>	— duál.	<i>pas.</i>	— pasivum
<i>enkl.</i>	— enklitikon (pří- klonka).	<i>perf.</i>	— perfektum.
<i>fem.</i>	— femininum.	<i>pers.</i>	— persky.
<i>frekv.</i>	— frekventativum (tvar opakovací).	<i>plur.</i>	— plurál.
<i>fut.</i>	— futurum.	<i>pod.</i>	— podobně.
<i>gen.</i>	— genitiv.	<i>post.</i>	— postpositivně (zá- slovně).
<i>gram.</i>	— pojem gramatický.	<i>praes.</i>	— praesens.
<i>hebr.</i>	— hebrejsky.	<i>předch.</i>	— předchozí.
<i>imperat.</i>	— imperativ.	<i>předl.</i>	— předložka.
<i>imperf.</i>	— imperfektum.	<i>přech.</i>	— přechodník.
<i>ind.</i>	— indikativ.	<i>pův.</i>	— původní tvar.
<i>inf.</i>	— infinitiv.	<i>red.</i>	— reduplikace, re- duplikovaný.
<i>instr.</i>	— instrumentál.	<i>sgl.</i>	— singulár.
<i>ion.</i>	— iónský dialekt.	<i>sc.</i>	— scilicet (t. j.).
<i>intr.</i>	— intransitivum (nepřechodné).	<i>spoj.</i>	— spojka.
<i>iter.</i>	— iterativum (tvar opětovací).	<i>srov.</i>	— srovnaj.
<i>j.</i>	— jiné.	<i>sub.</i>	— substantivum.
<i>komp.</i>	— komparativ.	<i>sup.</i>	— superlativ.
<i>konj.</i>	— konjunktiv.	<i>trans.</i>	— transitivum (pře- chodné).
<i>lok.</i>	— lokál.	<i>vl.</i>	— vlastní.
<i>med.</i>	— medium.	<i>vok.</i>	— vokativ.
		<i>výz.</i>	— význam.

Arabské číslice u adjektiv značí východnost, vodorovná čárka na samohláskách určuje délku.

A

- A, α (ἄλφα) a
 α' = 1
 ἄ (dor.) = ἡ člen; ἄ = ἡ který
 ἄ ach, ó
 ἀάατος 2. neporušitelný, neklamný, neškodný
 ἀαγής 2. (ἄγνυμι) nezlomný, nezlomitelný
 ἄαπτος 2. (ἄπτομαι) nedotknutelný, nepřístupný
 ἀάσχετος 2. = ἄσχετος
 ἀάω (ἀάζω) -ειν mámiti, šáliti, zaslepiti
 ἀβακῶ -εἶν býti nevědomý, nic netušiti, neznamenati
 ἀβαρής 2. neobtěžený, neúnavný, lehký
 ἀβασάνιστος 2. nevyzkoušený
 ἀβασίλευτος 2. bez pána, nezávislý
 ἄβατος 2. neschůdný, nesjízdný, nepřístupný, posvěcený, čistý
 ἀβέβαιος 2. nepevný, nejistý
 ἀβελτερίᾱ ἡ zpozdilost, pošetilost
 ἀβέλτερος 3. pošetilý, zpozdilý
 ἀβίωτος 2. nehodný života, nesnesitelný, bídný
 ἀβλαβής 2. beze škody, neporušitelný, neškodný, nevinný
 ἀβλής -ήτος (βάλλω) nevržený, zcela nový
 ἄβλητος 2. (βάλλω) nezraněný, nezasažený
 ἀβληχρός 3. slabý, jemný, lahodný
 ἀβουλίᾱ ἡ (-ίη) bezradnost, nerozvážnost, nerozhodnost
 ἄβουλος 2. bezradný, nerozvážný, bezstarostný, lhostejný
 ἀβουλῶ -εἶν nechtíti
 ἀβούτης -ου beze skotu
 ἀβροδίαιτος 2. bujně žijící, zženštilý, rozmařilý
 ἄβρομος 2. hlučící, se hřmotem
 ἀβρός 3. něžný, jemný, zženštilý
 ἀβροτάζω -ειν minouti, chybiti
 ἀβρότης -ητος ἡ bujnost, uhlazenost, nádhera
 ἄβροτος 3. i 2. (ἄμβροτος) nesmrtelný, božský, svatý
 ἀβρούνω -ειν zženštile jednati; med. pyšniti se
 ἄβυσσος 2. bezedný; ἡ ἄ. propast
 ἀγάζομαι = ἄγαμαι
 ἀγαθοεργίᾱ ἡ záslužný čin (i -εργίη)
 ἀγαθοεργός ὁ zasloužilý muž
 ἀγαθοεργῶ -εἶν prokazovati dobro
 ἀγαθοποιίᾱ ἡ řádné jednání
 ἀγαθοποιός ὁ řádně jednající
 ἀγαθοποιῶ -εἶν dobře činiti, řádně jednati
 ἀγαθός 3. dobrý, statný, mocný, chrabřý, zdárný, šlechetný, urozený, řádný, zdravý, čestný; τὸ ἀγαθόν dobro, štěstí, přednost, ctnost, bohatství; ἐπ' ἄ. k dobru
 ἀγαθουργῶ -εἶν = ἀγαθοεργῶ
 ἀγαθωσύνη ἡ poctivost, počestnost, dobročinnost
 ἀγαίωμαι = ἄγαμαι

- ἀγακλεής 2., ἀγακλειτός 3.,
ἀγακλυτός 3. přeslavný, pro-
slulý
- ἀγαλλίᾱσις ἡ slast, rozkoš, ple-
sání
- ἀγαλλιῶ -ᾶν (*med.*) jásatí, ra-
dovati se
- ἀγάλλω -ειν zdobiti, krásłiti;
med. pyšniti se, honositi se,
těšiti se, oblíbiti si
- ἄγαλμα -ατος τό skvělé dílo,
ozdoba, posvátný dar, socha
boha, obraz
- ἀγαλματοποιός ὁ sochař
- ἄγασμαι -σθαι žasnouti, diviti
se, velebiti, záviděti, horšiti
se, nepřáti
- ἀγαμένως pochvalně, lichotně
- ἄγαμος 2. neprovdaný, nešťast-
ně provdaný
- ἄγᾱν přílišně, zcela, mocně, pří-
liš
- ἀγανάκτησις -εως ἡ rozmrze-
lost, nevole, pohoršení
- ἀγανακτητός 3. vzbuzující ne-
voli, nelibost; pohoršlivý
- ἀγανακτῶ -εῖν horšiti se, vzru-
šiti se, býti nespokojen
- ἀγάννιφος 2. zasněžený, sněhem
pokrytý
- ἀγανός 3. vlídný, lahodný, mír-
ný, jemný
- ἀγανοφροσύνη ἡ přívětivost,
laskavost
- ἀγανόφρων 2. přívětivý, laskavý
- ἀγάομαι = ἄγασμαι
- ἀγαπάζω = ἀγαπῶ
- ἀγάπη ἡ láska; *plur.* hody lásky
- ἀγαπήνωρ -ορος mužný, boje-
chtivý
- ἀγάπησις -εως ἡ milování
- ἀγαπητός 3. milovaný, vytou-
žený, spokojený, obdivovaný;
ἀγαπητῶς rád, dostatečně,
sořva
- ἀγαπῶ -ᾶν rád viděti, vítati,
milovati, býti spokojen, spo-
kojiti se, vážiti si, oblíbiti si,
býti rád
- ἀγάρροος 2. silně proudící
- ἀγάστονος 2. hlučně šumící, hu-
čící
- ἀγαστός 3. obdivuhodný
- ἀγαυός 3. proslulý, vznešený
- ἀγαυρός 3. pyšný, obdivuhodný
- ἀγγαρεύω -ειν nutiti
- ἀγγαρήιος ὁ = ἄγγαρος
- ἄγγαρος ὁ (*pers.*) jízdní posel
poštovní; (ἀγγαρήιον τό spěš-
ná pošta)
- ἀγγεῖον τό nádoba, urna,
schránka
- ἀγγελίᾱ ἡ (*i* -ίη) poselství,
zpráva, rozkaz
- ἀγγελίης ὁ posel, vyslanec
- ἀγγελιηφόρος ὁ hlasatel, posel,
doručovatel
- ἀγγέλλω -ειν hlásiti, oznamo-
vati, zvěstovati, nařizovati
- ἄγγελμα τό = ἀγγελία (zpráva,
poselství)
- ἄγγελος ὁ posel, vyslanec, hla-
satel, anděl
- ἀγγήιον τό = ἀγγεῖον
- ἄγγος τό = ἀγγεῖον (schránka,
nádoba)
- ἄγε, ἄγετε nuže, vzhůru
- ἀγείρω -ειν sbíratí, shromaž-
ďovati, žebřati; *med.* sebrati
se, vzpamatovati se

- ἀγελαῖος 3. náležející ke stádu, žijící ve stádě
 ἀγελαστί bez usmání
 ἀγελείη ἡ poskytující kořist
 ἀγέλη ἡ stádo, hromada, dav
 ἀγεληδόν jako stádo, v podobě stáda
 ἀγενεᾶλόγητος 2. neznámého původu, bez rodu
 ἀγένειος 2. bezvousý
 ἄγενής 2. = ἀγεννής
 ἀγέννητος 2. (= ἀγέννητος) nenarozený, neučiněný, nestálý
 ἀγεννής 2. nešlechtického původu, nešlechtný, nehodný, sprostý
 ἀγέννητος 2. nezrozený (viz též ἀγέννης)
 ἀγέραςτος 2. bez čestného daru, neobdařený
 ἄγερσις -εως ἡ sbírání, shromáždování
 ἀγέρωχος 2. bojektivý, pyšný, divoký, skvělý
 ἄγευστος 2. neokoušený, nezkušný, neobeznámený
 ἄγη ἡ úžas, obdiv, závist
 ἀγηλατῶ -εῖν poslati do vyhnanství, vypovědět
 ἄγημα τό vybraný sbor vojenský
 ἀγηνορίη ἡ zmužilost, srdnatost, zpupnost
 ἀγήνωρ -ορος zmužilý, zpupný
 ἀγήραος 2. (i ἀγήρως) nestárnoucí, věčně mladý, nepomíjející
 ἀγήρατος 2. = ἀγήραος
 ἀγητός 3. hodný obdivu, překrásný
- ἀγιάζω -ειν zasvěcovati, posvětit
 ἀγιασμός ὁ posvěcení, svatost
 ἀγίζω -ειν posvětit
 ἀγῖνῶ -εῖν voditi, dovážeti, svážeti
 ἄγιος 3. posvěcený, svatý
 ἀγιότης -ητος ἡ posvátnost, svatost
 ἀγιωσύνη ἡ = ἀγιότης
 ἀγκάζομαι -εσθαι vzít do náručí, rukama pozdvihnouti
 ἀγκάλη ἡ loket, paže, náruč
 ἀγκαλῖς -ίδος ἡ náruč
 ἀγκαλῶ -εῖν = ἀνακαλῶ
 ἀγκάς do náručí
 ἄγκιστρον τό udice
 ἀγκλίνω = ἀνακλίνω
 ἀγκοίνη ἡ náruč, paže (plur.)
 ἄγκος τό horský záhyb, rokle, úval
 ἀγκρεμάννυμι = ἀνακρεμάννυμι
 ἀγκύλη ἡ řemen, klíčka u házečího kopí, tětíva u luku
 ἀγκυλομήτης -ου křivě smýšlející, lstivý
 ἀγκύλος 3. křivý, ohnutý
 ἀγκυλότοξος 2. křivoluký, se zahnutým lukem
 ἀγκυλοχείλης ὁ s křivým zobákem
 ἄγκυρα ἡ kotva, opora
 ἀγκών -ῶνος ὁ záhyb, ohyb, loket, roh (u zdi), mys, záliv, rokle
 ἀγλαῖα ἡ lesk, nádhera, pýcha, krása
 ἀγλαῖζω -ειν zdobiti, med. honositi se

ἀγλαΐσμα τό ozdoba, dar
 ἀγλαόθρονος 2. sedící na krásném křesle
 ἀγλαόκαρπος 2. nesoucí krásné ovoce
 ἀγλαός 3. lesklý, nádherný, slavný, vzácný
 ἀγλαοτριαίνης -ου ὁ bůh s krásným trojzubem
 ἀγλαώψ -ῶπος se zářícím pohledem, zářící
 ἄγλωσσος 2. s nesrozumitelnou řečí, cizí, barský
 ἄγναφος 2. (ἰ ἄγναπτος) nezvalchovaný, nový
 ἀγνεΐᾱ ἡ čistota, očista
 ἀγνεύω -ειν býti čistý, neposkvrněný; očišťovati, ostýchat se
 ἀγνίζω -ειν očišťovati, usmiřovati, zasvěcovati
 ἀγνισμός ὁ (ἰ ἄγνισμα τό) očištění, smíření
 ἀγνόημα τό omyl z neznalosti, chyba, mýlka
 ἄγνοια ἡ nevědomost, nerozum, vina
 ἄγνοιῶ = ἄγνοῶ
 ἀγνός 3. posvátný, bohumilý, dovolený, čistý
 ἄγνος ὁ (ἡ) vrba
 ἀγνότης -ητος ἡ čistota
 ἀγνοῶ -εἶν neznati, nepoznávati, přehlížeti
 ἄγνῡμι -ύναι lámati, roztříštiti; pas. prasknouti, roztrhnouti se
 ἀγνωμονῶ -εἶν býti nerozvázný, nerozumně jednati

ἀγνωμοσύνη ἡ nerozváznost, zatvrzelost, bezohlednost, zpupnost
 ἀγνώμων 2. nerozvázný, tvrdý, vzdorovitý, nevďečný, neznalý
 ἀγνώως -ῶτος neznámý, neznalý
 ἀγνωσίᾱ ἡ neznalost, neznámost
 ἄγνωστος 2. (ἰ ἄγνωτος) nepoznaný, neznámý, nejasný
 ἀγξηραίνω = ἀναξηραίνω
 ἄγονος 2. nezrozený, neplodný
 ἀγορά ἡ (ἰ -ή) shromáždění, veřejná řeč, výmluvnost, náměstí, shromaždiště, tržiště, obchod, zásoba potravin, clo
 ἀγοράζω -ειν dlíti na tržišti, kupovati, obchodovati
 ἀγοραῖος 2. příslušný k shromáždění, k tržišti; obecný, sprostý; οἱ ἄ. kramáři
 ἀγοραῖνός ὁ tržní dozorce
 ἀγοραστής -ου ὁ otrok, obstarávající nákupy; kupec
 ἀγορεύω -ειν veřejně mluvit, vyprávěti, vykládati
 ἀγορή ἡ = ἀγορά
 ἀγορήθεν - ἀγορήνδε ze shromáždění - do shromáždění (z náměstí - na náměstí)
 ἀγορητής -ου ὁ řečník, mluvčí
 ἀγορητής -ύος ἡ řečnictví, dar výmluvnosti
 ἀγορεύω -ᾶσθαι ve veřejném shromáždění býti, mluvit; rokovati, říkati
 ἄγός ὁ vůdce
 ἄγος τό zločin, vina, krevní msta (a její výkon), kletba

ἄγος τό ostýchavost, nábožnost,
smíření, očista
ἄγοστός ὁ dlaň, hrst
ἄγρᾱ ἡ lov, hon, lovecká kořist
ἄγράμματος 2. neznalý psaní,
nevzdělaný, nevědomý
ἄγραπτος 2. nepsaný
ἄγραυλος 2. pod širým nebem
nocující, venkovský
ἄγραυλῶ -εἶν pod širým nebem
prodlévati
ἄγραφος 2. nepsaný, nezapsaný
ἄγρεσίᾱ ἡ honba, lov, ulovené
ἄγρευτής -οῦ ὁ lovec
ἄγρεύω -ειν lovit, chytati
ἄγρη viz ἄγρᾱ
ἄγριαίνω -ειν zlobiti se, zuřiti
(τινί)
ἄγριέλαιος ἡ planá oliva; *adj.*
patřící k plané olivě
ἄγριος 3. polní, divoký, prud-
ký, surový
ἄγριότης -ητος ἡ divokost,
prudkost
ἄγριόφωνος 2. drsně znějící,
mluvící
ἄγριῶ -οῦν zdivočiti; *med.* býti
hněvivý, krutý, rozhořčený
(τινί)
ἄγροβότης -ου (*i* -βότᾱς) na
pastvině se pasoucí
ἄγρόθεν s pole, z venkova
ἄγροικίᾱ ἡ venkovská povaha,
neohrabanost; pobyt na ven-
kově; dvorec
ἄγροικος 2. (*i* ἄγροῖκος 2.) ven-
kovský, hrubý, nevzdělaný
ἄγροιότης -ου ὁ = ἄγρότης
ἄγρόμενος viz ἄγείρω
ἄγρόνδε na venkov, na pole

ἄγρονόμος 2. na venkově by-
dlící, venkovský
ἄγρόνομος 2. vhodný k pastvě,
venkovský
ἄγρός ὁ pole, venkov, statek
ἄγρότερος 2. zdivočelý, na ven-
kově přebývající
ἄγρότης -ου ὁ obyvatel venko-
va, venkovan, rolník
ἄγρουπνίᾱ ἡ nespavost, bdělost
ἄγρουπνος 2. bdící, nespící, ne-
únavný
ἄγρουπνῶ -εἶν nespát, bdíti
ἄγρῶ -εἶν uloviti, chytiti; ἄγρει,
ἄγρεῖτε honem, spěšně, vzhů-
ru
ἄγρώσσω -ειν lovit, chytati
ἄγρωστις -ιος (-εως) ἡ tráva,
píce (zelená)
ἄγυιᾱ ἡ (ἄγυια) cesta, dráha,
ulice
ἄγυιεύς -έως ὁ (*i* ἄγυιάτης)
ochránce cest (Apollon)
ἄγύμναστος 2. necvičený, ne-
zkušený (τινός); netrápený
(τινί)
ἄγυρις -ιος ἡ shromáždění,
množství
ἄγυρτάζω -ειν vyžebrať, sbí-
rati
ἄγύρτης -ου ὁ žebraček, tulák,
dryáčník
ἄγχέμαχος 2. zblízka bojující
ἄγχι blízko, těsně (u něčeho),
brzo; ἄσσον (ἄσσοτέρω) blí-
že; ἄγχιστος 3. nejbližší;
ἄγχιστα, ἄγχοτάτω nejbliže
ἄγχιαλος 2. blízko moře, pří-
mořský

ἀγχιβαθής 2. hned u břehu
hluboký

ἀγχίθεος 2. blízký bohu, spří-
buzněný s bohy

ἀγχιμαχητής ὁ = ἀγχέμαχος

ἀγχίμολος 2. v těsné blízkosti,
v patách

ἀγχίνοια ἡ duchapřítomnost,
bystrost

ἀγχίνοος 2. (= ἀγχίνους) by-
strý, důmyslný

ἀγχιπολις (ἢ ἀγχιπτολις) sou-
sední, pomocný městu

ἀγχιστεῖα ἡ (ἀγχιστεῖα τά)
blízké příbuzenství, posloup-
nost

ἀγχιστεύς -έως ὁ nejbližší pří-
buzný, oprávněný nástupce

ἀγχιστήρ -ῆρος ὁ spoluvinník,
spolupůvodce, nejbližší pů-
vodce

ἀγχιστῖνος 3. hustě (těsně) ve-
dle sebe

ἀγχιστος viz ἄγχι

ἀγχιστροφος 2. rychle střídající

ἀγχόθεν zblízka

ἀγχόθι = ἄγχι

ἀγχόνη ἡ zardoušení, zaškrcení;
provaz k pověšení

ἀγχότατος 3. nejbližší

ἀγχότερος 3. bližší

ἀγχοῦ = ἄγχι

ἄγχω -ειν rdousiti, škrtiti

ἀγχώμαλος 2. skoro stejný, ne-
rozhodný

ἄγω -ειν vésti, hnáti, přivážeti,
odvážeti, odváděti, řídit, táh-
nouti, pokládati, ztráviti; ἄγε
(ἄγετε) nuže, vzhůru; ubírat
se

ἄγωγεύς -έως ὁ převozník; otěž

ἄγωγή ἡ vedení, při-, odváže-
ní, přeprava, odjezd; výcho-
va, kázeň, způsob života, po-
vaha, takt

ἄγωγήμος 2. dopravní, lehce
přepravitelný; ten koho jest
dovoleno (lze snadno) přivést
do vězení (otroctví), psanec

ἄγωγός ὁ vůdce; adj. vedoucí

ἄγών -ῶνος ὁ shromáždění,
shromáždění; závod, zápas;
soudní spor; námaha, úsilí,
boj; ἄ. τιθέναι závod pořá-
dati, ἄ. νικᾶν v závodě zví-
těziti

ἄγωνάρχης -ου ὁ = ἄγωνο-
θέτης

ἄγωνία ἡ závod, zápasení, cvi-
čení (tělesné), úzkost

ἄγωνίζομαι -εσθαι závoditi, bo-
jovati, vésti soudní při, ve-
řejně mluvíti, namáhati se

ἄγώνιος 2. příslušný k závodu

ἄγώνις -εως ἡ závod

ἄγώνισμα τό závod, boj; soud-
ní spor; odměna zápasu,
hrdinský čin, úkol

ἄγωνισμός ὁ závodění, řevni-
vost

ἄγωνιστής -οῦ ὁ závodník, zá-
pasník; právní zástupce

ἄγωνιῶ -ᾶν závoditi, namáhati
se, znepokojovati se

ἄγωνοθέτης -ου ὁ pořadatel
závodu, soudce

ἄγωνοθετῶ -εῖν pořádati zá-
vod, býti rozhodčím závodu

ἀδαγμός ὁ (δάκνω) kousnutí,
bodnutí, křeč

- ἀδαημονία ἡ neznalost, nezku-
šenost
- ἀδαήμων 2. (ἀδαής 2.) nezku-
šený, neobratný, nezvyklý
- ἀδάκρυτος 2. bez slz, neoplaka-
ný
- ἀδαμάντινος 2. (3.) ocelový,
pevný, tvrdý
- ἀδάμας -αντος ὁ ocel (diamant);
adj. nepřekonatelný, neúpros-
ný
- ἀδάμαστος 2. nezkrocený, ne-
oblomný
- ἀδάματος 2. nepřemožitelný,
neprovdaný (panenský)
- ἀδάπανος 2. bez výloh, bezplat-
ný, zdarma
- ἄδαστος 2. nerozdělený
- ἄδδ- viz ἄδ-
- ἄδεής 2. nebojácný, neohrože-
ný, nestoudný
- ἄδεια ἡ (ἄδείη) nebojácnost, ji-
stota, beztrčnost, možnost,
prominutí, milost, amnestie
- ἄδειής 2. = ἄδεής
- ἄδείμαντος 2. beze strachu, bez-
starostný
- ἄδειπνος 2. bez jídla (oběda)
- ἄδεισιβόης -ου ὁ neohrožený
v ryku válečném
- ἀδελφεᾶ ἡ = ἀδελφή (-έη)
- ἀδελφειός (ἢ ἀδελφεός) ὁ =
ἀδελφός
- ἀδελφροκτόνος ὁ bratrovrah
- ἀδελφή (ἢ -έη) ἡ sestra
- ἀδελφιδεός (-ιδούς) ὁ synovec
(syn bratra či sestry)
- ἀδελφιδῆ ἡ neter
- ἀδελφική -ῆς bratrství, poměr
bratrský
- ἀδελφός 3. bratrský, blízce pří-
buzný; ὁ ἄδ. bratr (pl. sou-
rozenci)
- ἀδελφότης -ητος ἡ bratrství,
bratrstvo
- ἄδερκτος 2. nevidoucí, slepý
- ἄδεσμος 2. nespoutaný
- ἀδευκής 2. nesladký, odporný,
ohavný
- ἀδέψητος 2. nevydělaný, sy-
rový
- ἄδέω -εῖν (ἄδέω) býti sytý,
přesycený, ochablý (perf.
ἀδηκότες)
- ἄδέως bez bázně
- ἄδηλος 2. skrytý, tajný, nezná-
mý, nejistý
- ἀδηλότης -ητος ἡ nejistota
- ἀδηλῶ -εῖν býti v nejistotě o
něčem (τί)
- ἀδημονῶ -εῖν cítiti se rozmrze-
lým, nešťastným, zaraženým
(τινί)
- ἄδην (ἄδην) dosyta, dosti, bo-
hatě
- ἄδῆος 2. neznepokojovaný, bez-
pečný
- ἀδῆριτος 2. nedobojovaný, ne-
rozhodný, nepřemožitelný
- ἀδηφάγος 2. (ἄδην -φαγεῖν)
žravý, hlodavý, nákladný
- ἀδῆωτος 2. nezpustošený
- ἀδιάβατος 2. neprůchodný, ne-
schůdný, nepřekročitelný
- ἀδιάκριτος 2. nerozhodný; bez
kolísání, nezřetelný, bez roz-
suzování
- ἀδιάλειπτος 2. nepřerušený,
ustavičný
- ἀδιάλλακτος 2. nesmiřitelný

ἀδιάλυτος 2. nerozlučitelný, nerozřešitelný

ἀδιάντος 2. nesmočený (slzami)

ἀδιάφθαρτος 2. nezkažený

ἀδιαφθορίᾱ ἢ nezkaženost

ἀδιάφθορος 2. nezkažený, nepomíjející, neúplatný

ἀδιάφορος 2. neodlišený, ani dobrý ani zlý, lhostejný

ἀδιήγητος 2. nepopsatelný

ἀδίκημα -ατος τό bezprávi, křivda, zločin

ἀδικίᾱ (-ίη) -ας ἢ (τό ἀδίκιον) = ἀδίκημα

ἄδικος 2. nespravedlivý, nečestný, nepotřebný

ἀδικῶ -εῖν křivditi, urážeti; bezprávi, škodu působiti; pas. bezprávi, škodu trpěti

ἀδινός 3. (ἄδινός) hustý, hojný, silný, zvučný, hlasitý

ἀδιόρθωτος 2. neurovnaný

ἀδιόριστος 2. nevymezený, neurčitý

ἀδμής -ήτος nezkrocený, neprovdaný

ἄδμητος 3. nezkrocený

ἀδόκητος 2. neočekávaný

ἀδοκίμαστος 2. nezkoušený; nedospělý

ἀδόκιμος 2. nezkoumaný, neplatný, neschopný, nehodný

ἀδολέσχης -ου ὁ žvanil, mluvk

ἀδολεσχίᾱ ἢ žvanivost, tlachání

ἀδόλεσχος 2. = ἀδολέσχης

ἀδολεσχῶ -εῖν tlachati, žvaniti

ἄδολος 2. beze lsti, upřímný, bezúhonný

ἀδόξαστος 2. netušený, jistý

ἄδοξιᾱ ἢ neslavnost, špatná pověst, život beze slávy

ἄδοξος 2. neslavný

ἄδοξῶ -εῖν neslavně žíti, míti špatnou pověst

ἄδος τό (ἄδος) přesycenost, omrzelost

ἄδρηστος 2. (ἢ ἄδραστος) neschopný útěku, nevyhnutelný

ἄδρός 3. vzrostlý, bujarý, silný, hustý

ἄδρότης -ητος ἢ (ἢ ἄδροτής) bujarost, mužná síla; hojnost, bohatý dar

ἄδρύνω -ειν přivést k zralosti; pas. uzráti

ἄδυναμίᾱ ἢ nedostatek sil, slabost

ἄδυνασίᾱ ἢ = ἄδυναμία

ἄδύνατος 2. slabý, bez vlády, bez síly; nemožný, nesnadný, neplatný, neschopný

ἄδυνατῶ -εῖν býti neschopný, nezpůsobilý, nemožný

ἄδυτον τό svatyně; adj. nepřístupný, posvátný

ἄδω -ειν zpívat, opěnovati, slavnostně oznamovati

ἄδῶ viz ἄδέω

ἄδωροδόκητος 2. nepodplacený

ἄδωρος 2. bez daru, bez výnosu; neobdarovaný, neúplatný

ἀεθλ- viz ἀθλ-

ἀεί vždy, stále, věčně; ὁ ἀ. věčný

ἀειγενέτης -ου (ἢ ἀειγενής) pro věčnost zrozený, věčný

ἀειδής 2. neviditelný

ἀείδω viz ἄδω

- ἀεικείη ἡ nepodobnost, zohavemí, úhona, neslušnost, potupa
ἀεικέλιος 3. (i 2.) neúhledný, nehodný, potupný
ἀεικής 2. škaredý, ohavný, neslušný; (skrovný); potupný, divný
ἀεικίζω -ειν zohaviti, potupiti, zneuctíti, mučiti
ἀείλαλος 2. věčně tlachající
ἀειλογία ἡ účetní pohotovost
ἀείμνηστος 2. nezapomenutelný
ἀείναος = ἀέναος
ἀείρυτος 2. stále tekoucí
ἀείρω -ειν zdvihati, vyjmouti, vybrati, odvážeti; povznášeti (se), viseti; spojovati
ἄεισμα τό = ἄσμα
ἀείφρουρος 2. stále v zajetí držící
ἀεκαζόμενος (part.) 3. nerad, nechotně
ἀεκήλιος = ἀεικέλιος
ἀέκητι proti vůli
ἀεκούσιος = ἀκούσιος
ἀέκων 3. (-οντος) nerad, proti vůli, bezděčný
ἀέλιος ὁ = ἥλιος
ἄελλα ἡ vichřice
ἀελλαῖος 3. rychlý jako bouře
ἀελλάς -άδος fem. k ἀελλαῖος
ἀελλής 2. hustý
ἀελλοδρόμης -ου jako vítr běžící
ἀελλόπος (-ποδος) ὁ, ἡ (i ἀελλόπους) rychlý jako vítr
ἀελπής 2. neočekávaný, mimo nadání
ἀελπτος 2. = ἀελπής
- ἀελπτῶ -εῖν nedoufatí, nemíti naděje
ἀέναος 2. (i ἀενάων -ουσα -ον) stále plynoucí, prýstící, trvalý, věčný
ἀέξω = αὕξω (αὕξάνω)
ἀεργία (ἀεργίη) ἡ nečinnost, zahálka
ἀεργός 2. nečinný, lenivý, nepracovitý
ἄερκτος 2. neohrazený, otevřený
ἀεροβατῶ -εῖν (ἀήρ, βαίνω) kráčetí vzduchem, vznášeti se, mudrovati
ἀερσίπους -ποδος nohy zdvihající, klusem ujíždějící
ἄεσα (aor.) prodlévati, odpočívati (praes. ἰαύω)
ἀεσιφροσύνη ἡ omámenost (smyslů), nerozvážnost
ἀεσίφρων -ονος 2. zmámený, pošetilý
ἀετός ὁ orel
ἄζα -ης ἡ suchost, horko; plíseň, špína
ἄζαλέος 3. suchý, vypráhlý
ἄζη = ἄζα
ἄζηλος 2. bez závisti, nešťastný; = ἄδηλος
ἄζήλωτος 2. to, co není závidění hodné
ἄζήμιος 2. netrestající, nepotrestaný, mezasluhující trestu, nevinný
ἄζηχής 2. neustálý, ustavičný
ἄζυμος 2. nekvašený, čistý
ἄζω -ειν sušiti; med. schnouti, puchřeti
ἄζω -ειν (i ἄζομαι) míti v úctě, ostýchatí se

ἀηδής 2. nelibý, nepříjemný, nevlídný; nerad
 ἀηδίᾱ ἢ nelibost, odpornost, nesnesitelnost
 ἀηδών -όνος ἢ slavík
 ἀηδῶς nepříjemně, nerad
 ἀήθεια ἢ nezvyklost
 ἀηθέσσω -ειν býti nezvyklý něčemu (τινός)
 ἀήθης 2. nezvyklý, neobvyklý, proti zvyku
 ἄημα -ατος τό vání, větrík
 ἀήμεναι (inf.) = ἀῆναι
 ἄημι -ῆναι vanouti, provívati, bouřiti
 ἄήρ -έρος ό, ἢ vzduch, oblak, mrak, temnota, povětrí
 ἀήσητος = ἀήττητος
 ἀήσυλος 2. nepravý, bezbožný, zločinný
 ἀήτα, ἀήτη ἢ ἰ ἀήτης -ου ό vání, vítr
 ἄητος 2. bouřlivý, divoký, dravý
 ἀήττητος 2. nepřemožený, nepřemožitelný
 ἀθανασίᾱ ἢ nesmrtelnost
 ἀθανατίζω -ειν pokládati (se) nesmrtelným, činiti (se) nesmrtelným, věřiti v nesmrtelnost
 ἀθάνατος 2. nesmrtelný, božský
 ἄθαπτος 2. nepohřbený
 ἀθέᾱτος 2. nevidoucí, neúčastný pohledu, neviditelný
 ἀθεεί bez boha
 ἀθεμίστιος 2. ἰ ἀθέμιστος 2. (ἀθέμιτος 2.) bezbožný, bohaprázdný, zločinný, nedovolený, neslušný

ἄθεος 2. bezbožný, boha zapírající, bohem opuštěný
 ἀθεράπευτος 2. bez péče, zanedbaný, nevylečitelný
 ἀθερίζω -ειν pohrdati, ponížovati, zavrhnouti
 ἄθερμος 2. bez tepla
 ἄθεσμος 2. nezákonný
 ἀθέσφατος 2. nevýslovný, nesmírný, nekonečný
 ἀθέτησις ἢ odstranění, zrušení, zavržení
 ἀθετῶ -εῖν odstraniti, zavrhnouti
 ἀθηρηλοιγός ό věječka (lopata k přehazování obilí, při čemž se odstraňovaly plevy a osiny)
 ἄθηρος 2. bez zvěře
 ἄθικτος 2. (θιγγάνω) nedotknutý, neporušený (τινός), svatý
 ἀθλεύω -ειν pouštěti se v zápas, závoditi, namáhati se, snášeti námahu
 ἄθλησις -έως ἢ závodní cvičení, zápas
 ἀθλητήρ -ῆρος ό, ἰ ἀθλητής -οῦ ό zápasník, atlet
 ἄθλιος 3. namáhavý, ubohý, nešťastný; τὸ ἄ. zápas, cena zápasu
 ἀθλιότης -ητος ἢ námaha, bída
 ἀθλοθέτης -ου ό pořadatel (soudce) závodu
 ἄθλον τό závod, zápas; námaha; cena, odměna závodní; práce
 ἄθλος ό = τὸ ἄθλον
 ἀθλοφόρος 2. v závodě vítězný
 ἀθλῶ -εῖν = ἀθλεύω

ἀθροίζω (*i* ἀθροίζω) -ειν shromazďovati, najímati, sbíрати; pas. shromazďovati se, spojití se; shrnouti, sestaviti
 ἄθροισις -εως ἡ (*i* ἄθροισμα -ατος τό) shromazďování, shromáždění
 ἄθροος 3. (*i* ἄθροος) shluklý, hustý, spojený, pohromadě, v sevřených řadách, nesčetný
 ἀθρῶ -εῖν hleděti, patřiti, uvážiti, pozorovati
 ἀθυμία ἡ (*i* -ίη) malomyslnost, sklíčenost, rozpaky
 ἄθυμος 2. malomyslný, sklíčený, rozmrzelý, lhostejný; ἀθύμωσ ἔχειν býti sklíčen
 ἀθυμῶ -εῖν býti bez odvahy; s úzkostí na něco mysliti, na mysli klesati
 ἄθυμα τό hra, hříčka
 ἀθυμάτιον τό dem. od ἄθυμα
 ἀθυρόστομος 2. bez ustání tlachající
 ἀθυροστομῶ -εῖν tlachati, míti stále otevřená ústa
 ἀθύρω -ειν hráti si, baviti se
 ἄθυτος 2. neobětovaný, nezasvěcený, nešťastný
 ἀθῶος 2. nepotrestaný, neporušený, nevinný
 ἀθωράκιστος 2. bez brnění
 αἰ (*i* αἶ) jestliže, -li, jako, kéž
 αἶ, αἰαῖ (*výraz bolesti*) ach, běda
 αἶα ἡ země
 αἰάζω -ειν naříkati, bědovati
 αἰανής 2. věčný; hrozný, tmavý, chmurný

αἰγανέη ἡ házecí kopí
 αἰγειος 3. kozí
 αἰγειρος ἡ topol (černý); osyka
 αἰγεος 3. kozí; ἡ αἰγέη kozí kůže
 αἰγιαλός ὁ pobřeží, břeh
 αἰγίβοτος 2. kozami spásaný, vhodný pro pastvu kozám
 αἰγικορεύς ὁ pasák koz
 αἰγίλιψ -ιπος vysoký, strmý
 αἰγίοχος 2. (ἔχω) držící aigidu
 αἰγίπους -ουν (-οδος) *i* αἰγίποδης s nohama jako kozy
 αἰγίς -ίδος ἡ kozí kůže; bouře; štít ‚bouřenosný‘
 αἰγλη ἡ záře, lesk; plur. pochodně
 αἰγλήεις 3. lesklý, zářící
 αἰγοπρόσωπος 2. s kozím obličejem
 αἰγυπιός ὁ sup (lovící kozy a jehňata)
 αἰδηλος 2. pŕv. činící neviditelným; zhoubný, odporný; neviditelný, temný, neznámý; zničený
 αἰδήμων 2. (αἰδοῦμαι) ostýchavý, skromný
 αἰδιος 2. věčný
 αἰδοῖος 3. stydlivý, úctyhodný; τὰ αἰδοῖα pohlavní ústrojí
 αἰδομαι -εσθαι } styděti se,
 αἰδοῦμαι -εἰσθαι } ostýchati se, pocíťovati úctu, ctíti, dbáti, usmířiti (se)
 αἰδόφρων 2. milosrdný
 αἰδρεῖα ἡ (*i* -είη) nevědomost, neznalost
 αἰδρις 2. nevědomý, neznalý, prostý

αἰδώς -οῦς ἡ stud, ostýchavost,
uctivost, skromnost, ohled;
hanba, potupa, nahota

αἰεῖ = αἰ

αἰειγενέτης = αἰειγενέτης

αἰέλουρος ὁ, ἡ kočka

αἰέν = αἰ

αἰενάων = αἰέναιος

αἰένυπνος 2. přinášející věčný
spánek

αἰετός ὁ orel

αἰζήσιος 2. junácký, statný, muž-
ný

αἰζηλος 2. neviditelný; podle
jiného výkladu: velmi zřetel-
ný, lehce poznatelný

αἰζηός 2. = αἰζήσιος

αἴητος 2. udýchaný, funící

αἰθαλόεις 3. pokrytý sazemi,
černý; planoucí, žárný

αἴθε κέζ

αἰθέριος 3. ve výši (etheru),
nebeský

αἰθήρ -έρος ὁ horní vzduch,
obloha, sídlo bohů

αἴθουσα ἡ sloupová chodba
(domu), loubí

αἴθουψ -οπος zářící, lesklý,
ohnivý

αἴθηρ ἡ jasná obloha (bez
mraků)

αἰθηρογενέτης -ου (ἡ αἰθηρογε-
νεής 2.) zrozený v etheru, jas-
norozený

αἰθρία (-ίη) ἡ = αἴθηρ

αἴθριος 3. jasný

αἴθρος ὁ ranní chlad, jinovatka

αἴθρεια ἡ vodní pták (potápka,
lyska)

αἴθω -ειν zažehnouti, zapáliti;
intr. hořeti, plápolati; αἴ. καὶ
φθείρειν pleniti

αἴθων -ωνος (ἡ -ονος) hořící,
zářící, ohnivý, prudký

αἴκ' (αἴκε ἡ αἴκα) = εἰ, ἐάν

αἰκάλλω -ειν lichotiti (τινά)

αἴκεια ἡ (ἡ ion. αἰκείη) nepří-
stojnost, špatné zacházení,
potupa

αἰκή ἡ příval, prudký útok

αἰκής 2. = αἰκής

αἰκία ἡ = αἴκεια

αἰκίζω -ειν = αἰκίζω

αἰκισμα -ατος τό (ἡ αἰκισμός ὁ)
= αἴκεια (zohavení)

αἰκῶς (= αἰκῶς) potupně, ha-
nebně

αἴλιος ὁ nářek, truchlivá pí-
seň; adj. žalostný

αἴλουρος ὁ = αἰέλουρος (kočka)

αἴμα -ατος τό krev, prolévání
krve; rod, pokolení; životní
síla

αἱμακουρίαί αἱ krvavá oběť
mrtvým

αἱμάς -άδος ἡ výron krve,
krvácení

αἱμασιά ἡ (ἡ ίη) trní, živý plot,
ohrada

αἱμάσσω -ειν zkropiti krví, zra-
niti, usmrtiti

αἱματεκχυσία ἡ prolévání krve

αἱματόεις 3. krvavý, zakrvá-
cený; krev prolévající, zčer-
venalý

αἱμάττω (ἡ αἱματῶ -οῦν) = αἱ-
μάσσω

αἱματώδης 2. krvavý

αἱμοβαφής 2. do krve ponořený

αἱμορροῶ -εἶν krváceti, trpěti
krvácením

αἱμοφόρουκτος 2. krvavý, krví
prosáklý; syrový

αἱμύλιος 2. }
αἱμύλος 3. (i 2.) } lichotný, úlisný

αἶμων -ονος znalý, zkušený

αἶναρέτης -ου ὁ hrdina neštěstí
(podle jiných: velmi udatný)

αἶνεσις -εως ἡ chvála, sláva,
vážnost

αἶνετός 3. hodný chvály

αἶνη ἡ = αἶνεσις

αἶνιγμα -ατος τό hádanka, ne-
zřetelný obraz, podobenství;
αἶ. λύειν řešiti h.

αἶνιγματώδης 2. jako hádanka
(pohádka)

αἰνίζομαι -εσθαι vychvalovati

αἰνικτός 3. hádankovitý, záhad-
ný

αἰνίσσομαι -εσθαι (i αἰνίττο-
μαι) mluvit v hádankách,
naznačovat, narážeti na něco
(πρός τι, τί)

αἰνόθεν (adv. od αἰνός), αἰνῶς
hrůzostrašně

αἰνόμορος 2. podléhající nebla-
hému osudu, ubohý

αἰνοπαθής 2. hrozně trpící

αἶνος ὁ řeč pochvalná, chvála,
výrok

αἰνός 3. hrozný, strašný, ne-
šťastný

αἶνυμαι -υσθαι jímati, bráti,
odejmouti

αἰνῶ -εἶν chváliti, schvalovati,
raditi, slíbiti

αἶξ (αἶξ), αἶγός ἡ, ὁ koza, kozel

αἰόλλω -ειν rychle otáčeti

αἰολοθώρηξ -ηκος v lesklém
(kmitavém) brnění

αἰολομίτρης -ου se třpytivým
pásem

αἰολόπωλος 2. mající (cvičící)
rychlé koně

αἰόλος 3. hbitý, obratný; kmi-
tavý, lesklý, ozdobný, pestrý

αἰολόστομος 2. mnohoznačný,
mluvící v hádankách

αἰπεινός 3. } kopcovitý,

αἰπήεις 3. } strmý, příkrý

αἰπόλιον τό stádo (koz)

αἰπόλος 2. pasoucí kozy; ὁ αἶ.
pasák koz

αἰπός 3. = αἰπύς

αἶπος -ους τό příkrá výšina,
hora

αἰπύς 3. vysoký, příkrý, sráz-
ný; náhlý, namáhavý, těžký

αἶρεσις -εως ἡ dobytí; volba;
sklon k něčemu, předsevzetí;
sekta (náboženská i filosofic-
ká), odchýlné učení, kacíř-
ství

αἶρετίζω -ειν vyvoliti

αἶρετικός 3. kacířský

αἶρετός 3. co lze uchopiti, po-
chopiti; zvolený, zvolitelný,
přijatelný, žádoucí, pochopi-
itelný

αἶρῶ -εἶν bráti, chytiti, pocho-
piti, dobýti, odejmouti; med.
a pas.: vzíti si, zvoliti, přáti
si, dáti přednost, získati, do-
síci

αἴρω -ειν zdvihati, velebiti, vzdáliti, opatřiti, odstraniti, odejmouti, odtrhnouti, vzíti; *intr.* zdvihnouti se, vyplouti (ναῦς ᾄραι); *pas.* vystupovati; *med.* dostati, obdržeti, převzíti, podniknouti; *viz i* αἶρω; αἶ. τὰ σημεῖα dáti znamení k pochodu

αἶσα ἡ podíl, osud, sudba, právo, slušnost; životní cíl

αἰσθάνομαι -εσθαι cítiti, vnímati, pozorovati, rozuměti, dověděti se, poznati, tušiti

αἰσθησις -εως ἡ pocit, vjem, smysl, poznání, vědomí, dojem, zpráva

αἰσθητήριον τό rozum (nástroj smyslový), smysl

αἰσθητικός 2. týkající se počitků smyslových, vnímatelný

αἰσθητός 3. vnímatelný, pozorovatelný

αἰσθομαι = αἰσθάνομαι

αἰσθω -ειν vydechovati; *viz i* αἰσθάνομαι

αἰσιμος 2. (3.) určený osudem, vhodný, přiměřený, spravedlivý

αἰσιος 2. vhodný, příznivý, vhod přicházející

αἰσσω -ειν (*i* αἰσσομαι) rychle se pohybovati, páditi, řítiti se, vznésti se, seskočiti, vláti, pronikati, vyskakovati, mávati

αἰστος 2. nespatřený, neviditelný, zmizelý

αἰστω -οὖν zničiti, zpustošiti, vyhladiti

αἰσυλοεργός 2. zlosyn

αἰσυλος 2. *viz* ἄήσυλος

αἰσυμνητήρ -ῆρος ὁ | soudce,
αἰσυμνήτης -ου ὁ } pořadatel
při závodech; vládce, *adj.*
knížecí

αἰσχος -ους τό hanba, potupa

αἰσχροκέρδεια ἡ (*i* αἰσχροκερδία) špinavá lakota

αἰσχροκερδής 2. ziskuchtivý

αἰσχρολογία ἡ hanebné řeči

αἰσχρός 3. ošklivý, hanebný, potupný

αἰσχροτής -ητος ἡ ošklivost, ohavnost

αἰσχύνη ἡ hanba, potupa, stud

αἰσχυνηρός 3. ostýchavý

αἰσχύνω -ειν hanobiti, zlehčiti, zohaviti; *pas.* stydět se, ostýchat se, míti v úctě

αἶτημα -ατος τό { žádost,
αἶτησις -εως ἡ { prosba,
modlitba

αἶτης -ου ὁ posluchač, druh, oblíbenec

αἶτητός 3. žádaný, vyžádaný

αἰτία ἡ (-λη) příčina, důvod, vina, obvinění, zločin, αἶ. ἔσχε vyskytlo se obvinění

αἰτιάζομαι -εσθαι býti obviněn, obžalován

αἰτιάμα -ατος τό obvinění, žaloba

αἰτιάσις -εως ἡ obvinění, žaloba

αἰτίζω -ειν žebrati, prositi

αἴτιος 3. vinný; ὁ αἶ. dlužník, původce, pachatel; τὸ αἶ. := ἡ αἰτία

αἰτίωμα -ατος τό (= αἰτιάμα)
obvinění

αἰτιῶμαι -ᾷσθαι obviňovati,
kárati; předstírati

αἰτῶ -εἶν žádati, prositi, žebrati
αἰφνίδιος 2. náhlý

αἰχμάζω -ειν μάvati, házeti ko-
pím, podniknouti výpravu

αἰχμαλωσίᾱ ἡ zajetí (zajatci)

αἰχμαλωτεύω (i αἰχμαλωτίζω)
-ειν vzíti do zajetí, učiniti za-
jatcem, podrobiť

αἰχμαλωτίς -ίδος žena ve válce
zajatá, otrokyně

αἰχμάλωτος 2. válečný zajatec,
otrok; τὰ αἰ. zajatci, válečná
kořist

αἰχμή ἡ hrot, ostří (kopí), kopí;
válka, boj

αἰχμητά i αἰχμητής vrhající
oštěp; ὁ αἰ. kopiník, bojovník

αἰχοφόρος 2. nesoucí kopí, ko-
piník

αἶψα rychle, náhle, hned

αἰψηρός 3. rychlý

αἰώω -ειν vydechovati

αἰώω -ειν vnímati; viděti, slyše-
ti, cítiti; rozuměti

αἰών -ῶνος ὁ, ἡ čas, věk, věč-
nost; život

αἰώνιος 2. i 3. věčný

αἰώρᾱ ἡ vahadlo, houpačka

αἰωρῶ -εἶν zdvihati; pas. vzná-
šeti se, kolébat se, zmítati se;

býti v napjatém očekávání,
pokusiti se o něco (ὑπέρ τινος)

ἀκαθαρσία ἡ nečistota, neřest

ἀκαθάρτης -ητος ἡ nečistota

ἀκάθαρος 2. nečistý, znečišťu-
jící, nepomstěný

ἀκαιρίᾱ ἡ nevhodná doba, ne-
příznivé poměry, nevhodnost

ἄκαιρος 2. nevčasný, neúčelný;
neplatný; ἀκαίρως nevčas

ἀκαιροῦμαι -εἶσθαι nemíti
vhodné příležitosti

ἀκάκητα ὁ pomocník, spasitel

ἀκακία ἡ bezúhonnost, beze-
lstnost

ἄκακος 2. dobromyslný, nevin-
ný, bezelstný

ἀκαλαρρεΐτης (ἀκαλός ῥέω)
-ου ὁ klidně tekoucí

ἀκαλήφη ἡ kopřiva, polyp, me-
dusa mořská

ἀκάλυπτος 2. (i ἀκαλυφής 2.)
nezahalený

ἀκαμαντορόης -ου neúnavně
proudící

ἀκάμας -αντος neúnavný

ἀκάματος 2. i 3. neúnavný, ne-
úmorný, neustálý

ἄκανθα (-θη) ἡ bodlák, trnitě
křoví, akácie; páteř

ἀκάνθινος 3. opatřený trny, z
akáciového dřeva

ἀκανθώδης 2. trnitý, trním po-
rostlý

ἀκαρπία ἡ neplodnost, neúrod-
nost

ἄκαρπος 2. neplodný, neúrodný

ἀκάρπωτος 2. bez plodů, bez
odměny

ἀκατάγνωστος 2. bezúhonný

ἀκατακάλυπτος 2. nezahalený

ἀκατάκριτος 2. neodsouzený

ἀκατάλυτος 2. nepomíjející, ne-
zničitelný

ἀκατάπαστος 2. nenasytný

- ἀκατάπαυστος 2. neustálý, ustavičný
- ἀκαταστασίᾱ ἢ nestálost, nepokoj, vzpoura, různice
- ἀκατάστατος 2. nestálý, neklidný
- ἀκατάσχετος 2. nezadržitelný, nepřekonatelný
- ἀκατάψευστος 2. nesmyslný
- ἄκατος ἢ (ἰ τὸ ἀκάτιον) lehká loď, bárka; plur. plachty
- ἄκαυστος 2. nespálený
- ἀκαχίζω -ειν zarmucovati; med. rmoutiti se, býti zarmoucen
- ἀκαχμένος 3. zaostřený, nabroušený
- ἀκείομαι -εσθαι léčiti, tišiti, napravovat, odvracet
- ἀκέλευστος 2. nepřikázaný, dobrovolný
- ἀκέντητος 2. nebodaný
- ἀκέομαι = ἀκείομαι
- ἀκέραιος 2. (κεράννυμι) nesmíšený, neporušený, čerstvý
- ἀκέρατος 2. bez rohů
- ἀκερδής 2. bez zisku, nepotřebný, neblahý
- ἀκερσεκόμης -ου (κείρω) s nestříhanými vlasy, dlouhovlasý
- ἀκέρως -ων bez rohů (= ἀκέρατος)
- ἄκεσις -εως ἢ léčení
- ἄκεσμα τό léčivý prostředek
- ἀκεστήρ -ῆρος léčící, bolesti zmírňující, krotící
- ἀκεστός 3. zhojitelný, usmířitelný
- ἀκέφαλος 2. bez hlavy, neukončený (o verši, o řeči bez úvodu)
- ἀκέων 3. mlčící, tichý
- ἀκήδεστος 2. neošetřený, zanedbaný, nepohřbený, bezstarostný, nelítostný
- ἀκηδής 2. bez starostí; = ἀκήδεστος
- ἀκηδῶ -εῖν nepečovati, zanedbávati
- ἀκήλητος 2. neočarovaný, neoblomný
- ἀκήν adv. tiše, mlčky
- ἀκηράσιος 2., ἀκήρατος 2. nesmíchaný, neporušený, ryzí
- ἀκήριος 2. nezraněný, neživý, zbabělý
- ἀκήρυκτος 2. neohlášený, náhlý, nesmiřitelný
- ἀκίβδηλος 2. bez klamu, upřímný, poctivý
- ἀκιδνός 3. slabý, chatrný, ubohý
- ἄκις 2. -υος slabý, ničemný
- ἀκινάκης -ου ὁ dýka
- ἀκίνδυνος 2. bez nebezpečí, jistý, neobtěžný
- ἀκίνητος 2. nepohnutý, nezměnitelný, nedotknutelný, nedovolený
- ἀκίχητος 2. nedostižitelný
- ἀκκίζομαι -εσθαι přetvařovati se, zdráhati se
- ἄκλαυτος 2. (ἄκλαυστος) neoplakaný, bez slz
- ἀκλεής 2. (ἀκλειής) neslavný
- ἄκλειστος 2. (ἄκληστος) neuzavřený

ἄκλῆρος 2. bez dědictvého podílu, chudý, nezámožný
 ἄκλῆρωτί bez losování
 ἄκλῆστος 2. = ἄκλειστος
 ἄκλῆτος 2. (καλῶ) nezavolaný, nepozvaný
 ἄκλινής 2. nenakloněný, pevný
 ἀκμάζω -ειν kvéstí, býti v květu, uzrání, býti na vrcholu, míti nadbytek, býti silný
 ἀκμαῖος 3. vzrostlý, silný, zralý, včasný
 ἄκματος = ἀκάματος
 ἀκμή ἢ hrot, ostří; rozkvět, zralost, léta zralosti, vyvrcholení; vhodná chvíle; ἀκμήν v okamžiku, právě, ještě
 ἀκμηνός 3. = ἀκμαῖος
 ἄκμηνος 2. lačný, jídlem neposilněný
 ἀκμής -ῆτος (κάμνω) neunavený, čerstvý
 ἀκμόθετον τό špalek kovádliny, kovádlina
 ἄκμων -ονος ὁ kovádlina
 ἄκνηστις -ιος ἢ páteř
 ἀκοή ἢ sluch, ucho, slyšení, zvuk; zpráva, pověst, kázání; ἀκοῇ z doslechu
 ἀκοινώνητος 2. nespolečenský
 ἀκοιτις -ιος ἢ manželka
 ἀκολάκευτος 2. lichocení nepřístupný, lichocením nezkažený
 ἀκολασίᾱ ἢ nevázanost, bezuzdnost, prostopášnost
 ἀκολασταίνω -ειν žíti prostopášně, býti neukázněný, nezvedený
 ἀκόλαστος 2. bezuzdný, prostopášný, drzý

ἄκολος ἢ sousto
 ἀκολουθήσις -εως ἢ následování
 ἀκολουθητικός 3. ochotný k následování, povolný
 ἀκολουθία ἢ průběh, důsledek, poslušnost
 ἀκόλουθος 2. doprovázející, průvodce, vozatajstvo (u vojska); přiměřený, souvislý, příslušný, souhlasný
 ἀκολουθῶ -εῖν doprovázeti, připojiti se, přizpůsobiti se, postačiti, postihnouti
 ἀκομιστή ἢ nedostatek péče
 ἀκόνη ἢ brus
 ἀκονίτι adv. bez prachu, bez námahy
 ἀκοντίζω -ειν házeti oštěpem (kopím), zasáhnouti, zraniti
 ἀκόντιον τό házecí kopí
 ἀκόντισις -εως ἢ (ἢ ἀκοντισμός ὁ) házení oštěpem
 ἀκόντισμα τό vrh kopím, vržené kopí
 ἀκοστιστής -ου ὁ bojovník kopím, kopiník
 ἀκοντιστής -ύς ἢ boj oštěpy
 ἀκόντως (viz ἢ ἄκων) nerad
 ἀκονῶ -ᾶν brousiti, ostřiti, podněcovati
 ἄκοπος 2. bez únavy, nepůsobící únavu
 ἀκόρεστος 2. (κορέννυμι) nenasytý, neuspokojující
 ἀκορής 2. nenasytý, opovážlivý, zločinný
 ἀκόρητος 2. nenasytý; nečistý (κορέω)

ἄκος τό léčivo, (lékařská) pomoc

ἀκόσμητος 2. nespořádaný, zmatený; nenadaný, prostý, neopatřený, neozdobený

ἀκοσμίᾱ ἢ nepořádek, nepřislusnost

ἄκοσμος 2. nespořádaný, nenáležitý, neslušný

ἀκοσμῶ -εἶν jednatí proti pořádku, nepřístojně; býti neposlušný

ἀκοστῶ -ᾶν (i -εἶν) krmiti se ječmenem

ἀκουάζω -ειν naslouchati

ἀκουή = ἀκοή

ἄκουρος 2. bez syna

ἀκούσιος 3. (2.) nerad, z donucení (viz i ἄκων)

ἄκουσμα τό slyšené, pověst, přednáška

ἀκουστός 3. slyšitelný

ἀκούω -ειν slyšeti, naslouchati, dovídati se, vyslechnouti; míti pověst, poslouchati

ἄκρᾱ ἢ hrot, vrchol, návrší, výběžek horský, hrad, pevnost

ἀκρᾶντος 2. (κραίνω) nedokonaný, ješitný; nesplnitelný; nekonečný

ἀκρᾶής 2. prudce vanoucí

ἀκραιφνής 2. čistý, svěží, silný, neporušený

ἄκραντος 2. bezvýsledný, nepravdivý (viz i ἀκρᾶντος)

ἀκρασίᾱ ἢ (i ἀκράτεια ἢ) nemírnost, nezdrženlivost

ἀκράτεια ἢ viz ἀκρασίᾱ

ἀκρατευτικός 3. vyplývající z nemírnosti

ἀκρατής 2. bez síly, nemírný, výstřední

ἀκρατίᾱ ἢ viz ἀκρασίᾱ

ἀκρᾶτοποσίᾱ ἢ pítí nesmíšeného vína

ἀκρᾶτοπότης -ου ὁ piják nesmíšeného vína

ἄκρᾱτος 2. (κεράννυμι) nesmíchaný, čistý, silný, prudký, úplný

ἀκράτωρ -ορος bez síly, nemohoucí

ἀκράχολος 2. prudký, prchlivý

ἄκρη ἢ = ἄκρᾱ

ἀκρητοποσίη, ἀκρητοπότης, ἄκρητος viz ἀκρα-

ἀκρίβεια ἢ přesnost, pečlivost, přísnost, šetrnost, dokonalost

ἀκρίβης 2. přesný, pečlivý, přísný, svědomitý, správný, pohodlný

ἀκριβολουῖμαι -εἶσθαι pečlivě zkoumati, vykládati

ἀκριβῶ -οῦν přesně poznávati, vypátrati, upravit

ἀκριβῶς adv. zevrubně, důkladně

ἀκρίς -ίδος ἢ kobylka

ἄκρις -ιος ἢ vrchol (viz i ἄκρᾱ)

ἀκρισίᾱ ἢ nedostatek soudnosti, zmatek, nepořádek

ἀκριτόμυθος 2. bez rozvahy mluvicí, nesmyslný

ἄκριτος 2. neoddělený, pustý; nerozhodný, nerozvážný; nesčetný; bez (soudního) rozsudku; bez úsudku, libovolný

ἀκριτόφυλλος 2. bohatě pokrytý listím, listnatý

- ἀκρόαμα τό slyšené, sluchový
požitek
- ἀκρόασις -εὺς ἢ naslouchání,
poslušnost, (přednáška)
- ἀκροατήριον τό posluchárna,
soudní síň
- ἀκροατής -οῦ ὁ posluchač
- ἀκροβολίζομαι -εσθαι znepoko-
jovati, zápoliti (τινί), potý-
kati se
- ἀκροβόλισις -εως ἢ } harcování,
ἀκροβολισμός ὁ } šarvátka
- ἀκροβολιστής -οῦ ὁ harcovník
- ἀκροβυστία ἢ předkožka; po-
hanství
- ἀκρογωνιαῖος 2. (sc. λίθος) ná-
rožní (kárnen)
- ἀκρόδρυον τό ovocný strom;
plody s tvrdou slupkou; ovo-
ce, kaštany
- ἀκροθίνιον τό horní vrstva
(válečné kořisti), prvotina
obětní, votivní dar, válečná
kořist, oběť
- ἀκροκελαινιῶ -ᾶν na povrchu
se černati
- ἀκρόκομος 2. s chomáčem vla-
sů na temeni
- ἀκρομανής 2. v prudkém šílen-
ství, blázen
- ἄκρον τό konec, okraj, vrchol,
mys, krajnost
- ἀκρόπολις -εως ἢ horní město,
hrad, vyšehrad
- ἀκροπόλος 2. vysoko čnějící,
vysoký
- ἀκροπόρος 2. s ostrým hrotem,
špičatý
- ἄκρος 3. vrchní, nejvyšší, vyso-
ký; pozdní, vynikající, kraj-
ní, výstřední; τὸ ἄ. vrchol
hory, návrší
- ἀκροσφαλής 2. kolísavý, ná-
chýlný (k pádu)
- ἀκροτελεύτιον τό krajní konec;
konec verše, refrén
- ἀκρότης -ητος ἢ kraj, vrchol,
extrém
- ἀκροφύσιον τό otvor dmycha-
dla (měchu)
- ἀκροῶμαι -ᾶσθαι slyšeti, po-
slouchati, naslouchati
- ἀκρύσταλλος 2. bez ledu, ne-
zamrzlý
- ἀκρωνυχία ἢ vrchol hory
- ἀκρώρεια ἢ hřeben horský
- ἀκρωτηριάζω -ειν (*i medium*)
přední část (lodi, sochy) ode-
jmouti, zohaviti, přivést na
mizinu
- ἀκρωτήριον τό vrchol, mys, štít
(domu), zobák lodní
- ἄκταῖος 3. přímořský
- ἀκτένιστος 2. (κτενίζω) neuče-
saný
- ἀκτέριστος 2. nepohřbený, bez
pohřebních poct, nezasvěcený
- ἄκτῃ ἢ pobřeží, břeh, stupeň,
mys; obilí (*i rozemleté*), mou-
ka
- ἄκτῆμων 2. bez majetku, chu-
dý
- ἄκτις -ῖνος ἢ paprsek (sluneč-
ní), světlo, záře
- ἄκυλος ἢ (jedlý) žalud
- ἄκῠρος 2. neplatný, bezmocný,
ἀκῠρῶ -οῦν učiniti neplatným,
odstraniti

ἀκωκή ἡ hrot, ostří
 ἀκώλῡτος 2. bez překážky, volný
 ἄκων -οντος ὁ oštěp, kopí
 ἄκων, ἄκουσα, ἄκον nerad, neúmyslný (viz i ἄέκων)
 ἀλάβαστρον τό (i ἀλάβαστρος ὁ) druh chalcedonu, lahvička na mast
 ἄλαδε (adv. od ἄλς ἁλός) do moře
 ἀλᾶζονεῖα ἡ vychloubání, mar-nivost, domýšlivost
 ἀλᾶζονεύομαι -εσθαι vychloubati se, chvástati se
 ἀλᾶζονικός 3. vychloubavý, pro-lhaný
 ἀλᾶζων -ονος ὁ vychloubáč, větroplach
 ἀλαλά ἡ
 (i ἀλαλαγᾶ) } válečný pokřik,
 ἀλάλαγμα τό } výskání
 ἀλαλαγμός ὁ }
 ἀλαλάζω -ειν (i med.) zdvih-nouti válečný pokřik, výskati
 ἀλάλημαι viz ἀλάομαι
 ἀλαλητός ὁ = ἀλαλά
 ἀλάλητος 2. nevyslovitelný
 ἄλαλκε viz ἀλέξω
 ἄλαλος 2. němý
 ἀλαλύκτῃμαι -σθαι (vl. perf. od ἄλυκτῶ) býti plný úzkosti a hrůzy
 ἀλάμπετος 2. (i ἀλαμπής 2.) bez lesku, neozářený sluncem
 ἀλάομαι -ᾶσθαι toulati se; ko-lísati, blouditi
 ἀλαός 2. slepý, oslepující
 ἀλαοσκοπία ἡ slepá (nedbalá, nepozorná) stráž

ἀλαπαδνός 3. slabý, nepatrný, zemdlený
 ἀλαπάζω -ειν vyprázdniti, vy-čerpati, zničiti
 ἄλας -ατος τό = ἄλς; mou-drost
 ἀλάστορος 2. mstící, vykoná-vající pomstu, hodný pomsty
 ἄλαστος 2. nepřemožitelný, nesnesitelný; zlořečený, prokle-tý
 ἀλαστῶ -εῖν hněvati se, nevra-žiti
 ἀλάστωρ -ορος ὁ mstitel, zlo-syn
 ἀλᾶτᾶς viz ἀλήτης
 ἀλαῶ -οῦν oslepiti, zbaviti zra-ku
 ἀλαωτύς -υος ἡ oslepení
 ἀλγεινός 3. bolestný, žalostný, tíživý, trpící
 ἀλγηδών -όνος ἡ }
 ἄλγημα τό } bolest, muka
 ἄλγησις -εως ἡ }
 ἀλγινόεις 3. bolestný, strasti-plný
 ἄλγος τό bolest, hoře, utrpení, útrapa
 ἀλγύνω -ειν akt.: bolest půso-biti, zarmucovati; med.: po-ciťovati bolest
 ἀλγῶ -εῖν pocíťovati bolest, trpěti, rmoutiti se
 ἀλδαίνω -ειν posilovati, občerstvovati
 ἀλδήσκω -ειν dospívati, okří-vati; pěstovati (trans.)
 ἀλέα ἡ teplo (sluneční); vyhý-bání se, ochrana proti něčemu (τινός)

ἀλεγεινός 3. = ἀλγεινός
 ἀλέγω -ειν (ἀλεγίζω, ἀλεγύνω)
 starati se o něco, dbáti něčeho, obstarávati, hleděti si, býti starostliv

ἀλεεινός 3. teplý, oteplující
 ἀλεείνω -ειν vyhýbati se něčemu (τί), zdráhati se

ἀλεεύς -έως (ἀλιεύς) ὁ rybář

ἀλέη viz ἀλέα

ἀλεής 2. v poledním žáru

ἄλειαρ -ατος τό (pšeničná) mouka

ἄλειμμα τό (ἀλείφω) mast, olej

ἀλείπτης -ου ὁ učitel zápasníků

ἄλειςον τό pohár

ἀλείτης -ου ὁ zločinec

ἀλειτούργητος 2. prostý státních povinností

ἄλειφαρ -ατος τό mast, olej

ἀλείφω -ειν natíratí (olejem); med. natíratí se

ἄλειψις -εως ἡ natření (olejem)

ἀλεκτοροφωνία ἡ kokrhání kohoutí

ἄλεκτρος 2. neženatý, svobodný, nešťastně provdaný, nepravý

ἀλεκτρούων -όνος ὁ }
 ἀλέκτωρ -ορος ὁ } kohout

ἀλέκω -ειν odvracetí; med. brániti se

ἀλεξάνεμος 2. odvracející vítr

ἀλέξεις -εως ἡ obrana, pomoc

ἀλεξητήρ -ῆρος ὁ } pomocník

ἀλεξήτωρ -ορος ὁ } obránce,

ἀλεξικάκος 2. odvracející zlé

ἀλεξιμόρος 2. odvracející smrt

ἀλέξω -ειν odvracetí, hájiti; pomáhati; med. brániti se, odplácetí, hájiti se

ἀλέομαι -εῖσθαι varovati se, vyhýbati se

ἀλέτης -ου ὁ meloucí, mlýnský kámen

ἀλετρεύω -ειν mlíti

ἀλετρίς -ίδος meloucí (otroky-ně)

ἀλεύομαι vyhýbati se

ἄλευρον τό mouka (pšeničná)

ἀλέω -ειν mlíti

ἀλεωρᾶ ἡ (ἡ ἀλεωρή) vyhýbání, obrana, záštita

ἄλῃ ἡ bloudění; neklid duševní, šílenství

ἀλήθεια ἡ (ἀληθείη) pravda, skutečnost, pravdomluvnost

ἀληθεύω -ειν mluvití pravdu

ἀληθής 2. pravdivý, pravdomluvný, skutečný, pravý, správný; ἀληθῶς (ἀληθέως, ἀληθές) opravdu, vskutku

ἀληθίζομαι -εσθαι = ἀληθεύω

ἀληθινός 3. pravdivý, pravý, skutečný, náležitý, věrně oddaný

ἀληθοσύνη ἡ pravdivost

ἀλήθω -ειν mlíti

ἀλήιος 2. bez pozemků, nezámožný

ἄληκτος 2. neustálý, zatvrzelý

ἄλημα τό mouka; prohnáný člověk

ἀλήμων 2. toulající se, tulák

ἄληπτος 2. neuchopitelný, nedostižný, nepochopitelný

ἀλής 2. stlačený, shromážděný, spojený

- ἀλητεύω -ειν toulati se
 ἀλήτης -ου ὁ tulák, uprchlík, žebrák
 ἄλθομαι -εσθαι vyhojiti se
 ἀλίᾱ ἢ (ἀλίη) shromáždění lidu
 ἀλιάδης -ου ὁ rybář, námořník
 ἀλιᾱής 2. k moři vanoucí (od pevniny)
 ἀλίαστος 2. neohebný, neustálý, vytrvalý, nekonečný
 ἀλίβας -αντος bez šťávy, odumřelý, mrtvý
 ἀλίγκιος 2. (3.) rovný, podobný
 ἀλειᾱ ἢ rybolov
 ἀλιερκής 2. mořem ohrazený
 ἀλιεύς -έως ὁ rybář, námořník
 ἀλιευτικός 3. rybářský
 ἀλιεύω -ειν loviti ryby
 ἀλίζω -ειν sbírat, shromažďovati; soliti
 ἄλιθος 2. bez kamenů
 ἀλίκλυστος 2. omývaný mořem
 ἀλίκτυπος 2. bičovaný mořem
 ἀλίμενος 2. bez přístavu
 ἀλιμενότης -ητος ἢ nedostatek přístavů
 ἀλιμυρῆεις 3. s šumotem proudící do moře
 ἀλιναιέτης -ου ὁ (ῆ) obývající moře
 ἄλινος 3. solný
 ἀλίξαντος 2. mořem omývaný
 ἄλιος ὁ = ἥλιος (slunce)
 ἄλιος 3. mořský; marný
 ἀλιοτρεφής 2. mořem živený
 ἀλιπαρής 2. bez ozdob, prostý
 ἀλίπλαγκτος 2. přes moře krácející, mořem hnaný
 ἀλίπλᾱκτος 2. bičovaný mořem, v příboji
 ἀλίπλοος 2. v moři plující
 ἀλιπόρφυρος 2. mořem do nachova zbarvený, nachový, třpytný
 ἀλίροθος 2. šumící
 ἄλις hromadně, bohatě; dosti, dostatečně
 ἀλίσγημα τό znečištění, potřísnění
 ἀλίσκομαι -εσθαι býti zajat, býti přemožen (dobyť, usvědčen)
 ἀλιταίνω -ειν (i med.) urážeti, provinit se, hřešiti
 ἀλιτήμων 2. } zločinný, provi-
 ἀλιτήριος 2. } nilý, hříšný
 ἀλιτηριώδης 2. zhoubný
 ἀλιτηρός 2. = ἀλιτήμων
 ἀλιτραίνω -ειν rouhati se
 ἀλιτρίᾱ ἢ zločinnost, zločin
 ἀλιτροός 2. zločinný, rouhavý
 ἀλιῶ -οῦν nazmar přiváděti, překaziti
 ἄλκαρ τό ochrana, záštita
 ἀλκή ἢ síla, mužnost, ochrana, odpor
 ἄλκιμος 2. srdnatý, bojovný, silný
 ἀλκτής -ῆρος ὁ obránce, ochránce, mstitel
 ἀλκυών -όνος ἢ lednáček
 ἄλλ' viz ἄλλος
 ἄλλ' viz ἄλλά
 ἄλλά ale, avšak, naopak, přece, aspoň, nuže, ovšem, než
 ἀλλαγή ἢ střídání, změna, výměna, obchod
 ἀλλάσσω -ειν měniti, vyměňovati
 ἀλλαχῇ někudy, jinudy

ἀλλαχόθεν odněkud
 ἀλλαχόθι někde
 ἀλλαχόσε někam jinam
 ἀλλαχοῦ někde, někde jinde
 ἀλλέγω -ειν = ἀναλέγω
 ἄλλη jinde, jinam, jinak, jinudy; ἄ. καὶ ἄ. brzo sem, brzo tam (brzo tak, brzo jinak)
 ἀλληγοροῦ -εῖν obrazně mluvit (alegoricky)
 ἄλληκτος 2. (ἄληκτος) neustálý
 ἀλληλουιά aleluja
 ἀλληλοφαγία ἡ vzájemné požírání
 ἀλληλοφθορία ἡ vzájemné hubení
 ἀλλήλων (*gen.*) navzájem, vespolek
 ἄλλην (*sc.* ὁδόν) někam jinam (*vl.* nějakou jinou cestou)
 ἀλλογενής 2. z jiného národa, cizinec
 ἀλλόγλωσσος 2. cizího jazyka, cizí
 ἀλλογνοῦ -εῖν neznati, nepoznati
 ἀλλόγνωτος 2. cizí, neznámý
 ἀλλοδαπός 3. odjinud pocházející, cizí
 ἀλλοειδής 2. jinak vyhlížející, jiný
 ἄλλοθεν odjinud
 ἄλλοθι jinde, jinak
 ἀλλόθροος 2. cizí řečí mluvící, cizí
 ἄλλοιδής = ἀλλοειδής
 ἄλλοιός 3. jinaký, rozdílný
 ἄλλοιῶ -οῦν měniti, zhoršiti
 ἀλλοιώσις -εως ἡ změna, proměna

ἄλλόκοτος 2. změněný, neobvyklý, zvláštní, nepořádný, neschopný
 ἄλλομαι -εσθαι skákat, poskakovati, spěchat, hnáti se, letěti, tryskati
 ἄλλοπρόσαλλος ὁ od jednoho k druhému se obracející, nestálý
 ἄλλος -η -ο jiný; ἄλλος ἄλλα... každý jiné; ἄλλοι τε καὶ... mezi jinými i...; οἱ ἄλλοι ostatní; τᾶλλα = τὰ ἄλλα; ἄλλως jinak; ἄλλως τε καὶ... obzvláště
 ἄλλοσε jinam
 ἄλλοτε jindy
 ἄλλοτριεπίσκοπος 2. ten, kdo se míchá do cizích věcí; tajnůstkář
 ἄλλότριος 3. cizí, cizinec; nepřátelský, jinorodý, nepřislušný, nezvyklý
 ἄλλοτριότης -ητος ἡ odcizení, nepřátelství
 ἄλλοτριῶ -οῦν odciziti, odvrátiti, oloupiti; odciziti se (*med.*)
 ἄλλοτρίωσις -εως ἡ odmítnutí, ztráta
 ἄλλοφος 2. bez chocholu
 ἄλλοφρονῶ -εῖν jinak smýšlet, na něco jiného mysliti, býti duchem nepřítomen
 ἄλλόφυλος 2. z jiného kmene, cizí
 ἄλλυδις jinam, jinak
 ἄλλύω = ἀναλύω
 ἄλλως viz ἄλλος
 ἄλμα τό skákání, skok
 ἄλμη ἡ mořská (slaná) voda

άλμυρός 3. slaný, hořký, trpký
ἄλοβος 2. bez laloků jater (při obětování)

ἄλογιᾶ ἢ (-ίη) nedbání, nedostatek rozvahy, nerozum, nevážnost

ἄλόγιστος 2. nepředložený, nerozumný, neodůvodněný

ἄλογος 2. nerozumný, neočekávaný, němý, bezdůvodný

ἄλογῶ -εῖν nedbati, nevšímati si

ἄλότη ἢ aloe

ἄλόθεν od moře

ἄλοιφή ἢ tuk, mast, olej

ἄλοιῶ -ᾶν mlátiti, tlouci

ἄλοξ -οκος ἢ brázda, jízva

ἄλοσύδνη ἢ dcera moře

ἄλουργής 2. nachový, purpurový

ἄλουσίᾳ ἢ špína

ἄλουτος 2. nemytý, špinavý

ἄλοχος ἢ manželka

ἄλοῶ -ᾶν (viz i ἄλοιῶ) mlátiti

ἄλς, ἄλός ὁ sůl, moře

ἄλσο viz ἄλλομαι

ἄλσος τό háj

ἄλνκός 3. slaný

ἄλνκτάζω -εῖν blouditi, býti bez sebe, býti vzrušen, potáceti se

ἄλυνίς -ίδος ἢ ledňáček (samička)

ἄλῦπος 2. } bez žalu, bez bole-

ἄλῦπητος 2. } stí, nezarmoucený

ἄλυρος 2. bez lyry (zpěvu), smutně

ἄλυσις -εως ἢ řetěz

ἄλῦσιτελής 2. neprospěšný, škodlivý

ἄλυσκάζω -εῖν vyhýbati se, u-stupovati

ἄλυσκάνω -εῖν vyhýbati se

ἄλύσκω -εῖν uniknouti, vyváz-nouti, mizeti

ἄλύσσω -εῖν vzrušiti se, zuřiti

ἄλυτος 2. nerozborný, pevný, nekonečný, nepopiratelný

ἄλύω -εῖν blouditi (bezradně), býti bez sebe, zarmoucen, na rozpacích

ἄλφα τό α (první písmeno abecedy)

ἄλφάνω -εῖν získati, vydělati

ἄλφεσίβοιος 3. (ἄλφάνω) dobytek přinášející (o věnu nevěst), mající mnoho nápadníků

ἄλφηστής -ου těžce pracující, příčinlivý

ἄλφιτον τό (i ἄλφι) ječné kroupy, ječná mouka; chléb, jídlo

ἄλφιτοποιίᾳ ἢ příprava jídla z ječmene, výroba ječ. mouky

ἄλωή ἢ mlat; zahrada, sad, úrodný kraj

ἄλων -ωνος ἢ mlat; okraj štítu, kruh kolem slunce (měsíce); obilí

ἄλωπεκέη ἢ (i ἄλωπεκῇ) sc. δορά liščí kůže

ἄλώπηξ -εκος ἢ liška

ἄλως -ω (i -ως) ἢ viz ἄλων

ἄλώσιμος 2. čeho lze dobytí, co lze získati, uchopiti

ἄλωσις -εως ἢ dobytí, zajetí

ἄλωτός 3. = ἄλώσιμος

ἄμ = ἀνά

ἄμα zároveň (s něčím), současně, spolu; ἄμα μὲν... ἄμα δέ... brzy... brzy, dílem... dílem
 ἀμαθής 2. neučený, nevědomý, nesmyslný, nevypočitatelný, mimo nadání
 ἀμαθία ἡ neučenost, neznalost, nerozumnost
 ἄμαθος ἡ písek
 ἀμαθύνω -ειν v popel obrátiti, zničit
 ἀμαιμάκετος 3. ohromný, nezdolný (podle jiných: zuřící); neúprosný
 ἀμαλδύνω -ειν zbořiti, zničit
 ἀμαλλοδετήρ -ῆρος ὁ vazač snopů
 ἀμαλός 3. měkký, útlý
 ἄμαξα ἡ (ἰ ἄμαξα) vůz
 ἀμαξεύω -ειν jeti; pas. býti sjízdňý
 ἀμαξιαῖος 3. schopný naplniti nákladní vůz, velký
 ἀμαξίς -ίδος ἡ vozík
 ἀμαξιτός 2. (ἰ ἀμαξιτός) sjízdňý; ἡ ἄμ. sc. ὁδος cesta (pro vozy), úvoz
 ἀμαξοπληθής 2. jako na vůz
 ἄμαρ τό den (viz ἰ ἥμαρ)
 ἀμαράντινος 2. } nevadnoucí,
 ἀμάραντος 2. } trvalý
 ἀμάρη ἡ příkop, stoka
 ἀμαρτάνω -ειν chybovati, dopustiti se, nezasáhnouti, ztráceti, míjeti; zanedbávati, hřešiti, mýliti se
 ἀμαρτάς -άδος ἡ chyba, omyl, hřích
 ἀμαρτῇ současně, společně

ἀμάρτημα -ατος τό } chyba, omyl
 ἀμαρτία ἡ } hřích, vina
 ἀμαρτοεπής 2. mylný, nepřiměřený; prázdný mluvká
 ἀμάρτυρος 2. nedosvědčený, bez důkazu
 ἀμαρτῶ -εῖν viz ὁμαρτῶ
 ἀμαρτωλός 2. hříšný; subst. hříšník
 ἀματροχίη ἡ srážka kol (vozů)
 ἀματροχῶ -ῶν spolu běžeti
 ἀμαυρός 3. tmavý, temný, slepý; slabý, nezřetelný
 ἀμαυρῶ -οῦν zatemniti, oslabiti
 ἀμαχεί viz ἄμαχος
 ἀμάχητος 2. (ἰ ἀμάχετος) nezdolný, neznalý boje (ἰ neúčastný)
 ἄμαχος 2. nepřemožitelný, neúčastný v boji, bez řevnivosti; ἀμαχεί (ἀμαχητί) bez boje
 ἀμβ- = ἀναβ-
 ἀμβατός 2. dostupný
 ἀμβλήδην vzrušeně, prudce
 ἀμβλύνω -ειν otupěti, oslabiti, utišiti
 ἀμβλύς 3. slabý, unavený, otupělý, necitelný, chladný, zdlouhavý, mírný
 ἀμβλυώπτω -ειν býti krátkozraký
 ἀμβολάδην (ἀμβλήδην) kloko-tem
 ἀμβολάς -άδος (sc. γῆ) nasypaná země
 ἀμβροσίᾳ ἡ (-ίη) pokrm bohů, ambrosie
 ἀμβρόσιος 3. nesmrtelný, božský, občerstvující

ἄμβροτος 2. nesmrtelný
 ἀμέγαρος 2. štědrý; silný, ná-
 silný, neblahý, záhubný
 ἀμέθυστος ἢ (neopilý), ametyst
 ἀμείβω -ειν střídati, minouti,
 vyměňovati; *med.* odpovídati,
 odplatiti
 ἄμεικτος 2. (μείγνυμι) nespole-
 čenský, nesnášenlivý, neho-
 stiný
 ἀμείλικτος 2., ἀμείλιχος 2. ne-
 lítostný, tvrdý
 ἀμείνων 2. (*kompar. k* ἀγαθός)
 lepší, vhodnější, vzácnější,
 prospěšnější, statnější
 ἀμειξία ἢ nedostatek styku
 (obchodního, peněžního *a* j.)
 ἀμέλγω -ειν dojit
 ἀμέλει (*imper. od* ἀμελῶ) oprav-
 du, jistě, ovšem, ostatně
 ἀμέλεια ἢ bezstarostnost, ne-
 dbalost, nedostatek pozornosti
 ἀμελετησία ἢ nevyučení, ne-
 zanedbání paměti (μνήμη)
 ἀμελέτητος 2. necvičený, ne-
 obeznámený s něčím (τινός,
 περί τινος)
 ἀμελής 2. bezstarostný, nedba-
 lý, zanedbaný, neopatrný, lho-
 stejný; ἀμελῶς ἔχειν nedbat,
 zanedbávat
 ἀμελησία ἢ = ἀμελετησία
 ἀμελῶ -εῖν zanedbat, opome-
 nouť, opustiti, zmeškati, ne-
 dbati
 ἄμεμπτος 2. bezúhonný, spoko-
 jený, bez úrazu
 ἄμεναι *viz* ἄω
 ἀμενηνός 2. bez síly, mdlý, ne-
 klidný, těkavý

ἀμενηνῶ -οῦν zbavovati síly
 ἄμέρα = ἡμέρα
 ἀμέρδω -ειν zbaviti, o něco při-
 praviti, zaslepiti, přetvořiti
 ἀμερής 2. bez podílu, neúčastný
 ἀμέριμος 2. bez starostí, bez
 povšimnutí, opuštěný
 ἄμέριος (= ἡμέριος) 2. (3.)
 denní, pomíjející
 ἀμετάθετος 2. neproměnlivý,
 nezměnitelný, neproveditelný
 ἀμετακίνητος 2. nehybný
 ἀμεταμέλητος 2. nekající, za-
 rputilý
 ἀμετανόητος 2. nekající
 ἀμετάστατος 2. nezvratný
 ἄμετερος 3. (= ἡμέτερος) náš
 ἀμέτοχος 2. neúčastný (τινός)
 ἀμέτρος 2. nezměřitelný, ne-
 změrný, nesmírný
 ἀμετροεπής 2. mnohomluvný,
 mluvka
 ἄμετρος 2. nesmírný; bez ver-
 šové míry (prosa)
 ἀμεύομαι -εσθαι předstihnouti
 ἄμη ἢ rýč, lopata; vědro
 ἄμῃ (ἄμῃ) do jisté míry, nějak
 ἄμῃν opravdu, zajisté, amen
 ἀμῆνιτος 2. nepůsobící hněv,
 bez hněvu
 ἀμητήρ -ῆρος ὁ žnec
 ἀμήτωρ -ορος bez matky, ma-
 cešský
 ἀμηχανία ἢ (-ίη) bezradnost,
 bez pomoci, nouze
 ἀμήχανος 2. bez prostředků,
 nemožný, nesnadný, nepře-
 možitelný, neúprosný, ubohý,
 zoufalý, nekonečný, nevýslov-
 ný, neschopný, neodvratný

- ἀμηχανῶ -εῖν býti bezradný, neschopný, bez prostředků, nemoci
- ἀμίαντος 2. (μιαίνω) čistý, neporušený
- ἀμιγής 2. } (viz i ἄμεικτος)
ἄμικτος 2. } nesmíšený, čistý, divoký
- ἀμίλλα ἡ } snaha, pátrání,
ἀμίλλημα τό } závod, zápas,
ἀμιλλητήρ -ῆρος závodící, zápasník
- ἀμιλλῶμαι -ᾶσθαι závoditi, horlivě usilovati, hnáti se za něčím
- ἀμιξία ἡ nedostatek spojení (úvěru), nedružnost
- ἄμιππος 2. rychlý jako kůň; subst. lehkoooděnci
- ἄμισθος 2. bez mzdy
- ἀμιτροχίτων -ωνος v šatě bez pásu
- ἀμιχθαλόεις 3. nedostupný (μείγνυμι); kouřící (ὀμίχλη)
- ἄμμα τό klička, uzel; sevření pažemi
- ἄμμε, ἄμμες = ἡμᾶς, ἡμεῖς
- ἄμμενος 3. viz ἄπτω
- ἄμμιγα (ἄμμίξ, ἄμμίξας) přimíšený, zároveň
- ἀμμίγνυμι = ἀναμίγνυμι (ἀναμείγνυμι)
- ἄμοορή ἡ neúčast, neštěstí
- ἄμορος 2. neúčastný, nešťastný
- ἄμμος ἡ písek, jízdni dráha
- ἀμνᾶστῶ -εῖν = ἀμνηστῶ
- ἀμνημονῶ -εῖν býti nepamětlivý, nechatí bez povšimnutí
- ἀμνηστῶ -εῖν upadnouti v zapomnutí
- ἀμνίον τό obětní miska
- ἀμνός ὁ jehně
- ἀμογητί bez námahy
- ἀμοθεί svorně
- ἀμόθεν (ἄμόθεν) odtud, odtěkud
- ἀμοιβαῖος 3. (2.) } určený k stří-
ἀμοιβάς -άδος } dání, střídavý, výměnný
- ἀμοιβή ἡ střídání, výměna, odplata, odměna, odpověď
- ἀμοιβηδὶς střídavě (vespolek)
- ἀμοιβός 2. určený k vystřídání, zástupce, náhradní
- ἄμοιρος 2. bez účasti, prostý něčeho; chudý, nešťastný
- ἀμολγός ὁ temnota
- ἄμορος 2. viz ἄμμορος
- ἄμορφος 2. nestvůrný, ohyzdný
- ἄμός 3. (i ἄμός) náš, můj, některý
- ἄμοτον neustále
- ἄμοῦ někde
- ἀμουσίᾳ ἡ nedostatek vzdělání, nezpůsobnost
- ἄμουσος 2. Musám cizí, nevzdělaný, drsný
- ἄμοχθος 2. bez námahy
- ἄμπ- viz ἀναπ-
- ἀμπέλινος 3. rénový
- ἀμπελόεις 3. bohatý na révu, rénový
- ἄμπελος ἡ vinná réva
- ἀμπελουργός ὁ vinař
- ἀμπελουργῶ -εῖν vinařiti, révu pěstovati
- ἀμπελίων -ῶνος ὁ vinohrad

- ἀμπεπαλῶν (*part. aor.*) viz ἀνα-
πάλλω
ἀμπερές veskrze, stále (*viz i*
διάμπερες)
ἀμπεχόνη ἢ oděv, svrchní šat
ἀμπέχω -ειν obklopiti, pokrýti,
obléci
ἀμπήδησε (*aor.*) viz ἀναπηδῶ
ἀμπίσχω = ἀμπέχω
ἀμπλάκημα τό provinění
ἀμπλακίσχω -ειν chybiti, mi-
nouti, ztratiti, nedosáhnouti;
proviniti se
ἀμπνέω = ἀναπνέω
ἀμπνοίη ἢ (*i* ἀναπνοή) dech
ἀμπνυ- viz ἀναπνέω
ἀμπυκτήρια τά otěže, uzda
ἄμπυξ -υκος ὁ (ἡ) čelenka, kruh
ἄμπωτις -εως ἡ odliv
ἀμυγδάλινος 3. mandlový
ἄμυγμα τό rozcuchání, chumáč
ἄμυδις spolu, dohromady
ἀμυδρός 3. temný, nezřetelný,
slabý
ἀμύητος 2. nezasvěcený, ne-
očištěný
ἀμύθητος 2. nevýslovně mnoho
ἀμύμων 2. bezúhonný, řádný,
slavný
ἀμύνάθω -ειν (*i* -θῶ -εῖν) brá-
niti (*viz i* ἀμύνω)
ἀμύντωρ -ορος ὁ obránce, po-
mocník
ἄμύνω -ειν brániti, hájiti, od-
rážeti, odvracet, mstíti
ἀμύσσω -ειν škrabati, zraniti,
rozrývati
ἄμυστις -ιδος ἡ dlouhý doušek,
pítka
ἀμφ- = ἀνάφ-
- ἀμφαγαπάζω -ειν (*i med.*) }
ἀμφαγαπῶ -ᾶν, }
laskati, lichotiti, vlídně při-
jmouti
ἀμφαγείρομαι -εσθαι (kolem
něčeho) se shromažďovati
ἀμφάδιος 3. zřejmý, zjevný;
adv. ἀμφαδά, ἀμφαδόν, ἀμ-
φαδίην, ἀμφάδην zřejmě
ἀμφαῖσσομαι -εσθαι se všech
stran útočiti, vláti
ἀμφᾶκης 2. ostrý na obou stra-
nách, dvojsečný
ἀμφαλείφω -ειν kolem dokola
natírat
ἀμφαραβῶ -εῖν kolem řinčeti,
rachotiti
ἀμφασίη ἢ nemluvnost, oněmě-
lost
ἀμφαῦτῶ -εῖν kolem zaznívati
ἀμφαφῶ -ᾶν kolem se dotýkati,
tápati
ἀμφέπω -ειν obcházeti, obsta-
rávati, hlídati
ἀμφέρομαι -εσθαι kolem ob-
cházeti, zaznívati, ohlušiti
ἀμφηγερέθομαι -εσθαι shro-
mažďovati se (*viz* ἀμφαγεί-
ρομαι)
ἀμφήκης 2. dvojsečný
ἄμφημαι -ῆσθαι kolem seděti
ἀμφηρεφής 2. kolem zakrytý,
uzavřený
ἀμφηρικός 3. s dvojími vesly
ἀμφήριστος 2. nerozhodný, po-
chybný
ἀμφί kolem, po obou stranách;
předl. s gen. pro, o; *předl.*
s dat. na, při u, okolo; *předl.*
s akk. kolem

- ἀμφιάζω -ειν oblékati; viz i
ἀμφιέννυμι
ἀμφίαλος 2. obklopený mořem,
mezi dvěma moři
ἀμφιάχω -ειν kolem sténati, zníti
ἀμφιβαίνω -ειν obstupovati, za-
jmouti, zahaliti
ἀμφιβάλλω -ειν kolem házeti,
obejmouti, přesídliti, vrhnou-
ti, obklopiti
ἀμφίβασις -εως ἢ ochrana,
obrana
ἀμφίβληστρον τό síť, pás, obal
ἀμφιβολία ἢ pochybnost, dvoj-
smyslnost, spor
ἀμφίβολος 2. kolem ohrožený,
dvojsmyslný, nejistý, bezrad-
ný
ἀμφίβροτος 3. celé tělo kryjící
ἀμφιγνοῶ -εῖν býti v pochyb-
nostech, nerozhodný, nepo-
znávat
ἀμφιγυήεις ὁ oběma rukama
obratný, mistr
ἀμφίγυος 2. dvouhrotý, na obou
stranách silný, obratný
ἀμφιδαίω -ειν kolem vzplanouti
ἀμφίδασυς 3. třásněmi ověšený
ἀμφιδέαι αἱ páska, obvaz, kruh
ἀμφιδέξις 2. velmi obratný,
dvojsmyslný; obojí
ἀμφιδήριτος 2. pochybný, ne-
rozhodný
ἀμφιδῖνῶ -εῖν kolem otáčeti
ἀμφίδρομος 2. obíhající, uzaví-
rající
ἀμφιδρυφής 2. } poškrabaný
ἀμφίδρυφος 2. } rozervaný,
ἀμφίδυμος 2. dvojí, s obou stran
otevřený
ἀμφιδύομαι -εσθαι oblékati si
ἀμφιέζω -ειν = ἀμφιέννυμι
ἀμφιέλισσα na obou stranách
zahnutá
ἀμφιέννυμι -ύναι } oblékati;
ἀμφιεννύω -ειν } med. oblé-
kati se
ἀμφιέπω -ειν obcházeti, obsta-
rávati, chrániti, ošetřovati
ἀμφίεσμα τό oblek, odění
ἀμφιεύω -ειν ožehnouti
ἀμφιζάνω -ειν kolem seděti,
usazovati
ἀμφιθάλαττος 2. (-σος) mo-
řem obklopený, přímořský
ἀμφιθαλής 2. kvetoucí, blaho-
bytný; pύv. ten, jehož otec
i matka ještě žijí
ἀμφίθετος 2. dvojitý, s dvoji-
tým uchem
ἀμφιθέω -εῖν obíhati
ἀμφίθηκτος 2. na obou stra-
nách broušený, ostrý
ἀμφίθρεπτος 2. ssedlý, sražený
ἀμφίθυρος 2. s dvojitým vcho-
dem, průchodní
ἀμφικαλύπτω -ειν zahalovati,
skrývati, zakrývati
ἀμφικαρής 2. (stolička) s dvě-
ma sedadly (vl. hlavami)
ἀμφικεάζω -ειν otesati
ἀμφίκειμαι -εῖσθαι kolem le-
žeti (v objetí)
ἀμφικίων 2. kolem sloupy ob-
klopený
ἀμφικλυστος 2. mořem omý-
vaný
ἀμφίκομος 2. hustě pokrytý
listím

- ἀμφικτίονες οἱ okolní obyvatelé, sousedé
- ἀμφικύπελλον (δέπας) dvouchý pohár
- ἀμφιλαφής 2. obsáhlý, velký, bohatý
- ἀμφιλαχαίνω -ειν okopávati, kypřiti
- ἀμφιλέγω -ειν příti se, pochybovati
- ἀμφίλογος 2. sporný, pochybný
- ἀμφίλοφος 2. týl obklopující, k šíji přiléhající
- ἀμφιλύκη ἡ soumrak, ranní šero
- ἀμφιμαίομαι -εσθαι otírati
- ἀμφιμάχομαι -εσθαι o něco bojovati, obléhati
- ἀμφίμελας 3. temný, zachmuřený
- ἀμφιμῦκῶμαι -ᾷσθαι kolem zaznívati, duněti
- ἀμφινεικής 2. (νεῖκος) } sporný,
ἀμφινείκητος 2. } s řevnivostí dobývaný
- ἀμφινέμομαι -εσθαι kolem obývati
- ἀμφινοῶ -εῖν = ἀμφιγνοῶ (býti na rozpacích)
- ἀμφιξέω -εῖν uhladiti, otesati
- ἀμφιπέλομαι -εσθαι obíhati, kolovati
- ἀμφιπένομαι -εσθαι kolem někoho býti zaměstnán, ošetřovati
- ἀμφιπεριστέφω -ειν obklopuvati, obestírati
- ἀμφιπεριστρωφῶ -ᾶν kolem se obracet na někoho, obcházeti
- ἀμφιπίπτω -ειν vrhnouti se na někoho, objímati
- ἀμφίπλεκτος 2. kolem objímající, zápasící
- ἀμφίπληκτος 2. kolem porážený, zuřící
- ἀμφιπλήξ -ῆγος s obou stran zasahující, porážející; dvojsečný
- ἀμφιπολεύω -ειν ošetřovati, hlídati
- ἀμφίπολος 2. sloužící, služebný; hojně navštěvovaný
- ἀμφιπολῶ -εῖν ošetřovati, doprovázeti
- ἀμφιπονοῦμαι -εῖσθαι otáčeti se kolem někoho, zaměstnávati se
- ἀμφιποτῶμαι -ᾷσθαι obletovati
- ἀμφίπυρος 2. obklopený plameny
- ἀμφίρρυτος 2. (ἰ ἀμφίρυτος) kolem proudící
- ἀμφίς na obě strany, na obou stranách, zvláště, odděleně; předl. s gen., dat., akk.: kolem opodál, stranou, od, o
- ἀμφισβασίη ἡ spor
- ἀμφισβατῶ -εῖν = ἀμφισβητῶ -εῖν (odporovati)
- ἀμφισβητήσιμος 2. sporný, pochybný
- ἀμφισβήτησις -εως ἡ spor, pochybnost, rozepře
- ἀμφισβήτητος 2. = ἀμφισβητήσιμος
- ἀμφισβητῶ -εῖν býti ve sporu, příti se, odporovati, potíratí osobovati si; τὰ ἀμφισβητούμενα sporné body; svářiti se, činiti si nárok

- ἀμφίσταμαι -ασθαι obstupovati, obléhati
- ἀμφίστομος 2. s dvojitým ústím, dvojitý
- ἀμφιστρατῶμαι -ᾶσθαι voj-skem obléhati
- ἀμφιστρεφής 2. kolem se otáčející
- ἀμφιτάμνω -ειν odřezávati
- ἀμφιτίθημι -έναι obkládati, na něco klásti, poutati; *med.* opásati se mečem (ξίφος)
- ἀμφιτρέμω -ειν třásti se pro někoho
- ἀμφιτρής -ῆτος (τετραίνω) s dvěma otvory
- ἀμφιτρομῶ εἶν celý se třásti, chvěti
- ἀμφίφαλος 2. s dvojitým hřebem, štítkem
- ἀμφιφοβοῦμαι -εἶσθαι rozprchnouti se; *akt.* rozehnati
- ἀμφιφορεύς -έως (-ῆος) ὁ nádoba, džbán, urna s dvěma uchy; míra na tekutiny
- ἀμφιφράζομαι -εσθαι se všech stran uvážiti
- ἀμφιχάσκω -ειν (*i* -χαίνω) kolem zívati, zevlovati (τινά), rozšklebiti se
- ἀμφιχέω -εἶν kolem rozlévati, šířiti; *pas.* šířiti se, rozlévati se, objímati
- ἀμφίχυτος 2. kolem nasypaný
- ἄμφοδον τό (*i* ἀμφόδιον τό) cesta, dráha, rozcestí
- ἀμφορεύς -έως ὁ = ἀμφιφορεύς (hrnec, džbán)
- ἀμφότερος 3. obojí; ἀμφοτέρωθεν s obou stran; ἀμφοτέρωθι na obou stranách; ἀμφοτέρως obojím způsobem; ἀμφοτέρωσε na obojí stranu
- ἀμφουδῖς na obou nohou, za obě nohy zespod
- ἄμφω -οῖν oba
- ἄμφωτος 2. dvouuchý
- ἀμῶ -ᾶν odříznouti, žnouti; sebrati
- ἀμώμητος 2. bez hany, bezúhonný
- ἄμωμον τό amomon (*indická silně vonící rostlina*)
- ἄμωμος 2. = ἀμώμητος
- ἀμῶς nějak
- ἄν (= ἔάν) jestliže, -li; asi, snad; s *ind. min.* by (*ireálnost*); s *opt.* by (*možnost*); s *konj.* (*podmíněnost, budoucnost, opětování*); s *inf.* (*ireálnost, možnost, opětování*)
- ἄν zkráceno místo ἀνα; ἄν- (ἄ-) popření kladu (ne-)
- ἄν = ᾶ ἄν
- ἀνά vzhůru; *předl.* s *gen., dat., akk.:* na, po, ku, v; *předpona slovesná*
- ἄνα *imperat. aor.* = ἀνάστηθι (ἀνίσταμαι); *vok.* = ἄναξ
- ἀναβαθμός ὁ stupeň, schod
- ἀναβαίνω -ειν vzhůru kráčet, vstoupiti, vsednouti, osedlati, dáti se na pochod, vystoupiti; vzhůru vésti
- ἀναβακχεύω -ειν vzrušeně já-sati; *trans.* do vzrušení přivésti

ἀναβάλλω -ειν vyhazovati, pozdvihovati, odsunovati; *med.* začínati, vzítí na sebe, zadržovati, přehoditi si šat, podstoupiti, odložití

ἀνάβασις -εως ἢ výstup, cesta, pochod vzhůru (od moře do vnitrozemí)

ἀναβασσαρῶ (-εῖν) = ἀναβακχεύω

ἀναβάτης -ου ὁ vzhůru vystupující, jezdec, kočí

ἀναβατικός 3. vhodný k výstupu, obratně nasedající na koně

ἀναβέβρουχεν (*perf. s významem praes.*) vyprýštití

ἀναβιβάζω -ειν vésti nahoru, vytáhnouti; *med.* vzítí nahoru, zdvihnouti se; usaditi, dopraviti; předvésti (dátí se předvésti), dátí se u soudu zastupovati

ἀναβιῶ -οῦν ožítí, k životu zavolati; ἀναβιώσκομαι zase ožítí, procitnouti

ἀναβλαστάνω -ειν vzmoci se, vypučetí

ἀναβλέπω -ειν vzhlížeti, prohlížeti, znovu prohlédnouti

ἀνάβλεψις -εως ἢ znovunabytí zraku

ἀνάβλησις -εως ἢ } odklad,
ἀναβολή ἢ } průtah,
odročení; přehoz; vřídlo

ἀναβοῶ -ᾶν vzkřiknouti, hlasitě zavolati

ἀναβραχεῖν (*inf. aor.*) zařinčeti

ἀναβρόχω -ειν pohltnouti opětovně (zpět)

ἀναβρούκω -ειν viz ἀναβέβρουχεν

ἀναβροῦχῶμαι -ᾶσθαι zařvati, propuknouti v nářek

ἀνάγαιον τό jídelna (v horním patře)

ἀναγγέλλω -ειν zpět hlásiti, podatí zprávu, vyříditi

ἀναγεννῶ -ᾶν znovu vytvořiti, stvořiti

ἀναγιγνώσκω -ειν poznávati (zcela, dohře); předčítati, čísti, přemluviti; uznávati

ἀναγκάζω -ειν nutiti, vynutiti; dokázati nutnost, přesvědčiti

ἀναγκαίη ἢ (*viz* ἀναγκαῖος) nouze, nutnost, pouto

ἀναγκαῖος 3. nutný, potřebný, nevyhnutelný, násilný; *v plur.* příbuzní, nevolníci; nutný

ἀναγκαστός 3. vynucený

ἀνάγκη ἢ násilí, nutnost, potřeba; osud; donucovací prostředky (vězení), muka, trest smrti, nouze, těžkost, nesnáz; κατ' ἀνάγκην namáhavě, z donucení; ἄ. ἐστὶ jest nutno

ἀναγνάμπω -ειν ohýbati zpět, zlomiti pouta

ἄναγνος 2. nečistý, potřísněný

ἀναγνωρίζω -ειν (znovu) poznávati

ἀναγνωρισμός ὁ } poznání,
ἀνάγνωσις -εως ἢ } seznámení,
shledání; čtení, předčítání

ἀναγνωστικός 3. vhodný (příjemný) ke čtení

ἀναγόρευσις -εως ἢ veřejné ohlášení

ἀναγορεύω -εἶν veřejně vyvolati, oznámiti

ἀνάγραπτος 2. napsaný, zapsaný

ἀναγραφεύς -έως ὁ písar (státní), zapisovatel

ἀναγραφή ἢ napsání, listina

ἀναγράφω -εἶν napsati, zapsati, opatřiti nápisem, kresliti

ἀνάγω -εἶν vzhůru vésti, přivést, vésti zpět; dovážeti, odvážeti; vyplouti, zdvihati, začít, provést, odvést

ἀναγωγή ἢ odjezd, odplutí

ἀνάγωγος 2. nevychovaný, nezkracený

ἀναγώνιστος 2. ten, kdo se nepouští do zápasu; nebojovný

ἀναδαίω -εἶν (znovu) rozdělit; dělit; zapáliti

ἀναδασμός ὁ dělení

ἀνάδαστος 2. rozdělený

ἀναδέδρομε *v. ἀνατρέχω* (vzhůru běžeti)

ἀναδείκνυμι -ύναι na světlo vynésti; dát znamení, ukázati (se); učiniti, prokázati, osvědčiti, určit, vyvoliti

ἀνάδειξις -εως ἢ ukázání, jmenování, oznámení

ἀναδέχομαι = ἀναδέχομαι

ἀνάδελφος 2. bez sourozenců

ἀναδέξαι *inf. aor. od ἀναδείκνυμι*

ἀναδέркоμαι -εσθαι vzhlednouti, prohlédnouti

ἀνάδεις -εως ἢ přivázání

ἀναδέσμη ἢ páska, stužka do vlasů

ἀναδέχομαι -εσθαι vzít na sebe, přijmouti, slíbiti, převzít

ἀναδέω -εἶν vázati, ověnciti; vzít do vleku (lodě); ovinouti, přiřaditi

ἀναδιδάσκω -εἶν (znovu, důkladně) poučiti

ἀναδίδωμι -όναι vydati; nechat vyrůst, vytrysknouti; odvzdati, podati, rozdělit; uspořádati, vyprýštit

ἀναδιπλῶ -οῦν zdvojit

ἀνάδοτος 2. (δίδωμι) vydaný, vrácený

ἀνάδοχος ὁ (ἡ) ručitel, záruka

ἀναδύομαι -εσθαι vynořiti se; ustoupiti, zmizeti, zalézt; otálet

ἀνάδυσις -εως ἢ uniknutí

ἀνάεδνος 2. bez svatebních darů

ἀναείρω -εἶν zdvihati, odnáseti si (cenu)

ἀναζάω -ῆν ožít (znovu)

ἀναξεύγνυμι -ύναι (*i. ἀναξευγνύω*) znovu zapřáhnouti, uvést do pohybu, vydati se na cestu; *ἀ. νέας* vyplouti s lodmi, vypraviti lodj

ἀναζέω -εἶν překypět

ἀναζητῶ -εἶν vyhledati, vypátrat

ἀναζώννυμι opásati; *med.* opásati se, připraviti se

ἀναζωπυροῶ -εἶν občerstviti, rozněcovati, oživiti; *intr.* občerstviti se

ἀναθάλλω -εἶν vykvésti; nechat vypučet, obnoviti

ἀναθαροῦνω -εἶν znovu povzbuditi

ἀναθαρρῶ -εἶν (*i* ἀναθαρσῶ -εἶν) zase nabýti odvahy (naděje)

ἀνάθεμα τό kletba (proklatec, vyvrhel)

ἀναθεματίζω -ειν proklínati; zaklínati se

ἀνάθεσις -εως ἡ vystavení (o darech chrámových); odklad, zdržení

ἀναθέω -εἶν spěchati vzhůru

ἀναθεωρῶ -εἶν důkladně pozorovati, zkoumati (znovu)

ἀναθεώρησις -εως ἡ pozorování, pátrání

ἀναθηλῶ -εἶν vypučet, zazeleňati se

ἀνάθημα τό zasvěcený dar, ozdoba, přídavek; poklad chrámový

ἀναθορυβῶ -εἶν zvednouti křik, volati pochvalu

ἀναθρέω -εἶν přesně zkoumati, pozorovati, posuzovati

ἀναθρόσκω -ειν vyskakovati

ἀναΐδεια ἡ (*i* ἀναιδείη) nestoudnost, drzost

ἀναιδής 2. nestoudný, drzý, potupný, bezohledný

ἀναιδίᾱ ἡ = ἀναΐδεια

ἀναιδομάχης -ου 2. (-μάχας) odvážný v boji, bezohledně bojující

ἀναιμόσαρκος 2. s masem bez krve

ἀναΐμων 2. bezkrevný

ἀναιμωτί bez krve, bez krveprolití

ἀναίνομαι -εσθαι odpírati, popírati, zdráhati se

ἀναΐρεσις -εως ἡ sbírání, pohřbívání; zničení, zavraždění

ἀναιρῶ -εἶν zdvihnouti, pohřbíti; zdvihnouti losy, věstí; odejmouti, pronésti, oznámiti, dobýti, odstraniti, zničiti; *med.* zdvihnouti k sobě. přijmouti, chopiti, odnésti, najmouti si; vzíti na sebe;

ἀναιρῶ -ειν zdvihnouti

ἀναισθησίᾱ ἡ necitelnost, nevšímavost

ἀναΐσθητος 3. bez citu, bez bolesti, nevšímavý, pošetilý

ἀναισθητῶ -εἶν býti bez citu, nic necítiti, býti pošetilý

ἀναισιμῶ -οῦν vynaložiti, spotřebovati

ἀναισίμωμα τό spotřebované, udržovací náklad, výlohy

ἀναΐσσω -ειν vyskočiti, vznášeti se, vzchopiti se

ἀναισχυντίᾱ ἡ nestoudnost

ἀναΐσχυντος 2. nestoudný

ἀναισχυντῶ -εἶν býti nestoudný, nestoudně jednati

ἀναΐτιος 2. (*i* 3.) nevinný

ἀνακαθίζω -ειν (*i med.*) posaditi (se) zpříma

ἀνακαινίζω -ειν } obnoviti
ἀνακαινῶ -οῦν }

ἀνακαίνωσις -εως ἡ obnovení

ἀνακαίω -ειν zapáliti, rozdělati oheň

ἀνακαλύπτω -ειν odhaliti

ἀνακαλῶ -εἶν volati, jmenovati, odvolati, předvolati, volati na pomoc; vyzývati, zpět povolati

ἀνακάμπω -ειν ohýbati, zahnouti, vrátiti se

ἀνάκανθος 2. bez páteře, bez
ostnů

ἀνακάπτω -ειν polapiti, pohltiti

ἀνάκειμαι -εῖσθαι ležeti (u sto-
lu); býti věnován, posvěcen,
určen, záležeti

ἀνακεῖον τό (ἢ ἀνάκειον) půda,
sýpka; vězení pro dlužníky

ἀνακεράννυμι -ύναι přimísiti,
promísiti

ἀνακεφαλαιῶ -οῦν (hlavní body
stručně) shrnouti

ἀνακηκίω -ειν vystříknouti, vy-
prýštiti

ἀνακηρύσσω -ειν veřejně vy-
hlásiti, nabídnouti

ἀνακινδυνεύω -ειν znovu do
nebezpečí upadnouti, učiniti
nový pokus

ἀνακίνησις ἢ vzrušení, přede-
hra k boji

ἀνακῖνῶ -εῖν do výše zdvih-
nouti, pobouřiti

ἀνάκιον τό patro, sýpka

ἀνακλάζω -ειν dáti se do křiku,
štěkati

ἀνακλαίω -ειν hlasitě plakati,
žalovati

ἀνακλάω -ειν ohýbati, táhnou-
ti do výše (zpět), vyrvati

ἀνακληρῶ -οῦν znovu losovati

ἀνάκλησις -εως ἢ zavolání, od-
volání, vzývání

ἀνακλίνω -ειν nakloniti, polo-
žiti, usaditi, odkloniti, odchý-
liti, otevřiti, opřiti (se); za-
ujmouti místo u stolu

ἀνακογχυλιάζω -ειν kloktati

ἀνακοινῶ -οῦν (κοινός) (ἢ *med.*)
sdělit, raditi se, o radu žádati

ἀνακόλουθος 2. nesouvislý, ne-
důsledný

ἀνακομιδὴ ἢ navrácení, návrat,
zpětné dobytí

ἀνακομίζω -ειν odvézti, přivéz-
ti, znovu dosáhnouti, vzhůru
vynésti (*med.*)

ἀνακοντίζω -ειν vzhůru metati,
vystřikovati

ἀνακόπτω -ειν odraziti, zadržeti

ἀνακουφίζω -ειν zdvihati, uleh-
čiti

ἀνακούφισις -εως ἢ ulehčení,
zbavení

ἀνακράζω -ειν vykřiknouti

ἀνακρεμάννυμι -ύναι (ἢ ἀνα-
κρεμαννύω) zavěsiti, pověsi-
ti; ἀνακρέμαμαι nahoře vi-
sím

ἀνακρίνω -ειν posuzovati, zkou-
mati, volati k odpovídání, vy-
slýchati; *med.* souditi se

ἀνάκρισις -εως ἢ vyptávání,
výslech, námitka, odpověď

ἀνάκρουσις -εως ἢ odrážení
(veslování zpět), zadržování;
v hudbě předrážka, úvodní
tón

ἀνακρούω -ειν odraziti; *med.*
zpět vesly hnáti loď; *v hudbě*
zahráti úvod

ἀνακτάομαι -ᾷσθαι znovu do-
býti, získati

ἀνακτόριος 3. panský

ἀνάκτορον τό obydlí bohů, sva-
tyně, sídlo vládce

ἀνακυκλῶ -εῖν v kruhu otáčet,
vířiti, opakovati

ἀνακυλίω -ειν zpět válet, od-
valiti

ἀνακυμβαλιάζω -ειν s rachotem převraceti

ἀνακύπτω -ειν vzpřímíti se, vynořiti se, vzmoci se

ἀνακωκύω -ειν hlasitě nařikati

ἀνακῶς pečlivě, bedlivě; ἄ. ἔχειν pečlivě dbáti

ἀνακωχεύω -ειν zadržovati, bráníti; *intr.* na širém moři kotviti, zdržeti se

ἀνακωχή ἢ zadržení, klid zbraní

ἀναλαλάζω -ειν zdvihnouti válečný pokřik

ἀναλαμβάνω -ειν přijmouti, uchopiti, zadržeti, přejmouti, odvésti, přibrati, dopravit, napravit (chybu); *med.* podrobiti se, zotaviti se; nabýti, dobýti

ἀναλάμπω -ειν rozsvítiti, vzplánouti; zotaviti se

ἀναλγησίᾱ ἢ necitelnost, tvrdost, netečnost

ἀνάλγητος 2. bezcitný, bezbolestný, zatvrzelý

ἀναλέγω -ειν sbírat, dále vypravovati, čísti

ἀναλείχω -ειν lízati

ἀνάληψις -εως ἢ uznání dítěte přijetí, smíření, návrat (k otci); nanebevzetí

ἀνᾱλίσκω -ειν vynakládati, spotřebovati, promarniti, zabíti

ἀναλκείη ἢ (ἀλκή) nestatečnost, zbabělost

ἄναλκίς -ιδος slabý, zbabělý

ἀναλογίᾱ ἢ podobnost, shodnost, poměrnost; gram. pravidelnost

ἀναλογίζομαι -εσθαι uvažovati
ἀναλογισμός ὁ uvažování, pozorování, názor

ἀνάλογος 2. poměrný, přiměřený, vhodný

ἄναλος 2. bez soli nesolený

ἄναλτος 2. nenasytný

ἀνάλυσις -εως ἢ vyproštění, vykoupení, konec (něčeho)

ἀναλυτής -ῆρος ὁ vykupitel

ἀναλύω -ειν rozloučiti, odloučiti; *intr.* vyraziti, navrátiti se, zemřiti, smířiti se

ἀνάλωμα τό } vydání,

ἀνάλωσις -εως ἢ } náklad,

ἀνᾱλωτής -ου ἢ rozmařilec

ἀνᾱλωτικός 3. rozmařilý

ἀνάλωτος 2. (ἀλίσκομαι) nedobytný, nepřemožitelný, neúplatný

ἀναμαιμῶ -ᾱν zuřiti, vztekati se

ἀναμανθάνω -ειν vypátrati

ἀναμάξευτος 2. (ἄμαξα) nesjízdný pro vozy

ἀναμάρτητος 2. bez chyby, bez omylu, nevinný, nepochybený; τὸ ἄ. nevinnost

ἀναμάσσω -ειν napodobiti (hnětením), tříti, odčinit, uvaliti

ἀναμασῶμαι -ᾱσθαι přežvykovati

ἀναμάχομαι -εσθαι obnoviti boj

ἀναμείγνυμι -ύναι přimíchati, smíchati, připojiti

ἀναμένω -ειν vyčkati, očekávat, setrvati

ἀνάμεσος 2. uprostřed krajiny se nalézající, vnitrozemský

- ἀναμετρῶ -εῖν projeti, přemě-
řiti
- ἀνάμιγδα (= ἀναμίξ) smíšeně,
promíšeně (navzájem, spolu)
- ἀναμίγνυμι -ύναι } viz
- ἀναμιγνύω -ειν } ἀναμείγνυμι
- ἀναμιμνήσκω -ειν vzpomínati,
připomínati, vzbuditi vzpo-
mínku; pas. vzpomínati si
- ἀναμίνω = ἀναμένω
- ἀναμίξ (i ἀνάμιγδα, ἄμμιγα)
mezitím, zároveň, vesměs
- ἀναμίσγω = ἀναμείγνυμι
- ἀνάμνησις -εως ἢ vzpomínání,
přiznání k něčemu (τινός)
- ἀναμορμύρω -ειν šuměti, klo-
kotati, vyvržiti
- ἀναμπλάκητος 2. (i ἀναπλάκη-
τος) neuniknutelný, cíl ne-
chybující
- ἀναμφίλογος 2. } nesporný
- ἀναμφισβήτητος 2. } bez pochyb-
nosti; bez odporu
- ἀνανδρίᾱ ἢ nemužnost, zbabě-
lost
- ἄνανδρος 2. bez muže, lidu-
prázdný, nemužný
- ἀνανέομαι -εσθαι vypočítá-
vati, vyčísti
- ἀνανέομαι -εῖσθαι vystupovati,
vycházeti
- ἀνανεύω -ειν odpírati, brániti
- ἀνανεῶ -οῦν obnoviti, občerst-
viti
- ἀνανήφω -ειν vystrízlivěti, do-
stati se z něčeho
- ἀνανθής 2. bez květu, bez síly,
malátný
- ἄναντα vzhůru, nahoru
- ἀνανταγώνιστος 2. bez soupe-
ře, bez odporu
- ἀνάντης 2. strmý, příkrý
- ἀναντίλεκτος 2. } nepopíratelný
- ἀναντίρροτος 2. }
- ἄναξ -κτος ὁ vládce, král, kní-
že, pán, princ, vlastník
- ἀναξηραίνω -ειν vysušiti
- ἀναξιβρόντης -ου ὁ vládce
hromu
- ἀνάξιος 2. (3.) nehodný, bez-
cenný; nezasluhující, bez vi-
ny
- ἀναξυνῶ -οῦν sděliti
- ἀναξυρίδες αἱ (ἀναξυρίς) kal-
hoty, spodky
- ἀναοίγω = ἀνοίγω
- ἀνάπαλιν opětovně, obráceně;
ἄ. ἔχει věc se má obráceně
- ἀναπάλλω -ειν máchnouti; med.
vymrštiti se, vzepnouti se
- ἀνάπαυλα ἢ } odpočinek,
- ἀνάπαυμα τό } oddech,
- ἀνάπαυσις -εως ἢ } zproštění,
klid
- ἀναπαυστήριος 2. (ἀναπαυτή-
ριος) vhodný k odpočinku
- ἀναπαύω -ειν zadržovati, za-
staviti, popřáti odpočinku;
med. přestati, odpočívati, býti
v klidu
- ἀναπείθω -ειν měniti smýšlení,
přemlouvati
- ἀναπείρω -ειν nabodnouti
- ἀναπειρῶμαι -ᾷσθαι učiniti po-
kus (zkušební jízdy, zkoušky)
- ἀναπεμπάζω -ειν (i med.) zno-
vu promysleti, rozvážiti
- ἀναπέμπω -ειν vysílati (vzhů-
ru), odesílati zpět

ἀναπετάννυμι -ναι (ἀναπεταν-
νύω -ειν) rozprostíratí, roz-
víratí; ἀπαπεπταμένος 3. ote-
vřený, volný

ἀναπέτομαι -εσθαι vyletěti, od-
letěti, uniknouti

ἀναπήγνυμι -ναι nahoře upev-
niti, naraziti

ἀναπηδῶ -ᾶν vyskočiti

ἀνάπηρος 2. zmrzačený

ἀναπιδύω -ειν dáti vytrysk-
nouti

ἀναπίμπλημι -ᾶναι naplniti,
vytrpěti, potřísniti, nakaziti

ἀναπίπτω -ειν padnouti zpět,
ustoupiti, klesnouti (na mysli),
položiti se ke stolu, skloniti se

ἀναπλάκητος 2. neuniknutelný

ἀναπλάσσω -ειν (ἀναπλάττω)
přetvořiti, nově vystavěti, ob-
noviti, vymysleti

ἀνάπλεος viz ἀνάπλεως

ἀναπλέω -εῖν plouti proti prou-
du (na širé moře, zpět); kři-
žovati

ἀνάπλεως -ων naplněný, zne-
čištěný, pokrytý něčím (τι-
νός)

ἀναπληρῶ -οῦν naplniti, do-
plniti, zaujmouti, potvrditi

ἀναπλήρωσις -εως ἡ doplnění

ἀνάπλοος ὁ plavba vzhůru
(zpět), kotviště

ἀναπλώω = ἀναπλέω

ἀνάπνευσις -εως ἡ oddech, od-
počinek

ἀναπνέω -εῖν vydechnouti, od-
dechnouti si

ἀναπνοή ἡ (ἡ ἀμπνοή) vydech-
nutí, zotavení

ἀναπόδεικτος 2. nedokazatelný,
nedokázaný

ἀναποδίζω -ειν odvolati, při-
vésti zpět; *intr.* ustoupiti

ἀνάποινος 2. bez výkupného,
bez náhrady

ἀναπολόγητος 2. neomluvitel-
ný, neschopný se hájiti

ἀναπολῶ -εῖν zaseobrátití, opa-
kovati, znovu uvážiti

ἀναπράσσω -ειν (ἡ ἀναπράττω)
vymáhati, domáhati se

ἀναπρήθω -ειν dáti vytrysk-
nouti, vyroniti

ἀναπτερῶ -οῦν opatřiti křídly,
zdvihnouti, omámiti, navna-
diti, rozčiliti

ἀναπτύσσω -ειν (ἡ -ττω) rozvi-
nouti, otevřítí (knihu), odha-
liti

ἀναπτύω -ειν vyplivnouti, do
výše stříkati

ἀνάπτω -ειν vázati, zavěšovati;
zanítiti

ἀναπυνθάνομαι -εσθαι vypτά-
vati se, vypátrati, dověděti se

ἀνάπυστος 2. známý, rozhláše-
ný

ἀναραιορκῶς (*part. perf.*) od
ἀναιρῶ

ἀναρθηρος 2. bez síly (*prův.* ne-
členěný)

ἀναρίθμητος 2. } nesčíslný,

ἀναριθμος 2. } nesmírný

ἀνᾶριστος 2. bez snídaně, lačný

ἀναρκτος 2. (ἄρχω) neovláda-
ný, nezávislý

ἀναρμοστιά ἡ nesoulad, dis-
harmonie

- ἀνάρμοστος 2. nepřiměřený, nevhodný, bez souladu
 ἀραρμοστῶ -εῖν nesouhlasiti, býti rozmrzen, rozladěn
 ἀναροιβδῶ viz ἀναρροιβδῶ
 ἀναρπαγή ἡ ὕνος
 ἀναρπάζω -ειν uchvátiti, vyrvati, zahladiti, rozsápati
 ἀναρπαστός 2. uloupený, unesený
 ἀναρρήγνυμι -ναι roztrhnouti, rozlomiti, rozbořiti
 ἀνάρρησις -εως ἡ (veřejné) oznámení, pochvala
 ἀναρρίπτω -εῖν (*i* ἀναρρίπτω -ειν) vyhoditi (do výše), rozrážeti (vodu vesly), vyhazovati (kostky), vsaditi (do hry), odvážiti se (boje)
 ἀνάρροια ἡ odliv
 ἀναρροιβδῶ -εῖν zase pohlcovati
 ἀναρροφῶ -ᾶν vsrkovati
 ἀναρρώννυμι -ῦναι (ἀναρρῶν-νύω -ειν) posilovati, dodávati síly
 ἀνάρσιος 2. (3.) odporný, nepřátelský; neshodný, nepřímý
 ἀνάρτιος 2. nerovný
 ἀναρτῶ -ᾶν zavěšovati; *med.* činiti si někoho závislým, chystati se na něco, připojovati si
 ἀναρχία ἡ (ἄρχω) bezvláď, neposlušnost, nevázanost
 ἀναρχος 2. bez vůdce
 ἀνασειράζω -ειν odchýliti s pravé cesty, smýkati
 ἀνασεῖω -ειν zdvihati, pobuřovati, natřásti, vytrásti, nechatí vláti
 ἀνασεύω -ειν (*aor.* ἀνέσσυτο) vyraziti, vytrysknouti
 ἀνασκεδάννυμι -ναι rozptylovati
 ἀνασκέπτομαι -εσθαι uvážiti
 ἀνασκευάζω -ειν nakládati, odstraniti, odmítati, ve zmatek uváděti; *med.* odtáhnouti, přehnouti
 ἀνασκινδυλεύω -ειν ukřižovati
 ἀνασκολοπίζω -ειν naraziti na kůl
 ἀνασκοπῶ -εῖν zevrubně uvážiti, prozkoumati
 ἀνάσπαστος 2. (ἀνασπαστός) rozevřený, vypuzený, odvěčený
 ἀνασπάω -ᾶν vytrhnouti, vytáhnouti, vyraziti, odtáhnouti; vzdáliti, vzhůru natáhnouti
 ἄνασσα ἡ vládkyně, panovnice, princezna
 ἀνάσσω -ειν vládnouti, býti pánem; *pas.* býti poddán
 ἀνάσσω -ειν = ἀναῖσσω
 ἀνασταδόν *adv.* zpříma stojící
 ἀνασταλύζω -ειν vzlykati
 ἀνάστασις -εως (-ιος) ἡ postavení, zřízení; zpuštění, vyhnání; povstání, probuzení (vzkříšení); odchod
 ἀναστάτης -ου ὁ ničitel
 ἀνάστατος 2. vyhnaný, zničený, k povstání připravený; převrácený, podrobený

ἀναστατῶ -οῦν pobouřiti, svěsti na scestí
 ἀνασταυρῶ -οῦν naraziti na kůl, přibíti na kříž
 ἀναστέλλω -ειν odraziti, zatlačit, zadržeti
 ἀναστενάζω -ειν (*i* ἀναστεναχίζω, ἀναστενάχω, ἀναστένω) vzdychati, stenati, oplakávat
 ἀναστέφω -ειν ověňčiti
 ἀναστολή ἢ odrazení
 ἀναστρέφω -ειν obrátiti, převrhnouti; *intr.* obrátiti se, prchnouti; *med.* proháněti se, meškati, zaměstnávati se, zdržovati se, chovati se
 ἀναστροφή ἢ obrácení, pobyt, život, obcování
 ἀναστρωφῶ -ᾶν otáčeti
 ἀνασύρομαι -εσθαι odhaliti se, obnažiti se
 ἀνασχετός 2. (*i* ἀνσχετός, viz *i* ἀνεκτός) snesitelný
 ἀνασχίζω -ειν rozštípnouti, rozříznouti, rozpárati
 ἀνασώζω -ειν opět zachrániti, znovu dosíci, znovu uvést na paměť
 ἀναταράσσω -ειν (*i* ἀναταράττω) vyburcovati, ve zmatek uvést, rozčiliti
 ἀνατάσσομαι -εσθαι rozvinouti, vyhotoviti
 ἀνᾱτεί (ἄτη) nepoškozený, nepotrestaný, beze škody
 ἀνατείνω -ειν do výše napínati, zdvihati; *intr.* povznést se, prostírat se; napřáhnouti, vzpínati; dosáhnouti, vyčnívati

ἀνατειχίζω -ειν zdi znovu stavěti
 ἀνατειχισμός ὁ obnovení zdi
 ἀνατέλλω -ειν vztyčiti, vynésti; *intr.* vyjíti, vzniknouti
 ἀνατέμνω -ειν rozříznouti
 ἀνᾱτί = ἀνᾱτεί
 ἀνατίθημι -έναι nakládati, uvaliti; zříditi, věnovati, obětovati, uložit, zasvětit; vzdáliti, odejmouti; *med.* přestaviti (si), obrátiti (se), změnit, předložit; odsunouti; rozprávěti, vypravovati
 ἀνατίμω -ᾶν cenu zvýšiti
 ἀνατλήναι (*inf. aor.*) snést, vydržeti
 ἀνατολή (ἀντολή) ἢ východ slunce, východ, východní země (*plur.*)
 ἀνᾱτος 2. neporušený, nepoškozený
 ἀνατρέπω -ειν obrátiti, převrhnouti, zničit, vyrušiti; *med. (pas.)* zřítiti se nazpět, zahynouti; vyvrátiti, porazit
 ἀνατρέφω -ειν vychovávat, (opět) vyživiti, povznést
 ἀνατρέχω -ειν vyběhnouti, odběhnouti, vyraziti, spěchat zpět, rychle se vyhnouti; zlepšiti, dohoniti
 ἀνατρίβω -ειν tříti, hladiti
 ἀνατροπή ἢ zřícení, zničení, záhuba
 ἀνατροφή ἢ výchova, výživa
 ἀναυδος 2., ἀναύδητος 2., ἀναύδᾱτος 2. beze slov, nevýslovný, neslýchaný
 ἄναυρος ὁ bystřina

- ἀναφαίνω -ειν osvětlovati, objevovati, ukazovati, vydávati, roditi; *pas.* objeviti se, státi se vidoucím, prohlédnouti
- ἀναφανδᾶ, ἀναφανδόν zřejmě, před očima
- ἀναφέρω -ειν vynášeti, přinášeti (na oltář), sdělití, snéstí, přičítati; odvolávati se, zotaviti se, vzpamatovati se, vydechnouti
- ἀναφεύγω (ἀμφεύγω) -ειν prchnouti vzhůru (zpět); býti zproštěn viny
- ἀναφής 2. neuchopitelný, nehmotný
- ἀναφλύω -ειν vytrysknouti
- ἀναφορᾶ ἢ přenesení, výmluva, zahlazení
- ἀναφορῶ -εἶν = ἀναφέρω
- ἀναφοράζομαι -εσθαι znovu poznati
- ἀναφροντίζω -ειν myšlenky obrátiti, vymysleti si
- ἀναφρονῶ -εἶν zase přijíti k sobě, nabýti rozumu
- ἀναφύγω -ειν smíchatí, potřásniti
- ἀναφῦσῶ -ᾶν rozdýmati, vyvrhnouti; *pas.* býti nadutý
- ἀναφύω -ειν dáti vyrůstí; *intr. (med.)* vyrůstati
- ἀναφωνῶ -εἶν vyvolávati, vypovídati, zvolati, vzkřiknouti
- ἀναχάζω -ειν (*i med.*) ustupovati pryč
- ἀναχαιτίζω -ειν mířiti vzhůru, převrátiti; vzpíratí se, překážeti
- ἀναχάσσω -ειν otvírati ústa
- ἀναχέω -εἶν přilévati, nalévati; *pas.* rozlévati se, ústíti
- ἀνάχυσις -εως ἢ (χέω) rozlévání se, široký proud, laguna; nevázanost
- ἀναχώρησις -εως ἢ ústup, odchod, útočiště
- ἀναχωρίζω -ειν odvésti, způsobiti ústup
- ἀναχωρῶ -εἶν jíti zpět, ustoupiti, vzdáliti se, vrátiti se, přejíti
- ἀναψηφίζω -ειν znovu dáti hlasovati
- ἀνάψυξις -εως } ochlazení,
ἀναψυχή ἢ } zotavení
- ἀναψύγω -ειν ochladiti, občerstviti; *intr.* zotaviti se
- ἀνδάνω -ειν líbiti se
- ἀνδιδοῖ = ἀναδίδωσιν
- ἀνδιχα na dvě, na dvě strany
- ἀνδραγάθημα τό hrdinský čin
- ἀνδραγαθία (-ία) ἢ mužnost, statečnost, poctivost; *plur.* hrdinské činy
- ἀνδραγαθίζομαι } jednati
-εσθαι } poctivě,
- ἀνδραγαθῶ -εἶν } najevo
dávati poctivost, osvědčiti se statečným
- ἀνδράγρια τά válečná kořist
- ἀνδρακάς (ἀνήρ) muž za mužem
- ἀνδραποδίζω -ειν uváděti do otroctví, podrobiti, prováděti únosy
- ἀνδραποδισμός ὁ otroctví, poroba
- ἀνδραποδιστής -ου ὁ zotročovatel, prodavač otroků (duší), kuplíř

ἀνδραποδοκάπηλος ὁ obchodník otroky

ἀνδράποδον τό otrok, sprostý člověk

ἀνδραποδώδης 2. otrocký, s otrockou povahou, v otrockém stavu

ἀνδραχθής 2. těžký (kolik síly mužovy stačí), přetěžký

ἀνδρείᾱ ἡ (ἰ ἀνδρεία, ἀνδρείη) mužnost, statečnost, pevnost

ἀνδρείος 3. (ἰ ἀνδρήιος) mužský, mužný, statečný, smělý, zdatný

ἀνδρειότης -ητος ἡ mužnost

ἀνδρεϊφόντης ὁ (φεν-) vraždící muže

ἀνδρείως statečně

ἀνδρεσσι (dat. pl.) viz ἀνήρ

ἀνδρεών -ῶνος ὁ místnost mužů

ἀνδρείη, ἀνδρήιος viz ἀνδρείᾱ, ἀνδρείος

ἀνδρηλάτης -ου ὁ ten, jenž posílá muže do vyhnanství

ἀνδρηλατῶ -εῖν (ἐλαύνω) vyháněti (muže) do vyhnanství

ἀνδρίᾱ = ἀνδρεία

ἀνδριαντοποιίᾱ ἡ umění sochařské, řezbářské

ἀνδριαντοποιός ὁ sochař, řezbář

ἀνδριαντοποιῶ -εῖν vytvářeti sochařská díla

ἀνδριᾶς -άντος ὁ socha; „kvítko“, „výlupek“

ἀνδρίζω -ειν vychovávat k mužnosti; med. ukázati se mužem

ἀνδρικός 3. mužný, udatný; ἀνδρικῶς mužně

ἀνδρίον τό mužíček

ἀνδριστί po mužském způsobu

ἀνδρόβουλος 2. mužně vážný

ἀνδρόγυνος ὁ muž i žena, míšenec muže i ženy (hermafrodit), kleštělec, zhýralec

ἀνδρόκμητος 2. (κάμνω) rukou lidskou vytvořený, umělý

ἀνδροκτασίᾱ ἡ (ἰ ἀνδροκτασίη) (κτείνω) vraždění (mužů)

ἀνδροκτόνος 2. (κτείνω) vraždící muže (manžela)

ἀνδροκτονῶ -εῖν vraždit manžela

ἀνδrolέτειρα ἡ vražedkyně mužů

ἀνδρολογῶ -εῖν najímati muže (do války)

ἀνδρόμεος 3. mužský, lidský

ἀνδρομήκης 2. vysoký, dlouhý jako muž

ἀνδρόσφιγξ -ιγγος ὁ mužská sfinx

ἀνδροτής -ῆτος ἡ mužná síla

ἀνδροφάγος 2. lidi pojídající

ἀνδροφθόρος 2. (φθείρω) muže hubící

ἀνδρόφθορος 2. zabitý, zavražděný

ἀνδροφονίᾱ ἡ vražda

ἀνδροφόνος 2. } vražedný,

ἀνδροφόντης -ου ὁ } vrah

ἀνδρῶ -οῦν vychovávat v mužem; pas. mužem se státi

ἀνδρώδης 2. mužný, smělý

ἀνδρών -ῶνος ὁ místnost pro muže

ἀνδρ- = ἀναδρ-
 ἀνέβωσε viz ἀναβοῶ
 ἀνέγγυος 2. neprovdaný, ne-
 manželský, nezaručený, ne-
 jistý
 ἀνεγείρω -ειν vzbuditi, po-
 vzbuditi; med. procitnouti
 ἀνέγκλητος 2. prostý výčitky,
 bezúhonný
 ἀνεγκωμίαςτος 2. neoslavený
 ἀνέγνω viz ἀναγιγνώσκω
 ἀνεδέγμεθα viz ἀναδέχομαι
 ἀνέδην adv. volně, nedbale, bez
 překážky
 ἀνέδρομον viz ἀνατρέχω
 ἀνέδνος viz ἀνάεδνος
 ἀνεέργω -ειν tlačiti zpět, odrá-
 žeti (viz ἀνείργω)
 ἀνέζω -ειν usaditi, posaditi
 ἀνεθέλητος 2. nežádaný, neví-
 taný
 ἀνείκαστος 2. bezpříkladný, ne-
 dostižný
 ἀνελείθια ta, jež dosud nero-
 dila
 ἀνείλημμαι viz ἀναλαμβάνω
 ἀνείλλω -ειν } zatlačiti zpět;
 ἀνελῶ -εῖν } med. stáhnouti
 se zpět
 ἀνειμένος 3. bezuzdný, nedba-
 lý, mdlý
 ἀνειμι, ἀνιέναι vycházeti, vy-
 stupovati, docházeti, vraceti
 se; postupovati, vznikat
 ἀνείμων 2. (εἶμα) neoděný
 ἀνεῖνται viz ἀνίημι
 ἀνειπεῖν (inf. aor.) veřejně vy-
 volávat, přivolávat, vyhlásiti
 ἀνείργω -ειν zatlačiti, zadrže-
 ti, brániti

ἀνείρομαι -εσθαι vyptávati se,
 dotazovati se
 ἀνείρούω -ειν (i ἀνερούω) vzhů-
 ru vytáhnouti
 ἀνείρω -ειν přivázati, zavěsiti
 ἀνείρωτῶ -ᾶν dotazovati se
 (i ἀνερωτῶ)
 ἀνείσοδος 2. (ὁδός) nepřístup-
 ný
 ἀνέκαθεν shora, odedávna, zda-
 leka, původně
 ἀνέκβατος 2. bez východu
 ἀνεκδιήγητος 2. nevýslovný,
 nevyslovitelný
 ἀνέκδοτος 2. (δίδωμι) nepro-
 vdaný, nevydaný, neoznáme-
 ný
 ἀνεκκάλητος 2. nevýslovný
 ἀνέκλειπτος 2. trvalý, nevyčer-
 patelný
 ἀνεκπίμπλημι -άναι znovu (zce-
 la) naplniti
 ἀνέκκλητος 2. neohrožený
 ἀνεκκληξία ἢ neohroženost
 ἀνεκτέος 3. }
 ἀνεκτός 3. } snesitelný
 ἀνέλεγκτος 2. nezkoumaný, ne-
 vynnácený, nezvratný
 ἀνελεήμων 2. }
 ἀνελέητος 2. } nemilosrdný,
 ἀνέλεος 2. } bez politování
 ἀνελευθερία ἢ nízké smýšlení,
 skrblictví
 ἀνελεύθερος 2. nízký, sprostý
 ἀνελίττω -ειν rozvinouti, ote-
 vřít
 ἀνέλκω -ειν (i ἀνελκύω) vy-
 táhnouti (vzhůru); vytrhnouti
 ἀνέλλην ὁ (ῆ) neřecký

ἀνέλπιστος (ἐλπίς) 2. neočekávaný, beznadějný
 ἀνέμβατος 2. nepřístupný
 ἀνεμέσητος 2. bez výčitky, nezavadný, bezúhonný; urážlivý
 ἀνεμίζω -ειν větrem pohybovati
 ἀνεμόεις 3. větrný, rychlý jako vítr
 ἄνεμος ὁ vítr, vichr, bouře
 ἀνεμοσκεπής 2. odrážející vítr, chránící před větrem
 ἀνεμοτρεφής 2. větrem živený (posilovaný)
 ἀνεμπόδιστος 2. nerušený, svobodný
 ἀνεμώλιος 3. větrný, daremný, naprázdno
 ἀνένδεκτος 2. nepřípustný, nemožný
 ἀνένεικα
 ἀνενηνεῖχθαι } viz ἀναφέρω
 ἀνεξέλεγκτος 2. nezkoumaný, neývratný, bezvadný, nevyšetřený
 ἀνεξέργαστος 2. nedokončený
 ἀνεξερεύνητος 2. nevypátratelný
 ἀνεξέταστος 2. nevyzkoumaný
 ἀνεξεύρετος 2. (εὕρισκω) nesešný vypátrati
 ἀνεξίᾱ ἡ trpělivost
 ἀνεξίκακος 2. trpělivý, shovivavý
 ἀνεξιχνίαστος 2. nevypátratelný, nepochopitelný
 ἀνεπαίσχυντος 2. ten, jenž se nemusí stydět
 ἀνεπαχθής 2. bez obtěžování, ohleduplný

ἀνεπιβούλευτος 2. bez úkladů; subst. bezelstnost, bezpečnost
 ἀνεπιδεής 2. nepotřebný
 ἀνεπεικής 2. neslušný, nevlídný, nenáležitý
 ἀνεπίκλητος 2. bezúhonný
 ἀνεπίληπτος 2. nedotknutelný, jistý, bezúhonný
 ἀνεπίσκεπτος 2. nepovšimnutý, bez ohledu, bez důvodu
 ἀνεπιστημοσύνη ἡ neznalost
 ἀνεπιστήμων 2. neznalý, nerozvážný, necvičený, nezkušený
 ἀνεπίτακτος 2. (τάττω) bez nucení, nezávislý
 ἀνεπιτήδειος 2. nevhodný, nenáležitý, protivný, nepřátelský
 ἀνεπιτίμητος 2. nepokáraný
 ἀνεπίφθονος 2. bez nenávisti (závisti), nezavadný, bezúhonný
 ἀνεπίφραστος 2. nepozorovaný, netušený
 ἀνέραμαι -σθαι pocítiti novou lásku
 ἀνέργαστος 2. neobděláný
 ἀνέργω = ἀνείργω
 ἀνερεθίζω -ειν nabádati, pouzeti; pas. znovu usilovati
 ἀνερείπομαι -εσθαι vzhůru uchvátiti, vyrvat
 ἀνέρεσθαι = ἀνείρομαι
 ἀνερεύνητος 2. nevypátraný
 ἀνερευνῶ -ᾶν vypátrati
 ἀνέρομαι viz ἀνείρομαι
 ἀνερπύζω -ειν vylézati
 ἀνερυθριῶ -ᾶν začervenati se
 ἀνερύω -ειν vytáhnouti

ἀνέρχομαι -εσθαι jíti vzhůru,
vystupovati, dojíti; vrátiti se
ἀνερωτῶ -ᾶν vyptávati se
ἄνεσαν viz ἀνίημι
ἄνεσις -εως ἡ uvolnění, zmír-
nění, zotavení, přestávka, po-
volání
ἀνέσσυτο viz ἀνασεύω
ἀνέστιος 2. bez krbu, bez do-
mova
ἀνετάζω -ειν vyšetřovati, vy-
pátrati
ἀνέτοιμος 2. nepřipravený
ἄνευ (s *gen.*) bez, prost, vzdálen
ἄνευθε(ν) daleko, opodál, bez
ἀνεύθετος 2. nevhodně polo-
žený, nepříznivý
ἀνεύθυνος 2. neodpovědný
ἀνευρίσκω -ειν vynalézti, shle-
dati
ἀνευρύνω -ειν rozšířiti
ἀνευφημῶ -εῖν hlasitě vykřik-
nouti (zvolati eufémei), vele-
biti
ἀνέφελος 2. bez mraků, jasný
ἀνέφυκτος 2. (ἰκνοῦμαι) nedo-
stižný
ἀνεχέγγυος 2. nezaručený, ne-
smělý
ἀνέχω -ειν vzhůru držeti, vy-
náseti, pozdvihovati, pronik-
nouti, ustatí, setrvati, udržo-
vati v moci (v platnosti); sná-
šetí, zdvihnouti se, zdržeti se;
vytrvati, vyniknouti, ctíti
ἀνεψιά ἡ sestřenice
ἀνεψιός ὁ bratranec, příbuzný
ἄνεω (i ἄνεω) zticha, mlčky
ἀνέωγα viz ἀνοίγνυμι

ἀνέωνται viz ἀνίημι
ἄνηβος 2. (ἡβη) nedorostlý, ne-
zletilý
ἄνηβῶ -ᾶν omládnouti
ἀνηγοῦμαι -εῖσθαι vypočítá-
vati
ἄνηθον τό anýz, kopr
ἀνήκεστος 2. (ἀκέομαι) nevy-
léčitelný, nesmiřitelný, ne-
ukojitelný, ukrutný
ἀνήκοος 2. neslyšící, neznalý,
nevědomý
ἀνήκουστος 2. neslýchaný, ne-
poslušný
ἀνηκουστῶ -εῖν neposlouchati
(τινός, τινί)
ἀνήκω -ειν přijíti vzhůru, do-
síci, dospěti, prostíratí se,
vztahovati se, slušeti se
ἀνήλιος 2. (sluncem) neozářený
ἀνήμελκτος 2. nedojený
ἀνήμερος 2. nezkrtný, divoký
ἀνήνεμος 2. v bezvětří, bez
větrů
ἀνήνοθα (*perf.* od ἀνέθω)
vznikl, vyrazil, vytryskl
ἀνήνυστος 2. (i ἀνήνυτος) ne-
proveditelný, bezvýsledný,
marný
ἀνήνωρ 2. (ἀνῆρ) zbabělý
ἀνῆρ, ἀνδρός ὁ muž, manžel,
vojín, člověk; *plur.* lidé
ἀνήριθμος 2. nesčíslný
ἀνηρόμην viz ἀνερωτῶ
ἀνήροτος 2. (ἀρόω) nezoraný,
nevzdělávaný
ἄνησον (i ἄννησον) viz ἄνηθον
ἀνήσσητος
(i ἀνήσσωτος) } nepřemožený
ἀνήττητος

ἀνήφθω viz ἀνάπτω (3. sg. *imperat. perf. pas.*)

ἀνθαιροῦμαι -εἶσθαι jednoho místo druhého zvoliti

ἀνθαμιλλῶμαι -ᾷσθαι závoditi, spěchati

ἀνθάπτομαι -εσθαι do ruky vzít, něčeho se chopiti, věnovati se, kárati, zachvátiti

ἀνθέλκω -ειν táhnouti v opačnou stranu; vzpíratí se

ἀνθέμιον τό květinka

ἄνθεμον τό květina

ἀνθεμόεις 3. plný květin, květovaný

ἀνθερεών -ῶνος ὁ brada

ἀνθέριξ -ικος ὁ klas, stéblo, osina

ἀνθεστηριών -ῶνος ὁ attický měsíc (únor-březen)

ἀνθήλιος (= ἀντήλιος) východní, sluncem ozářený

ἀνθηρός 3. kvetoucí, svěží, pestrý, veselý; překypující

ἀνθηρσῶμαι -ᾷσθαι (*i* ἀνθητῶμαι) znovu podlehnouti (τινί)

ἀνθίζω -ειν (pestře) barviti

ἀνθινός 3. z květin, květinový

ἀνθίστημι -άναι stavěti proti; *pas.* stavěti se proti někomu (na odpor)

ἀνθομολογοῦμαι -εἶσθαι uznati, souhlasiti; velebiti, děkovati

ἀνθοπλίζομαι -εσθαι ozbrojiti se proti někomu

ἀνθορμῶ -εἶν kotviti naproti

ἄνθος τό květ, květina, svěžest, zárodek

ἀνθοσμίᾱς -οῦ ὁ po květinách vonící, libovonný

ἀνθρακιά ἢ (*i* ἀνθρακίη) žhavé uhlí

ἄνθραξ -ακος ὁ žhavý uhlí

ἄνθρουσκον τό kerblík (třebule), vonná okoličnatá rostlina

ἀνθρωπάρεσκος 2. ten, kdo se snaží se líbiti lidem

ἀνθρώπειος 3. } lidský,
(*i* ἀνθρωπήιος) } pozemský,
ἀνθρώπινος 3. } humánní
(*i* ἀνθρωπικός)

ἀνθρώπιον τό (*i* ἀνθρωπίσκος) človíček, tvor

ἀνθρωποειδής 2. lidem podobný, v lidské podobě

ἀνθρωποκτόνος 2. (κτείνω) vrah lidí

ἄνθρωπος ὁ člověk, muž, obyvatel, otrok; *pl.* lidé; ἐν ᾧ. na světě

ἀνθρωποφαγῶ -εἶν pojídati lidi

ἀνθρωποφυής 2. lidský, lidské postavy

ἀνθυπάγω -ειν navzájem žalovati (na odvetu)

ἀνθυπατεύω -ειν býti prokonsulem

ἀνθύπατος ὁ prokonsul

ἀνθυποπτεύομαι -εσθαι býti pro něco v podezření

ἀνθυπουργῶ = ἀντυπουργῶ

ἀνθῶ -εἶν kvéstí, zářiti, býti v rozkvětu, oplývati

ἀνίᾱ ἢ zármutek, útrapa, bolest, nelibost

ἀνιάζω -ειν obtěžovati, sužovati; *intr.* býti mrzutý, nevrlý

- ἀνιᾶρός 3. zarmucující, trapný, zarmoucený, sklíčený, odpor-
ný; ἀνιᾶρῶς bídně
- ἀνιάτος 2. nevylečitelný
- ἀνίδρωτος 2. neúnavný, neklid-
ný, plachý
- ἀνίδρωτί (ἰδρώς) bez potu
- ἀνίερος 2. bezbožný, boha-
prázdný
- ἀνίη viz ἀνία
- ἀνίημι -ιέναι vypouštět, vy-
sílati, pobízeti, rozdělovati,
rozvírati, povolovati, pro-
pouštět, přenechati; *pas.* býti
povolný, uvolněný, posvěce-
ný, určený, mdlý; oddati se,
ustati od -, uvolniti
- ἀνιηρός viz ἀνιᾶρός
- ἀνίκητος 2. nepřemožený, ne-
přemožitelný
- ἀνίλεως 2. nemilosrdný
- ἀνιμῶ -ᾶν táhnouti do výše
- ἀνιοῦμαι -εἶσθαι viz ἀνιῶμαι
- ἀνιππος 2. bez koní (pěší), ne-
schopný jízdy (na koni)
- ἀνιπτόπους -ποδος s nemytýma
nohama, bosonohý
- ἀνιπτος 2. nemytý
- ἄνισος 2. nerovný, nesprávný
- ἀνισότης -ητος ἢ nerovnost,
nesprávnost
- ἀνίστημι -ᾶναι postavit, zdvih-
nouti, povýšiti, odstraniti, za-
hnati, odvésti, buditi, povzbu-
zovati; *intr. a pas.* vstávati,
vystupovati, zotaviti se, býti
zahnán, odtáhnouti, zdvih-
nouti se, vzchopiti se
- ἀνιστορῶ -εἶν vypátrati, vy-
ptávají se
- ἀνίσχω = ἀνέχω (*vynikati, vy-
cházeti*)
- ἀνισῶ -οῦν vyrovnati (*se*)
- ἀνίσωσις -εως ἢ vyrovnání, u-
držení v rovnováze
- ἀνιχνεύω -ειν vystopovati, vy-
slídit
- ἀνιῶ -ᾶν trápiti, soužiti; *pas.*
mrzeti se, trápiti se; urážeti
- ἀνιῶμαι -ᾶσθαι znovu vyléčiti,
napravit
- ἀννέομαι viz ἀνανέομαι
- ἄννησον viz ἄνηθον
- ἄνοδος ἢ cesta vzhůru, výstup
- ἄνοδος 2. neschůdný
- ἀνοήμων 2. nerozumný, nepo-
zorný
- ἀνόητος 2. nerozumný, nesmysl-
ný; nepochopitelný
- ἄνοια ἢ nerozum, pošetilost
- ἀνοίγνυμι -ύναι (*ἢ ἀνοίγω*) ot-
vírati, odhaliti
- ἀνοιδῶ -εἶν naběhnouti, kypěti
- ἀνοίκτητος 2. neobydlený
- ἀνοικίζομαι -εσθαι usídliti se
(ve vnitrozemí), býti usídlen,
ležeti
- ἀνοικοδομῶ -εἶν znovu vysta-
věti, obnoviti, vytyčiti
- ἄνοικος 2. (*ἢ ἄοικος*) bez domo-
va, neobydlený
- ἄνοικτος 2. bez slitování, nepo-
litovaný
- ἀνοικτός (ἀνοικτέον) viz ἀνοί-
γω
- ἀνοιμώζω -ειν zastenati
- ἀνοιμωκτί neoplakaný, bez
trestu
- ἄνοιξις -εως ἢ otevření

ἀνοιστέος 3. (ἀναφέρω) co nut-
no oznámiti
ἀνοιστός 3. donesený, oznámený
ἀνοίσω viz ἀναφέρω
ἀνοκωχεύω -ειν zadržeti, přilo-
žit (viz i ἀνακωχεύω)
ἀνόλβιος 2. (i ἀνολβος) nešťast-
ný, neblahý
ἀνόλεθρος 2. bez záhuby, ne-
porušený
ἀνολκή ἢ (ἀνέλκω) vytahová-
ní (lodí na souši)
ἀνολολύζω -ειν hlasitě vykřik-
nouti, zasténati, zajásati
ἀνολοφύρομαι -εσθαι hlasitě
naříkati
ἄνομαι viz ἄνω
ἄνομβρος 2. bez dešťů
ἀνομία ἢ nezákonnost, hřích
ἀνομίλητος 2. nelidský, nespo-
lečenský, neobeznámený s ně-
čím (τινός)
ἀνόμματος 2. bez očí (zraku),
nedívaje se
ἀνόμοιος 2. nerovný, nepodob-
ný
ἀνομοιότης -ητος ἢ nerovnost,
nepodobnost; plur. rozdíly
ἀνομολογῶ -εἶν dorozuměti se,
shodovati se; ἀνομολογούμε-
νος 2. nerozhodný, odporující
si
ἄνομος 2. nezákonný, nespra-
vedlivý, ukrutný
ἀνομῶ -εἶν nezákonně (proti
zákonům) jednati
ἀνόνητος 2. (ὀνίνημι) nepro-
spěšný, marný, bez požitku
ἄνοος 2. nesmyslný, nerozumný
ἀνόπαια vzhůru, do výše

ἄνοπλος 2. neozbrojený, bez
zbraně (štítu)
ἀνορθῶ -οῦν narovnat, nasta-
věti, vystavěti
ἄνορμος 2. bez přístavů
ἀνόρνυμαι -υσθαι zdvihnouti se
ἀνορούω -ειν vyskočiti, vzcho-
piti se, jeti vzhůru
ἀνορούτω -ειν (i -σσω) vyko-
pati
ἀνόσιος 2. bezbožný, zločinný
ἀνοσιότης -ητος ἢ bezbožnost
ἄνοσος 2. prostý nemoci
ἀνόστιμος 2. } zbavený návratu,
ἄνοστος 2. } bez návratu
ἄνους viz ἄνοος
ἄνουςος viz ἄνοσος
ἀνούτατος 2. nezraněný; ἀνου-
τητί bez rány
ἀνοχή ἢ zadržení; klid zbraní;
trpělivost, ohled
ἄνπερ (ἦνπερ) = ἔάνπερ
ἄνστα- = ἀναστα- (ἀνίστημι),
ἀνσχε- = ἀνασχε-; ἀνσχετός
2. nesnesitelný
ἄντ' = ἄντα
ἀντ' = ἀντί
ἀντ- viz ἀνατ-
ἄντα naproti, tváří v tvář,
zpříma, proti
ἀνταγοράζω -ειν (navzájem)
nakupovati
ἀνταγωνίζομαι -εσθαι bojovati
proti někomu, závoditi s ně-
kým (πρός τινα)
ἀνταγωνιστής -οῦ ὁ odpůrce,
soupeř, sok
ἀνταδικῶ -εἶν navzájem pácha-
ti bezpráví, bezpráví odplá-
ceti bezprávím

- ἀνταείρω -ειν zdvihatí na o-branu, klásti odpor
 ἀνταῖος 3. proti někomu (namí-řený), zředu
 ἀνταίρω -ειν viz ἀνταείρω
 ἀνταιτῶ -εῖν navzájem žádati
 ἀντακαῖος ὁ jeseter
 ἀντακούω -ειν navzájem sly-šet (znovu)
 ἀντάλλαγμα τό výkupné
 ἀνταλλάσσω (i ἀνταλλάττω) -ειν vyměnití, směnití
 ἀνταμείβομαι -εσθαι odpově-děti, odvětití, odplatití
 ἀνταμύνομαι -εσθαι bránití se navzájem, odplácetí, mstití se
 ἀνταναβιβάζω -ειν dáti vystu-povatí vzhůru, naproti posta-vití
 ἀντανάγω -ειν vyvéstí vzhůru; vyjetí proti někomu
 ἀνταναιρῶ -εῖν navzájem zru-šití
 ἀνταναμένω -ειν vzájemně oče-kávatí
 ἀνταναπίμπλημι -άναι rovněž naplnití
 ἀνταναπληρῶ -οῦν doplnití
 ἀντάνειμι -ιέναι naproti vystu-povatí
 ἀντανίσταμαι -ασθαι vystou-pití, stavětí se proti někomu
 ἀντάξιος 3. navzájem rovný, stejný
 ἀνταξιῶ -οῦν navzájem žádatí
 ἀνταπαιτῶ -εῖν navzájem žá-datí
 ἀνταποδίδωμι -όναι vzájemně odevzdatí, odplatití, zjednatí, odpovídatí, uznatí
 ἀνταπόδομα τό } navrácení,
 ἀνταπόδοσις -εως ἢ } vrácení,
 náhrada, odplata
 ἀνταποκρίνομαι -εσθαι na něco odpovídatí, soudití se
 ἀνταποκτείνω -ειν navzájem zabíjetí (na odvetu)
 ἀνταπόλλῡμι -ύναι navzájem hubití
 ἀνταποφαίνω -ειν jako proti-důkaz uvádětí, ohlásití
 ἀντάπτομαι viz ἀνθάπτομαι
 ἀνταράσσω viz ἀναταράσσω
 ἀνταρκῶ -εῖν proti něčemu sta-čití
 ἀντασπάζομαι -εσθαι navzá-jem objímátí, pozdravovatí, vítatí
 ἀντατιμάζω -ειν hanbu odpla-tití, zlehčití
 ἀνταυδῶ -ᾶν oslovití, s někým hovořití
 ἀντεικάζω -ειν k někomu při-rovnávatí
 ἀντειπεῖν inf. aor. od ἀντιλέγω
 ἀντείρομαι viz ἀντέρεσθαι (vzájemně se tázatí)
 ἀντεισάγω -ειν zavéstí, uvéstí, přivéstí místo něčeho
 ἀντεισφέρω -ειν naproti tomu zavéstí, navrhnoutí
 ἀντεκπέμπω -ειν vzájemně po-sílatí
 ἀντεκπλέω -εῖν někomu vstříc vyploutí
 ἀντεκτρέχω -ειν učinití proti-útok
 ἀντελπίζω -ειν vzájemně dou-fatí

ἀντεμβάλλω -ειν vzájemně
vpadnouti, napadnouti
ἀντεμβιβάζω -ειν jednoho na
místo druhého naloditi, vy-
měniti posádku (lodní)
ἀντεμπίμπλημι -άναι vzájemně
naplniti
ἀντεμπίμπρημι -άναι z pomsty
zapáliti
ἀντέξειμι -ιέναι } proti
ἀντεξέρχομαι -εσθαι } někomu
vyraziti
ἀντεξόρμησις -εως ἢ příval,
shluk, výpad
ἀντεπάγω -ειν vésti proti ně-
komu (k útoku); *med.* vyra-
ziti proti někomu
ἀντεπανάγομαι -εσθαι vytrh-
nouti k útoku, vyjetí proti
někomu
ἀντέπειμι -ιέναι táhnouti proti
někomu (jíti)
ἀντεπεξάγω -ειν řadu vzájem-
ně roztáhnouti
ἀντεπέξειμι -ιέναι } proti
ἀντεπεξελαύνω -ειν } někomu
ἀντεπεξέρχομαι } táhnouti
-εσθαι
ἀντεπιβουλεύω -ειν lest lstí
spláceti, znovu napadnouti
ἀντεπιθῦμῶ -εῖν znovu žádati
(toužiti)
ἀντεπικουρῶ -εῖν vzájemně
přijíti na pomoc
ἀντεπιμέλομαι -εσθαι, ἀντεπι-
μελοῦμαι -εῖσθαι vzájemně
se starati, učiniti vzájemná
opatření (protiopatření)
ἀντεπιτάσσω (-τάττω) -ειν
vzájemně ukládati

ἀντεπειχίζομαι -εσθαι vzá-
jemně se opevňovati
ἀντεπιτίθημι -έναι (naproti to-
mu) uložit, odevzdati
ἀντεραστής -οῦ ὁ milenec, sou-
peř v lásce
ἀντερείδω -ειν vzájemně pod-
píráti
ἀντερεῖν, ἀντερῶ viz ἀντιλέγω
ἀντέρεσθαι (*inf. aor.*) znovu
(vzájemně) se otázati
ἀντέρως -ωτος ὁ vzájemná
láska
ἀντερωτῶ -ᾶν navzájem (zno-
vu) se ptáti
ἀντευεργετῶ -εῖν dobrodiní od-
pláceti
ἀντευποιῶ -εῖν navzájem dob-
ře činiti
ἀντέχρησε(ν) (*aor. slovesa*
ἀντιχράω) dostačiti
ἀντέχω -ειν naproti držeti, vy-
držeti, dostačiti, vzdorovati;
med. držeti si něco na ochra-
nu proti něčemu, namáhati
se, lpěti na někom, ošetřova-
ti, pečovati, podporovati, odo-
lávati, hleděti si, držeti se
ἄντη ἢ úpěnlivá prosba
ἀντήλιος 2. východní, sluncem
ozářený
ἄντην *adv.* napřed, naproti, ve-
řejně, před
ἀντήρης 2. naproti namířený,
nepřátelský
ἀντηρίς -ίδος ἢ vzpěra, pilíř;
okenní otvor
ἄντησις ἢ setkání; κατ' ἄ.
právě naproti

- ἀντηχῶ -εἶν ozvěnou zvučeti, rozléhati se
- ἀντί *předl. s gen.* místo, za, naproti, proti; rovně, vpřed; ἓν ἀνθ' ἑνός jedno proti druhému
- ἀντί' = ἀντία (ἀντίος)
- ἀντιάζω -ειν *viz* ἀντιῶ
- ἀντιάνειρα ἢ rovná mužům, mužatka
- ἀντιβαίνω -ειν kráčet proti (vstříc), odporovati
- ἀντιβάλλω -ειν vzájemně házet (střílet); střídati řeči
- ἀντίβιος 3. nepřátelský; ἀντιβίην v boji, proti nepříteli
- ἀντιβλέπω -ειν navzájem pohlížeti (zpríma)
- ἀντιβοηθῶ -εἶν navzájem přispěti, druhé straně pomáhati
- ἀντιβόλησις -εως ἢ } úpěnlivé
ἀντιβολία ἢ } prosby
- ἀντιβολῶ -εἶν jíti vstříc, vrhnouti se, dojíti, setkat se, prositi
- ἀντιγενεηλογῶ -εἶν jiný rodokmen sestaviti, jinak podle rodokmenu vyložit
- ἀντιγραφὴ ἢ obrana, obžaloba, přimluva
- ἀντίγραφος 2. stejně napsaný; τὸ ἄ. opis
- ἀντιγράφω -ειν písemně odpověděti, odepsati; *med.* podati odvolání
- ἀντίγραψις -εως ἢ protižaloba
- ἀντιδάκνω -ειν znovu kousnouti (navzájem)
- ἀντιδέομαι -εἶσθαι vyprositi si, vyžádati si (naproti tomu)
- ἀντιδιατίθεμαι -εσθαι stavěti se proti něčemu
- ἀντιδίδωμι -όναι navzájem (výměnou) dáti, odplatiti, odpykati; nabídnouti výměnu majetku
- ἀντίδικος ὁ odpůrce (u soudu)
- ἀντιδικῶ -εἶν vésti soudní spor proti někomu, proti někomu se hájiti
- ἀντίδοσις -εως ἢ výměna (*zejména majetku*)
- ἀντιδράω -ᾶν odpláceti
- ἀντιδωροῦμαι -εἶσθαι vzájemně obdarovati
- ἀντίθεος 3. bohorovný
- ἀντιθεραπεύω -ειν znovu ctíti, vzájemně obsluhovati
- ἀντίθεσις -εως ἢ protiklad, námitka
- ἀντίθυρον τό předsíň, průjezd
- ἀντικάθημαι -ῆσθαι naproti seděti, ležeti (o vojsku)
- ἀντικαθίζομαι -εσθαι naproti se usaditi, utábořiti
- ἀντικαθίστημι -άναι naproti stavěti, dosaditi, vzmužiti; *intr. (pas.)* stavěti se na odpor, nastoupiti
- ἀντικακουργῶ -εἶν znovu (vzájemně) škodu působiti, špatně nakládati
- ἀντικαλῶ -εἶν opětne pozvati (vzájemně)
- ἀντικαταλλάσσομαι (*i* -ἄπτομαι) -εσθαι vzájemně vyměňovati si

ἀντίκειμαι -εἶσθαι naproti le-
žeti, býti usazen; příti se
o něco; ὁ ἀντικείμενος od-
půrce, protivník
ἀντικελεύω -ειν vzájemně vy-
bízeti, poroučeti
ἀντικλαίω -ειν pláčem odpoví-
dati
ἀντικόπτω -ειν na něco nará-
žeti, stavěti se proti -, odpo-
rovati
ἀντικρούω -ειν stavěti se pro-
ti -, býti na překážku, od-
porovati, nezdařiti se
ἀντικρύ (ἀντικρυς) naproti, ve-
skrze, rovně, zpříma; se čle-
nem: zřejmý, skutečný, roz-
hodný
ἀντικύρω -ειν hoditi se, potkati
ἀντιλαβή -ῆς ἢ opora, držadlo,
zachycení, námitka, slabé
místo (stránka)
ἀντιλαμβάνω -ειν navzájem
vzíti, dostati; *med.* uchopti,
pevně se držeti, zmocniti se,
ruku přiložiti, ujmouti se,
dojmouti
ἀντιλέγω -ειν odporovati, po-
píratí, stavěti se na odpor,
odvětití, činiti nárok
ἀντίλεκτος 2. sporný, pochybný
ἀντίληψις -εως ἢ (-λημψις)
přijetí, zadržení, námitka,
odpor, nárok, záchvat, pomoc
ἀντιλογίᾱ ἢ odpověď, rozpor,
protiklad, obhajoba, spor
ἀντιλογίζομαι -εσθαι uvažova-
ti, přijmouti k úvaze
ἀντιλογικός 3. schopný odporu,
sofistický

ἀντιλογῶ -εἶν = ἀντιλέγω
ἀντιλοιδορῶ -εἶν navzájem tu-
piti
ἀντίλυρος 2. lyře podobný, rov-
ný
ἀντίλυτρον τό výkupné
ἀντιμάχομαι -εσθαι státi v boji
proti někomu
ἀντιμέλλω -ειν (vzájemně) hod-
lati, očekávatí
ἀντιμέμφομαι -εσθαι navzájem
kárati
ἀντιμετρῶ -εἶν vyrovnati, na-
vzájem měřiti, odpláceti
ἀντιμέτωπος 2. s čelem proti
čelu
ἀντιμηχανῶμαι -ᾷσθαι navzá-
jem nastrojiti, učiniti proti-
opatření
ἀντιμίμησις -εως ἢ napodobení
se strany odporců
ἀντίμιμος 2. napodobující, na-
podobený
ἀντιμισθία ἢ odplata, odvěta
ἀντιναυπηγῶ -εἶν rovněž sta-
věti lodi, napodobiti ve stav-
bě lodí odpůrce
ἀντινέμομαι -εσθαι navzájem
požívatí
ἀντιξοος 2. (-ξους, -ξος) ne-
přátelský, protivný
ἀντίος 3. protější, tváří v tvář,
naproti, vstříc
ἀντιστατῶ -εἶν státi proti ně-
komu
ἀντιοῦμαι -οὔσθαι vzdorovati,
na odpor se stavěti
ἀντιόω viz ἀντιῶ

- ἀντίπαλος 2. nepřátelský, odporce, soupeř; přiměřený, rovný, nerozhodný
- ἀντιπαραβάλλω -ειν navzájem srovnávat
- ἀντιπαραβολή ἢ vzájemné srovnání, seřadění protiv
- ἀντιπαραγγέλλω -ειν navzájem dáti rozkaz, spolu se ucházeti
- ἀντιπαραγωγή ἢ souběžný pochod
- ἀντιπαραθέω -εῖν proti nepříteli (podle vlastní řady) běžeti
- ἀντιπαρακελεύομαι -εσθαι navzájem vybízeti, přikazovati
- ἀντιπαρακαλῶ -εῖν navzájem vyvolati, rozohniti
- ἀντιπαραλῦπῶ -εῖν znovu škodu působiti, vzájemně zarmoutiti
- ἀντιπαραπλέω -εῖν naproti plouti (podél pobřeží)
- ἀντιπαρασκευάζομαι -εσθαι navzájem se připravovati (na odpor)
- ἀντιπαρασκεύη ἢ vzájemné zbrojení, zbrojení nepřítelů
- ἀντιπαρατάσσω (ἢ -τάττω) -ειν stavěti (se) k boji proti někomu (τινί)
- ἀντιπαρατίθημι -έναι stavěti naproti, přirovnati
- ἀντιπάρειμι -ιέναι proti někomu vytrhnouti (navzájem), naproti postupovati
- ἀντιπαρεξάγω -ειν proti někomu vésti, *intr.* táhnouti
- ἀντιπαρέρχομαι -εσθαι mimo jíti naproti někomu
- ἀντιπαρέχω -ειν navzájem poskytnouti, opět způsobiti
- ἀντιπάσχω -ειν navzájem trpěti
- ἀντιπαταγῶ -εῖν přehlúšiti něco (τινί)
- ἀντιπέμπω -ειν vzájemně posílati, odesílati, náhradou za něco poslati
- ἀντιπέραιος 2. (3.) protilehlý; τὰ ἀν. protější mořské pobřeží
- ἀντιπέραν (ἢ ἀντιπέρας) naproti (položený)
- ἀντίπετρος 2. skále podobný, naproti skále
- ἀντιπίμπλημι -άναι navzájem naplniti
- ἀντιπίπτω -ειν vstříc vypadnouti, vzdorovati
- ἀντιπλέω -εῖν vstříc plouti
- ἀντιπλήξ -ῆγος příbojem bičovaný
- ἀντιπληρῶ -οῦν doplniti (navzájem lodní posádku)
- ἀντιποθῶ -εῖν vzájemně toužiti
- ἀντίποινος 2. vhodný k odvetě, odveta
- ἀντιποιῶ -εῖν znovu (navzájem) činiti; *med.* činiti si nárok na něco, usilovati, závoditi, stavěti se na odpor
- ἀντιπολέμιος ὁ } nepřítel
ἀντιπόλεμος ὁ }
- ἀντιπολιορκῶ -εῖν v odvetu obléhati
- ἀντιπορεύομαι -εσθαι rovněž vytáhnouti, vyjíti
- ἀντίπορος 2. protější, protilehlý

ἀντιπράττω (i -πράσσω) -ειν
vzájemně jednati, proti ně-
komu vystoupiti, stavěti se
na odpor

ἀντιπρεσβεύομαι -εσθαι rovněž
poslati vyslance (vzájemně)

ἀντιπρήσσω = ἀντιπράττω

ἀντιπρόειμι -ιέναι rovněž jíti
vstříc, kupředu

ἀντιπροσαγορεύω -ειν opětov-
vati pozdrav

ἀντιπροσερρήθην aor. pas. od
ἀντιπροσαγορεύω

ἀντιπρόσωπος 2. právě naproti
hledící, stojící naproti (obli-
čejem)

ἀντιπροτείνω -ειν vzájemně
natahovati, vztáhnouti

ἀντίπρωρος 2. (i -πρωρος) s
přídou obrácenou proti ne-
příteli (s přídou proti přídě)

ἀντίπυλος 2. s obrácenými k so-
bě branami

ἀντίρροπος 2. v rovnováze,
rovný

ἀντισήκωσις -ιος ἢ udržení
rovnováhy, vyrovnání

ἀντισοῦμαι -οῦσθαι vyrovnati
se

ἀντίσπαστος 2. křechovitý, trha-
vý

ἀντίσταθμος 2. vyvážený, ná-
hradní, náhrada za - (τινός)

ἀντιστασιάζω -ειν soupeřiti,
tvořiti protistranu

ἀντιστασιώτης -ου ὁ soupeř,
odpůrce

ἀντιστάτης -ου ὁ odpůrce

ἀντιστατῶ -εῖν státi proti ně-
komu

ἀντίστημι viz ἀνθίστημι (sta-
věti proti)

ἀντιστοιχῶ -εῖν postavit se
v řadě naproti

ἀντιστρατεύομαι -εσθαι táh-
nouti proti nepříteli, odporo-
vati

ἀντιστράτηγος ὁ nepřátelský
vojevůdce, zástupce velitele
(propraetor)

ἀντιστρατοπεδεύομαι -εσθαι
položiti se naproti tábořem

ἀντίστροφος 2. obrácený, shod-
ný; ἢ ἄ. protější obrat, proti-
strofa sborové písně; τὰ ἄ.
ἀποδίδωμι stejným pykám,
stejně se mi vede

ἀντισχυρίζομαι -εσθαι vzájem-
ně ujišťovati

ἀντίσχω -ειν = ἀντέχω

ἀντίταξις -εως ἢ protější řada
(postavení)

ἀντιτάττω (-τάσσω) -ειν sta-
věti proti někomu; med. sta-
věti se proti (na obranu)

ἀντιτείνω -ειν opačně usilovati,
odporovati

ἀντιτείχισμα τό protější (proti-
lehlé) opevnění

ἀντιτέχνησις -εως ἢ lest proti
lsti, obelstění (vzájemně)

ἀντίτεχνος ὁ soupeř v umění,
ἄ. εἶναι závoditi s někým

ἀντιτεχνῶμαι -ᾶσθαι vzájemně
(lstivě) nastrojiti

ἀντιτίθημι -έναι stavěti proti
něčemu, srovnávati, nahra-
diti

ἀντιτιμῶ -ᾶν znovu poctíti, vyznamenati; navrhnouti si trest, srovnávat

ἀντιτιμωροῦμαι -εἶσθαι vzájemně trestati, mstíti se

ἀντιτίνω -ειν za něco pykati; med. mstíti se, vzít odplatu

ἀντιτολμῶ -ᾶν vzájemně se odvážiti, odvážně jednati

ἀντιτοξεύω -ειν opětovati střelbou (lukem), dostřelovati

ἀντιτορῶ -εἶν (aor. ἀντίτορε) provrtati, proniknouti

ἄντιτος 2. na oplátku, odvetný

ἀντιτυγχάνω -ειν vzájemně dosáhnouti

ἀντίτυπος 2. odrážející, odraz působící, dunící; odražený, nepřátelský, τὸ ἄ. obraz, vzor

ἀντιτύπτω -ειν opětně bít, spláceti ranami

ἀντιφερίζω -ειν měřiti se s někým, stavěti se nad někoho

ἀντιφέρω -ειν stavěti naproti; pas. stavěti se na odpor, měřiti se

ἀντίφημι -φάναι odporovati

ἀντιφίλησις -εως ἢ vzájemné milování

ἀντιφιλῶ -εἶν opět milovati, opětovati lásku

ἀντίφονος 2. zase (odvetně) vraždící, vraždu mstící

ἀντιφυλακή ἢ vzájemná stráž, opatrnost, pozorování

ἀντιφυλάττομαι -εσθαι navzájem se míti na pozoru

ἀντιφώνησις -εως ἢ odpověď

ἀντιφωνῶ -εἶν odpověděti, namítnouti

ἀντιχαίρω -ειν vzájemně se radovati, jásat vstříc

ἀντιχαρίζομαι -εσθαι vzájemně se zavděčovati, projevovati pozornost

ἀντιχειροτονῶ -εἶν hlasovati opačně

ἀντιχράω viz ἀντέχρησε

ἀντίχριστος ὁ odpůrce Krista, antikrist

ἀντιῶ -ᾶν (i ἀντιοῦν) vstříc jíti, potkati se, vejíti, oddati se, přijímati, nahoditi se, míti účast, prositi

ἄντλημα τό vědro, nádoba k čerpání

ἀντλίᾱ ἢ } usazenina lodní,

ἄντλος ὁ } spodní prostor lodní; bouřlivé moře

ἀντλῶ -εἶν čerpati, nabrati, vyčerpati, utratiti

ἀντοικτίζω -ειν vzájemně litovati

ἀντολή = ἀνατολή (východ)

ἀντομαι viz ἀντῶ -ᾶν (setkati se, narážeti, prositi)

ἀντόμνυμι -ύναι vzájemně přísahati

ἀντονομάζω -ειν přejmenovati

ἀντορύσσω (i -ορύττω) -ειν navzájem vésti (podkop), kopati

ἀντοφείλω -ειν vzájemně býti dlužen, povinen

ἀντοφθαλμῶ -εἶν přímo do očí hleděti, vzdorovati, klásti odpor

ἀντρέπω viz ἀνατρέπω

ἄντρον τό jeskyně

ἀντρώδης 2. bohatý na jeskyně

- ἄντυξ -υγος ἡ okraj (štítu, vozu)
 ἄντυποκρίνομαι -εσθαι na něco odpovídati
 ἄντυπουργῶ -εῖν navzájem službu prokazovati
 ἄντῶ -ἄν (ἢ ἄντεῖν) jíti vstříc, setkat se; přijíti, dojíti něčeho, dostat se něčeho, míti účast, prositi
 ἄντωμοσίᾱ ἡ protipřísaha, protižaloba, žaloba, přísaha
 ἄντωνοῦμαι -εῖσθαι předražiti, přeplatiti, odkoupiti, nabídnouti cenu
 ἄντωφελῶ -εῖν vzájemně pomáhati; pas. míti prospěch znovu
 ἄνύβριστος 2. bez zpupnosti
 ἄνυδριᾱ ἡ nedostatek vody
 ἄνυδρος 2. bez vody, vypráhlý; neomytý (o mrtvých); ἡ ἄ. poušť
 ἄνυμέναιος 2. bez svatební písně, neprovdaný
 ἄνῡμι viz ἄνύω
 ἄνύμφευτος 2. } neprovdaný,
 ἄνυμφος 2. } nešťastně provdaný
 ἄνυπέρβλητος 2. nepřekonatelný, nekonečný; adv. přespříliš
 ἄνυπόδητος 2. neobutý
 ἄνυπόκριτος 2. nelíčený, nepokrytecký
 ἄνύποπτος 2. bez podezření, nedůvěřivý, nepodezřelý
 ἄνυπόστατος 2. neohebný, nezdotatelný
 ἄνυπότακτος 2. nepoddaný, neodvislý, odbojný
 ἄνυσις -εως ἡ dokončení, úspěch
 ἄνυστός 2. (ἄνυστός) proveditelný; ὡς ἄ. pokud možno
 ἄνύτω (ἢ ἄνύτω) -εῖν viz ἄνύω
 ἄνυφαίνω -εῖν znovu tkáti
 ἄνύω -εῖν konati, dokonati, doraziti, dosáhnouti, zničiti, vyhladiti, opatřiti, zvěstovati, stát se
 ἄνω -εῖν dokončiti, prospívati, dařiti se
 ἄνω vzhůru, nahoru, dále, dříve (nahoru dolů: ἄνω καὶ κάτω); předl. s gen. nad, s oné strany
 ἄνῶ konj. aor. ἄνίημι
 ἄνωγα (ἢ ἄνώγω), perf. vybízeti, poroučeti, nutiti, žádati, prositi
 ἄνώγαιον τό (ἢ ἄνώγεον) horní patro, sýpka, jídelna v horním patře
 ἄνώγω viz ἄνωγα
 ἄνώδυνος 2. bezbolestný
 ἄνωθεν shora (dolů), z vnitrozemí, od počátku, znova
 ἄνωθῶ -εῖν odraziti, zahnat; med. brániti se
 ἄνώιστος 2. (οἶομαι) netušený, nepředvídaný; adv. ἄνωιστί
 ἄνώλεθρος 2. nezničitelný, nepomíjející
 ἄνωμαλίᾱ ἡ nerovnost, nejednotnost
 ἄνώματος 2. nerovný, nestejnorodý, rozdílný, kolísavý
 ἄνωμοτί bez přísahy

- ἀνώματος 2. nepotvrzený přísahou, neplatný
 ἀνώνυμος 2. bezejmenný
 ἀνωρίᾱ ἢ (ἰ ἀνωρίῃ) nečas, nevhodná doba
 ἄνωρος 2. (ἰ ἄωρος) nevčasný, předčasný, nezralý; nevzhledný
 ἀνῶσαι = ἀνοῖσαι (ἀναφέρω)
 ἀνωτερικώς 3. výše položený
 ἀνώτερον výše, dříve
 ἀνωφελής 2. } neprospěšný,
 ἀνωφέλητος 2. } bez užitku, škodlivý
 ἄξενος 2. nehostiný, nepřiznivý
 ἄξεστος 2. neotesaný, drsný
 ἀξία ἢ cena, hodnost, zásluha, mzda, trest
 ἀξιαφήγητος 2. (ἰ -απήγητος) hodný zmínky, vypravování
 ἀξιέπαινος 2. hodný chvály pamětihodný
 ἀξίνη ἢ sekera
 ἀξιοβίωτος 2. hodný života
 ἀξιοθαύμαστος 2. obdivuhodný
 ἀξιοθέατος 2. (ἰ -ητος) hodný podívání, pozoruhodný
 ἀξιόλογος 2. zasluhující zmínky, významný, pamětihodný
 ἀξιόμαχος 2. hodný boje, dosti silný, schopný boje
 ἀξιομνημόνευτος 2. pamětihodný
 ἀξιόνικος 2. hodný (vítězství)
 ἀξιόπιστος 2. věrohodný, spolehlivý
 ἄξιος 3. hodný, platný, příslušný, oprávněný; ἄξιόν (ἐστι) sluší se, stojí za to; cenný, vzácný, zasloužilý, důstojný; ὀλίγου (πολλοῦ) ἄ. malé (velké) ceny
 ἀξιόσκεπτος 2. hodný povšimnutí, zmínky (úvahy)
 ἀξιοστράτηγος 2. hodný býti vojevůdcem
 ἀξιοτέκμαρτος 2. platně dokazující
 ἀξιόχρεως 2. (ἰ -χρέος) přiměřený, vhodný, zdatný, věrohodný, významný, platný
 ἀξιῶ -οῦν oceňovati, za hodna pokládati, požadovati, činiti nárok, prositi, uznávati za věrohodné, věriti, schvalovati, uznati, žádati, usilovati
 ἀξίωμα τό ocenění, vážnost, hodnost, nárok, požadavek; (zřejmá) zásada (= axiom), úsudek
 ἀξίωσις -εως (-ιος) ἢ ocenění, pocta, úcta, mínění, nárok, význam
 ἄξυλος 2. (ξύλον) bohatý na dřevo; chudý na dřevo, bez dříví
 ἄξων -ονος ὁ osa, náprava
 ἀοιδή ἢ zpěv, píseň, pověst
 ἀοίδιμος 2. opěvovaný, proslulý, zpíváný
 ἀοιδιῶ -ᾶν prozpěvovati
 ἀοιδός ὁ pěvec, básník
 ἀοίκητος 2. neobydlený, neschopný obývání
 ἄοικος 2. bez domu, bez domova, chudý, kočovný
 ἄοινος 2. bez vína
 ἄοικος 2. bez váhání, hbitý, neúnavný

ἀολλής 2. hustý, četný, pohromadě, vesměs
 ἀολλίζω -ειν shromažďovati
 ἄοπλος 2. beze zbraní, neozbrojený
 ἄορ, ἄορος τό meč
 ἀόρατος 2. nevidoucí, neviditelný
 ἀόριστος 2. neohraničený, neurčitý
 ἀορτήρ -ῆρος ὁ (závěsní) řemen, popruh
 ἀοσητήρ -ῆρος ὁ pomocník, ochránce
 ἀοσσῶ -εῖν pomáhati
 ἄουτος 2. nezraněný
 ἀοκλησίᾳ ἡ nerušený klid
 ἀπαγγελίᾳ ἡ zpráva, vypravování
 ἀπαγγέλλω -ειν zvěstovati, ohlašovati, chváliti, velebiti
 ἀπαγής 2. (πήγνυμι) nepevný, podajný
 ἀπαγῖνῶ -εῖν odvéztí, odvésti
 ἀπαγορεύω -ειν zapovědětí, odraditi; *intr.* pozbytí sil, býti znavený, zemdlený, otupělý; odpíratí, odřikati
 ἀπαγριουῖμαι -οὔσθαι zdivočetí, býti roztrpčen
 ἀπάγγω -ειν zardousiti; *med.* oběsiti se
 ἀπάγω -ειν odvésti, odtáhnouti; zatknouti (odvésti do vězení); přivéztí, odvéztí (s sebou), přivéstí zpět
 ἀπαγωγή ἡ odvedení, odvádění (daní), rozkaz zatýkací
 ἀπαδεῖν (ἀπαδέειν) *inf. aor.* ἀφανδάνω (nelíbiti se)

ἀπάδω -ειν v tónu se odchýlovati, nesprávně zpívati, neshodovati se
 ἀπαείρω *viz* ἀπαίρω (zdvihati)
 ἀπαθανατίζω -ειν činiti nesmrtelným, věřiti v nesmrtelnost
 ἀπαθής 2. bez pocitu, bez ztráty (utrpení), neporušený; bezcitný, otupělý, bez vášně, nezvyklý, nezkušený
 ἀπαιδευσίᾳ ἡ nedostatek vzdělání, hrubost
 ἀπαιδευτος 2. nevzdělaný, pošetilý, neobratný
 ἀπαιδίᾳ ἡ bezdětnost
 ἀπαίνυμαι -υσθαι odejmouti
 ἀπαιρῶ *viz* ἀφαιρῶ (odejmouti)
 ἀπαίρω -ειν zdvihnouti, vytrhnouti, odtáhnouti, odplouti; *med.* vypravití se, vzdáliti se
 ἄπαις, ἄπαιδος bezdětný
 ἀπαῖσσω -ειν vyskočiti. páditi pryč, odraziti se
 ἀπαισχύνομαι -εσθαι ze studu odskočiti, studem se zarazití
 ἀπαίτησις -εως ἡ požadování (zpět)
 ἀπαιτίζω *viz* ἀπαιτῶ
 ἀπαιτῶ -εῖν požadovati zpět, upomínati o něco, volati k odpovědnosti
 ἀπακριβῶ -οὔν přesně vyměřiti, vypracovati, dokončiti
 ἀπάλαλκε *od* ἀπαλέξω
 ἀπάλαμνος 2. | (bez ruky),
 ἀπάλαμος 2. | bezradný, neobratný, nerozhodný, nečinný, beznadějný, neschopný, nezhojitelný

ἀπαλγῶ -εἶν přestáti bolest,
býti otupělý (bez mravního
citu), oželeťi

ἀπαλείφω -εἶν rozetříti, vyma-
zati

ἀπαλέξω -εἶν odvracet, hájiti;
med. brániti se

ἀπάλθομαι -εσθαι vyhojiti se

ἀπαλλαγὴ ἢ odstranění, odlou-
čení; odchod (ze života)

ἀπαλλαξείω -εἶν přát si býti
zbaven něčeho

ἀπάλλαξις -εως ἢ osvobození,
odchod, možnost odchodu

ἀπαλλάσσω (ἢ -αλλάττω) -εἶν
vzdáliti, zbaviti, propustiti,
vykoupiti; *med.* vzdáliti se,
odejíti, zbaviti se, býti prost,
upustiti

ἀπαλλοτριῶ -οῦν odciziti (se),
cizímu vydati

ἀπαλοιῶ -ᾶν (ἢ ἀπαλοῶ) vy-
mlátiti, rozdrťiti, roztržiti

ἀπαλός 3. měkký, útlý, něžný,
svěží

ἀπαλότης -ητος ἢ měkkost,
něžnost

ἀπαλοτρεφής 2. dobře vykrme-
ný

ἀπαμβλύνω -εἶν oslabiti, otu-
piti, ochromiti

ἀπαμβροτεῖν viz ἀφαμαρτάνω

ἀπαμείβομαι -εσθαι odpovídati
ἀπαμελῶ -εἶν zanedbávat, ne-
dbati, přehlížeti

ἀπαμμένος (*part. perf. pas.* =
ἀφημμένος) viz ἀφάπτω

ἀπαμλακεῖν (*inf. aor. ἀπήμπλα-
κον*) = ἀφαμαρτεῖν (mýliti
se)

ἀπαμύνω -εἶν odrážeti, odvra-
ceti; *med.* brániti se

ἀπαμῶ -ᾶν odříznouti, odsek-
nouti

ἀπαναίνομαι -εσθαι zcela zapí-
rati, odmítati

ἀπαναισχυντῶ -εἶν nestoudně
tvrditi, stud odložit

ἀπαναλίσκω -εἶν zcela (marně)
vynaložit; τὰ ἀπαναλισκώ-
μενα ztráta na mužstvu

ἀπανδάνω = ἀφανδάνω

ἀπάνευθεν stranou, zvlášť, bez,
opodál někoho (τινός)

ἀπανθῶ -εἶν odkvétati

ἀπανίστημι -άναι pozdvihnouti,
nutiti k odchodu; *med.* ode-
jíti, vydati se na pochod

ἀπάντη všemi stranami, všude

ἀπάντησις -εως ἢ setkání

ἀπαντικρύ, ἀπαντίον přímo na-
proti

ἀπάντομαι -εσθαι, ἀπαντῶ -ᾶν
potkati, setkati se, přihoditi
se, podařiti se, odporovati;
ἀ. πρὸς τι směřovati k -,
čeliti něčemu, postavit se
proti -

ἀπανύω -εἶν dokončiti (cestu)

ἅπαξ jednou, najednou

ἀπαξιῶ -οῦν pokládati za ne-
hodné, pohrdati

ἀπάπτω = ἀφάπτω (navázati)

ἀπαράβατος 2. nepomíjející, ne-
změnitelný

ἀπαραιρησθαι = ἀφηρησθαι
(ἀφαιρῶ odnímati)

ἀπαραίτητος 2. neúprosny, ne-
vyhnutelný

ἀπαράκαλυπτος 2. neobalený,
bez obalu, nezahalený

ἀπαράκλητος 2. nezavolaný, bez
vyzvání

ἀπαρασκευάστος 2., ἀπαράσ-
κευος 2. nepřipravený, nevy-
zbrojený

ἀπαράσσω -ειν uraziti, rozra-
ziti, sraziti

ἀπαραφύλακτος 2. neopatrný

ἀπαρέσκω -ειν nelíbiti se; *med.*
zcela pro sebe získati (usmí-
řiti), dáti úplné dostiučinění

ἀπαρίθμησις -εως ἢ výpočet

ἀπαριθμῶ -εῖν vypočítati, od-
počítati, splatiti

ἀπαρκῶ -εῖν zcela dostačiti, se
spokojiti

ἀπαρνος 2. odpírající, odepřený

ἀπαρνοῦμαι -εῖσθαι popírati,
odpíratí, zdráhati se

ἀπαρτί přímo, přesně

ἀπάρτι ihned, právě

ἀπαρτιλογία ἢ přesný součet,
plný obnos

ἀπαρτισμός ὁ dokončení, doko-
nání

ἀπαρτῶ -ᾶν zavěsiti, přivázati,
vzdáliti (se)

ἀπαρύω -ειν, ἀπαρύτω -ειν
ubrati, odejmouti, svrchu se-
brati

ἀπαρχή ἢ prvotina obětní,
čestný dar

ἀπάρχομαι -εσθαι zasvěcovati
(první obět), přináseti, začí-
nati posvátný obřad

ἅπᾱς -ᾱσα -ᾶν veškerý, celý,
každý; všichni do jednoho
(vespolek)

ἀπασπάζομαι -εσθαι při roz-
chodu objímati

ἀπάσσω -ειν seskočiti, spěchati
pryč (od někoho τινός), od-
bočiti

ἄπαστος 2. lačný, nenajedený

ἀπάτερθε(ν) odděleně, daleko
od -

ἀπατεών -ῶνος ὁ podvodník

ἀπάτη ἢ oklamání, lest, podvod

ἀπατήλιος 2., ἀπατηλός 2. (3.)
klamný, podvodný, úskočný

ἀπατιμῶ -ᾶν zcela zlehčiti, po-
hrdnouti, zneuctíti

ἀπάττω = ἀπάσσω

ἀπατῶ -ᾶν klamati, oblouditi,
ošáliti

ἀπάτωρ -ορος bez otce, osiře-
lý, otcem zavržený

ἀπαύγασμα τό odlesk, paprsek

ἀπαυδῶ -ᾶν zapovídati, odřící

ἀπανυθιάζομαι -εσθαι (-αυ-
θιάδιζομαι) domýšlivě (zpur-
ně) jednati

ἀπανυθημερίζω -ειν téhož dne
se vrátiti

ἀπαυρῶ -ᾶν odejmouti, ulou-
piti; míti účast, zachvátiti

ἄπαστος 2. ustavičný, neko-
nečný

ἀπαντομολῶ -ειν přeběhnouti

ἀπαφίσκω -ειν (*i med.*) omá-
miti, oblouditi

ἀπέδεξα viz ἀποδείκνυμι

ἄπεδος 2. rovný, plochý

ἀπέειπε viz ἀπεῖπον

ἀπέεργε viz ἀπείργω

ἀπεθίζω -ειν odvykati

ἀπεῖδον viz ἀφορῶ

ἀπεΐθεια ἢ neposlušnost

ἀπειθής 2. neposlušný, nevěřící
 ἀπείθησαν viz ἀφίημι
 ἀπειθῶ -εἶν neposlouchati, býti nevěřící
 ἀπεικάζω -ειν napodobiti, srovnávat; představit si, tušiti
 ἀπεικότως neprávnem, bez důvodu
 ἀπεικῶς viz ἀπέοικα
 ἀπειλή ἢ, ἀπείλημα τό vyhrožování, vychloubání
 ἀπειλητῆρ -ῆρος ὁ vychloubač
 ἀπελητήριος 2., ἀπειλητικός 3. výhrůžný
 ἀπειλῶ -εἶν vyhrožovati, vychloubati se, připověděti; zatláčovati zpět, vehnati
 ἄπειμι -εἶναι býti vzdálen, nepřítomen; scházeti
 ἄπειμι -ιέναι odejít, přeběhnouti, vrátiti se; dojít
 ἀπεῖπον (ἢ ἀπεῖπα) aor. od ἀπαγορεύω vyřknouti, vypověděti, odříci, odepřít, zakázati; intr. ztratiti odvahu, umdlít; med. zřít se, zdráhati se
 ἀπείραστος 2. nepokoušený
 ἀπείρατος 2. nevyzkoušený, nezkušený, neznalý; nepodniknutý
 ἀπείρω -ειν (inf. aor. ἀπειρωθεῖν, ἀποερωγαθεῖν) oddělit, odvrátiti, ohraničiti, obsáhnouti, zahrnouti; zadržeti, zatláčiti
 ἀπειρέσιος 3. nekonečný, nesmírný
 ἀπείρηκα perf. od ἀπαγορεύω
 ἀπείρητος = ἀπείρατος

ἀπειρίᾱ ἡ nezkušenost, neznalost
 ἀπείριτος 2. nekonečný
 ἀπειρόκακος 2. neznalý zla; τὸ ἄ. nedostatek zlých zkušeností
 ἀπειρόκαλος 2. neznalý dobrého, nevychovaný, nezpůsobný
 ἄπειρος 2. } nekonečný; ne-
 ἀπείρων 2. } sčíslný, neustálý; nezkušený, neznalý
 ἀπεκδέχομαι -εσθαι očekávat
 ἀπεκδύομαι -εσθαι (odložiti šat a) zbrojiti se k boji, překonat; akt. odzbrojiti
 ἀπέκδυσις ἡ odložení (šatu)
 ἀπεκλανθάνομαι -εσθαι (zcela) zapomenouti
 ἀπελαυνέσκω -ειν frekv. od ἀπελαύνω
 ἀπελαύνω -ειν odehnati, vzdáliti, vyloučiti; odtáhnouti, odjet
 ἀπελεγμός ὁ opovržení, špatná pověst, vyvrácení
 ἀπελέγχω -ειν zcela vyvrátiti; usvědčiti
 ἀπέλεθρος 2. (πέλεθρον) nezměrný, nesmírný
 ἀπελεύθερος ὁ propuštěnec; ἡ ἀπελευθερία propuštěnka
 ἀπελεύσομαι fut. od ἀπέρχομαι
 ἀπέλκω viz ἀφέλκω
 ἀπελπίζω -ειν zoufati; něco od někoho očekávat
 ἀπεμνή- viz ἀπομνήσκομαι
 ἀπεμπολῶ -ᾶν prodávati
 ἀπεμῶ -εἶν vyplivnouti
 ἀπέναντι naproti, před, proti

ἀπεναντίον (ἢ ἀπεναντίως) na-
proti odtud

ἀπεναρίζω -ειν oloupiti (o zbra-
ně)

ἀπένεικα aor. od ἀποφέρω

ἀπενιαυτίζω -ειν býti rok ne-
přítomen

ἀπεννέπω -ειν zakazovati, pro-
klínati; zabrániti

ἀπέοικα (perf.) býti nerovný,
nepravděpodobný; ἀπεικώς
(part.) nenáležitý, nepřiroze-
ný, nepřístojný, nepravděpo-
dobný

ἀπέπλων aor. od ἀποπλέω (od-
plouti)

ἄπερ jako, jakoby

ἀπέραντος 2. neohraničený, ne-
konečný, neschůdný

ἀπεργάζομαι -εσθαι vykonati
• práci, způsobiti, dokončiti,
zhotoviti

ἀπεργασίᾱ ἢ zhotovení, prove-
dení

ἀπέργω -ειν viz ἀπείργω

ἀπέρδω -ειν dokončiti, vyko-
nati

ἀπερεί právě jako, jakoby

ἀπερείδω -ειν upevniti, zamí-
řiti (něco na něco); intr. (med.,
pas.) opírat se (o něco zcela)

ἀπερεῖν fut. od ἀπαγορεύω

ἀπερείσιος 2. (= ἀπειρέσιος)
nekonečný, nesmírný, ne-
sčíslný

ἀπερίοπτος 2. neohlížející se,
neopatrný

ἀπερίσκεπτος 2. nerozvážený,
bezstarostný

ἀπερίσπαστος 2. nerušený, ne-
přerušený

ἀπερίτμητος 2. neobřezaný

ἀπερίτροπος 2. neměnitelný,
pevný, nevšímavý, nedbalý

ἀπερύκω -ειν odvracet, zdržo-
vati

ἀπερύω -ειν odtáhnouti

ἀπέρχομαι -εσθαι odejíti, ode-
brati se, přejíti, vrátiti se,
zdržeti se od něčeho (ἀπό τι-
νος)

ἀπερῶ fut. od ἀπαγορεύω

ἀπερωεύς ὁ ničitel, zabraňo-
vatel

ἀπερωῶ -εῖν ustoupiti, odsko-
čiti

ἄπες imperat. aor. ἀφίημι

ἄπessan imperfekt. od ἄπειμι
-εῖναι

ἀπέσσουε, ἀπεσσούᾱ, ἀπεσσύη
(padl) viz ἀποσεύω

ἀπεστώ -οῦς ἢ nepřítomnost

ἀπευθής 2. nevypátratelný, ne-
známý; neznalý

ἀπευθύνω -ειν narovnat, zlep-
šiti; svázati ruce na zádech,
trestati

ἀπεννάζω -ειν uspati

ἀπέυχομαι -εσθαι nepřátí si,
modliti se za odvrácení něče-
ho, proklínati

ἄπεφθος 2. vyvařený, rozpuště-
ný, čistý

ἀπεχθαίρω -ειν prudce nenávi-
děti, v nenávist uvést, zpro-
tíviti

ἀπεχθάνομαι -εσθαι znelíbiti
se, znepřáteliti si

ἀπέχθεια ἢ nepřátelství, nenávist, nevole

ἀπεχθής 2. nenáviděný, nepřátelský

ἀπέχω -ειν zadržovati, vzdalovati, odvracet; *med.* zdržovati se, býti vzdálen; *neos.* jest dosti, dostačí

ἀπέψω -ειν převařiti, rozpustiti

ἀπήγησις viz ἀφήγησις

ἀπηγοῦμαι viz ἀφηγοῦμαι

ἀπηλεγέως *adv.* (ἀλέγω) bez obalu, bezohledně

ἀπῆλιξ -κος obstárlý

ἀπηλιώτης -ου ὁ východní vítr

ἀπήμαντος 2. bez úrazu, bezúhonný, neporušený

ἀπημελημένος 3. zanedbaný

ἀπημοσύνη ἢ neporušenost

ἀπήμων 2. = ἀπήμαντος

ἀπήνη ἢ vůz, spřežení, pár

ἀπηνής 2. nevlídný, příkrý

ἄπηρος 2. nezmrzačený

ἀπήωρος 2. stranou visící, do výše čnějící

ἀπιάλλω -ειν odeslati

ἀπίημι viz ἀφίημι

ἀπίθανος 2. neuvěřitelný, nepravděpodobný

ἀπιθῶ -εῖν (= ἀπειθῶ) býti neposlušný

ἀπικ- viz ἀφικ-

ἀπινύσσω -ειν býti v bezvědomí, nerozumný

ἄπιον τό, ἄπιος ἢ hruška, hrušeň

ἄπιος 2. odlehlý, vzdálený

ἀπίπῶ -οῦν vytlačiti

ἀπισῶ -οῦν vyrovnati

ἀπίστημι -άναι viz ἀφίστημι

ἀπιστίᾱ (-ίη) ἢ nedůvěra, nespolehlivost, věroloinnost

ἄπιστος 2. nedůvěřivý, nevěrný, nespolehlivý, nevěřící, neposlušný

ἀπιστῶ -εῖν nedůvěřovati, neposlouchati, býti nevěřící

ἀπισχυρίζομαι -εσθαι rozhodně odmítati, vzpírati se

ἀπίσχω -ειν zadržovati

ἀπιτέον viz ἄπειμι (-ιέναι)

ἄπλᾱτος 2. nepřístupný, nepřekonatelný, hrozný

ἄπλετος 2. nekonečně mnoho

ἀπλησιᾱ ἢ nenasytlost

ἄπληστος 2. (πίμπλημι) nenasytlý, nenasycený, nekonečný

ἄπλοια ἢ nemožnost plavby, bezvětrí; *plur.* nepříznivé větry; nepohoda

ἀπλοῖζομαι -εσθαι čestně jednati

ἀπλοῖς -ίδος jednoduchý (plášť χλαῖνα)

ἀπλόος 3. (ἀπλοῦς) jednoduchý, prostý, otevřený, čestný;

ἀπλῶς prostě, zrovna, bez výjimky, vůbec, naivně; ἀπλῶς κείμενα jednoduše určené (složené)

ἄπλοος (ἄπλους) 2. nesjízdný, neschopný plavby

ἀπλότης -ητος ἢ jednoduchost, poctivost, přímlost

ἀπλῶ -οῦν rozvinouti, srozumitelným učiniti; vytepávati

ἄπνευστος 2. bez dechu

ἀπό pryč, od, zpět; *předl. s gen.* (daleko), od, ze, se, pro, při; u, po, skrze

ἀποαίνυμαι viz ἀπαίνυμαι
 ἀποαιρῶ = ἀφαιρῶ (ἀφαιροῦμαι)
 ἀποβάθρᾱ ἡ (lodní) schůdky, prkno, můstek (k vystupování a nastupování)
 ἀποβαίνω -ειν odstoupiti, odejíti, sestoupiti, vystoupiti; přihoditi se, státi se, ukázati se; vyloditi se, dařiti se
 ἀποβάλλω -ειν odhoditi, odložit, odraziti, zahnati, ztratiti; zamítnouti
 ἀποβάπτω -ειν ponořiti
 ἀπόβασις -εως ἡ vystoupení, přistání, odchod
 ἀποβιβάζω -ειν dáti vystoupiti, vysaditi, dopraviti
 ἀποβλάπτω -ειν způsobiti škodu; pas. býti oloupen; odraziti
 ἀποβλαστάνω -ειν vzniknouti, vypučeti, zroditi se
 ἀποβλάστημα τό výhonek, potomek
 ἀποβλέπω -ειν pohlížeti, pozorovati, ohlížeti se po něčem (εἰς τι)
 ἀπόβλητος 2. zavržení hodný, opovržený
 ἀποβλύζω -ειν vyprsknouti
 ἀποβολή ἡ odhození, ztráta, zavržení
 ἀποβουκολῶ -εῖν nechati stádo se ztratiti, připraviti o něco
 ἀποβρίζω -ειν usnouti
 ἀπόγεια τὰ lodní lana
 ἀπογεισῶ -οῦν opatřiti stříškou (římsou)

ἀπογεύομαι -εσθαι okusiti, pokusiti se
 ἀπογεφυρῶ -οῦν přehraditi, pomocí hrází odvésti (vodu)
 ἀπογίγνομαι -εσθαι (-γίνομαι) zemřiti, vzdáti se něčeho, býti nepřítomen, nemíti účast; vzdáliti se
 ἀπογιγνώσκω -ειν osvoboditi, vzdáti se, zavrhnouti; pas. zoufati, ochabnouti, umdlévati
 ἀπόγνοια ἡ zoufalství, odřeknutí
 ἀπόγονος ὁ potomek
 ἀπογραφή ἡ vypsání, zapsání, seznam (jmění, daní = census), žaloba (o státních penězích)
 ἀπογράφω -ειν zapsati, sepsati, žalovati; med. dáti se zapsati
 ἀπογυῖω -οῦν zemdlíti, ochromiti, zbaviti síl
 ἀπογυμνῶ -οῦν obnažiti, odhaliti; med. svléci se
 ἀποδαίομαι -εσθαι odděliti, přiděliti
 ἀποδακρύω -ειν plakati, oplakávat
 ἀπόδαρμα = ἀπόδεσμα
 ἀποδάσμιος 2. okleštěný, oddělený
 ἀποδασμός ὁ oddělení
 ἀποδειδίσσομαι -εσθαι odstráti
 ἀποδείκνυμι -ύναι ukázati, dokázati, prokázati, způsobiti; vykázati, oznámiti, vyhlásiti, osvědčiti, ustanoviti

- ἀποδειλιῶ -ᾶν zbaběle si počínati, klesnouti na mysli
- ἀπόδειξις -εως ἢ dokázání, důkaz, projev, výkaz, výklad, líčení
- ἀποδειροτομῶ -εῖν hrdlo podříznouti, zabít
- ἀποδείρω -ειν sedřít (kůži), stáhnouti
- ἀποδεκατεύω -ειν (*i* -δεκατῶ -οῦν) platiti desátek
- ἀποδεκτήρ -ῆρος ὁ výběrčí
- ἀποδεκτός 2. přijatelný, vhodný
- ἀπόδεκτος 2. milý, vítaný
- ἀποδεξάμενος *viz* ἀποδείκνυμι
- ἀπόδεξις = ἀπόδειξις
- ἀπόδερμα τό stažená kůže
- ἀποδέρω (= ἀποδείρω) -εῖν stáhnouti (kůži), odřít
- ἀποδέχομαι -εσθαι přijmouti, schváliti, věřiti, uznati, rozuměti
- ἀποδέω -εῖν přivázati; scházeti, nedostávat se
- ἀποδήμησις -εως ἢ odcestování, pobyt v cizině
- ἀποδημητής -οῦ ὁ dychtivý cestování
- ἀποδημίᾱ ἢ odcestování, cesta, pobyt v cizině
- ἀπόδημος 2. na cestách
- ἀποδημῶ -εῖν odcestovati, žít v cizině
- ἀποδιδράσκω (*i* -δρήσκω) -ειν utéci, vyhnouti se, zběhnouti
- ἀποδίδωμι -όναι vydati, odevzdati, zaplatiti, přidati, přiznati, podati zprávu; *med.* prodati, vrátiti, odplatiti, vykonnati, dáti
- ἀποδικῶ -εῖν hájiti se před soudem (před lidem)
- ἀποδῖνῶ -εῖν vymlátiti
- ἀποδίομαι -εσθαι zaplašiti
- ἀποδιοπομποῦμαι -εῖσθαι odvrátiti, usmířiti, očistiti, od sebe vzdáliti
- ἀποδιορίζω -ειν ohraničiti, oddělit
- ἀποδιώκω -ειν odehnati, pronásledovati
- ἀποδοκεῖ nelíbí se, nezdá se
- ἀποδοκιμάζω -ειν neschváliti, zavrhnouti, vyloučiti
- ἄποδος ἢ (= ἄφοδος) odchod
- ἀπόδοσις -εως ἢ vrácení, zaplacení, odevzdání
- ἀποδοχή ἢ přijetí, schválení, pochvala
- ἀποδοχμῶ -οῦν nakloniti, nakřiviti
- ἀποδρα- *viz* ἀποδιδράσκω
- ἀπόδρασις -εως ἢ (*i* ἀπόδρησις) uniknutí, útěk
- ἀποδρύπτω -ειν } rozedřít,
- ἀποδρύφω -ειν } sedřít
- ἀποδύνω *viz* ἀποδύω
- ἀποδύρομαι -εσθαι oplakávat
- ἀποδυτήριον τό šatna (místnost k svlékání v lázních)
- ἀποδύω -ειν svlékati, odkládati; *intr. i med.* svlékati se
- ἀποείκω -ειν uniknouti
- ἀποεργαθεῖν } *viz* ἀπείργω
- ἀποέργω } (odloučiti, zapuditi, odraziti)
- ἀποζάω -ῆν živořiti
- ἀπόζω -ειν voněti

ἀποθαροῶ -εἶν nabýti odvahy, myslí

ἀποθαυμάζω -ειν velmi se divíti

ἄποθεν (= ἄπωθεν) z dálky, daleko

ἀπόθεσις -εως ἢ odložení; místnost k odložení šatu

ἀπόθεστος 2. zavržený, opovržený

ἀπόθετος 2. vzácný, tajný, zastaralý

ἀποθέω -εἶν odběhnouti

ἀποθήκη ἢ nádrž, sýpka, útočiště, schránka, stodola

ἀποθησαυρίζω -ειν sbíratí, hromadítí

ἀποδλίβω -ειν vytlačítí, zatlačítí

ἀποθνήσκω -ειν zemřítí, býti mrtev, odpraven, odsouzen k smrti

ἀποθρύπτω -ειν zkomolítí, rozdrtítí

ἀποθρόσκω -ειν seskočítí, vyskočítí

ἀποθύμιος 2. nepřijemný, protivný

ἀποθύω -ειν obětovatí, obětí splácetí

ἀποθωυμάζω (ἰ -θωμάζω) = ἀποθαυμάζω (obdivovatí se)

ἀποικίᾱ ἢ (ἰ ἀποικίῃ) osada, kolonie

ἀποικίζω -ειν přesadítí, přeložítí, odstěhovatí (kolonisovatí)

ἀποικίς -ίδος ἢ (sc. πόλις) osadníky založený, osada

ἀποικοδομῶ -εἶν zastavětí, zatarasítí

ἄποικος 2. vzdálený vlasti; osadník, osada

ἀποικτίζομαι -εσθαι naříkatí, stýskatí si

ἀποικῶ -εἶν daleko bydlítí, vystěhovatí se, opustítí

ἀποιμώζω -ειν naříkatí pro někoho (τινά)

ἄποινα τὰ zaplacení, pokuta (za vraždu), výkupné

ἀποίσω (-οίσομαι, -οισοῦμαι) fut. od ἀποφέρω

ἀποίχομαι -εσθαι býti vzdálen, vzdalovatí se

ἀποκαθαίρω -ειν očistítí se, utřítí

ἀποκάθαρσις -εως ἢ očištění; výměšek

ἀποκάθημαι -ῆσθαι sedětí zvlášť, stranou

ἀποκαθιστάνω -ειν	} obnovítí, znovu zřídítí,
ἀποκαθίστημι -άναι	
ἀποκαθιστῶ -ᾶν	

vrátítí; *intr. a pas.* dostatí se zpět

ἀποκαίνυμαι -υσθαι převýšítí, překonatí

ἀποκαίριος 2. nevhodný, nevčasný, neplatný

ἀποκαίω -ειν spálítí, vypálítí; dátí mrazem ztuhnoutí; omrzetí

ἀποκαλύπτω -ειν odhalítí, odkrýtí

ἀποκάλυψις -εως ἢ odhalení, objevení (se), zjevení (poučení)

- ἀποκαλῶ -εἶν odvolati, stranou zavolati, dáti jméno; povolati, veřejně jmenovati, přezdívati
- ἀποκάμνω -ειν unaviti se, umdlévati
- ἀποκαπύω -ειν vydechnouti
- ἀποκαρᾶδοκίᾱ ἢ τουζεβνέ οἰκάνανί
- ἀποκαταλλάττω -ειν (-αλλάσσω) znovu smířiti, smýti vinu
- ἀποκατάστασις -εως ἢ obnovení
- ἀποκάττημαι -ῆσθαι seděti zvlášť
- ἀποκαυλίζω -ειν zlomiti (lohyhu), ulomiti, uraziti
- ἀποκάω = ἀποκαίω (spáliti)
- ἀπόκειμαι -εἶσθαι ležeti stranou; býti uložen, určen, neprovšimnut; ἀπόκειται μοι náleží mi
- ἀποκείρω -ειν ustříhnouti, stříhati
- ἀποκεφαλίζω -ειν useknouti hlavu
- ἀποκηδεύω -ειν dotruchliti (pro někoho τινά)
- ἀποκηδῶ -εἶν v horlivosti ustat, zanedbávati
- ἀποκηρύσσω -ειν (ἰ -κηρύττω) veřejně vyvolávati, prodávati; zakazovati
- ἀποκινδύνεωσις -εως ἢ odvážný pokus
- ἀποκινδυνεύω -ειν vydati se v nebezpečí (v nebezpečný boj, pokus)
- ἀποκινῶ -εἶν (*iterat.* ἀποκινήσασκε) odejmouti, zahnati, zdvihnouti, odstrčiti, odvaliti
- ἀποκλαίω -ειν dáti se do hlasitého pláče, oplakati
- ἀπόκλεισις -εως ἢ uzavření, uzamčení, zatarasení
- ἀποκλείω -ειν (ἰ -κλήϊω) uzavřiti, odříznoti, zadržeti, omeziti
- ἀποκληρῶ -οῦν vylosovať, losem voliti (určiti)
- ἀπόκλησις viz ἀπόκλεισις
- ἀποκλίνω -ειν odkloniti, odchýliti; *intr. i pas.* nakloniti se, zahnouti, chýliti se, klesnouti
- ἀποκλύζω -ειν omývati
- ἀποκναίω -ειν (ἰ -κνάω) oškřabati, trápiti, mučiti
- ἀπόκνησις -εως ἢ odchýlení, odklon, odpor, nelibost
- ἀποκνῶ -εἶν ze strachu ustoupiti, váhati; ostýchat se
- ἀποκοιμῶμαι -ᾷσθαι vyspati se, odpočinouti si (stranou)
- ἀποκοιτῶ -εἶν s místa vzdálen spáti, býti nepřítomen (v noci)
- ἀποκολυμβῶ -ᾷν plováním se zachrániti, uniknouti
- ἀποκομιδῇ ἢ ústup, návrat
- ἀποκομίζω -ειν odnésti; *med.* vrátiti se, odtáhnouti
- ἀποκοπή ἢ useknutí, zářez; zrušení, zkrácení
- ἀποκόπτω -ειν useknouti, uříznouti, odříznoti, zahnati, odraziti, sraziti
- ἀποκορυφῶ -οῦν stručně odpověděti

ἀποκοσμῶ -εἶν odkliditi
 ἀποκοτταβίζω -εἶν poslední
 kapky vína z číše vystřik-
 nouti; mrštití pohárem k ze-
 mi, že se rozbije
 ἀποκρατῶ -εἶν překonati
 ἀποκρεμάννυμι -ύναι shora do-
 lů zavěsiti
 ἀπόκρημνος 2. strmý, srázný
 ἀπόκριμα τό odpověď, rozhod-
 nutí
 ἀποκρίνω -εἶν odloučiti, oddě-
 lití, vybrati; *med.* oddělití se,
 lišiti se, odpovéděti, ujmouti
 se slova
 ἀπόκρισις -εως ἡ oddělení, od-
 pověď
 ἀπόκροτος 2. drsný, tvrdý,
 hrbolatý
 ἀποκρούω -εἶν odraziti, sraziti
 ἀποκρύπτω -εἶν skrývati, zata-
 jiti; *med.* skrýti se, zamlčeti
 ἀπόκρυφος 2. skrytý, tajný
 ἀποκτείνω -εἶν (*i* -κτείνῃμι,
 -κτίνῃμι, -κτιννύω) zabíjeti,
 pobíjeti, usmrtniti
 ἀποκυλίω -εἶν odvaliti
 ἀποκύω -εἶν (*i* -κυῶ -εἶν) po-
 roditi
 ἀποκωλύω -εἶν překážeti, za-
 držeti, odmítati
 ἀπολαγχνάω -εἶν losem obdr-
 žeti
 ἀπολαμβάνω -εἶν odejmouti,
 vyjmouti, oddělití; uzavříti,
 pevně držeti, překážeti; při-
 jmouti, ujmouti se, dostati,
 zaskočiti, obklíčiti
 ἀπολαμπρύνομαι býti proslulý,
 státi se slavným

ἀπολάμπω -εἶν zářiti, lesknouti
 se
 ἀπόλαυσις -εως ἡ požitok, uži-
 tek, požívání, výživa
 ἀπολαυστικός 3. vhodný k uží-
 vání, oddaný požitku
 ἀπολαύω -εἶν požívatí, míti po-
 žitek, prospěch
 ἀπολέγω -εἶν vybrati, zavrh-
 nouti
 ἀπολείβομαι -εσθαι kapatí
 ἀπολείπω -εἶν zůstaviti, zane-
 chati; opustiti; vzdáliti se,
 klesnouti na mysl, scházeti;
 nedostávatí se; *pas.* zůstati
 zpět, zbývati, pozbýti; vyne-
 chati, upustiti
 ἀπολείχω -εἶν olízati
 ἀπόλειψις -εως ἡ opuštění, od-
 chod, ústup; zběhnutí, od-
 padnutí, rozluka, úbytek
 ἀπόλεκτος 2. vybraný
 ἀπόλεμος 2. neválečný, války
 nezkušený, pokojný
 ἀπολέπω -εἶν oloupati, odříz-
 nouti
 ἀπολέσκετο *aor. iter. od ἀπόλ-
 λυμι*
 ἀπολήγω -εἶν přestati, ustati,
 zajíti
 ἀποληρῶ -εἶν pošetile žvaniti
 ἀπόληψις -εως ἡ obklíčení, za-
 skočení
 ἄπολις -ι (*gen.* -ιδος) bez do-
 mova, nepřátelský státu, bez
 obyvatel, zničený
 ἀπολισθάνω -εἶν uklouznouti
 ἀπολιχμῶ -ᾶν vylízati, olízati
 ἀπολλήγω = ἀπολήγω

- ἀπόλλυμι -ύναι hubiti, ztráceti, ničiti; *med.* hynouti, zanika-ti; ἀπόλωλα jsem ztracen, jest po mně veta; utráceti
- ἀπολογία ἡ obrana, odmítání, omlouvání, možnost obrany
- ἀπολογίζομαι -εσθαι vypočítati, vyložití, odpovídati
- ἀπόλογος ὁ vypravování
- ἀπολογοῦμαι -εἶσθαι omlouvati se, hájiti se; odpovídati, popíratí, obhajovati
- ἀπολούω -ειν umýti, smýti
- ἀπολοφύρομαι -εσθαι oplakati
- ἀπολῦμαίνομαι -εσθαι očistiti se
- ἀπολῦμαντήρ -ῆρος ὁ čistič, vylizovač talířů, ničitel
- ἀπόλυσις -εως ἡ propuštění, zproštění
- ἀπολυτικῶς (ἔχειν τινός) býti nakloněn (někoho) propustiti (osvoboditi)
- ἀπολύτρωσις -εως ἡ vykoupení, osvobození
- ἀπολύω -ειν odloučiti, rozvázati, propustiti, vydati; *med.* zbaviti se, ospravedlniti se; rozloučiti se, zprostiti, osvoboditi
- ἀπολωβῶ -ᾶν potupiti
- ἀπόλωλα viz ἀπόλλυμι
- ἀπομανθάνω -ειν odnaučiti se, odvyknouti si
- ἀπομαντεύομαι -εσθαι předem usuzovati
- ἀπομαραίνομαι -εσθαι uschnouti, zvadnouti
- ἀπομάσσω -ειν otřítí, odřítí
- ἀπομαστιγῶ -οῦν bičovati, šlehati
- ἀποματαῖζω -ειν neslušně si počítati, naprázdno vypouštětí
- ἀπομάχομαι -εσθαι s vozem (s hradeb) bojovati, bojem se brániti
- ἀπόμαχος 2. boje neschopný, neúčastný
- ἀπομεστῶ -οῦν zcela naplniti
- ἀπομετρῶ -εἶν odměřiti, rozměřiti
- ἀπομηκύνω -ειν protahovati
- ἀπομηνίω -ειν v hněvu pokračovati, zanevříti
- ἀπομιμνήσκομαι -εσθαι vzpomínati si
- ἀπομιμοῦμαι -εἶσθαι napodobiti zcela
- ἀπόμισθος 2. bez mzdy, bez žoldu
- ἀπομισθῶ -οῦν pronajmouti
- ἀπομνημονεύματα τά paměti, pamětihodnosti
- ἀπομνημονεύω -ειν v paměti podržeti, připomínati, vypravovati, vzpomínati si
- ἀπομνησικακῶ -εἶν vzpomínati zlým na utrpené bezpráví, nevražiti
- ἀπόμνυμι -ύναι odpřisáhnouti, zaklínati (se)
- ἀπομονῶ -οῦν vyloučiti
- ἀπομόργυμι -ύναι utřítí, omýti, očistiti
- ἀπομῦθοῦμαι -εἶσθαι vymluvití, odraditi
- ἀπομύττω -ειν smrkati; *med.* nos si utřítí; podvésti, k rozumu přivéstí
- ἀπονάιατο viz ἀπονίναμαι

ἀποναίω -ειν (*aor.* ἀπένασσα)
přestěhovati, odeslati, zahrnati
ἀπονεκροῦμαι -οὔσθαι odu-
mříti
ἀπονέμω -ειν přiděliti; *med.*
míti zisk; uděliti
ἀνονενοημένως (ἀπονοοῦμαι)
v zoufalém postavení
ἀπονέομαι -εἶσθαι odebrati se
 pryč, vrátiti se
ἀπονεύω -ειν stranou se naklá-
něti, obracet se
ἀπόνηθ' } viz ἀπονίναμαι
ἀπονήμενος }
ἀπόνητος 2. (*adv.* ἀπονητί) bez
námahy, lehký, bez trestu
ἀπονίζω -ειν omýti; mýti se,
koupati se
ἀπονίναμαι -ασθαι požívatí, tě-
šiti se, radost mítí (prospěch,
užitek)
ἀπονίπτω -ειν = ἀπονίζω
ἀπόνοια ἢ nerozum, šílená od-
vaha, zoufalství
ἀπονος 2. nečinný; bez bolesti
(námahy), lehký
ἀπονοοστῶ -εἶν navrátiti se zpět
ἀπονόσφι(ν) stranou, opodál
ἀπονόσφίζω -ειν odděliti, vzdá-
liti, oloupiti
ἀπονοοῦμαι -εἶσθαι zoufati,
pozbyti smyslů
ἀπόξενος 2. nehostiný; odcí-
zený
ἀποξενῶ -οὔν odciziti, odvrá-
titi, žíti v cizině
ἀποξέω -εἶν uhladiti, osekati
ἀποξηραίνω -ειν vysušiti
ἀποξύνω -ειν naostřiti
ἀποξυρῶ -εἶν ostříhati

ἀποξύω -ειν ostrouhati, uhla-
diti
ἀποπαπταίνω -ειν ohlížeti se
(stranou)
ἀποπαύω -ειν zadržeti, zasta-
viti; *med.* přestati
ἀπόπειρα ἢ zkouška, pokus
ἀποπειρῶ -ᾶν (*i* ἀποπειρῶμαι)
pokusiti se, zkoušeti
ἀποπέμπω -ειν vyslati, odesla-
ti, propustiti, poslati zpět
ἀπόπεμψις -εως ἢ propuštění,
zavržení
ἀποπέτομαι -εσθαι odletěti,
zmizeti
ἀποπήγνυμι -ύναι dáti zmrz-
nouti; *med.* ztuhnouti (v led),
stydnouti
ἀποπηδῶ -ᾶν seskočiti, odsko-
čiti, odpadnouti
ἀποπίμπλημι -άναι naplniti,
vyplniti, nasytiti, uklidniti
ἀποπίνω -ειν upíti
ἀποπίπτω -ειν spadnouti, opu-
stiti (cestu τῆς ὁδοῦ)
ἀποπλάζω -ειν } odvrátiti,
ἀποπλανῶ -ᾶν } k bloudění
svésti; *med.* (*pas.*) býti za-
hnán, blouditi, odchýliti se
ἀποπλέω -εἶν (*i* -πλείω, πλώω)
odplouti, plouti zpět
ἀπόπληκτος 2. omráčený, omá-
mený
ἀποπληρῶ -οὔν naplniti, upo-
kojiti
ἀποπλήσω -ειν sraziti; *pas.*
býti omráčen, omdlíti
ἀπόπλοος ὁ (*i* ἀπόπλους) od-
jezd; *adj.* odplovující

ἀποπλύνω -ειν splachovati, práti

ἀποπνέω -εῖν (i -πνείω) vydechovati (dech, oheň, zápach); voněti po něčem (ἀπό τινος, τινός)

ἀποπνίγω -ειν zardousiti; pas. zadusiti se, utopiti se

ἀποπολεμῶ -εῖν shora bojovati

ἀπόπολις -ι (gen. -ιδος) i ἀπό-πολις bez domova, zapuzený

ἀποπορεύομαι -εσθαι odejítí, odcestovati

ἀποπρίω -ειν odříznouti (přev. odpilovati)

ἀποπρό daleko odtud

ἀποπροαιρῶ -εῖν ubrati

ἀπόπροθε(ν) zdaleka

ἀπόπροθι daleko od

ἀποπροΐημι -έναι odeslati, vystřeliti, upustiti

ἀποπροτέμνω -ειν odříznouti od něčeho

ἀπόπτολις viz ἀπόπολις

ἀποπτος 2. (ὀπ-, ὄρω) z dálky viditelný, neviditelný, vzdálen pohledu

ἀπόπτυστος 2. zavržený, opovržený

ἀποπτύω -ειν vyplivnouti, opovrhnouti

ἀποπυνθάνομαι -εσθαι vruptávati se

ἀπόρευτος 2. neschůdný

ἀπορέω viz ἀφορῶ -ᾶν

ἀπόρθητος 2. nezbořený, nevyvrácený; nezničitelný

ἀπορθῶ -οῦν správně řídití

ἀπορίᾱ ἢ (-ίη) bezradnost, rozpaky, pochybnost, nedostatek,

obtíž, nemožnost, nesnáz, námitka, úzkost

ἀπόρνημαι -υσθαι odebrati se
ἄπορος 2. neschůdný, obtížný, nepřekonatelný, nemožný; nuzný, chudý, bezradný, neschopný, nebezpečný

ἀπορούω -ειν odskočiti, seskočiti

ἀπορραθῦμῶ -εῖν upustiti od něčeho (z nedostatku odvahy), váhati, zanedbatí

ἀπορραίνω -ειν odstříknouti

ἀπορραίω -ειν vytlouci, vyrvatí, oloupiti

ἀπορράπτω -ειν přišítí, ucpatí, zašíti

ἀπορρέω -εῖν odtéci, odpadnouti, zaniknouti, rozplynouti se

ἀπορρήνυμι -ύναι zlomiti, přetrhnouti, odtrhnouti

ἀπορρηθῆναι (aor. pas. od ἀπαγορεύω, ἀπεῖπον)

ἀπόρρητος 2. zakázaný, nevylicitelný, tajný, odporný

ἀπορρήγῶ -εῖν zhroziti se

ἀπορρίπτω -ειν (i -ριπτέω) odvrhnouti, odmítnouti, svrhnouti

ἀπορροή ἢ (i ἀπόρροια) odtok

ἀπορροιβῶ -εῖν šuměti, pištěti (oznámení věštných ptáků)

ἀπορροφῶ -εῖν upítí, usrknouti

ἀπορρώξ -ῶγος odtržený, srážný; subst. výtok, výron, rameno

ἀπορφανίζομαι -εσθαι býti osiřelý

ἀπορχοῦμαι -εῖσθαι protančiti

- ἀπορῶ -εἶν býti bezradný, v pochybnostech; nevědět jistě; míti nedostatek, nouzi
- ἀποσαλεύω -εἶν kotviti na širém moři
- ἀποσαφῶ -εἶν vysvětliti, objasniti
- ἀποσβέννυμι -ναι uhasiti; *med.* uhasnouti zemřít; zaniknouti
- ἀποσεῖω -εἶν setřásti (*med.* se sebe), svrhnouti
- ἀποσεμνύνω -εἶν zvelebiti, povznést
- ἀποσεύω -εἶν zahnati; *med.* odkvapiti
- ἀποσημαίνω -εἶν dáti znamení; *med.* znamenati, poznati, zapечатiti, zabaviti
- ἀποσῆπομαι -εσθαι ztrouchnivět, umrznouti
- ἀποσιμῶ -οῦν zahnouti
- ἀποσιοῦμαι = ἀφοσιοῦμαι (smířiti se)
- ἀποσιωπῶ -ᾶν zmlknouti
- ἀποσκάπτω -εἶν uzavřítí příkopem
- ἀποσκεδάννυμι -ύναι rozptýliti, rozpustiti, zapuditi
- ἀποσκευάζω -εἶν odstraniti; *med.* připravit se na cestu
- ἀποσκηνῶ -οῦν opodál tábořiti
- ἀποσκήπτω -εἶν vrhnouti (se), vyběhnouti; prudce mrštiti
- ἀποσκίασμα τό stín, stopa, zástínění
- ἀποσκίδνημι *viz* ἀποσκεδάννυμι
- ἀποσκιρτῶ -ᾶν poskakovati
- ἀποσκοπῶ -εἶν pohlížeti, ohlížeti se
- ἀποσκυδμαίνω -εἶν prudce se zlobiti (τινί na někoho)
- ἀποσκώπτω -εἶν vysmívati se někomu (τινά)
- ἀπόσπασμα τό útržek, kousek, utržení
- ἀποσπάω -ᾶν odtrhnouti, vzdáliti, oddělit; *intr.* vzdáliti se, odtáhnouti, odvrátiti se, odtrhnouti se; odejmouti
- ἀποσπένδω -εἶν odlévati (κ ὑλίτῃ)
- ἀποσπεύδω -εἶν odstrašiti, zahnat, odraditi, odvrátiti
- ἀποσταδά }
ἀποσταδόν } opodál, zdaleka
- ἀποστάζω -εἶν odkapat, mizeti
- ἀποστασίᾱ ἡ vzdálenost, odpad
- ἀποστάσιον τό odstoupení, zproštění, rozloučení
- ἀπόστασις -εως ἡ vzdálenost, odpadnutí, vzpoura; rozdíl, přednost
- ἀποστατῶ -εἶν státi opodál, lišiti se, odpadnouti
- ἀποσταυρῶ -οῦν obklopiti kolovou hradbou, zatarasiti
- ἀποστεγάζω -εἶν zbaviti střechy, odkrýti
- ἀποστείχω -εἶν odejít
- ἀποστέλλω -εἶν odeslati, propustiti, zahnati
- ἀποστέρησις -εως ἡ odnětí, zbavení, zamezení
- ἀποστερητής -οῦ ὁ lupič, podvodník

ἀποστερίσκω -ειν } zbaviti
 ἀποστερῶ -εῖν } někoho
 něčeho (τινά τινος), vyrnati
 uloupiti, odpírati, obíratí,
 podváděti

ἀποστίλβω -ειν lesknouti se
 ἀποστολεύς -εως ὁ dozorce loď-
 stva (válečného)

ἀποστολή ἡ odeslání, odjezd,
 dar; poslání (apoštolů)

ἀπόστολος ὁ vyslanec; námoř-
 ní výprava; apoštol

ἀποστοματίζω -ειν odřikávati,
 vruptávati se

ἀποστρατοπεδεύομαι -εσθαι o-
 podál tábořiti

ἀποστρέφω -ειν obracetí, otá-
 četi, odháněti; *med. a pas.*
 obrátiti se, vrátiti se, odpad-
 nouti, pohrdati, odvracetí (se)

ἀποστροφή ἡ obrácení, útěk,
 záchrana, útočiště

ἀπόστροφος 2. obrácený, odvrá-
 cený

ἀποστυγῶ -εῖν oškliviti si, ne-
 náviděti, s odporem odmítati

ἀποστυφελίζω -ειν odraziti

ἀποσῦλῶ -ᾶν vyloupiti, oloupiti

ἀποσυνάγωγος 2. ze shromaždi-
 ště (synagogy) vyvržený

ἀποσῦρω -ειν odtrhnouti, ulo-
 miti

ἀποσφάζω -ειν (*i* -σφάττω)
 usmrtiti, zabítí

ἀποσφακελίζω -ειν zemřítí na
 sněť (παρουσνίσι), omrznouti

ἀποσφάλλω -ειν odmítnouti, za-
 hnati, zmařiti; *pas.* uklouz-
 nouti, zmýlití se v mínění
 (γνώμης)

ἀποσφάττω *viz* ἀποσφάζω

ἀποσχιζω -ειν odštípnouti, od-
 dělití (se), odvracetí

ἀποσφίζω -ειν zachrániti, při-
 vésti do bezpečí

ἀποτακτός 2. zvláštní, oddělený

ἀποτάμνω -ειν (*i* ἀποτέμνω)
 uříznouti, přetnouti

ἀποτάσσω -ειν (*i* -τάττω) po-
 řádati, přikázati; *med.* oddě-
 lití se, rozloučiti se, zřící se;
 oddělití

ἀποταφρεύω -ειν (πρίkopem)
 opevniti

ἀποτείνω -ειν napínati; *intr.*
 prostíratí se, táhnouti (se);
 protáhnouti, vydržeti

ἀποτειχίζω -ειν zdmi opevniti,
 obklíčiti

ἀποτείχισις -εως ἡ opevnění

ἀποτείχισμα τό uzavření, opev-
 nění, násep

ἀποτελευτῶ -ᾶν skončiti

ἀποτελῶ -εῖν dokončiti, upoko-
 jiti, vyplatiti, splniti; uctívati

ἀποτέμνω -ειν odříznoti, od-
 dělití, přisvojiti si, useknouti

ἀποτήκομαι -εσθαι tátí, mizeti,
 rozpustiti se

ἀποτηλοῦ daleko odtud

ἀποτίβατος 2. (= ἀπρόσβατος)
 nepřístupný, neodolatelný

ἀποτίθημι -έναι odložití, složití;
med. zbaviti se, zanechatí

ἀποτίλλω -ειν vyškubati

ἀπότῆμος 2. nenáviděný, beze-
 ctný

ἀποτῆμῶ -ᾶν nevážití si, pod-
 ceňovati, oceniti

ἀποτινάσσω -ειν setřásti, odhoditi

ἀποτίνω -ειν [*med.* ἀποτί(ν)-νυμαι] splatiti, odplatiti; dáti náhradu, pokutu; *med.* dáti si zaplatiti, mstíti se, trestati

ἀποτμήγω -ειν = ἀποτέμνω

ἄποτμος 2. nešťastný

ἀποτολμῶ -ᾶν odvážiti se, směle vypovídati

ἀποτομή ἢ odříznutí, useknutí

ἀποτομίᾳ ἢ příkrost

ἀπότομος 2. příkrý, srázný, přísný, stručný, náhlý

ἀποτορνεύω -ειν vysoustruhovati

ἄποτος 2. nepijící; co nelze pít

ἀποτρέπω -ειν odvracetí, zaháněti; *med.* obrátiti se, vrátiti se, upustiti

ἀποτρέχω -ειν utéci

ἀποτρίβω -ειν otřítí, vyhladiti

ἀποτρόπαιος 2. neštěstí odvracející

ἀποτροπή ἢ odvrácení, odvedení, odmítnutí, odpor

ἀπότροπος 2. odvrácený, odloučený, hrozný

ἀπότροφος 2. v cizině vychovaný

ἀποτρύω -ειν potřítí, vyčerpati, týrati

ἀποτροπῶ -ᾶν odvracetí, zabíjati

ἀποτυγχάνω -ειν chybiti, ztratiti, býti nešťasten, nedařiti se

ἀποτυμπανίζω -ειν ubítí, utlouci, odpravit

ἀποτύπτομαι -εσθαι přestati se bítí (= truchliti)

ἀπούρας viz ἀπανρῶ

ἀπουρίζω -ειν (οὔρος) mezníky posunovati, zmenšovati

ἄπουρος 2. daleko (od hranice)

ἄπους, ἄπουν (*gen.* ἄποδος) beznohý, chromý

ἀπουσίᾳ ἢ nepřítomnost

ἀποφαίνω -ειν ukázati, odhaliti, dokázati, líčiti, jmenovati; pas. ukázati se, objeviti se; prohlásiti, projeviti

ἀποφάργνυμι viz ἀποφράγνυμι (uzavřítí)

ἀπόφασις -εως ἢ zapírání, popírání; výrok, výklad, odpověď, úsudek

ἀποφάσκω -ειν (viz ἀπόφημι) popíratí

ἀποφέρω -ειν odnésti, odvésti, zahnati; donésti, udati, odevzdati

ἀποφεύγω -ειν uniknouti; býti zproštěn

ἀπόφημι -φάναι vypovídati; popíratí, odepřítí

ἀποφθέγγομαι -εσθαι vypovídati, jasně prohlásiti

ἀπόφθεγμα τό výrok, výpověď, průpověď

ἀποφθείρω -ειν zničití, porušiti

ἀποφθινύθω -ειν stále hynouti, pozbývati

ἀποφθίνω -ειν } hubiti;

ἀποφθίω -ειν } *intr.* hynouti, umíratí

ἀποφλαυρίζω -ειν málo si vážiti, opovrhovati

- ἀποφοιτῶ -ᾶν odcházeti (ze školy)
- ἀποφορᾶ ἡ dávka, daň, splátka
- ἀποφορτίζομαι -εσθαι zbaviti se břemene
- ἀποφράγνυμι -ύναι ucpati, zatarasiti, opevniti
- ἀπόφραξις -εως ἡ uzávěra, opevnění
- ἀποφυγή ἡ uniknutí, osvobození, útočiště
- ἀποφώλιος 2. prázdný, marný, ničemný
- ἀποχάζομαι -εσθαι odstoupiti
- ἀποχειροβίωτος 2. živící se prací svých rukou
- ἀποχέω -εῖν vylévati, odhoditi
- ἀποχόω -ειν přehraditi, zatarasiti (náspem)
- ἀποχράω (ἢ ἀποχρέω) dostačiti; ἀπόχρη (ἢ ἀποχρηῇ) dostačuje (neos.); pas. spokojiti se; med. užívati, zneužívati, usmrtiti
- ἀπόχρησις ἡ spotřeba, zneužití, užívání
- ἀποχρώντως dostatečně
- ἀποχολῶ -οῦν (ἢ -χολεύω) ochromiti
- ἀποχώννυμι -ύναι zasypati, zatarasiti
- ἀποχώρησις -εως ἡ ústup, návrat, útočiště
- ἀποχωρίζω -ειν oddělití, vybrati; med. oddělití se
- ἀποχωρῶ -εῖν ustoupiti, odejítí
- ἀποψάω -ῆν otřítí
- ἀποψηφίζομαι -εσθαι zamítnouti, osvoboditi; býti osvobozen, zbaven, zavržen
- ἀποψιλῶ -οῦν (učiniti holým), obnažiti; oloupiti
- ἀποψις -εως ἡ výhled, rozhled
- ἀποψύγω -ειν pozbyti dechu, omdlíti; ochladiti, vysušiti
- ἄππεμψει fut. od ἀποπέμπω
- ἀπρᾶγμοσύνη ἡ nečinnost, život v ústraní
- ἀπράγμων 2. nečinný, lehký, bezstarostný, klidný
- ἄπρᾶκτος 2. nedokonaný, neúspěšný, nepřekonaný, nepřekonatelný, nesnesitelný, nemožný; s nepořízenou, marně; nezpracovaný
- ἀπρᾶξιᾶ ἡ nečinnost
- ἄπρᾶτος 2. neprodaný
- ἀπρέπεια ἡ neslušnost, nepřiměřenost
- ἀπρεπής 2. neslušný, nepřístojný, neslavný
- ἄπρηκτος viz ἄπρᾶκτος
- ἀπρίατος 2. nevykoupený; adv. ἀπριάτην bez výkupného, zdarma
- ἀπρίξ pevně držící, pevně, ustavičně
- ἀπροαίρετος 2. bezděčný
- ἀπρόθυμος 2. neochotně, nerad
- ἄπροικος 2. bez věna
- ἀπρομήθεια ἡ neprozřetelnost
- ἀπρονόητος 2. nerozvážný, bezstarostný
- ἀπροσδόκητος 2. neočekávaný, netušený, netušící
- ἀπροσήγορος 2. nepřístupný, nevlídný
- ἀπρόσιτος 2. nepřístupný

- ἀπρόσκοπος 2. bez pohoršení, bez hany, klidný
- ἀπρόσμαχος 2. nepřekonatelný
- ἀπρόσμεικτος 2. (i -μικτος) bez styku
- ἀπρόσοιστος 2. nesnášelivý, nepřístupný, nesnesitelný
- ἀπροσόμελος 2. nespolečenský, nevrlý
- ἀπροσωπολήπτως nehledě na osobu lidskou, nestranně
- ἀπροτίμαστος 2. (προτι -μαίω) nedotčený, neporušený
- ἀπροφάσιστος 2. bez výmluvy, úslužný, upřímný, bez ohledů
- ἀπροφύλακτος 2. nevyhnutelný
- ἄπταιστος 2. bez klopýtnutí, bez chyby
- ἄπτερος 2. neokřídlený, bez křídel (peří)
- ἄπτην -ῆνος bez peří, nelétající
- ἄπτοεπής 2. drze mluvící, uštěpačný
- ἄπτόλεμος 2. = ἀπόλεμος (ne-válečný, nebojovný)
- ἄπτός 3. uchopitelný, hmatatelný
- ἄπτω -ειν připevniti; med. do-
tknouti se, chopiti se, uváz-
nouti; zanítiti (se), perf. ho-
řeti; oddávati se, dorážeti
- ἀπυλιππάνω = ἀπολείπω
- ἀπύλωτος 2. neuzavřený (bra-
nami)
- ἀπύργωτος 2. bez hradeb s vě-
žemi, neopevněný
- ἄπυρος 2. } nedotčený ohněm
- ἀπύρωτος 2. } (neuvařený, ne-
roztavený, nezapálený)
- ἄπυστος 2. nevypátraný, nesly-
šený, neslýchaný, neznalý
- ἄπύω = ἡπύω (volati, zazní-
vati)
- ἄπωθεν opodál
- ἄπωθῶ -εῖν odstrčiti, odvaliti,
zahnati, vypuditi; odvrátiti
od sebe, pohrdati
- ἀπώλεια ἡ zničení, záhuba
- ἄπώμοτος 2. (ὄμνυμι) pod pří-
sahou, zapřísáhlý
- ἄπώρων imperf. od ἀφορῶ -ᾶν
(= ἀφεώρων)
- ἄπωσις -εως ἡ vyhnání
- ἄπωστός 2. vyhnaný, hodný za-
puzení
- ἄπωτάτω (superl. ἀπό) co nej-
dále
- ἄπωτέρω (kompar. ἀπό) vzdá-
lenější, dále
- ἄρ', ἄρα (ἄρ, ῥά) pak, dále,
hned, už, zároveň, nato, tak,
tedy, ovšem, vskutku, právě,
totiž; εἰ μὴ ἄρα nisi forte
- ἄρα zdali (ne, num, nonne);
= ἄρα
- ἄρά ἡ modlitba, kletba, pomsta
- ἄραβος ὁ skřípání, řinčení
- ἄραβῶ -εῖν skřípati, řinčeti
- ἄραγμα τό } (ἄράσσω) řinčení,
ἄραγμός ὁ } hřmot, bušení
- ἄραιός 3. útlý, něžný, štíhlý;
úzký, tenký
- ἄραϊος 2. (i 3.) kletbu vysílající
(přinášející), prokletý
- ἄραϊρηκα (ἄραϊρημαι) perf. od
αἰρῶ -εῖν
- ἄραϊώμα τό mezera

- ἀραρίσκω -ειν spojití, sloučítí, opatřítí, upevnítí, uložití, připravítí, seřadítí; přilehnoutí, hodítí se, líbití se
- ἀράσσω -ειν vrazítí, srazítí, rozbítí, metatí
- ἀρᾱτός 3. prokletý, neblahý
- ἀράχνη ἡ pavouk
- ἀράχνιον τό pavučina
- ἄραφος viz ἄρραφος
- ἀργαλέος 3. (ἄλγος) bolestný, těžký, obtížný, prudký
- ἀργεῖφόντης -ου ὁ vrah Argův; jasně zářící
- ἀργεννός 3. běloskvoucí
- ἀργεστής -ου ὁ jas přinášející
- ἀργής -ῆτος (-έτος) zářící, jasný, oslepující
- ἀργίᾱ ἡ (= ἀεργίᾱ) nečinnost, klid
- ἀργικέραυνος 2. jasně blýskající
- ἀργιλώδης 2. jílovitý
- ἀργινόεις 3. leskle bílý
- ἀργιόδους -όδοντος s bílými zuby
- ἀργίπους -ποδος s bílýmá nohama, rychlonohý
- ἄργμα τό (ἄρχω) v plur. prvotiny obětní
- ἀργολίζω -ειν smýšletí s Argivy
- ἀργός 3. zářící, bílý; nečinný, líný, nezpracovaný, neschopný, zanedbaný, neprospěšný (viz i ἀεργός)
- ἀργύρειος 3. jen v plur. sc. ἔργα (μέταλλα) = doly na stříbro
- ἀργύρεος 3. stříbrný
- ἀργύριον τό stříbro, peníze, mzda; τὰ ἄ. doly na stříbro
- ἀργύριος 3. = ἀργύρεος
- ἀργυρογνώμων 2. znalec (zkoumatel) stříbra
- ἀργυροδίνης -ου stříbropěnný
- ἀργυροειδής 2. podobný stříbru
- ἀργυρόηλος 2. zdobený stříbrnými hřeby
- ἀργυροκόπος ὁ ten, kdo zpracovává stříbro; zlatník
- ἀργυρολογίᾱ ἡ vymáhání peněz, výpalné
- ἀργυρόλογος 2. vymáhající peníze (daně)
- ἀργυρολογῶ -εῖν vymáhati peníze
- ἀργυρόπεζα ἡ s nohama bílýmá jako stříbro („třpytivých nohou“)
- ἀργυρόπους -ποδος se stříbrnýmá nohama
- ἄργυρος ὁ stříbro
- ἀγυροστερής 2. o peníze (stříbro) podvádějící
- ἀργυρότοξος 2. „stříbrnoluký“
- ἀργυροῦς viz ἀργύρεος
- ἀργυρώνητος 2. za peníze koupený
- ἀργύρεος 3. (i ἄργυρος 2.) bělostný
- ἀργῶ -εῖν býti zahálčivý, oddávati se nečinnosti
- ἀρδεύω -ειν svlažovati, smáčetí
- ἄρδην do výše, vysoko; zcela, veskrze
- ἄρδις -ιος ἡ hrot (šípu), šíp
- ἀρδμός ὁ napajedlo
- ἄρδω -ειν napájetí, zavlažovati
- ἀρείη ἡ hrozba, spílání

ἄρειος 2. (i ἀρήιος) válečný, bojovný, Areův (Ἰ' Ἀρης)
 ἀρείων 2. lepší, zdatnější
 ἄρεκτος 2. neukončený
 ἀρέομαι viz ἀρῶμαι
 ἀρέσαι viz ἀρέσκω
 ἀρέσθαι viz ἄρυνμαι
 ἀρεσκειᾶ ἢ (i ἀρεσκιᾶ) milá povaha, snaha se líbiti, zalíbení
 ἀρέσκω -ειν napravit, udobřiti; líbiti se, smířiti se
 ἀρεστός 3. příjemný, milý
 ἀρέταιχος 2. oštěpem silný
 ἀρετή ἢ schopnost, obratnost, přednost, úrodnost; ctnost, statečnost, dokonalost, blaho, hrdinský čin, poctivost, zásluha, hodnost
 ἀρετῶ -ᾶν dařiti se, prospívati
 ἀρή ἢ (= ἀρά) modlitba, kletba; zhouba, zkáza
 ἄρῃαι viz ἄρυνμαι
 ἀρήγω -ειν pomoci, přispěti
 ἀρηγών -όνος ὁ (ῆ) pomocník (pomocnice)
 ἀρηίθοος 2. rychlý v boji
 ἀρηικτάμενος 3. (κτείνω) v boji padlý, zabítý
 ἀρήιος 3. bojovný, válečný
 ἀρηίφατος 2. (ἔπεφνον) v boji zabítý
 ἀρηίφιλος 2. milující boj (Areu milý)
 ἀρημένος 3. přemožený, zlomený, postižený
 ἀρήν, ἀρνός ὁ (ῆ) ovce, jehně, beránek
 ἄρηξις -εως ἢ (ἀρήγω) pomoc
 ἄρηρα viz ἀραρίσκω

ἀρηρομένος viz ἀρῶ -οῦν
 ἀρηρός viz ἀραρίσκω
 ἀρής (vok. ἀρές) bojovný; neblahý
 ἀρητήρ -ῆρος ὁ kněz, prosbník
 ἄρητος 2. nevyslovitelný
 ἀρητός 3. (= ἀρᾶτός) prokletý
 ἄρθεν viz ἀραρίσκω
 ἄρθμιος 3. spojený, spřátelený
 ἀρθμῶ -εῖν spojit se, smířiti se
 ἄρθρον τό kloub, článek údu (úd)
 ἀρίγνωτος 3. (2.) snadno poznatelný, patrný, pověstný
 ἀριδείκετος 2. vynikající, přelátný
 ἀρίδηλος } 2. (3.) zcela zjevný,
 ἀρίζηλος } patrný, přejasný
 ἀριθμητικός 3. vhodný k počítání; ἢ ἁ. počty (aritmetika)
 ἀριθμός ὁ číslo, počet, množství; počítání, řada
 ἀριθμῶ -εῖν počítati, vypočítati (si)
 ἀριπρεπής 2. přejasný, vynikající, výtečný
 ἀριστεῖα ἢ hrdinství, hrdinské činy
 ἀριστεῖον τό vítězná cena, pocta, hrdinství
 ἀριστερός 3. levý, vlevo; neštěstí věstící; levý (= nerozvážný)
 ἀριστεύς -έως (-ῆος) ὁ vynikající; hrdina, kníže
 ἀριστεύω -ειν vynikati, předčítati; vyznamenati se, získati vítěznou cenu
 ἀριστήιον τό = ἀριστεῖον

- ἀριστίνδην *adv.* šlechtickým původem; podle udatnosti, zásluhy
- ἀριστοκρατίᾱ ἢ vláda nejlepších (šlechty), aristokracie
- ἀριστοκρατικός 3. nakloněný aristokracii, aristokratický
- ἀριστοκρατῶ -εῖν vládnouti podle ústavy šlechtické; *pas.* býti pod vládou šlechtickou
- ἀριστόμαντις -εως ὁ nejlepší, vynikající věštec
- ἄριστον τό snídaně, oběd, jídlo
- ἀριστοποιοῦμαι -εῖσθαι připravovat si snídani, snídati
- ἄριστος 3. (*komp.* ἀρείων) nejlepší, nejschopnější, nejstatečnější, výtečný
- ἀριστόχειρ -ρος s nejjudatnější rukou
- ἀριστῶ -ᾶν snídati
- ἀρισφαλής 2. velmi hladký, kluzký
- ἀριφραδής 2. velmi znatelný, zřejmý
- ἄρκεσις -εως ἢ (ἀρκῶ) pomoc, prospěch
- ἀρκετός 3. dostačující
- ἄρκιος 3. postačující, jistý
- ἄρκος ὁ (ἡ) = ἄρκτος
- ἄρκος τό obrana, útěcha, ochrana
- ἀρκούντως dosti, dostatečně
- ἀρκτέος 3. (ἄρχομαι) co má (musí) začít; ἀρκτέον ἐστί jest nutno začít (poslouchati)
- ἄρκτος ὁ (ἡ) medvěd (medvědice)
- ἀρκτοῦρος ὁ průvodce, hlídač medvěda
- ἄρκυς -υος ἢ síť, léčka; hrozící nebezpečí
- ἀρκύστατος 3. (2.) nastavující osidla; τὰ ἄ. sítě, tenata
- ἀρκῶ -εῖν míti sílu, brániti, odvracet, pomáhati; *pas.* spokojiti se; ἀρκεῖ (*neos.*) dostačí
- ἄρμα τό vůz, spřežení
- ἀρμάμαξα ἢ cestovní vůz, nákladní vůz
- ἀρμάτειος 3. náležející k vozu, vozní
- ἀρματηλάτης -ου ὁ kočí, vozač, závodník, bojovník na voze
- ἀρματηλατῶ -εῖν jeti na voze (s vozem)
- ἀρματοπηγός ὁ výrobce vozů, kolář
- ἀρματοροχίῃ ἢ stopa po voze, kolej
- ἄρμενος 3. viz ἀραρίσκω
- ἀρμόδιος 3. vhodný, shodný, přiměřený
- ἀρμόζω -ειν (*viz i* ἀρμόττω) spojit, sloučiti
- ἀρμοῖ *adv.* právě, nedávno
- ἀρμονίᾱ } ἢ spojka, spolek,
ἀρμονίῃ { smlouva; soulad,
libozvuk; mezera; shoda, souměrnost, souhlas
- ἄρμός ὁ spára, spojka, hřeb, kolík, kloub
- ἀρμοστήρ -ῆρος ὁ } pořadatel,
ἀρμοστής -οῦ ὁ } dozorce,
místodržitel, velitel

ἀρμόττω -ειν spojovati; *intr.*
hoditi se, slušeti se; *med.*
(*pas.*) shodnouti se, zasnou-
biti (se), přiléhati, spravovati;
v soulad uvést

ἄρνειος 3. jehněčí, beránčí

ἄρνειός ὁ (ἄρνηός) beran

ἄρνευτήρ -ῆρος ὁ potapěč

ἄρνήσιμος 3. zapíratelný

ἄρνησις -εως ἡ zapírání

ἄρνιον τό ovečka, ovčí rouno

ἄρνοῦμαι -εῖσθαι vzpírati se,
odpírati, zamítati

ἄρнуμαι -υσθαι získati, vymá-
hati, dobývati, chrániti, pod-
stoupiti, vzít na sebe

ἄρος τό prospěch; záhuba

ἄροσις -εως ἡ ornice, orná pů-
da; orání

ἄροτήρ -ῆρος ὁ oráč, rolník

ἄροτος ὁ orání, orba; období
orání; setba

ἄροτριῶ -ᾶν orati, sázeti

ἄροτρον τό pluh

ἄρουρα ἡ ornice, půda, pozem-
ky

ἄρουραῖος 3. venkovský, spro-
stý

ἄρπαγή ἡ } loupení;

ἄρπαγμός ὁ } loupež, kořist;

(ἄρπάγη ἡ hrábě)

ἄρπάζω -ειν uchvátiti, rváti,
pleniti, rychle se chopiti

ἄρπακτήρ -ῆρος ὁ lupič

ἄρπαλέος 3. hrabivý, lakotný;
úchvatný, líbezný

ἄρπαξ -αγος lupičský; ὁ ἄ.
lupič

ἄρπεδόνη ἡ provaz, řetěz

ἄρπη ἡ sokol; srp

ἄρπυια ἡ bouře, harpyje

ἄρραβών -ῶνος ὁ závdavek, zá-
stava

ἄρρατος 2. nezlomitelný, ne-
únavný

ἄρραφος 2. bez švů, nesešitý

ἄρρενωπίᾱ ἡ mužné vzezření,
mužnost

ἄρρηκτος 2. nezničitelný, ne-
zlomný, nerozborný

ἄρρην -εν mužský

ἄρρητος 2. nevyslovený (nezná-
mý); nevyslovitelný (tajný,
posvátný, strašlivý)

ἄρρυθμίᾱ ἡ nesouměrnost, ne-
přiměřenost, nesouzvuk

ἄρρυθμος 2. nesouměrný, ne-
rythmický

ἄρρωδίη ἡ (*viz i* ὀρρωδία) úz-
kost, strach

ἄρρωδῶ -εῖν (*viz i* ὀρρωδῶ)
býti pln úzkosti, strachovati
se

ἄρρώξ -ῶγος bez trhliny, ne-
poškozený

ἄρρώστημα τό } slabost,

ἄρρωστίᾱ ἡ } ochablost
nemoc, nespokojenost

ἄρρωστος 2. slabý, stonavý,
skleslý

ἄρρωστῶ -εῖν býti slabý, chu-
ravěti

ἄρσαι *viz* ἀραρίσκω, ἄρδω

ἄρσενοκοίτης -ου ὁ prznitel
dětí

ἄρσην 2. mužský, silný

ἄρτάβη ἡ perská měřice (1^{1/10}
medimnu, 55,8 l)

ἄρταμος ὁ řezník, kuchař

ἄρτάνη ἡ provaz, lano, smyčka

- ἀρτεμής 2. zachráněný, čerstvý, zdravý
- ἀρτέμων -ωνος (ἢ -ονος) ὁ plachta lodní (nad košem)
- ἄρτημα τό náušnice
- ἀρτηρίᾱ ἡ žíla, tepna, průduška
- ἄρτι právně, vhod, nedávno, brzo
- ἀρτιάζω -ειν hráti sudou a lichou
- ἄρτιασμός ὁ hádání, hra
- ἀρτιγάλακτος 2. právně kojenný
- ἀρτιγέννητος 2. právně narozený
- ἀρτιεπής 2. obratný v řeči
- ἀρτίκολλος 2. pevně přilepený, vhodný
- ἄρτιος 2. vhodný, přiměřený, náležitý, rovný, sudý; ἀρτίως právně
- ἀρτίπος -οδος } se zdravýma
ἀρτίπους -οδος } nohama,
čerstvý, hbitý
- ἄρτισις -εως ἡ zařízení, upravení, kraj
- ἀρτιτελής 2. právně zasvěcený
- ἀρτίφρων 2. rozvážný, blahovolný
- ἀρτίχριστος 2. čerstvě natřený
- ἀρτοκόπος ὁ (ἡ) pekař (-ka)
- ἀρτοποιίᾱ ἡ pečení chleba, pekařství
- ἄρτος ὁ chléb
- ἀρτοσιτῶ -εῖν }
ἀρτοφαγῶ -εῖν } pojídati chléb
- ἀρτῦναι οἱ dozorcí (v Argolidě)
- ἀρτύω -ειν (ἢ ἀρτύνω -ειν) spojovati; upevňovati, strojit
- πρίπρονovati, vymýšleti, kořeniti
- ἀρτῶ -ᾱν (ἢ ἀρτεῖν) přivázati, zavěsiti; pas. viseti, spočívati; med. připravovati se
- ἀρυστήρ -ῆρος ὁ míra na tekutiny (= κοτύλη 0,27 l)
- ἀρύσσω -ειν }
ἀρύτω -ειν } čerpati, nabírat
ἀρύω -ειν }
- ἀρχαγ- viz ἀρχηγ-
- ἀρχάγγελος ὁ archanděl
- ἀρχαιόγονος 2. z prastarého rodu, starobylý
- ἀρχαιολογίᾱ ἡ vypravování starých dějin, archeologie
- ἀρχαιολογῶ -εῖν vypravovati dávné příběhy
- ἀρχαιόπλουτος 2. odedávna bohatý
- ἀρχαῖος 3. od prvopočátku (ἀρχή), (pra)starý, původní, starožitný, zastaralý, dřívější; τὰ ἀρχαῖα rodinné jmění, jistina; ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (τὸ ἀρχαῖον) odedávna
- ἀρχαιότροπος 2. starodávny
- ἀρχαιρεσίᾱ ἡ (ἢ τὰ ἀρχαιρέσια) volba úředníků
- ἀρχεῖον τό vládní budova, úřad, radnice, úřední místnost, archiv
- ἀρχέκακος 2. zlo přinášející
- ἀρχέλᾱος ὁ (ἀρχέλας) vůdce, vévoda, vladař
- ἀρχέπλουτος 2. původce bohatství
- ἀρχεύω -ειν býti v čele, velet

ἀρχή ἢ začátek, původ, princip, příčina, pravěk; vláda, velení; říše, úřad; (τὴν) ἀρχὴν s počátku, odedávna; ἀρχὴν οὐ vůbec ne

ἀρχηγέτης -ου ὁ } původce,
ἀρχηγός ὁ } zakladatel,
předek, vůdce

ἀρχηγετεύω -ειν (ἢ ἀρχηγεῖν) činiti začátek, veleti

ἀρχηγθεν odedávna, původně

ἀρχήιον = ἀρχεῖον

ἀρχιγραμματεὺς -έως ὁ první tajemník

ἀρχίδιον τό podřízený úředník (nižší místo úřednické)

ἀρχιερατικός 3. velekněžský

ἀρχιερεὺς -έως ὁ } velekněz
ἀρχιέρεως -ω ὁ }

ἀρχικός 3. schopný veleti, vésti úřad, poroučeti, pánovitý

ἀρχιποιμήν -ένος ὁ vrchní pastýř

ἀρχιρεὺς = ἀρχιερεὺς

ἀρχισυνάγωγος ὁ správce synagogy

ἀρχιτέκτων -ονος ὁ stavitel, architekt, nájemce divadla (v Athénách)

ἀρχιτελώνης -ου ὁ vrchní celník

ἀρχιτροίκλινος ὁ vrchní stolník (ředitel jídelny)

ἀρχός ὁ přední, vůdce, velitel

ἀρχω -ειν býti první, míti přednost, býti velitelem, vládnouti; začínati, býti původcem (příčinou); býti archontem; med. počínati; pas. býti ovládnán, poddán

ἀρχων -οντος ὁ vůdce, vládce, úředník (archon)

ἀρωγή ἢ ochrana, pomoc

ἀρωγός 2. pomocný, prospěšný; ὁ ἄ. pomocník, mstitel

ἄρωμα τό koření; niva, pole (oseté ἄρω)

ἄρω -οῦν orati, vzdělávati, oplodniti, sázeti

ἄρωμαι -ἄσθαι modliti se, prositi, přát si, proklínati

ἄρώσιμος 2. schopný setby (zorání)

ἄσαι (aor.) viz ἄάω; ἄσαι viz ἄδω

ἀσάλευτος 2. nezviklaný, pevný, nezmítaný

ἄσαμεν viz ἄεσα

ἀσάμενος viz ἄσῶ -ἄν

ἀσάμινθος ἢ koupací vana

ἀσάφεια ἢ nezřetelnost, nejistota

ἀσαφής 2. nejistý, nezřetelný, pochybný

ἄσβεστος 2. neuhasitelný, nevyhašený, nesmírný, nepomíjející

ἀσέβεια ἢ } bezbožnost,
ἀσέβημα τό } bohaprázdnost

ἀσεβής 2. bezbožný, zločinný

ἀσεβῶ -εῖν bezbožně si vésti, prohřešiti se

ἄσειν (ἄμεναι) viz ἄω

ἀσελγαίνω -ειν zločinně, bujně, zrupně si vésti

ἀσέλγεια ἢ zrupnost, drzost, bujnost

ἀσελγής 2. bezúzdný, rozmařilý, drzý

ἀσέληνος 2. bez měsíce, bez měsíčního světla

ἄσεπτος 2. = ἄσεβής

ἄσεπτῶ = ἄσεβῶ

ἄσεῦμαι (*dor. fut.*) viz ἄδω

ἄση ἢ přesycenost, rozmrzelost, bolest

ἄσημαντος 2. neznamenaný, bez znamení, bez vůdce

ἄσημος } 2. neoznačený, nera-
ἄσημων } žený; nezřetelný, nedávající (příznivá) znamení; neslavný, nejasný

ἀσθένεια ἢ (*i* -είη) slabost, nemoc; chudobnost

ἀσθένημα τό = ἀσθένεια (*chyba ze slabosti*)

ἀσθενής 2. slabý, nemocný, bezmocný, chudý

ἀσθενίη ἢ = ἀσθένεια

ἀσθενικός 3. slaboučký

ἀσθενῶ -εῖν býti slabý, nemocný; ἀσθενῶ -οῦν oslabiti

ἄσθμα τό (*i* ἄσθμα, ἄσθμα) těžký dech, záducha

ἀσθμαίνω -εῖν těžce dýchat, supěti, chroptěti

ἄσινής 2. bez úrazu, neporušený, klidný, bez plenění

ἄσις -ιος ἢ kal, nečistota

ἀσιτία ἢ hladovění, půst, nechut k jídlu

ἄσιτος 2. bez jídla, lačný, hladový

ἀσιτῶ -εῖν postiti se, hladověti

ἀσκελής 2. vyhublý, bez síly, nepoddajný, tvrdý

ἀσκέπαρος 2. neotesaný, drsný

ἄσκεπτος 2. nezkoušený, nepředložený, nevšímavý

ἀσκευής 2. } bez náradí,
ἄσκευος 2. } nevyzbrojený,
 nechráněný

ἀσκηθής 2. neporušený, zachovalý

ἄσκησις -εως ἢ cvičení, povolání atletů

ἀσκητής -οῦ ὁ vycvičený, atlet

ἀσκητός 3. umělecky provedený; cvičení schopný, vycvičený

ἄσκοπος 2. neopatrný, neviděný, neviditelný, nekonečný, neuvěřitelný, neočekávaný

ἀσκός ὁ kůže, kožený měch

ἀσκῶ -εῖν umělecky zpracováti, vyzdobiti; popíliti si, cvičiti (*se*), opatřiti, usilovati, kona-
ti, hleděti si

ᾄσμα τό zpěv, píseň

ἀσμενίζω -εῖν (*i med.*) býti spokojen, ochotně přijímati

ἄσμενος 3. potěšen, rád; zachráněn

ἄσοφος 2. nemoudrý, pošetilý

ἀσπάζομαι -εσθαι vlídně přijmouti, pozdraviti, loučiti se, míti rád, líbat, uctívati, vážit si

ἀσπαίρω -εῖν zmítati sebou, vzpírati se

ἀσπάραγος ὁ chřest

ἄσπαρτος 2. (*σπείρω*) neosetý

ἀσπάσιος 3. vítaný, veselý, milý, rád

ἀσπασμός ὁ pozdravení, pozdrav

ἀσπαστός 3. vítaný, milý, rád
(= ἀσπάσιος)

ἄσπερμος 2. bez potomstva

- ἀσπερχές velmi, prudce, ne-
únavně
- ἄσπετος 2. nevýslovný, nesmír-
ný
- ἀσπίδιον τό malý štít
- ἀσπιδιώτης -ου ὁ ozbrojený
štítem
- ἄσπιλος 2. neposkvrněný
- ἀσπίς -ίδος ἡ štít, těžký ozbro-
jenec; zmije
- ἀσπιστήρ -ῆρος ὁ } štítem
ἀσπιστής -οῦ ὁ } vyzbrojený,
bojovník
- ἄσπλαγχνος 2. bez srdce, zba-
bělý
- ἄσπονδος 2. beze smlouvy, bez
příměří; nesmiřitelný
- ἄσπορος 2. (σπείρω) neosetý
- ἀσπουδί bez námahy, klidně
- ἄσσα = ἅτινα (ὅστις)
- ἄσσα = τινά (τις) něco, asi
- ἀσσάριον τό drobný peníz (as)
- ἄσσον, ἄσσοτέρω (komp. κ
ἄγχι) blíže
- ἀσσότατος 3. (ἄγχι) nejbližší
- ἄσσω -ειν = αἴσσω
- ἀσταθής 2. } nestálý, nevy-
ἀστάθμητος 2. } počitatelný,
nejistý
- ἄστακτος 2. (adv. ἀστακτί) bo-
hatě prýstící, slzy ronící
- ἀστασίαστος 2. bez stranických
bojů
- ἀστατῶ -εῖν býti neklidný, ne-
stálý, bez přístřeší
- ἀσταφίς -ίδος ἡ hrozinka
- ἄσταχυς -υος ὁ klas
- ἀστέγαστος 2. bez přístřeší
(úkrytu)
- ἀστεῖος 3. městský, jemný,
vzdělaný, způsobný, žertov-
ný
- ἄστειπος 2. (στείβω) nepošla-
paný, neochozený
- ἀστεμφής 2. neotřesený, ne-
ústupný, pevný
- ἀστένακτος 2. nevzdychající
- ἀστεργής 2. bez lásky, tvrdý,
nepřátelský
- ἀστερόεις 3. plný hvězd, hvězd-
natý, zářící
- ἀστεροπή ἡ blesk, hrom
- ἀστεροπητής -οῦ ὁ metající
blesky
- ἀστέροπος 2. (ἰ ἀστερωπός 2.)
hvězdný
- ἀστεφάνωτος 2. neověnčený
- ἀστή ἡ domorodá žena, občan-
ka
- ἀστήρ -έρος ὁ hvězda
- ἀστήρικτος 2. nepodepřený,
slabý
- ἀστιβής 2. } nohou nedotčený,
ἀστιβος 2. } neschůdný,
posvátný
- ἀστικός 3. městský
- ἄστικτος 2. neoznačený tečka-
mi (bez tetování)
- ἄστομος 2. neústupný, tvrdo-
hubý, neovladatelný
- ἄστοργος 2. bez lásky, krutý
- ἀστός ὁ měšťan, občan
- ἀστοχῶ -εῖν chybiti, blouditi
- ἀστράβη ἡ sedlo (soumarské),
soumar (se sedlem)
- ἀστραγαλίζω -ειν hráti v kost-
ky
- ἀστραγάλεις -εως ἡ hra v
kostky

- ἀστρογάλος ὁ obratel, páteř,
kotník; pl. kostky (hrací)
- ἀστραπαῖος 3. blýskající
- ἀστραπή ἡ blesk, jasná záře
- ἀστράπτω -ειν blýskati, zářiti
- ἀστράτευτος 2. ten, jenž neko-
nal vojenskou službu; bez vo-
jenské služby
- ἀστρολογία ἡ hvězdářství
- ἀστρολόγος 2. znalec hvězd
(astronom)
- ἄστρον τό hvězda, souhvězdí
- ἀστρονομία ἡ hvězdářství
- ἀστρονομικός 3. hvězdářský
- ἀστρονόμος ὁ hvězdář
- ἄστροφος 2. bez ohlednutí (bez
otočení)
- ἄστροφος 2. nepokrytý
- ἄστνυ -εως (-εος) τό bydlíště,
město (hlavní)
- ἄστυβοώτης -ου městem vola-
jící, provolávající
- ἄστυγείτων 2. sousední, pomez-
ní
- ἄστυνόμος 2. město chránící,
na město dohlízející (aedilis)
- ἄστω -οῦν = ἄιστω (zničiti)
- ἄσυγκρότητος 2. nesecvičený
- ἄσύμβατος 2. nesmiřitelný
- ἄσύμβλητος 2. nepochopitelný
- ἄσυμμετρία ἡ nepoměr, nesou-
měrnost
- ἄσύμμετρος 2. nesouměrný
- ἄσύμφορος 2. neprospěšný, ne-
vhodný
- ἄσύμφωνος 2. nesculadný, ne-
shodný
- ἄσυνάρτητος 2. nesouvislý
- ἄσύνδετος 2. nesvázaný, nespo-
jený
- ἄσυνεσία ἡ nerozumnost, ne-
srozumitelnost
- ἄσυνέτημι (aiol. = ἄσυνετῶ
-εῖν) nerozumím
- ἄσύνετος 2. nerozumný, nezna-
lý, nesrozumitelný
- ἄσυνήθεια ἡ neobvyklost
- ἄσυνήθης 2. neobvyklý
- ἄσύνθετος 2. nespolehlivý, vě-
rolomný, neklidný, nepokojný
- ἄσύντακτος 2. nespořádaný
- ἄσύφηλος 2. ničemný, opovrže-
ný
- ἄσυχ- = ἡσυχ-
- ἄσφάδαστος 2. (ἰ -δαστος) bez
chvění, jistý
- ἄσφάλεια ἡ (ἰ -εῖη) bezpečnost,
jistota, ochrana
- ἄσφαλής 2. nepohnutý, jistý,
stálý, spolehlivý, opatrný
- ἄσφαλίζω -ειν zajistiti, bezpeč-
ně chrániti
- ἄσφαλτος ἡ zemní pryskyřice,
asfalt
- ἄσφάραγος ὁ průduška
- ἄσφόδελος ὁ asfodel (liliovitá
rostlina)
- ἄσχάλλω -ειν } mrzeti se,
ἄσχαλῶ -ᾶν } rmoutiti se
- ἄσχετος 2. nezadržitelný, ne-
poddajný, bezuzdný
- ἄσχημονῶ -εῖν počínati si ne-
obratně, neslušně, divoce
- ἄσχημοσύνη ἡ ošklivost, ne-
obratnost, neohrabanost, ne-
způsobnost, hanba
- ἄσχήμων 2. neobratný, nepří-
stojný

ἀσχολία ἢ nedostatek prázdně, zaměstnání, neklid, zaneprázdnění

ἀσχολος 2. bez nečinnosti, činný

ἀσῶ -ᾶν býti mrzut, rozmrzen, přesycen (*i med.*)

ἀσώματος 2. bez těla, nehmotný

ἀσωτία ἢ prostopášnost, marnotratnost

ἄσωτος 2. bez záchrany, mravně zkažený, prostopášný, marnotratný

ἄτακτος 2. nespořádaný, nepořádný

ἄτακτῶ -εῖν býti neukázněný, žítí výstředně, býti prost vojenské služby, stanoviště opustiti

ἀταλαίπωρος 2. bez práce, lhostejný, nedbalý

ἀτάλαντος 2. rovný (stejně vážící)

ἀταλάφρων 2. veselý

ἀτάλλω -ειν dováděti, poskakovati, laškovati; *part. aiol.*

ἀτάλλουσα = ἀτάλλουσα

ἀταλός 3. veselý, bujný, dětský

ἀταξία ἢ nepořádek, neukázněnost, zlořád

ἀτάρ ale, však, než, potom, nuže, tedy

ἀτάρακτος 2. klidný, neohrožený, neděsí

ἀτάρβακτος 2. nebojácný, nelítostný

ἀταρβής 2. }
ἀτάρβητος 2. } neohrožený

ἀταρπιτός ἢ } stezka, pěšina,

ἀταρπός ἢ } úvoz

ἀταρτηρός 3. tvrdý, urážlivý
ἀτασθαλία ἢ (*i* ἀτασθαλίη) pošetilost, zrupnost, zločin

ἀτασθάλλω -ειν opovázlivě, zle jednati

ἀτάσθαλος 2. zrupný, prostopášný

ἄταφος 2. nepohřbený

ἄτε jako(*by*), ježto (*obyčejně s partic.*)

ἄτεγκτος 2. nesvlažený, neobměkčený

ἀτειρής 2. nezlomný, neoblomný, nepřekonatelný

ἀτείχιστος 2. neopevněný

ἀτέκμαρτος 2. nedosvědčený, nejistý, nevypočitatelný

ἄτεκνος 2. bezdětný

ἀτέλεια ἢ osvobození od daní (dávek *a j.*), nepoplatnost

ἀτέλεστος 2. nedokončený, neplatný; nezasvěcený

ἀτελεύτητος 2. nesplněný, neúprosný

ἀτελής 2. nevykonaný, neplatný, nešťastný, nekonečný, neúplný; prostý daní

ἀτέμβω -ειν škoditi, zbaviti; *pas.* míti škodu

ἀτενής 2. napjatý, vytrvalý, pevný, stálý, přítulný

ἀτενίζω -ειν ostře (pevně) pohlížeti (*τινά*)

ἄτερο *předl. s gen.* od, bez, mimo, proti vůli

ἀτέραμνος 2. tvrdý, neoblomný

ἄτεροθε(*v*) mimo, bez

ἀτερπής 2., ἄτεροπος 2. neutěšený, neradostný

ἀτέρωτα = ἑτέρωθι (*jindy*)

ἀτεχνία ἡ neumělost, neobratnost

ἄτεχνος 2. neobratný, neumělý;
ἀτέχνως neuměle, ἀτεχνῶς
právě, zcela, veskrze, ovšem,
prostě

ἄτη ἡ omámenost, zaslepenost,
vina, pohroma; trest, zkáza,
bolest

ἄτηκτος 2. neroztavený, neroztaviteľný, nerozpuštěný

ἀτημέλητος 2. (τημελῶ) zanedbaný

ἀτηρία ἡ škoda, zlo, neštěstí

ἀτηρός 3. }
ἀτήσιμος 2. } zhoubný, neblahý

ἀτίζω -ειν nedbati, nevšímati
si, pohrdati

ἀτιμάζω -ειν nevážiti si, tupiti,
pohrdnouti

ἀτίμητος 2. bezecťný, nevážený

ἀτιμία ἡ (i ἀτιμία) neúcta,
hanba, nečestnost, klatba

ἄτιμος 2. bez náhrady, nevážený,
nehodný, klatbou postižený;
zneuctívající, potupný, beze cti

ἀτιμῶ -ᾶν (i -οῦν) nevážiti si,
cti zbaviti, míti v neúctě
(= ἀτιμάζω)

ἀτιμώρητος 2. bez trestu, bez pomsty, bez pomoci

ἀτιτάλλω -ειν vychovávat, chovat

ἄτιτος 2. nesplacený, nepomstěný

ἄτλατος 2. }
ἄτλητος 2. } nesnesitelný

ἀτλητῶ -εῖν nesnáseti, býti rozhořčen, obtížen

ἄτμητος 2. nedělitelný; neobřezaný, nezpustošený

ἀτμίζω -ειν dýmati, kouřiti,
páru vydávati

ἀτμῖς -ίδος ἡ }
ἀτμός ὁ } pára, kouř

ἄτοκος 2. neplodný

ἀτολμία ἡ zbabělost

ἄτολμος 2. zbabělý

ἄτομος 2. nepožatý, nedělitelný

ἀτοπία ἡ neobvyklost, vzácnost,
podivínství, pošetlost, nevhodnost

ἄτοπος 2. neobvyklý, zvláštní,
nevhodný, nesmyslný, podivný,
pošetilý

ἄτος 2. (= ἄατος) nenasytňý

ἄτρακτος ὁ vřeteno, šíp

ἄτραπιτός ἡ }
ἄτραπός ἡ } pěšina, stezka

ἀτρέκεια ἡ (i -κείη) pravda,
jistota

ἀτρεκής 2. pravdivý, jistý,
upřímný

ἀτρέμα (i ἀτρέμας) nepohnutě,
klidně, rozvážně

ἀτρεμής 2. klidný

ἀτρεμίζω -ειν } nechvěti se,
ἀτρεμῶ -εῖν } býti klidný,

oddávati se pokoji

ἄτρεπτος 2. nezměnitelný, nelítostný

ἄτρεστος 2. bez bázně

ἀτριβής 2. nohou nedotčený,
neschůdný, nepoškozený; neztvrdlý, měkký

ἄτριπτος 2. neotřený, nepoškozený,
nevymlácený

ἄτρομος 2. nepostrašený, klidný

ἄτροφος 2. špatně živý
 ἀτρώγετος 2. (τρύγῳ) neúrodný, pustý; neúnavný, stále rozvlněný (τρύω)
 ἀτρῦτος 2. nevyčerpatelný, nekonečný, neúmorný
 ἀτρῦτώνη ἡ neúnavná, nepřemožitelná
 ἄτρωτος 2. nezraněný, nezranitelný
 ἄττα otče; = τινά; = ἄτινα
 ἄτταταῖ βēda (výraz bolesti)
 ἀπτέλεβος ὁ kobylka
 ἄττης hejsa; označení Dionysa
 ἀπτικίζω -ειν býti nakloněn Athéňanům
 ἀπτικισμός ὁ příchyllost k Athéňanům; attické nářečí
 ἀπτικός 3. attický
 ἄττω = ἄσσω (ἀίσσω)
 ἀτύζω -ειν plniti úzkosti; pas. děsiti se, plašiti se, tékati
 ἀτύμβευτος 2. bez mohyly, nepohřbený
 ἀτυράννευτος 2. neovládaný tyrany
 ἀτύχημα τό neštěstí
 ἀτυχής 2. nešťastný
 ἀτυχῖα ἡ neštěstí, nehoda
 ἀτυχῶ -εῖν nedosáhnouti, nedostávat se; býti nešťastný
 ἄτῳ -εῖν býti zaslepen, šíleně odvážný, pomaten
 ἀτῶμαι -ᾷσθαι býti nešťasten, míti škodu
 αὖ opět, zase, pak, dále
 αὐαίνω -ειν (ἰ αὐαίνω) sušiti, mořiti; med. (pas.) vyschnouti, chřadnouti
 αὐᾶτᾱ = ἄτῃ

αὐγάζω -ειν (αὐγή) ozařovati; med. (intr.) vnímati, (zrakem) postihnouti, zkoušeti
 αὐγή ἡ záře, světlo, paprsek; oko, pohled
 αὐδάζομαι -εσθαι mluvit, jmenovati, křičeti, poroučeti, raditi, hlásati
 αὐδή ἡ zvuk, hlas, řeč, pověst, zpráva
 αὐδήεις 3. mluvou obdařený, výmluvný
 αὐδῶ -ᾷν = αὐδάζομαι
 αὐδω -ως ἡ (αὐδῶ) (aiol.) = αὐδή
 αὐερύω -ειν napínati, táhnouti zpět, ohýbati
 αὖθ' = αὖτε ἰ αὖθι
 αὖθ' = αὐτό
 αὐθαδεια ἡ } samolibost,
 αὐθαδία ἡ } zpupnost,
 umíněnost, domýšlivost
 αὐθαδης 2. domýšlivý; bezohledný, vzdorovitý, vznešený
 αὐθαδίζομαι -εσθαι domýšlivě si počínati
 αὖθαιμος 2. } stejné krve,
 αὐθαίμων 2. } blízký příbuzný (bratr, sestra)
 αὐθαίρετος 2. vlastní volbou, svémocný, dobrovolný; zaviněný
 αὐθέντης -ου ὁ původce, pán, pachatel, vrah, kat
 αὐθεντῶ -εῖν vládnouti (nad mužem ἀνδρός)
 αὐθημερόν téhož dne
 αὖθι na místě, tu, zde, tam, ihned
 αὐθιγενής 2. domorodý, domácí

αὐθις = αὐ (zase)
 αὐθόμαιμος 2. pokrevný příbuzný (bratr, sestra)
 αὐίαχος s křikem, s jásotem
 αὐλαξ -ακος ἢ ρύχα, brázda
 αὐλειος 2. dvorský, nádvoří, domovní, hlavní (vchod θύρα)
 αὐλή ἢ ohrada, dvůr, obydlí (chyše, palác), předsíň
 αὐλημα τό hudební skladba pro flétnu, hra na flétnu, zvuk flétny
 αὐλησις -εως ἢ hra na flétnu
 αὐλητής -οῦ ὁ (αὐλητής -ῆρος) pištec, hudebník na flétnu
 αὐλητικός 3. flétnový (αὐλ. τέχνη umění hráti na flétnu)
 αὐλητρίς -ίδος ἢ pištikyně
 αὐλίζομαι -εσθαι býti v ohradě (v stanu, v táboře), přenocovati pod širým nebem
 αὐλιον τό ohrada, jeskyně
 αὐλις -ιδος ἢ místo odpočinku, ležení, tábor
 αὐλίσκος ὁ pišťalka
 αὐλοποιική ἢ zhotovování píšťal
 αὐλός ὁ pišťala, trubice, proud (krve)
 αὐλῶ -εῖν hráti na flétnu (πíšťalu)
 αὐλών -ῶνος ὁ úvoz, údolí, úžina, příkop
 αὐλῶπις -ιδος s otvory (vpředu přílbice), s trubicí (k nasazení chochołu)
 αὐξάνω -ειν rozmnožovati, zvětšovati, velebiti; *intr.* růs-

ti; *med.* dařiti se, stoupati, nabýti moci, podporovati
 αὕξη ἢ, αὕξησις -εως ἢ zvětšení, vzrůst, rozšíření
 αὕξητικός 3. schopný vzrůstu
 αὕξω -ειν = αὕξάνω
 αὔος 3. suchý, vyschlý, dusný, chudý
 ἄυπνος 2. beze spánku
 αὔρα (αὔρη) ἢ vánek, větřík, výpar
 αὔριον zítra
 αὐσταλέος 3. suchý, zaschlý, špinavý
 αὐστηρίᾱ ἢ trpkost, vážnost
 αὐστηρός 3. trpký, vážný, nevlídný
 αὐστηρότης }
 -ητος ἢ } = αὐστηρία
 αὐστρότης }
 -ητος ἢ }
 αὐτάγγελος 2. ten, jenž jest sám sobě poslem; očitý svědek
 αὐτάγρετος 2. (= αὐθαίρετος) samovolný, dobrovolný
 αὐτάδελφος 2. blízký příbuzný; vlastní bratr
 αὐτανδρος 2. i s mužstvem
 αὐτανέψιος ὁ vlastní bratranec
 αὐτάρ ale, avšak, pak, dál
 αὐτάρκεια ἢ soběstačnost, spokojenost
 αὐτάρκης 2. soběstačný, nezávislý, spokojený, jistý
 αὖτε zase, opět, pak, avšak
 αὐτεπάγγελτος 2. sám sebe zvoucí, dobrovolný
 αὐτερέτης -ου ὁ veslař i námořní voják

- ἄυτή ἢ křik, ryk, zvuk, vřava
(válečná)
- αὐτήκοος 2. svědek, jenž sám
věc slyšel
- αὐτῆμαρ, αὐτημερόν téhož dne
(= αὐθημερόν)
- αὐτιγενής 2. = αὐθιγενής (do-
morodý)
- αὐτίκα hned, ihned; na příklad,
potom
- αὐτις = αὐθις (zase)
- αὐτμή ἢ } dech, vánek,
αὐτμήν -ένος ὁ } pára (vůně)
- αὐτοβοεῖ při prvním pokřiku
(= útoku)
- αὐτογέννητος 2. z vlastní krve,
pokrevný
- αὐτογνωμονῶ -εῖν jednatí po-
dle vlastní vůle (libovolně)
- αὐτόγνωτος 2. umíněný, své-
hlavý
- αὐτόγραφος 2. vlastní rukou
napsaný
- αὐτοδαής 2. samouk
- αὐτόδεκα právě deset
- αὐτοδίδακτος 2. samouk, sám
vyučený
- αὐτόδικος 2. s vlastní soudní
schopností (pravomocí)
- αὐτόδιον ihned, na místě
- αὐτοέντης -ου ὁ (= αὐθέντης)
původce, pachatel
- αὐτοέτης 2. jen adv. αὐτόετες
= téhož roku
- αὐτόθεν odtamtud, z téhož mís-
ta; na místě, tamže; z toho
důvodu, přímo z věci, bez
průtahu, od té chvíle, od ny-
nějška
- αὐτόθι tam, zde, na místě
- αὐτοκάβδαλος 2. sprostý
- αὐτοκασιγνήτη ἢ vlastní sestra
- αὐτοκασίγνητος ὁ vlastní bratr
- αὐτοκατάκριτος 2. sebou sa-
mým odsouzený
- αὐτοκέλευστος 2. } bez rozkazu,
αὐτοκελής 2. } o své vůli
- αὐτόκλαδος 2. i s větvemi
- αὐτόκλητος 2. samozvaný, ne-
vyzvaný
- αὐτόκομος 2. i s listím
- αὐτοκρατής 2. } sám vládnoucí,
αὐτοκράτωρ 2. } nezávislý,
neomezený, zplnomocněný
- αὐτοκτονῶ -εῖν sebe sama u-
smrtiti, vzájemně se pobíjeti
- αὐτόματος 2. z vlastního popu-
du, sám od sebe, přirozený,
nahodilý; maně
- αὐτομολία ἢ přeběhnutí
- αὐτόμολος 2. zběh, přeběhlík,
uprchlík
- αὐτομολῶ -εῖν přeběhnouti
- αὐτονομία ἢ (politická) nezá-
vislost, samostatnost
- αὐτόνομος 2. nezávislý, volný,
samosprávný
- αὐτονομοῦμαι -εῖσθαι sebe sa-
ma spravovati, žíti nezávisle
- αὐτονυχί téže noci
- αὐτόξυλος 2. celý dřevěný
- αὐτόπαις -δος ὁ vlastní syn
- αὐτόπετρος 2. z přírodního (ne-
tesaného) kamene
- αὐτόποιος 2. (ποιία) sám od se-
be vyrostlý
- αὐτόπολις -εως ἢ samostatná
obec, svobodný stát
- αὐτοπολίτης -ου ὁ občan samo-
statné obce

αὐτόπρεμνος 2. i s kořenem,
úplně
αὐτόπτης -ου ὁ očitý svědek
αὐτός 3. sám, vlastní, svůj, on,
ten; právě (on), ba, i, i s -,
rovněž; ὁ ἄ. týž
αὐτόσε rovněž tam
αὐτοσταδίη ἡ boj zblízka (mu-
že proti muži), půtka
αὐτόστολος 2. sám vypravující
αὐτοσφαγῆς ὁ (ἡ) sebevrah
αὐτοσχεδά = αὐτοσχεδόν
(zblízka)
αὐτοσχεδιάζω -ειν jednat bez
přípravy (svémocně), zasle-
peně souditi, improvisovati
αὐτοσχεδίασμα τό mluvení bez
přípravy, improvisace
αὐτοσχεδιαστικός 3. nepřipra-
vený, neumělý, nemotorný
αὐτοσχεδίη ἡ boj zblízka
αὐτοσχέδιος 2. bez přípravy,
improvisovaný
αὐτοσχεδόν zblízka
αὐτοτελής 2. v sobě ukončený,
nezávislý, absolutní
αὐτοτραγικός 2. sám od sebe
tragický
αὐτοῦ na místě, zde, tu, tam
αὐτουργός 2. sám (vlastní ru-
kou) pracující; řemeslník
αὐτόφι(ν) (*gen., dat. v sing.*
i plur.) mezi nimi, pro ně,
u nich *atd.*
αὐτοφυῆς 2. od přírody, pova-
hou, přirozený
αὐτόφυτος 2. samorostlý, od
přírody hotový
αὐτόφωνος 2. sám od sebe zně-
jící, mluvící

αὐτόφωρος 2. při činu přistiže-
ný, usvědčený, odhalený, zjiš-
těný
αὐτόχειρ -ρος vlastní rukou
(vykonaný), násilný
αὐτοχειρίᾱ ἡ čin, spáchaný
vlastní rukou
αὐτόχθονος 2., αὐτόχθων 2. z
vlastní země vzešlý, praoby-
vatel
αὐτοχόωνος 2. (αὐτοχόανος)
naplno ulitý, masivní
ἄϋτῶ -εῖν zníti, zvučeti, křičeti,
volati
αὕτως (αὔτως), zrovna tak,
právě tak, stále (ještě) tak,
jen tak, zhola, nadarmo, bez
důvodu
αὐχενίζω -ειν podržnouti krk
αὐχένιος 3. krční, páteří
αὔχη ἡ } vychloubavost,
αὔχημα τό } pýcha, lesk,
ozdoba, domýšlivost
αὐχὴν -ένος ὁ šíje, týl, vaz; šíje
(pevniny), úžina, propast,
průsmyk, rozvětvení (řeky)
αὔχησις -εως ἡ vychloubání
αὐχμήεις 3. } suchý, drsný,
αὐχμηρός 3. } špinavý, zpustlý,
chmurný, přísný (vůči sobě),
vyprahlý
αὐχμός ὁ vyschlost, špína, su-
chost, neúroda
αὐχμῶ -εῖν býti vyschlý, špi-
navý
αὐχμωδής 2. = αὐχμηρός
αὐχῶ -εῖν vychloubati se, ho-
nositi se

αὖω -ειν (*i* αὖω) zapáliti, rozžehnouti (sušiti); (*i* αὖω) křičeti, volati, zníti, zvučeti

ἀφαγνίζω -ειν přinést smírnou oběť, očistiti se

ἀφαίρεσις -εως ἢ odnětí (odnímání krve, odčítání)

ἀφαιρῶ -εἶν odnímati, odnésti, odkliditi, uchvátiti; osvoboditi, zmenšiti, vyhladiti, překážeti, zbaviti, zprostiti, vybaviti, sleviti, oddělit

ἄφαλος 2. bez chocholu

ἀφαραρτάνω -ειν zcela chybiti, ztratiti cíl

ἀφαραρτοεπής 2. v řeči odbočující, mluvící naplano

ἀφανδάνω -ειν nelíbiti se, znelíbiti se

ἀφάνεια ἢ nejasnost, nepatrnost; neviditelnost, zničení

ἀφανής 2. neviděný, neviditelný, tajný; nejistý, neznámý, neslavný

ἀφανίζω -ειν činiti neviditelným, vyhladiti, zničiti; přeměnit, oslabiti, zatemnit, zatajit, zamlčeti, přejíti; odstraniti, krásti

ἀφάνισις -εως ἢ } zmizení,
ἀφανισμός ὁ } zničení,
zánik

ἄφαντος 2. nezjevný, vymizelý

ἀφανῶς *adv.* skrytě, tajně

ἀφάπτω -ειν připojiti, zavěsiti, navázati

ἄφαρ rychle, ihned

ἄφαρκτος 2. neohrazený, neopevněný, nestřežený

ἀφαρπάζω -ειν odtrhnouti, vyloupiti

ἀφάρτερος 3. (*kompr.* od ἄφαρ) rychlejší

ἀφάσσω -ειν (*fut.* ἀφάσω, *imperat.* aor. ἄφασον) dotýkati se, ohmatávati

ἄφατος 2. nevýslovný, nesmírný

ἀφεγγής 2. temný, chmurný, hrozný

ἀφεδρών -ῶνος ὁ záchod, stoka

ἀφειδής 2. nešetřící, tvrdý; odhodlaný; bohatý; ἀφειδέως (*ἀφειδῶς*) štědře, bohatě, bez ušetření

ἀφειδίᾳ ἢ bezohlednost, tvrdost; rozmařilost

ἀφειδῶ -εἶν nešetřiti, nedbat, zanedbávati

ἀφελής 2. jednoduchý, prostý

ἀφέλκω -ειν vyrvat, vyssát; přitáhnouti, odvléci

ἀφελότης -ητος ἢ prostota, upřímnost

ἄφενος τό hojnost, zásoba, jmění, bohatství

ἀφέξω *fut.* od ἀπέχω

ἀφέρπω -ειν odplížit se, odejít

ἄφεις -εως ἢ propuštění, odpuštění, dovolení, odeslání

ἄφετος 2. propuštěný, volný; zasvěcený

ἄφευκτος = ἄφυκτος

ἀφέψω -ειν (= ἀπέψω) uvařit, vyvařit

ἀφή ἢ zapálení; uchopení, dotknutí, pocit; kloub

- ἀφήγημα τό } vypravování
 ἀφήγησις -εως ἡ }
 ἀφηγοῦμαι -εἶσθαι odtáhnouti,
 odvésti; vypravovati, vysvět-
 liti
- ἀφῆλιξ -κος obstárlý
 ἄφημαι -ῆσθαι odděleně seděti
 ἀφημερεύω -ειν přes den býti
 nepřítomen
- ἀφήτωρ ὁ vysílač (střel), střelec
 ἀφθαρσίᾳ ἡ nepomíjejícnost,
 nezkaženost
- ἄφθαρτος 2. nepomíjející, ne-
 porušitelný, nesmrtelný
- ἄφθεγκτος 2. bez hlesu, tichý
 ἄφθιτος 2. nezmarný, věčný
 ἄφθογγος 2. beze slova, němý
 ἀφθονίᾳ ἡ ochota (zbavená zá-
 visti); přebytek, nadbytek,
 množství
- ἄφθονος 2. bez závisti; štědrý
 bohatý, hojný
- ἀφθορίᾳ ἡ (φθειρώ) nezkaže-
 nost, čistota
- ἀφίδρυμα τό obraz, otisk, kopie,
 napodobení
- ἀφίδρωσις -εως ἡ pocení
- ἀφίημι -έναι propustiti, ode-
 slati, zapuditi, opustiti, pro-
 minouti, ztratiti, opominouti,
 nedbati, dovoliti, povoliti;
med. oddělit se, uniknouti,
 odjeti; odvolati, vypustiti
- ἀφικᾶνω -ειν } přijíti,
 ἀφικνοῦμαι -εἶσθαι } dostih-
 nouti, vrátiti se, přijíti do sta-
 vu, zmocniti se, postihnouti,
 dostati se, odhodlati se
- ἀφιλάγαθος 2. dobro (dobré)
 nemilující
- ἀφιλάργυρος 2. neoddaný la-
 komství
- ἀφίλητος 2. nemilovaný
- ἄφιλος 2. bez přátel, bez lásky;
 nevděčný, nerad
- ἀφιλότιμος 2. bez ctižádosti
- ἄφιξις -εως ἡ příchod, odchod,
 prosba o pomoc
- ἀφιπάζομαι -εσθαι } odjeti,
 ἀφιπεύω -ειν } přijeti
- ἄφιππος 2. neobratný v jízdě,
 neschopný jízdy, nevhodný
 koním
- ἀφίπταμαι = ἀποπέτομαι (od-
 letěti, zmizeti)
- ἀφίστημι -άναι } odstaviti,
 ἀφιστῶ -ᾶν } vzdáliti,
 přivést k odpadnutí, odrazi-
 ti; *med.* odvrátiti od sebe, od-
 platiti, dáti si zaplatiti; *intr.*
 (*pas.*) ustoupiti, vzdáliti se,
 zdržeti se, odvrátiti se, od-
 padnouti, upustiti; lišiti se
 (*perf.*)
- ἄφλαστον τό hlavice (lodní
 vpředu nebo vzadu)
- ἀφλοισμός ὁ pěna
- ἄφνειός 2. (3.) bohatý, zámožný
- ἄφνω *adv.* náhle, nenadále
- ἀφόβητος 2. } nezastrašený,
 ἄφοβος 2. } nezastrašující,
 bezbranný, beze strachu
- ἀφοβία ἡ nebojácnost
- ἄφοδος ἡ odchod, návrat
- ἀφομοιῶ -οῦν činiti podobným,
 napodobovati, vyobraziti
- ἀφοπλίζομαι -εσθαι odkládati
 zbroj
- ἀφόρητος 2. (φέρω) nesnesi-
 telný, nenošený

ἀφορίζω -ειν ohraničiti, oddělití, vymeziti; vykázať, zmenšiti, podrobiť, uvoliti

ἀφορμή ἢ východiště, peněžní prostředky (náklad), příčina, příležitost, možnost; nechť, výstraha, řečnické thema, záloha

ἄφορμος 2. spěchající pryč

ἀφορμῶ -ᾶν vytrhnouti, odejítí

ἄφορος 2. neužitečný, neplodný

ἀφορῶ -ᾶν ohlížeti se, z dálky se dívatí, přihlížeti, vyhlížeti

ἀφοσιῶ -οῦν usmířiti; *med.* usmířiti se, splniti povinnost, dostiučiniti, spokojiti se, zbaviti se závazků

ἀφραδής 2. nerozvážný

ἀφραδίᾱ ἢ (*i* ἀφραδίῃ) nerozumnost, neznalost

ἀφραδῶ -εῖν } nerozvážně

ἀφραίνω -ειν } (nesmyslně) jednati

ἄφρακτος 2. neohrazený, neopevněný, neozbrojený

ἄφραστος 2. névnímatelný, nepochopitelný, neočekávaný, tajný, nevylicitelný

ἀφρήτωρ 2. bez kmene, nepřítel kmene (bratrstva)

ἀφρίζω -ειν (potem) se pěnití

ἀφροδισιάζω -ειν oddávati se lásce, toužiti po lásce

ἀφροδίσιος 3. (2.) milostný; τὰ ἄ. požitky lásky, milostný styk

ἀφρόντιστος 2. nepřipravený, nerozvážný, bezstarostný, nedbalý

ἀφροντιστῶ -εῖν býti bezstarostný (o něco τινός), nedbalý, lhostejný

ἀφρονῶ -εῖν nesmyslně (nerozumně) jednati

ἀφρός ὁ pěna

ἀφροσύνη nerozumnost, pošetilost

ἀφρῶ -εῖν pěnití (se)

ἄφρων 2. nerozumný, nerozvážný, nenáležitý

ἀφυής 2. bez vrozené vlohy, bez nadání, neobratný

ἄφυκτος 2. neuniknutelný, nerozřešitelný

ἀφύλακτος 2. nestřežený, neprozřetelný, nevyhnutelný

ἀφυλακτῶ -εῖν neopatrně (bezstarostně) si počínati

ἄφυλλος 2. bezlistý

ἀφυπνῶ -οῦν usnouti, zesnouti

ἀφυσγετός ὁ bahno, náplav

ἀφύσσω -ειν nalévati, čerpati, nabrati, hromaditi

ἀφυστερῶ -εῖν opozditi se, zdržeti

ἀφύω -ειν proniknouti; = ἀφύσσω

ἀφῶ -ᾶν ohledávati, zkoušeti

ἀφώνητος 2. nemluvný, němý, zamlklý

ἀφωνίᾱ ἢ nemluvnost, zamlklost

ἄφωνος 2. = ἀφώνητος

ἄχᾱ ἢ (*dor.*) = ἡχή (zvuk, křik, hluk)

ἄχαλκος 2. bez kovu (bez obrany kovem)

ἄχαρις -ι (-ιτος) nelibý, nevítaný, nevďečný, nerad

ἀχαριστία ἢ nepřijemnost, nevďěcnost

ἀχάριστος 2. viz ἄχαρις

ἀχαριστῶ -εῖν býti nemilý, nevďečný

ἀχάριτος 2. viz ἄχαρις

ἀχείρητος 2. } nevytvořený

ἀχειροποίητος 2. } rukou lidskou

ἀχειρος 2. bez rukou; τὰ ἄ. záda

ἀχείρωτος 2. nepřemožitelný, nepodrobený

ἄχερδος ἢ (ὁ) trní, hloží

ἄχερωῖς -ίδος ἢ topol bílý

ἄχεύω -ειν (ἰ ἄχέω -εῖν) míti zármutek, soužití se

ἄχθεινός 3. obtížný, tíživý, nepřijemný, nerad

ἄχθηδών -όνος ἢ obtíž, urážka

ἄχθομαι -εσθαι býti obtížen, soužití se, mrzeti se, rmoutiti se

ἄχθος τό náklad, břímě, bolest

ἄχθοφόρος 2. obtížený (břemem), nosící zavazadla, tažný

ἄχίτων -ωνος 2. bez chitonu (suknice)

ἀχλύοις 3. chmurný

ἀχλύς -ύος ἢ temnota, smutek

ἀχλύω -ειν chmuřiti se

ἄχνη ἢ pleva, pěna, rosa, dým

ἄχνυμαι -υσθαι rmoutiti se, soužití se

ἄχολος 2. bez hněvu, dobromyslný

ἄχομαι -εσθαι rmoutiti se, mrzeťi se

ἄχορδος 2. bez hry na strunný nástroj

ἀχόρευτος 2. } neoslavený tan-
ἄχορος 2. } cem (a zpěvem),
zarmoucený

ἄχος τό úzkost, žal, zármutek, hoře, pōhroma, hrůza

ἄχρεῖος 2. nepotřebný, neschopný, slabý, ničemný, neplatný

ἄχρειῶ -οῦν činiti nepotřebným; pas. k ničemu se nehoditi

ἄχρήιος = ἄχρεῖος

ἀχρηματία ἢ nedostatek (peněz), chudoba

ἀχρήματος 2. bez prostředků, nuzný

ἀχρημοσύνη viz ἀχρηματία

ἀχρήμων 2. nuzný

ἄχρηστος 2. nepotřebný, pošelilý, špatný, klamný, zhoubný

ἄχρη (ἰ ἄχρης) veskrze, zcela, dokonce; až k (do-); až

ἀχρώματος 2. } bez barvy
ἄχρωος 2. }

ἄχυρμιή ἢ hromada plev

ἄχυρον τό pleva

ἄχώ (dor.) = ἠχώ (ozvěna)

ἄχῶ -εῖν (dor.) = ἠχῶ -εῖν (zaznívati, duněti)

ἄψ pryč, stranou, zpět, opět

ἄψαυστος 2. nedotčený, nedotknutelný

ἄψεγής 2. bez pokárání

ἄψερος = ἄψορος (zpětný)

ἄψευδής 2. neklamný, pravý, pravdivý, nesporný

ἄψευδῶ -εῖν nelhati, upřímně jednati

ἄψίκορος 2. omrzelý, vrtkavý

ἀψιμαχῶ -εῖν zblízka bojovati

ἀψίνθιον τό, ἄψινθος ἡ pely-
něk

ἀψίς (ἄψίς) -ῖδος ἡ spojení,
klička (sítě), kolo, oblouk,
loukoť

ἀπόρροος 2. (ῥέω) zpět do kru-
hu tekoucí

ἄπορρος 2. zpět, naopak (kva-
pící, plynoucí)

ἄπος τό spojení, vazivo, úd

ἀπόφητος 2., ἄποφος 2. bez
hlesu, tiše; adv. ἀποφητί

ἄψυκτος 2. (ψύχω) bez ochla-
zení

ἄψυχία ἡ zbabělost

ἄψυχος 2. (ψυχή) bez duše, bez
odvahy, neživý

ἄω -ειν sytiti; intr. (med.) sy-
titi se

ἄωθεν (dor.) = ἡώθεν (zrána)

ἄων (dor.) = ἡίων (břeh)

ἄωρίη ἡ nevhodný čas; ἄωρί
(adv.) v nevhodný čas

ἄωρος 2. nevhodný, předčasný,
nezralý, nevzhledný, škaredý,
neviditelný, vznášející se

ἄωροτο (plusq.) viz αἰρω, αἶρω

ἄως (dor.) = ἡώς (ráno, zora)

ἄωτος ὁ chumáč, chmýří, vlna,
rouno; prak; nejkrásnější
věc, sláva, nádhera

ἄωτῶ -εῖν hluboce spáti, chrá-
pati (ve spánku)

B

B, β (βῆτα) ὁ
β' = 2

βαβαί (βαβαῖ) ach, aj (výraz
obdivu)

βάδην (βαίνω) krokem

βαδίζω -ειν vykračovati si, po-
chodovati, jíti na někoho
(dále)

βάδισις -εως ἡ, βάδισμα τό,
βαδισμός ὁ chůze, krok

βάζω -ειν mluvit, tlachati

βαθμός ὁ stupeň, práh, hodnost

βάθος τό hloubka, výška, veli-
kost

βάθρον τό základ, půda; stu-
peň, schod, žebřík, podsta-
vec, výstupek, lavice; trůn,
sídlo, hrad

βαθύγαιος 2. s hlubokou or-
nicí, úrodný

βαθυδινήεις 3., βαθυδίνης -ου
s hlubokými víry

βαθύζωνος 2. nízko přepásaný

βαθύκολπος 2. nízko přepása-
ný, „štíhlý v boku“

βαθύλειμος 2. s lukami bohatý-
mi na trávu

βαθυλήιος 2. s bujným osením

βαθύνω -ειν prohloubiti, do
hloubky kopati

βαθυρρείτης -ου hlubokým
proudem tekoucí

βαθύρριζος 2. s hlubokými ko-
řeny

βαθύρροος 2. (-ρους) = βα-
θυρρείτης

βαθύς 3. hluboký, vysoký, širý,
daleký, hustý

βαθυσκαφής 2. hluboko vyko-
paný, hluboký

βαθύσχοινος 2. široko zarostlý
rákosím

βαθυγαιτήεις 3. dlouhovlasý

βαίνω -ειν kráčet, stoupati,
vkročiti, odejiti, odjeti, býti
 pryč; *trans.* přivést, přihnati,
strhnouti; *perf.* pevně stát, býti;
postoupiti, povstat, zmi-
zeti

βαῖον τό palmová ratolest

βαιός 3. malý, nepatrný, nízký,
tichý

βαίτη ἡ kožený (huňatý) šat

βακτηρίᾱ ἡ, βάκτρον τό hůl,
berla, žezlo

βακχεύω -ειν slaviti slavnost
Bakchovu, býti opojen, vzru-
šen; *pod.* βακχεῖος (βάκχειος)
3. bakchický (Bakchovi odda-
ný, Bakchem opojený)

βάκχη ἡ } bakchantka

βακχίς -ίδος ἡ } (žena oddaná
bohoslužbě Bakchově)

βάκχιος, βακχιώτης -ου viz *υῡ-
klad* u βακχεύω

βάκχος ὁ oddaný kultu Bak-
chovu

βαλανάγρᾱ ἡ klíč

βαλανεῖον τό lázeň (teplá), lá-
zeňská budova

βαλανεύς -έως ὁ lázebník

βαλανηφάγος 2. živící se žaludy

βαλανηφόρος 2. nesoucí datle

βάλανος ὁ žalud (bukvice); dat-
le; závora (zámek)

βαλάντιον τό měsíc

βαλαντιοτόμος ὁ výrobce měsců
βαλαντιοτομῶ -εῖν sešívati (vy-
ráběti) měšce

βαλβίς -ίδος ἡ závora (v zá-
vodní dráze), začátek, konec,
práh; cimbuří

βάλε = εἶθε

βαλιός 3. strakatý

βαλλάντιον τό viz βαλάντιον

βάλλω -ειν házet, střílet, za-
sáhnouti, zasaditi, bodnouti,
hnáti, uvaliti, dorážeti, porá-
žeti, prorážeti; *intr.* ústiti,
vrhati se, řítiti se; *med.* pře-
hoditi si, vzíti si k srdci, uvá-
žiti, mysliti, vzíti na sebe

βαμβαίνω -ειν chvěti se, třásti
se

βαναυσίᾱ ἡ (i βαναυσίη) ře-
meslo

βάνανσος 2. zabývající se ře-
meslem, řemeslný, nízký; ὁ
β. řemeslník

βάξις -εως ἡ pověst, výrok, řeč,
pomluva

βαπτίζω -ειν, ponořiti, zkropiti;
křtíti

βάπτισμα τό } ponoření,

βαπτισμός ὁ } koupel; křest

βαπτιστής -οῦ ὁ křtitel

βάπτω -ειν ponořiti, kaliti, bar-
viti, čistiti

βάραθρον τό propast, doupe
(skrýše)

βαρβαρίζω -ειν barbarsky jed-
nati, býti nakloněn barbarům
(= Peršanům)

βαρβαρικός 3. barbarský, ne-
řecký; τὸ β. perské vojsko

- βαρβαρισμός ὁ užívání cizích výrazů
- βάρβαρος 2. barbarský, cizí, drsný, ukrutný; ὁ β. barbar, cizinec, ἡ β. cizina, τὸ β. barbarství
- βαρβαρόφωνος 2. drsně mluvící, cizojazyčný
- βαρβαρῶ -οῦν činiti barbarem; státi se barbarem, zdivočeti (*pas.*)
- βάρβιτος ὁ (ἡ) (ἰ βάρβιτον) strunný nástroj
- βάρδιστος 3. (= βράδιστος) viz βραδύς
- βᾶρις -ιος (-ιδος) ἡ člun, vor; věž, palác
- βάρος τό tíha, váha, břímě, strast, hojnost, důstojenství, obava
- βαρυάλητος 2. těžce postihující, velmi urážlivý
- βαρυᾶχής 2. těžce sténající, žaluplný
- βαρυβρεμέτης -ου ὁ těžce hřmějící
- βαρύβρομος 2. temně hučící
- βαρυβρώς -ῶτος prudce hlodající, hlodavý
- βαρυδαίμων 2. nešťastný
- βαρύθω -ειν tížiti; býti obtížen
- βαρύκτυπος 2. hrozně hřímající
- βαρύνω -ειν tížiti, tlačiti, trápi; *pas.* býti obtížen, trýzněn, pohněván
- βαρύποτος 2. neblahý, nešťastný, zlý, zdrcující
- βαρύς 3. těžký, obtížný, krutý, hluboký, záhubný, prudký, důležitý, mocný, silný, příkrý, mrzutý
- βαρύστονος 2. hluboce vzdychající
- βαρυσύμφορος 2. postižený těžkým utrpením
- βαρύτης -ητος ἡ tíha, břímě, hloubka (hlasu); vzdor, pýcha, tvrdost, platnost, vážnost
- βαρύτιμος 2. drahý, vzácný
- βαρύψυχος 2. malomyslný
- βαρῶ -εῖν míti tíži, tížiti, býti obtížen (= βαρύνω)
- βασανίζω -ειν zkoušeti, zkoumati, vyslýchat, mučiti
- βασανισμός ὁ mučení
- βασανιστής -οῦ ὁ mučitel, žalárník
- βάσανος ὁ zkouška, důkaz; mučení, zkušební kámen
- βασίλεια ἡ (ἰ βασιλέα) královna, kněžna, princezna
- βασιλεία ἡ království, královská hodnost
- βασίλειος 3. královský; τὸ β. královské obydlí (stan, palác), královský poklad (pokladnice), královská hodnost
- βασιλεύς -έως (-ῆος) ὁ král, panovník, vládce; král perský
- βασιλεύω -ειν kralovati, vládnouti
- βασιληίη = βασιλεία
- βασιλήιος = βασίλειος
- βασιληίς -ίδος (= βασίλειος) královský
- βασιλικός 3. královský, knížecí, nádherný; ἡ β. královská (nádherná) stavba

- βασίλιννα ἡ χορῶν archonta (basilea) v Athénách
 βασιλῖς -ίδος ἡ králova χορῶν, královna
 βασίλισσα ἡ = βασίλεια
 βάσιμος 2. schůdný
 βάσις -εως ἡ krok, chůze, stopa; základ, podstavec (base); základna (v geometrii)
 βασκαίνω -ειν pomlouvat, pro-jednávat, očarovat; nepřátel
 βασκανία ἡ pomluva, kouzlo, podvod, závist
 βάσκανος 2. škodlivý, závistivý, pomlouvačný
 βάσσω -ειν (spěšně) jít; βάσσει nuže rychle (honem)
 βασσάριον τό libyjská liška
 βαστάζω -ειν dotýkat se, hýbat, zdvihati, nést, držet, vytrpět, uznati
 βάταλος ὁ viz βάτταλος
 βατός 3. schůdný, přístupný
 βάτος ἡ κρόνι, trní; ὁ βάτος bat (míra tekutiny = 36 l)
 βάτραχος ὁ žába
 βάτταλος ὁ koktavý, podle jiných zchoulostivělý
 βαττολογῶ -εἶν (i βατταλογῶ) žvanit, tlachat
 βαφεύς -έως ὁ barvíř
 βαφή ἡ ponožování, barvení
 βδάλλω -ειν dojit, ssát
 βδέλλα ἡ pijavka
 βδέλυγμα τό hrůza, ohavnost
 βδελυγμία ἡ ošklivost, odpor
 βδελυκτός 3. ohavný
 βδελυρία ἡ nestydatost, drzost
 βδελυρός 3. odporný, nestoudný
 βδελύσσομαι (-ύττομαι) -εσθαι oškliviti si, děsiti se; akt. vzbuzovat odpor
 βεβάσσει viz βαίνω
 βέβαιος 3. (2.) pevný, jistý, spolehlivý
 βεβαιότης -ητος ὁ pevnost, stálost, jistota
 βεβαιῶ -οῦν posílit, upevnit, zaručit, splnit, zajistit; intr. dojíti uznání (παρά τινι u někoho)
 βεβαίωσις -εως ἡ upevnění, posílení, potvrzení, záruka
 βεβάμεν, βεβάσθαι, βεβαῶς atd. viz βαίνω
 βεβαρηῶς viz βαρῶν -εἶν
 βέβηλος 2. přístupný, nezasvěcený, nečistý
 βεβηλῶ -οῦν znesvětit
 βεβλη- viz βάλλω
 βεβουλευμένως po dobrém rozvážení
 βεβρώθω (= βιβρώσκω) -ειν pohltit
 βεβωμένος viz βοῶ
 βεβρώς -ῶτος od βιβρώσκω
 βεβῶς (= βεβηκῶς) od βαίνω
 βέη, βείομαι, βείω viz βέομαι a βαίνω
 βέκκος (i βέκος) τό chléb
 βέλεμνον τό střela (šíp, oštěp)
 βελόνη ἡ hrot, jehla
 βέλος τό střela, šíp, oštěp; ἔξω βελῶν (βέλους) mimo dostřel, ἐντὸς βέλους v dostřelu; protivnosti, pokusení
 βέλτατος = βέλτιστος (ἀγαθός)
 βέλτερος = βελτίων (ἀγαθός)

βελτίων 2. (komp. od ἀγαθός)
lepší, statečnější, prospěšnější

βένθος τό hlubina

βέομαι -εσθαι (fut.; βίος) budu
žítí

βέρεθρον = βάραθρον (pro-
past)

βῆ = ἔβη (βαίνω)

βηλός ὁ práh

βῆμα τό krok, stupeň, jeviště,
řečniště, křeslo (soudcovské)

βῆμεν, βήμεναι, βῆν, βήομεν
viz βαίνω

βήξ, βηχός ὁ kašel

βήρυλλος ὁ (ῆ) beryl (draho-
kam)

βῆσσα ῆ (dor. βᾶσσα) úval,
rokle

βήσσω (βήττω) -ειν kašlati

βητάρμων -ονος ὁ tanečník

βίᾱ ῆ síla, moc, násilnost, zlo-
čin, prudkost; βίᾱ τινός proti
vůli někoho

βιάζω -ειν přemáhati, nutiti,
násilím vniknouti (zatlačiti),
tísнити, vzdorovati, násilně si
počínati, zachvátiti

βίαιος 3. násilný, silný, prud-
ký, vynucený

βιαιότης -ητος ῆ násilnost

βιαστής ὁ (βιάζομαι) násilník

βιᾱτής -οῦ ὁ (dor. βιᾱτάς -ᾱ)
silák

βιάτικον τό potrava (žold) na
cestu (= viaticum)

βιάω = βιάζω

βιβάζω -ειν přivéstí

βιβάζω, βιβάω, βίβημι krá-
četi, vykročovati, postupovati

βιβλαρίδιον, βιβλάριον, βιβλιά-
ριον, βιβλιδάριον, βιβλίδιον
τό knížka, dopis

βιβλίον τό } kniha, dopis, list,
βίβλος ῆ } spis, papír

βιβρώσκω -ειν hltati, požíratí,
pohlcovati

βίη ῆ viz βία

βῆκος ὁ (i βίκος) nádoba, džbán

βιόδωρος 2. dárce života

βίος ὁ život, způsob života, ži-
vobytí, živnost; διὰ βίου po
celý život

βιός ὁ luk

βιοστερής 2. oloupený o živo-
bytí

βιοτεύω -ειν žítí, míti živobytí

βιοτή ῆ } život, živobytí
βίοτος ὁ }

βιῶ -ᾶν = βιάζω

βιῶ -οῦν žítí, živořiti; na živu
udržovati, oživovati

βιώσιμος 2. schopný života, sne-
sitelný

βίωσις -εως ῆ způsob života

βιωτικός 3. vztahující se k ži-
votu, světský, pozemský

βιωτός 3. = βιώσιμος

βλαβερός 3. zhoubný, škodlivý

βλάβη ῆ } škoda, ztráta,

βλάβος τό } záhuba, neštěstí

βλάβω (βλάβομαι) -ειν viz
βλάπτω

βλαιοός 3. ven vychýlený, kři-
vonohý

βλαίσωσις -εως ῆ vybočení, vy-
chýlení; porušení povinnosti

βλᾱκεία ῆ ospalost, lenivost,
nedbalost

- βλακεύω -ειν býti lenivý, nedbalý
 βλάξ, βλακός změkčilý, netečný, otupělý, omezený, hloupý
 βλάπτω -ειν rušiti, mařiti, překážeti, oslabiti, klamati; škoditi; škodu míti (pas.)
 βλαστάνω -ειν klíčiti, vyrůst, vzniknouti; vytvořiti, dáti vyrůst
 βλάστη ἡ, βλάστημα τό, βλάστος ὁ zárodek, výhonek, vzrůst; potomek, původ, výběžek (skalní)
 βλαστῶ -ᾶν viz βλαστάνω
 βλασφημίᾱ ἡ pomluva, rouhání
 βλάσφημος 2. zle mluvící, pomlouvачný; ὁ β. osočovatel, rouhač
 βλασφημῶ -εῖν tupiti, pomlouvati
 βλεμεαίνω -ειν pyšniti se, nadýmati se
 βλέμμα τό } oko, pohled
 βλέπος τό }
 βλεπτός 3. pozoruhodný, zasluhující ohledu
 βλέπω -ειν hleděti, viděti, přihlížeti, spatřiti, míti zřetel, dbáti, poznávati, býti obrácen (spectare)
 βλεφαρίς -ίδος (-ῖδος) ἡ oční řasy
 βλέφαρον τό víčko oční, oko, paprsek
 βλήμα τό zásah, rána
 βλήτο, βλήμενος, βλήεται viz βάλλω
 βλήτρον τό kruh, svorka
 βληχῆ ἡ bekot
 βληχρός 3. jemně plynoucí, slabý
 βλίττω -ειν vybírat, med
 βλοσυρός 3. hustý, strašný, přísný
 βλοσυρῶπις -ιδος přísně pohlížejší, „děsivé tváře“
 βλωθρός 3. štíhlý, ztepilý
 βλώσκω -ειν (ἔμολον, μέμβλωκα) přijíti, pustiti, zavítati, dospěti
 βοάγριον τό štít z (volské) kůže
 βοεικός 3., βόειος 3., βόεος 3. hovězí, volský; ἡ β. volská kůže (štít)
 βοεύς -έως ὁ řemen (z volské kůže u lodní plachty)
 βοή ἡ volání, křik, ryk, nářek; zvuk, hlas, modlitba, pomoc
 βοηδρομιών -ῶνος ὁ třetí měsíc attický (září—říjen); *v něm slavnost* τὰ βοηδρομία
 βοηδρόμος 2. ku pomoci spěchající
 βοηδρομῶ -εῖν spěchat, na pomoc
 βοήθεια ἡ pomoc, ochrana; pl. pomocná vojska
 βοηθητικός 3. ochotný pomáhati
 βοηθός 2. hbitý v boji
 βοηθός 2. pomáhající; pomocník
 βοηθῶ -εῖν pomáhati, spěchat na pomoc, zastávati se zájmů obce (ὕπερ τῆς πόλεως)
 βοηλασίᾱ ἡ (ἰ -ίη) odehnání, loupež dobytka
 βοηλάτης -ου ὁ honec, pasák (dobytka)

βοηλατικός 3. pastýřský
 βοητύς -ύος ἡ (= βοή) křik
 βόθρος ὁ jáma, dolík
 βόθυνοσ ὁ prohlubeň, jáma,
 cisterna
 βοίδιον τό býček, kravička
 βοιωτάρχης -ου ὁ } správní
 βοιωταρχος ὁ } úředník
 bojótský
 βοιωταρχία ἡ úřad bojótarcha
 βοιωταρχῶ -εῖν zastávati správn-
 ní úřad bojótský
 βοιωτιάζω -ειν mluvití bojót-
 sky, přátí Bojótům
 βολή ἡ vrh, výstřel; pohled,
 paprsek
 βολίζω -ειν spustiti olovnici
 βολίς -ίδος ἡ metací střela
 (olovnice)
 βόλομαι = βούλομαι
 βόμβος ὁ zadunění, hukot
 βομβῶ -εῖν duněti, řinčeti, fi-
 četi, zaznívati
 βορᾶ ἡ (βιβρώσκω) pokrm,
 jídlo
 βόρβορος ὁ bahno, kal, špína
 βορβορώδης 2. špinavý, bahnitý
 βορέας -ου (-ᾶ) ὁ } severní vítr,
 βορέης -ου (-έω) } sever
 βόρειος 2. (βορήιος 3.) severní
 βορρᾶς -ᾶ ὁ = βορέας (sever-
 ní vítr)
 βορή = βορά
 βόρυς -υος ὁ (libyjská) gazela
 βόσις -εως ἡ pastva, krmivo
 βόσκημα τό stádo, dobytek,
 pastva, požitek
 βόσχω -ειν pásti, krmiti, živiti;
 med. (pas.) živiti se, požíratí
 βόστρυχος ὁ kadeř

βοτάμια τά pastviny
 βοτάνη ἡ pastva, tráva, bylina
 βοτήρ -ῆρος ὁ pastýř
 βοτόν τό stádo, dobytče na
 pastvě
 βοτρῦδόν v podobě hroznů
 βότρυς -υος ὁ hrozen
 βούβαλις -ιος ἡ antilopa
 βούβοτος 2. živící stáda, spása-
 ný stádem
 βούβρωστις -εως ἡ strašný
 hlad, krajní nouze
 βουβών -ῶνος ὁ slabiny
 βουγάιος ὁ vychloubač, chvas-
 tout
 βουθερής 2. stáda pasoucí (ži-
 vící v létě)
 βούθυτος 2. příslušný k oběti
 býků
 βουθυτῶ -εῖν obětovati býky
 βούκερως -ων s býčími rohy
 βουκολία ἡ viz βουκολίη
 βουκολιαστής -οῦ ὁ básník pas-
 týřských zpěvů
 βουκολίη ἡ stádo (hovězího do-
 bytka), stáj
 βουκολικός 3. pastýřský; τὰ β.
 zpěvy pastýřské
 βουκόλιον τό stádo
 βουκόλος ὁ pastýř hovězího do-
 bytka
 βουκολῶ -εῖν pásti stáda; med.
 (pas.) pásti se
 βουλείᾱ ἡ členství v radě, rada
 βούλευμα τό usnesení, plán,
 přání, náhled, rada, vůle, po-
 rada
 βουλευτήριον τό radnice
 βουλευτής -οῦ ὁ člen rady

- βουλευτικός 3. radící, schopný rady, příslušný radě, ochotný raditi
- βουλεύω -ειν raditi, býti členem rady, navrhnouti; *med.* raditi se, usnésti se, uvážiti, vymysleti
- βουλή ἡ rada, vůle, návrh, poradní sbor, shromáždění rady, senát
- βούλημα τό } vůle, úmysl,
βούλησις -εως ἡ } účel, přání
- βουληφόρος 2. poradní, poradce
- βουλῖμιω -ᾶν trpěti vlčí hlad; hladověti
- βούλομαι -εσθαι chtíti, voliti, přát si, zamýšleti, dávatí přednost; μὴ βουλόμενος πρὸς ti vůli, ὁ βουλόμενος kdokoli.
- βουλόμενος ochotně
- βουλῦτός ὁ doba vypráhání dobytky, odpoledne, podvečer (βουλῦτόνδε odpoledne)
- βουνόμος 2. pasoucí (se) dobytek, živící, poskytující pastvu
- βουνός ὁ návrší, pahorek
- βουπλήξ -ῆγος ὁ bodec (k roháhnutí dobytky)
- βουπόρος 2. vola probodávající (sc. ὀβελός rožeň)
- βούπρωρος 2. s býčí hlavou
- βοῦς, βοός ὁ (ῆ) býk, vůl, kráva, dobytek; kůže volská, štít
- βουσφαγῶ -εῖν } porážeti ho-
βουφονῶ -εῖν } vězí dobytek
- βουφορβός ὁ pastýř (dobytky)
- βοῶ -ᾶν volati, křičeti, hučeti, lkáti, rozhlašovati
- βοῶπις -ιδος velkooká, „výrazného zraku“
- βραβεῖον τό vítězná odměna (cena)
- βραβεύς ὁ } soudce
βραβευτής -οῦ ὁ } (závodu),
rozhodčí, velitel
- βραβεύω -ειν býti rozhodčím, souditi, řídit, rozhodnouti
- βράγχιον τό (i pl.) žábry
- βράγχος ὁ chraptivost, krční zánět (angina)
- βραδινός = ῥαδινός
- βραδύνω -ειν protahovati; *intr.* (*med.*) zdržovati se, opožďovati se, váhati
- βραδυπλοῶ -εῖν zvolna plouti
- βραδύς 3. váhavý, zdlouhavý, těžkopádný, lenivý, opožděný
- βραδυτής -ῆτος ἡ váhavost, liknavost
- βράσσομαι -εσθαι vřít, kypět, bouřiti se
- βράσσων 2. komparat. od βραχύς
- βραχεῖν (*inf. aor.*) zadunět, zařinčeti, zakřičeti
- βράχιστος 3., βραχίων 2. *superl.* a *kompar.* od βραχύς
- βραχίων -ονος ὁ paže, rámě
- βράχος τό mělčina (*obyč. plur.* τὰ βράχεια)
- βραχύκωλος 2. o krátkých členech
- βραχυλογία ἡ stručnost výrazu, úsečnost
- βραχυλόγος 2. (λέγω) stručně se vyjadřující, úsečný
- βραχύς 3. krátký, nedaleký, malý, mělký, nepatrný, úzký, náhlý; *adv.* brzo, stručně (ἐν βραχεῖ)

βραχύτης -ητος ἢ krátkost,
rychlost, omezenost

βραχυτράχηλος 2. s krátkým
krkem

βρέγμα τό lebka

βρέμω -ειν hučeti, šuměti, ra-
chotiti

βρενθεῖον τό vonná masť

βρενθύομαι -εσθαι pyšně si vy-
kračovati, pyšniti se

βρέφος τό zárodek, mládě (dítě,
hříbě)

βρεχμός ὁ přední část hlavy,
temeno

βρέχω -ειν postříkati, máčeti,
seslati déšť; pas. promok-
nouti; βρέχει prší

βριαρός 3. těžký, mocný

βρίζω -ειν klímati, spáti

βριήπυος 2. pronikavě řvoucí,
hřmotivý

βριθουσύνη ἢ břímě, tíha

βριθύς 3. těžký

βρίθω -ειν tížiti, naplniti, těžce
doléhati, vraziti, vyniknouti,
míti převahu, tíhou tlačiti
dolů

βρόδον = ῥόδον

βρόμος ὁ hukot, praskot

βρομῶ -εῖν hučeti, bzučeti

βροντή ἢ hrom, úder, bouře;
omámenost, ohromení

βροντῶ -ᾶν hřímati

βρότειος 2. (3.) i βρότεος 3.
smrtelný, lidský

βροτοίεις 3. krvavý, zakrvácený

βροτολοιγός 2. lidi hubící

βρότος ὁ proud (krve)

βροτός ὁ (ἡ) smrtelník, člověk

βροτῶ -οῦν zbrotiti krví, za-
krváceti

βροχή ἢ déšť, liják

βρόχος ὁ smyčka, provaz,
oprátka

βρυγμός ὁ sevření, skřípání
(zubů)

βρυῖω -ειν zuby rváti, hlodati,
trápiti, mučiti

βρυῖω -ειν skřípati zuby

βρυῖωμαι -ᾶσθαι řváti, hučeti,
úpěti

βρύω -ειν bujně růsti (vyháně-
ti), dáti vytrysknouti (ply-
nouti)

βρῶμα τό, βρώμη ἢ pokrm,
potrava, hodování

βρώσιμος 2. jedlý

βρῶσις -εως ἢ jídlo, pokrm

βρωτός 2. (3.) jedlý; τὸ β. jídlo

βρωτῦς -ύος ἢ jídlo

βύβλινος 3. z lýka byblového,
konopný

βυβλίον τό = βιβλίον (kniha)

βύβλος ἢ lýko byblové (= pa-
pyrusové); kniha, rostlina
byblos

βύζην hustě vedle sebe

βυθίζω -ειν ponořiti (se); kle-
sati (pas.)

βυθός ὁ hlubina, propast

βύκτης -ου ὁ hučící (vítr), „fu-
čivý“

βῦνῶ -εῖν cpáti

βύρσα ἢ (stažená) kůže

βυρσεύς -έως ὁ koželuh (i βυρ-
σοδέψης -ου)

βύσδην viz βύζην

βύσσινος 3. byssový (z jemného
plátna)

βυσσοδομεύω -ειν tajně vymysleti
 βυσσόθεν z hlubiny, ode dna
 βυσσός ὁ = βυθός
 βύσσος ἡ jemné plátno (lněné, bavlněné)
 βύω -ειν cpáti, zacpáti uši (τὰ ὦτα)
 βῶ konj. aor. od βαίνω
 βωθῶ -εῖν = βοηθῶ (pomáhati)
 βώκολος = βούκολος
 βωλά ἡ (dor.) = βουλή
 βῶλος ὁ hrouda
 βώμιος 3. oltářní

βωμῖς -ίδος ἡ stupeň
 βωμολοχεύω -ειν (i med.) prováděti šaškoviny
 βωμολοχίᾱ ἡ šaškovina
 βωμός ὁ stupeň, podstavec, oltář
 βῶν, βῶς viz βοῦς
 βώσας = βοήσας (βοῶ -ᾶν křičeti)
 βωσθῆναι (aor. pas.) viz βοῶ
 βωστρῶ -εῖν hlasitě vzývati
 βωτιάνειρα ἡ muže (hrdiny) živící
 βώτωρ -ορος ὁ pastýř

Γ

Γ, γ (γάμμα) g
 γ' = 3
 γάγγραινα ἡ vřed, rakovina
 γάζα ἡ pokladnice, poklad (královský)
 γαζοφυλάκιον τό (-φυλακεῖον) pokladnice
 γαῖα ἡ svět, země, vlast, půda, hlína
 γαιῶχος 2. (dor.) zemi držící, nesoucí
 γαιήιος 3. zemní, ze země, syn Gaie (země)
 γαιήοχος 3. zemi nesoucí, zemi chránící, zemi pohybující
 γαίω -ειν plesati, radovati se, býti pyšný
 γάλα -ακτος τό mléko
 γαλαθηνός 2. mléko ssající, kojený mlékem

γαλακτοπότης -ου ὁ mléko píjící, mlékem se živící
 γαλεάγρα ἡ klec, past, žalář
 γαλέη ἡ lasička, kočka
 γαλεώτης -ου ὁ druh mořské ryby
 γαλῆ = γαλέη
 γαλήνη ἡ bezvětří, klid, klidná hladina mořská
 γαλόως -ω ἡ švagrová, mužova sestra
 γαμβρός ὁ svatbou zpříbuzněný, zeť, švagr (tchán, ženich)
 γαμετή ἡ manželka, provdaná
 γαμέτης -ου ὁ manžel, ženich
 γαμηλιών -ῶνος ὁ attický měsíc (leden—únor)
 γαμίζω -ειν provdati dceru; pas. vdáti se
 γαμικός 3. svatební

γαμίσκω -ειν provdati dceru
 γάμος 3. = γεωμός
 γάμος ὁ svatba, svatební hosti-
 na, sňatek, manželství
 γαμφηλή ἡ čelist; plur. tlama,
 zobák

γαμψῶνυξ -υχος s křivými
 drápy

γαμῶ -εῖν oženiti se; provdati
 (se), vzíti si za manželku

γάννυμαι -υσθαι veseliti se, tě-
 šiti se

γανῶ -ᾶν blýskati se, skvíti se
 γανῶ -οῦν rozveseliti; med. ra-
 dovati se

γάρ jistě, potom, tu, věru, za-
 jisté, vždyť, proto, tedy, pak,
 neboť, totiž, ovšem

γαργαλίζω -ειν lehtati, svrběti
 γαργαλισμός ὁ lehtání, svrbění

γαστῆς -στρός (ἰ -στέρος) ἡ
 břicho, život, žaludek, ba-
 chor; zhýralec

γάστρᾱ ἡ (ἰ γάστρη) břicho,
 baňatá nádoba

γαστριμαργία ἡ nestřídmost,
 obžerství

γαστριμαργος 2. hltavý, žravý

γαυλίκος 3. (ἰ γαυλιτικός) pří-
 slušný k obchodní lodi; γ.

χρήματα lodní náklad

γαυλός ὁ dojačka, vědro

γαῦλος ὁ nákladní loď

γαυριῶ -ᾶν honositi se, býti
 pyšný

γδουπῶ = δουπῶ -εῖν

γέ aspoň, právě, sice, i, ovšem,
 vskutku; (stupidně je výraz a
 často se vůbec nepřekládá)

γεγάσθε (= γεγόνατε) viz
 γίγνομαι

γεγάκειν (dor.) = γεγονέναι

γεγάμεν (inf. perf.), γέγονα viz
 γίγνομαι

γέγηθε viz γηθῶ

γεγονώς viz γίγνομαι

γέγωνα (perf.) dokřiknouti, hla-
 sitě do dálky zavolati, ohlásiti
 (odv. γεγωνῶ -εῖν, γεγώνω
 -ειν, γεγωνίσκω -ειν)

γεγώς 3. (part. perf.) viz γίγνο-
 μαι

γέεννα ἡ místo bolesti a nářku,
 peklo

γείνομαι -εσθαι zploditi, zro-
 diti; intr. zroditi se

γεῖσον τό okraj, římsa

γεινιῶ -ᾶν sousediti, býti po-
 doben

γειτονία ἡ sousedství

γείτων -ονος ὁ soused

γελαίσις = γελώσης (gen. part.
 praes.)

γελασεῖω -ειν míti sklon k smí-
 chu (chechtotu)

γελαστής -οῦ ὁ smíšek, posmě-
 váček

γελαστός 3. směšný

γεληνῶ -οῦν rozjařiti, uklidniti

γελοῖος 2. (ἰ γέλοιος, γελοίος)
 směšný, žertovný, vtipný

γελοιῶ -ᾶν } smáti se,

γελῶ -ᾶν (ἰ -οῦν) } vysmívati se

γέλως -ωτος ὁ (ἰ γέλος) smích,
 výsměch

γελωτοποιός ὁ šprýmař, šasek

γελωτοποιῶ -εῖν vzbuzovati
 smích, tropiti si žerty

γεμίζω -ειν naplniti, naložiti plně
 γέμω -ειν býti naplněn (obtižen), oplývati něčím (τινός)
 γενεά ἡ narození, rod, původ, rodina, rodiště, domov, potomstvo, věk, pokolení; γενεῇ πρότερον o pokolení dříve
 γενεαλογία ἡ rodokmen
 γενεαλογῶ -εἶν udávati rodokmen, odvozovati původ (pas.)
 γενεή viz γενεά
 γενέθλη ἡ rodiště, rod, původ, plémě, domov
 γενέθλιος 2. rodný; τὰ γ. narozeniny
 γένεθλον τό potomek, rod, původ
 γενειάς -άδος ἡ vous, brada, plur. skráň
 γενειάσκω -ειν dostati (míti) vous, zmužněti
 γένειον τό brada, vous
 γενειῶ -ᾶν = γενειάσκω
 γενέσιος 2. rodný; τὰ γεν. narozeniny
 γένεσις -εως ἡ narození, původ, rod, stvoření
 γενετή ἡ narození
 γενέτης -ου ὁ (dor. γενέτας, ion. γενέτωρ) otec, syn, předeek
 γενής -ίδος ἡ (i γενής -ῆδος ἡ) sekera
 γένημα τό plod, výtěžek, odměna
 γεννάδᾱς -ου ὁ šlechtický
 γενναῖος 3. vrozený, urozený, velkodušný, zdatný, pravý, poctivý, upřímný

γενναιότης -ητος ἡ šlechtnost, urozenost
 γέννημα τό potomek, dítě; vrozená povaha, plod
 γέννησις -εως ἡ zrození
 γεννητής -οῦ ὁ } tvůrce;
 γεννήτωρ -ορος ὁ } plur. rodiče
 γεννητός 3. stvořený, zrozený
 γεννῶ -ᾶν zploditi, zroditi
 γένος τό rod, plémě, potomek, pokolení, původ, narození, příbuzenství, vlast, třída, věk (lidský), druh, urozenost
 γέντο (3. sgl. aor.) uchopil
 γένυς -υος ἡ skráň, čelist, tlam, pl. líce; sekera
 γεραιός 3. starý, ctihodný; οἱ γεραιότεροι členové rady, vyslanci
 γεραίρω -ειν uctíti, vyznamenati (darem)
 γέρανος ἡ jeřáb
 γεραός 3. = γεραιός
 γεραρός 3. ctihodný, důstojný
 γέρας -αος (-ως) τό pocta, dar, hodnost, přednost, čestný úřad
 γερονταγωγῶ -εἶν vésti (ošetřovati) starce
 γερόντιον τό stařeček
 γεροντομανία ἡ stařecká šílenost
 γερουσία ἡ rada (starších), poselstvo, senát
 γερούσιος 3. kmetský, stařešinský
 γέρρον τό pletivo, pletený štít, plot
 γεροφύρος 2. s pleteným štítem (= lehkoodětec)

γέρων -οντος ὁ stařec; οἱ γ.
starší lidu, knížata, radní pá-
ni, senátoři
γεύω -ειν dáti okoušeti; med.
okoušeti, pokoušeti se, zaží-
vati
γέφυρα ἡ násep, most, hráz
γεφυρῶ -οῦν ohraditi, přehra-
diti, přemostiti
γεωγράφος ὁ popisující zemi,
zeměpisec
γεώδης 2. zemní, zemitý
γεωλοφία ἡ pahorkatina
γεωμέτρης ὁ zeměměřič
γεωμετρία ἡ zeměměřictví, mě-
řictví
γεωμετρικός 3. geometrický; ἡ
γ. geometrie
γεωμετρῶ -εῖν vyměřiti
γεωμόρος ὁ statkář, rolník,
šlechtic
γεωπέδιον τό } pozemek,
γεώπεδον τό } statek
γεωπείνης -ου ὁ bezzemek, ma-
jitel chudé půdy
γεωργία ἡ rolnictví; pl. vzdě-
laná půda
γεωργικός 3. rolnický, znalý
rolnictví; ὁ γ. rolník, ἡ γ.
rolnictví
γεώργιον τό pole
γεωργός 2. zemi vzdělávající;
ὁ γ. rolník, vinař
γεωργῶ -εῖν vzdělávati půdu,
zabývati se rolnictvím
γεωρουχῶ -εῖν kopati v zemi,
dolovati
γῆ ἡ (= γαῖα) země, půda, po-
le, říše, vlast, krajina
γηγενής 2. ze země zrozený

γῆθεν ze země
γηθοσύνη ἡ radost
γηθόσυνος 2. radostný, veselý
γηθῶ -εῖν radovati se, býti ve-
sel
γῆινος 3. ze země vytvořený,
pozemský, hliněný
γῆλοφος ὁ pahorek, návrší
γηοχῶ -εῖν míti pozemek, sta-
tek
γηραιός 3. starý, zemdlený
γηραλέος 3. starý, stařecký
γῆρας -αος (-ως) τό stáří, sta-
roba, zastaralost
γηράσκω -ειν stárnouti, dozráti
γηροβοσκός 2. (βόσκω) staré
rodiče živící, podporující
γηροβοσκῶ -εῖν poskytovat vý-
živu ve stáří
γηροτρόφος = γηροβοσκός
(podpora ve stáří)
γηροτροφῶ = γηροβοσκῶ
γῆρυς -υος ἡ mluva, hlas, zvuk
γηρούω -ειν mluvit, hlásati,
zpívati
γηρῶ -ᾶν stárnouti, stáří trá-
viti
γῆτης -ου ὁ rolník
γίνομαι -εσθαι roditi se, vzni-
kati, díti se, stávat se, mi-
nouti, přejíti, dostati se, žíti,
ukázati se, náležeti, nalézati
se; τὸ γινόμενον věc, udá-
lost, průběh, účinek; γινό-
μενος 3. docházející
γινώσκω -ειν poznávati, zna-
menati, uznati, znáti, rozumě-
ti, dověděti se, souditi, posu-
zovati, mysliti, pozorovati
γίνομαι = γίγνομαι

γινώσκω = γιγνώσκω
 γάλας τό (γάλα) mléko
 γλακτοφάγος 2. živící se mlékem
 γλαυκιάων 3. } s jiskřícíma
 γλαυκιόων 3. } očima
 γλαυκόμματος 2. s jasnýma očima
 γλαυκός 3. jasný, blýskavý, modravý
 γλαυκῶπις -ιδος (i γλαυκῶψ -ῶπος) jasnooká, „jiskrných zraků“
 γλαύξ (i γλαῦξ) -κός ἢ sova
 γλαφυρός 3. vydlabaný, dutý; horami chráněný (λιμήν); hladký, jemný, půvabný
 γλεῦκος τό sladké víno, mošt
 γλέφαρον (dor.) = βλέφαρον
 γλήνη ἢ zřítelnice, panenka
 γλήνος τό skvost
 γλίσχρος 2. lepkavý; nepatrný, skrovný, žalostný; γλισχρῶς stěží
 γλίχομαι -εσθαι dychtiti po něčem (τινός)
 γλοιός ὁ olej, pryskyřice,
 γλουτός ὁ zadnice; pl. kýty
 γλυκερός 3. sladký, lahodný
 γλυκύδωρος 2. sladké dary dávající
 γλυκύθυμος 2. vlídný, dobro-srdečný
 γλυκύμηλον τό sladké jablko
 γλυκύπικρος 2. sladkotrpký
 γλυκός 3. sladký, líbezný, vlídný
 γλυκύτης -ητος ἢ sladkost
 γλυφίς -ίδος ἢ vrub, zářez

γλύφω -ειν vydlabati, řezati, rýti
 γλῶσσα (i γλῶττα) ἡ jazyk, ústa, mluva, slovo
 γλωσσόκομον τό pouzdro, skřínka
 γλωχίς -ῖνος ἡ hrot (svorníku u jha, šípu)
 γναθμός ὁ } čelist, skráň,
 γνάθος ἡ } tvář
 γναμπτός 3. zahnutý, zkřivený, ohebný
 γνάμπτω -ειν ohnouti, nakřiviti, zmítati
 γναπ-, γναφ- viz κναπ- κναφ-
 γνήσιος 3. rodný, pravý, man-želský
 γνησιότης -ητος ἢ řádný (pravý) původ, rovnorodost
 γνώφαλλον τό poduška
 γνώφος ὁ temnota
 γνύξ (γόνυ) na kolena (klesnouti ἐριπεῖν)
 γνυφή ἡ propast, rokle
 γνῶ, γνῶμεναι viz γιγνώσκω
 γνῶμα τό znamení, znalost, mínění, důkaz
 γνωματεύω -ειν odhadovati
 γνώμη ἡ duch, rozum, srdce, mysl, smýšlení, poznání, rozhodnutí, důmysl, přesvědčení, úmysl, přání, myšlenka, výrok, rada, návrh, mínění, vtip
 γνωμολογία ἡ užívání průpovědí
 γνωμολογῶ -εῖν mluvit v průpovědích
 γνωμοτύπος 2. v průpovědích mluvící

γνώμων -ονος ὁ znalec, rozhodčí, dozorce; sluneční hodiny

γνωρίζω -ειν poznávati, znáti, seznámiti se, uvést ve známost, ohlásiti

γνώριμος 2. poznatelný, zřetelný, známý, urozený, znamenitý

γνωσιμαχῶ -εῖν změnit smýšlení, poznati vlastní omyl

γνώσις -εως ἡ poznání, náhled, nález (soudcovský), pověst

γνώστης -ου ὁ znalec

γνωστός 3. známý, srozumitelný (= γνώριμος)

γνωτός 3. známý; příbuzný (bratr, sestra); zřetelný, srozumitelný

γογγύζω -ειν reptati, býti rozmrzelý

γογγυσμός ὁ mručení, nevole, šeptání

γογγυστής -οῦ ὁ mručící, nevrlý, reptající

γοή ἡ = γόος

γοήμεναι viz γοῶ

γόης -ητος ὁ kouzelník, kejklíř

γοητεῖα ἡ kouzelnictví, podvod

γοητεύω -ειν okouzlit, zaslepit, klamati

γόμος ὁ (lodní) náklad

γομφίος ὁ stolička, zub

γόμφος ὁ klín, hřeb, kolík

γονεύς -έως ὁ otec, předeck; pl. rodiče

γονή ἡ narození, rod, původ, potomek, potomstvo

γόνιμος 2. plný života, silný

γόνος ὁ narození, původ, potomek, syn, potomstvo, pokolení, plémě

γόνυ -ατος τό koleno, klín

γονυπετῶ -εῖν padnouti na kolena

γόος ὁ nářek, kvílení, zaklínání

γόον viz γοῶ

γοργός 3. prudký, strašlivý, divoký, hbitý

γοργύρη ἡ podzemní vězení, žalář

γοργῶπις -ιδος ἡ, γοργωπός 2., γοργώψ -ῶπος s hrozivým pohledem

γοῦν (γῶν) z γὲ οὔν aspoň, jistě, na příklad, tedy, ovšem

γουνάζομαι -εσθαι padat na kolena, na kolenou (snažně) prositi

γουνός ὁ zakřivení, ohyb, mys, pahorek

γουνοῦμαι -οὔσθαι = γουνάζομαι (vroucně, na kolenou prositi)

γοῶ -ᾶν (ἰ -γοοῦν) křičeti, nářikat, oplakávat

γοῤῥιδιον τό (ἰ γοῤῥιδιον) stařenka

γοῤῥα ἡ stařena

γράμμα τό písmeno, psaní, kniha, dopis, nápis, seznam, malba; čtení a psaní, mluvnice, písemnictví, věda

γραμματεῖον τό psací tabulka, listina, dlužní úpis, účetní kniha, list

γραμματεύς -έως ὁ písař, tajemník, znalec písma

γραμματεύω -ειν zapisovati,
býti písařem

γραμματικός 3. znalý čtení a
psaní; ὁ γ. učitel, učenec; ἡ
γ., τὰ γ. abeceda, čtení a
psaní, mluvnické

γραμματιστής -ου ὁ tajemník,
učitel základních nauk, písař

γραμματοκῦφων -ωνος ὁ shrbe-
ný škrabák

γραμμή ἡ čára, obrys, linka

γραπτός 3. napsaný

γραπτύς -ύος škrábnutí, pora-
nění kůže

γραῦς, γραῖός ἡ stařena, stará
žena

γραφεῖον τό pisátko, rydlo

γραφεύς -έως ὁ písař, malíř,
spisovatel

γραφή ἡ obrys, malba, malíř-
ství; napsané, psaní, spis, ža-
loba, znak, písmo

γραφικός 3. písařský, psací,
malířský; ἡ γ. malířství; γ.
ὑπόθεσις námět k popisu

γραφίς -ίδος ἡ rydlo

γράφω -ειν škrabati, rýti, psá-
ti, kreslit, malovat, popsati,
zaznamenati, písemně navrhnouti; *med.* podat žalobu; τὰ
γεγραμμένα obžaloba, díla
malířská; γραφεῖς byv obža-
lován

γραῶδης 2. jako stará žena

γρηγορῶ -εῖν (ὁ ἐγρήγορα,
ἐγείρω) bdíti

γρηῦς (γρηῖς) ἡ stařena (*viz*
γραῦς)

γρῦ τό *jen ve spojení* οὐδὲ γρῦ
ani muk

γρῦψ -ῦπός ὁ báječný pták
,noh'

γύαιον τό lano lodní

γύαλον τό dutina, oblouk (plát
u brnění), vrchol hory, jes-
kyně, propast, údolí

γύης -ου ὁ niva, role, údolí

γυῖον τό ohbí, kloub, článek, úd

γυῖω -οῦν ochromiti

γυμνάζω -ειν cvičiti; *med.* cvi-
čiti se, zápasiti

γυμνάς -άδος *fem. ke γυμνός;*
= γυμνάσιον

γυμνασίᾱ ἡ cvičení

γυμνασιαρχίᾱ ἡ úřad gymna-
siarcha

γυμνασίαρχος ὁ gymnasiarch
(čestný úřad athénský s po-
vinností připravit všchno
k atletickým závodům svým
nákladem)

γυμνασιαρχῶ -εῖν konati úkol
gymnasiarcha

γυμνάσιον τό cvičení, cvičiště,
tělocvična, škola

γυμναστής -οῦ ὁ cvičitel, učitel
tělesných cvičení

γυμναστικός 3. tělocvičný, ἡ γ.
tělocvik, ὁ γ. učitel tělocviku

γυμνής -ῆτος ὁ } lehkoodětec
γυμνήτης -ου ὁ }

γυμνητεῖᾱ ἡ lehká pěchota

γυμνητεύω -ειν býti nahý,
špatně oblečený, sloužiti jako
lehkoodětec

γυμνητικός 3. příslušný k leh-
ké pěchotě

γυμνικός 3. = γυμναστικός

γυμνιτεύω = γυμνητεύω

γυμνοπαιδίαι αἱ tělocvičná
slavnost ve Spartě

γυμνός 3. nahý, neoděný, ne-
chráněný, neozbrojený, zba-
vený, prázdný

γυμνότης -ητος ἡ nahota, ob-
nažení

γυμνῶ -οῦν obnažiti, zbaviti
zbroje

γύμνωσις -εως ἡ = γυμνότης
γυναικάριον τό ženština, že-
nuška

γυναικεῖος 3. (ἡ γυναικῆιος 3.)
ženský; ἡ γυναικῆιη obydlí
žen

γυναικῶν -ῶνος ὁ } místnost
γυναικονῖτις -ιδος ἡ } pro ženy

γυναιμανής 2. po ženách vztek-
lý

γύναιος 2. ženin, ženský; τὸ γ.
žena, děvka

γυνή, γυναικός ἡ žena, paní,
manželka, velitelka, vdova,
služka, hospodyně

γῦρός 3. oblý, okrouhlý

γῦψ, γῦπός sup

γύψος ἡ sádra, křída

γυψῶ -οῦν sádrrou natíratí

γῶν (ιον) = γοῦν (aspoň, za-
jistě, vždyť)

γωνία ἡ kout, roh, úhel, nárož-
ní (hlavní) kámen

γωνιώδης 2. s úhly

γωρυτός ὁ toulec, pouzdro na
luk

Δ

Δ, δ (δέλτα) d

δ' = 4

δᾱ, δᾱν = Ζεῦ, Ζῆνα

δα- (def.) učiti se, uměti, zvědě-
ti; fut. δαήσομαι; aor. ἐδάην,
δέδαεν, δεδαέσθαι; perf. δε-
δάηκα

δαδοῦχος 2. držící pochodeň,
kněz; δαδουχεῖν držeti po-
chodeň, svítiti pochodní

δαείω, δαήμεναι, viz δα-

δαήμων 2. znalý, zkušený,
obratný

δαῆναι viz δα-

δᾱήρ -έρος ὁ svak, švagr

δαί pak; τί δαί copak, πῶς δαί
pročpak, opravdu?

δαιδάλεος 3. ozdobný, umělec-
ký

δαιδάλλω -ειν umělecky zpra-
covati, zdobiti

δαίδαλον τό umělecké dílo,
ozdoba

δαιδαλῶ -οῦν = δαιδάλλω

δαῖζω -ειν rozseknouti, prora-
ziti, roztrhnouti, zabítí, zne-
klidniti

δαῖκτάμενος 3. v boji zabítý

δαιμονίζομαι -εσθαι býti (bo-
hem, daimonem) posedlý, po-
stižený, šílený

- δαιμόνιος 3. božský, bohem posedlý, nešťastný, nadpřirozený; ubohý, podivínský, zběsilý, zuřivý; τὸ δ. božstvo, duch (ochranný), božský hlas, vůle (osud) boží, zlý duch, čert
- δαιμονιώδης 2. ďábelský
- δαιμονῶ -ᾶν býti šílený, bohem posedlý
- δαίμων -ονος ὁ (ῆ) bůh, božstvo, zlý osud (bůh), strážný duch, duch (zemřelého), čert
- δαίνυμι -ύναι udělit, dáti, chystati; *med.* hostiti, holdovati, pochutnávat si
- δαίωμα -εσθαι dělit, trhati, přidělit
- δαΐιος 3. (2.) (δαῖς) planoucí, ohnivý; nepřátelský, záhubný, bídný; zkušený, znalý (δα-)
- δαῖς -ίδος ἡ pochodeň; požár válečný, bitva, půtka
- δαίς, δαιτός ἡ hostina (též obětní); pokrm, žrádlo
- δαίτη ἡ hostina, hody
- δαιτρεύω -ειν krájet, rozdělovati
- δαιτρόν τό podíl
- δαιτρός ὁ rozdělovač, kráječ
- δαιτροσύνη ἡ umění krájet maso
- δαιτυμών -όνος ὁ host, hodovník
- δαιτύς -ύος hodování
- δαῖφρων 2. zkušené mysli, rozumný, bojovný, krutý, zuřivý
- δαίω -ειν rozžehnouti, zapáliti, vypáliti; *pas. (perf. akt.)* vzplanouti, hořeti; *viz i* δαίωμα (dělit)
- δακέθῡμος 2. hlodavý v srdci, bolestivý
- δάκνω -ειν kousati, hryzati, bodati, trápiti; uštknouti
- δάκρυ τό } slza (pryskyřice)
- δάκρυμα τό }
- δακρυόεις 3. plný slz, plačící
- δάκρυον τό slza
- δακρυπλώω -ειν tonouti v slzách
- δακρυροῶ -εῖν prolévati slzy
- δακρύω -ειν plakati, oplakávati
- δακτύλιος ὁ prsten
- δάκτυλος ὁ prst, palec (*i jako míra* 20¹/₂ mm); stopa veršová (— ∪ ∪)
- δαλός ὁ oharek, hořící poleno, pochodeň
- δαμάζω -ειν krotiti, ujařmiti, podmaniti, přemoci, zmařiti; provdati
- δαμάλης -ου ὁ býk (mladý); podmanitel
- δάμαλις -εως ἡ (*i* δαμάλη) mladá kráva, tele; děvče
- δάμαρ -αρτος ἡ manželka
- δάμνημι, δαμνῶ, δαμῶ *viz* δαμάζω
- δαμόσιος 3. (*dor.*) = δημόσιος; ἡ δ. stan královský
- δανείζω -ειν půjčovati; *med.* vypůjčovati si
- δάνειον τό } půjčka,
- δάνεισμα τό } výpůjčka
- δανεισμός ὁ vypůjčování, lichva
- δανειστής -οῦ ὁ (*i* δανιστής) věřitel, lichvář

δανι- viz δανει-

δᾱνός 3. suchý, vyschlý, hořlavý

δάος τό pochodeň, louč

δᾱος viz δάϊος

δαπάνη ἡ } náklad,

δαπάνημα τό } výlohy,
peněžní prostředky, daň

δαπανηρός 3. } nákladný,

δάπανος 2. } rozmařilý

δαπανῶ -ᾶν výlohy činiti, vynaložiti, vyplýtvati

δάπεδον τό podlaha, půda, průjezd, rovina

δάπτω -ειν roztrhati, rozsápati, rozedříti, strávit, trápit

δαρδάπτω -ειν roztrhati, promarniti

δᾱρεικός ὁ zlatá mince perská (statér)

δαρθάνω -ειν zdřimnouti, usnouti

δᾱρός 3. (dor.) = δηρός (dlouhý)

δάς, δαδός ἡ (=δαῖς) louč, pochodeň

δασα- viz δαίομαι

δάσκιος 2. s hustým stínem, hustý

δάσμευσις -εως ἡ rozdělení

δασμολογῶ -εῖν zdaňovati, daň vymáhati

δασμός ὁ dělení, daň

δασμοφόρος 2. poplatný

δασμοφορῶ -εῖν poplatky dávat, daň platiti

δασπληγίς ἡ tvrdě doléhající, krutá

δασύμαλλος 2. s hustou vlnou

δασύς 3. hustý, hustě zarostlý, huňatý, lesnatý

δασύστερνος 2. s hustě zarostlou hrudí

δατοῦμαι -εῖσθαι rozdělovati, krájeti, rozdupati, oběť dáti

δάφνη ἡ vavřín

δαφνηφόρος 2. zdobený vavřínem (vavřínovým věncem)

δαφινεός 2. (i δαφινός) krvavě zbarvený, ryšavý

δαψιλής 2. štědrý, bohatý, neschetný, rozmařilý

δέ tu, pak, potom, a, však, vždyť, totiž, tak; δε (enkl. přípona postposit. na označení směru) do

δέατ' (δέαται, δέατο) zdá se, zdálo se

δέγμενος viz δέχομαι

δεδάσθαι, δέδαε, δεδάηκα viz δα-

δεδαίεται viz δαίομαι (δατέομαι)

δέδασται viz δαίομαι

δεδαώς viz δα-

δεδέεται (=δέδενται) viz δέω

δέδεγμα viz δέχομαι (δείκνυμι)

δέδηκα viz δαίω

δέδηγμα, δέδηκα viz δάκνω

δέδια (perf. od δείδω) báti se

δεδίσκομαι -εσθαι pozdraviti, vítati

δεδίσσομαι (i δεδίττομαι) -εσθαι děsiti, plašiti; uleknouti se

δεδιώς 3. boje se (δείδω)

δεδμήατο, δέδμημαι viz δαμάζω

δεδμημένος, δέδμητο viz δέμω

δέδοικα -εναι (*perf.* δείδω)
báti se

δεδοκημένος 3. očekávající, čí-
hající, bdělý

δέδορκα viz δέρκομαι

δέδουπα viz δουπῶ

δεδραγμένος viz δράσσομαι

δέδρομε viz τρέχω

δέελος 3. (= δῆλος) zřejmý,
jasný

δέησις -εως ἡ prosba, modlitba
δεῖ (neos.) jest třeba, musí (se);

τὸ δέον povinnost, příležitost
δείγμα τό (δείκνυμι) příklad,
důkaz, ukázka zboží, nástin,
vyobrazení

δειγματίζω -ειν postavit na
pranýř (na odív), vystavit
výsměchu

δείδεκτο, δειδέχ- viz δείκνυμι

δειδήμων 2. bojácný

δειδ- viz δεδ-

δείδω -ειν báti se, leknouti se,
zhroziti se

δειελιῶ -ᾶν svačiti, večereti

δείελος 2. večerní; ὁ δ. večer

δεικανῶμαι -ᾶσθαι vítati, po-
zdravovati

δείκηλον τό zobrazení, předve-
dení, napodobení

δείκνυμι -ύναι } ukazovati,

δεικνύω -ειν } dávatí najevo,
oznamovati, dokazovati, vy-
pravovati; pozdravovati, ví-
tati (*med.*)

δείλαιος 3. ubohý, politování
hodný

δείλη ἡ odpoledne, podvečer

δειλία ἡ (ἡ δειλίη) zbabělost

δειλινός 3. odpolední, k večeru

δειλιῶ -ᾶν býti váhavý, bojác-
ný

δείλομαι -εσθαι zapadati (o
slunci)

δειλός 3. bázlivý, bídný, ubohý

δεῖμα τό hrůza, bázeň, přízrak

δειμαίνω -ειν báti se, naháněti
strachu

δειματῶ -οῦν nahnati strachu

δεῖνα ὅ, ἡ, τό někdo, nějaký

δεινολογοῦμαι -εῖσθαι žalovati
na někoho, naříkati

δεινόπους 2. -ποδος hrozivým
krokem, krokem hrůzy

δεινός 3. hrozný, strašný, ne-
bezpečný; mocný, vznešený,
podivuhodný, neslýchaný;
zkušený, znalý, obratný; τὸ
δ. hrůza, neštěstí, bída; τὰ
δεινότατα nejhorší bezpráví

δεινότης -ητος ἡ hrůza, moc,
síla, bystrost, výmluvnost,
mohutnost

δεινῶ -οῦν zvětšovati, přehá-
něti

δείνωσις -εως ἡ přehánění,
zveličování; rozhořčení

δεινώψ -ῶπος s hrozným po-
hledem

δείους (z δέος) *gen.* od δέος

δείπνηστος ὁ čas k obědu, oběd

δειπνίζω -ειν hostiti

δείπνον τό } jídlo, oběd,

δείπνος ὁ } hostina, pokrm,
večeře

δειπνοποιῶμαι -εῖσθαι jísti,
obědvati

δειπνῶ -εῖν jísti, obědvati

δειράς -άδος ἡ horský hřeben,
útes

δειρή ἡ šíje, krk

δειροτομῶ -εῖν přeříznouti krk,
utíti hlavu

δείρω -ειν = δέρω (odřítí;
stáhnouti)

δεισιδαιμονία ἡ bázeň před
bohy, pověra, náboženství

δεισιδαίμων 2. bohabojný, po-
věřčivý

δέκα (οἱ, αἱ, τά) deset

δεκαδάρχης -ου ὁ náčelník de-
seti mužů, desátník

δεκαδαρχία ἡ velitelství deseti
mužů

δεκάδαρχος = δεκαδάρχης

δεκαδύο = δώδεκα (12)

δεκαετής 2. desetiletý

δεκάκις desetkrát

δεκάμηνος 2. desetiměsíční

δεκαπέντε patnáct

δεκάπηχυς 2. desetiloketní

δεκαπλάσιος 3. desetinásobný

δεκάπλεθρος 2. deset plether
dlouhý (plethron = 30 m)

δεκάρχης -ου ὁ = δεκαδάρχης
(náčelník 10 mužů)

δεκαρχία ἡ = δεκαδαρχία;
vláda deseti

δεκάς -άδος ἡ desítka, dekada

δεκαταῖος 3. desátého dne

δεκατέτταρες -α (-τέσσαρες)
čtrnáct

δεκατευτήριον τό celnice

δεκατεύω -ειν odváděti, uklá-
dati desátý díl

δέκατος 3. desátý; ἡ δ. deseti-
na, desátek

δεκατῶ -οῦν vymáhati desátek;
pas. dávat desátek

δεκάφυλος 2. rozdělený na de-
set kmenů

δεκάχιλοι 3. deset tisíc

δεκέτης 2. (= δεκαετής) de-
setiletý

δέχομαι = δέχομαι (přijímati)

δεκτέος 3. přijatelný

δέκτης -ου ὁ žebrák

δέκτο viz δέχομαι

δεκτός 3. přijatelný, vítaný,
příjemný, příznivý

δελεάζω -ειν lákati, vábiti, na-
strojiti

δέλεαρ -ατος τό vnada, lakadlo

δελτίον τό } psací tabulka; list
δέλτος ἡ }

δέλφαξ -ακος ἡ vepř, sele

δελφίνοφόρος 2. nesoucí delfí-
na

δελφίς -ῖνος ὁ delfín

δέμας τό postava; δ. postavou,
jako, podobný

δέμνιον τό postel, lůžko

δέμω -ειν stavěti, budovati

δενδίλλω -ειν mňkati, upřeně
pohlížeti

δένδρεον τό strom

δενδρήεις 3. bohatý na stromy

δένδριον τό = δένδρον

δενδροκοπῶ -εῖν porážeti stro-
my, pustošiti

δένδρον (δένδρος) τό strom

δενδροτομῶ -εῖν káceti stromy

δεννάζω -ειν posmívati se, po-
mlouvati, urážeti

δέννος ὁ pohana

δέξαι = δεῖξαι (viz δείκνυμι)

δεξαμένη ἡ nádrž, cisterna

δεξιᾶ (δεξιή) ἡ pravice, smlou-
va, slib

- δεξιόβολος ὁ pravicí házející, prakovník
 δεξιολάβος ὁ prakovník, kopiník
 δεξιός 3. pravý, příznivý, zdárný, schopný, chytrý; ἢ δ. pravice; τὸ δ. (τὰ δ.) pravé křídlo
 δεξιόσειρος 2. náruční kůň, zdatný pomocník
 δεξιότης -ητος ἢ zručnost, obratnost
 δεξιῶμαι -οῦσθαι zdraviti, vítati, rozloučiti se
 δεξιόφιν vpravo, s pravé strany
 δεξιτερός 3. pravý (= δέξιος)
 δεξιωμα τὸ stisk rukou, pozdravení, smlouva, přátelství
 δέξω, δέξω viz δέχομαι, δείκνυμι
 δέομαι -εἶσθαι zůstatí vzadu, potřebovati, míti nedostatek; prositi, přátí si, žádati; τὸ δέον potřebná chvíle; εἰς δέον ἔρχεσθαι v pravý čas přijíti na pomoc
 δέος τὸ strach, bázeň, úzkost, nebezpečí
 δέπας τὸ číše, pohár
 δέπαστρον τὸ číška
 δέρα (δέρη) ἢ = δειρή (šíje)
 δέρομαι -εσθαι hleděti, pohlížeti, viděti, žítí
 δέρμα τὸ kůže (syrová i vydělaná), měch
 δερμάτινος 3. kožený
 δέρις -εως ἢ kůže
 δέρτρον τὸ bránice
 δέρω -ειν sedříti, stáhnouti kůži, bítí
 δέσις -εως ἢ vázání, zauzlení
 δέσμα τὸ pouto, vínek (do vlasů)
 δεσμεύω -ειν svázati, uvřhnouti do vězení
 δέσμη (δεσμή) ἢ svazek, otep, snop
 δέσμιος 3. svázaný, poutající
 δεσμός ὁ pouto, řemen, lano (lodní), uzel, nýt, vězení, páska
 δεσμοφύλαξ -κος ὁ strážce věznic
 δεσμῶ -εῖν = δεσμεύω (vázati, dáti do vězení)
 δέσωμα τὸ pouto, spoutání
 δεσмотήριον τὸ vězení
 δεσμότης -ου ὁ (fem. δεσμῶτις -ιδος) spoutaný, zajatý
 δεσπόζω -ειν vládnouti, ovládati, poroučeti
 δέσποινα ἢ paní, panovnice, manželka
 δεσποσύνη ἢ samovláda, panství
 δεσπότης -ου ὁ pán, vládce, majitel
 δεσποτικός 3. pánovitý, vlády schopný
 δεσπότης -ιδος ἢ = δέσποινα
 δετή ἢ svazek loučí, pochodeň
 δεύομαι (δεύμενος) -εσθαι viz δέομαι
 δεῦρο (ἢ δεύρω) sem, honem, nuže; μέχρι δεῦρο dodneška
 δεύτερος 3. (superl. k δεύτερος) poslední

- δεῦτε sem, nuže, vzhůru
 δευτεραγωνιστής -ου ὁ druhý herec (účastník)
 δευτεραῖος 3. druhého dne (přícházející)
 δευτερεῖα τὰ druhá cena, druhé místo
 δευτερόπρωτος 2. druhý mezi prvními (po prvním)
 δεύτερος 3. druhý, příští; (τὸ) δ. po druhé; druhý v řadě; τὰ δ. druhá cena
 δέω -ειν postříkati, smočiti; chybiti (se), nedosáhnouti; med. pohřešovati, potřebovati, nedostávat se, býti chabý
 δεχήμερος 2. desetidenní
 δέχομαι -εσθαι přijmouti, vzíti si (násilím), chopiti se, snášeti, čekati, chytati, vzejíti, uznati, zvoliti si, pokládati, odolati, souviseti
 δέψω -ειν měkčiti, hnísti
 δέω -εῖν vázati, poutati, uvrhnouti do vězení; pohřešovati (τινός); πολλοῦ δέω jsem toho dalek; δεῖ jest třeba, ὀλίγου δεῖν stěží, sotva; viz i δέομαι
 δῆ již, už hned, tedy, jistě, ovšem, jen (se záporou), pak, přece, konečně, teprve
 δῆγμα τό }
 δηγμός ὁ } kousnutí, bodnutí
 δηθά dlouho, dávno
 δῆθεν zřejmě, domněle, ovšem
 δηθύνω -ειν prodlévati, meškati
 δῆϊος 3. zhoubný, lýtý, zuřivý; ὁ δ. vrah, nepřítel
 δηϊότης -ῆτος ἡ zuřivost, vra-va válečná, boj
 δηϊῶ -οῦν viz δηῶ -οῦν (zuřiti, porážeti)
 δηλαδὴ ovšem, zřejmě, jako by
 δηλαυγῶς zcela jasně
 δήλημα τό škoda, zkáza
 δηλήμων 2. záhubný
 δήλησις -εως ἡ poškození, záhuba
 δηλονότι (= δῆλον ὅτι) ovšem, zajisté, totiž
 δῆλος 3. zřejmý, zřetelný, jasný
 δηλοῦμαι -εῖσθαι škoditi, hubiti, zničiti, pustošiti, zabíti
 δηλῶ -οῦν vyjeviti, ukázati, dokázati, ohlásiti; δηλοῖ jest zřejmé
 δήλωσις -εως ἡ objasnění, rozkaz, důkaz, vypravování
 δημαγωγός ὁ vůdce lidu
 δημαγωγῶ -εῖν vésti lid, lichocením atd. získati, veřejně mluvit
 δήμαρχος ὁ představený obce (okresu); tribun lidu
 δήμευσις -εως ἡ zabavení jmění
 δημεύω -ειν zabaviti, zveřejniti, oznámiti
 δημηγορίᾱ ἡ veřejná řeč (činnost)
 δημηγορικός 3. hodný veřejného řečníka
 δημηγόρος ὁ veřejný (lidový) řečník

- δημηγορῶ -εἶν veřejně (před lidem) řečniti
 δημοεργός 2. veřejně činný, prospěšný (= δημιουργός)
 δήμιος 2. veřejný, obecní; ὁ δ. veřejný sluha, popravčí
 δημιουργία ἡ práce, řemeslo, výcvik (τινός v něčem); tvorivost, stvoření
 δημιουργικός 3. řemeslný
 δημιουργός 2. pracující, znalý řemesla (umění); ὁ δ. řemeslník, umělec, tvůrce, původce, správce, představený
 δημιουργῶ -εἶν provozovati řemeslo, tvořiti
 δημοβόρος 2. jmění národa utrácující
 δημογέρων -οντος ὁ starší lidu (obce)
 δημόθεν z lidu, z prostředků obce
 δημοκρατία ἡ (ἰ -τίη) vláda lidu, demokracie
 δημοκρατικός 3. lidový, demokratický
 δημοκρατοῦμαι -εἶσθαι míti svobodné zřízení (ústavu)
 δημόλευστος 2. lidem ukamenovaný
 δῆμος ὁ kraj, země, župa, okres, dědina; lid, shromáždění lidu, demokracie
 δημός ὁ tuk, sádlo
 δημοσιεύω -εἶν zabaviti, rozhlásiti, veřejnou činnost konati, státu sloužiti
 δημόσιος 3. veřejný; ὁ δ. státní otrok, zřízenec (liktor); τὸ δ. obec, stát, obecní majetek, veřejné záležitosti (blaho, pokladnice, vězení); δημοσίᾳ (δημοσίῃ) veřejně, jménem státu
 δημοσιῶ -οῦν zabaviti (pro stát)
 δημοτελής 2. veřejný, obecní
 δημοτεύομαι -εσθαι náležeti k okresu (dému)
 δημότης -ου ὁ muž z lidu, soukromník, spoluobčan, krajan
 δημοτικός 3. lidový, obyčejný, u lidu oblíbený, demokratický, přítel lidu
 δημοῦχος 2. obývající kraj; obyvatel, vládce (kraje)
 δημώδης 2. lidový, obyčejný, všeobecně známý
 δῆν dlouho
 δηναιός 3. dlouhověký
 δηνάριον τό denár (římská mince)
 δῆνος τό (pl. δήνεα) rozhodnutí, rada, myšlenka
 δῆνος 3. = δήμιος (zhoubný)
 δήποτε jednou, někdy, konečně
 δήπου vskutku, jistě, ovšem, totiž, přece
 δήπουθεν opravdu (= δήπου)
 δῆρις -ιος ἡ boj, půtka
 δηρίω -εἶν (ἰ med.) příti se
 δηριῶμαι -ᾶσθαι potýkati se, zápasiti, příti se
 δηρός 2. dlouhý, dávný
 δησάσκετο, δῆσε viz δέω
 δῆτα rozhodně, skutečně, ovšem, pak, vlastně; οὐ δ. již nikdy
 δήω -εἶν (s význ. fut.) naleznou, dosáhnou

- δηῶ -οῦν pleniti, pustošiti, hubiti
- διά veskrze, zcela, na různé strany; *předl. s gen. skrze, mezi, po (těž pouhý instr.); předl. s ak. pro, dle, po*
- διαβαδίζω -ειν projíti, překročiti
- διαβαίνω -ειν přejíti; přepraviti (se)
- διαβάλλω -ειν přenést, přejeti, přeplaviti se; rozdvojiti, pomlouvati, tupiti, klamati, obviniti
- διάβασις -εως ἢ přechod, brod, most
- διαβατέος 3. co jest nutno přejíti
- διαβατήρια τά oběť za šťastný přechod
- διαβατός 2. překročitelný, schůdný
- διαβεβαιοῦμαι -οῦσθαι ujistiti, potvrditi, zcela jistě říkati
- διαβιβάζω -ειν převésti, přepraviti
- διαβιῶ -οῦν prožiti, svůj život dovésti ke konci, stále žiti
- διαβλέπω -ειν prohlédnouti, ohlédnouti se, přihlížeti, pozorovati, ztrnule před sebe hleděti
- διαβολή ἢ pomluva, obvinění, špatná pověst, podezření, nenávist
- διάβολος 2. pomlouvачný, nenávistný; ὁ δ. rozkolník, ďábel
- διαβόρος 2. stravující, šízravý
- διαβουλεύω -ειν až do konce raditi (vésti členství rady); *med. raditi se, uvažovati*
- διαβοῶ -ᾶν o závod křičeti, vykřičeti, rozhlásiti
- διάβροχος 2. promoklý, provlhlý, zatopený, skropený
- διαβύνω -ειν (*i* -βῦνω -εῖν) prostrčiti, proraziti
- διαγγέλλω -ειν rozhlásiti, oznámiti skrze posla; *med. rozkaz si sdělovati*
- διάγγελος ὁ zpravodaj, vyjednávač, posel
- διαγελῶ -ᾶν vysmáti se, učiniti směšným
- διαγίγνομαι -εσθαι udržeti se (při životě), ztráviti, prožiti, uplynouti, do konce zůstat; διαγίγνομαι γράφων neustále píše
- διαγιγνώσκω -ειν rozeznati, poznati, rozhodnouti, rozsouditi
- διαγιν- = διαγιν-
- διαγκυλίζομαι } býti připraven
-εσθαι }
διαγκυλοῦμαι } vrhnouti oštěp,
-οῦσθαι } napřáhnouti
- διαγλάφω -ειν vydlabati, vyhloubiti
- διαγνώμη ἢ rozlišení, rozhodnutí, rozsudek, rozvaha
- διαγνωρίζω -ειν uvést ve známost, rozhlašovati
- διάγνωσις -εως ἢ viz διαγνώμη (rozhodnutí)
- διαγογγύζω -ειν stále (hlasitě) mručeti

- διαγορεύω -ειν vypovídati, poroučeti
- διάγραμμα τό obrys, kresba, obrazec, rozkaz
- διαγράφω -ειν nakresliti, namalovati, přepsati, škrtnouti
- διαγρηγορῶ -εἶν probdíti
- διάγω -ειν převéztí, odvéztí, doprovoditi, odvésti, vésti si; ztráviti, dlíti, býti, žíti, provésti; διάγω σκοπῶν stále uvažují
- διαγωγή ἡ vedení, způsob života, kratochvíle
- διαγωνίζομαι -εσθαι závoditi, zápasiti, vésti soudní spor
- διαδαίομαι -εσθαι rozdělití, zničití
- διαδάπτω -ειν roztrhati, rozsápati
- διαδατοῦμαι -εἶσθαι rozdělití
- διαδείκνυμι -ύναι přesně ukázati, udati, dokázati; neos. διέδειξε bylo jasné
- διαδέχομαι viz διαδέχομαι
- διαδέξιος 2. s velmi příznivým znamením
- διαδέρκομαι -εσθαι prohlédnouti
- διαδέχομαι -εσθαι přejmouti, přijmouti, odloučiti se, nastoupiti, střídati se
- διαδέω -εἶν ovázati, přivázati, spoutati
- διάδηλος 2. zcela zřetelný
- διαδηλοῦμαι -εἶσθαι roztrhati, zcela zničití
- διαδηλῶ -οῦν zřetelně znázorniti
- διάδημα τό čelenka, diadem
- διαδιδράσκω (i -διδρῆσκω) -ειν uprchnouti, uniknouti, rozutéci se
- διαδίδωμι -όναι rozdati, odvzdati, rozšířiti, z ruky do ruky podávati
- διαδικάζω -ειν rozsouditi, vésti při
- διαδικαιῶ -οῦν obhajovati, zastávati správnost něčeho
- διαδικασίᾱ ἡ rozhodnutí, spor o přednost
- διαδοχή ἡ převzetí, nastoupení, nástupnictví, vystřídání, dědictví
- διάδοχος 2. přejímající; ὁ δ. nástupce, dědic
- διαδραμεῖν (inf. aor.) viz διατρέχω
- διαδραῖναι (-δρῆναι) viz διαδιδράσκω
- διαδρηστεύω -ειν uniknouti
- διαδύομαι -εσθαι proklouznouti, uniknouti
- διάδω -ειν neshodovati se
- διαδωροῦμαι -εἶσθαι darem rozdávatí
- διαείδομαι -εσθαι dáti se ukázati, jasně se jeviti, osvědčiti se
- διαζάω -ῆν zůstatí na živu, živořiti
- διαζεύγνυμι -ναι rozpojiti, odděliti
- διάζευξις -εως ἡ odloučení
- διάζωμα τό pás, rouška
- διαζώννυμι -ύναι opásati, zakrýti, obklopiti, ohraditi
- διαζώω = διαζάω
- διάημι -ναι provanouti

διαθειῶ -οῦν sirou vykouriti
διαθερμαίνω -ειν rozehřívati (se)

διάθερμος 2. rozohněný, horký
διάθεσις -εως ἢ postavení, uspořádání, stav, zřízení, zobrazení, smýšlení, nálada

διαθέτης -ου ὁ pořadatel

διαθέω -εῖν proběhnouti, o závod běžeti, rychle se rozšířiti

διαθεῶμαι -ᾷσθαι zevrubně pozorovati, si prohlížeti

διαθήκη ἢ uspořádání, opatření, závěť, zákon

διαθορυβῶ -ειν silně znepokojovati

διαθρέω -εῖν ohlížeti se, prohlížeti, vyhlédnouti si

διαθορῶ -εῖν roztrousiti (pověst)

διαθορῶλῶ -εῖν rozšířiti, všeobecně ve známost uvésti

διαθρύπτω -ειν roztlouci, lámati; zhýčkat, činiti pyšným

διαί = διά

διαιθριάζει (neos.) jasní se

διαιθύσσω -ειν provívati, rychle proniknouti

διαίνω -ειν smáčeti

διαίρεσις -εως ἢ rozdělení, oddělení, rozlišení

διαίρετος 2. rozdělený, dělitelný, rozeznatelný, vyložitelný

διαίρω -εῖν rozdělit, odloučit, strhnouti, vyložit, rozlišit, rozhodnouti, vysvětliti

διαισθάνομαι -εσθαι důkladně pozorovati, rozeznávat

διᾱίτσω -ειν = διᾱίσσω (proniknouti)

διαῖστῶ -οῦν usmrtiti

δίαιτα ἢ, διαίτημα τό život, způsob života, živobytí, pobyt, styk, ošetřování, strava (dieta); bydliště; rozhodčí soud

δαιτητής -οῦ ὁ rozhodčí, smírčí soudce

δαιτῶ -ᾷν udržovati na životě, léčiti; med. žít, zdržovati se, stýkati se; rozhodovati (i soudně)

διακαθαίρω -ειν } zcela

διακαθαρίζω -ειν } očistiti

διακαίω -ειν propáliti, vypáliti, rozohniti

διακαλύπτω -ειν zcela odhaliti

διακαρτερῶ -εῖν vytrvati stále, býti vytrvalý

διακατελέγχομαι -εσθαι zcela vyvrátiti

διακεάζω -ειν rozstípnouti

διάκειμαι -εῖσθαι býti v postavení (náladě), smýšleti, míti se, býti, chovati se, býti určen; ταραχωδέστατα δ. podléhati bouřlivým náladám

διακείρω -ειν rozstříhnouti, zmařiti

διακελεύομαι -εσθαι domlouvati, povzbuzovati

διακελευσμός ὁ vzájemné povzbuzování

διάκενος 2. prázdný (mezi něčím); τὸ δ. prázdný prostor (nestřežené místo)

διακηρῶκεύομαι -εσθαι vyjednávati skrze hlasatele

- διακινδυνεύω -ειν vydati se
v nebezpečí, v boj se pustiti,
odvážiti se
- διακινῶ -εῖν pohybovati, otřá-
sati, ve zmatek uvést
- διακλάω -ᾶν rozlomit
- διακλέπτω -ειν ukrásti, zachrá-
niti z nebezpečí, zraditi, tajně
uschovati
- διακληρῶ -οῦν vylosovati
- διακομιδή ἢ přepravení
- διακομίζω -ειν přepraviti, od-
vézt; *pas.* přejíti, přepraviti
se
- διακόνημα τό posluha, služba
- διακονία ἢ služba, příkaz; úřad
diakona
- διακονικός 3. sloužící, úslužný,
k službě způsobilý
- διάκονος ὁ (ἡ) sluha, pomoc-
ník, diakon
- διακοντίζομαι -εσθαι závoditi
oštěpem
- διακονῶ -εῖν sloužiti, obstará-
vati, vyřídit, zastávat, pod-
porovati, býti diakonem
- διακόπτω -ειν proraziti, rozbít,
proniknouti, protrhnouti
- διάκορος 2. (κορέννυμι) zcela
nasycený, přesycený
- διακόσιοι 3. dvě stě
- διακόσμησις -εως ἡ } zařízení,
διάκοσμος ὁ } uspořá-
dání (v bitvě)
- διακοσμῶ -εῖν rozdělit, upra-
viti, uspořádati
- διακούω -εῖν vyslyšeti, vyslý-
chat, slyšeti až do konce
- διακριβῶ -οῦν pečlivě vykoná-
vati; *med.* pečlivě zkoumati,
- hloubati, znáti; τὸ διακριβοῦ-
σθαι mudrování
- διακριδόν rozdílně, obzvláště
- διακρίνω -ειν odloučiti, rozli-
šiti, rozeznávat, posouditi,
vybrati; *med.* rozdělit se,
měřiti se s někým, smířiti se;
pochybovati, vyjmouti, roz-
hodnouti
- διάκρισις -εως ἡ oddělení, roz-
lišení, rozhodnutí, mezera,
spor
- διακριτέος 3. co jest nutno roz-
hodnouti
- διακριτικός 3. vhodný k rozli-
šení
- διάκρουσις -εως ἡ meškání,
otálení
- διακρούω -ειν přerušiti; *med.*
odraziti, odmítnouti, oklama-
ti, odsunouti
- διάκτορος ὁ průvodce, posel
- διακυκῶ ᾶν promísiti
- διακύπτω -ειν vyhlížeti, na-
hnouti se ven (ze žaláře
διὰ τῆς γοργύρης)
- διακώλυσις -εως ἡ překážka
- διακωλύτης -οῦ ὁ ten, kdo pře-
káží
- διακωλύω -ειν překážeti, za-
braňovati (rozhodně)
- διακωμῶδῶ -εῖν posmívati se,
tropiti si žerty
- διακωχή ἡ (ἡ διοκωχή) zasta-
vení, úleva
- διαλαγχάνω -ειν vylosovati, lo-
sem přidělit, rozdělit se
- διαλαλῶ -εῖν projednávat, vy-
tlachati

διαλαμβάνω -ειν rozebrati, děliti, lišiti, přijmouti podíl, uchopiti, pochopiti, přerušiti, probrati, mezi sebe rozdělití, na dvě strany rozdělití, uvážiti, věřiti

διαλάμπω -ειν prosvítati

διαλανθάνω -ειν zůstatí v skrytu (nepoznán), zaniknouti

διαλέγω -ειν vybíráti; *med.* rozjímati, umlouvati se, projednávatí, rozmlouvati, baviti se, přednáseti

διάλειμμα τό (λείπω) přestávka, mezera

διαλείπω -ειν vynechatí, upustiti; (*se záποrem a přech.*) stále; *intr.* býti mezi něčím (vzdálen), minouti (o čase); τὸ διαλείπον prostor (mezi něčím); διαλείπω ζητῶν přestávám pátrati

διαλεκτικός 3. obratný v hovoru (debatě); ἢ δ. umění obratně mluvití (dialektika), logika

διάλεκτος ἢ rozmluva, způsob řeči, nářečí

διαλελαμμένος viz διαλαμβάνω
διάλευκος 2. bělavý, bílý

διαλιμπάνω -ειν přestávati

διαλλαγή ἢ výměna, usmíření, vyrovnání

διαλλακτής -οῦ ὁ zprostředkovatel míru

διαλλάσσω (*i* -αλλάττω) -ειν vyměnití, rozloučiti; *intr.* lišiti se; *med.* vyměnití si, usmířiti se, lišiti se, vzdáti se

διαλογίζομαι -εσθαι rozvažovati, vzájemně zkoumatí

διαλογισμός ὁ zkoumání, myšlenka, zásada, pochybnost

διάλογος ὁ rozmluva

διαλοιδοροῦμαι -εῖσθαι prudce spílati

διαλυμαίνομαι -εσθαι krutě zacházeti s někým (τινά), vrhati do záhuby, znetvořiti

διάλυσις -εως rozpuštění, oddělení, zničení, stržení; zastavení nepřátelství, smíření, zaplacení

διαλυτής -οῦ ὁ rušitel, zrádce

διαλυτός 3. rozlučitelný

διαλύω -ειν rozloučiti, dělití, zničiti, ukončiti, přerušiti, zaplatiti, strhnouti, ztroskotati; *med. a pas.* oddělití se, zemřítí, smířiti se, nezdařiti se, rozejítí se

διαμαρτάνω -ειν zcela se mýlití, chybití se, nedosáhnouti

διαμαρτία ἢ chyba, omyl

διαμαρτύρομαι -εσθαι volati za svědka, přísahati, ujišťovati

διαμαρτυρῶ -εῖν vyvrátiti svědecký

διαμαστιγῶ -οῦν zbičovati

διαμάχομαι -εσθαι vybojovati, vzpíratí se, prosaditi, přítí se, usilovati

διαμείβω -ειν vyměnití, vystřídati, projítí

διαμέλλησις -εως ἢ váhání, otálení

διαμέλλω -ειν váhati, odkládati

διαμέφομαι -εσθαι přísně káratí

διαμένω -ειν setrvati, vytrvati;
s přech. neustále

διαμερίζω -ειν rozdělití, roz-
dvojiti (se)

διαμερισμός ó rozdělení, nejed-
notnost

διαμέτρητος 2. vyměřený

διάμετρος ἡ průměr, úhlopříč-
na

διαμετρῶ -εῖν vyměřiti, odmě-
řiti; med. mezi sebou rozdě-
liti

διαμηχανῶμαι -ᾷσθαι vymys-
liti, domysliti, zaměstnávatí
se, způsobiti

διαμιλλῶμαι -ᾷσθαι závoditi

διαμιμνήσκομαι -εσθαι pevně
na paměti míti, vzpomínati si

διαμιστύλλω -ειν na kousky
rozděliti

διαμνημονεύω -ειν stále vzpo-
mínati si, připomínati

διαμοιρῶ -ᾷν rozdělití, roztr-
hati

διαμπάξ zcela, veskrze

διαμπερές veskrze, dokonce,
napořád, ustavičně, zcela

διαμυθολογῶ -εῖν zabývati se,
baviti se, rozhlašovati, roz-
mlouvati

διαμφισβήτησις -εως ἡ po-
chybnost, spor

διαμφισβητῶ -εῖν příti se, zá-
pasiti

διαμῶ -ᾷν protíti, rozedrati,
rozrýti

διαναγιγνώσκω -ειν do konce
přečísti

διαναγκάζω -ειν nutiti

διαναπαύω -ειν popřáti zatím
oddechu; med. odpočinouti si
(zatím)

διανασμαχῶ -εῖν bojovati na
moři rozhodný boj

διάνδιχα na dvě strany, rozdíl-
ně

διᾱνεκῆς 2. = διηνεκῆς (stálý,
nepřerušený)

διανέμω -ειν přiděliti, rozdě-
liti, rozšířiti

διανεύω -ειν přikývnouti

διανέω -εῖν proplavati, přepla-
vati

διανήχομαι -εσθαι plováním se
zachrániti

διανίσταμαι -ασθαι zdvihnouti
se, ustoupiti, povstati; akt.
buditi

διανόημα τό myšlenka, záměr,
rozhodnutí

διάνοια ἡ myšlení, rozum,
smýšlení, myšlenka, úmysl,
duše, mysl, odvaha

διανοίγω -ειν otevřítí, rozevřítí

διανομή ἡ rozdělení

διανοοῦμαι -εῖσθαι rozvažova-
ti, míniti, míti na mysli, od-
hodlati se

διανυκτερεύω -ειν přenocovati

διανύω -ειν (i διανύτω) zcela
ukončiti, dokonati, uraziti
(cestu)

διαπαιδεύω -ειν náležitě vzdě-
lávati

διαπαντός veskrze, vždy

διαπαρατριβή ἡ hádka, spor

διαπαρθενεύω -ειν zprzniti,
zbaviti panenství

διαπασσαλεύω -ειν přibíti hře-
by na kříž
 διαπάσσω -ειν prosypati, roz-
sypati, nasypati
 διαπαύομαι přestati, přestávku
učiniti, rozprustiti
 διαπειλῶ -εἶν (nebezpečně) vy-
hrožovati
 διάπειρα ἡ zkouška, pokus
 διαπείρω -ειν probodnouti
 διαπειρῶμαι -ᾷσθαι zkoušeti,
poznávat, dovídati se
 διαπέμπω -ειν poslati, rozeslati
 διαπεραίνω -ειν zcela dokončiti
 διαπεραιῶ -οῦν přepraviti, pře-
vézti; vytasiti
 διαπερῶ -ᾶν přejíti, přepraviti,
proniknouti, přestáti
 διαπέρθω -ειν úplně vyhladiti,
vyvrátiti
 διαπέτομαι -εσθαι proletěti,
odletěti
 διαπηδῶ -ᾶν přeskočiti
 διαπίμπλημι -άναι zcela na-
plniti
 διαπίνω -ειν píti o závod, po-
píjeti
 διαπίπτω -ειν rozpadnouti se,
propadnouti; proniknouti
 διαπιστεύω -ειν svěřiti, upřímně
věřiti
 διαπιστῶ -εἶν vůbec nevěřiti
 διαπλέκω -ειν proplést, oplést,
zaplésti, dokončiti
 διαπλέω -εἶν přeplouti, pro-
plouti, přepraviti
 διαπλήσσω -ειν rozraziti, roz-
štípnouti
 διαπλίσσω -ειν roztáhnouti;
med. široce kráčet

διάπλοος ὁ (ἢ διάπλους) pře-
jezd, brod, plavba
 διαπνέω -εἶν provanouti, odva-
nouti, oddychnouti si
 διαποικίλλω -ειν zcela (pestře)
vyzdobiti, vykrášliti
 διαπολέμησις -εως ἡ ukončení
války
 διαπολεμῶ -εἶν stále bojovati,
vybojovati, dobojovati
 διαπολιορκῶ -εἶν obléhati až
do konce
 διαπολιτεύομαι -εσθαι s někým
politicky soupeřiti
 διαπομπή ἡ posláni, poselstvo
 διαπόντιος 2. zámořský
 διαπονῶ -εἶν horlivě pracovati,
provést, otužiti; med. namá-
hati se, cvičiti se, zlobiti se
 διαπορεύω -ειν převézt, pře-
praviti; pas. projíti
 διαπορθμεύω -ειν přejeti, pře-
vézt, donést
 διαπορθῶ -εἶν napořád hubiti,
vyhladiti
 διαπορῶ -εἶν (ἢ med.) býti na
rozpacích; zkoumati, vyšetřo-
vati až do konce
 διαπραγματεύομαι -εσθαι ze-
vrubně zkoumati; pro zisk
něco podnikati, vydělati si
 διαπραθέειν inf. aor. od δια-
πέρθω
 διαπραῖσσω -ειν (ἢ -πράττω,
-πρήσσω) provést, ukončiti;
vymáhati; med. prosaditi,
opatřiti si, vyjednávat; u-
smrtiti
 διαπρεπής 2. vynikající, skvělý

διαπρέπω -ειν vyniknouti, vy-
 zdobiti
 διαπρεσβεύομαι -εσθαι vyslan-
 ce kolem posílati
 διαπρήσσω = διαπράσσω
 διαπρηστεύω -ειν vysmívati se;
 zraditi
 διαπρίω -ειν (*perf.* -πέπρισμαι)
 přepilovati, rozřezati; rozlítiti
 se
 διαπρό veskrze
 διαπρύσιος 3. (2.) pronikavě,
 daleko
 διαπτοιῶ -εῖν (*i* -πτοῶ) zapla-
 šiti, zahrati
 διαπτύσσω -ειν rozvinouti, ro-
 zevřítí
 διαπτύω -ειν naplívnoti, po-
 plivati
 διαπυνθάνομαι -εσθαι vyptá-
 vati se
 διάπυρος 2. žhavý, ohnivý
 διαπωλῶ -εῖν prodati, rozpro-
 dávatí
 διαπράσσω -ειν proraziti
 διαρθρῶ -οῦν rozdělití, rozčle-
 niti, zřetelně (článkovaně)
 mluvití
 διαριθμῶ -εῖν vypočítati, pře-
 počítati, rozeznati, posouditi
 διαρκής 2. dostatečný
 διαρκῶ -εῖν dostačiti, vydržeti,
 trvati
 διαρπαγή ἢ plenění, loupení
 διαρπάζω -ειν rozsápati, vy-
 pleniti, oloupiti
 διαρραίνω -ειν postříkati, roz-
 stříkovati se (*med.*)
 διαρραίω -ειν rozbítí, rozbořiti,
 vyhubiti

διαρρέω -εῖν roztékati se, mí-
 zeti, protékati
 διαρρήγνυμι -ύναι prolomiti,
 roztrhati, zničiti; *pas.* roz-
 trhnouti se
 διαρρήδην výslovně, jasně
 διαρρήσσω = διαρρήγνυμι
 διαρρίπτω -ειν (*i* -ρίπτῶ -εῖν)
 prohoditi, rozhoditi, rozdělití
 διάρριψις -εως ἢ rozházení
 διάρροια ἢ průjem, úplavice
 διαρροιζῶ -εῖν s hukotem pro-
 nikati, zasvištěti
 διάρρους ὁ průtok, tok
 διασαφηνίζω -ειν } zřetelně
 διασαφῶ -εῖν } vyjádřiti,
 (líčiti, vypravovati)
 διασείω -ειν otrásti, vzrušiti,
 vydírati, převrátiti, zviklati
 διασεύομαι -εσθαι proběhnouti,
 vyřítiti se, proniknouti
 διασημαίνω -ειν označiti, ozná-
 miti
 διάσημος 2. daleko zřetelný,
 slyšitelný, srozumitelný
 διασίζω -ειν vypískati
 διασιωπῶ -ᾶν stále mlčeti, za-
 mlčeti
 διασκάπτω -ειν prokopati
 διασκαρῖφῶμαι -ᾶσθαι zahra-
 bati si, rozškrabati
 διασκεδάννυμι -ύναι rozptýlití,
 rozmetati, zrušiti, rozpouštětí
 διασκέπτομαι -εσθαι (= δια-
 σκοπῶ) zkoumati, uvážiti
 διασκευάζομαι -εσθαι připa-
 vovati se, zbrojití se
 διασκηνῶ -εῖν (*i* -οῦν) rozdělití
 se do stanů, bydletí porůznu,
 vzdáliti se ze stanu

διασκίδνημι = διασκεδάννυμι
(rozptylovatí)

διασκοπῶ -εῖν prozkoumati,
rozvážiti, pochopiti

διασκοπιῶμαι -ᾷσθαι vyhlížeti,
vyzvídati

διασκορπίζω -ειν rozsypati,
rozptýliti, přeházeti, plýtvati

διασμάω -ᾶν (-εῖν) vytřítí, vy-
mýti

διασπάω -ᾶν roztáhnouti, roz-
trhnouti, zničiti, zrušiti, roze-
stoupiti se, rozptýliti se

διασπείρω -ειν roztrousiti, roz-
ptýliti (se)

διασπορά ἢ rozptýlení, vyhnan-
ství

διασπουδάζω -ειν namáhati se,
horlivě vykonávatí

διάσσω -ειν (i -ττω) rychle
projeti; proniknouti, proběh-
nouti

διάστασις -εως ἢ vzdálenost,
mezera; rozkol, nepřátelství

διασταυροῦμαι -οὔσθαι kolo-
vou hradbou uzavříti

διαστέλλω -ειν rozdělití, roze-
znati, naříditi

διάστημα τό vzdálenost, me-
zera, mezidobí

διαστίζω -ειν znaménky rozdě-
liti

διαστοιβάζω -ειν ucpati, ve-
cpati, vsunouti

διαστοιχίζομαι -εσθαι rozdělití,
přiděliti

διαστολή ἢ oddělení, rozdíl

διαστρέφω -ειν otočiti, přemě-
nití, odvrátiti, překroutiti

διάστροφος 2. převrácený,
zmrzačený, zmatený, zakří-
vený

διασύρω -ειν přetřásati, vysmí-
vati se

διασφακτήρ -ῆρος rozřezáva-
jící, vraždící

διασφάξ -άγος ἢ rokle, pro-
past, trhlina

διασφενδονῶ -ᾶν vymrštiti, roz-
trhnouti

διασχίζω -ειν rozštípnouti, roz-
trhati

διασώζω -ειν zachrániti, ucho-
vati, zachovávatí

διαταγή ἢ } uspořádání, po-
διάταγμα τό } stavení, příkázání

διατάμνω -ειν rozříznouti

διάταξις -εως ἢ rozestavení,
postavení, výzva

διαταράσσω -ειν (-ταράττω)
do zmatku uvéstí, poděsiti

διατάττω -ειν (-τάσσω) uspo-
řádati, rozestaviti, nařizovati

διατείνω -ειν napínati; *intr.*
táhnouti se; *med.* namáhati
se, rozpřáhnouti se, ujišto-
vati, míti luk napjatý; vyna-
ložití, usilovati, směřovati,
sahati

διατειχίζω -ειν zazdítí, uzavří-
ti, přehraditi

διατείχισμα τό přehrada, pev-
nost

διατελευτῶ -ᾶν zcela ukončiti

διατελής 2. nepřerušený, stálý

διατελῶ -εῖν provéstí, skončiti,
vytrvati; s přech. stále, vy-
trvale

- διατέμνω -ειν rozseknouti, rozříznouti
- διατετραίνω -ειν provrtati, pro-raziti
- διατήκω -ειν rozpustiti; *med.* títati, rozpouštěti se
- διατηρῶ -εἶν střežiti, chrániti, míti se na pozor
- διατίθημι -έναι rozložití, uspořádati, přednésti, naladiti, přivést; *med.* určití (v závěti), prodati, provozovati, svěřiti, urovnati, přeměnití, zohaviti, navést; διατεθῆναι býti naladěn, smýšlení nabýti
- διατινάσσω -ειν potřásati, roztráštiti
- διατμήγω -ειν rozříznouti, rozptýlití, odloučiti
- διάτορος 2. provrtaný, těsně svírající
- διατρέπω -ειν odvracetí, převracetí, kaziti
- διατρέφω -ειν vyživiti; *med.* protlouci se, proniknouti
- διατρέχω -ειν proběhnouti
- διατρέω -εἶν rozprchnouti se
- διατριβή ἢ ztráta času, prodlévání, chvíle, zábava, živobytí, váhání, zabývání se něčím, rozmluva, styk, studium, živobytí, zaměstnání
- διατρίβω -ειν rozdrtití, prodlévati, zadržetí, zamezití; stýkati se, zabývatí se, trávití, rozmlouvati, meškati
- διατροφή ἢ živobytí
- διατρύγιος 2. různě dozrálý
- διατρυφέν od διαθρύπτω
- διατρώγω -ειν rozhryzati
- διαυγάζω -ειν (i διαυγῶ -εἶν) prosvítati, rozednívati se
- διαυγής 2. prosvítající, průhledný, čistý
- δίαιλος ὁ dvojí běh (cesta); průchod, úžina
- διαφαγεῖν viz διεσθίω
- διαφάδην zjevně, výslovně
- διαφαίνω -ειν prosvěcovati; *pas.* prosvítati, objeviti se
- διαφάνεια ἢ průhlednost
- διαφανής 2. průhledný, jasný, zřejmý
- διαφερόντως *adv.* rozdílně, obzvláště
- διαφέρω -ειν přenášeti, vynášeti, donášeti, roznášeti, dokončeti, trávití, snášeti, lišiti se, vynikati, rozdvojiti se, přítí se; διαφέρει (neos.) záleží na tom; τὸ διαφέρον sporný bod
- διαφεύγω -ειν uniknouti, vymizeti, proniknouti
- διάφευξις -εως ἢ uniknutí, útěk
- διαφημίζω -ειν rozšířiti pověst
- διαφθειρέσκω *frekvent.* od διαφθείρω
- διαφθείρω -ειν zahubiti, zničití; *pas.* zaniknouti, přijíti o život; zhoršiti, svěsti, podplatiti, znetvořiti, urazití, kaziti, zrušiti
- διαφθορά ἢ zničení, zkáza, záhuba, zmrzačení
- διαφθορεύς -έως ὁ ničitel, svůdce
- διαφίημι -έναι propustiti, rozpustiti

διαφοιβάζω -ειν uvéstí do vzru-
šení (šílenství)

διαφοιτῶ -ᾶν (*i* -εῖν) obcházeti,
přecházeti, pobíhati sem a
tam, procházeti se

διαφορᾶ ἡ (*i* -φορῇ) rozdíl-
nost, přednost, rozdvojenost,
svár

διάφορος 2. rozdílný, nejednot-
ný, nepřátelský, vynikající;
τὸ δ. rozdíl, sporná věc, zisk,
cena, prospěch

διαφορῶ -εῖν přenéstí, vylou-
piti, rozšířiti, roztrhati, zni-
čiti

διάφραγμα τὸ přepážka, příční
stěna, bránice

διαφράζω -ειν zevrubně ozná-
miti, vyříditi

διαφρέω -εῖν propustiti

διαφυγγάνω = διαφεύγω (útě-
kem proběhnouti)

διαφυγή ἡ uniknutí; způsoby
uniknutí (*plur.*)

διαφυή ἡ výrůstek, kolínko (u
stébla), kloub, rýha, mezera

διαφυλάσσω (*i* -φυλάττω) -ειν
pečlivě střežiti, chrániti, ně-
komu něco vyhraditi

διαφύομαι -εσθαι zarůstí, za-
tím minouti, rozšířiti se

διαφύσσω -ειν vyčerpati, vy-
píti, vyrvati, roztrhati

διαφύσῶ ᾶν odvanouti, prova-
nouti, rozfoukati

διαφωνῶ -εῖν nelibě zníti, ne-
souhlasiti, příti se

διαφώσκω -ει prosvítati; δια-
φώσκει rozednívá se

διαχάζω -ειν (*i med.*) vyhnouti
se, stáhnouti se, oddělití se

διαχειμάζω -ειν přezimovati

διαχειρίζω -ειν obstarávati,
spravovati, vložiti ruku na
někoho (= zavražditi)

διαχείρισις -εως ἡ zacházení,
vedení

διαχειροτονία ἡ odhlasování

διαχειροτονῶ -εῖν odhlasovati,
hlasováním rozhodnouti

διαχέω -εῖν rozliti, rozložití,
vylíti, rozveseliti, zmařiti;
pas. rozplynouti se, rozvese-
liti se, rozpadnouti se

διαχλευάζω -ειν vysmívati se

διαχόω -οῦν nasypati, násep
postaviti

διαχράομαι -ῆσθαι (*i* -χρέομαι,
-χρεῖσθαι) obíratí se, použití,
míti, násilně s někým jednati,
zavražditi

διαχωρίζω -ειν oddělití

διαχωρῶ -εῖν projíti, prostírati
se; κάτω διαχωρεῖ σοι μάσ
πρῦν

διαψεύδω -ειν (*i* -ψεύδομαι) lži
oklamati, v omyl uvéstí; *pas.*
zmýliti se

διαψηφίζομαι -εσθαι odhlaso-
vati

διαψήφισις -εως ἡ odhlasování

διαψύχω -ειν provětrati, vysu-
šiti; vyschnouti

δίγλωσσος 2. znalý dvou řečí,
tlumočník, vyjednaváč

διδασκτικός 3. poučný, schopný
učení

διδασκός 3. učitelný, učený, na-
učený

διδασκαλεῖον τό škola
 διδασκαλίᾱ ἡ učení, vyučování;
 nacvičení sboru dramatické-
 ho
 διδασκαλικός 3. příslušný k
 učení, poučný, vhodný k uče-
 ní
 διδασκάλιον τό znalost, vědo-
 most; plur. školné
 διδάσκαλος ὁ učitel, cvičitel
 sboru
 διδάσκω -ειν učiti, na-, vyučiti,
 dokázati, varovati, býti učí-
 telem, nacvičiti sbor v dra-
 matu; med. osvojiti si, dáti do
 učení; pas. učiti se
 διδασχὴ ἡ učení, vyučování, ná-
 vod
 δίδημι (=δέω) vázati, poutati
 διδραῖσκω -ειν utéci
 δίδραχμος 2. v ceně dvou dra-
 chem; τὸ δ. dvoudrachma
 (= 1/2 šekelu)
 διδυμῶν -ονος ὁ jen du. a pl.
 dvojčata, blíženci
 δίδυμος 3. dvojí, dvojnásobný
 δίδωμι -όναι dáti, udělití, se-
 slati, dopustiti, ustanoviti,
 vyplatiti, vdáti, dopřáti, do-
 voliti, zapraviti, zasvětití, na-
 bídnouti, vzíti na milost
 διεγγυῶ -ᾶν ručiti, proti záru-
 ce vydati
 διεγείρω -ειν vzbuditi
 διέδεξε viz διαδείκνυμι
 διέδραμον viz διατρέχω
 διέεργον viz διείργω
 δίειμι -ιέναι projíti, probrati,
 vypravovatí
 δίειμι -εῖναι stále býti (žíti)

διεῖπον aor. od διερ- (διαγο-
 ρεύω) promluvití, stanovití
 (přesně), vysvětliti, rozřešiti
 (hádanku)
 διείργω -ειν odloučiti, oddělití,
 překážeti
 διείρηκα (perf.) viz διεῖπον
 διείρομαι -εσθαι vyptávati se
 διειρύω (διερύω) -ειν přetáh-
 nouti, vléci přes -
 διείρω -ειν (perf. διεῖρκα) pro-
 strčiti
 διέκ (δι' ἐκ, διέξ) skrze
 διεκπερῶ -ᾶν proniknouti, pro-
 plouti, přepraviti
 διεκπίπτω -ειν vpadnouti, pro-
 klouznouti
 διεκπλέω -εῖν (-πλώω) pro-
 plouti, prolomití nepřátelskou
 řadu
 διέκπλοος -ου ὁ (-πλους) prů-
 jezd, průlom
 διεκπλώω = διεκπλέω
 διέκπορος ὁ výtok, průtok
 διελεύνω -ειν prohnati, projeti,
 probodnouti, probíti se
 διελέγχω -ειν zcela vyvrátiti,
 zevrubně vyzkoumati
 διελθεῖν viz διέρχομαι
 διέλκω -ειν (-ελκύω) roztáh-
 nouti, roztrhnouti; δ. τοὺς
 ὀφθαλμούς široce oči roze-
 vříti
 διελῶ (fut.) viz διαιρῶ
 δίεμαι -σθαι zaplašiti, zahnati;
 intr. spěchatí, prchatí, ostý-
 chati se
 διεμπολῶ -ᾶν prodati, zraditi
 διενείκας, διενειχθεῖς (part.)
 viz διαφέρω

διενθυμοῦμαι -εἶσθαι promys-
liti (něco περί τινος)

διενιαυτίζω -ειν přežíti rok

διεξ- viz διεκ-

διεξειλίσσω -ειν rozšířiti, roz-
dělit, rozhrnouti

διέξειμι -ιέναι projíti, probíti
se, protékati, postupně pro-
brati, vylíčiti

διεξελαύνω -ειν prohñati, pro-
jeti, proraziti, pronásledovati

διεξεροῦμαι -εἶσθαι vryptati se
zevrubně někoho na něco
(τινά τι)

διεξέρχομαι -εσθαι projíti, pře-
státi, probrati, vypravovati,
uplynouti

διεξηγοῦμαι -εἶσθαι vypravo-
vati, rozbírat, vyložiti

διεξίημι -έναι vypouštět, roz-
lévati se

διέξοδος ἢ průchod, přechod,
pochod, směr, odbočka, příč-
ní ulice, oběh; líčení, rozbor,
výklad, zevrubnost

διορτάζω -ειν dokončiti slav-
nost, slaviti až do konce

διεπέρραδε viz διαφράζω

διέπραθον viz διαπέρθω

διέπτατο, διέπτη viz διαπέτο-
μαι

διέπω -ειν obstarávati, pořádati,
vyříditi, probírat, opěnovati

διεργάζομαι -εσθαι nazmar
přivést, zahubiti

διέργω -ειν (= διείργω) od-
loučiti

διερείδω -ειν opírat; med. opí-
rati se, vzpírati se

διερέσσω -ειν doveslovati

διερευνῶ -ᾶν propátrati, pro-
zkoumati

διερίζω -ειν příti se mezi sebou
(med.)

διερμηνευτής -ου ὁ vykladač,
překladatel

διερμηνεύω -ειν vykládati, pře-
kládati

διερός 3. čilý, čerstvý; žijící,
dlouhověký

διέρπω -ειν projíti, prolézt

διέρχομαι -εσθαι procházeti,
pronikati, prodělati; šířiti se,
vyložiti, uvážiti; minouti, ura-
ziti, přejíti

διερῶ (fut.) viz διεῖπον

διερωτῶ -ᾶν vryptávati se, po-
ptávati se

διεσθίω -ειν rozežrati, prokou-
sati

διέσσυτο viz διασεύω

διετής 2. (i διέτης) dvouletý

διετήσιος 2. po celý rok

διετία ἢ období dvou let

διέτμαγεν viz διατμήγω

διευλαβοῦμαι -εἶσθαι míti se
velmi na pozoru

διευτυχῶ -εἶν neustále míti
štěstí

διέχω -ειν proniknouti, odděli-
ti, prostírat se, uplynouti,
býti vzdálen, dosahovati, vy-
čnívati; τὸ διέχον vzdálenost
mezera

δίζημαι -σθαι hledati, dobý-
vati, vyhledávati, zkoumati

δίζυξ -υγος dvojspřežní

δίζω -ειν býti na rozpacích,
rozjímati

διήγησις -εως ἢ výklad, popis,
vypravování

διηγοῦμαι -εἶσθαι rozbíratí,
vypravovati

διηθῶ -εἶν procediti, vyčistiti;
prosakovati

διηκ- viz διακ-

διήκω -εἶν projíti, proniknouti,
rozšířiti se

διημερεύω -εἶν celý den ztrá-
viti

διηνεκής 2. nepřetržitý, roz-
sáhlý, obšírný, zevrubný,
úplný

διήνεμος 2. vystavený větru,
vzdušný

διήρεσα viz διερέσσω

διθάλασσος 2. mezi dvěma mo-
ři (ležící), výspa

διθύραμβικός 3. dithyrambický
διθύραμβοποιητική ἢ básnictví
dithyrambů

διθύραμβος ὁ dithyramb (píseň
k počtě Dionysa, spojená se
sborovým tancem)

δίημι -έναι proraziti, prokláti,
propustiti, dovoliti průchod

δικνοῦμαι -εἶσθαι proniknouti,
dosáhnouti, zasáhnouti, pro-
brati

διῑπετής 2. s nebe spadlý, se-
slaný

δίίπταμαι viz διαπέτομαι

δυστέον viz δίιδια

δίίστημι -άναι rozestaviti, roz-
dělití, znepřáteliti; med. ro-
zestoupiti se, rozdělití se,
vzdáliti se, lišiti se, znepřáte-

liti se; διαστάσης ὥρας po
uplynutí hodiny

δισχυρίζομαι -εσθαι spoleh-
nouti na sebe; jistě tvrditi

δίίφιλος 2. Diovi milý

δικάζω -εἶν souditi, rozhodo-
vati; med. vésti soudní spor

δικαιοκρισίᾱ ἢ spravedlivý soud

δικαιοπραγῶ -εἶν spravedlivě
jednati

δίίκαιος 3. způsobný, slušný,
pravý, spravedlivý, schopný,
oprávněný, prospěšný; δ. εἰμι
jsem oprávněn (hoden); τὸ δ.
právo, spravedlnost; δικαίως
právem, pravdivě, náležitě,
přirozeně

δικαιοσύνη ἢ } spravedlnost
δικαιότης -ητος ἢ } poctivost

δικαιῶ -οῦν (i -εἶν) uznati
správným, ospravedlniti, chtí-
ti, souditi, odsouditi, potres-
tati

δικαίωμα τό právní nárok, prá-
vo, spravedlnost, ospravedl-
nění, rozsudek

δικαίωσις -εως ἢ (soudní) před-
volání, potrestání, nárok,
dobré zdání, ospravedlnění

δικᾱνικός 3. práva znalý, soud-
ní; ὁ δ. právní zástupce, ἢ δ.
soudní řeč, γένος δικαν. řeč-
nictví soudní

δικασπόλος ὁ soudce

δικαστήριον τό soud (úřad i
budova)

δικαστής -οῦ ὁ soudce

δικαστικός 3. soudní, právní;
ἢ δ. znalost práva, soudnictví

δίίκελλα ἢ motyka

δίκη ἡ úkaz, způsob, obyčej;
soud, pokuta, právo, spravedlnost, soudní výrok (ná-
lez), žaloba, trest; δίκην (*s ge-
nit.*) podle, k vůli; δίκην δι-
δόναι dáti dostiučinění (býti
potrestán), δ. νικᾶν vyhráti
spor, δίκην ὑπέχειν podstou-
piti trest; δ. διώκειν soudně
stíhati; δ. διαφεύγειν býti
soudně osvobozen

δικλῖς -ίδος dvoukřídlý
δικολογία ἡ soudní řečnictví
(řeč)

δικολογῶ -εῖν právnicky mlu-
viti, soudně hájiti

δικρατής 2. dvojí vládu mající,
dvojnásobně mocný

δίκροτος 2. dvojitě šumící,
s dvojí palubou, s dvěma řa-
dami vesel

δικτυόκλωστος 2. spletený v síť
δίκτυον τό síť

δίλογος 2. dvojího jazyka

δίλοφος 2. s dvěma vrcholy

διμναῖος (*i* διμνέως) v ceně
dvou min

διμοιρίᾱ ἡ dva díly, dvojnásobek,
dvojí mzda

δινεύω -εῖν točiti, vířiti; točiti
se, obcházeti, proháněti se

δίνη ἡ vír, kotouč, ovzduší kol
země

δινήεις 3. s četnými víry

δίννημι -ναι *viz* δινεύω

δινῶ -εῖν *viz* δινεύω

δίνωτός 3. zaokrouhlený (umě-
le), vyzdobený (řezbářsky)

διξός 3. (*i* δισσός, διττός) dvo-
jitý

διό proto, pročez (= διὰ ὅ)

διόβολος 2. Diem vržený

διογενής 2. z Dia pocházející,
urozený, vznešený

διοδεύω -εῖν } procestovati,
διοδοιπορῶ -εῖν } choditi od
města k městu (κατὰ πόλιν)

δίοδος ἡ průchod, průtok, pře-
chod, cesta, průsmyk

διοίγω -εῖν otevřiti

δίοιδα -εἰδέναι dobře znáti

διοίκησις -εως ἡ správa, zaří-
zení, chování

διοικίζω -εῖν odděleně usídliti,
rozptýliti, rozděliti

διοίκισις -εως ἡ změna obydlí,
přestěhování

διοικοδομῶ -εῖν příční zdi uza-
vřítí

διοικῶ -εῖν uspořádati, spravo-
vati, obstarati

διοῖστεύω -εῖν šípem proraziti,
prostřeliti, do-, přestřeliti

διοίχομαι -εσθαι přejíti, uply-
nouti

διοκωχή ἡ zastavení, ochabnutí

διολισθαίνω -εῖν (*i* -ολισθάνω)
vyklouznouti, vymykati se

διόλλυμι -ναι zcela vyhubiti,
zničiti; *pas.* zahynouti

διόλου stále

δίομαι *viz* δίεμαι

διόμνυμι -ναι přísahati, ujišto-
vati (přísahou)

διομολογῶ -εῖν přiznati, do-
rozuměti se, přislíbiti, zcela
se shodnouti

διόπερ proto právě, pročez,
protože

- διοπετής 2. (= διυπετής) s ne-
be spadlý (seslaný)
- διοπτεύω -ειν prohlížeti, vy-
zvídati
- διοπτήρ -ῆρος ὁ vyzvědač
- δίοπτρον τό zrcadlo
- διόργυιος 2. dva sáhy hluboký
(dlouhý)
- διορθῶ -οῦν napravití, zlepšiti
- διόρθωμα τό } zlepšení,
διόρθωσις ἡ } opravení
- διορίζω -ειν ohraničiti, rozlišiti,
oddělití, vymeziti, určití
- διόρυγμα τό průkop, příkop,
strouha
- διορύσσω -ειν (ἰ -ορύττω) pro-
kopatí, podkopatí, příkopy
oddělití, roztrhatí
- διορῶ -ᾶν zrakem proniknouti,
prohlédnouti
- δίος 3. jasný, vznešený, šle-
chetný, božský
- διότι protože, že
- διοτρεφής 2. bohem živený (dio-
rodý)
- διουρίζω viz διορίζω (ohrani-
čiti)
- διοχετεύω -ειν rozváděti vodu
strouhami (zavodňovati)
- διοχλῶ -εἶν velmi obtěžovati
- δίπαλτος 2. dvojitý, dvojnásob
napřažený
- δίτηψυς 2. dvoulaketní
- διπλάζω -ειν zdvojití (se)
- δίπλαξ -ακος dvojitý, dvojná-
sobný; ἢ δ. (sc. χλαῖνα) dvo-
jitý (svrchní) šat
- διπλασιάζω = διπλάζω (zdvo-
jití)
- διπλάσιος 3. dvojnásobný
- διπλασιῶ -οῦν zdvojití
- δίπλεθρος 2. dvě plethra velký
- διπλήσιος 3. = διπλάσιος
- διπλόος 3. } dvojitý, dvoj-
διπλοῦς 3. } smyslný, lstivý
- διπλῶ -οῦν zdvojití
- δίπους -ουν (-οδος) dvounohý,
dvě stopy dlouhý
- δίπτυξ -υχος } dvakrát složený,
δίπτυχος 2. } o dvou vrstvách,
dvojice
- δίπυλος 2. s dvěma branami
- δίζς dvakrát
- δισθανής 2. dvakrát umírající
(smrtný)
- δισκεύω -ειν házetí diskem
- δίσκος ὁ disk, kotouč
- δίσκουρα -ων τά dostřel, vzdá-
lenost od vrhu disku k jeho
dopadu
- δισκῶ -εἶν = δισκεύω
- δισμῦριάς -ᾶδος dvacet tisíc
(číslo o...)
- δισμῦριοι dvacet tisíc
- δισσάρχης -ου ὁ dvojitě vlád-
noucí, vladař dvou říší
- δισσός 3. dvojitý, dvojnásobný
- διστάζω -ειν pochybovatí, býti
v nejistotě
- δίστολος 2. dvojnásob doprová-
zený, jdoucí o dvou (pár);
s dvojí výpravou
- δίστομος 2. s dvojm ústím (vý-
chodem), dvousečný
- δισχίλιοι 2. dva tisíce
- διτάλαντος 2. v ceně (váze) dvou
talentů
- διττός 2. = δισσός
- διῶλίζω -ειν procediti, pro-
sáknouti

διφάσιος 3. dvojnásobný
 διφθέρα (i -ρη) ἡ kůže, výrobek z kůže (pokrývka, hadice, vak, náhrada papíru — pergamen)
 διφθέριος 3. kožený
 διφρευτής -οῦ ὁ } vozataj,
 διφρηλάτης -ου ὁ } kočí
 διφρηλατῶ -εῖν řídití vůz
 δίφρος ὁ korba, vůz, sedadlo (sella curulis)
 διφροφοροῦμαι -εῖσθαι dáti se nésti v nosítkách
 διφυής 2. dvojtvárný, v dvoji podobě
 διφῶ -ᾶν slídití, hledatí
 δίχα na dvě, rozdvojeně, rozdílně; předl. s gen. bez; δ. γίγνεσθαι rozdvojiti se v mínění
 διχάζω -ειν dělití, rozdvojiti
 διχῆ na dva díly, dvojmo
 διχθά na dva kusy
 διχθάδιος 3. dvoustranný, rozličný
 διχογνωμονῶ -εῖν býti různého mínění
 διχόθεν se dvou stran, z dvou příčin
 διχοστασίᾳ ἡ (i -ίη) odštěpení, rozdvojení, spor (nerozhodnost)
 διχοστατῶ -εῖν rozestoupiti se, rozdvojiti se
 διχοτομῶ -εῖν dělití na dvě části, oddělití
 διχοῦ = δίχα
 διχῶς dvojm způsobem
 δίψα ἡ žízeň
 δίψιος 3. žíznivý, suchý

δίψος τό = ἡ δίψα
 δίψυχος 2. dvojité mysli, pochybující, nerozhodný
 διψῶ -ῆν (i -ᾶν) žízniti, prahnouti
 δίω -ειν plašiti, zaháněti, odrážeti, běžeti; báti se
 διωβελίᾳ ἡ poplatek (plat) dvou obolů (denně)
 διωγμός ὁ pronásledování, žaloba, usilování
 διώδυνος 2. velmi bolestivý
 διωθῶ -εῖν roztrhnouti, rozraziti, prostrčiti; med. odrážeti od sebe, probíti se, zamítnouti, odbýti
 διωκαθεῖν viz διώκω (stále stíhati, poháněti)
 διώκτης -ου ὁ pronásledovatel
 διώκω -ειν poháněti, vyháněti, stíhati, pronásledovati, dohoniti, soudně stíhati; med. odehnati od sebe, trpěti muka; slídití, probrati, líčiti
 διώμοτος 2. přísahou zavázaný
 δίωξις -εως ἡ pronásledování, žaloba, úsilí
 διῶρυξ -χος ἡ příkop, stoka, podzemní chodba, průplav
 δίωσις -εως ἡ odvrácení
 δμηθῆναι viz δαμάζω (δάμνημι)
 δμησις -ιος ἡ krocení
 δμήτειρα ἡ krotitelka, přemožitelka
 δμωή ἡ otrokyně, služka
 δμῶς -ώος ὁ otrok, sluha, čeledín
 δνοπαλίζω -ειν přehoditi (si)
 δνοφερός 3. chmurný, tmavý

δνόφος ὁ tma
 δοάσσατο (aor. neos.) zdálo se,
 rozhodl se
 δόγμα τό mínění, rozhodnutí,
 usnesení (senatus consultum);
 poučka, věta (ve filosofii),
 předpis, příkázání (v nábo-
 ženství)
 δογματίζομαι -εσθαι dáti si
 předpisovati zákony, podlé-
 hati příkázáním
 δοιή ἡ (dvojí), nejistota, po-
 chybnost
 δοιοί 3. dvojí, oba, dvojmo
 δοκάζω -ειν } číhati, očekávati,
 δοκεύω -ειν } bystře pozorovati
 δόκησις -εως ἡ mínění, zdání,
 domněnka, blud
 δοκιμάζω -ειν zkoumati, posu-
 zovati, schváliti, doporučiti,
 rozhodnouti, uznati (za obča-
 na, schopným a hodným úřa-
 du); δοκιμασθῆναι býti přijat
 δοκιμασίᾱ ἡ zkouška, zkoumá-
 ní, prohlídka
 δοκιμαστής -οῦ ὁ schvalovatel,
 zkoumající úředník
 δοκιμή ἡ } zkouška
 δοκίμιον τό } (= neštěstí),
 důkaz, osvědčení
 δοκίμιος 3. vyzkoušený, uzna-
 ný, platný, pravý
 δόκιμος 2. vyzkoušený, zdatný,
 proslulý
 δοκός ἡ (ὁ) trám, břevno; ἡ δ.
 čekání
 δοκῶ -ᾶν = δοκεύω (číhati)
 δοκῶ -εῖν zdáti se, podobati se,
 míniti, za slušné (správné)
 uznávati, jeviti se; δέδοκται

jest usneseno; τὰ δεδογμένα
 usnesení
 δολερός 3. chytrý, lstivý, zá-
 keřný
 δολιόμυθος 2. potměšile boda-
 je slovy
 δολιόπους -οδος ὁ (ἡ) lstivě
 (tiše) kráčející
 δόλιος 3. = δολερός (lstivý)
 δολίχαυλος 2. s dlouhou rou-
 rou (násadcem)
 δολιχεγχής 2. s dlouhým kopím
 δολιχέρετος 2. s dlouhými
 vesly
 δολιχοδρόμος ὁ závodní běžec
 δολιχός 3. dlouhý, daleký
 δόλιχος ὁ závodní dráha, běh
 dálkový
 δολιχόσκιος 2. s dlouhým stí-
 nem
 δολιῶ -οῦν klamati, podváděti
 δολόεις 3. lstivý, potměšilý
 δολομήτης ὁ, δολομήτις ὁ (ἡ)
 úskočný, potměšilý
 δολοπλόκος 2. (δολόπλοκος)
 uspořádající lest
 δολοποιός 2. lstivý
 δόλος ὁ nástraha, lest, úskok
 δολοφρονῶ -εῖν obmýšleti lest
 δολοφροσύνη ἡ pomýšlení na
 lest, úskočnost; pl. úklady
 δολῶ -οῦν přelstíti, přetvořiti,
 oklamati, porušiti
 δόμα τό dar
 δόμος ὁ stavení, dům, síň, oby-
 dlí, domov, ohrada (pro ovce),
 pokoj, jídelna; vrstva, skříň,
 domácnost
 δονακεύς -ῆος (-έως) ὁ rákosí

- δονακόχλοος 2. se zeleným rákosím
- δόναξ -κος ὁ třtina, rákos, výrobek z rákosu (píšťala a j.)
- δονῶ -εἶν otrásat, zmítati, pohybovati, plašiti
- δόξα ἡ zdání, mínění, představa, plán, usnesení, pověst, sláva, pocta, lesk
- δοξάζω -εἶν míniti, věřiti, tušiti, rozvážiti si; velebiti, oslaviti
- δόξασμα τό domněnka
- δοξόσοφος 2. zdánlivě moudrý
- δοξοῦμαι -οὔσθαι míti pověst
- δορά ἡ kůže
- δοράτιον τό házecí oštěp, tyč
- δοριάλωτος 2., δορίκτητος 2., δορίληπτος 2. ukořistěný, zabitý
- δορίμαργος 2. bojechtivý
- δορκάς -άδος ἡ srna, gazela
- δορός ὁ kožený měch
- δορπηστός ὁ večeře, večer
- δορπίᾱ ἡ (δορπίνη) předvečerní slavnost, podvečer
- δόρπον τό večeře
- δορπῶ -εἶν večeřeti
- δόρου -ατος τό kmen, dřevo, trám, věc ze dřeva (kopí, tyč, loď); válka, boj, kopiník (hastatus), bojovník, kořist; ἐπὶ δ. vpravo
- δορυάλωτος = δοριάλωτος (zajatec)
- δορυδρέπανον τό oštěp (tyč) se srpovitým hrotem, hák
- δορύξενος ὁ válečný přítel, spojenec
- δορυσσότης -ητος ὁ } μάναί
δορυσσότης } οὔτεπεν,
(δορυσσοῦς) 2. } válečný
- δορυφορικὸς 3. strážný; δ. οἰκησις strážní příbytek (= prsa)
- δορυφόρος ὁ kopiník, tělesný strážce, muž s tyčí
- δορυφορῶ -εἶν sloužiti jako kopiník (v tělesné strážce), zbraní chrániti
- δοσίδικος ὁ (= δωσίδικος) soudu podrobený, pokutu ukládající
- δόσις -εως ἡ dávání, dávk, dar, věno
- δοτήρ -ῆρος ὁ } rozdělovatel,
δότης -ου ὁ } dárce
- δουλαγωγῶ -εἶν zacházeti jako s otrokem (τινά s někým), zotročiti
- δουλείᾱ ἡ otroctví, poroba, služba
- δούλειος 2. otrocký
- δούλευμα τό otroctví
- δουλεύω -εἶν sloužiti, otročiti, býti poddán (oddán)
- δούλη ἡ otrokyně, služka
- δουλη- viz δουλει-
- δουλίᾱ ἡ (ἡ δουλίη) otroctví
- δουλικός 3. } otrocký;
δούλιος 2. } τὸ δ. otroctví
- δουλιχόδειρος 2. dlouhokrký
- δουλοπρεπής 2. otrocký, hodný otroka
- δοῦλος ὁ (ἡ) otrok, otrokyně; adj. otrocký, poddaný, oddaný
- δουλοσύνη ἡ služba otrocká

- δουλῶ -οῦν zotročiti, podrobiť, ponížiť
 δούλωσις -εως ἢ zotročení, podrobení
 δοῦπος ὁ dupot, rachot, hřmot, hukot
 δουπῶ -εῖν duněti, rachotiti, hřmotiti
 δουράτεος 3. dřevěný
 δοῦρα, δούρατα viz δόρυ
 δουρηνεκές na dostřel kopím (kam až se dohodí kopím)
 δουριάλωτος 2. = δοριάλωτος (zajatý)
 δουρικλειτός 2. } kopím
 δουρικλυτός 2. } (oštěpem) slavný
 δουρίκτητος 2. = δορίκτητος
 δουρίληπτος 2. = δορίληπτος
 δούριος 3. dřevěný
 δουροδόκη ἢ schránka (stojan) na oštěpy
 δοχή ἢ přijetí, pohoštění, hostina
 δόχμιος 3. }
 δοχμός 3. } příční, šikmý
 δράγμα τό (i δρᾶγμα) hrst, snop, oter
 δραγμαεύω -ειν hrsti (obilí) sbírat
 δραίνω -ειν zamýšleti nějaké jednání
 δράκαινα ἢ dračice
 δράκων -οντος ὁ drak, had
 δρᾶμα τό jednání, divadelní hra
 δρᾶματικός 3. divadelní, dramatický
 δρᾶματοποιῶ -εῖν dramata básnit
 δραμεῖν viz τρέχω
 δράμημα τό běh, jízda
 δρᾶπτεύω -ειν uprchnouti
 δρᾶπέτης -ου ὁ uprchlík, uprchlý otrok, zbabělý
 δρᾶσεῖω -ειν usilovati o čin, chtít učiniti
 δρᾶσμός ὁ uprchnutí, útěk
 δράσσομαι -εσθαι uchopiti, nabrati si, chytiti se
 δραστήριος 2. odhodlaný k činu, podnikavý, příčinnivý
 δρατός 2. odřený, zbavený kůže
 δραχμή ἢ drachma (mince = 6 obolů, váha 4,32 g)
 δράω -ᾶν konati, provésti, jednati, sloužiti, spáchati; τὸ δρώμενον (i plur.) plány, prostředky, případy, vojenské obraty, záměry
 δρεπάνη ἢ srp
 δρεπανηφόρος 2. srpem opatřený
 δρεπανοειδής 2. srpovitý
 δρέπανον τό srp, kosa, zahnutý meč
 δρέπω -ειν (i δρέπτω) trhati, škubati
 δρηπέτης = δρᾶπέτης
 δρησμός ὁ = δρᾶσμός
 δρηστειρα ἢ služka, dělnice
 δρηστήρ -ῆρος ὁ sluha, dělník
 δρηστοσύνη posluhování, obsluha
 δριμύς 3. bodavý, ostrý, prudký, vášnivý, přísný
 δρίος τό křoví, houští
 δρομαῖος 3. } v běhu, běžící,
 δρομάς -άδος } hbitý
 δρομεύς -έως ὁ běžec, běžící, závodník (v běhu)

δρομικός 3. schopný běhu; τὰ δ.
závodní běh

δρόμος ὁ běh, závod; závodní
dráha, cvičiště; rychlý útok,
cíl, chodba; dráha života,
život

δροσερός 3. zrosený, vlhký,
čerstvý

δροσίζω -ειν rositi, svlažovati

δρόσος ἡ rosa, vláha, vlhkost

δρύινος 3. dubový

δρυμός ὁ (dubový) les, doubra-
va

δρύοχος ὁ lodní žebro

δρύπτω -ειν škrabati, drápati, -
rváti

δρῦς -ός ἡ dřevo, strom, dub

δρυτόμος 2. dříví sekající, drvo-
štěp

δρύφακτον τό } ohrada, pažení,

δρύφακτος ὁ } zábradlí

δρύφω = δρύπτω

δυάς -άδος ἡ dvojice

δύη ἡ bída, tíseň, neštěstí, mu-
ka

δύναμαι -σθαι býti mocným,
obsahovati, moci, dovésti, mí-
ti vliv (cenu), platiti, zname-
nati, směřovati, dařiti se

δύναμις -εως ἡ mohutnost, síla,
moc, vojenská síla, schopnost,
vloha, obratnost, vliv, plat-
nost, cena, jmění, podstata;
vážnost

δυναμῶ -οῦν zesilovati, činiti
silným

δύνασις -εως = δύναμις

δυναστεία ἡ vladařská moc,
vláda, samovláda, panství;
plur. vysoké úřady

δυναστεύω -ειν vladařiti, zaují-
mati vlivné postavení; οἱ δυ-
ναστεύοντες velmoži

δυναστής -ου ὁ vladař, kníže,
urozený, dvořan

δυνατός 3. silný, mocný, schop-
ný, vznešený, možný

δυνατῶ -εῖν býti silný, míti
sílu (moc)

δύνω -ειν (viz i δύω) vníkatí,
oblékati, ponořovati se, za-
padati

δύο dva

δυοκαίδεκα dvanáct

δυοκαιδεκάμηνος 2. dvanácti-
měsíční

δύρομαι -εσθαι (= ὀδύρομαι)
naříkati

δυσᾶής 2. s protivné strany du-
jící, bouřlivý

δυσᾶθλιος 2. (3.) nesmírně ne-
šťastný

δυσαίων -ωνος ὁ (ἡ) nešťastně
žijící

δυσάλητος 2. necitelný vůči
bolesti

δυσάλωτος 2. nesnadno dosaži-
telný, nepřekonatelný

δυσάμβατος 2. nepřístupný

δυσάμμορος 2. přenešťastný

δυσανασχετῶ -εῖν rozhorliti se,
shledati nesnesitelným

δυσάνεκτος 2. nesnesitelný

δυσάνεμος 2. bouřlivý, větrem
bičovaný

δυσapάλλακτος 2. co lze ne-
snadno odvrátiti (opustiti),
zatvrzelý, nezhojitelný

δυσapόδεικτος 2. těžko dokaza-
telný

δυσάποτρεπτος 2. nezadržitel-
ný, neodvratný
 δυσάρεστος 2. nespokojený, ne-
smiřitelný
 δυσαριστοτόκεια ἢ nešťastná
matka hrdiny
 δύσαυλος 2. nehostiný
 δυσβάστακτος 2. těžko snesi-
telný
 δύσβατος 2. neschůdný
 δυσβουλίᾱ ἢ pošetilost, neroz-
vážnost
 δυσγένεια ἢ nízký původ, spro-
stota
 δύσγνωστος 2. nepoznatelný,
nesrozumitelný
 δυσγοήτευτος 2. ten, koho lze
nesnadno ošáliti (okouzlit)
 δυσδαιμονία ἢ neštěstí, nebla-
hý osud
 δυσδαίμων 2. nešťastný, nebla-
hý, zlý
 δυσδιάβατος 2. neprůchodný
(kudy lze nesnadno projíti)
 δυσειδής 2. znetvořený, ošklivý
 δυσέλπιστος 2. neočekávaný,
δύσελπις -ιδος beznadějný, zou-
falý
 δυσέλπιστος 2. neočekávaný,
skoro nenadálý
 δυσέμβατος 2. nesnadno pří-
stupný
 δυσέμβολος 2. kam lze nesnad-
no vpadnouti; nepřístupný
 δυσεντερίᾱ ἢ (ἢ δυσεντέριον τό)
úplavice, průjem
 δυσεντερικός 3. průjmový
 δυσεξαπάτητος 2. ten, koho lze
nesnadno oklamati

δυσεξέλεγκτος 2. nevývratný,
nejméně pochybný
 δύσερις -ιδος svárlivý
 δυσέριστος 2. nepřekonatelný,
neodvratný
 δυσερμήνευτος 2. nesnadno vy-
světlitelný
 δύσερως -ωτος nešťastně mi-
lující (zamilovaný)
 δυσέσβολος nepřístupný
 δυσεύρετος 2. co lze nesnadno
nalézt (odhaliti), neproni-
kutelny
 δύσζηλος 2. prchlivý, popudli-
vý
 δυσηλεγής 2. nelítostný, nemi-
losrdný, bolest přinášející
 δυσηχής 2. hlučný; žaluplný
 δυσθαλπής 2. ledový, mrazivý
 δυσθανατῶ -εῖν těžce umírat,
zápasiti se smrtí
 δυσθέατος 2. strašlivý při po-
hledu
 δύσθεος 2. bezbožný, boha-
prázdný
 δυσθεράπευτος 2. nesnadný
opatrovati (léčiti), nevyleči-
telný
 δυσθετοῦμαι -εῖσθαι mrzeti se,
býti popudlivý, býti ve špat-
né náladě
 δυσθρήνητος 2. žalostiplný
 δυσθυμία ἢ sklíčenost, ochab-
lost
 δύσθυμος 2. sklíčený, ochablý
 δυσθυμῶ -εῖν ztráceti mysl
(odvahu)
 δυσίατος 2. nevylečitelný
 δύσιππος 2. nevhodný pro jízdu
 δύσις -εως ἢ zánik, západ

δυσκάθατος 2. nesmiřitelný
 δυσκάθεκτος 2. neovladatelný
 δυσκαταμάθητος 2. nepochopitelný
 δυσκατέργαστος 2. neproveditelný, nedosažitelný, obtížný
 δυσκέλαδος 2. hrůzně znějící
 δυσκηδής 2. chmurný, strastiplný
 δυσκλής 2. neslavný, ve špatné pověsti, potupný
 δύσκλεια ἢ špatná pověst, hanba, potupa
 δυσκοινώνητος 2. nespolečenský
 δυσκολαίνω -ειν býti nespokojený, nevrlý
 δυσκολία ἢ nevlídnost, nespokojenost, obtížnost
 δύσκολος 2. nespokojený, obtížný, odporný; δυσκόλως διακειῖσθαι býti zaujat
 δυσκόμιστος 2. nesnesitelný
 δύσκριτος 2. nerozeznatelný, nezřetelný, neurčitý
 δυσλόγιστος 2. nepochopitelný, nerozvážný
 δυσμαθής 2. neučennlivý, nepoznatelný
 δυσμαί αἰ západ
 δύσμαχος 2. co lze těžko napadnouti, rozhodnouti; nepřemožitelný
 δυσμαχῶ -εῖν nešťastně napadnouti (bojovati)
 δυσμεναίνω -ειν býti rozezlen na někoho, mrzeti se na někoho
 δυσμένεια ἢ nepřátelství

δυσμενέων (part.) } nepřátelský,
 δυσμενής 2. } zlovolný
 δυσμεταχείριστος 2. co lze nespodno uchopiti (napadnouti)
 δυσμή ἢ jen plur. δυσμαί (západ)
 δυσμήτηρ ἢ nešťastná matka, macecha
 δύσμοιρος 2 } nešťastný,
 δύσμορος 2. } ubohý
 δυσμορφία ἢ (i δυσμορφία) ošklivost
 δύσνιπτος 2. nezničitelný, nesmazatelný
 δυσνόητος 2. těžko srozumitelný
 δύσνοια ἢ nechuf, nenávisť, zlomyslnost
 δυσνομία ἢ nezákonný stav
 δύσνοος 2. (i -νους) nepřátelsky smýšlející, nevlídný
 δύσνυμφος 2. nešťastně provdaný (zasnoubený)
 δυσξύμβολος 2. nepřístupný, nevlídný
 δυσξύνητος 2. nepochopitelný
 δύσοδμος 2. nelibě páchnoucí
 δύσοδος 2. neschůdný, nepohodlný k chůzi
 δύσοιστος 2. co lze nespodno odnésti (vymoci), nesnesitelný
 δύσομβρος 2. prudkých lijáků (střely βέλη)
 δύσοργος 2. prchlivý
 δυσσομία ἢ nelibý zápach
 δύσοσμος 2. nelibě páchnoucí
 δυσούριστος 2. nepříznivým větrem hnaný, neodvratný
 δυσπαίπαλος 2. strmý, příkrý

- δυσπάλαιστος 2. nepřekonatelný, obtížný
 δυσπαραμύθητος 2. těžko potěšitelný (utišitelný)
 δυσπάρευνος 2. neblaze provdaný; δ. λέκτρον nešťastné manželství
 δύσπαρις -ιδος neblahý Paris
 δυσπάριτος 2. neprůchodný
 δυσπειθής 2. nepřemluvitelný, neposlušný, vzpurný
 δυσπείστως zatvrzele, neochotně; δ. ἔχει těžko lze přemluviti
 δυσπέμφελος 2. zle bouřící, bouřlivý
 δυσπέρᾱτος 2. namáhavý, bídny (t. j., co lze těžko převésti, prožítí)
 δυσπετής 2. těžký, nesnadný
 δυσπινής 2. (πίνος) velice špinavý
 δύσπνοος 2. (ἰ -πνους) prudce vanoucí, těžce dýchající
 δυσπολέμητος 2. ten, koho lze těžko válkou zdolati
 δυσπολιόρκτητος 2. ten, koho lze nesnadno obléhati
 δυσπονής 2. } s námahou
 δυσπόνητος 2. } spojený,
 δύσπονος 2. } namáhavý
 δυσπόρευτος 2. = δύσπορος (těžko sjízdný)
 δυσποριᾱ ἢ obtížná cesta
 δύσπορος 2. neprůchodný, neschůdný
 δύσποτμος 2. neblahý, hrozný, zlořečený
 δυσποῤῥᾱξιά ἢ nešťastný osud, neštěstí
 δυσπρόσβατος 2. } nesnadno
 δυσπρόσοδος 2. } přístupný
 δυσπρόσοιστος 2. (φέρω) nesnesitelný, nevlídný
 δυσπρόσοπτος 2. hrůzyplný, hrůzu vzbuzující (pohledem)
 δυσπρόσωπος 2. odporného vzhledu (tváře)
 δύσρῖγος 2. mrazem trpící, zimomřivý
 δυσσέβεια ἢ bezbožnost, bohaprázdnot
 δυσσεβής 2. bezbožný
 δυσσεβῶ -εῖν býti bezbožný, jednati bezbožně
 δυστάλας 3. (τάλας) přenešťastný
 δυστέκμαρτος 2. nepoznatelný, nevypátratelný
 δύστεκνος 2. nešťastný potomstvem
 δύστηνος 2. (ἴστημι) v bídě postavený, ubohý
 δυστομῶ -εῖν pomlouvati, (na cti) utrhati
 δυστροπέλος 2. } zatvrzelý,
 δύστροπος 2. } zarputilý, svéhlavý
 δυστύχημα τό neštěstí, nehoda, porážka
 δυστυχής 2. nešťastný, neblahý, pošetilý
 δυστυχία ἢ bída, nešťastný konec, porážka
 δυστυχῶ -εῖν utrpěti neštěstí (porážku); pas. nezdařiti se, míti nešťastný průběh
 δυσφημίᾱ ἢ neblahá slova (zvuky), neblahá věštba; hanlivá řeč, špatná pověst, rouhání

δυσφημῶ -εἶν pronášeti neblahá slova, tupiti
 δυσφιλής 2. špatně oblíbený, nenáviděný
 δύσφορος 2. nesnesitelný, tísnivý, sklíčený, truchlivý
 δυσφορῶ -εἶν s odporem snášeti, rozhorliti se; býti ve špatném postavení (špatně se mi vede), kormoutiti se
 δύσφρων 2. strastiplný, nepřátelský, pošetilý, nerozvážný
 δυσχέμερος 2. přestudený, s nevlídnou zimou, bouřlivý
 δυσχείρωμα τό útok, jemuž nelze odolati; těžký boj
 δυσχείρωτος 2. nesnadno přemožitelný
 δυσχεραίνω -εἶν býti nespokojen (rozhořčen), nevoli vzbuzovati
 δυσχέρεια ἡ těžkost, námaha, odpor, omrzlost
 δυσχερής 2. obtížný, bolestný, úskočný, protivný, odporný
 δύσχορηστος 2. nepotřebný, neupotřebitelný
 δυσχωρίᾱ ἡ obtížný (nepříznivý) kraj (poloha)
 δυσώδης 2. zapáchající
 δυσώνυμος 2. nešťastného jména, hrůzný, nenáviděný, zlořečený
 δυσωπῶ -εἶν (ὄψ) urážeti oko, pohledem lekati (plašiti), oškliviti si; *med.* styděti se, báti se
 δυσωρῶ -εἶν obtížnou hlídku konati
 δύτης -ου ὁ potapěč

δύω -εἶν ponořiti, zahaliti, obléci; *med. (intr.)* ponořiti se, vniknouti, vejíti, podstoupiti, zapadnouti, popadnouti, obléci si
 δυῶ -ᾶν uvrhnouti do bídy
 δύω = δύο (dva)
 δυώδεκα dvanáct
 δυωδεκάβοιος 2. v ceně dvanácti volů
 δυωδεκάπολις -ι (spolek) dvanácti měst
 δυωδέκατος 3. dvanáctý
 δυωκαιικοσίμετρος 2. o obsahu (ceně) dvaadvaceti měr
 δυωκαιικοσίπηχυς 2. dvaadvacetiloketní
 δῶ τό = δῶμα (dům)
 δώδεκα dvanáct
 δωδεκάσκυτος 2. z dvanácti kusů kůže
 δωδέκατος 3. dvanáctý
 δωδεκάφυλον τό dvanáct kmenů
 δῶν viz δίδωμι
 δῶμα τό dům, obydlí, byt, jizba, síň, střecha domu; rod
 δωμάτιον τό kaple, pokoj, ložnice
 δωρεά (δωρεή) ἡ dar (čestný, pohostiný, chrámový); pocta, oběť, dobrodiní
 δωρεάν *adv.* darem, zdarma, bezdůvodně
 δωρειά = δωρεά
 δώρημα τό = δωρεά
 δωρητός 3. darům přístupný, darovaný

ἐγγείνομαι -εσαι tam zroditi

ἔγγειος 2. (γῆ) zemní, zemský,
uvnitř hranic, obsahující ze-
mi

ἐγγελῶ -ᾶν vysmáti se (τινὶ ἰ
κατὰ τινος)

ἐγγενής 2. domorodý, domácí,
rozený, k rodu náležející,
vrozený, příbuzný

ἐγγηράσκω -ειν při tom stár-
nouti, slábnouti

ἐγγίγνομαι -εσθαι (někde) se
zroditi, pocházeti, vzniknouti,
dostati se, státi se, uplynouti;
ἐγγίγνεται jest možno, dovo-
leno

ἐγγίζω -ειν blížiti se

ἐγγίνομαι = ἐγγίγνομαι

ἐγγιον (komp.), ἐγγιστα (su-
perl.) od ἐγγύς (blízko)

ἐγγλύσσω -ειν (γλυκύς) slád-
nouti, sladkostí slynouti,
chutnati

ἐγγλύφω -ειν vrýti, zářezy či-
niti, rytinami opatřiti, vtesati

ἐγγνάμπω -ειν zahrnouti

ἐγγονος ὁ (ῆ) příbuzný (ro-
dem), potomek

ἐγγράφω -ειν vrýti, vepsati,
zapsati, připsati, vštípiti, ma-
lovati

ἐγγυαλίζω -ειν do dlaně dáti,
odevzdati, propůjčiti

ἐγγύη ἡ záruka, smlouva

ἐγγυητής -οῦ ὁ rukojmí, ruči-
tel

ἐγγύθεν (ἐγγύς) zblízka, ihned

ἐγγύθι (ἐγγύς) blízko

ἐγγυμνάζω -ειν v tom (s ně-
kým) cvičiti

ἐγγυος 2. ručící; ὁ ἔ. rukojmí

ἐγγύς blízko, skoro, asi; ὁ ἔ.
příbuzný, soused, brzký, při-
bližný, podobný; τὰ ἔ. blízké
okolí

ἐγγυῶ -ᾶν ručiti; zaručiti se,
záruku přijmouti, zasnoubiti
(se)

ἐγγώνιος 2. pravoúhlý

ἐγδούπησαν (aor.) od δουπῶ
-εἶν

ἐγείρω -ειν budit, povzbuzo-
vati, ponoukati; med. vzbu-
diti se, procitnouti; ἐγρήγορα
bdím

ἐγερσις -εως ἡ vzbuzení, vzkří-
šení

ἐγερτί povzbudivě, čile

ἐγκαθέζομαι -εσθαι někam
pevně usednouti, se usaditi

ἐγκάθετος 2. ustanovený, nave-
dený, dohlízející; ὁ ἔ. zvěd,
vyzvědač

ἐγκαθεύδω -ειν usnouti (někde)

ἐγκαθιδρύω -ειν usaditi, posta-
viti

ἐγκαθίζω -ειν někam posaditi;
intr. posaditi se, seděti na
něčem

ἐγκαθίστημι -άναι přeložiti,
vložit, ustanoviti, zaříditi,
dosaditi

ἐγκαθορμίζομαι -εσθαι zakot-
viti v přístavu

ἐγκαίνια τὰ slavnost vysvěcení
chrámu

ἐγκαινίζω -ειν obnoviti, zasvě-
titi

ἐγκακῶ -εἶν býti unaven, sklí-
čen, umdlévati

- ἐγκαλλώπισμα τό skvostné dílo, nádhera
 ἐγκαλύπτω -ειν zakrýti, zahaliti
 ἐγκαλῶ -εῖν vzývati, vytýkati, obviniti, žalovati
 ἔγκαιρος ὁ mozek
 ἔγκαρπος 2. plodný, plodiny obsahující, výnosný
 ἐγκάρσιος 3. (2.) příční, šikmý
 ἐγκαρτεροῦ -εῖν ovládati se, vytrvati, setrvati
 ἐγκατα τά vnitřnosti, útroby
 ἐγκαταδέω -εῖν k něčemu pevně přivázati, upoutati
 ἐγκαταζεύγνυμι -ύναι svazovati, spojovati, zapřahati do -
 ἐγκατακοιμῶμαι -ᾷσθαι někde spáti, přenocovati
 ἐγκαταλαμβάνω -ειν (při tom) uchopiti, chytiti, zajmouti, ukořistiti, sevřítí, obléhati, vázati
 ἐγκαταλέγω -ειν připočítati, sebrati, přiložiti
 ἐγκαταλείπω -ειν vzadu zanechatí, opustiti; *pas.* zbýti, zůstatí zpět
 ἐγκατάληψις -εως ἡ uchopení, zajetí
 ἐγκαταμείγνυμι -ύναι (*i* -μειγνύω) do něčeho přimíchatí, vřaditi, vsunouti
 ἐγκαταπήγνυμι -ύναι pevně do něčeho vraziti, zastrčiti
 ἐγκατασκήπτω -ειν na něco mrštiti, naraziti; vniknouti, napadnouti
 ἐγκατατέμνω -ειν zaříznouti, rozříznouti
 ἐγκατίζω = ἐγκαθίζω
 ἐγκατατίθημι -έναι uložití do něčeho; *pas.* ukrýti si (v nitru), uvážiti, vynaložití, umělecky vytvořiti
 ἐγκατοικοδομῶ -εῖν vestavěti, přistavěti
 ἐγκατοικῶ -εῖν někde (mezi někým) bydliti
 ἐγκανυχῶμαι -ᾷσθαι hledati slávu, honosití se
 ἔγκειμαι -εἶσθαι ležeti, spočívati (v něčem); doléhati, dotírati, sledovati, oddávati se
 ἐγκέλευστος 2. povzbuzený
 ἐγκεντροίζω -ειν roznítiti, do štěrbiny zastrčiti, štěpovati
 ἐγκεράννυμι -ύναι (*i* -κερῶ -ᾷν) přimísiti; *med.* osnovati, vzbuditi
 ἐγκέφαλος ὁ mozek; dřev (palmu)
 ἐγκλείω -ειν (-κλήω, -κλήϊω) uzavřítí, sevřítí; *med.* uzavřítí se
 ἔγκλημα τό výčitka, obvinění, stížnost, vina, křivda, žaloba
 ἔγκληρος 2. podílem účastný; ὁ (ἡ) ἔγκληρος dědic; losem určený
 ἐγκλίνω -ειν nakloniti, obrátiti; *intr.* (*pas.*) skláněti se, uhýbati se, vinouti se, obrátiti se, podléhati
 ἐγκοιλáινω -ειν vyhloubiti, vydlabati
 ἔγκοιλος 2. vyhloubený; τὰ ἔ. prohlubeniny, dutiny
 ἐγκολάπτω -ειν vrýti, vtesati

ἐγκομβοῦμαι -οῦσθαι opásati
se, odíti se, pevně svým ma-
jetkem učiniti

ἐγκονῶ -εἶν spěchati, pospícha-
ti, horlivě si počínati

ἐγκοπή ἢ překážka

ἐγκόπτω -ειν překážeti, zadr-
žovati, rušiti

ἐγκοσμῶ -εἶν někde něco uspo-
řádati

ἐγκοτος ὁ nevole, zášť

ἐγκράζω -ειν zavřeštěti, vy-
křiknouti

ἐγκράτεια ἢ sebeovládání, zdr-
ženlivost, umírněnost, vytr-
valost

ἐγκρατεύομαι -εσθαι ovládati
se, býti zdrženlivý

ἐγκρατής 2. pevně držící, veli-
tel, pán; zdrženlivý, umírně-
ný; silný, mocný

ἐγκρίνω -ειν k něčemu vybra-
ti, přijmouti, počítati; připus-
titi, přimísiti se

ἐγκροτῶ -εἶν tlouci pěstí, kle-
pati na dveře

ἐγκρύπτω -ειν do něčeho ukrý-
ti, uschovati, zastrčiti

ἐγκτάομαι -ᾷσθαι někde půdu
získati, usaditi se

ἐγκτημα τό majetek v cizině

ἐγκτησις -εως ἢ právo získati
majetek (pozemek) v cizině

ἐγκτίζομαι -εσθαι někde si za-
ložiti

ἐγκύκλιος 2. kolem dokola, po
řadě, obyčejný, všeobecný

ἐγκυκλῶ -οῦν v kruhu kolem
pohybovati, obklíčiti, obracet

ἐγκυκῶ -ᾷν zamíchat

ἐγκυλίομαι -εσθαι do něčeho se
zaplésti, býti něčemu oddán

ἐγκῦμων 2., ἔγκυος 2. těhotný,
naplněný

ἐγκύπτω -ειν skloniti se, nahlí-
žeti, ponořiti se

ἐγκῦρω -ειν (-κυρῶ -εἶν) na
někoho naraziti, dostati se,
potkati se

ἐγκωμιάζω -ειν velebiti, osla-
novati

ἐγκώμιον τό chvála, chvalo-
řeč,oslava

ἐγνον = ἐγnowsαν

ἐγρεμάχης 2. bojektivý, váleč-
nický

ἐγρε- viz ἐγείρω

ἐγρήγορα (perf. od
ἐγείρω) } bdíti

ἐγρηγορῶ -ᾷν

ἐγρηγορτί bděle, za bdění

ἐγρήσσω -ειν bdíti, probdíti

ἐγχαλῖνῶ -οῦν nasaditi uzdu,
krotiti

ἐγχαράττω -ειν vtisknouti

ἐγχείη ἢ kopí

ἐγχείρημα τό podnik, pokus,
snaha

ἐγχείρησις -εως ἢ provedení,
vykonání

ἐγχειρητικός 3. podnikající,
podnikavý

ἐγχειρίδιον τό meč, dýka; pří-
ručka, rukověť

ἐγχειρίζω -ειν doručiti, podro-
biti, podniknouti; ἐ. ἐμαντόν
vydávám se v moc něčí (τινί)

ἐγχειρίθετος 2. doručený

ἐγχειρῶν -εἶν ruku na něco vlo-
žiti, pustiti se do něčeho, za-
čítí, chtítí, napadnouti, usilo-
vati, odhodlati se
ἔγγελυς -υος (-έως) ἢ úhoř
ἐγγελυωπός 2. s drobnýma oči-
ma jako úhoř
ἐγγεσίμωρος 2. oštěpem slavný
ἐγγέσπαλος 2. oštěpem mávající
ἐγγέω -εἶν nalévati, naplniti,
nasypati
ἐγχος τό kopí, oštěp, zbraň,
meč
ἐγγραύω -ειν naraziti, vraziti
ἐγγραύω -ειν přiraziti, při-
tisknouti, naraziti, dorážeti,
přiblížiti se
ἐγγραύω -ειν natřítí, namazati
ἐγγραυίζω -ειν čas ztráviti,
zpozdití se, zakořeniti se, ča-
sem stárnouti
ἐγγώριος 2. (3.) } domácí,
ἐγχωρος 2. } domorodý
rodný, venkovský; ὁ ἐ. oby-
vatel
ἐγχωρῶ -εἶν připustiti, dovo-
liti; ἐγχωρεῖ (neos.) jest čas,
možno, dovoleno
ἐγώ já (= ἐγών); ἔγωγε já
aspoň (však), ano
ἐγῶδα, ἐγῶμαι = ἐγὼ οἶδα,
ἐγὼ οἶμαι
ἐδάην viz δα-
ἐδανός 3. (ἔδω) jedlý
ἐδανός 3. (ἀνδάνω) líbezný
ἐδαφίζω -ειν srovnati se zemí,
zničiti
ἐδαφος τό půda, dno, podlaha
ἐδδαισα, ἐδέδισαν, ἐδείδιμεν viz
δείδω (báti se)

ἐδέδμητο viz δαμάζω, δέμω
ἔδεθλον (-ιον) τό sídlo, základ
ἔδεκτο viz δέχομαι
ἔδεσμα τό jídlo, pokrm
ἔδεστής -οῦ ὁ pojídač, jedlík
ἔδεστός 3. snědený, strávený
ἐδήδεσμαι, ἐδήδοκα, ἐδήδοται,
ἐδηδώς (perf.) od ἔδω (jísti)
ἐδητύς -ύος ἢ jídlo, pokrm
ἔδνα τά (i ἔδνα) dary svateb-
ní (ženicha otci nevěsty i ne-
věstě, otce nevěstě = věno)
ἔδος τό sedění, sídlo, sedadlo,
poloha
ἔδρα ἢ (i ἔδρη) sedadlo, řada
sedadel, místo, bydlisté, po-
loha, nečinné sedění, zase-
dání, zahálka, řiť
ἔδραθον viz δαρθάνω
ἔδραϊος 3. (2.) pevně sedící,
klidný, pevný
ἔδραϊωμα τό základ, opora, po-
sílení
ἔδρακον aor. od δέρομαι
ἔδρανον τό sídlo, sedění, nečin-
nost
ἐδριῶμαι -ᾶσθαι usaditi se
ἔδω -ειν jísti, požívatí, strávití,
sežrati, utratiti, hlodati
ἐδωδή ἢ jídlo, potrava
ἐδώδιμος 2. (3.) jedlý
ἐδώλιον τό sídlo; lavice veslařů
ἐέ = ἔ (eum, se)
ἔδνα = ἔδνα
ἔδνοῦμαι -οὔσθαι vybaviti, za-
snoubiti
ἔδνωτής -οῦ ὁ dárce věna
(svatebních darů)
ἔεικος- viz εἰκος-
ἔειπον = εἶπον

ἑισάμην *viz* εἶδομαι, εἶμι
 ἑλ- *viz* ἔλ-
 ἑέλμεθα, ἑέλσαι *viz* εἶλω
 ἑερ- *viz* ἑρ- (ἑρ-)
 ἑέργνυμι, ἑέργω, ἑέρχατο *viz*
 εἶργω
 ἑεργμένος, ἑερτο *viz* εἶρω
 ἑέσσατο, ἑεστο *viz* ἑννυμι
 ἑέσσατο *viz* ἑζω
 ἑζω -ειν *posaditi, ustanoviti,*
založiti; med. sednouti si, se-
děti
 ἑη (= ἦ), ἑην, ἑησθα, ἑησι *viz*
 εἰμί (*jsem*); ἑή *ach, běda*
 ἑηκε *viz* ἱημι
 ἑήνδανε *viz* ἁνδάνω
 ἑῆος *viz* ἑύς
 ἑης (= ἦς) *viz* ὅς, ἦ, ὅ
 ἑῆς *viz* ἑός
 ἑθάς -άδος *zvyklý*
 ἑθειρα ἦ *vlas, žíně, hřívna, cho-*
chol
 ἑθείρω -ειν *obstarávati, zpra-*
covati
 ἑτελοδουλείᾱ ἦ *dobrovolná*
služba
 ἑτελόδουλος 2. *dobrovolně otro-*
čící
 ἑτελοθροησκειᾱ ἦ *vlastní (samo-*
volná) bohoslužba
 ἑτελοκακῶ -εῖν *schválně si po-*
čínati zbaběle
 ἑτελοντηδόν, ἑτελοντήν, ἑτε-
 λοντί *adv. dobrovolně*
 ἑτελοντήρ -ῆρος ὁ } *dobro-*
 ἑτελοντής -οῦ ὁ } *volník*
 ἑτελόπωνος 2. *ochotný ku práci,*
pracovitý

ἑτελοπρόξενος ὁ *dobrovolný*
(samovol.) proxenos (ochrán-
ce)
 ἑτελούσιος 3. (2.) *dobrovolný*
 ἑθέλω -ειν (*i* θέλω) *míti chut,*
chtíti, mítí úmysl, přát si,
býti schopen (ochoten); οὐκ
ἑθέλων nerad
 ἑθεν = οὗ (*sui*)
 ἑθίζω -ειν *zvykati (si)*
 ἑθιστός 3. *navyklý; τὸ ἑ. ná-*
vyk
 ἑθνάρχης -ου ὁ *místodržitel,*
kníže
 ἑθνικός 3. *lidový, národní; po-*
hanský
 ἑθνος τό *zástup, sbor, národ,*
kmen, pohané
 ἑθορον *viz* θρόσκω
 ἑθος τό *zvyk, mrav*
 ἑθω *jen part. ἑθων po svém*
zvyku, obyčejně; perf. εἰωθα
míti ve zvyku, εἰωθώς 3. ob-
vyklý
 εἰ *nuže, kéž; jestliže, -li, kdy-*
by, třebas i, leč, zda, ježto;
εἴγε jestliže, věru; εἰ δ' ἄγε
nuže, εἰ μὴν jistě, opravdu
 εἶα *nuže, vzhůru*
 εἶα *viz* ἑῶ -ᾶν
 εἶαμενή ἦ *nížina, níva*
 εἶανός ὁ = ἑανός
 εἶαρ, εἶαρινός *viz* ἑαρ, ἑαρινός
(jaro, jarní)
 εἶαται, εἶατο *viz* ἦμαι (*i* ἑννυ-
 μι)
 εἶατο = ἦσαν (*εἰμί*)
 εἶβω -ειν (*i* εἶβομαι) *roniti*
(slzy)
 εἰ δ' ἄγε *nuže*

εἰδάλιμος 3. sličný
 εἶδαρ -ατος τό jídlo, potrava,
 píce, nástraha
 εἰδέα ἡ = ἰδέα (vzezření, obli-
 čej)
 εἰδέω, εἰδήσεις atd. od οἶδα;
 εἰδῆσαι (aor.) dověděti se
 εἶδομαι -εσθαι jeviti se, zdáti
 se, předstírat, rovnati se
 εἶδον aor. κ ὁρῶ -ᾶν spatřiti,
 poznati, prožiti, nahlédnouti,
 přehlížeti
 εἶδος τό podoba, tvářnost, krá-
 sa; pojem, idea, druh, pod-
 stata, stav, postava, vlastnost,
 způsob
 εἰδύλλιον τό obrázek, zátiší,
 idyla
 εἰδωλεῖον τό chrám s modlami
 εἰδωλόθυτον τό modlám oběto-
 vané (maso)
 εἰδωλολατρεία ἡ (ἰ -λατρεία)
 modloslužba
 εἰδωλόλατρες -ου ὁ modloslu-
 žebník
 εἶδωλον τό podoba, postava,
 obraz, přízrak, modla
 εἶεν budiž, nuže; též opt. εἰμί
 εἶθαρ ihned
 εἶθε kéž
 εἰκάζω -ειν připodobniti, vy-
 obraziti, napodobiti, srovná-
 vati, odvozovati, posuzovati,
 zkoumati, domýšleti se, tušiti
 εἰκάθω -ειν = εἶκω
 εἰκάς -άδος ἡ dvacátý den
 v měsíci
 εἰκασία ἡ zobrazení, srovnání,
 domněnka

εἰκαστής -οῦ ὁ předvídající, tu-
 šící
 εἶκελος 3. (ἵκελος) podobný
 εἰκῇ (εἰκῇ) nepředloženě, bez-
 důvodně, marně, prostě, slepě
 εἰκόνιον τό, εἰκονίς ἡ obrázek
 εἰκονογράφος ὁ malíř
 εἰκονολογία ἡ obrazné mluvení
 εἰκονοποιός ὁ malíř
 εἰκός -ότος τό pravděpodobné,
 vrozené, vhodné, prosté; εἰ-
 κός ἐστι sluší se
 εἰκοσάβοιος 2. v ceně dvaceti
 volů
 εἰκοσαέτης 2. dvacetiletý
 εἰκοσάκις dvacetkrát
 εἰκοσι(ν) dvacet
 εἰκοσινήριτος 2. dvacetinásobný
 εἰκοσίπηχυς 2. dvacet loket
 dlouhý
 εἰκόσορος 2. o dvaceti veslech
 εἰκοστός 3. dvacátý
 εἰκότως pravděpodobně, pocho-
 pitelně, právem, přirozeně
 εἰκτην, εἰκτο, εἰκτον, ἐνκυῖα
 viz εἰκα
 εἶκω -ειν ustupovati, povolova-
 ti, popustiti, podříditi se, ho-
 věti, následovati; zdáti se,
 podobati se (= εἶκα); aiol.
 = ἥκω
 εἰκών -όνος ἡ podoba, obraz,
 socha; podobenství, představa
 εἰκώς = εἰκώς (εἶκα)
 εἰλαπινάζω -ειν slaviti rado-
 vánky, hodovati
 εἰλαπιναστής -οῦ ὁ hodovník,
 účastník hostiny
 εἰλαπίνη ἡ hostina, pitka
 εἶλαρ τό obrana, záštita

εἰλάτινος 3. jedlový, smrkový
 εἰλεγμένος 3. (λέγω) vybraný
 εἰληγμαι (perf. pas.) viz λαγχά-
 νω
 εἰλήλουθα (perf.) viz ἔρχομαι
 εἰλημμαι (perf. pas.) viz λαμ-
 βάνω
 εἰλησις -εως ἡ sluneční úpal,
 vedro
 εἰληφα (perf. akt.) viz λαμβά-
 νω
 εἰληχα (perf. akt.) viz λαγχά-
 νω
 εἰλικρίνεια ἡ čistota
 εἰλικρινής 2. jasný, zřetelný,
 pravý, čistý, nezkažený
 εἰλικτός 3. (ἐλικτός) stočený,
 zakřivený
 εἰλίπους -οδος ὁ (ἡ) pohy vle-
 koucí, „loudavý“
 εἰλίσσω -ειν (εἰλίχατο) svíjeti,
 zatáčet, máchnouti, obrátiti
 εἶλλω viz εἶλω
 εἶλῡμα τό obal
 εἶλῡφάζω -ειν (ἰ εἶλυφῶ -ᾶν)
 vířiti, do víru otáčet
 εἶλύω -ειν valiti, vířiti, zaha-
 lit; med. vléci se, vinouti se,
 těžce jíti
 εἶλω -ειν (ἰ εἶλῶ -εῖν) svíratí,
 obklíčiti, zadržeti, tlačiti,
 skrývati; pas. shluknouti se,
 shromáždit se, schoulit se,
 skrčiti se
 εἶλως -ωτος ὁ (ἰ εἰλώτης -ου)
 nevolník (spartský), heilót
 εἶμα τό šat, oblek
 εἶμαι (perf.) viz ἔννυμι, ἵημι
 εἶμαρμένη ἡ osud

εἶμαρται, εἶμαρτο (perf.) viz
 μείρομαι
 εἶμέν (ιον) = ἔσμέν
 εἶμεν = εἶημεν (εἶμί); = εἶναι
 (dor.)
 εἶμένος od ἔννυμι
 εἶμί, εἶναι býti, trvati, žíti, při-
 hoditi se, pocházeti, míti se,
 zdržovati se, býti přítomen;
 neos. lze, jest možno; τὸ ὄν
 skutečnost, pravda; τὸ νῦν
 εἶναι pro tuto chvíli; τὸ σύμ-
 παν εἶναι vûbec
 εἶμι, ἰέναι jíti, přijíti, odejíti,
 vejíti (pod zemi = zemříti),
 letěti, přejíti, proniknouti,
 vrátiti se; ἴθι, ἴτε vzhůru
 εἶν = ἐν
 εἶνάετες adv. po devět let
 εἶνάκις (= ἐνάκις) devětkrát
 εἶνακισχίλιοι 3. devět tisíc
 εἶνακόσιοι 3. devět set
 εἶνάλιος 3. (= ἐνάλιος) mořský
 εἶνάνυχες adv. po devět nocí
 εἶνάτερες αἱ ženy mužových
 bratrů, švagrové
 εἶνατος (= ἔνατος) 3. devátý
 εἶνεκα, εἶνεκεν (= ἔνεκα) k
 vůli, pro
 εἶνί = ἐν
 εἶνόδιος 3. (= ἐνόδιος) při ce-
 stě
 εἶνοσίγαιος = ἐννοσίγαιος
 εἶνοσίφυλλος 2. se šumícím li-
 stím, „chvějící listy“
 εἶξαι viz ἔοικα
 εἶξασκε viz εἶκω
 εἶο = οὔ (sui)
 εἶοικυῖται = εἶοικυῖται (ἔοικα)
 εἶος = ἔως

εἶπα *viz* εἶπον

εἶπερ jestliže vskutku (opravdu), třebaš i

εἶπην (*aiol.*) = εἶπεῖν (εἶπον)

εἶποδεν, εἶποδι jestliže odněkud, jestliže někde

εἶπον, εἶπεῖν (*aor.* k λέγω, φημί, ἀγορεύω) řekl jsem, vyslovil jsem, promluvil jsem, oslovil jsem; jmenovati, odpovědět, raditi, poručiti, navrhnouti; ὥς (ἔπος) εἶπεῖν takřka, slovem

εἶποτε jestliže (zdali) někdy

εἶπου jestliže (zdali) někde

εἶπως jestliže (zdali) nějak (snad)

εἰργάθω = εἶργω

εἰργμός ὁ uzavření, žalář

εἰργμοφύλαξ -κος ὁ žalářník

εἶργω -ειν (*i* εἶργω, εἶργνυμι, εἶργνυμι) zavřít, sevřít, oddělit, vzdálit, překážet, zadržovati, zatlačit; *med.* zdržet se, ušetřit

εἰρέαται (= εἶρηνται) *viz* εἶρω

εἶρερος ὁ zajetí, otroctví

εἰρεσίᾱ ἢ (*i* εἰρεσίῃ) veslování

εἰρεσιώνη ἢ olivová ratolest (obžinková), obžinková píseň

εἶρη ἢ shromaždiště, sbor (*obyč. v plur.*)

εἶρηκα (*perf.*) od εἶρω

εἰρήν -ένος ὁ (*i* εἶρην, ἰρήν) označení spartského jinocha asi 20 let (dozorce nad mladšími, vůdce menšího oddělení)

εἰρηναῖος 3. mírový, mírumilovný, mírný

εἰρηνεύω -ειν zachovati mír, žít v míru

εἰρήνη ἢ mír, klid

εἰρηνικός 3. mírumilovný, mírný

εἰρηνοποιός 2. nakloněný míru, zprostředkující smír

εἰρηνοποιῶ -εῖν uzavřít (zjednat) mír

εἰρίνεος 2. z vlny, vlněný

εἶριον τό vlna

εἰρκτή ἢ uzavřené místo, ohrada, žalář

εἰροκόμος 2. česající (zpracovávající) vlnu

εἶρομαι *viz* εἶρω

εἰροπόκος 2. pokrytý vlnou, rounatý

εἶρος τό vlna

εἰρύεται, -το, εἶρυναι, εἶρυσθαι, εἰρύω *viz* ἐρύω (vléci)

εἶρω -ειν (*fut.* ἐρώ, *perf.* εἶρηκα) mluvit, říkat, vypravovati; *med.* tázati se (*fut.* ἐρήσομαι, *aor.* ἠρόμην); řaditi, spojovati

εἶρων ὁ tazatel, chytrák, pokrytec, ironický, potutelný

εἰρωνείᾱ předstírání, vytáčka, výsměch, výmluva, ironie

εἰρωνεύομαι -εσθαι v řeči se přetvařovati, vysmívati

εἰρωνικός 3. výsměšný, ironický

εἰρωτῶ -ᾶν (*i* -εῖν) dotazovati se, vyptávati se

εἰς (ἐς) uvnitř; *předl. s akk.* do, k, na, až do, pro, proti, vzhledem k; *u čís.* asi, po

εἷς, μία, ἓν jeden, jediný, nějaký; καθ' ἓνα po jednom; εἷς ἕκαστος jedenkaždý (unusquisque)

εἷσα od ἕζω

εἰσαγγελεύς -έως ὁ (ἰ ἕσ-) hlasatel, komorník

εἰσαγγελίᾱ ἡ oznámení, udání, obžaloba (hrdelní)

εἰσαγγέλλω -ειν oznámiti, ohlásiti, udati, podati žalobu

εἰσαγείρω -ειν shromažďovati, sbírat (síly θυμόν)

εἰσάγω -ειν vésti dovnitř, uvést, zavést, vpustiti, dovážeti, předvésti před soud (žalovati), zanést (do seznamu), uvést (na jeviště), pojmouti za manželku (med.); *frekv.* εἰσαγέσκω

εἰσαγωγή ἡ dovoz

εἰσαγωγίμος 2. přivedený, z ciziny zavedený, přípustný (o žalobě)

εἰσαί navždy, navěky

εἰσαθρῶ -εἶν uzříti, dívat se na něco

εἰσαῖω -ειν doslýchati se

εἰσακοντίζω -ειν vrhati oštěpy někam (proti někomu)

εἰσακούω -ειν poslouchati, naslouchati, rozuměti, znáti (z doslechu)

εἰσάλλομαι -εσθαι vskočiti, vniknouti, vraziti

εἴσατο, -άμην, -άμενος viz εἶδομαι, εἶμι

εἴσατο viz ἕζω

εἰσαναβαίνω -ειν vzhůru vystoupiti

εἰσανάγω -ειν někam uvést

εἰσανεῖδον (aor. od εἰσανορῶ) vzhlednouti

εἰσάνειμι -ιέναι vzhůru vystupovati

εἰσάντα } tváří v tvář,
εἰσάντην } vůči, vstříc

εἰσάπαξ najednou, jen jednou

εἰσαράσσω -ειν vhoditi, vraziti, odraziti

εἰσαῦθις po druhé, později, příště

εἰσαφικάνω -ειν } přijíti,
εἰσαφικνοῦμαι -εἶσθαι } doraziti, dostihnouti

εἰσβαίνω -ειν vkročiti, vstoupiti; *trans.* uvést, zasvětit

εἰσβάλλω -ειν vhoditi, vložit, vehnati; *intr.* vpadnouti, vlévati se, dorážeti

εἴσβασις -εως ἡ vstoupení, naložení

εἰσβατός 3. přístupný

εἰσβιβάζω -ειν přinést dovnitř, naložiti na loď

εἰσβλέπω -ειν nahlédnouti, přihlednouti

εἰσβολή ἡ vpád, útok; vchod, průsmyk, ústí; úvod

εἰσγράφω -ειν zapsati, napsati; *med.* dáti se zapsati, dáti si napsati

εἰσδέρομαι -εσθαι pohlédnouti, uzříti

εἰσδέχομαι -εσθαι přijmouti, připustiti

εἰσδρομή ἡ vniknutí, vpád, útok

εἰσδύνω -ειν } ponořiti se,
εἰσδύομαι -εσθαι } vniknouti,
zachvátiti
εἰσεῖδον (εἴσιδον) *aor.* od εἰσο-
ρῶ
εἴσειμι -ιέναι (= εἰσέρχομαι)
vejíti, vjeti, vstoupiti, před-
stoupiti, býti obžalován, na-
stoupiti (úřad), napadnouti
(v mysli)
εἰσελαύνω -ειν } vehnati, vjeti,
εἰσελῶ -ᾶν } vtáhnouti,
vniknouti
εἰσέπειτα *pro* budoucnost, pří-
ště
εἰσέργυνμι -ύναι uzavřít
εἰσερούω -ειν vtáhnouti
εἰσέρχομαι = εἴσειμι
εἰσέχω -ειν *intr.* dosahovati,
prostíratí se, míti východ
(odtok)
εἴση (*fem.* od ἴσος) stejná, sou-
měrná, slušná, řádná
εἰσήγησις -εως ἢ uvedení, ná-
vrh, návod
εἰσηγητής -οῦ ὁ původce
εἰσηγοῦμαι -εἶσθαι uvést, na-
vrhnouti, pověřiti, přednáše-
ti, vykládati, poučovati
εἰσηθῶ -εῖν vstříknouti
εἰσθρόσκω -ειν vskočiti (do-
vnitř)
εἰσιδρύω -ειν vestavěti, založiti
εἰσίζομαι -εσθαι posaditi se ně-
kam
εἰσίημι -έναι poslati dovnitř,
vpustiti, vlévati; *med.* hnáti
se, po něčem dychtiti
εἰσίδμη ἢ přístup, vchod

εἰσικνοῦμαι -εἶσθαι vniknouti,
proniknouti
εἰσκαλῶ -εῖν zavolati dovnitř,
pozvati, předvolati
εἰσκαταβαίνω -εῖν někam se-
stoupiti, vejíti
εἴσκαιμαι -σθαι býti vložen,
položen (někam)
εἰσκηρύσσω -ειν (*i* -ττω) ve-
řejně vyvolati, vzkázati
εἰσκομιδή ἢ dovoz, doprava
εἴσκομίζω -ειν dovnitř přinést,
dopraviti; *pas.* uchýliti se ně-
kam; *med.* opatřiti si, zásobiti
se
εἴσκω -ειν podobným činiti,
přirovnávati, (za rovna) po-
kládati, ceniti, míniti, soudi-
ti, tušiti
εἰσλεύσσω -ειν pohlížeti na
něco
εἰσμαίομαι -εσθαι dotknouti se,
sáhnouti (někam), dojmouti
εἰσνέω -εῖν proplouti, připlouti
εἰσνοῶ -εῖν pozorovati, pozná-
vati
εἴσοδος ἢ vchod, vjezd, před-
sín, přístup, uvedení
εἰσοικειῶ -οῦν obeznámiti, dů-
věrně svěřiti
εἰσοίκησις -εως ἢ obydlí
εἰσοικίζομαι -εσθαι přistěho-
vati se, usídliti se
εἰσοικοδομῶ -εῖν vestavěti, k
stavbě použití
εἰσοιχνῶ -εῖν vkročiti, vstou-
piti
εἰσόκε(ν) pokud (by)
εἴσομαι (*fut.*) viz οἶδα, εἴμι
εἰσοπίσω budoucně, příště

εἴσοπος 2. viditelný

εἰσορῶ -ᾶν (*i* -εἶν) dívati se na něco, pozorovati, pohlížeti, povážiti, dbáti, tušiti

εἰσορμῶ -ᾶν (*i med.*) vrhnouti (se) dovnitř, prodrati se

εἶσος 3. (*i* εἶσος) rovný, stejný (= ἴσος)

εἰσπαίω -ειν vraziti

εἰσπέμπω -ειν poslati, odeslati

εἰσπέτομαι -εσθαι vletěti, rychle se rozšířiti

εἰσπηδῶ -ᾶν vskočiti

εἰσπίπτω -ειν vpadnouti, vniknouti, napadnouti, vlévati se, dostat se do -

εἰσπλέω -εἶν veplouti, vniknouti, býti dovezen

εἰσπλους ὁ (*i* -πλοος) vjezd, průjezd, výprava

εἰσποιῶ -εἶν zavést, připojiti; *med.* přijmouti, adoptovati

εἰσπορεύομαι -εσθαι někam vejíti, dojíti

εἰσπραῖξις -εως ἡ vymáhání

εἰσπραῖσσω -ειν (*i* -πράττω) vymáhati, dobývati, sháněti

εἰσρέω -εἶν vtékat

εἰστίθημι -έναι vkládati, ukládati, nakládati

εἰστοξεύω -ειν střílet dovnitř, na někoho

εἰστρέχω -ειν vběhnouti, vniknouti

εἰσφέρω -ειν vnést, přinést, obstarati, zapraviti, prokázati, uvést, navrhnouti, zavést, přispívati, uvést; *pas.* dostat se

εἰσφορᾶ ἡ příspěvek, dávk, daň (válečná)

εἰσφορῶ -εἶν = εἰσφέρω

εἰσφρέω -εἶν vpustiti, přijmouti

εἰσχειρίζω -ειν odevzdati, svěřiti (do rukou)

εἰσχέω -εἶν vlíti; *pas.* valiti se, prouditi dovnitř

εἴσω dovnitř, až do (k), uvnitř, mezi

εἴσωθοῦμαι -εἴσθαι tlačiti se dovnitř

εἴσωπός 2. před očima, přímo naproti

εἶτα pak, potom, dále, a přece, a přesto, tak

εἶται, εἶτο (*perf.*, *plusq.*) od ἔν-
νυμι, ἴημι

εἴτε - εἴτε buď - buď, ať - ať

εἴτε, εἴω viz εἰμί

εἰῶ viz ἐῶ

εἴωθα mám ve zvyku (*viz* ἔθω)

εἴων viz ἐῶ

εἴως = ἔως

ἐκ (ἐξ) ven, pryč, od, zcela; *předl. s gen.* ze, z, od, se, za, po, u, při, dle; ἐξ οὗ od té doby, co -

ἐκᾱβόλος 2. viz ἐκηβόλος

ἐκάργος 2. volně působící (účinkující), odvracující, „svémocný“ (*starší výklad:* dalekostřelný)

ἐκαθεζόμεν (*aor.*) usedl jsem; viz καθίζω

ἐκαθεν z dálky, daleko

ἐκάς daleko, opodál, dlouho

ἐκασταχόθεν s každé strany, odevšad

ἐκασταχόθι všude, na každém místě

ἐκασταχόσε na všechny strany

ἐκασταχοῦ } všude, na každém
ἐκάστοθι } místě

ἐκαστος 3. každý, jednotlivě

ἐκάστοτε po každé, vždy

ἐκατεράκισ po prvé i po druhé

ἐκατέρθε(ν) s obou stran, na obou stranách

ἐκάτερος 3. jeden i druhý, obojí, každý z obou

ἐκατέρωθεν (i -θι) na obou stranách, s obou stran

ἐκατέρωσε na obě strany

ἐκατηβελέτης -ᾶο ὁ } „jistý,
ἐκατηβόλος 2. } nemylný
střelec“

ἐκάτι = ἔκητι

ἐκατόγχειρος 2. storuký

ἐκατόζυγος 2. se stem veslařských lavic (= vesel)

ἐκατομβαιών -ῶνος ὁ první měsíce attický (červenec-srpen)

ἐκατόμβη ἡ oběť o sto (mnoha) volech, hekatomba

ἐκατόμβοιος 2. v ceně sta volů

ἐκατόμπεδος 2. (i -ποδος) sto stop dlouhý

ἐκατόμπολις 2. obsahující sto měst

ἐκατόμπους -οδος ὁ, ἡ se stem nohou, stonohý

ἐκατόμπυλος 2. se stem bran

ἐκατόν οἱ, αἱ, τὰ sto

ἐκατονταέτης 2. stoletý

ἐκατοντακάρηνος 2. stohlavý

ἐκατονταπλασίων -ονος ὁ, ἡ stonásobný

ἐκατοντάρχης -ου ὁ } vůdce
ἐκατόνταρχος ὁ } sta mužů,
setník (centurio)

ἐκατοντάς -άδος ἡ stovka, setnina (centuria)

ἐκατόντορος ἡ (sc. ναῦς) stoveselná loď

ἐκατος 2. nechybující; dalekostřelný, v dálce zasahující

ἐκατοστός 3. stý

ἐκατοστός -ύος ἡ setnina

ἐκβαίνω -ειν vykročiti, vystoupiti, opustiti, odbočiti, překročiti, dostat se, stát se, uplynouti; *trans.* vysaditi (na zemi)

ἐκβακχεύω -ειν uvést do bakchického vzrušení

ἐκβάλλω -ειν vyvrhnouti, vyhoditi, sraziti, vyraziti, poraziti, vyvrátiti, vypustiti, zahnat, ztratiti, vytrhnouti, vyjmouti, vypověděti, odvolati, povrhnouti; *intr.* prouditi, vytrysknouti

ἐκβαρβαρῶ -οῦν vzdělanost ničiti, zdivočiti, barbarské zvyky zavést

ἐκβασίς -εως ἡ výstup, východ, přístaviště, průsmyk, odchod, konec (života)

ἐκβάω = ἐκβαίνω

ἐκβιάζομαι -εσθαι vynutiti, přemoci, probíti se; býti zatlačen

ἐκβιβάζω -ειν nechat vyjít, odvésti, vysaditi (z lodi), odstraniti

ἐκβλαστάνω -ειν vyklíčiti, vypučeti, vyrůst

- ἐκβλώσκω -ειν (*aor.* ἔκμολεν) vystoupiti
ἐκβοήθεια ἢ výpad (obležených)
ἐκβοηθῶ -εἶν učiniti výpad
ἐκβολή ἢ zahrnutí, vymknutí, ztráta; (mořem) vyvržené, vyházená země, pučení, pramen, ústí, odbočení, soutěska, východ; vyhození nákladu
ἐκβολος 2. vyhozený, pohozený; ὁ ἔ. zaplavované místo
ἐκβοῶ -ᾶν hlasitě křičeti, volati
ἐκβράσσω -ειν (-βράζω) vrhnouti na pobřeží
ἐκβρῶμαι -ᾶσθαι řvati, vykřikovati
ἐκβρωμα τό vyhlované; plur piliny
ἐκγαμίζω -ειν provdati
ἐκγαμίσκομαι -εσθαι vdáti se
ἐκγεγα- viz ἐκγίγνομαι
ἐκγελῶ -ᾶν hlasitě se zasmáti
ἐκγενής 2. bez rodiny, zavržený
ἐκγίγνομαι -εσθαι zroditi se, pocházeti, vznikat, vzdáliti se, uplynouti, zdařiti se; ἔξεγένετο bylo dovoleno, možno, zdařilo se
ἐκγονος 2. pocházející, vzešlý; ὁ ἔ. potomek, τὰ ἔ. mláďata
ἐκδακρῶ -ειν propuknouti v pláč
ἐκδαπανῶ -ᾶν obětovati se (*pas.*)
ἐκδεια ἢ nedostatek, nedoplatek
ἐκδείκνυμι -ναι veřejně ukázati
ἐκδειματῶ -οῦν strašiti, děsiti
ἐκδέχομαι viz ἐκδέχομαι
ἐκδεξις -εως ἢ převzetí, vystřídání, následování, nastoupení
ἐκδέρκομαι -εσθαι vykukovati
ἐκδέρω -ειν odřít, stáhnouti
ἐκδέχομαι -εσθαι (-δέχομαι) ubrati, přibrati, následovati, učiti se, očekávati, přijmouti, vystřídati, přiléhati
ἐκδέω -εἶν přivázati, uzavřít, navěsiti
ἐκδηλος 2. zcela zřejmý, význačný
ἐκδημος 2. mimo zemi, vzdálený, cizí
ἐκδημῶ -εἶν býti mimo zemi, odcestovati
ἐκδιαβαίνω -ειν zcela překročiti
ἐκδιαιτῶμαι -ᾶσθαι odchýliti se ve způsobu života
ἐκδιδάσκω -ειν zcela naučiti (vyučiti)
ἐκδιδράσκω -ειν (i -διδρήσκω) utéci
ἐκδίδωμι -όναι vydati, vlévati se, provdati; *med.* půjčiti, pronajmouti
ἐκδιηγοῦμαι -εἶσθαι zcela vypravovati
ἐκδίκησις -εως ἢ trest, pomsta
ἐκδικος 2. mimo právo, protiprávný, trestající
ἐκδικῶ -εἶν mstít (se), hájiti někoho proti někomu
ἐκδιώκω -ειν pronásledovati, odehnati
ἐκδοσις -εως ἢ vydání, pronájem, provdání, vydání knihy
ἐκδοτος 2. vydaný, k vydání odsouzený

ἐκδοχή ἢ převzetí, očekávání,
vystřídání

ἐκδρομή ἢ výpad, vpád, nájezd
ἐκδρομος ὁ útočník, harcovník
ἐκδύνω -ειν svléci

ἐκδυσις -εως ἢ uniknutí, vý-
chod

ἐκδύω -ειν (*i med.*), svlékati se,
uniknouti, vyklouznouti, vy-
nořiti se

ἐκδωριοῦμαι -οὔσθαι zcela se
státi Dórem

ἐκεῖ (ἐκεῖθι, ἐκεῖνῃ) tam, tehdy
ἐκεῖθεν (*i* κεῖθεν) odtamtud,
od té doby, proto

ἐκεῖνος -η -ο onen

ἐκεῖσε tam (kam)

ἐκέκαστο *viz* καίνυμαι

ἐκέκλετο *viz* κέλομαι

ἐκεχειρίᾱ ἢ příměří, klid zbraní
ἐκζέω -εῖν vyvříti, vzrušiti,
hemžiti se červy

ἐκζήτησις -εως ἢ hloubání

ἐκζητῶ -εῖν horlivě hledati,
mstíti

ἐκηβολία ἢ (*i* -βολίῃ) zasahu-
jící střela

ἐκηβόλος 2. (*i* ἐκᾱβόλος) nikdy
nechybující

ἐκηλος 2. (*i* εὔκηλος) neruše-
ný, klidný, bezstarostný

ἐκητι (ἐκᾱτι) podle vůle, k vůli,
pro

ἐκθαμβος 2. zcela užaslý

ἐκθαμβοῦμαι -εῖσθαι velmi
užasnouti

ἐκθαυμάζω -ειν velmi se diviti

ἐκθεσις -εως ἢ pohození (dí-
těte)

ἐκθετος 2. pohozený, odložený

ἐκθέω -εῖν vyběhnouti ven, učí-
niti výpad

ἐκθεῶμαι -ᾷσθαι (úplně až do
konce) se dívati, zhlédnouti

ἐκθηρεύω -ειν vyloviti, vychy-
tati, vyhnati

ἐκθλίβω -ειν zatlačiti pryč

ἐκθνήσκω -ειν odumříti, býti
bez sebe

ἐκθρώσκω -ειν vyskočiti

ἐκθῦμος 2. smělý, ohnivý

ἐκθύω -ειν na usmíření oběto-
vati, *med.* smířiti se

ἐκκαθαίρω -ειν očistiti, vyčisti-
ti, vykliditi

ἐκκαθεύδω -ειν venku spáti,
míti noční stráž

ἐκκαίδεκα šestnáct

ἐκκαιδεκάδωρος 2. šestnáct dla-
ní dlouhý

ἐκκαιδεκάπηχυς 2. šestnáct lo-
ket dlouhý

ἐκκαίω -ειν (*i* -κάω) vypáliti,
zapáliti, rozohniti

ἐκκακῶ -εῖν býti unaven, ne-
dbalý, ztratiti odvahu (mysl)

ἐκκαλῶ -εῖν vyvolati, vzývati,
vyzvati, pobídnouti

ἐκκαλύπτω -ειν odhaliti

ἐκκάμνω -ειν unaviti (se), po-
zbýti sil

ἐκκαρποῦμαι -οὔσθαι sbíratí
plody, požívati, využíti

ἐκκαταπάλλομαι -εσθαι snésti
se, mihnouti se

ἐκκατεῖδον (*aor.* od ἐκκαθορῶ)
pohlédnouti, shlédnouti

ἐκκαχάζω -ειν propuknouti ve
smích

ἐκκάω, ἐκκέας *viz* ἐκκαίω

ἔκκειμαι -εἶσθαι volně ležeti, býti položen, pohozen, vyčnívati, býti vyložen

ἐκκεντῶ -εἶν provrtati, probodnouti

ἐκκενῶ -οῦν vyprázdniti, vylidniti

ἐκκεχυμένως *adv.* plýtváním, obšírně

ἐκκηρύττω -ειν (-κηρύσσω) hlasatelem vyhlásiti, vykázati ze země

ἐκκινῶ -εἶν pohnouti, vyplašiti, vyraziti (slovo), roznítiti

ἐκκίω -ειν vyjíti ven

ἐκκλάω -ειν rozbíti, ulomiti

ἐκκλείω -ειν vyloučiti, zadržeti, nutiti, překážeti; *pas.* býti doháněn

ἐκκλέπτω -ειν vykrásti, tajně vyrvati, zatajiti, podvésti

ἐκκληίω *viz* ἐκκλείω

ἐκκλησίᾱ ἡ shromáždění lidu (vojska), sněm, shromáždění; obec, církev

ἐκκλησιάζω -ειν svolati shromáždění, na shromáždění míti účast (raditi)

ἐκκλησιαστής -οῦ ὁ člen shromáždění, veřejný řečník

ἐκκλητος 2. svolaný, člen shromáždění, vybraný

ἐκκλίνω -ειν odkloniti, odvrátiti; *intr.* odchýliti se, ustoupiti, vyhýbati se

ἐκκνάω -ᾶν odškrabati, seškrabati

ἐκκολάπτω -ειν dlátem odstraniti, vymazati

ἐκκολυμβῶ -ᾶν plováním uniknouti

ἐκκομιδή ἡ odvezení, zachránění, pohřbení

ἐκκομίζω -ειν vynésti, odvézti, odnésti, zachrániti, pohřbíti; ubírat se

ἐκκομπάζω -ειν chlubiti se

ἐκκοπή ἡ vyříznutí, useknutí, odkopání

ἐκκόπτω -ειν vyraziti, sraziti, vylomiti, vyhnati, zničiti

ἐκκράζω -ειν vykřiknouti

ἐκκρέμαμαι -σθαι na něčem viseti, se držeti

ἐκκρεμάννυμι -ύναι *med.* na něco se zavěsiti, něčeho se držeti

ἐκκρίνω -ειν vybrati, rozlišiti, vyloučiti

ἐκκριτος 2. vybraný

ἐκκρουστικός 3. odrážející, zatlačující

ἐκκρούω -ειν vyraziti, zatlačiti, zahnati, zmařiti, odložiti

ἐκκυβιστῶ -ᾶν kotrmelce dělati

ἐκκυλίνδω -ειν (*i* -κυλίω) vyvaliti, *pas.* svaliti se, skuliti se

ἐκκυμαίνω -ειν vlniti se (*o* šíku), z šíku vyčnívati, vybočiti

ἐκκωφῶ -οῦν (-ᾶν) ohlušiti

ἐκλαγχάνω -ειν (osudem) dostati, (podíl) obdržeti

ἐκλαλῶ -εἶν vyžvaniti

ἐκλαμβάνω -ειν vyjmouti, přejmouti, vybrati, chápati, dostati, naznačiti

- ἐκλάμπω -ειν vysvítati, vyzařovati, zastkvíti se
- ἐκλανθάνω -ειν zcela z paměti vyhladiti, *med.* zcela zapomenouti
- ἐκλε' (= ἐκλέεο) viz κλέω
- ἐκλεαίνω -ειν uhladiti
- ἐκλέγω -ειν vybrati, vyvoliti, vymáhati
- ἐκλείπω -ειν vynechat, opustiti, přejíti, nedbat, opomenouti; *intr.* přestati, upustiti, zaniknouti, mizeti, ubýti, zemřít, zatmět se
- ἐκλειψις -εως ἢ opuštění, ustoupení, zmizení, ztráta, ubývání, zatmění
- ἐκλεκτός 3. vybraný
- ἐκλέπω -ειν vyloupnouti, vylíhnouti
- ἐκλήγω -ειν zcela přestati
- ἐκληθάνω -ειν = ἐκλανθάνω
- ἐκλησις -εως ἢ úplné zapomenutí
- ἐκλιπής 2. přešlý, scházející; τὸ ἐ. nedostatek, přerušení, zatmění; zanedbaný
- ἐκλογή ἢ výběr, vyvolení, vypravování, výtah
- ἐκλογίζομαι -εσθαι vypočítati, rozvážiti, zkoumati
- ἐκλυσις -εως ἢ vysvobození, osvobození, oslabení
- ἐκλυτήριος 2. vysvobozující, zachraňující
- ἐκλύω -ειν vyloučiti, vyprostiti, oslabiti, odstraniti, vzdáliti, zastaviti, rozvázati, uvolniti; *pas.* býti osláblý, ochromen
- ἐκλωβῶμαι -ᾶσθαι trpěti potupu
- ἐκλωπίζω -ειν odhaliti, obnažiti
- ἐκμαίνω -ειν uvést v šílenství, roznítiti; *pas.* šílet, zuřit
- ἐκμανθάνω -ειν zcela se naučiti, dovědět; učit se z paměti, vypátrati
- ἐκμάσσω -ειν otřít, setřít
- ἐκμείρομαι -εσθαι míti podíl, dostati se
- ἐκμετροῶ -εῖν vyměřiti, měřiti podle něčeho
- ἐκμηνος 2. šestiměsíční
- ἐκμηρούμαι -εσθαι rozvinouti se, v řadě postupovati
- ἐκμῖμοῦμαι -εῖσθαι věrně napodobiti, vyjádřiti
- ἐκμισθῶ -οῦν najmouti, pronajmouti
- ἐκμολεῖν, ἐκμολε (*aor.* od ἐκβλώσκω) vystoupiti, vyjít
- ἐκμυζῶ -ᾶν vyssát
- ἐκμυκτηρίζω -ειν vysmívati se
- ἐκνέμω -ειν (*i med.*) přidělit, ven řídit, obracet zpět
- ἐκνευρίζω -ειν vyříznouti šlachy, oslabiti
- ἐκνεύω -ειν uhnouti, ustoupiti, kynouti k odchodu
- ἐκνέω -εῖν vyplovati, odplavati, uniknouti plováním
- ἐκνήφω -ειν vystřízlivět
- ἐκνήχομαι = ἐκνέω
- ἐκνίζω -ειν smýti, očistiti, smířiti
- ἐκνῖκῶ -ᾶν nabýti převahy, zcela zvítěziti, uplatniti se
- ἐκνοστῶ -εῖν zase se navrátiti

ἐκούσιος 2. (3.) = ἐκών (rád, ochotně, dobrovolně)

ἐκπαγλος 2. hrozný, strašný, náramný

ἐκπαγλοῦμαι -εἶσθαι žasnouti, mocně se diviti

ἐκπαιδεύω -ειν vzdělávati, vychovati dokonale

ἐκπαιφάσσω -ειν vyzařovati, problesknouti

ἐκπαλαι adv. již odedávna

ἐκπάλλομαι -εσθαι vystřiknouti

ἐκπατάσσω -ειν zaraziti, vyraziti

ἐκπαύομαι -εσθαι zcela přestati

ἐκπείδω -ειν umluviti, přemluviti

ἐκπειράζω -ειν
ἐκπειρῶμαι -ᾷσθαι } zkoušeti

ἐκπέλει (neos.) jest dovoleno, prospěšno

ἐκπέμπω -ειν odeslati, vyslati, vypraviti, propustiti, vyvézt, dovézt, vyhnati, obeslati, odebrati se (se světa)

ἐκπεμψις -εως ἢ vyslání

ἐκπεπταμένως nevázaně, nemírně

ἐκπεραίνω -ειν zcela dokončiti, prosaditi, splniti

ἐκπέρθω -ειν vypleniti, vyvrátiti, ukořistiti

ἐκπερισσῶς tím lépe, nadmíru, důrazně

ἐκπερῶ -ᾷν proniknouti, projeti, vystoupiti, projíti

ἐκπετάννυμι -ύναι rozevříti, rozprostříti

ἐκπέτομαι -εσθαι vyletět

ἐκπέφεται (perf. pas.) viz ἐκφένω

ἐκπηδῶ -ᾷν vyskočiti, učiniti výpad

ἐκπίμπλημι -άναι vyplniti, splniti, upokojiti, nasytiti, odpykati

ἐκπίνω -ειν vypíti, vyprázdniti

ἐκπιπράσκω -ειν vyprodati

ἐκπίπτω -ειν vypadnouti, spadnouti, přijíti o něco, rozlévati se, býti vyhnán, býti zahnán (vržen), propadnouti, vyraziti, ustati, výpad učiniti, utéci se, odkvapiti

ἐκπλέω -εῖν vyplouti, odplouti

ἐκπλέως -ων plný, úplný, bohatý

ἐκπληγεν, ἐκπλήγνυμι viz ἐκπλήσσω

ἐκπληκτικός 3. vzbuzující (šířící) hrůzu, překvapující

ἐκπληξις -εως ἢ hrůza, zděšení, hluboká úcta, úžas

ἐκπληρῶ -οῦν = ἐκπίμπλημι (vyplniti)

ἐκπλήρωσις -εως ἢ splnění, upokojení, dokončení

ἐκπλήσσω -ειν (i -πλήττω) zaraziti, zahnati, polekati; pas. uleknouti se, zděsiti se; vzrušiti

ἐκπλους ὁ (i -πλοος) odjezd, výjezd, místo odjezdu

ἐκπλύνω -ειν vyprati, vymýti

ἐκπλώω -ειν viz ἐκπλέω

ἐκπνέω -εῖν vydechnouti, odvanouti, těžce dýchati; ἐ. τὸν βίον zemřít; τὸ πνεῦμα ἐκπνεῖ... dech vychází (a vchází)

- ἐκποδών z cesty, pryč, bez překážky
- ἐκποίησις -εως ἢ vypuštění, páření
- ἐκποιῶ -εἶν vystavěti, ukončiti, vystačiti; ἐκποιεῖ (neos.) jest možno
- ἐκπολεμῶ -εἶν (i -οῦν) válku začíti, znepráteliti, zaplésti do války
- ἐκπολιορκῶ -εἶν dobýti (obležením), donutiti ke vzdání, zahnat
- ἐκπομπή ἢ vyslání, výprava
- ἐκπονῶ -εἶν vypracovati, připraviti, provésti, zpracovati, prací cvičiti; *med.* vypracovati se, horlivě pracovati, cvičiti se
- ἐκπορεύομαι -εσθαι odejíti, odtahnouti, vyjeti
- ἐκπόρθησις -εως ἢ vyvrácení
- ἐκπορθῶ -εἶν zcela vyloupiti, zničiti
- ἐκπορίζω -εἶν opatřiti, poskytnouti
- ἐκπορνέω -εἶν konati smilstvo (modlářství), rozmařile žíti
- ἐκποτοῦμαι -εἶσθαι vyletovat, poletovati
- ἐκπροᾶσσω -εἶν (i -πρήσσω, -πράττω) vykonávati, prováděti, způsobiti, usmrtiti, vymáhati, mstíti
- ἐκπρεπής 2. vynikající, mimořádný, přílišný
- ἐκπρίασθαι *aor.* od ἔξωνοῦμαι
- ἐκπρίω -εἶν odříznouti, vyříznouti
- ἐκπροκαλοῦμαι -εἶσθαι povolat k sobě
- ἐκπρολείπω -εἶν opustiti (pryč), zanechat
- ἐκπροτιμῶ -ᾶν obzvláště uctívati
- ἐκπτύω -εἶν vyplivnouti
- ἐκπυνθάνομαι -εσθαι vypátrati, vryptati se, zvěděti
- ἐκπυρῶ -οῦν vypáliti, ohněm zničiti
- ἐκπυστος 2. (πυνθάνομαι) rozhlášený
- ἐκπωμα τό číše, pohár
- ἐκραίνω -εἶν vystříknouti, prolíti
- ἐκρέω -εἶν vytékati, mizeti
- ἐκρήγνυμι -ύναι vylomiti, roztrhnouti; *intr.* (pas.) roztrhnouti se, rozlíti se, roznésti se, vyřítiti se, osopiti se, propuknouti, proraziti
- ἐκριζῶ -οῦν vykořeniti, z kořene vyvrátiti
- ἐκρίπτω -εἶν vyhoditi, shoditi, strhnouti, zahnati
- ἐκροή ἢ (i ἔκροος, ἔκρους) výtok, ústí
- ἐκσαῶ -οῦν vysvoboditi, zachrániti
- ἐκσεῖω -εἶν vysypati, vytřásti
- ἐκσεύω -εἶν vyplašiti; *med.* vyřítiti se, vyraziti, zmizeti
- ἐκσημαίνω -εἶν oznámiti, označiti, projeviti
- ἐκσμάω -ᾶν vytříti, vypláchnouti
- ἐκσπάω -ᾶν vytáhnouti
- ἔκσπονδος 2. ze spolku vyloučený, smlouvy zbavený

ἑκστασις -εως ἢ úžas, obdiv,
vytržení

ἑκστατικός 3. snadno podléha-
jící vzrušení

ἑκστέλλω -ειν vyzbrojiti, vy-
strojiti, opatřiti

ἑκστέφω -ειν ověnčiti, ozdobiti

ἑκστρατεύω -ειν vytáhnouti;
med. výpravu podniknouti,
dokončiti

ἑκστρατοπεδεύομαι -εσθαι ven-
ku se utábořiti

ἑκστρέφω -ειν vytočiti, převrá-
titi, zmásti, vyvrátiti, změni-
ti, zhoršiti se (*pas.*)

ἑκσώζω -ειν zachrániti, udržeti
ἐκτάδιος 3. (τείνω) rozlehlý,
širý

ἑκταῖος 3. šestého dne

ἑκτα, ἑκταθεν viz κτείνω

ἐκτάμνω -ειν vyříznouti, vy-
seknouti, uříznouti, osekati
(= ἐκτέμνω)

ἐκτανύω -ειν roztáhnouti, roz-
prostříti (= ἐκτείνω)

ἐκταράττω -ειν poděsiti, zne-
pokojiti

ἐκτάσσω -ειν (i -τάττω) uspo-
řádati, postaviti bitevní šik,
řaditi

ἑκτατο viz κτείνω

ἐκτέατο viz κτάομαι

ἐκτείνω -ειν napínati, roztaho-
vati, prodlužovati, povzbuzo-
vati, podněcovati, sraziti (k
zemi); *pas.* prostíratí se, po
něčem dychtiti; šířiti, vraziti,
vynaložiti

ἐκτειχίζω -ειν zdí opatřiti,
opevniti

ἐκτελευτῶ -ᾶν skončiti

ἐκτελῶ -εῖν dokonati, vykonati,
splniti, upokojiti, ztráviti čas;
med. splniti se

ἐκτέμνω -ειν vyříznouti, usek-
nouti, kastrovati

ἐκτένεια ἢ napětí sil, horlivost,
vytrvalost

ἐκτενής 2. napjatý, horlivý,
vroutí

ἐκτέος 3. *adj. verb.* od ἔχω

ἐκτεχνῶμαι -ᾶσθαι nastrojiti

ἐκτίθημι -έναι ven klásti, po-
staviti, vystaviti, připraviti,
vyložití, pohoditi

ἑκτῖμος 2. bez úcty, neuctíva-
jící

ἐκτῖμῶ -ᾶν obzvláště ctíti,
přednost dávati

ἐκτινάσσω -ειν setřásti, vy-
třásti

ἐκτίνω -ειν zaplatiti, odpykati,
odplatiti; *med.* mstíti se, tres-
tati

ἑκτισις -εως ἢ zaplacení (po-
kuty)

ἐκτιτρώσκω -ειν způsobiti po-
trat, zranění

ἑκτοθεν (= ἑκτοσθεν) zvenku,
zvenčí

ἑκτοθι venku, mimo

ἐκτομή ἢ vyřezávání (kastro-
ce), výsek

ἐκτοξεύω -ειν střeliti (šípem
na něco), vystříleti

ἐκτόπιος 3. (2.) } vzdálený,
ἑκτοπος 2. } vzdalující se,
mimořádný

ἑκτος 3. šestý

- ἐκτός ven, venku; *předl. s gen.* mimo, bez, proti
- ἐκτοσε ven, pryč
- ἐκτοσθε(ν) zvenku, zvenčí; *mi-*mo
- ἐκτραχηλίζω -ειν dopředu sho-
diti; *pas.* vrhati se střemhlav
do záhuby
- ἐκτρέπω -ειν odvracet, zatla-
čiti, zahnat, zadržeti, od-
vésti; *med. (pas.)* obrátiti se,
odvrátiti se, uchýliti se, mě-
niti se, nastoupiti cestu, vy-
hnouti se
- ἐκτρέφω -ειν vyživiti, vycho-
vati
- ἐκτρέχω -ειν vyběhnouti, učí-
niti výpad, nezdařiti se, vy-
bočiti
- ἐκτρίβω -ειν třením vyvolati,
vyhubiti, zničiti
- ἐκτροπή ἢ odvedení, odbočení,
odvrácení
- ἐκτροῦχῶ -οῦν rozetřít, vyčer-
pati, vyhladiti
- ἐκτρωμα τό potrat
- ἐκτυπε viz κτυπῶ
- ἐκτυπῶ -οῦν vyobraziti
- ἐκτυφλῶ -οῦν oslepiti úplně
- ἐκτύφλωσις -εως ἢ oslepení
- ἐκυρή ἢ tchyně
- ἐκυρός ὁ tchán
- ἐκφαίνω -ειν najevo dávat, vy-
jeviti; *pas.* objeviti se, uká-
zati se; ἐ. ὁδόντας ceniti
zuby
- ἐκφανής 2. zřejmý, jasný
- ἐκφασις -εως ἢ výrok, vysvět-
lení
- ἐκφασιλίζω -ειν zhoršovat, zmenšovat
- ἐκφένω -ειν (*perf.* ἐκπέφαται) vyhladiti, zničiti
- ἐκφέρω -ειν odnáseti, vynášeti, odvážeti, předbíhati, předjížděti, pochovávat, předložit, na světlo vynést, uveřejnit, sdělit, svádět, vést, zdvihnouti (válku), zachrániti
- ἐκφεύγω -ειν uniknouti, uprchnouti
- ἐκφημι -άναι vypravovat, povídat
- ἐκφθίνω -ειν zcela zničiti; *med.* vymizeti
- ἐκφοβῶ -εῖν hrůzou naplniti; *pas.* uleknouti se
- ἐκφοβος 2. plný strachu
- ἐκφοιτῶ -ᾶν vycházeti
- ἐκφορᾶ ἢ vynesení, pohřeb
- ἐκφόριον τό výnos, dávka, úroda
- ἐκφορος 2. vynášející, vyzrazující, rozhlašující, pronesený
- ἐκφορῶ -εῖν stále vynášeti
- ἐκφορτίζω -ειν obchodovat, prodávati
- ἐκφροντίζω -ειν vymysleti, uvážiti
- ἐκφρων 2. bez smyslů, ulekaný, plachý, vzteklý
- ἐκφυλάσσω -ειν pečlivě střežiti
- ἐκφυλος 2. cizí, nepřírozený
- ἐκφύω -ειν zploditi, zroditi, vyhnati; *intr. (pas.)* vyrůst, pocházeti, zroditi se

ἐκχέω -εἶν vylíti, prolíti, vysypati, zmařiti; pas. rozlévati se, naplniti se, vyvaliti se, dolů viseti, vrhati se do hříchů, oddati se

ἐκχράω -ῆν vystačiti, dostačiti, býti po chuti; oznámiti

ἐκχρηματίζομαι -εσθαι peníze vynucovati, vydírati

ἐκχύννω -ειν (i -χύνω) = ἐκχέω

ἐκχώννυμι -ύναι (i -χόω) nasypati, zasypati, zanésti

ἐκχωρῶ -εἶν odejíti, vyjíti, upustiti od něčeho, ustoupiti

ἐκψύχω -ειν vydechnouti (= zemříti)

ἐκών 3. (-όντος) podle své vůle, dobrovolný, vědomě, rád, ochotně

ἐλάᾱ ἡ (i ἐλαία, ἐλαίη) oliva (strom i plod)

ἐλάαν viz ἐλαύνω

ἐλαίνεος 3. (i ἐλάινος) olivový
ἐλαιον τό olej, olivové stromoví
ἐλαιος ὁ divoká oliva

ἐλαιόφυτος 2. olivou osázený

ἐλαιών -ῶνος ὁ olivový sad (olivetum), hora Olivetská

ἐλασις -εως ἡ zahnání, vyhnanství, pochod, útok, jízda, průvod, výprava

ἐλασσῶ -οῦν (i -ττω) zmenšiti; pas. zmenšiti se, mizeti, škodu trpěti, býti za někým

ἐλάσσωμα viz ἐλάττωμα

ἐλάσσων 2. (i -ττων) kompar. κ ἐλαχύς: menší, kratší, slabší

ἐλαστρῶ -εἶν poháněti, veslovati

ἐλάτη ἡ jedle, smrk, veslo, člun, hůl

ἐλατήρ -ῆρος ὁ poháněč, vozač

ἐλάτινος 3. jedlový, smrkový

ἐλαττ- viz ἐλασσ-

ἐλαττονῶ -εἶν zmenšovati, méně míti; ubývati

ἐλάττωμα τό zmenšení, škoda, ztráta, chyba, porážka

ἐλαύνω -ειν hnáti, poháněti, říditi, odehnati, prohnati, vraziti, udeřiti, bít, bodati, kouřiti, vésti, řaditi, postaviti, prováděti; jeti, veslovati, postupovati, tísňiti, naraziti, postoupiti, zmítati, pokořiti

ἐλάφειος 2. jelení

ἐλαφηβολία ἡ lov na jeleny

ἐλαφηβολιών -ῶνος attický měsíc (březen-duben)

ἐλαφηβόλος 2. lovící jeleny

ἐλαφος ἡ (ὁ) jelen, laň

ἐλαφρία ἡ lehkomyšlnost

ἐλαφρός 3. lehký, snadný, hbitý, obratný, čerstvý, lehce oděný

ἐλάχεια (i ἐλαχεῖα) viz ἐλαχύς

ἐλάχιστος 3. nejmenší (superl. κ ἐλαχύς)

ἐλαχιστότερος 3. daleko menší

ἐλαχύς 3. malý, bezvýznamný, nepatrný (komp. ἐλάσσων, sup. ἐλάχιστος); ἐλάχιστον (-στα) aspoň, při nejmenším

ἐλάω viz ἐλαύνω

ἐλδομαι -εσθαι (i ἐέλδομαι) přát si, toužiti

ἔλδωρ (ἐέλδωρ) τό přání, žádost, touha
 ἐλεαίρω -ειν (i ἐλεῶ) míti slitování, útrpnost
 ἐλεάω -ᾶν viz ἐλεῶ
 ἐλεγείον τό dvojverší (distichon), nápis
 ἐλεγειοποιός ὁ básník elegií
 ἐλεγκτικός 3. rád usvědčující, usvědčovací; adv. jizlivě, důtklivě
 ἐλέγμην viz λέγω
 ἐλεγμός ὁ usvědčení, trestání
 ἔλεγξις -εως ἡ napomenutí, pokárání
 ἐλεγχείη ἡ výčitka, pohanění, potupa
 ἐλεγχής 2. hanebný, opovržený, hodný potupy, bídný
 ἔλεγχος τό výtka, hanba, potupa
 ἔλεγχος ὁ důkaz, zkouška, vyvrácení, zkoumání, odpovědnost, rozhodnutí
 ἐλέγχω -ειν zlehčiti, hanobiti, tupiti; dokázati, ukázati, vyvrátiti, zkoumati, pátrati, usvědčiti
 ἐλέειν viz αἰρῶ
 ἐλεινολογία ἡ řeč vzbuzující soucit
 ἐλεινός 3. politování hodný, ubohý, žalostný, lítostivý
 ἐλεημοσύνη ἡ soucit, dobročinnost, almužna
 ἐλεήμων 2. soucitný
 ἐλητύς -ύος ἡ lítostivost, soucit
 ἐλεινός 3. = ἐλεινός
 ἔλειος 2. močálovitý, v močálech žijící

ἔλεκτο viz λέγω, λέχω
 ἐλεεῦ válečný pokřik, výraz bolesti (hurá, běda)
 ἐελίζω -ειν zdvihnouti válečný pokřik; otřásti, zkroutiti, rozechvívati, otočiti, obrátiti; pas. obrátiti se, vymrštit se; kvíleti
 ἐελίχθων -ονος ὁ zemí otřásající
 ἔλεξα, -άμην viz λέγω i λέχω
 ἐλεόθρεπτος 2. v močálech vyrostlý
 ἐλεός ὁ (i ἐλέον τό) kuchyňský stůl, deska na krájení masa
 ἔλεος ὁ (i neutr.) soucit, slitování
 ἐλετός 3. ten, koho lze polapiti, uchopitelný
 ἐλευθερία ἡ svoboda, nezávislost, ušlechtilost
 ἐλευθέριος 2. svobodný, svobodomyslný, štědrý, vznešený, osvobozující, ušlechtilý, sličný
 ἐλευθεριότης -ητος ἡ štědrost, ušlechtilost
 ἐλεύθερος 3. volný, svobodný, nezávislý, prostý, svobodomyslný, šlechtý, čestný
 ἐλευθερῶ -οῦν osvoboditi; býti prost viny
 ἐλευθέρωσις -εως ἡ osvobození, propuštění
 ἔλευσις -εως ἡ příchod
 ἐλεύσομαι (fut.) viz ἔρχομαι
 ἐλεφαίρωμαι -εσθαι mámiti, šáliti
 ἐλεφάντινος 3. ze slonové kosti

ἐλλός ὁ mládě jelení, kolouch
(i ἐλλός)

(i ἐλλός)

ἐλλός 3. němý (rychlý?)
 ἐλλοχῶ -ᾶν číhati v záloze
 ἐλλύχνιον τό knot lampy, lam-
 pa
 ἔλος τό nížina, pastvina, močál
 ἐλόωσιν viz ἐλῶ, ἐλαύνω
 ἐλπίζω -ειν doufati, očekávatí,
 věřiti, tušiti, míniti, báti se
 ἐλπίς -ίδος ἡ naděje, očekává-
 ní, důvěra, starost, bázeň
 ἔλπω -ειν utěšovatí, dodávati
 naděje; *med.* doufati, očeká-
 vatí, tušiti, domnívatí se
 ἐλπωρή ἡ (= ἐλπίς) naděje
 ἔλσαι viz εἶλω
 ἔλυτοον τό obal, pouzdro, ná-
 drž, cisterna
 ἐλύω -ειν (= εἰλύω) valiti, vi-
 nouť; *pas.* vinouti se, ohýbati
 se, schýliti se, plížiti se
 ἐλῶ *fut. od* ἐλαύνω
 ἐλωῖ *aramej.* bože můj
 ἔλωρ (ἐλώριον) τό kořist, lup,
 oloupení (a zabítí)
 ἐμαυτοῦ -ῆς můj (*zvrat. 1. os.*)
 ἐμβαδόν *adv.* pěšky
 ἐμβαίνω -ειν vstoupiti, nastou-
 piti, vykročiti; βέβηκα sto-
 jím; *trans.* uvéstí, přesaditi;
 veplouti
 ἐμβάλλω -ειν vhoditi, vrhnouti,
 metati, vydati, způsobiti,
 vnuknouti, naraziti, uchopiti;
intr. vpadnouti, vniknouti,
 vlévati se, předložití, rozní-
 titi, seslati
 ἐμβαμμα τό jícha, omáčka
 ἐμβάπτω -ειν smáčeti, ponořo-
 vatí
 ἐμβάς -άδος ἡ střevíc, treпка

ἐμβασιλεύω -ειν někomu vlád-
 nouť, nad někým kralovati
 ἐμβατεύω -ειν vkročiti, vykro-
 čiti, nastoupiti (v majetek)
 ἐμβάφιον τό mísa
 ἐμβέβασαν, ἐμβεβαώς, ἐμβη viz
 ἐμβαίνω
 ἐμβιβάζω -ειν uvéstí, naloditi,
 návod dáti
 ἐμβλέπω -ειν pohlížeti, vyhléd-
 nouť
 ἐμβολή ἡ vrhnutí, výstřel,
 vpád, náraz, ústí, zobák (lod-
 ní), beran (obléhač), prů-
 chod, průsmyk
 ἐμβόλιμος 2. vsunutý, přestup-
 ný
 ἔμβολον τό } klín (klínový úsek
 ἔμβολος ὁ } obtékaný dvěma
 řekami, klínový šik), lodní
 zobák; *plur.* řečníště (rostra)
 ἐμβοῶ -ᾶν křičeti na někoho,
 zdvihnouti (válečný) křik
 ἐμβραχυ zkrátka, vůbec
 ἐμβρέουμαι -εσθαι hučeti
 ἐμβροϊθής 2. dolů tlačící, těžký,
 pevný, vážný
 ἐμβροῖμῶμαι -ᾶσθαι (*i* -οὔσθαι)
 funěti (zlostí), rozlítiti se, dá-
 ti najevo hněv, pokárati,
 frkati (o koních)
 ἐμβρόντητος 2. bleskem zasa-
 žený (omráčený), bouří po-
 stižený, polekaný, rozumu
 (smyslů) zbavený
 ἐμβροντῶ -ᾶν zahřímati, zara-
 ziti, omámiti
 ἐμβρουον τό jehňátko, nezroze-
 ný plod

ἐμέθεν (ἐμεῖο, ἐμέο, ἐμεῦ) viz
ἐγώ (já)

ἐμέμηκον viz μηκῶμαι -ᾶσθαι
(řnátí)

ἐμεμνέατο = ἐμέμνηντο (μιμ-
νήσκω)

ἔμεν, ἔμεναι viz εἰμί (jsem)

ἔμετος ὁ vrhnutí, dávení, dá-
vidlo

ἐμεωυτοῦ = ἐμαντοῦ

ἐμικτο (αορ.) viz μείγνυμι (mí-
siti)

ἐμμαίνομαι -εσθαι zuřiti proti
někomu

ἐμανής 2. zuřivý, šílený

ἐμαπέως kvapně, rychle, ihned

ἐμάγομαι -εσθαι (tam) pro
něco bojovati

ἐμείγνυμι -ύναι přimísiti, ob-
klopiti

ἐμμέλεια ἡ soulad, harmonie,
sborový tanec

ἐμμελής 2. souladný, harmonic-
ký, umělecký, vhodný, schop-
ný, vtipný

ἐμμεμαώς -υῖα -ός (part. perf.
od uάομαι) horlivý, vytrvalý,
prudký, zuřivý

ἐμμέμονα -έναι býti rozčilen

ἔμμεν, ἔμμεναι (inf.) viz εἰμί

ἐμμενής 2. vytrvalý, neustálý

ἐμμένω -ειν při něčem (věrně)
setrvatí (zůstatí), trvati, obý-
vati

ἐμμεστῶ -οῦν naplniti

ἐμμετροῖα ἡ souměrnost, umír-
něnost

ἔμμετρος 2. umírněný, přimě-
řený, metricky souměrný

ἐμμηνος 2. měsíční

ἐμμίγνυμι viz ἐμμείγνυμι
ἔμμισθος 2. peníze vydělávající,
za mzdu sloužící, najatý

ἐμμονή ἡ setrvání, trvání

ἔμμονος 2. vytrvalý, stálý, trva-
lý

ἔμμορε viz μείρομαι

ἔμμορος 2. (μόρος) účastný

ἐμός 3. můj

ἔμπα viz ἔμπας

ἐμπάζομαι -εσθαι dbáti, vši-
mati si, starati se

ἐμπαιγμονή ἡ } výsměch
ἐμπαιγμός ὁ }

ἐμπαίζω -ειν hráti si, pohrá-
vati si (s někým), vysmívati
se, oklamati

ἐμπαίκτης -ου ὁ posměváček,
podvodník

ἐμπαιος 2. dbalý, zkušený,
zběhlý; vrážející, narážející

ἐμπαίω -ειν vraziti, vstoupiti,
objeviti se

ἐμπακτῶ -οῦν uvnitř ucpati

ἐμπαλάσσω -ειν zaplésti; pas.
býti zapleten, dostati se (do
něčeho)

ἐμπαλιν (i se členem τό) zpět-
ně, naopak, obráceně, spíše,
zpět

ἐμπαρένω -ειν poskytovatí,
propůjčiti

ἔμπας (i ἔμπα, ἔμπης) ve všem,
zcela, ovšem, přece, přes to,
rovněž

ἐμπάσσω -ειν vsypati, vetkati

ἐμπεδόμοχθος 2. trvale trudný

ἐμπεδορκῶ -εῖν (ὄρκος) přísá-
hu věrně zachovati

ἔμπεδος 2. pevný, stálý, jistý, bezpečný, věrný
 ἐμπεδῶ -ᾶν spoutati (= ἐμπο- δίζω)
 ἐμπεδῶ -οῦν pevně držeti, plni- ti, věrně zachovávat
 ἐμπειρίᾱ ἢ zkušenost, znalost, výcvik, obratnost
 ἐμπειρος 2. zkušený, vyzkouše- ný, znalý, obratný
 ἐμπελάζω -ειν (*i pas.*) blížiti se
 ἐμπεριπατῶ -εἶν procházeti se
 ἐμπήγνυμι -ύναι upevniti, vra- ziti
 ἐμπηδῶ -ᾶν vskočiti, obořiti se
 ἐμπηρος 2. zmrzačený
 ἐμψης viz ἔμψας
 ἐμπικραίνομαι -εσθαι býti roz- hořčen (roztrpčen)
 ἐμπίμπλημι -άναι (*i* -πίμπλημι) naplniti, nasytiti; *pas. (med.)* naplniti se, nasytiti se, una- viti se, nabažiti se
 ἐμπίμπρημι -άναι (*i* -πίμπρημι) zapáliti, spáliti, hučeti (*o větru*)
 ἐμπίνω -ειν vypíti (*opíti se*)
 ἐμπιπλῶ -ᾶν viz ἐμπίμπλημι
 ἐμπιπρῶ -ᾶν viz ἐμπίμπρημι
 ἐμπίπτω -ειν vpadnouti, vraziti, upadnouti, připadnouti, vnik- nouti, napadnouti, naraziti, přepadnouti, dostat se
 ἐμπίς -ίδος ἢ komár
 ἐμπιστεύω -ειν svěřiti
 ἐμπίτνω -ειν viz ἐμπίπτω
 ἐμπλάσσω -ειν vtisknouti, za- haliti, ucpati, zadělati
 ἐμπλειος 3. viz ἔμπλεος
 ἐμπλέκω -ειν zaplésti

ἔμπλεος 3. naplněný něčím (τινός), plný (ohně)
 ἐμπλέω -εἶν plouti (jeti) na ně- čem; οἱ ἐμπλέοντες lidé na lodi
 ἐμπλήγδην *adv.* maně, slepě
 ἐμπληκτος 2. bez rozvahy, ne- stálý; ἐμπληκτῶς nerozváž- ně, překotně
 ἐμπλην *adv.* nejbliže, přede- vším
 ἐμπλήσσω -ειν (*i* ἐνιπλήσσω) upadnouti, vpadnouti, vraziti
 ἐμπλοκή ἢ zapletení (vlasů)
 ἐμπνέω -εἶν (*i* -πνεῖω) vdech- nouti, frkati, soptiti, vnuk- nouti, dýchat, žít; *pas.* opět k sobě přijíti
 ἐμπνοος 2. (*i* ἔμπνους) dýcha- jící, ještě žijící
 ἐμπνύνθην, ἐμπνυτο viz ἐμπνέω
 ἐμποδίζω -ειν poutati, vázati; býti v cestě, překážeti, k pá- du přivést
 ἐμπόδιος 2. v cestě stojící, pře- kážející
 ἐμπόδισμα τό (*i* ἐμποδισμός ὁ) překážka
 ἐμποδών *adv.* v cestě stojící, na překážku
 ἐμποιῶ -εἶν padělati, připojiti (*dovnitř*), vsunouti, vložit, způsobiti, vzbuditi
 ἐμπολέμιος 2. ve válce jsoucí
 ἐμπολή ἢ koupě, obchod, zboží
 ἐμπολητός 3. do prodeje daný, k prodeji určený
 ἐμπολις -εως ὁ spoluobčan
 ἐμπολιτεύω -ειν býti členem obce (občanem)

- ἐμπολῶ -ᾶν obchodovati, nakupovati, z prodeje vyloučiti, podplatiti, zisk míti (dávati)
- ἐμπορεύομαι -εσθαι někam cestovati, provozovati obchody, kupčiti, přelstíti, podváděti
- ἐμπορίᾱ ἢ (ἰ ἐμπορίῃ) obchod, zboží obchodní, cesta obchodní
- ἐμπορικὸς 3. obchodní, kupecký
- ἐμπόριον τό tržiště, obchod; οἶκος ἐμπορίου tržnice, skladiště
- ἐμπορος ὁ cestující, obchodník
- ἐμπορπῶμαι -ᾶσθαι (ἰ -οῦμαι -εἴσθαι) sponkami spínati
- ἐμπρέπω -ειν vyznamenati se, vyznačovati se
- ἐμπρήθω -ειν = ἐπίμπρημι (zapáliti)
- ἐμπρησις -εως ἢ spálení, zapálení
- ἐμπροσθε(ν) vpředu, vpřed, před; ὁ ἔ. přední, dřívější
- ἐμπρόσθιος 3. přední, vpředu jsoucí
- ἐμπτύω -ειν naplívnutí
- ἐμπῦος 2. hnisající
- ἐμπυριβήτης -ου ὁ (πῦρ, βαίνω) nad ohněm stojící, „ohnivzdorný“
- ἐμπυρος 2. ohnivý; τὰ ἔ. zápalná oběť; bleskem poražený
- ἐμφαγεῖν (aor. od ἐνεσθίω) hltavě snísti, zajísti, najísti se
- ἐμφαίνω -ειν objeviti, ukázati, oznámiti; pas. objeviti se
- ἐμφανής 2. viditelný, zřejmý, jasný, známý
- ἐμφανίζω -ειν viz ἐμφαίνω
- ἐμφερός 2. podobný, rovný
- ἐμφέρω -ειν vnést, přednésti
- ἐμφοβος 2. obávaný; bázlivý, ἔ. γίνεσθαι polekati se
- ἐμφορτίζω -ειν zbožím naložiti
- ἐμφορῶ -εἶν vnést, přednáseti
- ἐμφορῶ -εἶν stále, přinést, unášeti; med. plniti se, stále používati, zneužívati; pas. býti zanesen
- ἐμφοραγμα τό ucpání, překážka, hráz
- ἐμφράσσω -ειν (ἰ -φράττω) ucpati, uzavřiti
- ἐμφρουρος 2. strážní, stráží opatřený, střežený
- ἐμφρουρῶ -εἶν míti obsazeno stráží
- ἐμφρων 2. rozumem obdařený, rozumný, bystrý
- ἐμφύλιος 2. } ke kmeni (rodu)
- ἐμφῦλος 2. } příslušný, domácí, příbuzný
- ἐμφῦσῶ -ᾶν vštípati, vdechnouti
- ἐμφυτεύω -ειν vsaditi, pěstovati, vštípati
- ἐμφυτος 2. vsazený, vrozený, od přírody
- ἐμφύω -ειν vštípati, intr. (med.) narůst na něčem, vzniknouti, přimknouti se, býti vrozen
- ἐμψυχος 2. duší obdařený, živý
- ἐμῶ -εἶν (perf. ἐμήμεκα) vyplívnutí, chrliti, vrhnouti
- ἐν uvnitř, při tom, dovnitř, tam, na tom, mezi; předl. s dat. ve, v, mezi, před, na, za, do, u, po, při, skrze, podle

έν τό (*viz* εἰς) jedno
 ἐναγής 2. obtížený kletbou (*vi-*
νου), přísahou zavázaný
 ἐναγίζω -ειν obětovati mrtvým
 (heroům)
 ἐναγκαλίζομαι -εσθαι vzíti do
 náručí
 ἐναγκυλῶ -ᾶν řemenem opa-
 třiti (přivázati)
 ἐναγχος *adv.* nedávno
 ἐνάγω -ειν přivéstí, pohnouti,
 pobízeti, naléhati
 ἐναγωνίζομαι -εσθαι s někým
 se pustiti v závod, zápasiti
 ἐναίθρειος 3. } volně, pod
 ἐναίθριος 3. } širým nebem
 ἐναιμος 3. s krví, krvavý
 ἐναίρω -ειν zbaviti zbroje,
 zabítí, porážeti, hubiti
 ἐναίσιμος 2. věštný, osudný,
 příznivý, náležitý, pravý,
 spravedlivý, vhod
 ἐναίσιος 2. = ἐναίσιμος
 ἐνάκις devětkrát
 ἐνακόσιοι 3. devět set
 ἐνακούω -ειν naslouchati
 ἐναλείφω -ειν natřítí
 ἐναλίγκιος 2. (3.) podobný, rov-
 ný
 ἐνάλιος 2. (3.) mořský
 ἐναλλάξ střídavě
 ἐναλλάσσω -ειν střídati, zamě-
 niti, vyměňiti; *med.* stýkati
 se s někým
 ἐνάλλομαι -εσθαι vskočiti, úto-
 čiti, řítiti se
 ἐναμέλγω -ειν dojiti (do něče-
 ho)
 ἐνάμιλλος 2. závodící s někým,
 stejnorodý

ἐναντα naproti, tváří v tvář
 ἐναντι v přítomnosti, před
 (*s gen.*)
 ἐναντίβιον *adv.* v násilném od-
 poru, proti, nepřátelsky
 ἐναντίος 3. naproti, vstříc;
 protilehlý, opačný, protiklad;
 nepřátelský, překážející, ne-
 příznivý; τὸ ἐ. odpor, rozpor,
 ὁ ἐ. nepřítel, odpůrce; *adv.*
 ἐναντίως, ἐναντίον, τοῦναν-
 τίον, (τὰ) ἐναντία naproti,
 proti, naopak; ἐξ ἐναντίας
 s opačné strany
 ἐναντιότης -ητος ἢ opak, roz-
 por, odpor, protiva
 ἐναντιῶ -οῦν stavěti proti; *pas.*
 stavěti se na odpor, odporo-
 vati, zakazovati, popíratí
 ἐναντίωμα τό překážka
 ἐναντίωσις -εως ἢ *viz* ἐναντιό-
 της
 ἐναπίημι -έναι (ἱήμι) vložití,
 zastrčiti
 ἐναποδείκνυμαι -υσθαι ukázati
 se, honositi se
 ἐναποθνήσκω -ειν při tom ze-
 mřítí
 ἐναποκλάω -ειν při tom ulomití
 ἐναπόλλυμαι -σθαι při tom za-
 hynoutí
 ἐναπονίζομαι -εσθαι něco si
 někde umýti
 ἐνάπτω -ειν připevniti, přivá-
 zati; *pas.* opásati se, obléci si;
 zapáliti
 ἐναρα τά (dobyté) brnění, ko-
 řist
 ἐνάργεια ἢ jasnost, zřetelnost
 ἐναργής 2. zřejmý, jasný

- ἐναρηρός 3. (*part. perf. od*
ἐναραρίσκω) připojený, při-
pevněný
- ἐνάρης -ους ὁ s dvojím pohla-
vím (cvikýř)
- ἐναρίζω -ειν svléknouti zbroj,
usmrtiti
- ἐναρίθμιος 2. } připočtený,
ἐναριθμος 2. } platný,
vážený, plný počet
- ἐναριθμῶ -εῖν připočítati, míti
ohled
- ἐναρμόττω -ειν (-αρμόζω) při-
způsobiti; *intr.* hoditi se
- ἐνάρχομαι -εσθαι započítati
(s obětí), zasvětiti
- ἐναταῖος 3. devátého dne
- ἐνατος 3. devátý
- ἐναυλίζω -ειν (*i med., pas.*) ně-
kde ležeti (zdržovati se, pře-
nocovati)
- ἐναυλος ὁ bystřina, úvoz, jesky-
ně, rokle
- ἐναυλος 2. domácí (k dvoru ná-
ležející); k píšale náležející,
v uchu znějící
- ἐναυχένιος 3. na šíji
- ἐναύω -ειν zapáliti, rozžehnouti
- ἐναφίημι -έναι (= ἐναπίημι)
vložit, vpustiti někam
- ἐνδατοῦμαι -εῖσθαι rozdělit,
býti rozdělen, hojně dávat,
proklínati
- ἐνδεής 2. postrádající, potřeb-
ný, nedostatečný, neúplný,
chatrný
- ἐνδεια ἢ nedostatek, potřeba,
nouze
- ἐνδειγμα τό důkaz, oznámení
- ἐνδείκνυμι -ύναι ukázati,
osvědčiti; *med.* dokázati,
ukázati se, slíbiti, předvésti;
předstírat, oznámiti, přemlu-
viti
- ἐνδειξις -εως ἡ důkaz, udání,
předvolání k soudu
- ἐνδεκα οἱ, αἱ, τὰ jedenáct
- ἐνδεκάπηγυς 2. jedenáct loket
dlouhý
- ἐνδεκαταῖος 3. v jedenácti
dnech
- ἐνδέκατος 3. jedenáctý
- ἐνδέχομαι *viz* ἐνδέχομαι
- ἐνδελεχής 2. trvalý, neustálý
- ἐνδέμω -ειν přistavěti, zdí vy-
plnit, zahraditi
- ἐνδέξιος 3. s pravé strany, pří-
znivý
- ἐνδέχομαι -εσθαι přijmouti, vě-
řiti, schváliti, připustiti; ἐνδέ-
χεται jest přípustno, možno,
daří se
- ἐνδέω -εῖν přivázati, zavázati,
vnutiti; míti potřebu (nedo-
statek), trpěti nouzi, potřebo-
vati (*med.*); ἐνδεῖ jest třeba
- ἐνδηλος 2. zřejmý, jasný
- ἐνδημος 2. domácí, vnitřní
- ἐνδημῶ -εῖν býti doma, míti
domov
- ἐνδιαιτῶμαι -ᾷσθαι tam bydlit,
zdržovati se
- ἐνδιατάσσω -ειν tam postavit,
uspořádati
- ἐνδιατρίβω -ειν při tom ztrá-
viti, prodlévati, setrvati, za-
bývati se
- ἐνδιδύσκω -ειν oblékati

ἐνδίδωμι -όναι dáti, podati, poskytnouti, přidati, zraditi, způsobiti, dokázati, připustiti; *intr.* oddati se, ustoupiti, vlévati se

ἐνδίημι -έναι poháněti, štváti
ἐνδικος 2. zákonný, spravedlivý, odůvodněný

ἐνδίνα τὰ vnitřek těla

ἐνδίος 2. v poledne (v době oběda)

ἐνδίφριος ὁ soustolovník

ἐνδοθεν z vnitřku, uvnitř

ἐνδοθι uvnitř

ἐνδοιάζω -ειν kolísati, za možné pokládati, býti v pochybnosti

ἐνδοιαστός 3. pochybný, nerozhodný

ἐνδόμησις -εως ἡ stavba, pilíř, násep (molo)

ἐνδόμυχος 2. v koutě (uvnitř) ukrytý

ἐνδον uvnitř (doma, v srdci)

ἐνδοξάζω -ειν chváliti, velebiti

ἐνδοξος 2. slavný, ctěný, velebený, pravděpodobný, přiměřený

ἐνδουπῶ -εῖν uvnitř duněti, s hlukem padnouti

ἐνδυκέως *adv.* pečlivě, horlivě, rádně, statečně

ἐνδυμα τό šat

ἐνδυναμῶ -οῦν uvnitř posílit

ἐνδυναστεύω -ειν tam vládnouti, svým vlivem způsobiti

ἐνδύνω -ειν (ἐνδύνῶ -εῖν) oblékati (si), vnikati

ἐνδυσις -εως ἡ vniknutí, oblékání, oblek

ἐνδυτήρ -ῆρος ozdobný (šat)

ἐνδύω -ειν oblékati, vniknouti, podříditi se (*intr.*, *med.*)

ἐνεγκεῖν (*inf. aor.*) viz φέρω

ἐνέδροα ἡ nástraha, záloha

ἐνεδρεύω -ειν nástrahu připraviti, číhati

ἐνεδρος 2. obývající; τὸ ἔ. = ἐνέδροα (záloha)

ἐνέηκα (*aor.*) viz ἐνίημι

ἐνεῖκαι (*aor.*) viz φέρω

ἐνειλίσσω -ειν zahaliti, obaliti

ἐνείλλω -ειν (-ειλῶ, -ίλλω) zatlačiti, zaplésti, ovinouti, nahrnouti

ἐνειμι -εῖναι býti uvnitř (mezi něčím, po ruce); *neos.* jest možno, dovoleno, lze

ἐνείρω -ειν přiřaditi, navázati, proplésti, spojit

ἐνεκα, ἐνεκεν, εἵνεκα k vůli, pro

ἐνελίσσω -ειν (-ελίσσω, -ελίττω) zavinouti, zabaliti

ἐνεμῶ -εῖν někam plivati, dávati

ἐνενήκοντα devadesát

ἐνενηκοστός 3. devadesátý

ἐνένιπε viz ἐνίπτω

ἐνένωτο (= ἐνενόητο) viz νοῶ

ἐνεός 3. hluchoněmý, němý

ἐνέπω -ειν (ἢ ἐννέπω) povídati, oznamovati, mluvit

ἐνεργάζομαι -εσθαι doma pracovati, způsobiti, vštípit

ἐνέργεια ἡ } činnost,

ἐνέργημα τό } působnost,

síla, účín

ἐνεργής 2. } pracující, činný,

ἐνεργός 2. } plodný, zdatný (energický)

- ἐνεργῶ -εἶν býti činný, způsobiti, rázně jednati
ἐνερείδω -ειν vraziti
ἐνεροθε(ν) z vnitřku, zdola, uvnitř, dole, pod
ἐνερμένος (*part. perf.*) od ἐνείρω
ἐνεροι οἱ dolní, spodní, podzemní
ἐνεροσις -εως ἢ vložení, zastrčení
ἐνέριτος 3. (*komp. k ἐνεροι*) hlouběji vespod, podzemní
ἐνεροθίω -ειν hltavě jísti, najísti se
ἐνετή ἢ jehlice, sponka
ἐνετός 3. (ἐνίημι) vehnaný, navedený, ustanovený
ἐνευδαιμονῶ -εἶν vésti šťastný život
ἐνευδοκιμῶ -εἶν v tom hledati slávu
ἐνεύδω -ειν tam (na tom) spáti
ἐνευλογῶ -εἶν žehnati
ἐνεύναιον τό ložní přikrývka
ἐνέχυρον τό záruka, zástava
ἐνέχω -ειν uvnitř míti, k něčemu lnouti, nevražiti; *pas.* býti poután, stížen, obtížen, pevně seděti, zachytiti se něčeho
ἐνζεύγυνυμι -ύναι dohromady spojit, spoutati, zaplésti
ἐνηβητήριον τό místo zábavy
ἐνηεῖη ἢ vlídnost, laskavost
ἐνηής 2. laskavý
ἐνημαι -σθαι uvnitř (tam) seděti
ἐνήνεγμαι (*perf.*) viz φέρω
ἐνήνοθα (*perf.*) vznést se, vyraziti, vytrysknouti; (*druhotvar vedle ἀνήνοθα*)
ἐνήνοχα viz φέρω
ἐνήρατο viz ἐναίρω
ἐνθα tam, tu, zde, sem, odtamtud, tam a zpět (sem i tam), tehdy, tenkrát; kde, kam, kdy
ἐνθάδε tam, sem, tady, zde, nyní; ὅ ἐ. zdejší
ἐνθαδί zde právě
ἐνθάκησις -εως ἢ sedění, sídlo
ἐνθακῶ -εἶν na něčem seděti, býti usazen
ἐνθαπερ kde (kam) právě
ἐνθαῦτα viz ἐνταῦθα
ἐνθεάζω -ειν bohem býti naplněn, roznícen
ἐνθεν odtud, odkud, pak, od té doby, proto; τὸ ἐ. další
ἐνθένδε tady odtud, nato, proč; ὅ ἐ. zdejší
ἐνθενπερ odkud právě
ἐνθεος 2. bohem roznícený, osvícený
ἐνθερμαίνω -ειν rozpáliti
ἐνθετος 2. vštípený, vstipitelný
ἐνθεῦτεν = ἐντεῦθεν
ἐνθηρος 2. plný zvěře, zdivočelý, hrozný
ἐνθνήσκω -ειν při tom zemřít
ἐνθουσιάζω -ειν býti roznícen (bohem)
ἐνθουσίαις -εως ἢ } roznícení,
ἐνθουσιασμός ὁ } vzrušení, nadšení
ἐνθουσιῶ -ᾶν viz ἐνθουσιάζω
ἐνθρυπτον τό pečivo, koláč
ἐνθρόσκω -ειν vskočiti někam

- ἐνθύμημα τό myšlenka, nápad, rada, výzva
 ἐνθυμηματικός 3. v úsudku zběhlý, k úsudku vhodný, z (rétorických) závěrů složený
 ἐνθυμῆσις -εως ἢ } úvaha,
 ἐνθυμίᾱ ἢ } myšlenka
 ἐνθυμῖος 2. } v srdci (na
 ἐνθυμιστός 3. } mysli) jsoucí,
 k srdci mířící, starostlivý, povázhlivý
 ἐνθυμοῦμαι -εῖσθαι uvážiti, vymysleti, míti ohled
 ἐνθωρᾱκίζω -ειν obléci brnění
 ἐνι = ἐνεσσι (ἐνεισι)
 ἐνί = ἐν
 ἐνιαύσιος 3. (2.) roční, každoroční, na jeden rok, výroční
 ἐνιαυτός ὁ rok
 ἐνιαύω -ειν tam spáti, bydliti
 ἐνιαχῇ (ἢ ἐνιαχοῦ) na některých místech, někdy
 ἐνιδρύω -ειν dovnitř postaviti, zříditi, založiti
 ἐνιζάνω -ειν } usazovati se
 ἐνίζω -ειν } někde
 ἐνίημι -έναι vpustiti, vehnati uvrhnouti, vzbuditi
 ἐνικλάω -ειν rozlomit, zmařiti
 ἐνιοι 3. někteří, několik
 ἐνίστε někdy, občas
 ἐνῖπῃ ἢ pokárání, výčitka, hrozba
 ἐνίπλειος viz ἔμπλειος
 ἐνίμπλημι viz ἐμπίμπλημι
 ἐνιπλήσσω (= ἐμπλήσσω) vpadnouti, dostati se (*intr.*)
 ἐνιπτεύω -ειν tam jezdit koňmo
 ἐνιπρήθω viz ἐμπίμπρημι
 ἐνίπτω -ειν dorážeti, domlouvat, kárati, urážeti, vyprávěti
 ἐνισκίπτω -ειν schýliti; zaráziti se, uváznouti
 ἐνίσπω viz ἐνέπω
 ἐνίσσω viz ἐνίπτω
 ἐνίστημι -άναι na něco stavěti, přidati; *med.* podniknouti, začíti, zavěsti; *intr. (med.)* tam nastoupiti, postaviti se, nastávat, vzdorovati, složit si
 ἐνισχύω -ειν nabývati sílu, posilovati
 ἐνίσχω -ειν viz ἐνέχω (zadržeti)
 ἐνιχρίπτω -ειν viz ἐγχρίπτω -ειν
 ἐνίπω viz ἐνέπω (ἢ ἐνίπτω)
 ἐνναετής 2. a *adv.* ἐννάετεες devítiletý, po devíti letech
 ἐνναέτης -ου ὁ obyvatel
 ἐνναίω -ειν tam bydliti
 ἐννα- viz ἐνα-
 ἐννάκις (ἢ ἐνάκις) devětkrát
 ἐνναυπηγῶ -εῖν (ναῦς-πήγνυμι) tam stavěti lodi
 ἐννέα devět
 ἐννεάβοιος 2. v ceně devíti volů
 ἐννεακαίδεκα devatenáct
 ἐννεάκρουνος 2. s devíti prameny, devíti troubami
 ἐννεάμηνος 2. devítiměsíční
 ἐννεάπηχυς 2. devět loket dlouhý
 ἐννεάχιλοι 3. devět tisíc (= ἐννακισχίλιοι)
 ἐννενώκασι (*perf.*) viz ἐννοῶ -εῖν
 ἐννεον (*imperf.*) viz νέω

ἐννεόργυιος 2. devět sáhů dlouhý

ἐννέπω -ειν viz ἐνέπω

ἐννεσίη ἡ vnuknutí, pobídka

ἐννεύω -ειν kývati na někoho

ἐννέωρος 2. devítiletý

ἐννήκοντα (= ἐνενήκοντα) devadesát

ἐννῆμαρ (ἥμαρ) po devět dní

ἐννοια ἡ rozvažování, představa, myšlenka, smýšlení

ἐννομος 2. zákonitý, spravedlivý, správný

ἐννοος 2. viz ἐννοους

ἐννοσίγαιος ὁ zemí otrásající

ἐννοους 2. rozumný

ἐννοῶ -εἶν míti na mysli, uvažovati, pozorovati, nahlédnouti, pochopiti, rozuměti, představiti si, věřiti, míti starost, obávati se, vymysleti

ἐννῦμι -ύναι oblékati, pokrýti, obložit, opatřiti

ἐννυχεύω -ειν (νύξ) v noci prodlévati, číhati

ἐννύχιος 3. (2.) } noční, v noci
ἐννυχος 2. }

ἐννώσας (= ἐννοήσας) viz ἐννοῶ

ἐνόδιος 3. (2.) při cestě (ležící), bohyně cest

ἐνοίκησις -εως ἡ obývání, bydlení, bydlíště

ἐνοικίζω -ειν usídliti, založiti; med. (pas.) usaditi se, bydliti

ἐνοικοδομῶ -εἶν tam (pro sebe) stavěti, přistavěti

ἐνοικος ὁ obyvatel, soused, občan

ἐνοικῶ -εἶν tam bydliti, obývati

ἐνοινοχοῶ -εἶν (Dindorf v Odyss. III. 472 čte οἶνοχοεῦν-τες ἐνὶ . . .) víno nalévati

ἐνοπή ἡ hláhol, hluk, ryk, nářek

ἐνόπλιος 2. } se zbraněmi,

ἐνοπλος 2. } ozbrojený

ἐνορκίζω -ειν zapřisahati

ἐνορκος 2. přísahou (smlouvou) vázaný, přísahou posvěcený (potvrzený)

ἐνόρνυμι -ύναι vehnati, vzбудiti, roznítiti

ἐνορούω -ειν vpadnouti, vrhnouti se, napadnouti

ἐνόρχης -ου ὁ kozel

ἐνορχις -ιδος } nevykleštěný
ἐνορχος 2. }

ἐνορῶ -ᾶν na něco se dívati, pozorovati, nahlížeti

ἐνος 3. (i ἐνος) loňský, starý

ἐνοσίχθων -ονος ὁ zemí otrásající

ἐνότης -ητος ἡ jednota

ἐνουρῶ -εἶν někam močiti

ἐνοχλῶ -εἶν býti na obtíž, znepokojovati, rušiti; pas. namáhati se

ἐνοχος 2. propadlý, podrobený, vystavený, vinný

ἐνράπτω -ειν vyšít, přišít, zašít

ἐνσείω -ειν vsypati, vraziti, vehnati, nahučeti, prásknouti koním před ušima

ἐνσημαίνω -ειν vtisknouti, označiti, oznámiti

ἐνσκευάζω -ειν vypraviti, vyzdobiti, vyzbrojiti

ἐνσκήπτω -ειν donnitř mrštiti, vraziti	dáti, vpraviti do verše, opatřiti hudbou, poháněti
ἐνσκήπτω viz ἐνισκήπτω	ἐντειχίζω -ειν opevniti
ἐνσπονδος 2. smlounou vázaný, spojenec	ἐντελευτῶ -ᾶν tam zemříti, skonati
ἐνστάζω -ειν nakapati, vští-piti; proniknouti	ἐντελής 2. dokončený, úplný, bezvadný
ἐνστασις ἢ zařízení, odpor	ἐντέλλομαι -εσθαι ukládati, nařizovati
ἐνστάτης -ου ó odpůrce	ἐντέμνω -ειν vrýti, vtesati, vyřezati; zaříznouti k oběti
ἐνστέλλω -ειν opatřiti si (<i>med.</i>)	ἐντερον τό vnitřek, střevo, pl. vnitřnosti
ἐνστηλῶ -οῦν na sloup stavěti, vyrýti	ἐντεσιεργός 2. v postroji (řemení) pracující, těžce táhnoucí
ἐνστηρίζω -ειν uváznouti	ἐντεταμένως <i>adv.</i> s napětím sil, vší silou, mocně, prudce
ἐνστρατοπεδεύω -ειν (<i>i med.</i>) tam tábořiti	ἐντεῦθεν odtud, od nynějška, dále, proto, z toho; ἐντευθενί odtamtud právě
ἐνστρέφομαι -εσθαι otáčet se	ἐντευξίς -εως ἢ setkání, ná-vštěva, prosba, rozmluva, modlitba, audience
ἐνταλμα τό (= ἐντολή) příkaz, rozkaz	ἐντεχνος 2. umělecký
ἐντάμνω -ειν viz ἐντέμνω	ἐντήκω -ειν rozpouštěti, rozpuštěné nalévati; <i>pas.</i> utkvíti, táti
ἐντανύω -ειν natáhnouti, napnouti	ἐντίθημι -έναι vkládati, nakládati; <i>med.</i> řaditi, vložiti si, vnímati, přijmouti
ἐντασις -εως ἢ vepsání obrazce (do kruhu)	ἐντίκτω -ειν tam zploditi, zroditi
ἐντάττω -ειν (-τάσσω) uspořádati, zařaditi	ἐντίμος 2. ctěný, vážený, cenný, slušný
ἐνταῦθα tam, sem, nato, nyní, o tom (případě)	ἐντίμότης -ητος ἢ vážnost, vznešenost
ἐνταυθί semhle	ἐντο (<i>aor.</i>) viz ἴημι
ἐνταυθοῖ sem, tam, zde	ἐντοθεν (= ἐντοσθεν) viz ἐντός
ἐνταφιάζω -ειν mrtvé pohřbívat (a balzamovati)	
ἐνταφιασμός ó balzamování, pohřbívání	
ἐντάφιος 2. pohřební, τὸ ἐ. rubáš, pohřeb, oběť (mrtvým), ozdoba hrobu	
ἐντεα -εων τά zbroj, zbraň, nářadí	
ἐντείνω -ειν napínati, obtočiti, rozšířiti, potáhnouti, ránu	

- ἐντοίχιον τό nástěnná malba
ἐντολή ἢ příkaz, rozkaz
ἐντομος 2. zaříznutý; τὰ ἐ. obětní zvířata
ἐντονος 2. napjatý, prudký, ohnivý, zrupný
ἐντόπιος 2., ἐντοπος 2. domácí; ὁ ἔ. obyvatel
ἐντος τό zbraň (viz ἐντεα)
ἐντός uvnitř, dovnitř, uprostřed, mezi
ἐντοσθε(ν) = ἐντός
ἐντρέπω -ειν obracet, zahanbiti; pas. býti dojat, trápiti se, míti soucit, úctu; odvrátiti se, nechat (práce), váhati, dbáti, prodlévati
ἐντρέφω -ειν v tom vychovávat
ἐντρέχω -ειν v tom běžeti
ἐντριβής 2. vycvičený, zkušený
ἐντρίβω -ειν natírat, líčiti
ἐντριψις -εως ἢ natření (τὸ ἐντριμμα líčidlo)
ἐντρομος 2. chvějící se
ἐντροπαλίζομαι -εσθαι stále se obracet
ἐντροπή ἢ ohled, úcta, zahanbení
ἐντροφος 2. tam vyrostlý, postížený
ἐντροφῶ -ᾶν radovati se, bujně si vésti, hýřiti, vysmívati se
ἐντυγχάνω -ειν setkat se, dosáhnouti, navštívit, prositi, potkat, osloviti; ὁ ἐντυχὼν nahodilý; shledati, přiházeti se
ἐντυλίσσω -ειν zavinouti
ἐντύνω -ειν připravovati, upravovati, strojiti, zdobiti
ἐντυπᾶς adv. pevně, těsně (zaražený, zahalený)
ἐντυπῶ -οῦν vtisknouti, vrýti, zobraziti
ἐντύω viz ἐντύνω
ἐνυάλιος 2. vražedný, válečnický, hřmotný
ἐνυβρίζω -ειν zločinu se na někom dopustiti, špatně nakládati
ἐνυδρις -ιος (-έως) ἢ vydra
ἐνυδρος 2. ve vodě žijící, plný vody
ἐνυπάρχω -ειν býti uvnitř; τὸ ἐνύπαρχον vnitřní obsah, to, co již tam jest
ἐνυπνιάζω -ειν při tom míti sny, sníti (i med.)
ἐνύπνιον τό zjevení ve snu, sen
ἐνύπνιος 2. }
ἐνυπνος 2. } ve spánku, ve snu
ἐνυφαίνω -ειν vetkati
ἐνωμοτάρχης -ου ὁ } velitel
ἐνωμόταρχος ὁ } enomotie
ἐνωμοτίᾱ ἢ oddíl o 24—32 mužích
ἐνώμοτος 2. (ὄμνυμι) přísahou vázaný, přísežný
ἐνωπαδίως adv. tváří (v tvář)
ἐνωπή ἢ obličej; ἐνωπῇ zřejmě, veřejně
ἐνώπιος 2. zřejmý, přítomný; ἐνώπιον v přítomnosti, před; τὰ ἐ. pohled, průčelí, přední stěna, fasáda
ἐνωτίζομαι -εσθαι uchem (οὖς -ὠτός) vnímati, slyšeti
ἐξ (před samohl. místo ἐκ) ze, z

ἕξ šest
 ἑξαγγελία ἡ vyhlašování, vy-
 zrazování
 ἑξαγγέλλω -ειν (*i med.*) vyhlá-
 siti, oznámiti, přislíbiti, vy-
 zraditi
 ἑξάγγελος ó posel
 ἑξάγγελτος 2. vyzrazený
 ἑξαγίνω -ειν = ἑξάγω (vy-
 vésti)
 ἑξάγιστος 2. posvátný, zlořeče-
 ný, nedovolený
 ἑξάγνυμι -ύναι vylomiti, roz-
 drtiti
 ἑξαγοράζω -ειν skoupiti, vy-
 koupiti
 ἑξαγορεύω -ειν vypověděti, vy-
 právněti, vyzraditi
 ἑξαγριαίνω -ειν } zdivočiti,
 ἑξαγριῶ -οῦν } popuditi
 ἑξάγω -ειν vyvésti, odvézti,
 vyvézti, přivézt, vyzdvih-
 nouti, unésti, svésti; *intr.* vy-
 táhnouti, vypraviti se, vylou-
 diti
 ἑξαγωγή ἡ výjezd, vývoz, za-
 hnání
 ἑξάδω -ειν začít, zpěv, opěvo-
 vati, dozpívati
 ἑξαείρω *viz* ἑξαίρω
 ἑξαέτης 2. šestiletý, po šesti le-
 tech
 ἑξαιμάττω -ειν (*i* -άσσω)
 zkrvaviti
 ἑξαίνυμαι -υσθαι vyjmouti,
 odejmouti, uloupiti
 ἑξαίρεσις -εως ἡ vybrání, pit-
 vání
 ἑξαίρετος 2. vybraný, vyzna-
 menaný, skvělý, neobyčejný

ἑξαιρετός 2. co lze vyjmouti,
 vybraný
 ἑξαίρω -ειν vybrati, vyjmouti,
 uchvátiti, odejmouti, vyhna-
 ti, přemoci, odstraniti, zasvě-
 titi, výjimku učiniti, dobýti,
 zničiti, zahnati, ukořistiti, vy-
 rvati, zachrániti
 ἑξαίρω -ειν zdvihnouti, zvýšiti,
 povzbuditi, proslaviti, roz-
 hněvati, odvézti, vzdáliti;
med. získati, *pas.* pozdvih-
 nouti se, veseliti se
 ἑξαίσιος 2. bez míry, bez prá-
 va, nepravý, bezbožný, ne-
 mírný, nesmírný
 ἑξαΐσσω -ειν vyskočiti, vyletěti
 ἑξαιτος 2. vybraný, výborný
 ἑξαιτῶ -ειν vyžádati (*si*), vy-
 zvati, vyprositi, zachrániti
 ἑξαίφνης (= ἑξαπίνης) náhle;
 ó *é.* náhlý
 ἑξάκις šestkrát
 ἑξακισμύριοι 3. šedesát tisíc
 ἑξακισχίλιοι 3. šest tisíc
 ἑξακολουθῶ -ειν následovati
 ἑξακοντίζω -ειν vrhnouti oštěp;
 rychle pohybovati (*nohama*),
 vztahovati (*ruku*)
 ἑξακόσιοι 3. šest set
 ἑξακοῦμαι -εἶσθαι utišiti, zkro-
 titi, vyhojiti, napravit
 ἑξακούω -ειν vyslechnouti, sly-
 šeti
 ἑξακριβῶ -οῦν přesně vyko-
 nat, jistě vyříditi
 ἑξαλαπάζω -ειν vyprázdniti,
 vyplniti, vyvrátiti, vyhubiti
 ἑξαλαῶ -οῦν oslepi

ἐξαλείφω -ειν otřítí, natřítí, odstraniti

ἐξαλεύομαι -εσθαι vyhnouti se, uniknouti

ἐξαλλαγή ἢ záměna, proměna, přisobení odlišné (od něčeho jiného)

ἐξαλλάσσω -ειν (i -ττω) vyměnití, změnití, opustiti, odvrátiti, odlišiti

ἐξάλλομαι -εσθαι vyskočiti, seskočiti

ἐξαλοῦμαι -εἶσθαι } viz
ἐξάλυσκω -ειν } ἐξαλεύομαι
ἐξαμαρτάνω -ειν chybití, zblouditi, zhřešiti

ἐξαμαρτία ἢ chyba

ἐξαμελῶ -εἶν zcela zanedbati

ἐξάμετρος 2. šestistopý

ἐξάμηνος 2. šestiměsíční

ἐξαμῶ -ᾶν požití, vypleniti

ἐξαναβαίνω -ειν vzhůru (ven) vystoupiti

ἐξαναγκάζω -ειν vynutiti, vyhnati, dohnati

ἐξανάγω -ειν vyvézti, med. (pas.) vyjeti, odjeti

ἐξαναδύομαι -εσθαι vynořiti se

ἐξανακρούομαι odraziti (s lodí od země)

ἐξανᾶλίσκω -ειν zcela vynaložití, vyčerpati

ἐξαναλύω -ειν zcela vyloučiti, vysvoboditi

ἐξαναπνέω -εἶν oddechnouti si

ἐξανασπάω -ᾶν vytrhnouti

ἐξανάστασις -εως ἢ zahnání, vzkříšení

ἐξανατέλλω -ειν intr. vycházeti

ἐξαναφανδόν adv. zcela zjevně

ἐξαναχωρῶ -εἶν ustoupiti, vyhnouti se

ἐξανδραποδίζω -ειν (i med.) učiniti otrokem, podrobiti si

ἐξανδραπόδισις -εως ἢ zotročení, otroctví

ἐξανδροῦμαι -οὔσθαι mužem se státi

ἐξανευρίσκω -ειν vynaléztí

ἐξανέχομαι -εσθαι snéstí, vzítí na sebe

ἐξανθῶ -εἶν vykvésti, krví se zbarviti, objeviti se, odkvésti

ἐξανίημι -έναι ven vypustiti, vyslati, propustiti; povoliti

ἐξανίστημι -άναι postavití, vyhnati, vyhladiti; intr. povstatí, zdvihnouti se, vystěhovati se; pas. býti vyhnán, zpuštěn

ἐξάντης 2. zachráněný, zdravý, neporušený

ἐξανύτω -ειν } ke konci při-

ἐξανύω -ειν } vésti, splnití, dosáhnouti, zabítí, uložití; doraziti

ἐξαπάλαιστος 2. šest dlaní velký

ἐξαπαλλάσσω -ειν osvoboditi; pas. uniknouti

ἐξαπάτη ἢ podvod, klam

ἐξαπατῶ -ᾶν oklamati, přelstítí

ἐξαπαφίσκω -ειν omámití, ošáliti (i med.)

ἐξάπεδος 2. šest stop dlouhý

ἐξαπειδον (aor. od ἐξαφορῶ) z dálky uvidětí

ἐξάπηχυς 2. šest loket dlouhý

ἐξάπινα náhle

- ἑξαπιναῖος 3. (2.) náhlý; *adv.*
ἑξαπιναίως náhle
ἑξαπίνης náhle, z nenadání
ἑξαπλάσιος viz ἑξαπλήσιος
ἑξάπλεθρος 2. šest plether
dlouhý
ἑξαπλήσιος 3. šestinásobný
ἑξαποβαίνω -ειν vyjít ven, vy-
stoupiti (z lodi)
ἑξαποδίομαι (i -δίομαι) -εσθαι
zahnati
ἑξαποδύνω -ειν svléci, odhoditi
ἑξαπόλλυμι -ύναι vyhubiti,
utratiť; *med.* zahynouti, zmi-
zeti
ἑξαπονίζω -ειν čistě omýti
ἑξαπονοῦμαι -εἶσθαι navrátiti
se
ἑξαπορῶ -εἶν býti ve velkých
rozpacích; *pas.* dostat se do
rozpaků, zoufat
ἑξαποστέλλω -ειν vyslati, ode-
slati
ἑξαποτίνω -ειν zcela odplatiti
ἑξαποθείρω -ειν zcela zničiti,
vyhubiti
ἑξάπτω -ειν zavěsiti, uvázati;
zapáliti, roznítiti; *med.* zavě-
siti se, napadnouti
ἑξαραιρημένος (*perf.*) viz ἑξαι-
ρῶ (vybrati)
ἑξαράσσω -ειν vyraziti
ἑξαργυρίζω -ειν } zpeněžiti,
ἑξαργυρῶ -οῦν } za stříbro
(peníze) vyměňiti
ἑξαργῶ -εἶν zcela zanedbati,
zameškati
ἑξαριθμῶ -εἶν počítati, vypo-
čítávati
ἑξαρχής 2. postačující, náležitý
ἑξαρκούντως *ve spoj. s* ἔχειν
spokojiti se
ἑξαρκῶ -εἶν postačiti, uspokojiti
ἑξαρνος 2. popírající
ἑξαρονοῦμαι -εἶσθαι zcela zapí-
rati, zdráhati se
ἑξάρωνυαι -σθαι vydobýti si,
ukořistiti
ἑξαροπάζω -ειν vyrvati, ulou-
piti, zachrániti
ἑξαροτίζω -ειν ukončiti, připra-
viti, opatřiti
ἑξαροτύω -ειν připravovati,
zbrojiti, opatřovati, zásobo-
vati
ἑξαροτῶ -ᾶν zavěšovati, závis-
lým činiti; *med.* zavěsiti si,
s sebou vléci; záviseti, spo-
jiti se; *pas.* býti srážný
ἑξαρονος 2. začínající, přední;
vůdce sboru (zpěvu)
ἑξάρχω -ειν začínati, býti
první, zaváděti
ἑξαροῶμαι -ᾶσθαι proklínati
ἑξασκῶ -εἶν zcela vykonávati,
vyzdobiti, obstarati, opatřiti,
vycvičiti
ἑξαστοάπτω -ειν probleskovati,
zářiti
ἑξατιμάζω -ειν míti zcela v ne-
úctě, pohrdati, zlehčovati
ἑξασταίνω -ειν vysušovati
ἑξαστῶ -ᾶν hlas vydávati, vy-
pravovati, pověděti
ἑξαστίζομαι -εσθαι vyraziti
z ležení
ἑξαστηρῆς od hodiny, ihned
ἑξαῦτις znovu, zase, zpět

- ἐξαιυχῶ -εἶν chlubiti se, tvrditi, věřiti
- ἐξαυῶ -ειν hlasitě vzkřiknouti
- ἐξαφαιροῦμαι -εἶσθαι zcela odejmouti, vyloupiti, zničiti
- ἐξαφίημι -έναι propustiti, osvoboditi, vymrštiti, vypustiti
- ἐξαφίσταμαι -ασθαι vzdáliti se, ustoupiti, odmítnouti
- ἐξαφορῶ -ᾶν z dálky se dívat
- ἐξαφύω -ειν vyčerpati
- ἐξεγνῶ -ᾶν zaručiti se, na záruku propustiti, pojistiti
- ἐξεγείω -ειν vzbuditi; pas. procitnouti
- ἐξεδεδιήτητο (plusq.) viz ἐκδιαιτῶμαι
- ἐξεδοος 2. (ἐδοα) mimo sídlo (domov) vzdálen
- ἐξέθορε (aor.) viz ἐκθρόσκω
- ἐξεῖδον (aor.) viz ἐξορῶ (prohlédl jsem)
- ἐξείης po řadě, řadou
- ἐξεικάζω -ειν věrně napodobiti, přirovnati
- ἐξείμι -ιέναι vyjíti (ven), vytáhnouti, přejíti, přestati
- ἐξείμι -εἶναι býti původem, pocházeti; ἔξεστι jest dovoleno, lze, smí se
- ἐξεῖπον (aor.) viz ἐξείρω
- ἐξείονω -ειν (i -έρονω) vyloučiti, zbaviti, zahnati, brániti, zdržovati, zakazovati, svírat, nutiti
- ἐξείρηκα (perf.) viz ἐξείρω
- ἐξειρούω viz ἐξερούω
- ἐξείρω -ειν veřejně říci, vypověděti, vyzraditi; med. vyptávati se, vyzvídati; vystrkovati
- ἐξέλασις -εως ἡ vyhnání, odchod, útok, odjezd
- ἐξελαύνω -ειν vyhnati, zahnati, vyraziti; kladivem vytvořiti (vykovati), formovati; intr. vytrhnouti, vyjeti, odtahnouti, vypověděti
- ἐξελέγγω -ειν pátrati, zkoumati, dokázati, vyvrátiti, usvědčiti
- ἐξελεύθερος 2. propuštěný na svobodu
- ἐξελευθεροσπουῶ -εἶν svobodně vypovídati, mluvit bez uzdně
- ἐξελεύσομαι (fut.) viz ἐξέρχομαι
- ἐξελήλεγκται (perf.) viz ἐξελέγχω
- ἐξελήλυθα (perf.) viz ἐξέρχομαι
- ἐξελίσσω (i -ελίπτω) -ειν rozvinouti, obrátiti, zahnouti
- ἐξελκύω -ειν } vytáhnouti,
ἐξέλκω -ειν } odvléci,
odejmouti, provléci
- ἐxelῶ -ᾶν viz ἐξελαύνω
- ἐξέμεν (inf.) viz ἐξίημι
- ἐξέμεν (inf.) viz ἔνω
- ἐξέμμορε viz ἐκμείρομαι
- ἐξεμπολῶ -ᾶν (i -εἶν) zcela vyprodati, obchodem vydělávati, zraditi
- ἐξεναρίζω -ειν svléci zbroj, zabíti, zahubiti
- ἐξενείκασθαι } viz ἐκφέρω
ἐξενειχθεῖς }

ἐξεπάρδω -ειν kouzly léčiti, konejšiti

ἐξεπεύχομαι -εσθαι k tomu se ještě vychloubati

ἐξεπίσταμαι -σθαι důkladně (z paměti) znáti, věděti, býti přesvědčen

ἐξεπίτηδες úmyslně, výslovně

ἐξέρᾱμα τό slina, výměšek

ἐξεργάζομαι -εσθαι vypracovati, provésti, dokončiti, provozovati, vykonávati, způsobiti, dosáhnouti, vzdělávati, zpracovávati, zničiti

ἐξεργαστικός 3. vhodný k provedení

ἐξέργω -ειν viz ἐξείργω

ἐξερείνω -ειν vyptávati se, vyzvídati

ἐξερείπω -ειν skáceti se, vy-padnouti

ἐξερεύγομαι -εσθαι chrliti, rozlévati se

ἐξερευνῶ -ᾶν vypátrati, vyptati se

ἐξερέω (fut.) 1) viz ἐξείρω, 2) vyptávati se, prohledati, vypátrati (i ἐξερέομαι)

ἐξερημῶ -οῦν zpustošiti

ἐξέρπω -ειν vylézt, vyjít ven, loudati se

ἐξερούκω -ειν zadržeti, zameziti

ἐξερούω -ειν vytáhnouti, vytrhnouti, vyrvati

ἐξέρχομαι -εσθαι ven vyjít, odebrati se, vytáhnouti, uniknouti, učiniti výpad; minouti, plynouti, splnit se, státi se

ἐξεροῶ (fut.) viz ἐξείρω

ἐξερωῶ -εῖν vyběhnouti z dráhy, projít

ἐξεσίη ἢ poselství, poselstvo

ἐξέσις -εως ἢ propuštění (manželky), rozvod

ἐξετάζω -ειν vyptávati se, zkoušeti, přehlížeti, posuzovati, zkoumati, srovnávati, vyslýchati

ἐξέτασις -εως ἢ zkoumání, pátrání, přehlídka (lectio senatus)

ἐξετασμός ὁ = ἐξέτασις

ἐξεταστικός 3. vhodný ke zkoumání

ἐξέτης 2. šestiletý

ἐξέτι (vl. ἐξ ἔτι) předl. s gen. ještě od

ἐξευλαβοῦμαι -εῖσθαι míti se velmi na pozoru, pečlivě rozeznávati

ἐξευπορίζω -ειν bohatě poskytovat

ἐξεύρεσις -εως ἢ } vynález,

ἐξεύρημα τό } výmluva

ἐξευρίσκω -ειν vyhledati, vyslíditi, vymysleti, rozřešiti, způsobiti

ἐξεφίεμαι -σθαι poroučeti, veleť

ἐξέψω -ειν vyvařiti, dovařiti

ἐξήγησις -εως ἢ uvedení, výklad

ἐξηγητής -ου ὁ rádce, vykladač, učitel

ἐξηγοῦμαι -εῖσθαι býti vůdcem, řídit, nařizovati, spravovati, vésti; uvést, vyložit, vypravovati, vysvětliti, doznati

- ἐξήκοντα šedesát
ἐξηκοστός 3. šedesátý
ἐξήκω -ειν (*praes. s v ýzn. perf.*)
vyjítí, dojítí, býti, uplynouti,
minouti (býti uplynulý);
splniti se
ἐξήλατος 2. (ἐξελαύνω) dobře
ukovaný, zpracovaný
ἐξήλυσις -ιος ἢ východ, výtok,
vynáznutí
ἐξῆμαρ (ἥμαρ) po šest dní
ἐξημερῶ -οῦν zcela zkrotiti,
zušlechtiti, vzdělati, osvobo-
diti
ἐξημοιβός 2. na výměnu, k stří-
dání
ἐξηνέχθην (*aor. pas.*) viz ἐκφέ-
ρω
ἐξήπαφον (*aor.*) viz ἐξαπαφίς-
κω
ἐξήρατο (*aor.*) viz ἐξάρνυμαι
ἐξήριπε (*aor.*) viz ἐξερείπω
ἐξηρώησαν viz ἐξερωῶ
ἐξῆς viz ἐξείης (po řadě); ὁ ἐ.
následující, nejbližší, τὰ ἐ.
ostatní
ἐξηχοῦμαι -εῖσθαι zaznívati,
rozléhati se
ἐξιδιοῦμαι -οῦσθαι zcela si
přivlastniti
ἐξιδρύω -ειν posaditi, popřáti
odpočinku
ἐξίημι -έναι odeslati, propusti-
ti; ústíti; vypustiti
ἐξιθύνω -ειν zcela vyrovnati,
napřímíti
ἐξικετεύω -ειν úpěnlivě prositi
ἐξικνοῦμαι -εῖσθαι dojítí, do-
stati se, dosáhnouti, vystačiti;
uniknouti, zasáhnouti
ἐξιλάσκομαι -εσθαι usmířiti
ἐξίμεναι (*inf.*) viz ἑξεῖμι
(-ιέναι)
ἕξις -εως ἢ chování, stav, po-
vaha, podstata, schopnost,
způsob života, zvyk, pěstová-
ní, jmění, dispoice
ἐξιστάνω -ειν } odstaviti, mě-
ἐξίστημι -άναι } niti; *intr.*
odstoupiti, odejítí prchnou-
ti, vzdáti se (něčeho), po-
zbýti, postoupiti (někomu ně-
co), zapomenouti, změnití se,
nezdařiti se, dostati se (do
něčeho), býti bez sebe, ustou-
piti, býti odchýlný
ἐξιστορῶ -εῖν (zevrubně) vy-
pátrati, vyzvídati
ἐξισχύω -ειν moci
ἐξίσχω -ειν vystrkovati, vyni-
kati
ἐξισῶ -οῦν vyrovnati, *intr.*
rovnati se
ἐξίτηλος 2. ztracený, zmizelý,
vyhlazený, zapomenutý
ἐξιχνοσκοπῶ -εῖν (ἵχνος) vy-
slídití, vypátrati
ἐξιῶμαι -ᾶσθαι zcela vyléčiti,
napraviti
ἐξογκῶ -οῦν navršiti, nahro-
maditi; *pas.* nadýmati se;
zvýšiti
ἐξοδείᾱ ἢ (ἰ ἐξοδία, ἐξοδίη,
ἐξοδηίη) výprava
ἐξοδιάζω -ειν vydati, platiti
ἐξοδοιπορῶ -εῖν vyjítí ven
ἐξοδος ἢ východ, odchod, brá-
na, ústí, výpad, tažení, uply-
nutí, konec, výprava, nájezd
ἑξοῖδα -εἰδέναι dobře věděti

- ἐξοικήσιμος 2. obývaný, obyvatelný
- ἐξοικίζω -ειν z domova vyhnati, vylidniti; *med.* vystěhovati se
- ἐξοικοδομῶ -εἶν vystavěti, přestavěti
- ἐξοικῶ -εἶν z vlasti odejíti; *pas.* býti zcela obydlen (usazen)
- ἐξοιμῶζω -ειν propuknouti v nářek
- ἐξοίσω (*fut.*) viz ἐκφέρω
- ἐξοιχνῶ -εἶν vyjížděti
- ἐξοίχομαι -εσθαι odejíti, odebrati se
- ἐξοκέλλω -ειν (*intr.*) sejíti s cesty, najeti, ztroskotati
- ἐξολισθαίνω -ειν (*i* -άνω) vyklouznouti, rozpadnouti se
- ἐξόλλυμι -ύναι zcela zničiti, *pas.* zcela zahynouti (býti vyhuben)
- ἐξολοθρεύω -ειν (*i* -ολεθρεύω) vyhladiti
- ἐξόμνυμι -ύναι přísahou odpřísáhnouti
- ἐξομοιῶ -οὔν učiniti rovným (podobným), přizpůsobiti; *pas.* státi se podobným (rovným), vyrovnati se
- ἐξομολογῶ -εἶν přiznati (se), svoliti, slíbiti
- ἐξομόργυμι -ύναι otříti, vtisknouti do duše
- ἐξονειδίζω -ειν vytýkati, tupiti
- ἐξονομάζω -ειν } jménem
ἐξονομαίνω -ειν } označiti, pojmenovati, vysloviti, osloviti
- ἐξονομακλήδην (καλῶ) *adv.* vyslovením jména, jmenovitě
- ἐξόπιθε(ν), ἐξόπισθε(ν), ἐξόπιν zezadu, odzadu; *předl. s gen.* za
- ἐξοπίσω nazad, potom, později
- ἐξοπλίζω -ειν zcela vyzbrojiti
- ἐξοπλισίᾱ ἢ } ozbrojení,
ἐξόπλισις -εως ἢ } výzbroj
- ἐξοπτῶ -ᾶν vypražiti, vypáliti
- ἐξοργίζω -ειν prudce rozhněvati, popuditi
- ἐξορθῶ -οὔν napřímiti, narovnat; *med.* lepšiti se
- ἐξορίζω -ειν vyhnati (přes hranice)
- ἐξορκίζω -ειν vyzvati k přísaze, přísahou zavázati, zapřísahati, zaklínati
- ἐξορκιστής -οῦ ὁ zaklínač
- ἐξορκῶ -οὔν přísahou zavázati
- ἐξόρκωσις -εως ἢ přísahání, přísaha
- ἐξορμῶ -ᾶν odháněti, odrážeti, povzbuditi, pobádati; *intr. (pas.)* spěchati pryč, vyraziti
- ἐξορούω -ειν vyskočiti
- ἐξορούσσω -ειν (-ορύττω) vyhrabati, vykopati, vypíchnouti
- ἐξορῶ -ᾶν prohlédnouti, přihlédnouti, z dálky se dívati
- ἐξοστρακίζω -ειν střepinovým soudem vyhnati
- ἐξοτρύνω -ειν vybídnouti, povzbuditi
- ἐξουδενίζω -ειν, ἐξουδενῶ -εἶν (-οὔν), ἐξουθενῶ -εἶν (-οὔν) nevážiti si, podceňovati, pohrdati

ἐξουσία ἡ moc, možnost, dovolení, právo, násilí, mocnost, přebytek, bohatství, panství, vrchnost, úřad, libovůle

ἐξουσιάζω -ειν míti moc, právo; ovládati

ἐξοφέλλω -ειν velmi zvýšiti, zvětšiti

ἔξοχα viz ἔξοχος

ἐξογή ἡ přednost; κατ' ἐξοχὴν obzvlášť, hlavně

ἔξοχος 2. vynikající, výtečný; ἔξοχον, ἔξοχα, ἐξόχως obzvlášť, daleko, nad, před (s gen.)

ἔξπηχυς 2. šestiloketní

ἐξυβρίζω -ειν zpupně si počínati, zločinně jednati, vzbouřiti se

ἐξυπανίσταμαι -σθαι tam vystati

ἐξύπερθε shora, nahoře

ἐξυπηρετῶ -εῖν zcela se oddati, horlivě do konce sloužiti

ἐξυπνίζω -ειν ze spánku budit

ἔξυπνος 2. vzbuzený (ze spánku)

ἐξυφαίνω -ειν utkati, dopřísti

ἐξυφηγοῦμαι -εἶσθαι jíti napřed

ἔξω ven, venku, zvenčí; předl. s gen. mimo, s oné strany, vyjma, bez

ἔξωθεν zvenčí; viz ἔξω

ἐξωθῶ -εῖν vystrčiti, zatlačiti, zahnati, zavrhnouti

ἐξώλεια ἡ úplná záhuba

ἐξώλης 2. zcela zničený; zavržený

ἐξωμιδοποιῖα ἡ výroba kabátů (exomid = tunik)

ἐξωμῖς -ίδος ἡ pracovní kabátec

ἐξωμοσίᾳ ἡ přísaha o nevědomosti něčeho

ἐξωνοῦμαι -εἶσθαι vykoupiti se, skoupiti, nakoupiti

ἔξωρος 2. nevčas, nevhodný

ἐξώστης -ου ὁ s pravé cesty odvracející, nepříznivý

ἐξωτάτω zcela mimo, co nej-dále mimo

ἐξώτερος 2. krajní, vnější

ἔο, ἐοῖ = οὔ, οἷ (sui, sibi)

ἔοι viz εἰμί

ἔοιγμεν = ἐοίκαμεν (viz ἔοικα)

ἔοικα -έναι (perf. s vύzn. praes.) podobati se, rovnati se, zdáti se, slušeti se; viz i εἰκός, εἶκω

ἐοῖο (gen.) viz ἐός 3.

ἔοις, ἔον, ἐόν viz εἰμί

ἔολπα (perf.) viz ἔλπω

ἐόντως (= ὄντως) vskutku, opravdu

ἔοργα (perf.) viz ἔρδω

ἐορτάζω -ειν (ion. ὀρτάζω) konati (slaviti) slavnost

ἐορτή ἡ (ion. ὀρτή) svátek, slavnost, hody

ἐός 3. (= suus) svůj, vlastní, jejich

ἐπαγάλλομαι -εσθαι vychlou-bati se

ἐπαγγελία ἡ poselství, příslibení, úkol, žaloba

- ἐπαγγέλλω -ειν prohlásiti, oznámiti, naříditi, vyzvati; *med.* nabídnouti se, slíbiti, velet, pro sebe žádati
- ἐπάγγελμα τό příslib, úkol, obor, ohlášení, nabídnutí
- ἐπαγγελτικός 3. (mnoho) slibující
- ἐπαγείρω -ειν dohromady přinést, sebrati, v zástupech přicházeti (*med.*)
- ἐπάγερσις -ιος ἡ sebrání, shromáždění
- ἐπαγίνῳ -εῖν přivézt, přihnati
- ἐπαγλαῖζομαι -εσθαι něčím se pyšnit
- ἐπάγω -ειν přivést, pohánět, zlákat, do boje vést, podat (žalobu), připojit, dáti podnět; *med.* přivolat si (pomoc), získat si, uvést, opatřit si, přiložit, způsobiti
- ἐπαγωγή ἡ přivolání, opatření, dovoz; zařikání, indukce (v rétorice)
- ἐπαγωγός 2. svůdný, lákavý, důtklivý
- ἐπαγωνίζομαι -εσθαι opětovně (pro něco) bojovati
- ἐπάδω -ειν při tom zpívat, předzpěnovati, zařikávati, kouzelnými průpověďmi uzdraviti
- ἐπαείρω -ειν nadzvihovati, ponoukati
- ἐπαέξω -ειν zdaru napomáhati
- ἐπαυροίζομαι -εσθαι k tomu se ještě shromažďovati
- ἐπαυροῶ -εῖν pohlížeti
- ἐπαιγίζω -ειν při tom buráceti, dorážeti
- ἐπαιδοῦμαι -εῖσθαι při tom se stydět
- ἐπαινέτης -ου ὁ vychvalovač, velebitel
- ἐπαίνημι viz ἐπαινῶ
- ἐπαινος ὁ chvála, velebení, chvalořeč, odměna, vyznamenání
- ἐπαινός 3. velebný, vznešený, hrozný
- ἐπαινῶ -εῖν chváliti, schvalovati, velebiti, děkovati, blahopřáti, přisvědčovati, raditi, přimlouvat se
- ἐπαίρω -ειν vzhůru zdvihnouti, povzbuditi, svést, omámiti, povznést; *intr.* zdvihnouti se; *pas.* býti dohnán, sveden, býti pozdvižen (vstoupiti na nebesa), býti pyšný, chlubit se
- ἐπαισθάνομαι -εσθαι pozorovati, rozumět, slyšet, pociťovati
- ἐπαῖσσω -ειν přiskočiti, přihnati, vrhnouti se, vpadnouti; *med.* hbitě se otočiti, obrátiti
- ἐπάιστος 2. (ἄτῳ) rozhlášený
- ἐπαισχύνομαι -εσθαι nad něčím se stydět
- ἐπαίτιος 2. vinný, obviněný, spoluvinný, zavržení hodný
- ἐπαιτιῶμαι -ᾷσθαι udávati důvody, obviňovati, žalovati
- ἐπαιτῶ -εῖν k něčemu žádati, úpěnlivě prositi, vyzývat, žebrati

ἐπαῖω -ειν něčemu naslouchati, pozorovati, pocíťovati, rozuměti

ἐπακολουθῶ -εῖν následovati, doprovázeti, sledovati, pro-následovati, rozuměti, řídit se, povoliti

ἐπακούω -ειν doslechnouti, poslouchati, vyslýchati, vyslyšet

ἐπακροῶμαι -ᾶσθαι naslouchati

ἐπακτήρ -ῆρος ὁ lovec

ἐπάκτιος 3. (2.) pobřežní, přímořský

ἐπακτός 3. dovezený, cizí

ἐπακτρίς -ίδος ἡ člun (pobřežní)

ἐπαλαλάζω -ειν při tom zdvihnouti válečný pokřik

ἐπαλαστῶ -εῖν nad něčím být vzrušen, popuzen

ἐπαλείφω -ειν k tomu natřít

ἐπαλέξω -ειν vzdalovati, odvracet, pomáhati

ἐπαληθεύω -ειν osvědčiti, potvrditi

ἐπαλλαγή ἡ střídavé (vzájemné) spojení

ἐπαλλάσσω (ⁱ -ττω) -ειν střídati (obyč. adverb. střídavě), překroutiti

ἐπᾱλληλος 2. vzájemný

ἐπᾱλμενος (part. aor.) viz ἐφᾱλλομαι

ἐπαλξίς -εως ἡ cimbuří, střelna, obrana

ἐπᾱλτο, ἐπαλτο (aor.) viz ἐφᾱλλομαι

ἐπαλῶμαι -ᾶσθαι sem tam blouditi, zmítati se

ἐπαμείβω -ειν střídati, vyměňovati

ἐπαμμένος 3. (part. perf.) viz ἐφᾱπτω

ἐπαμμένω = ἐπαναμένω

ἐπαμοιβαδῖς adv. navzájem

ἐπαμύντωρ -ορος ὁ pomocník, ochránce

ἐπαμύνω -ειν přijíti na pomoc, pomáhati

ἐπαμφέρω = ἐπαναφέρω

ἐπαμφοτερίζω -ειν obojetně si počínati, kolísati, býti nerozhodný

ἐπαμῶμαι -ᾶσθαι nahrnouti si ἐπᾱν (ἐπήν) když, jakmile, až, kdykoli (= ἐπειδᾱν)

ἐπαναβαθμός ὁ stupeň

ἐπαναβαίνω -ειν vystupovati (táhnouti) vzhůru, nasedati, postupovati

ἐπαναβάλλομαι -εσθαι odsunovati, odkládati

ἐπαναβιβάζω -ειν nahoru dopraviti

ἐπαναβληδόν adv. shora přehozený, jako přehoz

ἐπαναγιγνώσκω -ειν předčítati

ἐπαναγκάζω -ειν k něčemu nutiti

ἐπανάγκες adv. z přinucení, nutně; τὰ ἐ. nutné věci

ἐπανάγω -ειν vzhůru vésti, vésti zpět, podrážditi; intr. obrátiti se; pas. vyjeti na širé moře (vstříc), býti sražen na břeh; dopraviti, couvati

ἐπαναγωγή ἡ vyplutí, útok

- ἐπαναιρῶ -εἶν na sebe vzítí, získati
- ἐπαναίρω -εἶν zdvihnouti (*med.* proti sobě navzájem)
- ἐπαναλαμβάνω -εἶν znovu u-
chopiti, přibrati, opakovati
- ἐπαναμένω -εἶν déle čekati,
očekávatí
- ἐπαναμυμνήσκω -εἶν znovu při-
pomínati
- ἐπαναπαύομαι -εσθαι (*fut. též*
-παύσομαι) o něco se opřítí,
někde odpočívati
- ἐπαναπλέω -εἶν (*i* -πλώω) vy-
jeti vstříc někomu (zpět);
překypovati
- ἐπανάσεις -εως ἢ hrozivé
mávání
- ἐπανάστasis -εως ἢ převrat,
vzpoura
- ἐπαναστρέφω -εἶν zase (*se*)
obrátití
- ἐπαναστροφή ἢ obrat, návrat
- ἐπανατείνω -εἶν natáhnouti,
vztáhnouti, nastaviti
- ἐπανατέλλω -εἶν zdvihati se,
vycházeti, objeviti se
- ἐπανατίθημι -έναι přiložiti,
přiraziti (dveře)
- ἐπαναφέρω -εἶν zpět přinéstí,
dovéstí, vrátiti se, vztahovati
se
- ἐπαναχώρησις -εως ἢ ustoupe-
ní, odstoupení
- ἐπαναχωρῶ -εἶν ustoupiti
- ἐπάνειμι -ιέναι nahoru (zpět)
jítí, vrátiti se, projítí, na něco
přijítí
- ἐπανειπεῖν (*aor.*) k tomu veřej-
ně prohlásiti
- ἐπανείρομαι -εσθαι opět se vy-
ptávatí, tázati se
- ἐπανέρχομαι -εσθαι viz ἐπάνει-
μι
- ἐπανερωτῶ -ᾶν = ἐπανείρομαι
- ἐπανήκω -εἶν opět se vrátiti
(býti zpět)
- ἐπανθῶ -εἶν shora vypučetí,
vykvéstí, usazovati se
- ἐπανίημι -έναι vypustiti, mimo
nechatí, propustiti, opustiti,
povoliti, popuditi
- ἐπανίσταμαι -σθαι potom se
postaviti, vystoupiti, zdvih-
nouti se, povstati, ustoupiti
- ἐπανισῶ -οῦν vzájemně vyrovn-
nati
- ἐπάνοδος ἢ návrat, stručné zo-
pakování
- ἐπανοίσω (*fut.*) viz ἐπαναφέρω
- ἐπανορθῶ -οῦν znovu vzpří-
miti (postaviti), pomoci, pod-
porovati, zlepšiti, napravití
- ἐπανόρθωμα τό, ἐπανόρθωσις
-εως ἢ napravení, napome-
nutí, obhajoba, výchova, o-
prava
- ἐπάντης 2. příkrý, strmý
- ἐπαντλῶ -εἶν někam čerpatí,
nalíti, rozlévati se
- ἐπάνω nahoře, nad, dříve, více
než
- ἐπάνωθεν shora, dříve, z vni-
trozemí
- ἐπάξιος 3. hodný, cenný, při-
měřený; *adv.* právem pří-
slušný
- ἐπαξιῶ -οῦν oceniti, hodným
uznatí, věřiti, tušiti

ἐπαιοδή ἡ modlitba, zaříkání, kouzelné průpovědi
 ἐπαπειλῶ -εἶν k tomu ještě vyhrožovati, ohrožovati
 ἐπαποθνήσκω -ειν hned po někom zemřít
 ἐπάπτω viz ἐφάπτω
 ἐπαρᾶ ἡ kletba
 ἐπαραισκω -ειν připojiti, přidělati; *perf. intr.* pevně přiléhati
 ἐπαράσσω -ειν přiraziti
 ἐπάρᾱτος 2. prokletý
 ἐπάργυρος 2. stříbrem obložený, postříbřený
 ἐπάρδω -ειν svlažovati
 ἐπᾱρή ἡ kletba, prokletí
 ἐπαρήγω -ειν pomáhati
 ἐπάρκεια ἡ } podpora,
 ἐπάρκεσις -εως ἡ } pomoc
 ἐπαρκούντως *adv.* dostatečně
 ἐπαρκῶ -εἶν dostačiti, přispěti, poskytnouti, obrániti, zabrániti, vypomáhati
 ἐπαρουρος 2. oráčem jsoucí, jako oráč
 ἐπαρτής 2. připravený, pohotový
 ἐπαρτύνω -ειν } přidělati,
 ἐπαρτύω -ειν } připojiti
 ἐπαρτῶμαι -ᾷσθαι na něčem viseti; *perf.* hroziti (*impendere*)
 ἐπαρχία ἡ (*i* -χείᾱ) místodržitelství, obor, provincie
 ἐπαρχος ὁ místodržitel
 ἐπάρχω -ειν ovládati, panství šířiti, býti místodržitelem; *med.* (první) k oběti nalévati

ἐπαρῶμαι -ᾷσθαι proklínati
 ἐπαρωγός ὁ pomocník
 ἐπασκῶ -εἶν přistojiti, upraviti; cvičiti se, pěstovati, zachovávat
 ἐπασσύτερος 3. velmi těsný (hustý), velmi brzy za sebou
 ἐπάσσω (*i* -άττω) -ειν viz ἐπαῖσσω (přihnati se)
 ἐπαυδῶ -ᾷν (*i med.*) vzývati
 ἐπαυλίζομαι -εσθαι v poli tábořiti, přenocovati
 ἔπαυλις -εως ἡ dvorec, obydlí
 ἔπαυλος ὁ (*plur.* τὰ ἔ.) stáj, obydlí; *adj.* dvorský
 ἐπαυξάνω -ειν } ještě zvětšovat,
 ἐπαύξω -ειν } vati, zvyšovat, rozmnožovat
 ἐπαύρεσις -εως ἡ } zisk,
 ἐπαύρησις -ιος ἡ } prospěch
 ἐπαύριον zítra; ὁ ἔ. zítřejší, následující
 ἐπαυρίσκω -ειν sáhnouti, dotknouti se, zasáhnouti, dosáhnouti; *med.* dostati se, užiti, mít prospěch, utržiti si, zakusiti
 ἐπαυχῶ -εἶν něčím se vychloubat; pyšně doufati
 ἐπαῦω -ειν při tom křičeti, volati
 ἐπαφρίζω -ειν zpěníti (se), vystříkovati (pěnu)
 ἐπαφρόδιτος 2. láskyplný, okouzlující
 ἐπαφύσσω -ειν k tomu čerpati, přibrati
 ἐπαχθής 2. tíživý, nenáviděný, nepříjemný, neskromný

ἐπαχθίζω -ειν } břemenem
ἐπαχθῶ -εῖν } obtížití,
naložiti

ἐπεάν = ἐπάν

ἐπεγγεῶν -ῶν pro něco se ně-
komu vysmívati

ἐπεγείρω -ειν k tomu (znovu)
buditi, povzbuzovati

ἐπέγεντο = ἐπεγένετο

ἐπέδρη ἡ (= ἐφένδρα) obležení

ἐπέδραμον (aor.) viz ἐπιτρέχω

ἐπέην (= ἐπῆν) viz ἐπεῖναι

ἐπεῖ potom, neboť, vždyť, ovšem,
zatím; když, jak, kdy, kdy-
koli, až, že, protože, ačkoli

ἐπείγω -ειν hnáti, poháněti;
med. hnáti se, dychtiti, ba-
žiti, spěchati; tlačiti, tisknou-
ti, dorážeti, svíratí

ἐπειδάν (= ἐπειδή ἄν) když,
jakmile, až, zatím co

ἐπειδή (= ἐπεὶ δὴ) když, od té
doby, co, ježto; ἔ. τάχιστα
(πρῶτα) jakmile (cum pri-
mum)

ἐπειδήπερ poněvadž již (jed-
nou)

ἐπεῖδον (aor.) viz ἐφορῶ

ἐπειή (= ἐπεὶ ἦ) ježto vskut-
ku

ἐπεικάζω -ειν (k tomu) se ještě
domýšleti

ἐπεμι -εῖναι při tom (tam)
býti, býti po ruce (s tím spo-
jen), býti nad někým, zbý-
vati, seděti na něčem, nad-
cházeti

ἐπεμι -ιέναι přistoupiti; odejí-
ti; vstříc jíti, dorážeti, pro-

jíti, vystoupiti, nastávati; ὁ

ἐπιών následující, příští

ἐπείνυμαι -υσθαι oblékati (=
ἐφέννυμαι)

ἐπεΐξιμος 2. nutný, urychlený,
spěšný

ἐπειπεῖν (aor., εἶπον) k tomu
říci, poznamenati

ἐπείπερ poněvadž právě

ἐπείρομαι -εσθαι na něco (dále)
se ptáti

ἐπειρώω viz ἐπερώω

ἐπειρωτῶ viz ἐπερωτῶ

ἐπεισαγωγή ἡ zavedení, uve-
dení, vchod

ἐπεισαγώγιμος 2. zvenčí dove-
zený

ἐπεισακτός 2. z ciziny doveze-
ný, cizí

ἐπεισβαίνω -ειν dovnitř vstou-
piti

ἐπεισβάλλω -ειν ještě jednou
vpadnouti

ἐπεΐσειμι -ιέναι, ἐπεισέρχομαι
-εσθαι ještě k tomu vstou-
piti, nastoupiti, býti dovezen,
přijíti na někoho

ἐπεισόδιος 2. vstupní; τὸ ἐ, δᾶς
(mezi dvěma chory), jednání,
akt

ἐπεισοδιῶ -οῦν do děje vsu-
nouti vložku (episodu)

ἐπεισοδιώδης 2. episodický

ἐπεΐσodos ἡ přistoupení, vstup,
výstup (na jevišti)

ἐπεισπίπτω -ειν ještě k tomu
vpadnouti, přepadnouti, při-
padnouti

ἐπεισπλέω -εῖν k tomu připlou-
ti, jeti k útoku

ἐπεισφέρω -ειν k tomu přibra-
ti, naskytnouti se (*med.*)

ἐπεισφρέω -εῖν mimoto vpus-
titi

ἐπειτα potom, pak, později, při
tom, tehdy, konečně, přece,
tedy, přes to; ὁ ἔ. budoucí

ἐπεῖτε = ἐπεῖ

ἐπεκβαίνω -ειν hned nato
vstoupiti

ἐπεκβοηθῶ -εῖν spěchati na po-
moc (vstříc)

ἐπεκδιδάσκω -ειν k tomu učit,
dále vykládati

ἐπεκδιηγουμαι -εῖσθαι k tomu
vypravovat

ἐπεκδρομή ἢ výpad, nájezd

ἐπέκεινα adv. s oné strany

ἐπεκέκλετο viz ἐπικέλομαι

ἐπέκερσε viz ἐπικεῖρω

ἐπεκθέω -εῖν vypadnouti, na-
padnouti

ἐπεκπλέω -εῖν vyplouti k útoku

ἐπέκπλους ὁ výpad lodstva

ἐπέκτασις -εως ἢ protažení,
prodloužení

ἐπεκτείνομαι -εσθαι protáh-
nouti se, rozšířiti se

ἐκεκτρέχω -ειν učiniti výpad

ἐπελαύνω -ειν přihnati, k tomu
přikovati, uložit, přivést
(vojsko); *intr.* přitáhnouti,
útok učiniti, přihnati se, na-
jet

ἐπέλησε (*aor.*) viz ἐπιλανθάνο-
μαι

ἐπέλκω viz ἐφέλκω

ἐπελπίζω -ειν někomu naděje
vzbudit; zároveň doufat

ἐπεμβαίνω -ειν při tom vstou-
piti (státi), (nohama) pošla-
pati, zle nakládati, posmívati
se

ἐπεμβάλλω -ειν tam vložit,
vhodit, připojit, vlévati se,
vštěpovati

ἐπεμβάτης ὁ ten, kdo nastoupil,
nasedl (jezdec)

ἐπεμπίπτω -ειν dovnitř vraziti

ἐπεναρίζω -ειν mimoto ještě
zabít

ἐπενδύνω -ειν } nadto ještě
ἐπενδύομαι -εσθαι } obléci

ἐπενδύτης -ου ὁ svrchní šat
(rybářů)

ἐπενεῖκαι viz ἐπιφέρω

ἐπενήνοθε (*perf.* od ἐπανθέω)
na tom vyrůst, vyrazit, oba-
lit, kolem zářit

ἐπενθρόσκω -ειν na někoho
skočit, se vrhnout

ἐπεντανύω -ειν } přes něco

ἐπεντείνω -ειν } napnout;

pas. napnouti se, nahnouti se

ἐπεντέλλω -ειν mimoto uložit

ἐπεντύνω -ειν } připravit,

ἐπεντύω -ειν } přistrojiti;

med. zbrojit se

ἐπεξάγω -ειν k tomu vyvést,
do pole vést, dojet, čelo šiku
protáhnout

ἐπεξαγωγή ἢ další rozšíření
šiku

ἐπέξειμι -ιέναι vytáhnouti, jíti
proti nepříteli, výpad učiniti,
znepokojuvati výpady, tres-
tati, stíhati, mstít se, žalov-
vati, dále jíti, uvádět, vy-
pravovat, zkoumat

ἐπεξελαύνω -ειν proti někomu
vésti (útok)
ἐπεξέλεγχος ὁ dodatný důkaz
ἐπεξεργάζομαι -εσθαι mimoto
provést (způsobiti), doraziti,
ubíti
ἐπεξέρχομαι viz ἐπέξειμι
ἐπεξέτασις -εως ἡ opětovná
přehlídka
ἐπεξευρίσκω -ειν k tomu vy-
nalézt
ἐπεξῆς = ἐφεξῆς
ἐπεξόδια τά oběť před zapocče-
tím výpravy
ἐπέξοδος ἡ vyprava
ἐπέοικα -έναι příslušet; neos.
sluší se, jest přiměřeno
ἐπέπιθμεν viz πείθω
ἐπέπληγον viz πλήσσω
ἐπέπλωσ viz ἐπιπλέω
ἐπέπομαι viz ἐφάπω
ἐπέπονθει viz πάσχω
ἐπέπταρε viz ἐπιπταίρω
ἐπέπτατο viz ἐπιπέτομαι
ἐπέπυστο viz πυνθάνομαι
ἐπέπω viz ἐφάπω
ἐπεργάζομαι -εσθαι tam pěstov-
vati, vzdělávati, přidělávati
ἐπεργασίᾱ ἡ vzdělávání půdy,
právo vzdělávati cizí půdu,
zákaz vzdělávati svatou půdu
ἐπερείδω -ειν přitlačiti, napřáhn-
nouti
ἐπερέφω -ειν pod střechu při-
vésti, vystavěti
ἐπερέσθαι, -ερήσομαι viz ἐπεί-
ρομαι
ἐπερύω -ειν zatáhnouti, při-
táhnouti za sebou

ἐπέρχομαι -εσθαι přijíti, vra-
ziti, vpadnouti, nastati, blížiti
se, projíti, předstoupiti, pro-
brati, zaplaviti, šířiti se, při-
padnouti, vystupovati
ἐπερώτημα τό, ἐπερώτησις
-εως ἡ otázka, dotaz, výzva,
prosba
ἐπερωτῶ -ᾶν ptáti se o radu,
dotazovati se
ἐπεσβολή ἡ marný tlach
ἐπέσβολος 2. do větru (drze)
tlachající
ἐπέσειμι -έναι nastoupiti po
někom
ἐπεσέρχομαι -εσθαι dodatně
vejíti, nastoupiti po někom
ἐπεσθίω -ειν k tomu jísti, při-
kusovati
ἐπέσπον viz ἐφάπω
ἐπέσσεται viz ἔπειμι (εἶναι)
ἐπέσσεται viz ἐπισσεύω
ἐπέσχον, ἐπέσχεθον viz ἐπέχω
ἐπέτειος 2. (3.) | celý rok
ἐπέτεος 2. (3.) } trvající, roční
ἐπέτης -ου ὁ průvodce
ἐπετήσιος 2. roční
ἐπευθύνω -ειν vzpřímiti, přímo
držeti, přímo mířiti
ἐπευρίσκω -ειν viz ἐφευρίσκω
ἐπευφημῶ -εῖν pochvalně při-
svědčovati, štěstí přát, pro-
náseti příznivá slova (píseň
zpívati)
ἐπεύχομαι -εσθαι nadto se
chlubiti, jásati, při tom se
modliti, proklínati

ἐπέχω -ειν přidržeti, oprítí, podatí, namířiti, zaujmouti, obsáhnouti, zadržeti, zastaviti, zastrčiti, vyčkávati, zamýšletí, obsaditi, míti v moci, vytrvati, zaměstnati, odvracetí, pozor dávatí; *intr.* zastaviti se, ustati

ἐπήβολος 2. účastný, schopný

ἐπηβῶ -ᾶν viz ἐφηβῶ

ἐπηγκενίδες αἱ lodní trámy
(jež zevně spojovaly lodní žebra)

ἐπηγορεύω -ειν } někomu něco
ἐπηγορῶ -εῖν } předhazovati
(vytýkati), žalovati

ἐπῆεν viz ἔπειμι (εἶμι)

ἐπηετανός 2. (3.) ustavičný, hojný, stálý

ἐπήιεν viz ἔπειμι (εἶμι)

ἐπῆκαν viz ἐφίημι

ἐπήκοος 2. naslouchající, posluchač; na doslech slyšitelný

ἐπηκοῶ -εῖν = ἐπακούω

ἐπηλυγάζομαι -εσθαι zastíniti; zakrýti (se), skrývati se

ἐπηλυς -υδος ὁ (ῆ) } příchozí,
ἐπηλύτης -ου ὁ } cizí

ἐπημαξευμένος (3. *perf. pas.* od ἐπαμαξεύω) projetý, rozježděný

ἐπημοιβός 2. vzájemný, střídaný

ἐπημύω -ειν k tomu mrknouti, kývnouti

ἐπήν = ἐπάν

ἐπηπύω -ειν jásatí vstříc, s pochvalou přijmouti

ἐπήρατος 2. milý, půvabný, rozkošný

ἐπηρεάζω -ειν ohrožovati, urážeti, škoditi, zlé obmýšleti

ἐπήρεια ἡ hrozba, zlomyslnost, nepřátelské chování

ἐπήρετος 2. veslující, vesly opatřený

ἐπηρεφής 2. shora visící, přechnívající, strmý

ἐπῆρσε viz ἐπαραισκω

ἐπῆσαν viz ἔπειμι (εἶμι)

ἐπητής -οῦ ὁ rozumný, přívětivý

ἐπήτριμος 2. těsně vedle sebe (za sebou)

ἐπητύς -ύος ἡ vlídnost, přívětivost

ἐπηχῶ -εῖν k tomu duněti, ozývati se

ἐπί *adv.* na tom, svrchu, shora, k tomu, tam, mimo to; *předl.* s *dat.* na, při, nad, u, k (ke), vedle, kromě, po, za, pro; s *gen.* na, ve, při, u, ku, po; s *ak.* na, v, k, proti, po, přes, podle, pro

ἐπι = ἐπί (*postposit.*); = ἔπεστι

ἐπιάλλω -ειν poslati, způsobiti

ἐπιάλμενος *aor.* od ἐφάλλομαι

ἐπιανδάνω viz ἐφανδάνω

ἐπιάχω -ειν pochvalně přizvukovati, vzkřiknouti

ἐπίβαθρον τό jízdné

ἐπιβαίνω -ειν přistoupiti, vstoupiti, dojíti, vystoupiti, nastoupiti, oddati se; přivéstí, dopravití; zastihnouti, připadnouti, dosáhnouti, napadnouti

- ἐπιβάλλω -ειν naházeti, nasy-
pati, vtisknouti, vraziti, při-
ložit, uvaliti, dopustiti, ulo-
žit; připadnouti, příslušet;
přikládati, dotýkati se, vrh-
nouti se, napadnouti, vzíti na
sebe, dychtiti, usilovati o ně-
co
- ἐπιβαρῶ -εῖν obtížit, obtěžo-
vati
- ἐπίβασις -εως ἢ útok, přístup,
popud
- ἐπιβάσχω -ειν přivést
- ἐπιβατεύω -ειν býti námořní-
kem, na něco vstoupiti, na-
stoupiti, opírat se
- ἐπιβάτης -ου ὁ jezdec, plavec
(námořní voják), lodní důstoj-
ník, cestující na lodi
- ἐπιβατός 3. přístupný
- ἐπιβείομεν, -βήμεναι, -βήομεν
viz ἐπιβαίνω
- ἐπιβήτωρ -ορος jezdec, bojov-
ník na voze; ten, kdo naska-
kuje
- ἐπιβιβάζω -ειν přivést nahoru,
někam uvést
- ἐπιβιῶ -οῦν prožít, zažít, pře-
žít
- ἐπιβλέπω -ειν pohlížeti na ně-
co, pozorovat
- ἐπίβλημα τό pokrývka, záplata
- ἐπιβλής -ῆτος ὁ závora
- ἐπιβοήθεια ἢ pomoc, záchrana
- ἐπιβοηθῶ -εῖν (i -βωθῶ) při-
spěti ku pomoci
- ἐπιβόημα τό volání
- ἐπιβόητος 2. rozhlášený, vykři-
čený
- ἐπιβολή ἢ vhazování, přehoz,
pokrývka, vrstva, pokuta,
útok, záměr
- ἐπιβουκόλος ὁ pasák skotu,
pastýř
- ἐπιβούλευμα τό úklad, spiknu-
tí, útok
- ἐπιβουλευτής -οῦ ὁ úkladný
nepřítel
- ἐπιβουλεύω -ειν strojiti úklad,
zamýšlet, usilovati
- ἐπιβουλή ἢ viz ἐπιβούλευμα
- ἐπίβουλος 2. úkladný, lstivý
- ἐπιβοῶ -ᾶν volati na někoho
(o pomoc), rozkřičeti
- ἐπιβρέμω -ειν k tomu hučeti,
hučením rozdmychati
- ἐπιβροίθω -ειν těžce vrážeti, do-
léhati
- ἐπιβρόντητος 2. (βροντή) o-
mráčený (hromem)
- ἐπιβωθῶ -ειν viz ἐπιβοηθῶ
- ἐπιβώσομαι, ἐπιβῶται viz ἐπι-
βοῶ
- ἐπιβώτωρ -ορος ὁ (βόσκω)
pastýř, pastevec
- ἐπίγαιος 2. (i ἐπίγειος) na (rov-
né) zemi jsoucí, pozemský,
přízemní
- ἐπιγαμβρεύω -ειν podle příbu-
zenského práva se oženiti
- ἐπιγαμία ἢ vzájemné právo
manželské (conubium)
- ἐπίγαμος 2. schopný sňatku
- ἐπιγδουπῶ -εῖν (= ἐπιδουπῶ)
k tomu hřímati
- ἐπίγειος 2. viz ἐπίγαιος
- ἐπιγελῶ -ᾶν k tomu se smáti,
vysmívati se

ἐπιγίγνομαι -εσθαι potom nastávatí, přicházeti, přihoditi se, přepadnouti, potkati, povstávatí; οἱ ἐπιγιγνόμενοι potomstvo

ἐπιγιγνώσκω -ειν zevrubně poznati, znovu poznati, uznati, vymysleti, rozhodnouti se, pochopiti, věděti

ἐπιγιν- viz ἐπιγιγν-

ἐπιγινάμπω -ειν ohnouti, nakloniti, obrátiti, uchlácholiti

ἐπιγνώμων 2. rozhodčí, dozorce (posvátných oliv), znalec

ἐπίγνωσις -εως ἡ poznání, zkušenost

ἐπιγνώωσιν konj. aor. od ἐπιγιγνώσκω

ἐπίγονος 2. později zrozený, potomek

ἐπιγουνίς -ίδος ἡ horní část nohy (bedro, kyčel)

ἐπιγράβδην adv. škrábnutím

ἐπίγραμμα τό nápis, název obžaloby

ἐπιγραφή ἡ nápis

ἐπιγράφω -ειν škrábnouti, napsati, zapsati, nápisem opatřiti, písemný rozkaz dáti, pevně si vtisknouti, podepsati

ἐπίγρῦπος 2. s křivým zobákem (jestřábím nosem)

ἐπίδᾱμος 2. (dor.) = ἐπιδήμιος

ἐπιδαψιλεύομαι -εσθαι ještě štědřeji poskytovatí

ἐπιδέγμενος 3. očekávající

ἐπιδέδρομε (perf.) viz ἐπιτρέχω

ἐπιδεής 2. potřebný, nedostatek mající, méně než

ἐπίδειγμα τό důkaz, zkouška, příklad

ἐπιδείκνυμι -ύναι } ukazovati,
ἐπιδεικνύω -ειν } představovati, dokazovati; med. ukázati se; činiti někoho něčím, výklad učiniti, vyložití, osvědčiti, prokázati

ἐπιδεικτικός 3. skvělý, okázalý, slavnostní

ἐπίδειξις -εως ἡ ukázání, zkouška, slavnostní řeč, přehlídka, důkaz, okázalost, oznámení; ἐ. ποιῆσθαι podatí důkaz řečnického umění

ἐπιδέκατος 3. desátý díl; o desetinu více

ἐπιδέχομαι viz ἐπιδέχομαι

ἐπιδέξιος 2. vpravo obrácený, obratný, příznivý

ἐπίδεξις viz ἐπίδειξις

ἐπιδέομαι viz ἐπιδέω

ἐπιδέρομαι -εσθαι pohlížeti

ἐπιδευής 2. (= ἐπιδεής) potřebný, nutný, ostýchavý, zdrženlivý; ἐ. εἶναι postrádati, nedostávatí se

ἐπιδεύομαι -εσθαι (= ἐπιδέομαι) potřebovati, postrádati, zůstávatí za někým, nedostávatí

ἐπιδέχομαι -εσθαι k tomu přijmouti, pohostinsky přijmouti, připustiti

ἐπιδέω -εἶν přivázati

ἐπιδέω -εἶν (ἐπιδέομαι) míti nedostatek, postrádati, býti slabší někoho (za někým)

ἐπίδηλος 2. zřetelný, viditelný, známý

- ἐπιδημεύω -ειν doma pobývati (zůstat), někam zavítati (někde pobývati) jako cizinec, přibýti
- ἐπιδήμιος 2. doma, domácí, občanský, rozhlášený, odjinud příšlý; ἢ ἐπιδημίᾱ pobyt
- ἐπιδημιουργός ὁ dozorčí úředník, dozorce (člen dozorčí rady)
- ἐπίδημος 2. = ἐπιδήμιος
- ἐπιδημῶ -εῖν = ἐπιδημεύω
- ἐπιδιαβαίνω -ειν za někým přejíti, přeplaviti se
- ἐπιδιαγινώσκω -ειν ještě jednou rozvážiti, rozhodnouti
- ἐπιδιαιρῶ -εῖν rozdělit (med. mezi sebou)
- ἐπιδιακρίνω -ειν konečné rozhodnutí učiniti
- ἐπιδιατάσσομαι -εσθαι dodatně (dále) naříditi
- ἐπιδιαφέρω -ειν později přepraviti
- ἐπιδιδάσκω -ειν dále poučovati (učiti)
- ἐπιδίδωμι -όναι přidati, dodat, vydati, přibrati (si), obdarovati; *intr.* pokrok činiti, přibýti; pokračovati, prospívati, odevzdati
- ἐπιδίζημαι -σθαι (i -δίζομαι) ještě k tomu hledati, zkoumati, probírat
- ἐπιδιήγησις -εως ἢ dodatek vypravování, pozdější vypravování
- ἐπιδῖνῶ -εῖν zatáčet (ve víru), přemítati, přitočiti se
- ἐπιδιορθῶ -οῦν konečně zlepšiti, ještě uspořádati
- ἐπιδιφριάς -άδος ἡ okraj korby (vozové)
- ἐπιδίφριος 2. na sedadle vozu
- ἐπιδιώκω -ειν dále pronásledovati
- ἐπίδοξος -ον očekávaný, domnělý
- ἐπίδοσις -εως ἢ přídavek, dobrovolná daň, vzrůst, zdar, prospěch, pokrok, rozkvět
- ἐπιδοχή ἡ pozdější přijetí, přijetí nových ústavních zřízení
- ἐπιδρομή ἡ nájezd, útok, přepadení
- ἐπίδρομος 2. přístupný, blížící se
- ἐπιδύω -ειν (ἐπιδύομαι) přitom zahynouti (zajíti)
- ἐπιείκεια ἡ obratnost, ochota, vlídnost, mravnost; ἔ. χρῆσθαι vésti si blahovolně
- ἐπιείκελος 2. podobný
- ἐπεικῆς 2. (ἔοικα) vhodný, náležitý, slušný, zdatný, mírný, dobrotivý, řádný, výborný, rozumný, spravedlivý, pravděpodobný; ἐπεικῶς dostatečně, náležitě, velmi mnoho, do jisté míry, asi
- ἐπεικτός 3. přemožitelný; *se záporom*: nesnesitelný, neslýchaný, neústupný
- ἐπιέλπομαι -εσθαι zároveň doufat, nadějí se těšiti
- ἐπίελπτος 2. očekávaný
- ἐπιέννυμι -ύναι k tomu obléci, rozprostříti, přikrýti; ἐπιειμένος opatřený, obrněný

ἐπιζάφελος 2. prudký, urputný
ἐπιζάω -ῆν zůstatí na živu

ἐπιζεύγνυμι -ύναι (*i* -γνύω)
přivázati, zapřáhnouti, při-
pojití

ἐπιζεφύριος 2. ležící k západu

ἐπιζέω -εῖν vařiti se, překyp-
vati, vzplanouti, rozpoutati se

ἐπίζηλος 2. hodný závisti, zna-
menitý

ἐπιζήμιος 2. trestný, škodlivý

ἐπιζημιῶ -οῦν potrestati

ἐπιζητῶ -εῖν vyhledávati, pá-
tratí, postrádati, žádati, přátí
si

ἐπιζώννυμι -ύναι přepásati,
podkasati, shrnouti

ἐπιζώω viz ἐπιζάω

ἐπίηλε viz ἐπιάλλω

ἐπίημι viz ἐφίημι

ἐπιήνδανε viz ἐφανδάνω

ἐπίηρα jen ἐπίηρα φέρειν či-
niti k vůli, dokazovati lásku

ἐπιήρανος 2. příjemný, vítaný

ἐπιθαλασσίδιος 2. (*i* -ττίδιος) }

ἐπιθαλάσσιος 2. (*i* -ττιος) }
přímořský

ἐπιθανάτιος 2. k smrti odsou-
zený, smrti propadlý

ἐπιθαροσύνω -εῖν dodávati od-
vahy

ἐπιθειάζω -εῖν vzývati bohy,
zapřisahati

ἐπιθειασμός ὁ vzývání bohů,
zapřisahání

ἐπιθεραπεύω -εῖν býti úslužný,
na něco pomýšleti

ἐπίθεσις -εως ἡ položení (ru-
kou), útok, přidávání, pří-
davné jméno (epitheton)

ἐπιθεισπίζω -εῖν ohlásiti věštbu
ἐπιθειτικός 3. směle útočící, od-
vážný

ἐπίθետος 2. připojený, později
zavedený; τὸ ἐ. = adjecti-
vum

ἐπιθίέω -εῖν běžeti na - (proti -)

ἐπίθημα τό víko, náhrobek,
hrot kopí

ἐπιθορυβῶ -εῖν při tom hlučeti,
hlučně souhlasiti

ἐπιθρέξας viz ἐπιτρέχω

ἐπιθρόσκω -εῖν někam dosko-
čiti, poskakovati, skoky dě-
lati

ἐπιθυμητής -οῦ ὁ dychtivě tou-
žící, milenec, přítel

ἐπιθυμητικός 3. dychtivý, ná-
ruživý

ἐπιθυμητός 3. žádost vzbuzující
ἐπιθυμίᾳ (*i* -ίη) ἡ žádost, přá-
ní, touha, pud, vášeň

ἐπιθυμίᾱμα τό kadidlo

ἐπιθυμῶ -εῖν toužiti, dychtiti

ἐπιθύνω -εῖν mířiti rukou, na-
pínati

ἐπιθύω -εῖν k tomu obětovati

ἐπιθύω -εῖν vyraziti, dotíratí

ἐπιθωύσσω -εῖν k tomu zvu-
četi, zvučně volati (ohlásiti)

ἐπίστωρ -ορος spoluvědomý,
spoluvinný

ἐπικαθαιρῶ -εῖν zcela (opět)
strhnouti

ἐπικάθημαι -ῆσθαι na něčem
seděti, někde ležeti (tábořiti,
obléhati)

ἐπικαθίζω -ευν dosaditi ně-
kam; *intr.* na něčem seděti

- ἐπικαθίσταμαι -ασθαι dosaditi si; *intr.* nastoupiti, později přistoupiti
- ἐπικαίνυμαι -σθαι velice se vyznamenati, vyniknouti
- ἐπικαίριος 2. vhodný, obratný, zdatný, nutný, významný; οἱ ἔ. přední, vlivní, vyšší (důstojníci)
- ἐπίκαιρος 2. příznivě položený, výhodný, vhodný
- ἐπικαίω -ειν při tom spáliti (k oběti), připáliti, opáliti
- ἐπικάλυμμα τό plášť, pokrývka
- ἐπικαλύπτω -ειν pokrývati
- ἐπικαλῶ -εἶν přivolati, zavolati na pomoc, pojmenovati, předhazovati, vzývati, předvolati; *med.* zavolati si (na pomoc), vyzvati
- ἐπικαμπή ἡ zahnutí, zakřivení, záhyb
- ἐπικάμπω -ειν ohnouti, zahnouti, zatočiti, obrat učiniti
- ἐπικάρσιος 3. po hlavě (dolů), střemhlav
- ἐπικαταβαίνω -ειν proti někomu sestoupiti, táhnouti
- ἐπικατάγομαι -εσθαι potom přistáti
- ἐπικαταδαρθάνω -ειν při tom usnouti
- ἐπικατακλύζω -ειν k tomu ještě zaplaviti
- ἐπικατακοιμῶμαι -ᾶσθαι na něco ulehnutí ke spánku
- ἐπικαταλαμβάνω -ειν předstihnouti, dostihnouti
- ἐπικαταμένω -ειν ještě déle (než obvykle) zůstat
- ἐπικατάρᾱτος 2. prokletý
- ἐπικαταρριπτῶ -εἶν za někým dolů svrhovati
- ἐπικατασφάζω -ειν } při tom
ἐπικατασφάττω -ειν } zabíti, usmrtiti
- ἐπικαταψεύδομαι -σθαι ještě k tomu lháti
- ἐπικάτειμι -ιέναι sestupovati
- ἐπίκαυτος 2. (καίω) na konci opálený
- ἐπίκειμαι -σθαι přiléhati, doléhati, blízko ležeti, dorážeti, uložit, hroziti, nastávati, blížit se, býti připojen (ustanoven, nahoře položen)
- ἐπικείρω -ειν přiříznouti, požit, zpustošiti, způsobiti mezery v řadách
- ἐπικελαδῶ -εἶν k tomu křičeti, hlasitě chváliti
- ἐπικέλευσις -εως ἡ povzbuzení, provolávání
- ἐπικελεύω -ειν volati na někoho, povzbuzovati
- ἐπικέλλω -ειν přistrčiti, přiraziti, přistáti
- ἐπικέλομαι -εσθαι přivolávati, pobízeti
- ἐπίκεο viz ἐφικνοῦμαι
- ἐπικεράννυμι -ύναι přimíchati, namíchati
- ἐπικέρδια τά zisk, výdělek
- ἐπικερτομῶ -εἶν při tom se vysmívati, uštěpačně mluvit
- ἐπικεύθω -ειν ukrývati, zatajovati
- ἐπικηροῦκείᾱ ἡ poselství, vyjednávání

ἐπικηρῶκεύομαι -εσθαι hlasatelem oznamovati, vyjednávati

ἐπικηρούσσω -ειν (*i* -κηρύττω) skrze hlasatele (veřejné) oznamovati

ἐπικίδνημι -άναι rozprostíratí; *med.* rozlévati se, prostíratí se

ἐπικίνδυνος 2. ohrožený, plný nebezpečí, nestálý

ἐπικίρνημι -άναι přimíchati (= ἐπικεράννυμι)

ἐπικλάω -ειν zlomiti, oblomiti, pohnouti; *pas.* býti sklíčen, zlomen

ἐπικλείω -ειν při tom oslavovati; zavřítí

ἐπικλήμα τό obvinění

ἐπικλήρος ἡ hlavní dědička (*dcera*)

ἐπικλήσις -εως ἡ pojmenování, název, příjmení

ἐπικλήτος 2. zavolaný (*ku pomoci*), svolaný, povoláný

ἐπικλινής 2. skloněný, srázný

ἐπικλίνω -ειν nakloniti; *intr.* obracetí se

ἐπικλοπος 2. zlodějský, podvodný, prohnáný

ἐπικλύζω -ειν omývati, zaplaviti

ἐπικλυσίς -εως ἡ záplava, povodeň

ἐπικλύω -ειν naslouchati, vyslechnouti

ἐπικλώθω -ειν upřístí, osudem určití, dopustiti, usouditi

ἐπικνοῦμαι -εἶσθαι *viz* ἐφικνοῦμαι -εἶσθαι

ἐπικοιμῶμαι -ᾷσθαι ke spánku se klásti

ἐπίκοινος 2. společný

ἐπικοινοῦμαι -οὔσθαι sdělovati si

ἐπικοινωνῶ -εἶν míti něco s někým společné; *med.* společně se raditi

ἐπικομπῶ -εἶν chválami vynášeti; vychloubati se

ἐπικόπτω -ειν tlouci na něco, pobíjeti

ἐπικοσμῶ -εἶν vykrášliti, vyzdobiti

ἐπικούρημα τό ochrana, pomoc

ἐπικουρίᾱ ἡ pomoc; *v plur.* pomocné sbory

ἐπικουρικός 3. pomocný; τό ἔ. vojsko pomocné (žoldnéřské)

ἐπίκουρος 2. pomáhající; ὁ ἔ. pomocník, mstitel, tělesná stráž (*plur.*)

ἐπικουρῶ -εἶν pomáhati, přispěti, sloužiti jako žoldnéř

ἐπικουφίζω -ειν nadlehčiti, zdvihnouti, posílití

ἐπικραίνω -ειν } dovršiti,
ἐπικραιαίνω -ειν } dokonati, splniti

ἐπικράτεια ἡ násilná vláda, oblast

ἐπικρατής 2. vítězný, násilný, mocný

ἐπικράτησις -εως ἡ přemožení, převaha

ἐπικρατῶ -εἶν míti moc, vládu, převládnouti, vítěziti, ovládati, zmocniti se, přemoci

ἐπικρεμάννυμαι -σθαι } nad
 ἐπικρέμαμαι -σθαι } něčím
 viseti, vznášeti se, hroziti
 ἐπικρῆσαι viz ἐπικεράννυμι
 ἐπικρίνω -ειν rozsouditi, rozhodnouti
 ἐπίκριον τό rahno
 ἐπικρύπτω -ειν skrýti, zatajiti;
 med. skrýti se
 ἐπικτάομαι -ᾶσθαι k tomu získati, přibrati, zvětšiti
 ἐπικτείνω -ειν nadto zabíti, dobíti
 ἐπίκτησις -εως ἢ nový zisk, prospěch
 ἐπίκτητος 2. k tomu (nově) získaný, naplavený, cizí, strojený
 ἐπικτυπῶ -εῖν k tomu hlučeti (křikem, dupáním, bušením na cymbál)
 ἐπικυδής 2. slávyplný, vznešený, vlivný
 ἐπικυτσκομαι -εσθαι po druhé (stále) býti březí
 ἐπικυλινδῶ -εῖν (i -κυλίω) nato (dolů) váletí, přivaliti
 ἐπικύπτω -ειν shýbnouti se (nad něčím)
 ἐπικυρῶ -εῖν na něco naraziti, něčeho dosáhnouti
 ἐπικυρῶ -οῦν potvrditi, povolití, schváliti
 ἐπικωκύω -ειν k tomu nařikati (kvíletí)
 ἐπικωλύω -ειν zabraňovati
 ἐπικωμωδῶ -εῖν žerty si tro-píti, vysmívati se při tom
 ἐπιλαγχάνω -ειν posléze (lo-sem) připadnouti

ἐπιλαμβάνω -ειν přibrati, poj-mouti, chopiti se, zachvátiti, zastihnouti; med. napadnouti, dosáhnouti, dostatí se, za-držeti, kárati, namítnouti
 ἐπίλαμπτος 2. (ion.) = ἐπίληπ-τος
 ἐπιλάμπω -ειν prosvítati, zavisitnouti
 ἐπιλανθάνομαι -εσθαι zapome-nouti, nevzpomínati (= býti nevědný), nestarati se
 ἐπιλεαίνω -ειν uhladiti, přijatelným učiniti
 ἐπιλέγω -ειν přibrati, vybrati, vyvoliti; k tomu říci, pozna-menati, rozvažovati, o něco se starati (báti); probrati, přidati, dovolávati se, pře-čísti, nazývati
 ἐπιλείβω -ειν přilévati, pokropiti
 ἐπιλείπω -ειν scházeti, nedostávati se; trans. opustiti, ustatí; pominouti, zůstatí vza-du; neos. ἐπιλείπει nedostává se
 ἐπιλείχω -ειν olizovati
 ἐπίλειψις -εως ἢ mizení, ubý-vání
 ἐπίλεκτος 2. vybraný
 ἐπιλεύσσω -ειν dohlédnouti
 ἐπίληθος 2. působící zapome-nutí
 ἐπιλήθω -ειν památky zbaviti; med. zapomínati (= ἐπιλαν-θάνομαι)
 ἐπιληής -ίδος ukořistěný, doby-tý

ἐπιληκῶ -εἶν tleskati k něčemu
(podle taktu)

ἐπίληπτος 2. při tom přistižený,
postižený

ἐπιλησμονή ἡ zapomětlivost

ἐπιλήσιμων 2. zapomětlivý, ne-
pamatuující

ἐπιλίγδην *adv.* škrtnutím,
škrábnutím

ἐπιλλίζω -ειν mrkáním po-
vzbuzovati

ἐπιλογίζομαι -εσθαι u sebe u-
važovati

ἐπίλογος ὁ uvážení, závěr

ἐπίλοιπος 2. ještě zbývajících

ἐπιλυπῶ -εἶν ještě více rmou-
titi

ἐπίλυσις -εως ἡ řešení, vysvět-
lení, výklad

ἐπιλύω -ειν rozpustiti, mocí po-
zbýti; vysvětliti, rozhodnouti,
vyvrátiti, osvoboditi, chráni-
ti, zaplatiti

ἐπιλωβεύω -ειν při tom se vy-
smívati

ἐπιμαίνομαι -εσθαι prudce
(vášnivě) žádati

ἐπιμαίομαι -εσθαι dotýkati se,
ohledávati, chápati se něče-
ho, dosáhnouti, usilovati (do-
sáhnouti)

ἐπιμανθάνω -ειν později se
učiti, přivykati si

ἐπιμαρτυροῶ -εἶν dosvědčovati

ἐπιμαρτυρίᾳ ἡ volání za svěd-
ka

ἐπιμαρτύρομαι -εσθαι volati
za svědka, zapřisahati, do-
svědčiti, vzývati

ἐπιμαρτυρος ὁ svědek (při tom)

ἐπιμάσσομαι (*fut.*) viz ἐπιμαίο-
μαι

ἐπίμαστος 2. špinavý, zchátralý

ἐπιμαχίᾳ ἡ obranný spolek

ἐπίμαχος 2. přístupný (*schor-
ný*) útoku

ἐπιμαχῶ -εἶν k obraně přispěti,
ozbrojenou rukou chrániti

ἐπιμείγνυμι viz ἐπιμίγνυμι

ἐπιμειδῶ -ᾶν } při tom se

ἐπιμειδιῶ -ᾶν } usmívati

ἐπιμέλεια (*i* -εἴη) ἡ péče, sta-
rost, horlivost, výcvik, sprá-
va, vedení, dozor, výchova,
vzdělání, pozornost, ohled,
úcta, opatrnost

ἐπιμελής 2. pečlivý, dbalý, sta-
rostlivý; ἔ. ἔστι leží na srdci,
záleží

ἐπιμελητής -οῦ ὁ obstaravatel,
ochránce, správce, dozorce

ἐπιμέλομαι -εσθαι } pečovati,

ἐπιμελοῦμαι -εἶσθαι } dbáti,

starati se, usilovati, pečlivě
pozorovati, míti dozor, pilně
si počínati, míti ohled, býti
příčinnivý

ἐπιμέμονα (*vl. perf. k* ἐπιμένω)
po něčem dychtím

ἐπιμέμφομαι -εσθαι býti ne-
spokojen, urážeti, stýskati si,
zlobiti se, kárat, vytýkati

ἐπιμένω -ειν při něčem (věrně)
zůstat, čekati, váhati, nastá-
vati, prodlévati, meškati, vy-
trvati

ἐπιμεταπέμπομαι -εσθαι potom
si ještě obeslati, povolati

ἐπιμετροῶ -εἶν přiměřiti, přidě-
liti

- ἐπιμήδομαι -εσθαι vymysleti, nastrojiti
 ἐπιμήκης 2. podlouhlý
 ἐπιμήνιος 2. měsíční, na měsíc;
 τὰ ἐ. potrava na měsíc
 ἐπίμηνης -ιος ἢ hněv
 ἐπιμηνίω -ειν hněvati se, ne-
 vražiti
 ἐπιμήχανος 2. podněcovatel
 ἐπιμηχανῶμαι -ᾶσθαι proti
 někomu vymysleti, nastrojiti
 ἐπιμίγνυμι -ύναι přimísiti;
med. přimísiti se, zacházeti,
 navštěvovati, cestovati, v boji
 se sraziti
 ἐπιμινήσκομαι -εσθαι vzpo-
 menouti si, zmíniti se; připo-
 menouti, upomenouti
 ἐπιμίνω -ειν (= ἐπιμένω)
 vytrvati
 ἐπιμίξ vesměs, bez rozdílu
 ἐπιμιξίᾱ ἢ přimíšení, styk, spo-
 jení
 ἐπιμίσγω -ειν viz ἐπιμίγνυμι
 (stýkati se, dorážeti)
 ἐπιμολεῖν (*inf. aor. od* ἐπιβλώ-
 σκω) přijíti
 ἐπιμονή ἢ prodlévání
 ἐπιμύζω -ειν nad něčím bru-
 četi, reptati, mumlati
 ἐπίνειον τό kotviště, přístaviště
 ἐπινέμω -ειν přidělití, rozděli-
 tí, pustošiti; *med.* pásti,
 zhoubně se šířiti
 ἐπινεύω -ειν přikývnouti, po-
 kyvnovati, schvalovati
 ἐπινέφελος 2. mraky zahalený
 ἐπινεφρίδιος 2. na ledvinách
 ἐπινέω -εῖν upřísti, udělití; na-
 ložití, hromaditi
 ἐπινηνῶ -εῖν } nakupiti,
 ἐπινῶ -εῖν } nahromaditi
 ἐπινίκειος 2. vítězný
 ἐπινίκιος 2. vítězný, k vítězství
 náležející
 ἐπινίσσομαι -εσθαι (*i* -νίσσομαι)
 valiti se, zavodňovati
 ἐπίνοια ἢ uvažování, myšlen-
 ka, záměr, názor, nápad, vy-
 nález
 ἐπινοῶ -εῖν míti na mysli, vy-
 mysleti, vnímati, poznávati
 ἐπινύμφειος 2. }
 ἐπινυμφίδιος 2. } svatební
 ἐπινωμῶ -ᾶν přidělití, poskyt-
 nouti, přijíti k někomu
 ἐπίξυνος 2. společný
 ἐπιορκία ἢ křivá přísaha, po-
 rušení přísahy
 ἐπιορκος 2. křivopřísežný; τὸ
 ἐ. = ἐπιορκία
 ἐπιορκῶ -εῖν křivě přísahati,
 přísahu porušiti
 ἐπιόρομαι -εσθαι povzbuzovati,
 míti dohled, hlídati
 ἐπιόσσομαι -εσθαι na něco po-
 hlížeti
 ἐπίουρος ὁ dozorce, hlídač,
 vládce
 ἐπιούσα (*sc.* ἡμέρα) ἢ druhý
 den
 ἐπιούσιος 2. pro druhý den
 určený, každodenní, postaču-
 jící
 ἐπιόψομαι (*fut.*) viz ἐφορῶ
 ἐπίπᾱν v celku, vůbec
 ἐπιπαρανέω -εῖν k tomu hro-
 maditi
 ἐπιπαρασκευάζομαι -εσθαι k
 tomu si ještě opatřiti

ἐπιπάρειμι -εἶναι býti na blízku (po ruce)

ἐπιπάρειμι -ιέναι někam přijíti, dojíti, postupovati; jíti na pomoc, táhnouti podél

ἐπιπάσσω -εἶν (-πάττω) nasypati

ἐπίπεδος 2. rovný, plochý; τὸ ἐ. rovina

ἐπιπειθείη ἢ důvěra

ἐπιπείθομαι -εσθαι dáti se přemluviti, poslouchati

ἐπιπέλομαι -εσθαι přicházeti, blížiti se

ἐπιπέμπω -εἶν mimoto odeslati, seslati, dopustiti, štváti (psy na zvěř), za někým poslati

ἐπίπεμψις -εως ἢ odeslání, rozslání

ἐπιπέτομαι -εσθαι přiletěti, vletěti

ἐπιπίλναμαι -σθαι blížiti se

ἐπιπίνω -εἶν potom píti, připíti

ἐπιπίπτω -εἶν připadnouti, přepadnouti, napadnouti, naráziti, padati na někoho, vrhnouti se k někomu (ἐπί τινα)

ἐπιπλά -τά svršky, majetek movitý, nábytek

ἐπιπλάζομαι -εσθαι zmítati se, býti zahnán

ἐπιπλάσσω -εἶν na něco natřít, přitisknouti

ἐπιπλείω viz ἐπιπλέω

ἐπίπλεος 3. zcela plný

ἐπίπλευσις -εως ἢ připlutí, útok loďmi

ἐπιπλέω -εἶν na (po) něčem plouti, připlouti, vyjeti vstříc, loďmi napadnouti

ἐπιπληρῶ -οῦν znovu doplniti (lodi mužstvem)

ἐπιπλήσσω (-πλήττω) -εἶν narážeti, dorážeti, vytýkati, hanobiti

ἐπίπλοα τά = ἐπιπλά

ἐπίπλοος ὁ připlutí, výprava, pomoc loďstva, útok loďmi; bránice

ἐπιπλώω -εἶν (= ἐπιπλέω) plouti, přeplouti, veplouti, připlouti

ἐπιπνεῖω -εἶν } dýchat na něco,
ἐπιπνέω -εἶν } vydechovati
ovanouti, zavanouti

ἐπίπνοος 2. (ἰ -πνους) nadšený, roznícený

ἐπιπόδιος 3. na nohou (uvázaný)

ἐπιπόθησις -εως ἢ } touha
ἐπιποθία ἢ } po něčem

ἐπιπόθητος 2. vytoužený

ἐπιποθῶ -εἶν toužiti po něčem, toužebně si přát

ἐπιποιμήν -ένος ὁ (ἦ) hlídač, pastýř

ἐπιπολάζω -εἶν býti nahoře, vynikati, něčím se zaměstnávat, nabýti převahy

ἐπιπολή ἢ povrch; ἐξ ἐ. povrchně; ἐπιπολῆς nahoře, nad (s gen.)

ἐπίπολος ὁ sluha

ἐπίπονός 2. namáhavý, námahu snášející

ἐπιπονῶ -εἶν při práci vytrvati, neobyčejně se namáhati

ἐπιπορεύομαι -εσθαι přijíti, přitáhnouti, tam jíti

ἐπιπρέπω -ειν vynikati, přislu-
šet

ἐπιπροέμεν viz ἐπιπροΐημι
ἐπιπροϊάλλω -ειν postaviti ně-
co před někoho (τινί)

ἐπιπροΐημι -έναι vpřed posílati,
vyslati; *intr.* pustiti se, zamí-
řiti

ἐπίπροσθεν vpředu, před, v ces-
tě, dopředu

ἐπιπταίρω -ειν k něčemu kých-
nouti

ἐπιπώλησις -εως ἡ přehlídka
ἐπιπωλοῦμαι -εῖσθαι otáčeti se,
obcházeti, přehlížeti

ἐπιρράπτω -ειν přišít

ἐπιρράσσω -ειν viz ἐπιρρήσσω
(přitrhnouti)

ἐπιρρέζω -ειν při tom oběto-
vati

ἐπιρρέπω -ειν skloniti se, schý-
liti se

ἐπιρρέω -εῖν přitéci, shora ply-
nouti, valiti se

ἐπιρρήσσω -ειν zastrčiti, přira-
ziti, vraziti

ἐπιρριπτῶ -εῖν } házeti
ἐπιρρίπτω -ειν } na někoho,
uvrhnouti, vložit

ἐπίρροθος 2. pomocný; doráže-
jící, tupící

ἐπιρρομβῶ -εῖν hučeti při tom
ἐπίρρυτος 2. obtékaný, zavla-
žovaný

ἐπιρρώννυμι -ύναι posilovati,
povzbuzovati; *med.* vzmužiti
se

ἐπιρρώομαι -εσθαι popílit si;
shrnouti se, splývati

ἐπίσαγμα τό břemeno, tíže

ἐπισάσσω -ειν (i -σάπτω) na-
ložit, osedlati

ἐπισείω -ειν (i ἐπισσεῖω) potřá-
sati, vstříc mávat

ἐπισεύω -ειν (i ἐπισσεύω) po-
háněti, popuditi, dopustiti,
seslati; *med.* přihnati se, při-
kvapiti, spěchat, rozehnati;
perf. toužiti, bažiti

ἐπισημαίνω -ειν znamením
opatřiti, oznámiti, dáti naje-
vo; *med.* poznamenati se, po-
tvrzovati

ἐπίσημον τό znamení, znak,
obraz

ἐπίσημος 2. znamením opatře-
ný, ražený; zřetelný, jasný,
slavný (proslulý) v něčem (τί)

ἐπισιμῶ -οῦν šikmo odbočiti,
zahnouti

ἐπισιτίζομαι -εσθαι opatřovati
si potravu, zásobovati se

ἐπισιτισμός ὁ zásobování, zá-
soba

ἐπισκέπτομαι -εσθαι pohléd-
nouti, prohlédnouti si, do-
hlédnouti, prozkoumati, pá-
trati, navštívit, vyhledati;
part. fut. na návštěvu

ἐπισκευάζω -ειν připravit,
opatřiti, opravit, urovnati
(utěsniti lodi)

ἐπισκευή ἡ úprava, oprava, ob-
novení

ἐπίσκηψις -εως ἡ prohlídka,
přehlídka, zkoumání, návště-
va

ἐπίσκηνος 2. před stanem, ve-
řejný

ἐπισκηνῶ -οῦν ubytovati se, odpočinouti si někde

ἐπισκήπτω -ειν uložit, vložit, uvaliti, stíhati, obviňovati, vzpírat se

ἐπισκιάζω -ειν zastíniti, skrytí
ἐπίσκιος 2. zastiňující, stinný

ἐπισκοπή ἡ navštívení, dohlížení, biskupský úřad

ἐπίσκοπος ὁ na něco pohlízející, dohlízející, pozorovatel, vyzvědač, dozorce, ochránce, biskup

ἐπίσκοπος 2. zasahující cíl, směřující (vhodný) k něčemu

ἐπισκοπῶ -εῖν pohlížeti, pozorovati, zkoumati, přehlížeti, navštívit, rozvážiti, dbáti, pečovati, dohlížeti

ἐπισκοτῶ -εῖν zatemniti, zabláněti

ἐπισκύζομαι -εσθαι podrážditi se

ἐπισκυνθίζω -ειν po skythsku (nalíti) píti (t. j. nesmíšené víno)

ἐπισκύνιον τό obočí (vl. kůže na čele)

ἐπισκώπτω -ειν k tomu se vysmívati, žertovati, škádliti

ἐπισμυγερός bídně, žalostně

ἐπισπαστήρ -ῆρος ὁ držadlo (kruh) u dveří

ἐπίσπαστος 2. zaviněný

ἐπισπάω -ᾶν přitáhnouti, strhnouti na sebe, získati; med. přitáhnouti k sobě, pohnouti, zjednati si, dáti se strhnouti

ἐπισπείρω -ειν osíti, osázeti

ἐπίσπεις -εως ἡ odlévání, úlitba

ἐπισπένδω -ειν nalíti, ztropiti, úlitbu činiti, spolek uzavřiti (med.)

ἐπισπέρχω -ειν poháněti; intr. dorážeti

ἐπισπεύδω -ειν urychlit, poháněti; intr. přispěchati

ἐπίσποιμι (opt. aor.), ἐπισπόμενος (part. aor.) viz ἐφέπω

ἐπισπονδαί αἱ příměří, nový spolek

ἐπίσπω (konj. aor.), ἐπισπών (part. aor.) viz ἐφέπω

ἐπισσεύω -ειν (= ἐπισεύω) potrásati

ἐπισσεύω -ειν (= ἐπισεύω) poháněti, ponoukati, seslati, dopustiti; med. přihnati se, přikvapiti, pospíchat, dorážeti, toužiti

ἐπίσσωτρον τό obruč

ἐπισταδόν adv. přistoupením, přistupuje

ἐπίσταθμος ὁ místní velitel (perský)

ἐπίσταμαι -σθαι znáti, uměti, býti zběhlý (zkušený, obratný), věděti, moci, poznávati, věřiti

ἐπισταμένως rozumně, obratně, dovedně

ἐπιστασίᾳ ἡ } pozornost,
ἐπίστασις -εως ἡ } dohled,
vedení, pozorování, péče, zadržetí, zastavení, sročení, vzpoura, nával

ἐπιστάτης -ου ὁ příchozí, pro-sebník, dozorce, velitel, učitel, mistr

ἐπιστατῶ -εῖν dohlížeti, veleti, spravovatí, řídití

ἐπιστέαται = ἐπίστανται

ἐπιστείβω -εῖν na něco vkročití

ἐπιστέλλω -εῖν poslati, oznámití, sdělití, uložití, naříditi

ἐπιστενάζω, ἐπιστενάχω, ἐπιστένω -εῖν k tomu (spolu) stenati, naříkati

ἐπιστεφής 2. až po okraj naplněný

ἐπιστέφω -εῖν zcela naplnití, nalévati, úlitbu někomu činití

ἐπιστέωνται viz ἐπίσταμαι

ἐπιστήμη ἡ vědění, znalost, obratnost, věda, umění, odborná znalost, teorie

ἐπίστημι viz ἐφίστημι

ἐπιστήμων 2. rozumný, rozvážný, znalý

ἐπιστηρίζω -εῖν podpíratí, posilovatí

ἐπίστιον τό stanoviště, loděnice

ἐπίστιος 2. *ion.* = ἐφέστιος (k rodinnému krbu náležející); τὸ ἐ. rodina

ἐπιστολεύς -έως ὁ posel, doručovatel; podvelitel loďstva (ve Spartě)

ἐπιστολή ἡ poselství, rozkaz, dopis

ἐπιστολιᾶφόρος = ἐπιστολεύς

ἐπιστολιμαῖος 2. písemný, v dopise (listině) obsažený, papírový

ἐπιστόλιον τό lístek, psaníčko
ἐπιστομίζω -εῖν ústa zavřítí (zacpatí), umlčetí

ἐπιστοναχῶ -εῖν při tom hučeti, duněti

ἐπιστρατεῖα ἡ } polní
ἐπιστράτευσις -εως ἡ } tažení, útok, vpád

ἐπιστρατεύω -εῖν (*i med.*) podniknouti výpravu proti někomu

ἐπιστρατηίη ἡ = ἐπιστρατεῖα
ἐπιστρατοπεδεύω -εῖν = ἐπιστρατεύω

ἐπιστρεφής 2. obrácený, pozorný, napjatý, naléhavý, důtklivý

ἐπιστρέφω -εῖν obrátiti, otočiti, vésti zpět, k návratu nutiti; *intr. (med.)* obrátiti se, vrátiti se, navštívití, dbáti, pobývatí, probíhatí; ἐπεστραμμένος důrazný, vážný
ἐπιστροφάδην *adv.* kolem dokola

ἐπιστροφή ἡ otočení, varování, ohled, pobyt, útok (návrat), obrácení, vír

ἐπίστροφος 2. nakloněný, společenský, příchýlný

ἐπιστροφῶ -ᾶν často otáčeti, navštěvovatí

ἐπισυνάγω -εῖν k tomu shromažďovatí

ἐπισυναγωγή ἡ shromáždění, sdružení

ἐπισυντρέχω -εῖν při tom se sběhnouti

ἐπισύστασις -εως ἡ shluk, sročení, pozdvižení

ἐπισυστέλλω -ειν omeziti, zkrátiti

ἐπισφάζω -ειν } při tom zabítí,
ἐπισφάττω -ειν } oběti přinéstí
ἐπισφαλής 2. nejistý, nebezpečný

ἐπισφραγίζομαι -εσθαι pečeti přitisknouti, znamením opatřiti

ἐπισφύριον τό sponka na kotníku (spojující holinky -κνημίδας)

ἐπισχερώ *adv.* po řadě, za sebou
ἐπισχεσίη ἡ záminka, předstírání

ἐπίσχεσις -εως ἡ zadržení, pobyt, umírnění

ἐπισχύω -ειν posílití, na něčem trvati, tísnití

ἐπίσχω -ειν (= ἐπέχω) přidržeti, řídití, poháněti; *intr.* šířiti se

ἐπισωρεύω -ειν nahromaditi

ἐπιταγή ἡ } předpis, nařízení,
ἐπίταγμα τό } zení, rozkaz

ἐπίτακτος 2. vzadu postavený; οἱ ἐ. zadní voj, záloha

ἐπιταλαιπωρῶ -εῖν dále se namáhati, další útrapy snášeti

ἐπιτάμνω -ειν viz ἐπιτέμνω

ἐπιτανύω -ειν viz ἐπιτείνω

ἐπίταξις -εως ἡ nařízení, rozkaz

ἐπιτάραξις -εως ἡ zmatení

ἐπιταράσσω -ειν (i -ταράττω) k tomu ve zmatek uvéstí, znepokojiti, rušiti

ἐπιτάροθος ὁ (ἡ) pomocník, vítěz

ἐπιτάσσω -ειν (i -τάττω) k tomu postavití, přiřaditi, vložití, přikázati

ἐπιτάφιος 2. pohřební

ἐπιταχύνω -ειν urychlití, pobádati

ἐπιτείνω -ειν napnoutí, prostřítí, položití přes něco, posunoutí, zvýšiti, přepnoutí, nabádati, poháněti

ἐπιτειχίζω -ειν zříditi opevnění, opevňovati

ἐπιτείχισις -εως ἡ, ἐπιτειχισμός ὁ stavba opevnění, pevnost

ἐπιτείχισμα τό opevnění

ἐπιτελής 2. ukončený, provedený, splněný, dokonalý

ἐπιτέλλω -ειν uložití, poručiti, ustanovití, vyjítí

ἐπιτελῶ -εῖν dokončiti, vykonati, splnití, obětovati, zaplatiti; *med.* vzítí na sebe, ustatí

ἐπιτέμνω -ειν naříznoutí; *med.* škrábnoutí se

ἐπίτεξ -κος ἡ blízká porodu

ἐπιτερπής 2. potěšitelný, příjemný

ἐπιτέρπομαι -εσθαι těšiti se, míti zalíbení

ἐπιτετράφεται (*perf.*) viz ἐπιτρέπω

ἐπιτέχνησις -εως ἡ vymyšlení, vynalezení, dodatečné zlepšení

ἐπιτεχνῶμαι -ᾶσθαι lstivě nastrojití, vymysletí si

- ἐπιτήδειος (-δεος) 3. (2.) příhodný, slušný, potřebný, prospěšný, způsobilý, oddaný, přátelský, nutný; τὰ ἐ. životní potřeby, ὁ ἐ. přítel
- ἐπιτηδές (ἢ ἐπίτηδες) dostatečně, pečlivě, horlivě, úmyslně, právě proto
- ἐπιτήδευμα τό } zaměst-
ἐπιτήδευσις -εως ἢ } nání,
činnost, námaha, chování,
způsob života, studium; plur.
životní snahy
- ἐπιτηδεύω -ειν horlivě konati, zařídit, zaměstnávat se, strojit, cvičiti (se), snažiti se, lstivě vymysleti
- ἐπιτήκω -ειν nad něčím rozpouštět, rozpuštěné líti
- ἐπιτηρῶ -εἶν pozor dávat, vyčkávat, pozorovati
- ἐπιτίθημι -έναι přiložiti, předložit, připojit, uložit, ustanovit, naložit, postavit, poskytnouti, propůjčiti, způsobiti; med. oddati se, podnikati, dorážeti, přepadnouti, povstati proti někomu, úklady strojit
- ἐπιτίμημα τό } výčitka,
ἐπιτίμησις -εως ἢ } pokárání,
hana
- ἐπιτίμητωρ -ορος ὁ mstitel, ochránce
- ἐπιτιμία ἡ občanské právo (úplné); trest
- ἐπιτίμιον τό odměna, čestný dar, trest, újma
- ἐπίτιμος 2. plnoprávný (občan)
- ἐπιτιμῶ -ᾶν v úctě míti, trestati, kárat, býti nespokojen, zvyšovati cenu, vytýkati, haněti
- ἐπιτλῆναι (inf. aor.) snést, vytrvati, trpělivě vyslechnouti
- ἐπιτολή ἡ východ
- ἐπιτολῶ -ᾶν při něčem vytrvati, přemoci se, něčeho se odvážiti
- ἐπίτονος ὁ zadní lano (na lodi)
- ἐπιτοξάζομαι -εσθαι po někom (lukem) stříleti
- ἐπιτραπῶ -εἶν přenechati
- ἐπιτρέπω -ειν svěriti, odevzdati, obrátiti se (k někomu), uložit, poručiti, povolit, ponechati, zanechati; svěriti se, podléhati
- ἐπιτρέφω -ειν vypěstovati; pas. vyrůst; dále živiti
- ἐπιτρέχω -ειν přiběhnouti, přiskočiti, rozběhnouti se, napadnouti, předběhnouti, zaváditi; perf. rozlíti se
- ἐπιτρίβω -ειν potříti, zničiti, zkaziti, trápiti
- ἐπίτριπτος 2. zchytralý, prohnáný
- ἐπίτριτος 2. o třetinu zvětšený
- ἐπιτροπαῖος 3. svěřený, poručnický
- ἐπιτροπεία ἡ poručnictví
- ἐπιτροπευτικός 3. schopný poručnictví (správy)
- ἐπιτροπεύω -ειν býti správcem (poručníkem)
- ἐπιτροπή ἡ odevzdání, svěření; plná moc, poručnictví

ἐπίτροπος ὁ dohlížitel, správce,
místodržitel, poručník

ἐπιτροχάδην zběžně, stručně

ἐπιτυγχάνω -ειν dosáhnouti,
dostati se, uhodnouti, zastih-
nouti, setkati se, náhodou při-
jíti, míti účast (úspěch); ὁ
ἐπιτυχὼν obyčejný člověk

ἐπιτύμβιος 2. náhrobní

ἐπιφαίνω -ειν ukázati, zjeviti;
med. ukázati se, zjeviti se

ἐπιφάνεια ἡ objevení, zjevení;
zevnějšek, povrch, sláva

ἐπιφανής 2. zjevný, zřejmý,
vznešený, slavný

ἐπίφαντος 2. ještě viditelný,
ještě na živu

ἐπιφάσσω -ειν svítati, roze-
dnívati se

ἐπιφέρω -ειν přinést, poskyt-
nouti, chápati se, hnáti se,
uložiti, vytýkati, vyčítati,
vložit, vztáhnouti, přičítati,
následovati

ἐπιφημίζω -ειν vyhlašovati, za-
světiti, neštěstí věštiti

ἐπιφήμισμα τό nepřiznivá před-
zvěst

ἐπιφθέγγομαι -εσθαι k tomu
volati, provolati, troubiti
k útoku

ἐπίφθονος 2. závistivý, nepřá-
telský, nepřiznivý, záviděný

ἐπιφθονῶ -εῖν záviděti, odpíra-
ti, nenáviděti

ἐπιφλέγω -ειν spáliti, strávit

ἐπιφοιτῶ -ᾶν (ἰ -εῖν) někam
docházeti, navštěvovati, po-
tom přijíti

ἐπιφορᾶ ἡ přinesení, přídavek,
útok, připojování, příval, při-
kládání jmen

ἐπιφόρημα τό později přinesené
(jídlo), zákusky

ἐπίφορος 2. někam ženoucí, va-
noucí

ἐπιφορῶ -εῖν viz ἐπιφέρω

ἐπιφράζομαι -εσθαι všimnouti
si, poznávati, vymysleti si,
pochopiti

ἐπιφράσσω -ειν ucpati, uzavří-
ti, ohraditi

ἐπιφρονῶ -εῖν uvažovati, býti
chytrý (rozvážlivý)

ἐπιφροσύνη ἡ bystrost, rozváž-
nost, duchapřítomnost

ἐπίφρων 2. rozumný, bystrý,
opatrný

ἐπιφύομαι -εσθαι dorůstati,
vyniknouti, vystoupiti proti
někomu

ἐπιφωνῶ -εῖν hlas vydávati,
hlásati, vzývati

ἐπιφώσσω -ειν rozednívati se

ἐπιχαιρέκακος 2. škodolibý

ἐπιχαίρω -ειν nad něčím se ra-
dovati

ἐπιχαλκεύω -ειν na něčem ko-
vati, ráz naráz zasahovati,
umělecky vypracovati

ἐπίχαλκος 2. pokrytý mědí, mě-
děný

ἐπίχαρις -ι příjemný, vlídný,
zajímavý

ἐπίχαρτος 2. potěšitelný, ško-
dolibost vzbuzující

ἐπιχειμάζω -ειν tam přezimo-
vati

ἐπίχειρα τά odměna, mzda

ἐπιχείρημα τό } podniknutí,
ἐπιχείρησις -εως ἢ } začátek,
úmysl, útok

ἐπιχειρητής -οῦ ὁ podnikatel,
odvážlivec

ἐπιχειροτονῶ -εῖν schváliti
(hlasováním), potvrditi

ἐπιχειρῶ -εῖν ruce vztahovati,
chápati se, podnikati, zkou-
šeti, útok učiniti, pokusiti se
o něco, připravovati, zamýš-
leti

ἐπιχέω -εῖν přilíti, nalíti, na-
sypati, seslati, vrhati; valiti
se, vniknouti

ἐπιχθόνιος 2. pozemský

ἐπίχολος 2. žlučový, hořký

ἐπιχορηγία ἢ poskytnutí, pod-
pora

ἐπιχορηγῶ -εῖν poskytovat,
podporovat

ἐπιχράομαι -ῆσθαι k tomu uží-
vati, často používati, přátel-
sky se stýkati

ἐπιχραύω -εῖν } napadnouti,
ἐπιχράω } vrhnouti se

ἐπιχρίω -εῖν natřítí, namazati

ἐπίχρῡσος 2. silně pozlacený

ἐπιχωριάζω -εῖν často někam
docházeti, někde prodlévati

ἐπιχώριος 2. domácí, domoro-
dý, v zemi obvyklý

ἐπιχωρῶ -εῖν přistoupiti, po-
stoupiti, povoliti

ἐπιψάύω -εῖν lehce se dotýkati
(chápati)

ἐπιψηλαφῶ -ᾶν po něčem sa-
hati, hmatati

ἐπιψηφίζω -εῖν dáti odhlasova-
ti; med. hlasováním schváliti
(potvrditi, povoliti)

ἐπιωγή ἢ kotviště

ἔπλεω, ἔπλεο, ἔπλετο viz πέλω

ἔπληντο viz πελάζω

ἐποδ- viz ἐφοδ-

ἐποικοδομῶ -εῖν nastavěti, po-
staviti, obnoviti, opravit, na
něčem stavěti

ἔποικος ὁ osadník, přistěhova-
lec, cizinec; soused

ἐποικτεῖρω -εῖν } politovati,
(i -οικτίρω) } slitovati se
ἐποικτίζω -εῖν }

ἐποικῶ -εῖν jako osadník se
usaditi, býti naproti usedlý

ἐποίχομαι -εσθαι ubíratí se,
přibližiti se, docházeti, dorá-
žeti, zasahovati, přecházeti,
obcházeti, obstarávati, pře-
hlížeti

ἐποκέλλω -εῖν přiraziti, nara-
ziti

ἔπομαι -εσθαι následovati, vy-
praviti se, provázeti, proná-
sledovati, vléci se

ἐπόμνυμι -ύναι (i -ομνύω) na
něco (při něčem) přísahati

ἐπομφάλιος 2. na pupku, do
(vyvýšeného) středu štítu

ἐπονείδιστος 2. potupný, han-
livý, hanebný

ἐπονομάζω -εῖν podle toho (při
tom) jmenovati, jméno dáti,
nazvati

ἐποπίζομαι -εσθαι ohlížeti se,
všímati si, ostýchatí se

ἐποποιία ἢ (i -ποιίη) výprav-
ná báseň (básnictví), epika

ἐποποιικός 3. epický
 ἐποποιός ὁ epický básník
 ἐποπτεύω -ειν dohlížeti, pozorovatí, prohlížeti
 ἐπόπτης -ου ὁ divák, dohlizitel, očitý svědek
 ἐποπτικός 3. k nejvyššímu posvěcení příslušný, tajemný; τὰ ἐ. nejvyšší zasvěcení
 ἐποπτῶ -ᾶν při tom péci
 ἐπορῶ -ᾶν (i -εῖν) viz ἐφορῶ
 ἐπορέγω -ειν napřáhnouti; med. rozpřáhnouti se, více žádati, podati, udělití, přidati
 ἐπορθρεύομαι -εσθαι časně vstávati
 ἐπορμῶ -εῖν viz ἐφορμῶ
 ἐπόρνυμι -ύναι } vzbuditi,
 ἐπορνύω -ειν { poháněti, popuditi, seslati; pas. zdvihnouti se, útočiti
 ἐπόρομαι, -όροντο viz ὄρομαι
 ἔπορον viz πορεῖν
 ἐπορούω -ειν přikvapiti, vpadnouti, vraziti, vyskočiti
 ἔπορσον viz ἐπόρνυμι
 ἐπορχοῦμαι -εῖσθαι při tom tančiti
 ἔπος τό slovo, řeč, zpráva, rozmluva, výmluvnost, přání, výpověď, slib, vypravování, báseň (výpravná), slovní ozdoba, výrok, rada, rozkaz, pověst, verš, věc, dějiny, obsah řeči
 ἐποτρύνω -ειν pobádati, povzbuzovati, vyzývati, popuditi, poháněti, posílati
 ἐπουράνιος 2. nebeský, na nebi
 ἔπουρος 2. příznivě vanoucí

ἐποφείλω -ειν ještě dlužen býti
 ἐπογετεύω -ειν přiváděti, přilévati
 ἔποχος 2. na něčem sedící (jedoucí), pevný v sedle
 ἐποχοῦμαι -εῖσθαι na něčem jeti (se véztí)
 ἔποψ -οπος ὁ dudek
 ἐπόψαι, ἐποψόμενος viz ἐφορῶ
 ἐπόψιμος 2. (ὄψομαι) snášející pohled
 ἐπόψιος 3. viditelný, všechno vidoucí
 ἔποψις -εως ἡ pohled, podívání, obzor
 ἔπρατον (aor.) viz πέρθω
 ἔπρηξα (aor.) viz πράσσω
 ἑπτά sedm
 ἑπταβόειος 2. (i -βοιος) o sedmi vrstvách koží
 ἑπταετής 2. (i -έτης) sedmiletý
 ἑπτακαίδεκα sedmnáct
 ἑπτακαίδέκατος 3. sedmnáctý
 ἑπτάκις sedmkrát
 ἑπτακισμύριοι 3. sedmdesát-tisíc
 ἑπτακισχίλιοι 3. sedmtisíc
 ἑπτάκλινος 2. se sedmi lehátky
 ἑπτακόσιοι 3. sedmset
 ἑπτάλογχος 2. pod sedmi kopími (= sedmi vůdci)
 ἑπτάμηνος 2. sedmiměsíční
 ἑπτάπηχυς -υ sedm loket dlouhý
 ἑπταπόδης -ου sedm stop dlouhý
 ἑπτάπυλος 2. o sedmi branách
 ἑπτάτονος 2. sedmistrunný
 ἑπταχα na sedm dílů (kusů)

ἐπιτέτης = ἐπταέτης
 ἐπτόημαι, ἐπτοῖσθαι viz πτοῶ,
 πτήσσω
 ἔπυδρος 2. = ἔφυδρος
 ἔπω -ειν býti zaměstnán, ob-
 starávati, jíti, postupovati
 ἐπωδὴ ἢ kouzelné zařikávání,
 kouzlo, zaklínání
 ἐπωδός 2. kouzly tišíci, pomá-
 hající; závěr písně
 ἐπώδυνος 2. bolestný
 ἐπωμὶς -ίδος ἢ rámě, plece
 ἐπώμοτος 2. přísežný, svědek
 přísahy
 ἐπωνυμίᾱ ἢ (ἰ ἐπωνυμίῃ) pří-
 jmení, jméno
 ἐπώνυμος 2. (ἰ ἐπωνύμιος) po-
 dle něčeho pojmenovaný, pří-
 jmením, jméno dávající
 ἐπῶρσε, ἐπῶρτο viz ἐπόρνυμι
 ἐπωτίδες αἱ lodní berany (zo-
 báky) na přidě lodní
 ἐπωφέλημα τό pomoc, podpora,
 přídavek
 ἐπώγατο (ἰ ἐπώχατο) byly za-
 vřeny (od ἐπέχω nebo ἐποί-
 γω)
 ἔραζε na zemi, k zemi
 ἔραμαι -σθαι dychtiti, toužiti
 (viz ἰ ἐρῶ -ᾶν)
 ἔρανός 3. líbezný, rozkošný
 ἔρανος ὁ společná hostina, pří-
 spěvek, dar, podpora
 ἐρασθῆναι (aor.) viz ἔραμαι,
 ἐρῶ
 ἐρασίμολπος 2. ze zpěvu se ra-
 dující
 ἐρασιχρήματος 2. milující pe-
 níze, lakotný

ἐράσμιος 2. } milovaný,
 ἔραστός 3. } líbezný,
 půvabný, vítaný
 ἔραστής -οῦ ὁ milenec, ctitel,
 přítel, přívrženec
 ἔρατεινός 3. líbezný, rozkošný
 ἔρατίζω -ειν bažiti, dychtiti
 ἔρατός 3. (= ἔραστός) milý,
 vítaný
 ἐρᾶτύω = ἐρητύω
 ἐρατώνυμος 2. se slavným jmé-
 nem, půvabný
 ἐραυνῶ -ᾶν = ἐρευνῶ
 ἐργάζομαι -εσθαι pracovati,
 vykonávati, vzdělávati, děla-
 ti, páchat, provozovati, vy-
 dělávati, zjednávati si
 ἐργάθω -ειν oddělit (viz ἰ εἰρ-
 γω)
 ἐργαλεῖον (-λήιον) τό nářadí,
 nástroj
 ἐργασείω -ειν zamýšleti konati
 ἐργασίᾱ ἢ (ἰ -ίῃ) práce, praco-
 vitost, zaměstnání, dílo, ře-
 meslo, výdělek, zjednávání,
 činnost, polní práce, provoz-
 vání, zisk
 ἐργαστήριον τό dílna
 ἐργαστικός 3. pracovitý
 ἐργάτης -ου ὁ dělník, pracov-
 ník, pachtel, vykonavatel
 ἐργατικός 3. pracovitý, tvořivý
 ἐργάτις -ιδος ἢ dělnice, vyko-
 navatelka
 ἔργμα τό dílo, čin, jednání
 ἔργμα τό ohrada, vězení, skle-
 pení
 ἔργῳ viz εἰργω
 ἐργολαβῶ -εῖν přijmouti zho-
 tovení díla

ἔργον τό práce, dílo, čin, skutek, provozování (řemesla), starost, péče, obtíž, nesnáz, prospěch, událost, věc, válka, boj, výtvor, umělecké dílo, stavba, úkol, věc

ἔργω -ειν (*viz i εἶργω*) svíratí, tísniť, tlačiti, zavříti, odlučovati, oddělití, zbavití, vzdalovati, zadržovati

ἐργώδης 2. namáhavý, těžký

ἔρδω -ειν (*i ἔρδω*) konatí, dělatí, jednatí, obětovati

ἐρεβεννός 3. tmavý, černý

ἐρέβινθος ὁ cizrna (vikev, čočka)

ἐρεβος τό temnota, říše mrtvých, podsvětí

ἐρεείνω -ειν vyptávati se, dotazovati se

ἐρεθίζω -ειν } dráždití,
ἐρέθω -ειν } pobuřovati,
pokoušeti, poháněti, znepokojovati, trápití

ἐρείδω -ειν tisknoutí, tlačiti, řaditi, naraziti, proraziti, opíratí (se), vzpíratí se, zápasiti, porážeti; *pas.* klesnoutí, padnoutí

ἐρείκω -ειν trhati, lámati; *intr.* (*pas.*) prasknoutí, roztrhnoutí se

ἔρειο *viz* εἶρω

ἐρείομεν *viz* ἐρῶ -εἶν

ἐρείπια τά trosky

ἐρείπω -ειν bořiti, káceti; *intr.* skáceti se, klesnoutí

ἔρεισμα τό opora, bašta

ἐρεισιπύλης -ου ὁ bořitel bran

ἐρεμνός 3. chmurný, temný

ἔρεξα *viz* ῥέζω

ἐρέομαι *viz* ἐρῶ -εἶν

ἐρέπτομαι -εσθαι škubati, kousatí

ἐρέριπτο *viz* ἐρείπω

ἐρέσθαι *viz* εἶρω

ἐρέσσω -ειν veslovati

ἐρέτης -ου ὁ veslař

ἐρετμόν τό veslo

ἐρεύγομαι -εσθαι stříkati, vracetí, vyvrhovati; vyhlašovati

ἐρεύγω -ειν řičeti, řvátí (*i med.*)

ἐρευθέδανον τό rumělka, červená barva

ἐρεύθω -ειν červeniti, červeně zbarviti; *med.* červenati se

ἐρευνα ἡ pátrání

ἐρευνῶ -ᾶν slídití, pátratí

ἐρέφω -ειν pokrýti, přikrýti, zdobiti (věnci)

ἐρέχθω -ειν zmítati, rvátí

ἐρημαῖος 2. = ἔρημος

ἐρημίᾱ ἡ samota, opuštěnost, poušť, nedostatek pomoci, nepřítomnost; ἐρημίᾱ z nedostatku, pro nedostatek

ἐρήμος 3. (2.) } pustý, prázdny;

ἔρημος 2. (3.) } ἡ ἔ., τὰ ἔ. poušť; bez ochrany, opuštěný, zba-
vený; ἡ ἐρήμη (*sc.* δίκη) rozsudek in contumaciam

ἐρημῶ -οῦν pustým (prázd-
ným) učiniti, pustošiti, opus-
titi, vypleniti

ἐρήμωσις -εως ἡ zpustošení,
zničení,

ἐρητύω -ειν zadržeti, zastaviti,
zabrániti, tišiti, krotiti

ἐργαύχην -εως s dlouhou (*sil-*
nou) šíjí

ἐριβρεμέτης -ου ὁ silně hřmě-
jící
ἐριβρύχης -ου silně řvoucí
ἐριβῶλαξ -ακος } velkohrudný,
ἐρίβωλος 2. } úrodný
ἐρίγδουπος 2. mocně hřímající
ἐριδαίνω -ειν (= ἐρίζω) háda-
ti se, hašteřiti se, zápasiti
ἐριδήσασθαι aor. od ἐριδαίνω
ἐριδμαίνω -ειν drážditi, škád-
liti
ἐρίδουπος = ἐρίγδουπος
ἐρίζω -ειν příti se, pustiti se
do hádky (zápasu), rovnati
se, závoditi
ἐρίηρος 2. věrný, oddaný, milý
ἐρίθειᾶ ἡ (i ἐριθιά) hašteři-
vost, stranickost
ἐριθηλής 2. bujně rostoucí (že-
noucí)
ἐρίθος ὁ (ἡ) nádeník, žnec
ἐρικυδής 2. přeslavný, nádher-
ný
ἐρίμυκος 2. silně řvoucí, bučící
ἐρίνεός ὁ divoký (planý) fík
ἔριον τό (i εἶριον, εἶρος) vlna
ἐριούνης ὁ } blaho
ἐριούνιος ὁ } přinášející
ἐριουργῶ -εῖν zpracovávati
vlnu
ἐριπεῖν, ἐριπών (aor.) viz ἐρεί-
πω
ἔρις -ιδος ἡ hádka, spor, svár,
závod, řevnivost, rozbroj, boj
ἐρισθενής 2. přemocný
ἔρισμα τό předmět (popud)
k hádce
ἐριστάφυλος 2. s velkými hroz-
ny

ἐριστικός 3. svárlivý, v hádání
(rozmluvě) zběhlý, sporný,
závodění podporující
ἐριστός 3. sporný; τὰ ἔ. sporné
věci
ἐρισφάραγος 2. hlasitě hříma-
jící, řvoucí
ἐρίτιμος 2. vysoce ctěný, dra-
hocenný
ἐρίφειος 2. kůzlečí, jehněčí
ἐρίφιον το } kůzle, kozlík
ἔριφος ὁ (ἡ) }
ἔρκεϊος 2. } k ohradě (k domu)
ἔρκειος 2. } náležející, domácí,
dům ochraňující
ἔρκιον τό } ohrada, zeď,
ἔρκος τό } zídka, hradba,
místo ohrazené, obrana, zá-
štita, léčka
ἔρκτή ἡ (= εἶρκτή) uzávěra,
vězení
ἔρμα τό záštita, opora; úskalí;
pahorek; náušnice; pramen,
původ, základ
ἔρμαιον τό nenadálý (šťastný)
nález (poklad)
ἐρμηνείᾶ ἡ řeč, schopnost vy-
kládati (jazyky)
ἐρμηνεύς -έως ὁ } hlasatel,
ἐρμηνευτής -οῦ ὁ } vykladač,
tlumočník
ἐρμηνεύω -ειν vykládati, tlu-
močiti, přeložiti, rozložiti
ἔρμῖς -ῖνος ὁ podstavec (noha)
lůžka
ἐρμογλυφεῖον τό sochařská díl-
na
ἔρνος τό výhonek, odnož, rato-
lest, dítě
ἐρξίης ὁ účinný, mocný

ἔρομαι -εσθαι viz εἶρω
 ἔρος ὁ viz ἔρωσ -ωτος
 ἔρπετόν τό plaz, plazící se tvor
 ἔρπύζω -ειν } lézti, plaziti se
 ἔρω -ειν }
 ἔρριγα viz ῥίγῳ
 ἔρω -ειν loudati se, namáha-
 vě jeti, ubíratí se, jíti pryč,
 býti ztracen, zahynouti
 ἔρωμένος 3. silný, odvážný,
 horlivý, prudký
 ἔρωσο (*imperat.*) viz ῥώννυμι
 (bud' zdráv, sbohem)
 ἔρση ἡ (ἑέρση, ἔρση) rosa,
 krůpěj; (pozdní) jehně
 ἑρσήεις 3. (ἰ ἑρσήεις) zrosený,
 svěží
 ἔρσην -ενος ὁ (= ἄρσην, ἄρ-
 ρην) mužský
 ἑρύγμηλος 2. silně řvoucí
 ἑρυγών (*part. aor.*) od ἑρεύγω
 ἑρυθαίνω -ειν červeně barviti;
 pas. rdíti se
 ἑρύθημα τό červeně, stud, zánět
 ἑρυθραίνω -νειν = ἑρυθαίνω
 ἑρυθριῶ -ᾶν červenati se, rdíti
 se studem
 ἑρυθρός 3. červený, rudý, na-
 červenalý
 ἑρῡκάνω -ειν } zadržovati
 ἑρῡκανῶ -ᾶν } (zpět); *med.*
 ἑρῡκω -ειν } zadržovati se,
 meškati; poutati, zastaviti,
 zahubiti, zadržovati, odvracetí
 ἑρυμα τό obrana, opevnění,
 pevnost, val, hrad, tvrz
 ἑρυμαί -σθαι (ἰ εἶρυμαί) chrá-
 niti, zachraňovati, odvracetí,
 zadržovati

ἑρυνός 3. chráněný, opevně-
 ný, pevný; τὸ ἑ. opevněné
 místo
 ἑρύομαι -εσθαι (*vedl. tvar k*
 ἑρυμαί) chrániti, opatrovati,
 zachovávatí, zkoumati, odrá-
 žeti, odvracetí, krotiti
 ἑρυσάρματα tahouni vozů
 ἑρυσίβη ἡ sněž (obilní), padlí
 ἑρυσίπολις chránící město
 ἑρυστός 3. vytažený, tasený
 ἑρύω -ειν táhnouti, napnouti,
 vytáhnouti, vyvážeti, vytrh-
 nouti, vytasiti, stáhnouti,
 strhnouti, vléci, smýkati, roz-
 sápati
 ἑρχαται, ἑρχθείς viz εἶρω
 ἑρχατῶ -ᾶν zavřítí
 ἑρχομαι -εσθαι jíti, ubíratí se,
 přijíti, vypraviti se, táhnouti,
 vrátiti se, dojíti, dovážeti se,
 přivážeti se, přistoupiti, po-
 koušeti se, podniknouti, hod-
 lati, přijeti, proniknouti,
 ustupovati, mizeti; εἰς χεῖρας
 ἑ. do boje se dostatí (= διὰ
 μάχης ἑ.); ἐπὶ πᾶν ἑ. všechno
 zkusiti
 ἑρῶ -ᾶν vroucně usilovati, tou-
 žiti
 ἑρῶ -εῖν (ἰ ἑροῦμαι) ptáti se,
 vyptávati se; budu mluvití
 ἑρωδιός ὁ volavka
 ἑρωή ἡ hod, let, rozpráhnutí,
 síla; přestávka, odpočinek
 ἑρώς -ωτος ὁ láska, touha,
 chtíč
 ἑρώτημα τό } otázka,
 ἑρώτησις -εως ἡ } výslech,
 prosba

ἔρωτικός 3. milostný, zamilovaný, žádostivý, roztoužený
 ἔρωτῶ -ᾶν tázati se, pátrati, prositi
 ἔρωῶ -εῖν prouditi, stříkati; odskočiti, mizeti, ustoupiti, odstrčiti, odraziti, odpočívati
 εἰς = εἰς
 ἔσ- viz εἰσ-
 ἔσαθ' (= ἔσατο) viz ἔννυμι
 ἔσαλτο (aor.) viz εἰσάλλομαι
 ἔσαν (= ἦσαν) viz εἰμί
 ἔσαπικνοῦμαι viz εἰσαφικνοῦμαι
 ἔσβησεν, ἔσβην (aor.) viz σβέννυμι
 ἔσελεύσομαι (fut.) viz εἰσέρχομαι
 ἔσεμάσσαστο (aor.) viz εἰσμαίωμαι
 ἔσέπτατο (aor.) viz εἰσπέτομαι
 ἔσεσάχατο (plusq.) viz σάττω
 ἔσέχυντο (aor.) viz εἰσχέω
 ἔσθαι (aor.) viz ἴημι
 ἔσθημα τό = ἔσθής
 ἔσθην (aor.) viz ἔννυμι
 ἔσθής -ητος ἦ, ἔσθῃσις -εως ἦ šat, oděv, pokrývka ložní
 ἔσθίω -ειν pojídati, požívat, trávit (viz i ἔδω)
 ἔσθλός 3. statný, udatný, dobrý, hodný, šlechetný, vzácný, řádný, šťastný, příznivý
 ἔσθορον (aor.) viz εἰσθιρώσκω
 ἔσθος τό (= ἔσθημα) šat, roucho
 ἔσθ' ὅτε (= ἐστὶν ὅτε) jest čas, kdy; někdy, brzo - brzo
 ἔσθω viz ἔδω (ἔσθίω)
 ἔσθῶ (konj. aor. pas.) viz ἔζω

ἔσθῶ -εῖν (i med.) oblékati
 ἔσκον (imperf. frekv.) viz εἰμί
 ἔσμός ὁ roj, množství, hojnost
 ἔσοπτρον τό zrcadlo
 ἔσπερᾶ ἦ (i ἔσπερη) večer, západ
 ἔσπεριος 3. } večerní,
 ἔσπερος 2. } západní;
 ὁ ἔσπερος večer, západ
 ἔσπετε (imperat. aor.) povězte, řekněte (srov. ἐνέπω)
 ἔσπόμενος, ἔσπωμα a j. viz ἔπομαι (následovati)
 ἔσσάμενος, ἔσσαντο a j. viz ἔννυμι (u Thuk. III. 58 ἔζω)
 ἔσσει, ἔσσειται a j. viz εἰμί
 ἔσσεύοντο viz σεύω
 ἔσσί, ἔσσομμ viz εἰμί
 ἔσσο viz εἰμί
 ἔσσο viz ἔννυμι
 ἔσσοῦμαι -οῦσθαι viz ἡσσωμαι
 ἔσσοῦμαι (= ἔσομαι) viz εἰμί
 ἔσσυμαι, ἔσσυται viz σεύω;
 ἔσσυμένως spěšně, rychle
 ἔσσωθην, ἔσσωμαι viz ἡσσωμαι
 ἔσσων 2. viz ἡσσων
 ἔστάμεν, ἔσταν, ἔσταθ' a j. viz ἴστημι
 ἔστε až k (na), až by, dokud
 ἔστήξω, ἔστηώς viz ἴστημι (ἔστηκα)
 ἔστίᾱ ἦ krb, dům, domov, rodina, (domáci) oltář
 ἔστίᾱμα τό } hostina,
 ἔστίᾱσις -εως ἦ } pohoštění
 ἔστιᾶτωρ -ορος ὁ hostitel
 ἔστιοῦχος 2. s vlastními oltáři (krby)
 ἔστιῶ -ᾶν hostiti, hostinu strojit, obsluhovat, obveselovat

ἔστιν -ιδος z domova, k domovu

ἔστο viz ἔννυμι

ἔστῳ viz ἴστημι

ἔστωρ -ορος ὁ kolík, hřeb, svorník (na oji)

ἔσχ' = ἔσκε (εἰμί); = ἔσχε (ἔχω)

ἔσχάρα ἢ { krb, ohniště,
ἔσχάρα ἢ { pánev s uhlím,
(obětní oltář)

ἔσχατιᾶ ἢ krajní konec, končina, hranice

ἔσχατος 3. nejkrajnější, nejvzdálenější, nejpozdější, nejvyšší, nejhorší, poslední;

ἔσχατως nejvýše

ἔσχατῷ -ᾶν (*part.* ἔσχατόων) býti (ležeti) na kraji (na hranici), býti poslední

ἔσχεθον *a j.* viz ἔχω

ἔσχεω -εῖν vlévati; *med.* hrnouti se dovnitř

ἔσω (= εἶσω) uvnitř, dovnitř

ἔσωθεν z vnitřku, uvnitř

ἑσώτερος 3. vnitřní, zadní, za

ἑταῖρα ἢ (*i* ἑταῖρα) družka, přítelkyně, milenka, nevěstka

ἑταιρείᾳ ἢ přátelství, družstvo, bratrství, klub

ἑταιρεῖος 3. { přátelský,

ἑταιρήσιος 3. { družný,
přátelství ochraňující; τὸ ε.
společenství, shromáždění,
družnost

ἑταιρίᾳ ἢ = ἑταιρεία

ἑταιρίζω -εῖν býti druhem,
med. přidružit si, přibrati

ἑταιρικὴ ἢ kamarádství

ἑταιρικός 3. = ἑταιρεῖος

ἑταίρις -ίδος ἢ = ἑταῖρα

ἑταῖρος ὁ druh, společník, přítel

ἑτάλασσα = ἔτλην (τλῆναι)

ἑταρίζω -εῖν = ἑταιρίζω

ἑταρος = ἑταῖρος

ἑταφον, ἑτεθήπεα viz τέθηπα

ἑτειος 3. (ἔτος) roční

ἑτεός 3. pravdivý, skutečný;
ἑτεόν pravdivě, upřímně,
opravdu

ἑτεροαλκῆς 2. k druhé straně se klonící, rozhodující; jedné i druhé nakloněný (= nerozhodný)

ἑτερήμερος 2. den za dnem

ἑτέρηφι (*dat. sgl.* = ἑτέρῃ) jednou (druhou) rukou

ἑτερόγλωσσος 2. cizí (*novou*) řečí mluvící

ἑτεροδιδασκαλῷ -εῖν jinak (= špatně) učit

ἑτεροζυγῷ -εῖν cizí jho táhnouti (k jiným lidem se družiti)

ἑτεροῖος 2. rozdílný, zvláštní

ἑτεροῖῳ -οῦν měniti, *pas.* jinou podobu na sebe vzíti

ἑτερόπολις 2. z cizího města pocházející, cizí

ἕτερος 3. jeden i druhý, druhý, jiný, rozličný, rozdílný, opačný; ἑτέρως jinak, οἱ ἕ. odpůrci, τῇ ἕ. druhého dne, jinak, θάτερα (= τὰ ἕτερα) jiný (opačný) způsob

ἑτέρωθεν s druhé strany, naproti tomu

ἑτέρωθεν na druhé straně, jinde, jindy

ἐτέρωσε jinam, stranou
 ἐτέταλτο viz τέλλω
 ἐτετάχατο viz τάττω
 ἐτετεύχατο viz τεύχω
 ἔτετμον viz τετμεῖν
 ἐτέτυκτο viz τεύχω
 ἔτης -ου ὁ druh, přítel, příbuzný
 ἐτησίαι αἱ pasátní větry
 ἐτήσιος 2. roční, rok trvající, po roce se vracející
 ἐτήτυμος 2. opravdový, jistý
 ἔτι ještě, již, dále, mimoto
 ἔτλην viz τλήναι
 ἐτοιμάζω -ειν chystati, připravovat, obstarávat
 ἐτοιμασίᾳ ἡ ochota, úslužnost
 ἐτοῖμος 2. (3.) } hotový,
 ἔτοιμος 2. (3.) } připravený,
 ochotný, lehký, jasný; ἔτοιμόν ἐστι (s inf.) jest nasnadě, že -
 ἔτος τό rok
 ἐτός adv. bez důvodu, marně
 ἔτραπον viz τρέπω
 ἐτράφην viz τρέφω
 ἔτυμος 2. jistý, pravý, pravdivý, zřetelný
 ἐτώσιος 2. marný, neúčelný
 εὖ (εὔ, ἡύ) dobře, příznivě, šťastně, velice, právě, zcela, hojně, pevně, rádně
 εὖ, εὔ = οὖ (sui)
 εὐαγγελίζομαι -εσθαι příznivou (radostnou) zprávu oznámiti, hlásati evangelium
 εὐαγγέλιον τό radostné poselství, dar (obět) za příznivé poselství, evangelium
 εὐαγγελιστής -οῦ ὁ evangelista

εὐαγής 2. nevinný, zbožný, svatý, očišťující, čistý, zářící, jasný
 εὐαγρος 2. šťastný na lovu, úspěšný
 εὐαγωγίᾳ ἡ vychování, ušlechtilost
 εὐάγωγος 2. snadno řiditelný, pohodlný
 εὖαδε (aor.) viz ἄνδάνω
 εὐάζω -ειν jásat, s jásotem oslavovati
 εὐαής 2. mírně vanoucí, příznivý, vlídný
 εὐαίρετος 2. co lze snadno vybrati (poznati, podmaniti)
 εὐαίων -ωνος ὁ (ἡ) šťastně žijící, šťastný, štěstí přinášející
 εὐαλαζόνευτος 2. vychloubavost podporující
 εὐάμερος 2. = εὐήμερος (jasný)
 εὐανάγνωστος 2. snadno čtený, čitelný, pronesený
 εὐάλωτος 2. snadno chycený (získaný, získatelný)
 εὐανδρίᾳ ἡ množství krásných mužů, mužnost, zdatnost
 εὐανδρος 2. bohatý na dobré muže
 εὐάνεμος 2. (= εὐήνεμος) větrný, větrem provívaný
 εὐανθής 2. krásně kvetoucí, nádherný, pestrý
 εὐαπάτητος 2. snadno oklamatelný
 εὐαπήγητος 2. (= εὐαφήγητος) co lze lehce popisovati (vypravovati)

εὐαπόβατος 2. vhodný k přistání

εὐαποτείχιστος 2. co lze snadno zdí uzavřít

εὐάρεστος 2. příjemný, oblíbený

εὐαρεστῶ -εῖν (i pas.) zalíbiti se, nalézt zalíbení v něčem (τινί)

εὐαρίθμητος 2. snadno spočítatelný, skrovný

εὐάρματος 2. bohatý (proslulý) vozy

εὐαρμοστίᾱ ἢ souměrnost

εὐάρμοστος 2. dobře spojený, souladný, vhodný

εὐαυγής 2. daleko dohlédající, jasný

εὐαφήγητος = εὐαπήγητος

εὐβάστακτος 2. snadný k posunutí (k přenesení, odnesení)

εὐβατος 2. přístupný

εὐβοτος 2. bohatý na pastvu (skot)

εὐβοτρως 2. bohatý hrozny

εὐβουλίᾱ ἢ rozvážnost, opatrnost

εὐβουλος 2. rozvážný

εὐγάθητος 2. potěšitelný, radostný

εὐγε (= εὖ γε) dobře, výborně

εὐγένεια ἢ urozenost, šlechta, šlechtnost

εὐγένειος 2. (i ἡυγένειος) s krásnou bradou (hřívou)

εὐγενής 2. urozený, vznešený, šlechtný

εὐγηρίᾱ ἢ šťastné stáří

εὐγήρως 2. šťastného stáří

εὕγμα τό (εὕχομαι) vychloubání, modlitba

εὕγναμπος 2. krásně zahnutý

εὕγνώμων 2. dobromyslný, laskavý, důmyslný

εὕγνωστος 2. lehce poznatelný, zřejmý

εὐδαίδαλος 2. ozdobný

εἰδαιμονία (-ίη) ἢ štěstí, blaženost

εὐδαιμονίζω -ειν velebiti, blahoslaviti

εὐδαιμονικός 3. blažený, blaženost přinášející, šťastný

εὐδαιμονῶ -εῖν býti šťastný, blažený

εὐδαίμων 2. šťastný, blažený, bohatý, plodný, kvetoucí

εὐδείελος 2. (i εὐδείελος, εὐδήελος) daleko patrný (viditelný), výslunný

εὐδενδρος 2. bohatý stromy

εὐδηλος 2. zcela zřetelný

εὐδίᾱ ἢ jasné (klidné) počasí, bezvětří, jistota, pohoda

εὐδιάβατος 2. co lze lehce přejít

εὐδιάβολος 2. schopný osočování, pomluvě vystavený

εὐδιάλυτος 2. rozluštitelný, pomíjející, oddělitelný

εὐδικίη ἢ (δίκη) zákonnost, spravedlnost

εὐδιος 2. jasný, klidný

εὐδμητος 2. (i εὐδ-) krásně stavený

εὐδοκία ἢ zalíbení, přání

εὐδόκιμος 2. slavný, vážený, proslulý

εὐδοκιμῶ -εἶν míti vážnost (slávu), dojíti slávy, vynikati
 εὐδοκῶ -εἶν míti v něčem zalíbení, něco chtíti, býti spokojen, souhlasiti
 εὐδοξία ἡ dobrá pověst, sláva, osvědčení
 εὐδοξος 2. viz εὐδόκιμος
 εὐδοξῶ -εἶν viz εὐδοκιμῶ
 εὐδρακής 2. (δέρκομαι) ostře se dívající
 εὐδω -ειν spáti, odpočívati
 εὐεδρος 2. s pěknými lavicemi
 εὐειδής 2. krásné podoby, slíč-ný
 εὐέλεγκτος 2. (ἐλέγχω) co lze snadno vyvrátiti (dokázati)
 εὐελπις 2. plný dobré naděje
 εὐεξάλειπτος 2. (ἀλείφω) co lze snadno vymazati
 εὐεξαπάτητος 2. snadno oklamáný (oklamatelný)
 εὐεξέλεγκτος 2. = εὐέλεγκτος
 εὐεξία ἡ dobrý stav
 εὐεπακολούθητος 2. snadno pochopený (pochopitelný), co lze bez obtíží sledovati (ná-sledovati)
 εὐέπεια ἡ výmluvnost, pěkný pozdrav, skromné přání, libozvučnost
 εὐεπής 2. krásně mluvící (pro-nesený)
 εὐεπιβούλευτος 2. vhodný k úkladům (nástrahám)
 εὐεπίθετος 2. vhodný k napadení (útoku)
 εὐεργεσία ἡ (i -σίη) dobročinnost, šlechtnost, dobrodiní, dobrý čin

εὐεργέτημα τό = εὐεργεσία
 εὐεργέτης -ου ὁ dobrodinec, zasloužilý muž
 εὐεργετικός 3. dobročinný
 εὐεργετῶ -εἶν prokazovati dobrodiní
 εὐεργής 2. dobře vypracovaný, nádherný; τὰ εὐ. dobré skutky
 εὐεργία ἡ (i -γίη) spravedlivé jednání
 εὐεργός 2. dobře jednající, dobročinný; snadný k zpracování
 εὐερκής 2. dobře ohrazený (uzavřený)
 εὐερος 2. s krásnou vlnou
 εὐεστῶ -οῦς ἡ blaženost, blahobyt
 εὐετηρία ἡ požehnaný rok, požehnání, štěstí, blahobyt
 εὐεύρετος 2. co lze snadno nalézt
 εὐέφοδος 2. lehce přístupný, vhodný k útoku
 εὐύζυγος 2. pevně spojený
 εὐύζωνος 2. (i εὐ-) krásně přepásaný (podkasáný), lehce ozbrojený, rychlý
 εὐηγενής 2. (i εὐ-) = εὐγενής (urozený)
 εὐηγεσία ἡ šťastné vedení (řízení, správa)
 εὐήθεια ἡ (i -ίη, -είη, -ία) dobromyslnost, prostota, skromnost, pošetilost
 εὐήθης 2. dobromyslný, prostý, zpozdilý
 εὐηθία = εὐήθεια

εὐηθίζομαι -εσθαι prostomysl-ně (pošetile) si počínati

εὐηθικός 3. (= εὐηθής) prostomyslný, omezený

εὐήκης 2. zaostřený, břitký

εὐήλατος 2. sjízdný, pohodlný k jízdě

εὐημερίᾱ ἡ jasný den, štěstí, blahobyť

εὐήμερος 2. jasného, šťastného dne

εὐήνεμος 2. (= εὐάνεμος) vzdušný

εὐήνιος 2. dobře otěžemi řízený

εὐήνωρ -ορος velemužný, mužnosti (síly) dodávající, bohatý na dobré muže

εὐήρατος 2. milovaný, láskyplný

εὐήρετμος 2. vesly dobře opatřený, rychle ujíždějící (veslující)

εὐήρης 2. velmi vhodný, pohodlný

εὐηφενής 2. (i εὐ-) zámožný, bohatý (ἄφενος)

εὐθάλασσος 2. mocného (nádherného) moře

εὐθαρσής 2. srdnatý, bezpečný

εὐθεῖα ἡ přímka

εὐθενῶ -εῖν býti v dobrém stavu, prospívati; dobře se dařiti, vzmáhati se, nabýti moci

εὐθεράπευτος 3. vhodný k obsluze, obsloužený, úsluhami získatelný

εὐθετος 2. vhodný, pohodlný

εὐθεώρητος 2. snadno vyzkoumaný, vyzkoumatelný

εὐθέως *adv.* právě, hned, náhle, rychle

εὐθηνίᾱ ἡ dobrý stav, pořádek, zdar

εὐθηνῶ -εῖν = εὐθενῶ

εὐθριξ -χος (i εὐθριξ) krásnovlasý

εὐθρονος 2. s krásným křeslem, „krásnotrúnný“

εὐθύ *adv.* hned, přímo

εὐθύδικος 2. spravedlivý

εὐθυδρομῶ -εῖν jíti (jeti) přímo cestou

εὐθυμίᾱ ἡ dobrá mysl, veselost

εὐθύμος 2. dobrotivý, veselý

εὐθυμῶ -εῖν (i *med.*) býti vesel, dobré mysli

εὐθύνα ἡ (i εὐθύνη) napravení, vzpřímení; *pl.* účty, odpovědnost, trest

εὐθυντήρ -ῆρος ὁ napravovatel

εὐθύνω -εῖν (i *med.*) narovnat, napraviti, řídit, spravovati, kárat, trestati

εὐθύς 3. (-εῖα -ύ) rovný, přímý, upřímný; εὐθύς (*neskl.*), εὐθύ, εὐθέως přímo, právě, hned, bez meškání, na příklad

εὐθύτης -ητος ἡ přímost, spravedlnost

εὐθύωρον *adv.* přímo, ihned

εὐύος 2. jásající, slavený, bakchický

εὐύπος 2. s krásnými koňmi, vhodný koním, bohatý na koně, pyšný

εὐκαθαίρετος 2. snadno přemožitelný

εὐκαιρία ἡ vhodná doba, příležitost

εὐκαιρος 2. v pravý čas, příznivý, vhodný

εὐκαιρῶ -εἶν míti volno (vhodný čas), zaháletí, najítí příležitost

εὐκαμπής 2. krásně zahnutý

εὐκάρδιος 2. srdnatý, smělý

εὐκαρπος 2. úrodný

εὐκατάλυτος 2. co lze lehce odstraniti (přetrhnouti, zničiti)

εὐκαταφρόνητος 2. opovržený, nepatrný

εὐκατέργαστος 2. snadno proveditelný (přemožitelný), stravitelný

εὐκατηγόρητος 2. ten, koho lze snadno obviniti

εὐκέατος 2. pěkně rozštípnutý

εὐκερως -ων s krásnými rohy, rohatý

εὐκηλος 2. klidný, volný, pohodlný

εὐκίνητος 2. lehce pohyblivý, vznětlivý

εὐκισσος 2. bohatý břechanem

εὐκλής 2. (i -κλειής) přeslavný, proslulý, nádherný

εὐκλεια ἡ { (i εὐκλείᾱ) sláva, εὐκλείη ἡ } slavné jméno

εὐκλειῖζω -ειν proslaviti, oslaviti

εὐκλής -ιδος dobře uzavřený

εὐκνήμις -ιδος s krásnými holeněmi

εὐκολος 2. veselý, spokojený, vlídný, klidný, lehký

εὐκομιδής 2. v dobrém stavu, pěkně zachovalý

εὐκομος 2. (= ἡύκομος) krásnovlasý

εὐκοπος 2. lehký, snadný

εὐκοσμίᾱ ἡ spořádanost, slušnost, skromnost

εὐκοσμος 2. velmi spořádaný (zdobený), řádný

εὐκρασίᾱ ἡ mírná teplota

εὐκρατος 2. mírný

εὐκρινής 2. dobře upravený, jasný, zřetelný

εὐκρινῶ -εἶν pečlivě vybrati

εὐκρότης 2. dobře ukovaný

εὐκταῖος 3. zasvěcený, vzývaný, zaslíbený, vytoužený

εὐκτίμενος 3. { (κτίζω) výstav-

εὐκτιτος 3. } ný, dobře upravený (vzdělaný)

εὐκτός 3. (εὐχομαι) žádaný, vítaný, žádoucí

εὐκυκλος 2. (i εὐκυκλος) pěkně zaokrouhlený, s pěknými kruhy (koly)

εὐλάβεια ἡ opatrnost, obava, ostych, bohabojnost

εὐλαβής 2. opatrný, úzkostlivý, svědomitý, zbožný

εὐλαβοῦμαι -εἶσθαι opatrně si počínati, starati se, varovati se, míti ohled (úctu)

εὐλάζω -ειν brázdy vésti, orati

εὐλάκᾱ ἡ radlice

εὐλειμος 2. } s bohatými niva-

εὐλείμων 2. } mi (lukami)

εὐλεκτρος 2. vlnadný, půvabný

εὐλή ἡ červ

εὐληπτος 2. co lze snadno uchopiti (zajmouti, přemoci), pohodlný

εὐληρα τὰ otěže

εὐλογητός 2. velice chválený, požehnaný
 εὐλογίᾱ ἢ velebení, chvála, po-
 žehnání, dobrodiní, bohatý
 dar, dobrořečení
 εὐλόγιστος 2. rozvážný
 εὐλογος 2. rozumný, podle
 pravdy, pravděpodobný
 εὐλογῶ -εῖν velebiti, děkovati,
 požehnati, obšťastniti
 εὐλοφος 2. s krásným chocho-
 lem
 εὐλυτος 2. lehký, obratný, co
 lze lehce uvolniti
 εὐμάθεια ἢ učelivost
 εὐμαθής 2. lehce se učící, chá-
 pavý, zřetelný
 εὐμάρεια ἢ (ἰ -εῖη, -ίη) leh-
 kost, pohyblivost, spokoje-
 nost, možnost, obratnost, pří-
 ležitost, klid; odlehčení (ža-
 ludku)
 εὐμαρής 2. zručný, snadný, po-
 hodlný
 εὐμεγέθης 2. objemný, velmi
 veliký, přetěžký
 εὐμένεια ἢ laskavost, milosti-
 vost, přízeň
 εὐμενέτης } příznivý, naklo-
 εὐμενής 2. } něný, milostivý
 εὐμετάβλητος 2. snadno přemě-
 něný (přeměnitelný)
 εὐμετάβολος 2. proměnlivý, ko-
 lísavý
 εὐμετάδοτος 2. štědrý
 εὐμεταχείριστος 2. snadno pře-
 možitelný, dobromyslný
 εὐμήκης 2. urostlý
 εὐμηλος 2. bohatý na brav
 εὐμήχανος 2. důmyslný, obratný

εὕμιτος 2. z jemných nití
 εὕμελῖς -ου ὁ opatřený ko-
 pím, obratný oštěpem
 εὕμναστος 2. (ἰ -μνηστος) do-
 bře pamětlivý
 εὕμνημόνευτος 2. snadno zapa-
 matovatelný
 εὕμοιρος 2. účastný (štěstí),
 šťastný
 εὕμορφίᾱ ἢ sličnost
 εὕμορφος 2. (ἰ εὕ-) sličný, krás-
 né podoby
 εὕμουσίᾱ ἢ smysl pro umění,
 obratnost, zběhlost
 εὕμουσος 2. libě znějící, zběhlý
 v umění
 εὕνάζω -ειν do zálohy klásti,
 uspati, uklidniti; *med.* leh-
 nouiti si, spáti, odpočívati
 εὕναιετάων 3. } (ἰ εὕ-) dobře
 εὕναιόμενος 3. } obydlený,
 obyvatelný, blažený
 εὕναῖος 3. lůžkový, manželský,
 odpočívající
 εὕναστήριον τό } lůžko, postel,
 εὕνατήριον τό } svatební
 εὕνή ἢ } (manželské)
 lože, ležení, doupe, hnízdo;
 kotevní kámen, hrob
 εὕνηθεν z lůžka
 εὕνήτρια ἢ družka, manželka
 εὕνις -ιδος ἢ manželka, nevěs-
 ta; ὁ (ῆ) zbavený, oloupený
 εὕννητος 2. krásně utkaný
 (předený)
 εὕνοια (εὕνοίη) ἢ náklonnost,
 přízeň, oddanost, milost, ú-
 čast, odměna

εὐνοϊκός 3. vlídný, nakloněný, přátelský

εὐνομία ἢ (i -μίνη) zákonnost, řád, pořádek, pokora

εὐνομος 2. zákonný, spravedlivý

εὐνομοῦμαι -εἶσθαι míti dobrou ústavu

εὐνοος 2. } nakloněný, příznivý,
εὐνους 2. } oddaný

εὐνουχίζω -ειν zbaviti mužství, vyklestiti

εὐνοῦχος ὁ kleštětec, komorník

εὐνοῶ -εἶν dobře smýšleti, býti nakloněn

εὐνῶ -ᾶν na lože klásti, uspávat; *med.* odpočívati

εὐνώμας -ου ὁ (ἡ) rychle ubíhající

εὐξεινος 2. (i εὐξενος) hostiný

εὐξεστος 3. (2.) } otesaný,

εὐξοος 2. (i εὐ-) } pěkně
uhlazený

εὐξυμ-, εὐξυν- viz εὐσυν-

εὐογκος 2. velkolepý, skvělý

εὐοδος 2. dobře schůdný

εὐοδῶ -οῦν raziti cestu (vésti) šťastně, míti příznivý průběh

εὐοῖ (jásání) hejsa

εὐοικος 2. dobře obyvatelný, domácký, pohostiný

εὐολβος 2. velmi šťastný, blahobytný

εὐοπλος 2. dobře ozbrojený

εὐοργητος 2. (ὀργή) umírněný, klidný

εὐορκος 2. přísaze věrný (přiměřený), poctivý, podle pří-

sahy, dovolený, bez porušení přísahy (εὐορκόν ἐστι τινί)

εὐορκῶ -εἶν zachovávatí přísahu, poctivě jednati

εὐορκος 2. s dobrým kotvištěm

εὐοσμος 2. vonný

εὐπάθεια ἢ (i -θείη) smyslný požitek, rozkoš

εὐπαθῶ -εἶν šťastně (blaženě) žíti, užívati rozkoší

εὐπαιδευσία ἢ dobrá výchova

εὐπαιδία ἢ štěstí v dobrých dětech

εὐπαις -δος požehnaný dětmi; εὐ. γόνος zdárný syn

εὐπαράγωγος 2. snadno oklamatelný, klamný

εὐπάρεδρος 2. vytrvalý

εὐπαρόρμητος 2. popudlivý

εὐπατέρεια ἢ (dcera) slavného otce

εὐπατρίδης -ου ὁ } ze šlech-
εὐπατρις -ιδος ὁ (ἡ) } tického
εὐπάτωρ -ορος ὁ (ἡ) } rodu,
šlechtný, urozený

εὐπειθής 2. (i εὐπιθής) } lehkó-

εὐπειστος 2. (i εὐπιστος) } věrný,
poslušný, povolný, jistý, věrohodný

εὐπεπλος 2. s krásným šatem

εὐπερίστατος 2. lehce zaplétající

εὐπέτεια ἢ lehkost

εὐπετής 2. lehký, pohodlný, rychlý

εὐπηγής 2. (i εὐ-) } dobře

εὐπηκτος 2. } spojený,
pevně stavěný, pevný, silný,
„složitých údů“

εὐπιστος 2. věrohodný, poslušný, povolný

εὐπλαστος 2. tvárný, přizpůsobivý

εὐπλειος 3. zcela plný

εὐπλεκής 2. (i εὐ-) } dobře

εὐπλεκτος 2. (i εὐ-) } spletený

εὐπλοια ἢ (i -πλοίη, -πλοῖη) příznivá plavba

εὐπλοκαμῖς -ίδος (i εὐ-) } s vla-

εὐπλόκαμος 2. (i εὐ-) } sy krásně spletenými

εὐπλυνής 2. (i εὐ-) čistě vypraný

εὐποιητικός 2. náchylný k dobročinnosti (k pomáhání)

εὐποίητος 2. (i εὐ-) krásně udělaný, úpravný

εὐποιία ἢ dobročinnost, dobrodiní

εὐπόμπος 2. šťastně vedoucí (provázející)

εὐπορία ἢ snadnost, pohodlnost, hojnost, nadbytek, pomoc, blahobyt

εὐπορος 2. schůdný, snadný, dobře opatřený (zásobený), bohatý, obratný, povolný, příznivý

εὐπορῶ -εῖν míti nadbytek (hojnost), žíti v nadbytku, míti úspěch, věděti si rady (moci), přispěti, rozhodnouti

εὐπραγία ἢ = εὐπραξία

εὐπραγῶ -εῖν míti úspěch, dáríti se, správně jednati

εὐπραγτος 2. snadno proveditelný

εὐπράξια ἢ } šťastný

εὐπράξις -εως ἢ } podnik, zdar, úspěch, blahobyt

εὐπρέπεια ἢ hodnost, krása, ozdoba, slušnost, zdánlivost

εὐπρεπής 2. vynikající, sličný, slavný, slušný, zdánlivý, vhodný

εὐπρηξίη ἢ = εὐπράξια

εὐπρηστός 2. silně sršící (dmýchající)

εὐπρόσδεκτος 2. příjemný, vítaný

εὐπρόσεδρος 2. vytrvalý

εὐπροσηγορία ἢ přívětivost

εὐπροσήγορος 2. přívětivý

εὐπρόσodos 2. lehce přístupný, přívětivý

εὐπρόσωπος 2. s tváří vlídnou (veselou, sličnou), krásný

εὐπροσωπῶ -εῖν líbiti se

εὐπροφάσιςτος 2. vhodný k předstírání, zdánlivý

εὐπρυμνος 2. s krásnou zádí

εὐπτερος 2. rychle letící

εὐπτυκτος 2. lehce složitelný (i rozložitelný)

εὐπυργος 2. lepověžný, opevněný (s věžemi)

εὐπωλος 2. bohatý na koně

εὐρακύλων -ωνος ὁ severovýchodní vítr (Eurus a Aquilo)

εὐράξ *adv.* z boku, stranou

εὐραφής 2. pevně šitý

εὐρεσις -εως ἢ nalezení, vynález

εὐρετής -οῦ ὁ vynálezce (*fem.*

εὐρετής -ίδος)

εὐρετικός 3. vynalézavý

εὐρετός 3. vynalezený, vyzkoumatelný

εὕρημα τό nález, vynález, štěstí, zisk (nečekaný)

εὕρινος 2. s dobrým (slídivým) čichem, slídící

εὕριπος ὁ mořská úžina

εὕρις -ῖνος viz εὕρινος

εὕρισχω -ειν nalézt, vymyslet, vypátrat, poznat, opatřit, přistihnout, dosít, najít kupce, připravit, získat

εὕροια ἡ příznivý proud (průběh), úspěch, bohatost řeči

εὕροος 2. krásně tekoucí

εὕρος ὁ jihovýchodní vítr

εὕρος τό šířka, dálka

εὕρο- viz εὕρ-

εὕροεής 2. } krásně tekoucí
εὕροεΐτης -ου }

εὕρουάγυια ἡ se širokými ulicemi

εὕρουάναξ -κτος širovládný

εὕρουβίης -ου (-βίας) široko mocný

εὕρουδίνης -ου s širými víry

εὕρουεδής 2. rozlehlý, daleko obývaný

εὕρουθμιά ἡ rozměr, takt, rytmus, souměrnost

εὕρουθμος 2. dobře rozměřený, souměrný, slušného chování, obratný (taktí)

εὕρουκρείων -οντος ὁ daleko vládnoucí

εὕρουμέδων 2. širovládný

εὕρουμέτωπος 2. s širokým čelem

εὕρούνω -ειν šířit, rozšiřovat

εὕρούνωτος 2. s širokými plecemi

εὕρουόδεια ἡ s širokými cestami

εὕρούοπα ὁ daleko hřmějící, daleko hledící

εὕρούπορος 2. s dalekými a širými cestami

εὕρουπυλῆς 2. s širokými vraty

εὕρουρέεθρος 2. } široko

εὕρουρέων 3. } proudící

εὕρούς 3. široký, širý, rozhlášený

εὕρουσθενής 2. širovládný

εὕρούστερνος 2. se širokou hrudí, prostorný

εὕρούτιμος 2. široko uctíváný

εὕρουφυής 2. široce vzrostlý

εὕρούχορος 2. prostorný

εὕρουχωρία ἡ (i -ρία) široký prostor (území, rovina)

εὕρώδης 2. (ὁδός) prostranný

εὕρώεις 3. dusný, chmurný

εὕρώς -ῶτος ὁ plíseň, ztuchlina, špína, rez

εὕρωστος 2. silný, rozhodný, statný

εὕς, εὐ statný, hodný, sličný, dobrý

εὔσα = οὔσα (εἶναι)

εὐσέβεια ἡ zbožnost, bohabojnost, úcta

εὐσεβής 2. zbožný, bohabojný, svědomitý, poctivý

εὐσεβία = εὐσέβεια

εὐσεβῶ -εῖν zbožně (poctivě, bohabojně) jednat

εὔσελμος 2. dobře krytý

εὔσεπτος 2. vážený, počestný

εὔσημος 2. příznivého znamení, příznivý, zřetelný

εὐσκαρδμος 2. lehce poskakující

εὐσκέπαστος 2. dobře krytý (chráněný), jistý

εὐσκευῶ -εῖν dobře býti vyzbrojen

εὐσκίαστος 2. } s pěkným

εὐσκιος 2. } stínem

εὐσκοπος 2. (i εὐ-) bystře hledící (mířící)

εὐσοια ἢ blahobyt, štěstí

εὐσπλαγχνος 2. srdečný, soucitný

εὐσελμος viz εὐσελμος

εὐσσωτρος 2. s pevnými koly (obručemi)

εὐσταθής 2. (εὐ-) pevně stavěný, stálý, klidný

εὐσταλής 2. dobře vyzbrojený (oděný), snadný, slušný, způsobný, prostý

εὐστέφανος 2. (εὐ-) s krásným věncem, s krásnou čelenkou; ohrazený zdmi

εὐστολος 2. dobře vypravený

εὐστομος 2. příznivě věstící, příznivá slova pronášející; mlčící, tichý

εὐστομῶ -εῖν líbezně pronášeti (zpívati)

εὐστοχος 2. s dobrým cílem, dobře zasažitelný; adv. dobrou ranou

εὐστρεπτος 2., εὐστρεφής 2.,

εὐστροφος 2. (i εὐ-) dobře spletený

εὐστῦλος 2. s krásnými sloupy

εὐσυλλόγιστος 2. s vhodným závěrem, co lze snáze dokázati

εὐσύμβλητος 2. co lze lehce uhodnouti

εὐσύμβολος 2. družný, povolný

εὐσύνετος 2. pochopený, rozvážný; εὐξυνετώτερον s větším pochopením

εὐσύνθετος 2. dobře složený

εὐσύνοπτος 2. přehledný

εὐσχημοσύνη ἢ slušnost, obratnost

εὐσχήμων 2. slušný, obratný, zdvořilý, ozdobný, vznešený

εὐτακτος 2. dobře spořádaný, řádný, poslušný, skromný

εὐτακτῶ -εῖν zachovávatí pořádek (poslušnost, skromnost)

εὐταξία ἢ pořádek, kázeň, poslušnost

εὔτε kdy, když (by), kdykoli, až, jako, ježto

εὐτείχεος 2., εὐτειχής 2. silně opevněný

εὐτεκνία ἢ zdar dítek, štěstí s dětmi

εὐτεκνος 2. dětmi obdařený

εὐτέλεια ἢ láce, skromnost, šetrnost; μετ' εὐ. bez plýtvání

εὐτελής 2. laciný, prostý, jednoduchý, s málem spokojený

εὐτμητος 2. (i εὐ-) pěkně řezaný

εὐτολμος 2. odvážný, smělý

εὐτονος 2. silný, prudký, energický

εὐτραπελία ἢ obratnost, vtipnost, čtveráctví

εὐτράπελος 2. obratný, jemný, způsobný, nespolehlivý; οἱ εὐ. vtipkáři

εὐτραφής 2. dobře živý, silný, živý

εὐτρεπής 2. připravený, hotový, příhodný

εὐτρεπίζω -ειν připravovati, opravovati

εὐτρεφής 2. (i εὐ-) dobře krmený, tučný

εὐτρητος 2. (i εὐ-) dobře provrtaný

εὐτριάνης -ου s krásným trojzubcem

εὐτριχος 2. viz εὐθριξ

εὐτροφία ἡ dobrá výživa (výchova)

εὐτροχος 2. (εὐ-) s krásnými koly, rychle běžící

εὐτυκτος 2. (i εὐ-) krásně vypracovaný (připravený), úpravný

εὐτύχημα τό štěstí, přednost, úspěch, pohoda

εὐτυχής 2. šťastný, štěstí přinášející, zdárný

εὐτυχία ἡ (i εὐτυχίη) = εὐτύχημα

εὐτυχῶ -εῖν míti štěstí (zdar), dařiti se, vésti se

εὐυδρος 2. bohatý na vodu

εὐυφής 2. (ὕφαινω) krásně utkaný

εὐφαρέτρης ὁ (i -φαρέτρᾱς) s krásným toulcem

εὐφημία ἡ zbožné ticho (mlčení), dobrá pověst

εὐφημος 2. příznivá slova pronášející, mlčící, pobožný, příznivý, zajímavý

εὐφημῶ -εῖν pronášeti blahověstná slova, zbožně mlčeti (zachovávat ticho)

εὐφιλής 2. velice milovaný (milující)

εὐφλεκτος 2. snadno zápalný

εὐφορος 2. trpělivý, snesitelný, lehký, pohodlný, lehce pohybující

εὐφορῶ -εῖν lehce dávat úrodu, býti úrodný

εὐφραδής 2. rozvážný, rozmyslný

εὐφραίνω -ειν obveselovati, těšiti, veselostí naplňovati

εὐφραστος 2. snadno vyslovený, vyslovitelný

εὐφρονέων 3. (i εὐ-) rozumný

εὐφρόνη ἡ noční ticho, noc

εὐφροσύνη ἡ (i εὐ-) veselá mysl, radost, dobrá vůle

εὐφροσύνως adv. radostně

εὐφρων 2. (i εὐ-) veselé mysli, příznivý, laskavý

εὐφυής 2. (i εὐ-) krásně vzrostlý (urostlý), ztepilý, nadaný, duchaplný, vhodný

εὐφυΐα ἡ vtipnost, nadání, vlohy

εὐφύλακτος 2. snadno (dobře) střežený

εὐφωνία ἡ jasná (lahodná) slova (řeč)

εὐφωνος 2. líbezného (silného) hlasu

εὐχαλκος 2. (i εὐ-) pěkně z mědi ukutý (mědí pobitý)

εὐχαρις -ι půvabný, příjemný, vtipný, oblíbený, milostný

εὐχαριστία ἡ vděčnost

εὐχάριστος 2. (i -χάριτος) příjemný, vděčný, vtipný
 εὐχαριστῶ -εἶν býti vděčný, osvědčovati vděčnost
 εὐχειρ -ειρος obratné ruky, umělecký, způsobilý
 εὐχείρωτος 2. co lze snadno podmaniti (přemoci)
 εὐχέρεια ἢ lehkost, obratnost, sklon k něčemu
 εὐχερής 2. zručný, obratný, rychlý, ukvapený, lehký
 εὐχετῶμαι -ᾶσθαι s chloubou prohlašovati, vychloubat se, hlasitě volati (vzývati)
 εὐχή ἢ modlitba, prosba, slib, přání, kletba
 εὐχλοος 2. zelenající se, bujně zelený, zeleň poskytující
 εὐχομαι -εσθαι hlásati, chlubiti se, jásat, tvrditi, přáti si, žádati, modliti se, vzývati
 εὐχος τό sláva (válečná), chloubba
 εὐχρηστος 2. potřebný, prospěšný
 εὐχροής 2. } krásně zbarvený,
 εὐχροος 2. } krásné (zdravé)
 εὐχρους 2. } pleti
 εὐχρῶσος 2. zlatonosný
 εὐχωλή ἢ chloubba, jáсот, slib, modlitba, přání
 εὐχωλιμαῖος 2. slibem zavázaný
 εὐψυχία ἢ srdnatost, udatnost
 εὐψυχος 2. srdnatý, smělý
 εὐψυχῶ -εἶν býti dobré mysli, vzmužiti se
 εὔω -ειν opáliti, ožehnouti
 εὐώδης 2. (i εὐ-) libě vonící

εὐωδία (-ίη) ἢ libá vůně
 εὔωνος 2. laciný
 εὐώνυμος 2. blahověstný, slavný, zleva (přicházející), levý
 εὐῶπις -ιδος krásně (vlídně) hledící, půvabný
 εὐωχία ἢ hostina, hody
 εὐωχῶ -εἶν pohostiti, hostinu vystrojiti; pas. nasytiti se, hodovati; častovati, krmiti
 εὐώψ -ῶπος = εὐῶπις
 ἐφαγιστεύω -ειν } posvátné
 ἐφαγνίζω -ειν } obřady
 vykonávati
 ἔφαγον (aor.) viz ἐσθίω, ἔδω
 ἐφαιρῶ -εἶν k tomu přibrati, zvoliti
 ἐφάλλομαι -εσθαι vyskočiti, vyšvihnouti se, přiskočiti
 ἔφαλος 2. přímořský
 ἐφάμιλλος 2. sporný, v závodě rovný, o závod
 ἔφην (imperf.) viz φημί (pravím)
 ἐφανδάνω -ειν líbiti se, zamlouvati si
 ἐφάπαξ najednou
 ἐφάπτω -ειν (i med.) dotknouti se, zavěsiti, přisouditi, způsobiti, chopiti se, spojovati, obdařiti, opatřiti, míti účast, dosáhnouti
 ἐφαρμόζω -ειν } připojiti,
 ἐφαρμόττω -ειν } upravití,
 vyrovnati, srovnati, přiložiti;
 intr. hoditi se
 ἐφένδρα ἢ obléhání
 ἐφεδρεύω -ειν při tom seděti, v záloze číhati

ἔφεδρος 2. tam (na voze) sedící, číhající, v záloze; nástupce, soupeř, závodník lichý (bez soupeře)

ἐφέζω -ειν usaditi; *med.* posaditi se, usaditi se (si)

ἐφέηκα, ἐφείην, ἐφείω viz ἐφίημι

ἐφεῖδον (*aor.*) viz ἐφορῶ

ἐφεῖσα (*dor. defekt. aor. k praes. ἐφέζω*) posaditi, naloditi, odvéztí

ἐφελκύω -ειν } vléci za sebou,
ἐφέλκω -ειν } přitáhnouti (si),
vábíti, lákati, přivlastniti si, připravit si, způsobiti

ἐφέννυμαι -σθαι *akt.* odíti, přikrýti; *med.* přiodíti se, obrniti se

ἐφεξῆς *adv.* v řadě za sebou

ἐφέπω -ειν (*i med.*) poháněti, pronásledovati, stíhati, proháněti se, následovati, dosáhnouti, dojíti, projíti, probíhati, přidružiti se, zároveň se ubíratí, spěchatí, oddávati se, poslechnouti, povolití, býti v patách

ἐφέσπερος 2. ležící na západě

ἐφέσσαι, ἔφessσαι viz ἐφέζω a ἐφεῖσα

ἐφέστακα viz ἐφίστημι

ἐφέστιος 2. u krbu, ke krbu, domáci; ochránce krbu, prosící u prahu; τὸ ἔ. rodina

ἐφετμή ἢ příkaz, nařízení

ἐφευρετής -οῦ ὁ vynálezce, vymýšlející

ἐφευρίσκω -ειν při tom naléztí, vynaléztí, přistihnouti

ἐφεψιῶμαι -ᾶσθαι tropiti si posměch, tupiti (τινί)

ἔφηβος ὁ jinoch (*mezi 16.—18. rokem*), dospělý, eféb

ἐφηβῶ -ᾶν dorůstati v jinocha

ἐφήγησις -εως ἡ přivedení k činu

ἐφηγοῦμαι -εῖσθαι uvéstí

ἐφήδομαι -εσθαι nad tím se radovati (těšiti)

ἐφήκω -ειν býti zde, dostaviti se

ἔφημαι -σθαι býti usazen, seděti na něčem

ἐφημερίᾱ ἡ denní služba, třída

ἐφημέριος 2. } den trvající,

ἐφήμερος 2. } pomíjející;
toho dne, na den určený

ἐφημοσύνη ἢ viz ἐφέτμη

ἐφθάραται (*perf.*) viz φθείρω

ἐφθίαθ', ἔφθιθεν viz φθίνω

ἐφθός 3. (ἔψω) vařený

ἐφιζάνω -ειν } na něčem

ἐφίζω -ειν } (u něčeho)
seděti, na něco usednouti

ἐφίημι -έναι vyslati, uvaliti, pobádati, připouštěti, přiváděti, povolití, svoliti, ponechatí; poručiti, bažiti, toužiti, dohnati

ἐφικνοῦμαι -εῖσθαι dojíti, přijíti k někomu (εἰς τινα), zasáhnouti, obsáhnouti, domáhati se, dospěti, prokazovati, vystihnouti, dosáhnouti

ἐφίμερος 2. vytoužený, rozkošný

ἔφιππος 2. na koni, jízdní

ἐφίστημι -άναι přistaviti, nastaviti, ustanoviti, zadržeti, zastaviti, řídit; *med. (intr.)* přistoupiti, potkati, přikročiti, ujmouti se, zastaviti se, usaditi se, vedle státi, dozírat, uložit, blížiti se, přistihnouti, býti představeným, státi proti někomu; ἔ. γνώμην obracetí pozornost

ἐφοδεύω -ειν kolem choditi (cestovati), prohlížeti, vésti někoho (τινί)

ἐφοδιάζω -ειν cestovními potřebami opatřiti; *med.* cestovné někomu vyplatiti

ἐφώδιος 2. k cestě vhodný; τὰ ἔ. zásoba (potřeby) na cestu

ἐφοδος 2. přístupný; ἡ ἔ. přístup, cesta, příchod, dovoz, útok, způsob

ἐφολκαιον τό kormidlo, veslo

ἐφολκός 2. lákavý, přitahující

ἐφομαρτῶ -εῖν doprovázeti

ἐφοπλίζω -ειν vyzbrojiti, upravit, uchystati

ἐφορεύω -ειν dohlížeti, býti eforem

ἐφορμή ἡ přístup, útok

ἐφόρμησις -εως ἡ lodní stanice, obléhání, útok

ἐφορμίζομαι -εσθαι vjeti do přístavu

ἐφορμος 2. zakotvený; ὁ ἔ. kotviště, obléhání

ἐφορμῶ -ᾶν přivaliti, přihnati, poháněti; *med.* přihnati se, napadnouti, dorážeti, dychtiti, toužiti, hodlati

ἐφορμῶ -εῖν býti zakotven, obléhati, číhati

ἐφορος ὁ dohlížitel, strážce, efor

ἐφορῶ -ᾶν pohlížeti, podívati se, navštívit; dožít se, vyhlédnouti si; přehlédnouti, klidně se dívat, dohlížeti, opatrovat

ἐφυβρίζω -ειν zpuštěně jednati, tupiti, posměch si tropiti

ἐφυδρος 2. deštivý, zavodněný

ἐφυσμῶ -εῖν při tom zpívat, přizvukovati, opěvovati, proklínati, vzývat

ἐφύπερθε(ν) svrchu, nahoře

ἐφυστερίζω -ειν později přijíti (se přidati)

ἐφφαθᾶ otevři se (effeta)

ἔχαδε viz χανδάνω

ἔχεαν viz χέω

ἐχέγγυος 2. zaručený, jistý, bezpečný

ἐχέθυμος 2. ovládající se, vážný

ἐχεπενκῆς 2. bodný, ostrý

ἔχεσκον viz ἔχω

ἔχευα viz χέω

ἐχέφρων 2. rozumný, bystrý

ἐχθαίρω -ειν nevražiti, nenáviděti

ἐχθαρτέος 3. hodný závisti, nenáviděný

ἐχθές *adv.* včera

ἐχθοδοπός 3. nepřátelský

ἐχθοδοπῶ -εῖν znepřáteliti se s někým (τινί)

ἔχθος τό } nenávist,

ἐχθρᾶ (-ρη) ἡ } nepřátelství, nechuf

- ἐχθροδαίμων 2. bohy nenáviděný, neblahý
- ἐχθρός 3. odporný, nepřátelský;
ὁ ἐ. nepřítel, odpůrce
- ἐχθω -ειν nenáviděti; pas.
zprotiviti se
- ἐχιδνα ἡ had, zmijs
- ἐχινέες οἱ myši (v Libyi s bodlinami)
- ἐχῖνος ὁ jezek
- ἐχίς -εως ὁ zmijs
- ἐχμα τό překážka, nános,
držadlo, podpora, podklad
(pouto)
- ἐχυρός 3. pevný, bezpečný, jistý
- ἐχω -ειν míti, držeti, nositi,
bráti, dobývati, obsaditi, nabýti,
dostati, uchwátiti, vzíti do správy,
ujímati se, všímati si, svíratí, poutati, stýkati se,
vedle sebe se řaditi, záležeti,
zadržeti, sněsti, přistáti, řídití,
obraceti, zakusiti, poskytovatí,
vydržeti, zasáhnouti, míti se,
stačiti, chovati se, vězeti,
zabývati se, počínati si, držeti se něčeho,
spojovati, záviseti, krýti, obklíčiti,
ustati, zaraziti se, odolávati,
vehnati, vynikati, dosahovati,
směřovati, dorážeti
- ἔψημα τό uvařené, jídlo
- ἔψησις -έως (-ιος) ἡ vaření
- ἐψητός 3. vařený
- ἐψιῶμαι -ᾷσθαι baviti se, veseliti se
- ἔψω -ειν vařiti, vřítí
- ἔω (konj. praes.) viz εἰμί
- ἐῶ, ἐᾶν nechatí, šetřiti, zanechávati,
opouštěti, ustatí, odpíratí,
nevšímatí si, dovoliti
- ἔωθα, ἐώθεα (perf., plusq.) viz ἔθω
- ἔωθεν zrána
- ἔωθινός 3. ranní; τὸ ἐ. ráno
- ἔωλοκρασία ἡ slivky, zbytky
nápojů, kal ničemnosti
- ἐώλπει viz ἔλπω
- ἐῶμεν, ἔωμεν (konj. aor. od
def. ἄμεναι) nasytiti se, býti
sytý
- ἐῶμι (opt.) viz ἐῶ -ᾶν
- ἐών (= ὦν) viz εἰμί
- ἐφνοχόει viz οἰνοχοῶ
- ἐϋός 3. ranní, východní; τὰ ἐ.
východní kraje
- ἐώρᾳ ἡ spletený provaz
- ἐώργει viz ἔρδω
- ἐωρῶ viz αἰωρῶ
- ἔως poněkud, chvíli, potud; pokud,
až (by), aby
- ἔως -ω ἡ ranní červánky, ráno,
východ, denní světlo
- ἔωσα viz ὦθῶ
- ἔωσι viz εἰμί (odchylné ἐῶσι
od ἐῶ -ᾶν)
- ἔωσπερ pokud, až právě
- ἔωσφόρος ὁ jitřenka
- ἔωυτοῦ = ἑαυτοῦ

Z

Z, ζ (ζῆτα) dz

ζ' = 7

ζα- *nedělitelná předpona, zesi-
lující adj. (= δια-, δα-):
velmi*

ζάγκλον τό (*dor.*) srp

ζάδηλος 2. roztrhaný

ζαής 2. prudce vanoucí, bouř-
livý

ζάθεος 3. přesvatý

ζάκοτος 2. plný hněvu, mrzutý

ζακρούεις 3. mrazivý, studený

ζάλη ἢ vlnobití, hukot bouře,
liják

ζαμενής 2. prudký, rozhořčený,
nepřátelský

ζάπεδον τό = δάπεδον

ζάπλουτος 2. velmi bohatý

ζατρεφής 2. vykrmený, tučný,
bujarý

ζαφλεγής 2. plný ohně, bujarý

ζαχρηής 2. (*i* ζαχρειής) prudce
dorážející, zuřivý

ζαχρῦχος 2. bohatý na zlato

ζάω, ζῆν žítí, býti na živu,
trvati, živiti se

ζειᾶ ἢ špalda, pšenice, obilí

ζειδωρος 2. žírný, výživu po-
skytuující

ζειρά (-ή) ἢ dlouhý šat (*svrch-
ní*), plášť (až k nohám) u
Thráků a Arabů

ζέσσειν (*aor.*) viz ζέω

ζεστός 3. vařený, vroucí, horký

ζευγηλάτης -ου ὁ poháněč
spřežení, oráč

ζευγηλατῶ -εῖν řídití spřežení,
jeti, orati

ζευγίζω -ειν jhem spojití

ζεύγλη ἢ jho

ζεῦγμα τό most, uzávěra, jho

ζεύγνυμι -ύναι } pod jho uvéstí

ζευνύω -ειν } zapřáhnouti,
spojovati (mostem), vázati,
poutati, stavěti (most), opra-
viti, uzavřítí; sňatkem spojití

ζεῦγος τό spřežení, potah, jho,
pár, vůz

ζευκτήριος 3. vhodný k spo-
jení; ἢ ζ. páska, provaz; τὸ
ζ. jho

ζεῦξις -εως ἢ zapřažení, pře-
mostění, spojení

ζεφυρίη ἢ ovanutí zefyrem

ζέφυρος ὁ západní (večerní)
vítr, zefyr, západ

ζέω -εῖν vařiti, kypěti, vřítí,
bouřiti

ζηλεύω -ειν = ζηλῶ -οῦν

ζηλήμων 2. závistivý

ζῆλος ὁ (τό) horlivost, obdiv,
závist, žárlivost, žádost, hněv,
záviděníhodné štěstí

ζηλοτυπῶ -εῖν býti závistivý
(žárlivý)

ζηλῶ -οῦν horlivě následovati,
velebiti, záviděti, žárliti

ζήλωμα τό záviděníhodné štěstí
(úsilí, snaha)

ζήλωσις -εως ἢ horlivé násle-
dování, napodobení

ζηλωτής -οῦ ὁ horlivý násle-
dovatel, horlivec

- ζηλωτικός 3. horlivý v následování, se sklonem k žárlivosti
 ζηλωτός 3. obdivovaný, hodný závisti (obdivu, následování)
 ζημίᾱ ἢ (-ίη) trest, škoda, ztráta, újma, pokuta
 ζημιῶ -οῦν škoditi, trestati, pokutovati; pas. míti (utrpěti) škodu
 ζημιώδης 2. škodlivý
 ζημίωμα τό trest, pokárání
 ζήτημα τό hledání, zkoumání, úkol, spor
 ζήτησις -εως ἢ hledání, pátrání, badání, vyšetřování, spor
 ζητητής -οῦ ὁ badatel, vyšetřovatel
 ζητητός 3. hledaný, vítaný
 ζητῶ -εἶν hledati, pátrati, vyšetřovati, žádati, dychtiti
 ζιζάνιον τό jílek, rulík (belladonna), koukol
 ζόη (ἢ ζοή, ζοῖα) ἢ život, živobytí (viz ἢ ζωή)
 ζορκάς -άδος ἢ (= δορκάς) gazela
 ζόφος ὁ mrákota, temno, večer, západ
 ζύγαστρον τό dřevěná skříňka, schránka
 ζυγόδεσμος ὁ (ἢ -δεσμον τό) řemen u chomoutu (jha)
 ζυγομαχῶ -εἶν ve spřežení se vzpírat, přítí se, hádati se, zápasiti
 ζυγόν τό } jho, chomout, vůz,
 ζυγός ὁ } dvojspřeží,
 veslařská lavice, řada, vaha-
 dlo, podložka u lyry (formin-
 gy)
 ζυγωτός 3. s dvojím jhem, řádně zapřažený
 ζύμη ἢ kvas, kvásek
 ζῡμίτης ου kvašený
 ζῡμῶ -οῦν kvasiti, do kvašení přivést
 ζωάγρια τά odměna (dluh) za zachránění
 ζωγραφίᾱ ἢ malířství
 ζωγράφος ὁ malíř
 ζωγραφῶ -εἶν malovati
 ζωγρίᾱ ἢ (-ίη) zajetí (za živa)
 ζωγρῶ -εἶν za živa zajmouti, na živu nechat; oživiti, osvěžiti
 ζωῆδιον τό zviřátko, obrázek (ornament), souhvězdí
 ζωή ἢ život, doba (způsob) života, živobytí, živnost, jmění
 ζωικός 3. živočišný
 ζῶμα τό pás, zástěra, opasek
 ζωμός ὁ omáčka
 ζώνη ἢ pás, opasek; ζ. λύεσθαι odpočinouti si (uvolniti si pás); εἰς ζ. διδόναι poskytovat jehelné; slabiny
 ζωνίον τό pás (ženský)
 ζώννῡμι -ύναι } opásati; med.
 ζωννύω -ειν } opásati se, zbrojiti se
 ζωογονῶ -εἶν živé roditi, oživiti, na živu udržeti
 ζῶον (ἢ ζῷον) τό živočich, zvíře, obraz živého tvora (rostlin, plodin = malba)
 ζωοποιῶ -εἶν oživiti, k životu přivést

ζωός (*i* ζωός) 3. živýζωοτοκῶ -εἶν rodití živá mlá-
data

ζωοφάγος 2. masožravý

ζωρός 2. silný, ohnivý

ζῶς, ζών (= ζωός) živý

ζωστήρ -ῆρος ὁ pás, opasek

ζῶστρον τό pás, zástěra

ζωτικός 3. plný života, živý,
oživený

ζῶω = ζάω

H

H, η (ἦτα) é

η' = 8

ἦ tak, než, buď - anebo (buď),
nebo, zdali, sice, zdali - čiἦ (ἦε) tak, tedy, jistě, arcí,
věru, vskutku, zdali, či, jakἦ kde, kam, kudy (qua), jak,
pokud, pročez; ἦ τάχιστα
quam celerrimeἦ = ἦν (*viz* εἰμί) byl jsem;
= ἔφη (*viz* ἦμί) pravilἦα (*imperf.*) *viz* εἶμι (jdu);
= ἦια τά (plevy, slupky)ἦται, ἦτο *viz* ἦμαιἦβαιός 3. malý, nepatrný; *adv.*
ἦβαιόν trochuἦβάσσω -ειν dospívati, muž-
nětiἦβη ἦ mládí, mladost, síla mla-
distvá, jinošstvíἦβηδόν *adv.* v mužném (vojen-
ském) věku

ἦβητικός 3. jinošský

ἦβός 3. (*dor.* ἄβός) bujarý,
mladýἦβουλόμεν (*imperf.*) = ἐβου-
λόμηνἦβῶ -ᾶν dospěti (v jinocha),
zmužněti, bujně vyrůstí, býti
mladý, veseliti seἦβῶμι, ἦβώοιμι (*opt.*) *viz* ἦβῶ
-ᾶνἡγάσθε *viz* ἄγαμαιἡγαγον *viz* ἄγω

ἡγάθεος 3. přesvatý

ἡγάσσατο *viz* ἄγαμαιἡγείρα (*aor.*) *viz* ἄγείρω, ἐγεί-
ρωἡγεμονεύω -ειν jíti napřed,
vésti, veleti, míti nadvládu
(hegemonii)ἡγεμονία ἡ (-ίη) velitelství,
velení, vláda, panování, říše
(imperium), hegemonieἡγεμονικός 3. schopný velení,
vedoucí, mocný, násilný, cí-
sařskýἡγεμόσυνα τά oběť za šťastné
vedení (*obyč.* Herakleovi)ἡγεμών -όνος ὁ (ἡ) vůdce, pů-
vodce, velitel, vládce, místo-
držitel, představenýἡγερέθουμαι -εσθαι shromažďo-
vati se

ἡγερθεν viz ἀγείρω

ἡγηλάζω -ειν vésti, nésti

ἡγησίχορος 2. vedoucí (začínající) tanec

ἡγητήρ -ῆρος, ἡγήτωρ -ορος ὁ = ἡγεμών

ἡγοῦμαι -εἶσθαι býti vůdcem (průvodcem), vpředu postupovati, předcházeti, býti velitelem (náčelníkem, původcem), vésti; uznati, domnívati se, pokládati

ἡγουν (= ἡ γε οὖν) aspoň, totiž

ἡγρετο, ἡγρόμην viz ἐγείρω, ἀγείρω

ἡδέ i také; ve spojení s ἡμέν: jak - tak

ἡδεα, ἡδειν viz οἶδα

ἡδη již, už, nyní, právě (teď), ihned, konečně, ovšem, tedy, ba i, pročez, mimoto ještě

ἡδη (imperf.) viz οἶδα

ἡδομαι -εσθαι radovati se, libovati si, radost míti, chutnati; ἡδόμενος s radostí, rád ἡδονή ἡ radost, rozkoš, požitek, lahodná chuť, žádost, příjemnost

ἡδος τό rozkoš, radost, chuť, užitek, zisk

ἡδυεπής 2. (ἔπος) libě (sladce) mluvící

ἡδυμος 2. sladký, osvěžující (viz i νήδυμος)

ἡδυνάμην, ἡδύνω viz δύναιμι

ἡδύνω -ειν lahodným činiti

ἡδύοινος 2. se sladkým vínem

ἡδύοσμον τό libovonná rostlina (máta)

ἡδυπαθής 2. rozmařilý

ἡδυπαθῶ -εἶν vésti rozmařilý život, rozkošem býti oddán

ἡδύπνοος 2. mírně vanoucí, sladce vonící, příjemný, příznivý

ἡδύπολις ὁ (ἡ) milý obci

ἡδύποτος 2. příjemný (píti)

ἡδύς 3. sladký, chutný, lahodný, líbezný, příjemný, radostný, vzácný, vlídný; ἡδέως rád

ἡδυσμα τό lahůdka, koření

ἡέ = ἦ

ἡε = ἦ

ἡε, ἡει viz εἶμι

ἡείδης, ἡείδεις viz οἶδα

ἡειραν, ἡειρε viz ἀείρω, αἶρω

ἡέλιος = ἥλιος

ἡεν viz εἶμι

ἡέπερ viz ἥπερ

ἡέρα viz ἄήρ

ἡερέθομαι -εσθαι viseti, vláti, třepetati se

ἡέριος 3. ranní, ráno, zrána

ἡερόεις 3. } mihavý,

ἡεροειδής 2. } zamlžený

ἡεροφοῖτις -ιδος v temnotě krácející

ἡερόφωνος 2. pronikavě volající, dalekozvučný

ἡην viz εἶμι

ἡήρ, ἡέρος = ἄήρ

ἡθάς -άδος uvyklý, obeznámený

ἡθειος 3. rozmilý

ἡθεος ὁ = ἡίθεος

ἡθικός 3. povahový, mravní, ethický

ἡθμός ὁ (i ἡθμός) cedník, síto

ἡθογράφος ὁ malíř povah
ἡθος τό obvyklé místo (sídlo),
stáj, pastvina; zvyk, mrav,
obyčej, charakter, mravní
povaha, smýšlení, chování,
mravnost

ἥια (*imperf.*) viz εἶμι

ἥια τά zásoba, potrava, pokrm,
kořist; pleva

ἡίδεος ὁ junák

ἡικτο viz ἔοικα

ἥιξε viz αἴσσω

ἡιόεις 3. s vysokými (rákosím
porostlými) břehy

ἥιον viz εἶμι

ἥιος ὁ ochránce

ἡιών -όνος ἡ břeh, pobřeží

ἥκα tiše, mírně, lehce, zvolna;
superl. ἥκιστος nejpomalejší

ἥκα (*aor.*) viz ἵημι

ἥκαχε viz ἀκαχίζω

ἥκεστος 3. dospělý, vzrostlý
(*jiní:* nebodaný, nezapřaže-
ný)

ἥκιστα nejméně, zcela nic, ni-
kterak; οὐ ἥ. nejspíše, ob-
zvláště

ἥκιστος 3. nejslabší, nejpoma-
lejší (*viz* ἥκα)

ἥκου (*ion.*) = ἥπου

ἥκω -ειν býti zde, přijíti, do-
jíti, stíhati, dospěti; *neos.*
přísluší, náleží

ἡλάκατα τά niti, vlněná vlák-
na na vřetenu

ἡλακάτη ἡ kužel

ἡλασκάζω -ειν } sem tam

ἡλάσχω -ειν } pobíhati,
vyhýbati se

ἡλᾶτο viz ἀλῶμαι (-ᾶσθαι)

ἡλδανε viz ἀλδαίνω

ἡλέ (*vok.*) od ἡλεός

ἡλεκτρον τό } lesklý kov,

ἡλεκτρος ὁ (ἡ) } směs zlata
a stříbra ($\frac{1}{2}$ + $\frac{1}{2}$); jantar

ἡλέκτωρ ὁ jasný, zářící (slun-
ce)

ἡλεός 3. zmatený, omámený,
blouznivý, hloupý

ἡλεύατο viz ἀλέομαι

ἡλήλατο viz ἐλαύνω

ἡλθα (= ἡλθον) viz ἔρχομαι

ἡλί bože můj

ἡλιαία ἡ nejvyšší athénský
soud (*heliaia*)

ἡλίβατος 2. příkrý, drsný,
ohromný

ἡλιθα *adv.* hojně, bohatě

ἡλίθιος 3. pošetilý, marný

ἡλιθιότης -ητος ἡ prostota, po-
šetilost

ἡλιθιῶ -οῦν zmásti, v blud
uvést

ἡλικία ἡ (*i* -κίη) věk, stáří,
mužstvo schopné zbraně, sou-
věkovci, věk (*saeculum*)

ἡλικιώτης -ου ὁ stejného věku,
vrstevník, druh

ἡλίκος 3. jak starý (veliký, sil-
ný, mocný), kolik

ἡλιξ -κος vrstevník (= ἡλικιώ-
της)

ἡλιος ὁ slunce, sluneční světlo
(teplo, paprsky); východ; bůh
slunce

ἡλιοστεγής 2. před sluncem
chránící

ἡλιοστερής 2. slunce odvracejí-
cí, zastiňující

ἥλιτε (*aor.*) viz ἀλιταίνω

ἡλιτόμηνος 2. předčasně zroze-
ný

ἡλιῶτις -ιδος sluneční

ἡλός = ἡλεός

ἡλος ὁ hřeb, nýt, pukla

ἡλυθον (= ἡλθον) viz ἔρχομαι

ἡλυξα (aor.) viz ἀλύσκω

ἡλυσις -εως ἡ chůze

ἡλφον viz ἀλφάνω

ἡλω (= ἑάλω) viz ἀλίσκομαι

ἡμα -ατος τό hození, vrh, há-
zení (oštěpem)

ἡμαγμαι (perf.) viz αἰμάσσω

ἡμαθόεις 3. písečný, písčitý

ἡμαι -σθαι seděti, ležeti (o voj-
sku), meškati, býti položen
(založen)

ἡμαρ -ατος τό (= ἡμέρα) den,
denní doba

ἡμάτιος 3. denní, za dne, denně

ἡμβροτον (aor.) viz ἄμαρτάνω

ἡμεῖς my

ἡμελημένως bezstarostně, ne-
dbale

ἡμελλον = ἔμελλον (viz μέλ-
λω)

ἡμεν (inf. dor.) viz εἰμί

ἡμέν -ἡδέ jak - tak

ἡμέρᾱ ἡ (i -ρη, ἄμέρᾱ, ἡμαρ,
ἄμαρ) den, denní světlo, čas,
život lidský, osud; ἅμα τῇ ἡ.
na úsvitě; τὰ καθ' ἡ. denní
potřeby

ἡμερεύω -ειν ztráviti den, žíti

ἡμερήσιος 2. (3.) } denní,

ἡμερινός 3. } trvající

ἡμέριος 3. (i ἄμέριος) } den,
pomíjející

ἡμερίς -ίδος (sc. ἄμπελος) zu-
slechtěná réva

ἡμεροδρόμης ὁ } běhoun,

ἡμερόδρομος ὁ } rychlý posel

ἡμερολογῶ -εῖν počítati na dny
(po dnech)

ἡμερος 2. zkrocený, krotký,
zušlechtěný, jemný

ἡμεροσκόπος ὁ (σκοπῶ) denní
hlídač

ἡμερότης -ητος ἡ krotkost,
jemnost

ἡμεροφύλαξ -κος ὁ denní stráž-
ce

ἡμερῶ -οῦν zkrotiti, podrobti
si, zušlechtiti

ἡμέτερος 3. (i ἄμ-) náš; εἰς
ἡμέτερον (sc. δῶμα), ἐφ'
ἡμέτερα (sc. δώματα) domů;
ἐν ἡμετέρου doma; (ἡ) ἡμε-
τέρα (sc. γῆ) vlast

ἡμέων = ἡμῶν (ἡμεῖς)

ἡμην (= ἦν) viz εἰμί

ἡμην viz ἡμαι

ἡμί pravím (aio); ἦν pravil
jsem, ἦ pravil

ἡμι- předpona (sroun. ἡμισυς):
polo-

ἡμίβρωτος 2. (βιβρώσκω) zpo-
la snědený (strávený)

ἡμιδαής 2. (δαίω) poloshořelý
(spálený)

ἡμιδαρείκον τό polovina darei-
ku

ἡμιδεής 2. poloprázdný

ἡμίεργος 2. z polovice hotový

ἡμιθανής 2. polomrtvý

ἡμίθεος 2. polobůh

ἡμιθνής -ῆτος (= ἡμιθανής)
polomrtvý

ἡμιμναῖον τό } půl miny
ἡμίμνεον τό }

ἡμιμόχθηρος 2. pološpatný
 ἡμιόλιος 3. (2.) (ὅλος) o jednu a
 půl větší
 ἡμιόνειος (-εος) 3. } mezčí,
 ἡμιονικός 3. } pro mezka
 ἡμίονος ὁ (ῥ) mezek
 ἡμιπέλεκκον τό sekerka, sekera
 s jedním ostřím
 ἡμίπλεθρον τό půl plethra
 (= 50 stop)
 ἡμιπλίνθιον τό (polo)cihla (sta-
 roučké cihly byly totiž krych-
 lové)
 ἡμισταδιαῖος 2. půl stadia
 ἡμισυς 3. poloviční, polovice
 ἡμιτάλαντον τό polovina talentu
 ἡμιτέλεστος 2. } napolo
 ἡμιτελής 2. } dokončený,
 ještě nedokonalejší, opuštěný
 ἡμίτομος 2. z poloviny odříz-
 nutý
 ἡμίφωνος 2. polozvučný, τὸ ῥ.
 polohláska
 ἡμιωβολιαῖος 3. (i -ωβελιαῖος)
 rovný polovině obolu
 ἡμιωβόλιον τό polovina obolu
 ἡμιώριον τό }
 ἡμίωρον τό } půl hodiny
 ἥμος když, zatím co, jakmile
 ἡμειχόμεν, ἡμπισχον viz ἄμ-
 πέχω
 ἡμπλακον viz ἄμπλακίσκω
 ἡμύναθον viz ἄμύνω
 ἡμύω -ειν klesati, kloniti se
 ἡμων -ονος vrhající oštěp
 ἡμων (imperf.) viz ἄμῶ -ᾶν
 (žnouti)
 ῥν viz ῥάν, ᾶν
 ῥν byl jsem (εἰμί); pravil jsem
 (ῥμί)

ῥναίνετο viz ἄναίνομαι
 ῥνεγκον, ῥνεικα viz φέρω
 ῥνειχόμεν viz ἄνέχομαι
 ῥνεκῆς 2. rozsáhlý, nesmírný
 ῥνεμόεις 3. (ἄνεμος) větrný (viz
 i ἄνεμόεις)
 ῥνιά ῥ (i τὰ ῥνία) otěže, oprat
 ῥνίκα (i ἄνίκα) kdy, když;
 ῥνίκαπερ právě když
 ῥνιοποιεῖον τό dílna sedlářská
 ῥνιοστροφος ὁ vozataj
 ῥνιοχείᾱ ῥ řízení vozu
 ῥνιοχεύς ὁ = ῥνίοχος
 ῥνιοχεύω -ειν řídit vůz, držeti
 otěže
 ῥνιόχης -εως ῥ umění voza-
 tajske
 ῥνιοχικός 3. vozatajský
 ῥνίοχος ὁ vozataj
 ῥνιοχῶ -εῖν = ῥνιοχεύω
 ῥνίπαπε viz ἐνίπτω (káratí,
 láti)
 ῥνις -ιος ῥ roční (podle jiných:
 tučný, lesklý)
 ῥνοιεται = ἄνέωκται (ἀνοίγω)
 ῥνορέη ῥ mužství, mužnost, sí-
 la, odvaha
 ῥνοψ -οπος lesklý
 ῥνπερ když i, jestliže vůbec
 ῥνσχόμεν viz ἄνέχομαι
 ῥντεον viz ἄντῶ -ᾶν
 ῥνυτο (imperf. od ἄνυμι) viz
 ἄνύω
 ῥνώγεα, ῥνωγον, ῥνωξα viz
 ἄνωγα
 ῥξε viz ἄγνυμι
 ῥξις -εως ῥ příchod
 ῥοίη ῥ ráno, dopoledne
 ῥοῖος 3. ranní, východní
 ῥος = ῥως

ἥπαρ -ατος τό játra

ἥπαφε viz ἀπαφίσκω (klamati)

ἥπεδανός 3. slabý, vadný, neobratný

ἥπεικτο viz ἐπείγω

ἥπειρος ἡ pevnina, vnitrozemí

ἥπειρῶ -οῦν učiniti pevninou

ἥπειρῶτης -ου ὁ } obyvateľ
ἥπειρῶτις -ιδος ἡ } pevniny
ἥπειρώτικος 3. } (vnitrozemí)

ἥπερ (ἥέπερ) než právě

ἥπερ když právě, kde, zcela tak jako

ἥπεροπεύς -έως ὁ } podvodník

ἥπεροπευτής -οῦ ὁ } šejdíř

ἥπεροπεύω -ειν omámiti, ošáliti, podvésti

ἥπιόδωρος 2. štědrý, vlídně dávající

ἥπιος 3. líbezný, laskavý, mírný, hojivý

ἥπιστέατο viz ἐπίσταμαι

ἥπου zajisté, opravdu

ἥπου buď (nebo) snad, než snad

ἥπύτα ὁ hlasitě vyvolávající

ἥπύω -ειν zaznívati, šuměti; mocně volati

ἥρ, ἥρος τό (= ἔαρ) jaro

ἥρα 1. (aor.) viz αἶρω, 2. vděk, přízeň, vděčnost; ἥρα φέρειν vděk (službu, pomyslení) prokazovati

ἥράμεθα, ἥραο (aor.) viz ἄρυνμαι

ἥραρε viz ἀραρίσκω

ἥρατο viz ἄρυνμαι, ἐρῶ -ᾶν

ἥρᾶτο viz ἀρῶμαι -ᾷσθαι

ἥρέμα (ἡ ἡρεμία, ἡρεμεί) adv. klidně, tiše, mírně, zvolna, trochu

ἡρεμαῖος 3. klidný, tichý

ἡρεμία ἡ klid, ticho

ἡρεμος 2. = ἡρεμαῖος

ἡρεμῶ -εῖν býti (zůstat) v klidu, pevně stát; τὸ ἡρεμεῖν klid

ἡρευν (imperf.) viz αἶρῶ

ἡρήρει (plusq.) viz ἀραρίσκω

ἡρήρειστο (plusq.) viz ἐρείδω

ἡρήσομαι (fut.) viz αἶρῶ

ἡρι zrána, časné

ἡριγένεια „ránorodá“, „růžovych prstů“

ἡρινός 3. (= ἔαρινός) jarní

ἡρίον τό mohyla

ἡριπον, ἡρίφθην viz ἐρείπω

ἡρόμην (aor.) otázal jsem se

ἡρσα, ἡρόθην viz ἀρῶ -οῦν

ἡρσα viz ἀραρίσκω

ἡρυγε viz ἐρεύγομαι

ἡρύκακον viz ἐρύκω

ἡρῶ' = ἡρῶα (ak. od ἡρος)

ἡρωϊκός 3. } hrdinský,

ἡρῶος 3. } heroický, epický

ἡρώιον (ἡ ἡρῶον) τό svatyně heroa, plur. slavnost heroů

ἡρως -ωος ὁ heros, bohatýr, rek, hrdina, urozený, polobůh

ἦς = ἦσθα (εἰμί)

ἦσα (aor.) viz ἄδω

ἦσαν (imperf.) viz εἶμι (jdu), οἶδα (vím)

ἦσατο (= ἦσθη) viz ἥδομαι

ἦσμεν (= ἦδεμεν) viz οἶδα

ἦσσα (ἡ ἦττα) ἡ porážka

ἡσσωμαι -ᾷσθαι (ἡ -ττωμαι) býti slabší, (v boji) podlehnouti, býti poražen, prohráti, klesnouti (na mysli), ustoupiti, povoliti, býti ovládnut (v nevýhodě)

ἥσσων -ονος 2. (i ἥπτων, ἕσσων) slabší, horší, skrovnější, nižší, poddaný, oddaný; ἥσσον *adv.* méně
 ἡσυχάζω -ειν odpočívati, nedbati, býti klidný (pokojný), mlčeti, neodporovati; *trans.* upokojiti, utišiti
 ἡσυχᾶτος 3. klidný, tichý, pomalý, obezřelý, mírný, jemný, nerušený, neohrožený
 ἡσυχῇ (i ἡσυχῇ) zvolna, mírně, slabě, tiše, mlčky
 ἡσυχία ἡ (i -χίη) klid, pokoj, ticho, mlčení, mírnost, samota, mír, spokojenost
 ἡσύχιος 2. = ἡσυχᾶτος
 ἡσυχιότης -ητος ἡ mírnost
 ἡσυχος 2. klidný, pokojný, mírný, tichý
 ἥτε nebo i, buď, zdali
 ἥτε zajisté, věru
 ἥτοι (i ἥτοι) zajisté, opravdu, nebo přece, ovšem, buď -anebo, totiž, tedy
 ἥτορ -ορος τό srdce, plíce, život, duše, mysl, duch
 ἥτρον τό břicho
 ἥττα, ἥττωμαι, ἥπτων *viz* ἥσσ-
 ἥττημα τό porážka, škoda, ztráta, chyba

ἡυ- *viz* εὖ-
 ἡυγένειος 2. s pěknou bradou (hřívou); = εὐγένειος
 ἡύδενδρος = εὐδενδρος
 ἡύζωνος 2. s krásným pásem
 ἡύκομος 2. krásnovlasý
 ἡύς, ἡύ (εὐς) dobrý, zdatný, znamenitý
 ἡύτε jako, když, jakoby
 ἡφαιστότευκτος 2. } Hefaistem
 ἡφαιστοτυχής 2. } zhotovený
 ἡφείθη *viz* ἀφίημι
 ἡφι (= ἡ ὁδὸς suos) βίηφι vlastní silou
 ἡχή ἡ zvuk, hlahol, hluk, křik, pověst
 ἡχήεις 3. hlasitě zaznívající
 ἡχι kde
 ἡχος τό (ὁ) = ἡχή
 ἡχώ -οῦς ἡ (*dor.* ἀχᾶ) zvuk, hlas, ozvěna, volání, pověst, zpráva
 ἡχώ -ειν zníti, duněti, ozývati se, rozléhati se, hučeti
 ἡῶθεν zrána
 ἡῶθι ráno; ἡ. πρὸ před rozedněním
 ἡῶν (*dor.* ἄων) = ἡῶν
 ἡῶος 3. = ἡῶος
 ἡῶς, ἡοῦς ἡ ranní úsvit, jitřenka, ráno, jitro, východ

Θ

Θ, θ (θῆτα) th
 θ' = 9
 θᾶᾶ ἡ = θέᾶ
 θαάσσω -ειν seděti
 θαίρος ὁ čep, stěžež (u vrat, dveří)

θαῆκημα τό } sídlo,
 θαῆκησις -εως ἡ } místo
 obsazené prosebníkem
 θακος ὁ sedadlo, sídlo, trůn, obydlí, zasedání (shromáždění)

θακῶ -εἶν seděti
 θαλάμη ἡ doupě, skryš, jesky-
 ně, obydlí, ležení, pokoj, lož-
 nice, zásobárna, pokladnice;
 lože, sňatek
 θαλαμηπόλος ὁ (ἡ) sluha (služ-
 ka), komorná; ὁ θ. ženich
 θαλαμίνη ἡ otvor pro veslo
 θαλάμιος ὁ (ἰ θαλαμιός) veslař
 dolní řady (střední sluli ζυ-
 γῖται, horní θρανῖται)
 θάλαμος ὁ viz θαλάμη
 θάλασσα ἡ (ἰ -αττα) moře,
 mořská voda, přímoří
 θαλασσεύω -εἶν býti (ležeti)
 v moři
 θαλάσσιος 3. mořský, přímoř-
 ský, námořní
 θαλασσοκρατῶ -εἶν ovládati
 moře
 θαλασσοκράτωρ -ορος ὁ pán
 moře
 θαλαττ- viz θαλασσ-
 θάλα τὰ skvělé dary, příjem-
 né věci
 θαλέθω -εἶν bujetí, překyp-
 vati, oplýnati
 θαλερός 3. kvetoucí, svěží, mla-
 dý, kypící, bujný, křepký,
 silný
 θαλίᾱ ἡ (ἰ -λίη) květ, kvetoucí
 štěstí, blaho, radovánky
 θαλλός ὁ ratolest, větev, listí,
 výhonek
 θάλλω -εἶν pučeti, kvěsti, bu-
 jetí, skvíti se, vzrůstat, růsti,
 býti v květu (v plné
 síle)
 θάλος τό = θαλλός

θαλπιῶ -ᾶν rozechřívati se, býti
 roznicen
 θαλπνός 2. teplý, oteplující
 θάλπος τό teplo, horko; zánět
 θάλπω -εἶν zahřívati, chovati,
 páliti; *med.* potiti se, sušiti
 se, zahřívati se; roznítiti, zra-
 niti; planouti
 θαλπωρή ἡ útěcha, radost
 θάλυς 3. kvetoucí, nádherný,
 skvělý
 θαλῦσια τὰ obžinky, oběť za
 úrodu
 θαμά *adv.* často, hustě
 θάμβος τό úžas, ustrnutí, hrůza
 θαμβῶ -εἶν trnouti, žasnouti
 θαμειός 3. hustý, častý; *plur.*
 θαμέες οἱ (αἱ)
 θαμίζω -εἶν často přicházeti
 (navštěvovati), často bývati
 θαμινά *adv.* často
 θάμνος ὁ křoví, keř, houština
 θανάσιμος 2. smrti blízký,
 smrtelný, smrt přinášející,
 umírající, zemřelý, mrtvý
 θανατηφόρος 2. smrtonosný,
 záhubný
 θανατοίεις 3. smrti blízký,
 mrtvý
 θάνατος ὁ smrt, trest smrti, po-
 prava, bůh smrti
 θανατῶ -ᾶν smrti si žádati
 θανατῶ -οῦν usmrtiti, popravi-
 ti, k smrti odsouditi
 θανάτωσις -εως ἡ poprava, od-
 souzení k smrti
 θάομαι = θεάομαι (dívat se,
 žasnouti)
 θάομαι, θῆσθαι dojiti, kojiti,
 ssáti

θάπτω -ειν pohřbíti, pochovati
θαργηλιών -ωνος athénský mě-
síc (květen—červen)

θαρρ- viz θαρσ-

θαρρούντως adv. směle, od-
vážně

θαρσαλέος 3. smělý, odvážný,
drzý, bezohledný, povzbudi-
vý, bezpečný; τὸ θ. jistota

θάρσησις -εως ἡ důvěra

θάρσος τὸ odvaha, srdnatost,
důvěra, drzost

θάρσυνος 2. zmužilý, povzbu-
zený, důvěřivý, bezpečný

θαρσύνω -ειν (i θαρρύνω) po-
vzbuzovati, dodávati odvahy,
intr. býti bezpečný

θαρσῶ -εῖν (i θαρρῶ) míti od-
vahu (smělost, drzost), odváž-
žiti se, býti dobré mysli, býti
bezpečný (důvěřivý), pevně
věřiti, nebáti se

θάσσω, θᾶσσω (komparat.)
viz ταχύς

θάσσω -ειν seděti

θάτερον = τὸ ἕτερον

θάττων, θᾶττον (kompar.) viz
ταχύς

θαῦμα τὸ div, údiv, úžas, obdi-
vování

θαυμάζω -ειν diviti se, s podi-
vem hleděti, žasnouti, obdi-
vovati, oceniti, býti dychtiv

θαυμαίνω -ειν viz θαυμάζω

θαυμάσιος 3. } podivný,

θαυμαστός 3. } obdivuhodný,
vzácný, nepochopitelný

θαυματοποιός ὁ kejklář, kou-
zelník

θάω viz θάομαι

θεᾶ ἡ bohyně

θεᾶ ἡ pohled, podívaná, di-
vadlo

θεάινα ἡ = θεᾶ

θεᾶμα τὸ podívaná, pohled, di-
vadlo, pamětihodnost; plur.
věci pamětihodné (na podíva-
nou)

θεάομαι -ᾷσθαι dívati se, po-
zorovati, prohlížeti si, uvažo-
vati, poznati, žasnouti, obdi-
vovati se

θεᾶρός ὁ (= θεωρός) dozorce
θεᾶτῆς -οῦ ὁ divák, pozorova-
tel, posluchač

θεᾶτός 3. hodný pohledu (úcty),
vítaný

θεᾶτρίζω -ειν na posměch (na
odiv) vystavovati

θεᾶτροειδής 2. v podobě di-
vadla

θεᾶτρον τὸ divadlo, divadelní
hra, diváci

θέειον τὸ = θεῖον (síra)

θειῶ -οῦν sírou vykouriti (vy-
čistiti)

θέη ἡ = θεά

θεήϊος 3. = θεῖος (božský)

θεήλατος 2. bohem seslaný
(určený, nařízený)

θέημα = θεᾶμα

θεητής, θέητρον viz θεᾶτῆς,
θεᾶτρον

θειάζω -ειν věštiti, jako boha
uctívati

θειασμός ὁ věštba, pověra

θειλόπεδον τὸ výsluní, sušidlo
(ve vinohradu)

θεῖμεν viz τίθημι

θεῖνω -ειν bítì, urážeti, porážeti, zraniti, odrážeti, bodati

θειογενής = θεογενής

θείομεν viz τίθημι

θειὸν τό síra, zápach sirný

θειὸς ὁ strýc

θειὸς 3. božský, boží, od bohů pocházející, posvátný; τὸ (τὰ) θ. božstvo, podstata božská

bázeň před bohy, náboženství

θειότης -ητος ἡ božstvo, nábožnost

θειῶ viz θειῶ

θειῶ viz θέω (běžeti), τίθημι (klásti)

θειώδης 2. sirný

θέλω -ειν okouzlitì, oblouditi, omámiti, dojmouti, upoutati, zlákatì, získati

θέλημα τό vůle, touha, zalíbení

θελημός 2. ochotný

θέλησις -εως ἡ = θέλημα

θελκτήριος 2. kouzelný, okouzlující; τὸ θ. kouzlo, půvab, smírná oběť

θέλκτρον τό = θελκτήριον

θελξίμβροτος 2. lidí okouzlující, čarovný

θελξίνοος 2., θελξίφρων 2. okouzlující

θέλω = ἐθέλω

θέμεθλα τά, θεμέλια τά základy

θεμέλιον τό, θεμέλιος ὁ základ; adj. základní, nejhlubší

θεμελιῶ -οῦν základ položitì, upevnitì

θέμις -στος ἡ ustavení, právo, zvyk, mrav; θ. ἐστὶ jest dovoleno (právo, možno); řád,

zákon, daň, soud, soudní výrok

θεμιστεῖος 3. zákonitý, spravedlivý

θεμιστεύω -ειν právo (právní moc) vykonávatì, býti soudcem, souditi, věštbu pronášeti

θεμιστός 3. } zákonitý, právní,

θεμιτός 3. } dovolený

θεμῶ -οῦν uvéstì do pohybu, přinutiti

θέναρ -αρος τό dlaň

θέο (2. sg. ind. aor.) viz τίθημι

θεοβλαβής 2. bohem zasažený, pomatený

θεογεννής 2. božského původu

θεογονία (-ίη) ἡ božský původ, rodokmen bohů, zrození bohů

θεοδίδακτος 2. bohem poučený

θεόδητος 2. bohy postavený (založený)

θεοειδής 2. } bohům podobný

θεοείκελος 2. } (rovný)

θεόθεν od bohů (divinitus)

θεόκτιστος 2. } bohem založený

θεόκτιτος 2. } bohem založený

θεολόγος ὁ o bohu učící

θεόμαντις -εως ὁ věstec bohem osvícený

θεομαχία ἡ boj bohů

θεομάχος 2. s bohem (proti bohu) bojující

θεομαχῶ -εῖν proti bohu bojovatì

θεομῖσής 2. bohem nenáviděný

θεόπνευστος 2. bohem nadaný (osvícený, vdechnutý)

θεόπομπος 2. bohy sesílaný

θεοπροπίᾱ ἢ (ἰ -ίη) } božské
θεοπρόπιον τό } znamení
(zjevení, výrok), vnuknutí,
věštba

θεοπρόπος ὁ věštec, posel bohů,
prorok

θεός ὁ (ἡ) bůh, bohyně, bož-
stvo, boží vůle (osud)

θεοσέβεια ἡ bohabojnost, zbož-
nost

θεοσεβής 2. bohabojný, zbožný

θεοστυγής 2. bohem nenávidě-
ný, bohy nenávidějící

θεότης -ητος ἡ božství

θεουδής 2. zbožný, bohabojný

θεοφάνια τά zjevení boha, *jar-
ní slavnost v Delfech*

θεοφιλής 2. bohumilý, blažený

θεράπαινα (-αίνη) ἡ, θεραπαι-
νίς -ίδος ἡ služka

θεραπείᾱ ἡ } ποῦτα, služba,
θεράπευμα τό } služebnictvo,
ošetřování, zacházení, úpra-
va, vzdělání, péče, lichocení,
uctívání bohů

θεραπευτήρ -ῆρος ὁ } ošetřo-

θεραπευτής -οῦ ὁ } vatel,
sluha, druh, obstaravatel

θεραπευτικός 3. úslužný, ochot-
ný

θεραπευτός 3. zasluhující péče
(ošetření)

θεραπεύω -ειν sloužiti, býti po-
zorný (vlídný), uctívati, lichoc-
titi, pečovat, ošetřovat, lé-
čiti, dbáti, vzdělávat, pomá-
hati, obstarávat, cvičiti, na-
váděti

θεραπήη ἡ viz θεραπείᾱ

θεράπων -οντος ὁ služebník,
pomocník, druh, ctitel

θερείᾱ ἡ (θερείη) léto, období
letní

θερίζω -ειν léto trávit (meška-
ti), sklízeti, žít, řezati, ničiti

θερινός 3. letní

θερισμός ὁ žeň, doba žní, pole
k žatvě

θεριωτής -οῦ ὁ žnec

θέρμα = θέρμη

θερμαίνω -ειν ohřívati, roze-
hřívati, páliť; pas. rozehřáti
se, rozčiliti se

θερμασίᾱ ἡ ohřátí, teplo, horko

θέρμη ἡ teplo, horko, horký
pramen, horkost

θερμός 3. teplý, horký

θέρμος ὁ bob

θερμότης -ητος ἡ teplo, horko

θερμουργός 2. horkokrevný,
prudký, zbrklý

θέρω -ειν oteplovati

θέρομαι -εσθαι ohřát se, roz-
páliti se, shořeti

θέρος τό léto, žeň, úroda, setba,
horko

θερῶ -εῖν viz θέρομαι

θέσις -εως ἡ uložení, ustanove-
ní, poloha, tvrzení

θέσκελος 2. božský, divný,
bohem vnuknutý

θέσμιος 2. zákonitý; τὸ θ. zákon

θεσμοθέτης -ου ὁ zákonodárce,
dozorce nad zákony

θεσμοθετεῖον τό úřední budo-
va thesmothetů

θεσμός ὁ poloha, místo, řád, zá-
kon, právo, zvyk, rozkaz

θεσμοφορία τὰ slavnost setby
ku počtě Demetry v Athé-
nách

θεσμοφοριάζω -ειν slaviti thes-
moforie

θεσμοφόρος 2. zákony dávající,
zákonodárný

θεσμοφύλαξ -κος ὁ strážce zá-
konů

θεσπέσιος 3. božský, vznešený,
mocný, nevýslovný, skvělý,
prudký, ohromný, náramný

θεσπιδαής 2. hrozně plápolající

θεσπιέπεια ἢ božsky mluvící,
věštecká

θεσπίζω -ειν věštiti

θέσπις -ιος ὁ (ἦ) bohem nadše-
ný, božský, mocný

θέσπισμα τό výrok věštírny

θέσφατος 2. bohem určený
(usouzený); τὸ θ. věštba

θετός 3. posazený, adoptovaný

θέω -εἶν běžeti, spěchat, o zá-
vod běžeti, jeti; θ. περὶ ἑαυ-
τοῦ zápasiti o život

θεῶμαι viz θεάομαι

θεώρημα τό podívaná, divadlo

θεωρητικός 3. zkoumající, hlou-
bavý, teoretický

θεωρίᾱ (ἰ -ίη) ἢ pozorování,
dívání, účast na slavnosti,
zkoumání, vědecké poznání
(teorie); slavnost, divadlo,
slavnostní poselstvo

θεωρικός 3. k slavnosti (divad-
lu) příslušný; τὰ θ. peníze
divadelní; τὸ θ. pokladna
theorik, kterou spravovali
dozorci (οἱ ἐπὶ τὸ θ.)

θεωρίς -ίδος ἢ (sc. ναῦς) slav-
nostní lod' (s poselstvem na
Delos)

θεωρός ὁ divák, vyslanec, posel
boží, poutník; οἱ θ. dozorčí
úředníci v Mantineji

θεωρῶ -εἶν dívati se, přihlížeti,
pozorovati, býti divákem při
slavnosti, rozvažovati, zkou-
mati, posuzovati, rozuměti,
konati pouť (jako poutník),
býti vyslancem k slavnosti

θεώτερος 3. jen bohům vlastní
(určený)

θηγάνη ἢ brus

θήγω -ειν brousiti, ostřiti, roz-
ohniti, povzbuditi, popuditi

θηέομαι viz θεάομαι

θηητήρ -ῆρος viz θεατής -οῦ

θηητός viz θεατός

θήιον τό viz θεῖον (síra)

θηκαῖος 3. náhrobní, k hrobu
příslušný

θήκη ἢ schránka, skříňka,
hrob, rakev, pohřeb

θηλάζω -ειν ssáti, kojiti

θηλυδριᾱς -ου ὁ (ἰ -ίης) ženě
podobný, zženštilý

θηλύνω -ειν činiti měkkým
(zženštilým); pas. měknouti,
slábnouti, býti zženštilým

θηῆλυς 3. (2.) ženský, útlý, plod-
ný, občerstvující; τὸ θ. žen-
ské pohlaví (femininum),
ἢ θ. samice

θηλῶ -εἶν kvěsti, bujet

θημών -ῶνος ὁ hromada, kuπα
θήν jistě, snad přece, věru

θήομεν viz τίθημι

θήρ, θηρός ὁ zvíře, dravec, obluda, tvor, zvěř

θήρᾱ ἡ honba, lovení, usilování, (lovecká) kořist, past

θηρᾱτέος 3. schopný lovu (chycení, získání)

θηρᾱτικός 3. lovecký

θήρᾱτρον τό lovecké náčiní, síť, léčka

θήρειος 2. zvířecí, divošský, surový, týkající se zvěře (zvěřiny)

θηρευτής -οῦ ὁ lovící, lovu znalý, lovec

θηρευτικός 3. lovecký

θηρεύω -ειν loviti, uloviti, ukořistiti, usilovati, býti na honu, vábiti, lákati, opatrovati

θήρη viz θήρᾱ

θηρητήρ -ῆρος ὁ \ = θηρευτής
θηρήτωρ -ορος ὁ (lovec)

θηριομαχῶ -ειν s (dravou) zvěří bojovati

θηρίον τό zvíře, zvěř

θηριώδης 2. bohatý na zvěř, zvířecí, divoký

θηροβολῶ -εῖν střílet zvěř

θηρῶ -ᾶν viz θηρεύω

θής, θητός ὁ dělník, nádeník

θησαίατο viz θεάομαι

θησάμενος, θήσατο viz θάομαι

θησαυρίζω -ειν hromaditi, ukládati, uschovávat

θησαύρισμα τό zásoba

θησαυρισμός ὁ hromadění (zásob)

θησαυρός ὁ zásobárna, pokladnice, poklad, zásoba, kořist

θῆσθαι (*inf. praes.*) ssáti, dojiti (*viz i θάομαι*)

θητείᾱ ἡ služba dělnická (nádenická)

θητέρα = τῇ ἑτέρᾳ

θητεύω -ειν sloužiti (jako dělník, nádeník)

θητικός 3. nádenický

θίασος ὁ jásající dav, průvod, rej, sdružení, společnost

θιγγάνω -ειν dotýkati se, chopiti se, nabrati, účastniti se, uraziti

θίς -ίνος ὁ (ἡ) hromada, písek, pobřeží, písčina

θλάω -ᾶν rozmačkat, rozdrtit, rozlomit

θλίβω -ειν tlačit, tisknout, zúžiti, rozetřít, tísniti, soužiti

θλίψις -εως ἡ (*i* θλίψις) stísněnost, úzkost, útrapa, sklíčenost

θνᾶ- viz θνη-

θνήσκω -ειν (*i* θνήσκω) vydechnouti, umřít, býti mrtev (zbaven života), smrti propadnouti, zahynouti, zaniknouti

θνητογενής 2. smrtelný, smrtelného původu

θνητοειδής 2. smrtelné podstaty, pomíjející

θνητός 3. smrtelný, lidský

θοάζω -ειν rychle pohybovat, urychlit; *intr.* rychle spěchat, hnáti se; seděti (= θάσσειν)

θοῖμάτιον = τὸ ἱμάτιον

θοίνη ἡ (i θοίνᾱ, θοῖνα) hostina, požitek, rozkoš

θοινῶ -ᾶν hostiti, pohostiti

θολερός 3. zakalený, špinavý, bahnitý, nečistý

θόλος ἡ klenutí, okrouhlá budova s kopulovou střechou

θολῶ -οῦν kaliti, znepokojovati

θοός 3. spěšný, rychlý, hbitý, kvapný; ostrý

θόρε, θορεῖν viz θρώσκω

θορή ἡ mužské semeno

θόρνυμαι -σθαι } pářiti se
θορνύομαι -εσθαι }

θορός ὁ = θορή

θορυβάζομαι znepokojovati se; akt. nepokoje připravovati

θόρυβος ὁ hluk, řev, křik, zmatek, strach

θορυβῶ -εῖν hlučeti, hučeti, hlučně výskati (přisvědčovat), rozhlašovat, znepokojovat, v nepořádek uváděti, zastrášovat, děsiti, nevoli projevovati

θούριος 2. (i θοῦρις -ιδος, θοῦρος 2.) dorážející, prudký, bouřlivý

θοῶ -οῦν přiosřiti

θόωκος ὁ viz θᾶκος (sedadlo, sídlo)

θρᾶνίτης -ου ὁ veslař horní řady (θρᾶνος ὁ)

θράσος τό = θάρσος (odvaha, drzost)

θράσσω -ειν (i -ττω) znepokojovati

θρασυκάρδιος ὁ zmužilého srdce

θρασυμένων 2. vytrvalý, neohrožený, krkolomný

θρασύνω -ειν povzbuzovati; intr. (med.) býti beze strachu (odvážný), vzdorovati

θρασύπονος 2. směle bojující

θρασύς 3. smělý, odvážný, drzý

θρασυστομῶ -εῖν drze mluvit

θρασύτης -ητος ἡ odvážlivost, drzost

θράττω -ειν = θράσσω

θραύω -ειν zlomiti, roztržiti, uraziti

θρέμμα τό chovanec, dítě, plémě, dobytče, mládě, obluda

θρέξας, θρέξασκον viz τρέχω

θρέομαι -εἶσθαι vzdech (nářky) vydávati, z hluboka vydechovati

θρεπτήρια τά výživa, výchovné

θρεπτικός 3. výživy se týkající

θρέπτρον τό výživa, výchovné

θρεῦμαι viz θρέομαι

θρέψα viz τρέφω

θρήνος ὁ nářek, kvílení, žalozpěv

θρήνυς -υος ὁ stolička, podnož, lavice veslařů

θρηνῶ -εῖν kvíleti, nařikati, oplakávati

θρηνώδης 2. plačtivý, lkavý

θρησκειᾶ ἡ náboženské ustanovení (obřad), náboženství

θρησκέύω -ειν bohoslužbu zaváděti (zachovávat, vykonávat)

θρησκηίη ἡ = θρησκειᾶ

θρήσκος 2. bohabojný, zbožný

θριαμβεύω -ειν slaviti triumf

θρίαμβος ὁ slavnostní píseň
(průvod), triumf

θριγκός ὁ římsa, okraj zdi,
cimbuří

θριγκῶ -οῦν opatřiti zídκου
(římsou), vroubiti, ukončiti

θριῖδαξ -κος ἡ locika, salát (lo-
cikový)

θρίξ, τριχός ἡ vlas, kadeř, hří-
va, vous, srst

θρόμβος ὁ ssedlina, usazenina,
chuchval, krůpěj

θρομβώδης 2. chuchvalovitý

θρόνα τά vyšívaná kvítka, vy-
šívání

θρόνος ὁ stolec, křeslo, sedad-
lo, trůn, vláda, sídlo, moc

θρόνωσις -εως ἡ nastolení,
uvedení

θρόος ὁ } volání, křik,

θροῦς ὁ } reptání, pověst

θροῶ -εῖν vydávati zvuk, kři-
četi, volati, vysloviti, ozna-
movati, vypravovati; pas.
báti se, býti ustrašen

θροῦλίσσω -ειν (ἰ θρουλλίσσω)
naraziti, rozbít

θροῦλῶ -εῖν přetřásati, mnoho
mluviti (o něčem τί), roz-
hlásiti

θρούον τό rákosí, sítina

θρουπτικός 3. křehký, rozmazle-
ný, zženštilý

θρούπτω -ειν měkčiti, rozmaz-
liti, rozetřít; táti, hýřiti,
upejpati se

θρώσσω -ειν skákati, spěchat,
přiskočiti, dorážeti, vyskočiti,
vraziti

θρωσμός ὁ pahorek, návrší

θυγάτηρ -τρός ἡ dcera, obyva-
telka (občanka)

θυγατριδῆ ἡ vnučka

θυγατριδέος ὁ (ἰ -δοῦς) vnuk

θυγάτριον τό dceruška

θύελλα ἡ vichřice, bouře, zuře-
ní, dutí

θυήεις 3. vonící, plný obětí
(kadidla atd.)

θυηλή ἡ oběť (zvl. zápalná)

θυῖα, θυῖας -άδος ἡ bakchant-
ka

θύϊνος 3. cedrový, citrový

θύλακος ὁ } měch, pytel,

θυλάκιον τό } měšec

θῦμα τό oběť (zápalná), obětní
dar

θῦμαίνω -ειν hněvati se

θῦμαλγής 2. srdcem pronikající,
bolestný

θῦμαρής 2. (ἀρέσκω) srdci la-
hodný, rozmilý, příjemný

θῦμάρομος 3. vítaný, srdci
milý

θυμέλη ἡ obětiště, oltář v di-
vadle, jeviště, lešení, zed'

θυμηγερῶ -εῖν přijíti k sobě,
zotaviti se

θυμηδής 2.

θυμήρης 2.

(= θυμάρης) } lahodný,

rozkošný

θυμίᾱμα τό kadidlo, oběť, oltář

pro zápalné oběti

θυμιᾱτήριον τό kadidelnice

θυμίημα = θυμίᾱμα

θυμητήριον = θυμιᾱτήριον

θυμικός 3. vášnivý, prudký

θῦμιω -ᾱν kadidlo za oběť pá-
liti, zápalnou oběť vzdáti

θυμοβόρος 2. (βιβρώσκω) srdce
hubící

θυμοδακής 2. (δάκνω) v srdci
hlodající

θυμοειδής 2. srdnatý, prudký,
hněvivý

θυμολέων -οντος lvího srdce

θυμομαχῶ -εῖν prudce bojo-
vati, hněvati se na někoho
(τινί)

θυμοραιστής -οῦ ὁ život (duši)
ubíjející (ničící)

θυμός ὁ dech, duch, život, du-
še, síla, srdce, mysl, zmuži-
lost, nitro, vášně, touha, žá-
dost, vůle, úmysl, myšlenka,
chuť

θυμοφθόρος 2. život ničící,
smrt přinášející, dušemorný

θυμοφθορῶ -εῖν v srdci se sou-
žiti

θυμῶ -οῦν (*i med.*) hněvati
(se); horšiti se, rozhorliti se,
hněvem zuřiti

θυμώδης 2. = θυμοειδής

θύννος ὁ tuňák

θύνω -ειν zuřiti, valiti se, řítiti
se, kvapiti

θυόεις 3. vonný

θύον τό thuje, cedr, citrový
strom

θύος ὁ kadidlo, oběť (zápalná)

θυοσκόος ὁ oběti přihlížející,
obětí znalý

θύρᾱ ἡ dveře, vchod, dům, pa-
lác, královský stan, brána,
práh, dvůr, deska

θύρᾱζε ke dveřím, ze dveří,
ven

θύρᾱθεν venku, zvenčí

θυραῖος 3. u dveří, venku,
vzdálený, cizí

θύρᾱσι venku, za hranicemi

θυραυλῶ -εῖν venku meškati
(prodlévati, ležeti)

θυραωρός ὁ hlídač dveří, vrát-
ný

θυρεός ὁ dveřní kámen, (dlou-
hý) štít (scutum)

θύρετρα τὰ křídla dveří

θύρη viz θύρᾱ

θύρηθι, θύρησι, θύρηφι viz
θύρασι

θυρίς -ίδος ἡ dvířka, okno

θύρσος ὁ thyrsos, tyč bakchic-
ká (*ověnčená révou a břečta-*
nem)

θυρῶ -οῦν dveřmi (brankou)
opatřiti

θύρωμα τό dveře, křídla (dveř-
ní), části dveří

θυρών -ῶνος ὁ předsíň, chodba

θυραωρός ὁ hlídač, vrátný

θυσανόεις 3. s bohatým třepe-
ním (třásněmi)

θύσανος ὁ třepení, třásně

θυσανωτός 3. = θυσανόεις

θύσθλα τὰ posvátné náčiní
(hole, pochodně atd.)

θυσίᾱ (*i -ίη*) obětování, obřad,
oběť, slavnost, hody

θυσιαστήριον τό obětní oltář,
oběť

θύσιμος 2. obětní

θυσσανόεσσα (*femin.*) viz θυ-
σανόεις

θυστάς -άδος obětní

θυτήρ -ῆρος ὁ kněz obětující

θυῶ -οῦν kadidlem okuřovati;
 τεθυωμένος 3. (*part. perf.*)
 libovonný
 θύω -ειν douti, dýmati, zuřiti,
 bouřiti, prudce se pohybova-
 ti, spěchati; obětovati, k obě-
 ti zabíjeti (porážeti)
 θυώδης 2. vonný
 θύωμα τό kadidlo
 θωή ἡ pokuta, trest
 θῶκος ὁ (= θᾶκος) sedadlo,
 sídlo, porada
 θωκῶ -εῖν (= θακῶ -εῖν) síd-
 liti, seděti
 θωμα- viz θαυμα-
 θῶμιγξ -γος ὁ tkanice, provaz,
 tětiva
 θωπεῖα = θώπευμα
 θωπεύω -ειν lichotiti, chlácho-
 liti, podváděti

θώπευμα τό lichocení, věc li-
 chotící
 θωρακίζω -ειν brněním opatři-
 ti, ozbrojiti
 θωρακοποιός ὁ výrobce brnění,
 zbrojír
 θωρακοφόρος 2. (θωρηκοφό-
 ρος) brněním oděný
 θῶραξ -ᾶκος ὁ brnění, ochran-
 ná zbroj, trup
 θωρηκτής -οῦ ὁ těžkoodězec,
 brněním oděný
 θῶρηξ ὁ = θῶραξ
 θωρήσσω -ειν zbrojiti, oblékati
 zbroj; *med.* zbrojiti se, chys-
 tati se
 θῶς -ώος ὁ šakal
 θωυμα- = θαυμα-
 θούσσω -ειν hlasitě křičeti, vo-
 lati, úpěti
 θῶψ -πός ὁ lichotník

I

I ι (ἰῶτα) i

ι' = 10

ἰᾶ ἡ zvuk, hlas, křik

ἱα, ἱῆς jedna, jediná

ἱά τά střely, šípy

ἱαίνω -ειν rozechřívati, rozpalo-
 vati, rozpouštěti, rozveseliti,
 obměkčiti, okřáti, potěšiti

ἱακάζω -ειν jásati, výskati

ἱακος ὁ jásání, výskot (*bak-*
chický), nářek

ἱακῶ -εῖν viz ἱακάζω -ειν

ἱάλλω -ειν posílati, vypouštěti,
 vztahovati, vložit, připojiti,
 zahrnouti

ἱᾶμα τό léčení, lék, uzdravení

ἱαμβειογράφος ὁ básník iam-
 bů, pomlouvač

ἱαμβεῖον τό iambický verš (*bá-*
seň)

ἱαμβιάζω -ειν (*i* ἱαμβίζω) v
 iambech mluvit, vysmívati
 se, tupiti

ἱαμβος ὁ stopa veršová (⏏ —),
 báseň hanlivá

ἰαμβοφάγος ὁ polykač iambů
(o špatném přednášeči)

ἰάπτω -ειν vrhati, zasáhnouti,
zraniti, tupiti, reje taneční
prováděti

ἰάσιμος 2. vylečitelný

ἰᾱσις -εως ἡ léčení, uzdravení,
odpuštění

ἰασπις -ιδος ἡ jaspis, zelený
drahokam

ἰαστί po ionsku

ἰᾱτήρ -ῆρος ὁ lékař (= ἰα-
ρός)

ἰᾱτορία ἡ lékařství

ἰᾱτός 3. lečitelný, hojivý

ἰᾱτρεία ἡ léčení

ἰᾱτρεῖον τό obydlí lékaře, ne-
mocnice

ἰᾱτρευμα τό lék, podpora, po-
sila

ἰᾱτρεύω -ειν býti lékařem, lé-
čiti; pas. uzdraviti se

ἰᾱτρικός 3. lékařský; ἡ ἰ. lé-
kařské umění

ἰᾱτρός ὁ lékař, záchránce

ἰαύω -ειν noc ztráviti, odpočí-
vati, na loži dlíti, spáti

ἰαχή ἡ křik, volání, úpění,
vzlykot, výskot, jásoť

ἰάχω -ειν (ἰ ἰαχῶ -εῖν) hlasitě
křičeti (zaznívati), volati, já-
sati, kvíleti, úpěti, duněti,
praskati (v ohni), syčeti (o
kalení železa)

ἰβις -ιος (ἰ -εως, -ιδος) ἡ ibis

ἰγνύᾱ (ἰγνύῃ, ἰγνύς) ἡ podko-
lení (poples)

ἰδ', ἰδέ, ἰδε hle (viz εἶδον,
ὄρω); = ἡδέ

ἰδα ἡ viz ἰδη

ἰδέᾱ ἡ (ἰδέη) podoba, postava,
způsob, podstata, mínění,
pravzor (idea), ozdoba bás-
nická (výraz)

ἰδεῖν, ἰδέειν, ἰδεσκον (= εἶδον)
viz ὄρω -ᾶν

ἰδέω viz οἶδα

ἰδη ἡ lesnaté pohoří; ἰ. ναυπη-
γῆσιμος dříví ke stavbě lodí

ἰδηαι viz ὄρω (εἶδον)

ἰδιοβουλῶ -εῖν (ἰ -βουλεύω)
jednati podle vlastního roz-
hodnutí

ἴδιος 3. vlastní, osobní, soukro-
mý (privatus), zvláštní, roz-
dílný, rozličný; τὰ ἴ. soukro-
mé záležitosti; ἰδίᾳ osobně,
soukromě, zvláště, z vlastní-
ho popudu

ἰδιότης -ητος ἡ zvláštnost

ἰδιοτρόφος 2. jednotlivě živící
(udržující), zvláštním způso-
bem se živící

ἰδιῶ -οῦν (ἰ med.) přisvojiti si

ἰδίω -ειν potiti se

ἰδιωτεύω -ειν žíti jako sou-
kromník (v ústraní), býti ne-
vědomý (bez vážnosti)

ἰδιώτης -ου ὁ soukromník, pro-
stý člověk (vojín), neznalý
(laik), nevědomec

ἰδιωτικός 3. soukromý, jednot-
livý, obyčejný, prostý, ne-
dbalý, nevzdělaný, nevědo-
mý, neobratný

ἰδμεν, ἰδμεναι viz οἶδα

ἰδνοῦμαι -οῦσθαι křiviti se,
svinouti se, prohnouti se

ἰδοίαιτο (= ἰδοιντο) | viz ὄρω
ἴδον (= εἶδον) } (εἶδον)

ἰδοῦ (vl. ἰδοῦ, *imperat.* od εἶδον) hle

ἰδορεῖη ἡ zkušenost, zběhlost

ἰδορις 2. -ιος znalý, zběhlý, zkušený

ἰδοῦμα τό založení, stavba, obydlí (boha), socha

ἰδοῦω -ειν posaditi, usaditi, založiti, ustanoviti, vystavěti, zasvětit; *pas.* býti založen, usaditi se, klidně seděti, zdržovati se, býti položen

ἰδοῶ -οῦν potiti se (vypotiti)

ἰδρώς -ῶτος ὁ pot

ἰδυῖα (= εἰδυῖα) viz οἶδα (znalá, rozvážná, bystrá)

ἴδω, ἴδωμι viz ὄρω (εἶδον)

ἴεμαι -σθαι (= ἴεμαι, ἴημι) spěchati, jíti

ἴεμαι *med. a pas.* od ἴημι

ἴειν, ἰεῖς, ἰέμεναι, ἴεν viz ἴημι

ἴεν, ἰεῖη viz εἶμι

ἰέραξ -ἄκος jestřáb, krahujec

ἰερᾱτεῖᾱ ἡ } kněžství,

ἰερᾱτευμα τό } kněžský úřad

ἰερᾱτεύω -ειν býti knězem

ἰέρεια ἡ (i ἰέρα, ἰερεῖη) kněžka

ἰερεῖον τό obětní zvíře, dobytek, žertva

ἰερεύς -έως ὁ kněz

ἰερεύω -ειν obětovati, porážeti

ἰερέη ἡ = ἰέρεια

ἰερέιον τό = ἰερεῖον

ἰερία ἡ = ἰέρεια

ἰερόθυτος 2. bohu obětovaný (posvěcený)

ἰερομηνίᾱ ἡ } slavnostní

ἰερομήνια τά } měsíc (doba),
měsíční slavnost

ἱερομνήμων -ονος ὁ (i -μνᾱ-μων) dozorce bohoslužby, vyslanec amfiktyonie, nejvyšší úředník (v Byzantiu)

ἱερόν τό dar obětní, dobytče, oběť, chrám, svatyně, věštírna, služba chrámová, náboženství, mystérie

ἱεροποιός ὁ dozorce obětní

ἱεροποιῶ -εῖν oběť konati

ἱεροπρεπής 2. svatému příslušný, ctihodný

ἱερός 3. čerstvý, statný, mocný, ohromný; božský, nebeský, posvátný, skvělý, neporušitelný (sacrosanctus)

ἱεροσῦλίᾱ ἡ vyloupení chrámu

ἱερόσῦλος ὁ lupič chrámový

ἱεροσῦλῶ -εῖν chrámy (svatyně) vylupovati

ἱεουργία ἡ (i -γίη) bohoslužba, obětování, výkon posvátný (auspicia)

ἱεουργῶ -εῖν vykonávati obřady (oběti atd.)

ἱεροφάντης -ου ὁ vrchní kněz, velekněz (*fem.* ἱερόφαντις ἡ)

ἱερῶ -οῦν posvětit, zasvětit

ἱερῶμαι -ᾶσθαι býti knězem (kněžkou)

ἱερωσύνη ἡ kněžský úřad, kněžství

ἰζάνω -ειν usaditi; *intr.* usedati, seděti

ἰζω -ειν vybízím usednouti; *med.* sedati si, usednouti, zasediti

ἰή ἡ = ἰᾱ (zvuk)

ἰή *výraz bolesti* (ach, běda)

ἥλιος 3. žalostný, bolestný; pomocník v nouzi (podle jiných: lukostřelný)

ἥμα τό = ἥμα τό

ἥμι -έναι vysílati, posílati, vrhnouti, stříleti (prostřeliti), vylévati, valiti, prolévati, spustiti, vložit, strčiti, vnuknouti, vzbuditi, uložit, seslati, mířiti, vydati (zvuk), rychle pohybovati; med. hnáti se, spěchati, letěti, obracet se, dychtiti, toužiti

ἥσις, ἥτης, ἥτος, ἥτικος viz ἥ-

ἥγενής 2. (ἥ γαιγενής) pravého rodu, pravý, urozený, vrozený, přirozený

ἥειαν, ἥέως viz εὐθύς

ἥι (vl. imperat. od εἶμι) nuže (jdi)

ἥμα τό chůze, krok, pohyb

ἥύ (neutr.) viz ἥύς 3.

ἥύθριξ -τριχος ὁ (ἥ) s neupravenými vlasy, prostovlasý

ἥυμαχίη ἥ (ἥ -χίᾱ) otevřený boj, bitva muže proti muži

ἥύντατα nejsprávněji, nejspravedlivěji

ἥύνω -ειν (= εὐύνω) rovnati, řídit, zamířiti, měřiti, vésti

ἥυπτίων -ωνος ὁ (ἥ) přímo letící

ἥύς 3. (= εὐθύς) přímo, pravý, spravedlivý

ἥύς -ύος ἥ přímý, přímý směr, podnik, útok, záměr, úsilí

ἥύω -ειν přímo hnáti (se vrhati), dorážeti, zamířiti, pokročiti, chystati se, hodlati

ἥανός 3. dostatečný, způsobilý, zběhlý, schopný, platný, znamenitý, spokojený, mocný, dosti

ἥανότης -ητος ἥ zdatnost, dostatečnost

ἥανῶ -οῦν schopným činiti

ἥᾶνω -ειν přicházeti, zasáhnouti, doléhati, pronikati

ἥελος 3. (εἥελος) podobný, rovný

ἥεσίᾱ ἥ prosba o pomoc (ochranu)

ἥέσιος 3. prosebný, o pomoc prosící

ἥετείᾱ ἥ }
ἥέτευμα τό } = ἥεσίᾱ

ἥετεύω -ειν vroucně prositi, zapřisahati, býti prosebníkem

ἥετηρίᾱ (-ίη) ἥ ratolest prosebná, úpěnlivá prosba

ἥετης -ἥτος ὁ, ἥ }
ἥετηριος 3. } = ἥεσίᾱ
(o pomoc, ochranu) prosící

ἥέτης -ου ὁ prosebník, chránělec, vroucně prosící

ἥετήσιος 3. viz ἥετηριος; Ζεύς ἥ. Ζ. ochránce prosících

ἥέτις -ιδος ἥ (fem. k ἥέτης) prosebnice

ἥηαι (= ἥη) viz ἥνοῦμαι

ἥμάς -άδος ἥ vlhkost, vlaha, mastnota

ἥμενος 2. příznivý, vítaný

ἥνοῦμαι -εἶσθαι ubírat se, dostat se, přijíti, dojít, přispěti, utéci se, dosáhnouti, snažně prositi, příslušet, náležeti

ἵκρια τά žebra, trámy (lodní),
paluba, stěžeň, lešení
ἱκτήρ -ῆρος ο pomoc prosící
ἱκτήριος 3. prosebný (= ἱκετή-
ριος)
ἱκτῖνος ὁ luňák
ἵκω -ειν dojítí, přijítí, pronika-
ti, zastihovati, doléhati, stou-
pati (viz i ἱκνοῦμαι)
ἱλαδόν adv. v tlupách, hromad-
ně, davem
ἱλαος 2. (ī) jasný, milostivý, la-
skavý, dobrotivý
ἱλαρός 3. jasný, veselý (hilaris)
ἱλαρότης -ητος ἡ veselost
ἱλάσκομαι -εσθαι usmiřovati,
udobřiti, nakloniti si
ἱλασμός ὁ usmíření
ἱλαστήριον τό smírný prostře-
dek, smírná oběť
ἵλεως 2. (ī) viz ἵλαος
ἵλη ἡ hromada, zástup, množ-
ství, tlupa, četa
ἱλήκω -ειν (ī) | býti milostiv,
ἵλημι -ναι (ī) | slitovati se
ἱλιγγιῶ -ᾶν míti závrať, trpěti
závratí, potáceti se
ἱλιγγος ὁ závrať
ἱλλάς -άδος ἡ provaz, smyčka
ἵλλω -ειν točiti, vinouti, vále-
ti, uzavřítí; obracet se
ἵλϋς -ϋος (-ύος) ὁ bahno, bláto
ἵλωμαι -ᾶσθαι = ἱλάσκομαι
ἱμάντινος 3. z (kožených) ře-
menů
ἱμάς -άντος ὁ řemen, otěž,
oprať, opasek
ἱμάσθλη ἡ bič
ἱμάσσω -ειν šlehati, mrskati,
práskati (bičem)

ἱματίζω -ειν (ī) oblékati
ἱματιδάριον τό (ī) (zdrobnělé)
= ἱμάτιον
ἱμάτιον τό (ī) šat, oděv, plášť,
pokrývka, plátěný pytlík
ἱματισμός ὁ (ī) oblek, oblékání
ἱμείρω -ειν (ī) toužiti, dychtiti,
bažiti
ἱμεράμπυξ -κος (ī) s půvabnou
čelenkou
ἱμερόεις 3. (ī) touhu vzbuzující,
půvabný, rozkošný, toužebný
ἱμερος ὁ (ī) touha, žádost, lás-
ka, půvab
ἱμερόφωνος 2. (ī) libohlasý
ἱμερτός 3. (ī) toužebně žádaný,
líbezný
ἵνα kde, kam, kdy; aby; ἵνα τί
proč, k čemu
ἰνδάλλομαι -εσθαι zjeviti se,
zdáti se, připodobniti se, do-
mýšleti se, oddávati se klam-
ným představám
ἰνίον τό týl, vaz, šíje
ἱξαλος ὁ skákající, mrštný
ἱξον (aor.) viz ἵκω
ἱξός ὁ ptačí lep
ἱξύς -ύος ἡ slabiny
ἱοδνεφής 2. fialkově tmavý
ἱοδόκος 2. (δέχομαι) střely při-
jímající (obsahující)
ἱοειδής 2. | fialkově zbarvený,
ἱόεις 3. | tmavý
ἱομεν (= ἱωμεν) viz εἶμι
ἱόμωρος 2. znalý střel, proslu-
lý střelami (potupné označení
Argejů „rekové hubou“)
ἶον τό fialka (viola)
ἰονθάς -άδος huňatý

ἵπλοκος 2. (ἵπλόκαμος) s ka-
deřemi jako fialky (vonnými,
tmavými)
ἵος ὁ šíp, střela; šťáva, jed; rez
ἴος 3. jeden, jediný, týž
ἱοστέφανος 2. fialkami věnčený
ἰότης -ητος ἡ žádost, přání,
vůle, rozkaz, popud
ἰοῦ (ἰού) výraz bolesti (ach,
běda) i radosti (hejsa)
ἰουδαῖζω -ειν žiti podle Židů
ἰουδαϊσμός ὁ židovství
ἰουλος ὁ chmýří
ἰοχάιρα ἡ střely hustě vysíla-
jící (sypající), „střelkyně ší-
pů“
ἵπνος ὁ pec
ἵππαγρέτης -ου ὁ vůdce spart-
ské jízdy (tělesné strážce)
ἵππαγωγός 2. koně převážející
(lodi)
ἵπάζομαι -εσθαι řídit koně,
jezdit na koni
ἵππαρμωστής -οῦ ὁ velitel jízdy
(= ἵππαρχος)
ἵππαρχία ἡ pluk jízdy, hod-
nost hipparcha
ἵππαρχος ὁ velitel jízdy
ἵππαρχῶ -ειν veleť jízdy
ἵππας -άδος ἡ jezdecký; ἱ. στο-
λή jezdecký kabát
ἵππασία ἡ jízda, ježdění, umě-
ní jezdecké
ἵππάσιμος 2. pro jízdu (na koni)
vhodný
ἵππειᾶ ἡ jízda, ježdění, jez-
dectvo
ἵππειος 3. koňský (= ἵππικός)
ἵππεύς -έως ὁ bojovník na voze,
jezdec (o závod), vozataj

ἵππεύω -ειν jezdit na koni,
sloužiti na vojně jako jezdec,
býti jezdcem
ἵππηλάσιος 2. sjízdný; ἱ. ὁδός
cesta pro vozy
ἵππηλάτα ὁ (ἱ -λάτης) obratný
jezdec, jezdecký
ἵππήλατος 2. sjízdný, vhodný
k jízdě
ἵππημολγός ὁ (ἁμέλγω) dojič
kobyl
ἵππικός 3. koňský, jízdní, taže-
ný koňmi, zabývající se koň-
mi, jezdecký, zběhlý v jízdě
na koni, znalec koní; ἡ ἱ. jez-
dectví, jízda, τὸ ἱ. spřežení
koní, jezdecko
ἵππιος 3. bohatý koňmi, milov-
ník koní
ἵππιοχαίτης -ου z koňské hřivy
(sc. chochol λόφος)
ἵππιοχάρμης -ου ὁ milující ko-
ně, statný jezdec (bojovník
na voze)
ἵπποβότης -ου pěstitel koní,
statkář
ἵππόβοτος 2. koním (k pastvě)
vhodný, koně živící
ἵππόδαμος 2. koně krotící, stat-
ný jezdec
ἵππόδασυς 3. s hustými žíněmi
ἵπποδέτης -ου koně poutající
ἵπποδίνητος 2. na konci se pro-
hánějící
ἵπποδρομία ἡ závod na koních,
dostihy
ἵππόδρομος ὁ jízdní (závodní)
dráha (pro koňské závody)
ἵπποδρόμος ὁ rychlý jezdec
ἵππόθεν z koně ven

ἵπποκέλευθος 2. koně pobádající, jízdní bojovník, koňmo cestující

ἵππόκομος 2. (κόμη) žíněný, s žíněným chocholem

ἵπποκόμος ὁ (κομῶ -εἶν) čeledín u koní, koňák

ἵπποκορυστής -οῦ ὁ jízdní bojovník (sc. na voze válečném)

ἵπποκρατῶ -εἶν míti převahu v jízdě; pas. podléhati jízdou

ἵππομανής 2. koňmi proježděný, hemžící se koňmi, koně štvoucí; τὸ ἱ. rostlina, sliz

ἵππομαχίᾱ ἡ jezdecký boj

ἵππόμαχος 2. na voze (koňmo) bojující

ἵππομαχῶ -εἶν na koni (proti jízdě) bojovati

ἵππονῶμας -ου ὁ koně řídící (pasoucí)

ἵπποπείρης -ου ὁ znalec koní

ἵπποπόλος 2. s koňmi zacházející, koně ošetřující

ἵππος ὁ (ἡ) kůň, oř, spřežení, vůz, jezdecktvo (ἡ ἵππος, οἱ ἵπποι)

ἵπποσύνη ἡ umění jezdecké, jízda na voze válečném, jezdecktvo

ἵππότης ὁ } dobrý jezdec,

ἵππότης ὁ } bojovník na voze, řidič koní (vozu)

ἵπποτοξότης -ου ὁ jízdní lučištník

ἵπποτροφίᾱ ἡ chov koní

ἵπποτρόφος 2. chovající (pěstující) koně

ἵπποτροφῶ -εἶν chovati koně

ἵππουρις (jen nom. a ak. -ιν) žíněný, žíněmi opatřený

ἵπποφόρβιον τό pastva pro koně, stádo koní, stáj

ἵπποχάρμης viz ἵππιοχάρμης

ἵπτομαι -εσθαι zasáhnouti, postihnouti, trestati, bítí, krotiti

ἱρ- viz ἱερ-

ἱρήν -ένος ὁ spartský jinoch (asi 20 let); viz též εἰρήν

ἱρηξ -κος ὁ jestřáb, sokol; viz též ἱέραξ

ἱρις -ιδος ἡ duha

ἱρόν, ἱρός, ἱρῶμαι (ἱ) a pod. viz ἱερ-

ἱς, ἱνός ἡ sval, síla

ἱσάγγελος 2. rovný andělům

ἱσάζω -ειν vyrovnávati, přirovnávati; med. rovnati se

ἴσαν = ἦσαν (ἦσαν) od εἶμι; = ἦδσαν od οἶδα

ἱσάριθμος 2. počtem rovný

ἱσηγορίᾱ ἡ (ἱ -ρίη) volnost slova (projevu), občanská svoboda, rovnoprávnost

ἴσθμιον τό náhrdelník

ἴσθμός ὁ šíje

ἴσθμώδης 2. zúžený, na šíji ležící, šíji podobný

ἴσχω -ειν praviti, vypravovati (ἐνέπω, insece); = εἶσχω přirovnávati, připodobňovati, podle podobnosti usuzovati (μίνιτι), shledávati podobným

ἰσοδίαίτος 2. ve způsobu života rovný

ἰσόθεος 2. bohorovný

ἰσοκίνδυνος 2. schopný čeliti nebezpečí

ἰσοκρατής 2. v moci rovný
 ἰσοκρατία ἢ rovnost práv a moci (demokracie)
 ἰσομέτρητος 2. stejně vyměřený, v míře a váze rovný
 ἰσομέτωπος 2. v rovné čáře s někým
 ἰσομοιρία ἢ stejný podíl, rovnost
 ἰσόμοιρος 2. mající stejný podíl, rovnoprávný
 ἰσομοιρῶ -εἶν míti stejný podíl (stejná práva), rozdělit si stejně moc
 ἰσόμορος 2. rovný osudem (stavem)
 ἰσονομία ἢ (ἰ -μίνη) rovnoprávnost
 ἰσονομικός 3. v rovnoprávnosti (demokracii) žijící
 ἰσονομοῦμαι -εἶσθαι řídit se stejnými právy
 ἰσοπαλῆς 2. v boji (k boji) rovný
 ἰσόπεδον τό rovná půda, rovina
 ἰσόπεδος 2. stejně rovný (vysoký)
 ἰσοπλατής 2. šířkou rovný
 ἰσόπλευρος 2. rovnostanný
 ἰσοπληθής 2. množstvím (počtem) rovný
 ἰσορροπία ἢ rovnováha
 ἰσόρροπος 2. v rovnováze, přiměřený, nerozhodný
 ἴσος 3. (ἰ ἴσος 3.) stejný, rovný, rovnou měrou, příslušný, náležitý, stejně oprávněný, spravedlivý, stejnoměrně; ἢ ἴ., τὸ ἴ., τὰ ἴ. rovnost, rovnováha, stejný podíl (stupeň), právo

ἰσοσκελῆς 2. se stejnými stehny (= rameny), rovný (beze zbytku při dělení), sudý
 ἰσοτέλεια ἢ rovnost (daňová), rovnoprávnost (u metoiků)
 ἰσοτέλεστος 2. všechno vyrovnávající, všem společný
 ἰσότης -ητος ἢ rovnost, rovnost, spravedlnost
 ἰσότημος 2. stejný v počtech, stejně vážený, stejné ceny, stejný
 ἰσοφαρίζω -ειν vyrovnati se někomu něčím (τί)
 ἰσοφόρος 2. stejně silný
 ἰσοχειλῆς 2. s okrajem rovný, na povrchu plynoucí
 ἰσόψηφος 2. se stejným hlasovacím právem
 ἰσόψυχος 2. stejně smýšlející
 ἴσσαν, ἴσσασι viz οἶδα
 ἰστάνω -ειν viz ἴστημι
 ἰστέον (οἶδα) jest nutno věděti (poznati)
 ἴστημι -άναι stavěti, postaviti, zdvihnouti, způsobiti, zastaviti, klásti, vážiti, seřaditi, ustanoviti, pořádati, vzbuditi, zadržeti; med. (pas.) postaviti si, státi (pevně), stavěti se, přistupovati, povstati, nastávati, začínati, zastaviti se, uvažnouti, strměti, stoupati, zdvihati se, ustat, dostati se, vžeti
 ἰστίνη ἢ = ἑστία (ohniště, krb)
 ἰστιητόριον τό (viz ἑστιατήριον) dům pohostinství, jídelna
 ἰστίον τό plachta lodní
 ἰστιῶ -ᾶν = ἑστιῶ -ᾶν (hostiti)

ἰστοδόκη ἡ vidlice stěžňové (do nichž se položil stěžeň při sklonění)

ἰστοπέδη ἡ podstavec stěžňový

ἰστορίᾱ (-ίη) ἡ pátrání, zpráva, výklad, poznání, věda, vypravování, dějepis

ἱστορικός 3. výpravný, dějepisný, zběhlý ve vypravování; ὁ ἱ. dějepisec

ἱστορῶ -εῖν pátrati, vyzvídati, dovídati se, poznávat, navštěvovati, vypravovati

ἱστός ὁ stěžeň, stožár; stav tkalcovský, osnova, tkanina

ἱστοργῶ -εῖν tkáti, u stavu pracovati

ἱστῶ -ᾶν = ἱστημι

ἱστω = ἱστασο (*imperat. a imperf. 2. sg. od ἱστημι*)

ἱστωρ -ορος ὁ (ἡ) znalý, znalec, rozhodčí

ἱσχαλέος 3. (= ἱσχνός) suchý, usušený, vysušený

ἱσχάνω -ειν (*i* ἱσχανῶ -ᾶν) zadržovati, zastavovati; *med.* zdržovati se, meškati; *intr.* hnáti se, dychtiti

ἱσχίον τό kyčel, bok

ἱσχναίνω -ειν vysušiti, oslabiti, pokořiti, hubeným činiti

ἱσχνός 3. suchý, hubený, vyzáblý

ἱσχνόφωνος 2. slabého hlasu; *viz i násl.*

ἱσχόφωνος 2. zajímavý, koktavý

ἱσχυρίζομαι -εσθαι síliti, usilovati, namáhati se, v mínění setrvati, jistě tvrditi

ἱσχυρός 3. silný, mocný, pevný, tuhý, prudký, přísný, krutý, jistý, bezpečný, pádný; *adv.* přísně, mocně, horlivě

ἱσχύς -ύος ἡ síla, pevnost, moc, vytrvalost; moc vojenská

ἱσχύω -ειν míti sílu, nabýti síl, býti silný (mocný), vzmáhati se

ἱσχω -ειν (= ἔχω) držeti, zadržovati; *med.* zdržeti se, krotiti se, míti (se); obracet, řídit

ἱσῶ -οῦν vyrovnati; *pas.* rovnati se

ἱσως snad, právě, po právu, asi, pravděpodobně

ἱταμός 3. neohrožený, smělý, drzý

ἱτέη (*i* ἱτίη, ἱτέα) ἡ vrba

ἱτέϊνος 3. vrbový

ἱτέον (*i* ἱτητέον) jest nutno jíti (*εἴμι*)

ἱτης -ου neohrožený, odvážný, drzý

ἱττω (*boiot.*) = ἱστω (*οἶδα*)

ἱτυς -υος ἡ okraj kola (štítu), loukoť, kolo, štít

ἱτω (*imperat. εἴμι*) pryč

ἱϋγή ἡ }
ἱυγμός ὁ } křik, výskot

ἱυγξ -γος ὁ krutihlav, čarovné kolo

ἱύζω -ειν hlasitě křičeti, houkati, výskati

ἱφθίμος 3. silný, mocný, statečný

ἱφι *adv.* mocně, silně, násilně

ἱφιος 3. silný, tučný

ἰχανῶ -ᾶν usilovati, dychtiti
 ἰχθύδιον τό rybka
 ἰχθυοειδής 2. rybě podobný,
 rybnatý
 ἰχθυόεις 3. bohatý na ryby,
 rybnatý
 ἰχθυοφάγος ὁ rybojed
 ἰχθύς -ύος ὁ ryba
 ἰχθυῶ -ᾶν loviti ryby
 ἰχθυώδης 2. rybě podobný, bo-
 hatý rybami
 ἰχνεύμων -ονος ὁ } slídič,
 ἰχνευτής -οῦ ὁ } ichneumon
 (druh lasičky v Egyptě)
 ἰχνεύω -ειν slíditi, stíhati, pro-
 hledávati

ἰχνιον τό } stopa, šlépěj
 ἰχνος τό }
 ἰχώρ -ῶρος ὁ krev bohů, mo-
 rek, míza
 ἰψ, ἰπός ὁ (ἰ ἰψ) červ, červotoč
 ἰώ běda; hejsa
 ἰωγή ἡ ochrana, záštita (proti
 někomu τινός)
 ἰωή ἡ hukot, praskot, zvuk,
 hlahol
 ἰῶκα = ak. k ἰωκή
 ἰωκή ἡ ryk, hřmot, vřava (vá-
 lečná)
 ἰῶμαι -ᾶσθαι léčiti, hojiti
 ἰῶτα τό iota
 ἰωχμός ὁ vřava válečná

K

K, κ (κάππα) k
 κ' = 20
 κ' = κε, καί
 κά (dor.) = κε ve spoj. αἶ κα
 (= εἶ κε) jestliže by (nebo
 s fut.)
 κάββαλε (= κατέβαλε, κατὰ-
 βαλε) viz καταβάλλω
 κάγ = κατὰ před γ
 κάγκανος 2. suchý, vyschlý
 καγχάζω -ειν } hlasitě se
 καγχαλῶ -ᾶν } zasmáti,
 chechtati se, jásat
 κάγώ i (také) já, já však
 κάδ = κατὰ před δ
 καδδραθέτην viz καταδαρθάνω
 καδδῦσαι viz καταδύω
 καδεμών, καδεστής a pod. viz
 κηδ-

καδίσκος ὁ nádoba (urna) na
 hlasovací kaménky
 κάδος ὁ džbán, vědro, nádoba
 καήμεναι viz καίω
 καθά (κατά ion.) = καθ' ᾧ po-
 dle toho jak, (tak) jako
 καθαγίζω -ειν } zasvětit,
 καθαγνίζω -ειν } obětovati,
 očistiti ohněm (= spáliti)
 καθαιμάσσω -ειν krví zbrotiti,
 do krve tlouci
 καθαίρεσις -εως ἡ stržení, zni-
 čení
 καθαιρετέος 3. co jest nutno
 strhnouti (přemoci, překona-
 ti)
 καθαιρέτης -ου ὁ ničitel

καθαίρω -εἶν sejmouti, stáhnouti, zatlačiti, odejmouti, dostihnouti, zajmouti, dobýti, přemoci, svrhnutí, potlačiti, zrušiti, zahubiti, strhnouti, odsouditi, uchopiti, dosáhnouti,

καθαίρω -εἶν očistiti, viny zbavit, osvoboditi, vymýti, smýti
καθάλλομαι -εσθαι seskočiti, sjeti

καθαμέριος 2. = καθημέριος

καθανύω -εἶν = κατανύω

καθάπαξ jednou provždy, veskrze

καθάπερ jak (právě), jako (by)

καθάπτω -εἶν přivázati, připevniti, ovinouti, zavěsiti, uchopiti něco (τινός); *med. (intr.)* chopiti se, osloviti, obrátiti se na někoho, dotýkati se, dotírat, dovážeti, domlouvati, obviniti, za svědka volati

καθαρείότης ἡ = καθαριότης

καθαρείως *adv.* čistě, slušně

καθαρεύω -εἶν v čistotě udržovati; *intr.* býti čistý, zdržovati se něčeho (ἀπό τινος)

καθαρίζω -εἶν čistiti, očišťovati, osvoboditi

καθάριος 3. čistý

καθαριότης -ητος ἡ čistota, čistotnost

καθαρισμός ὁ = καθαρός

κάθαρμα τό špína, nečistota, vyvrhel, očistná oběť

καθαροῦζω -εἶν vložit, vpraviti

καθαρός ὁ očištění, oběť smírná (očistná), smíření

καθαρός 3. čistý, zdravý, volný, nerušený, nesmíšený, pravý, bezúhonný, poctivý, čestný, schopný, čirý, pouhý, jasný; κ. ἰδεῖν průhledný

καθαρότης -ητος ἡ čistota

καθάριστος 2. očišťující, smírný

κάθαρσις -εως ἡ očištění, osvobození, odloučení od něčeho (τινός)

καθαριτής -οῦ ὁ očišťovatel, mstitel

καθέδρα ἡ sedadlo, sídlo, prodlévání, sedění, stolice učitele (katedra)

καθέζω -εἶν usaditi, posaditi, ustanoviti, vykázati místo; *med.* usednouti, seděti, meškati, zasedati

καθέηκα *viz* καθίημι

καθείατο *viz* κάθημαι

καθείργυνμι -ναι *viz* κατείργω

καθεῖς (= καθ' εἷς) jeden po druhém

καθεῖσα (*aor.*) *viz* καθέζω

καθεκτός 3. zadržitelný

καθεικύνω -εἶν } stáhnouti,

καθέλκω -εἶν } spustiti

καθεξῆς v řadě za sebou, potom

κάθεξις -εως ἡ udržení

καθεύδω -εἶν spáti, odpočívati, zahálet

καθευρίσκω -εἶν nalézt, zastihnouti

καθεψιῶμαι -ᾷσθαι posměch si tropiti z někoho (τινός)

καθηγεμών -όνος ὁ průvodce

- καθηγητής -οῦ ὁ průvodce, učitel, vychovatel
- καθηγοῦμαι -εἶσθαι vésti, cestu ukazovati, dáti návod, začíti, zařídit
- καθηδυπαθῶ -εἶν promrhati, v radovánkách utratiti
- καθήκω -εἶν prostíratí se, dosahovati, vztahovati se, nastati; *neos.* καθήκει přísluší, náleží; καθήκων 3. příslušný; τὰ καθήκοντα poměry, stav, τὸ καθήκον povinnost
- κάθημαι -σθαι seděti, dlíti, zaháletí, zastaviti se, utábořiti se, bydliti, býti ustanoven
- καθημερινός 3. | dnešní,
- καθημέριος 3. | každodenní
- καθιδρύω -εἶν usídliti, usaditi, postaviti
- καθιερεύω -εἶν } obětovati,
- καθιερῶ -οῦν } zasvětití, zaslíbiti
- καθίζάνω -εἶν } usaditi,
- καθίζω -εἶν } posaditi, položití, postaviti, přiváděti, zakládati; *intr. (med.)* usaditi se, seděti, tábořiti
- καθίημι -έναι seslati, vypraviti, vlíti, spustiti, nastaviti (k útoku), mířiti, stáhnouti, zpět uvéstí, vraziti, protáhnouti; *intr.* spustiti se, táhnouti se, valiti se, vniknouti; návrat povolití
- καθικετεύω -εἶν snažně prositi
- καθικνούμαι -εἶσθαι zasáhnouti, dotknouti se, dosáhnouti, dojíti
- καθιππάζομαι -εσθαι projeti, jízdou zpusťšiti
- καθιστάνω -εἶν } postaviti,
- καθίστημι -άναι } zastaviti, přistaviti, zavéstí, dopraviti, přiváděti, zařaditi, naříditi, povznéstí, zvoliti, někoho něčím ustanoviti; *med. (intr.)* pocítiti, věnovati se, stavěti se, dostaviti se, ustatí, přistoupiti, pustiti se, dáti se, dařiti se, oddati se, dojíti, postoupiti, státi se, nastoupiti, spravovati; *perf.* býti (zařízen), státi, vězeti, býti postaven; τὰ ὄμματα κατέστησαν οἱ se jim ustálily (uvykly); τὸ καθεστηκός (καθεστώς) zásada, určení, osud, právo, zvyk, ústava
- καθό (= καθ' ὅ) jak, pokud, pročez
- κάθοδος ἡ cesta zpět (dolů), návrat
- καθολικός 3. týkající se celku, obecně platný, všeobecný; καθολικῶς vůbec
- καθόλου v celku, vůbec, na-prosto; τὰ κ. všeobecně
- καθομολογῶ -εἶν zcela souhlasiti, slíbiti
- καθοπλίζω -εἶν vyzbrojiti; *med.* vyzbrojiti se
- καθορμίζω -εἶν vehnati; *med. (intr.)* přiraziti, přistáti
- καθορῶ -ᾶν spatřiti (shora, zdáli), pozorovati, vyzvídati, vypátrati, poznati
- καθότι (*i* κατότι) = καθ' ὅτι pokud, poněvadž

καθυβρίζω -ειν zpruně jednati,
tupiti, zločinu se dopouštěti
κάθυδρος 2. vodou naplněný
καθυπάρχω -ειν býti po ruce,
míti

καθύπερθε(ν) shora, svrchu,
nahore, dříve, nad

καθυπέρτερος 3. (*kompar.* od
καθύπερθε) hořejší, mocněj-
ší; *superl.* καθυπέρτατος 3.
nejvyšší

καθυπνῶ -οῦν (*i med.*) usnouti,
tvrdě spáti

καθυποκρίνομαι -εσθαι přetva-
řovati se

καθυφίημι -έναι (*i med.*) po-
pustiti, povoliti, ustoupiti

καθώς jak, jako, ježto

καθώσπερ právě (zcela) tak,
jako

καί a, i, též, také, a tak, a vů-
bec, a to, a k tomu, a zvláště,
a vskutku, a přece (při tom),
jako, ale, ale ne (καὶ οὐ);
nebo spíše, rovněž, ba i, již,
když tu; καί - καί i - i, jednak
- jednak, jak - tak, buď - buď;
καίπερ (*s přech.*) ačkoli; asi,
snad, tu, hned; καὶ γάρ τοι a
vskutku

καιετάεις 3. rozeklaný

καινίζω -ειν obnoviti, něco no-
vého připravit (obsahovati)

καινοπαθής 2. nový, neslýcha-
ný, nikdy předtím nepocítěný

καινοποιῶ -εῖν nově upravit,
něco nového vytvořiti

καινός 3. neobyčejný, neslýcha-
ný, nový, obnovený; ἐκ και-
νῆς znova

καινότης -ητος ἡ novost

καινοτομῶ -εῖν obnoviti, změ-
niti, novoty zaváděti

καινουργῶ -εῖν něco nového
tvořiti (zamýšlet, zaváděti)

καίνυμαι -σθαι převyšovati,
překonávati, vynikati, býti
proslulý; κεκασμένος 3. vy-
nikající

καινῶ -οῦν obnoviti, přetvořiti,
zasvětiti

καίνω -ειν zabít

καίπερ ačkoli, jakkoli

καίριος 3. vhodný; vhodné
místo zasahující (= smrtel-
ný); včasný, příznivý, pro-
spěšný

καιρός ó doba, chvíle, oka-
mžik, pravý čas, příležitost,
zdar, prospěch, platnost, dů-
ležitost, úspěch

καιροσέων (*i καιροσσέων, και-
ρουσσέων*) *gen. plur. jen*
*Odys. VII., 107, „s pláten se-
tkaných hustě...“ Vaň.)*

καίτοι a věru, jistě, ovšem,
avšak, a přece, vždyť; καί-
τοιγε = καίτοι

καίω -ειν zapáliti, vypáliti,
spáliti, zpusťovati; *med.* ho-
řeti

κάκ = κατά před κ; κάκ =
καὶ ἐκ

κακάγγελτος 2. zlou zprávou
způsobený

κακαγγελῶ -εῖν neštěstí ozná-
miti, zlou zprávu nésti

κακανδρίᾱ ἡ nemůžnost

κάκει, κάκειθεν, κάκεινος =
καὶ ἐκ-

- κάκη ἢ špatnost, zbabělost
κακηγορίᾱ ἢ hanobení, pomlu-
va
κακήγορος 3. utrhačný
κακηγορῶ -εἶν špatně mluvit
o někom, hanobiti, láti, bez-
božné řeči vésti
κακίᾱ ἢ špatnost, zbabělost, ne-
šlechtnost, zločinnost, hanba
κακίζω -ειν špatným činiti, ká-
rati; pas. špatným se jeviti,
zbaběle jednati
κακκανῆν (*dor. inf. fut.*) viz
κατακαίνω
κακκεῖαι (*inf. aor.*) viz κατα-
καίω
κακκεῖοντες viz κατακαίω
κακκῆαι (*inf. aor.*) viz κατα-
καίω
κακόβιος 2. v bídě žijící
κακογείτων -ονος druh v ne-
štěstí
κακοδαιμονίᾱ (-ίη) ἢ zběsilost,
šílenství, neštěstí, nezdar
κακοδαιμονῶ -ᾱν (*i -εἶν*) býti
posedlý zlými daimony, vésti
neblahý život
κακοδαίμων 2. neblahý, ne-
šťastný
κακοδοξῶ -εἶν míti špatnou
pověst
κακοείμων 2. špatně oblečený
κακοεργίη ἢ zločinnost, špatné
jednání, nešlechtnost
κακοεργός 2. zločinný
κακοήθεια ἢ zlomyslnost
κακοήτης 2. zlomyslný
κακοηθίζομαι -εσθαι očerňo-
vati, na cti utrhati
κακόθρους 2. (*i -θροος*) utr-
hačný
κακοῖλιος ἢ neblahé Ilion
κακολογία ἢ osočování, po-
mlouvání, spílání
κακολογῶ -εἶν tupiti, proklí-
nati, osočovati
κακομήχανος 2. zlé strojící, zá-
hubný
κακόνοια ἢ zlomyslnost, nepřá-
telství
κακόνομος 2. ve špatné ústavě
žijící
κακόνοος 2. (*i -νους*) špatně
smýšlející, protivný, nepřá-
telský
κακόξεινος 2. mající zlé hosty,
nehostiný
κακοξύνετος 2. zchytralý, lsti-
vý
κακοπάθεια ἢ bída, utrpení,
neštěstí
κακοπαθῶ -εἶν býti nešťastný,
zlé zakoušeti
κακόπατρις 2. ze špatného otce,
nízkého původu
κακοπινής 2. velmi špinavý, ni-
čemný
κακοποιός ὁ zločinec
κακοποιῶ -εἶν zlo (škodou) pů-
sobiti
κακόποτος 2. neblahý
κακόπους -οδος se špatným
pohama
κακοπραγία ἢ zlé postavení,
utrpení, neštěstí
κακοπραγμων 2. lstivý, úskoč-
ný
κακοπραγῶ -εἶν býti v nešťes-
tí, bídně si vésti

κακογραφία ἡ (ἰ -φίᾱ) zlo-
myslnost, potměšilost

κακός 3. špatný, zbabělý, ni-
čemný, neschopný, ošklivý,
nízký, nešlechtný, zlý, kru-
tý, nešťastný, zhoubný, slabý,
potupný, bídný; τὸ κ. zlo,
bída, trýzeň, neštěstí, pohro-
ma

κακοσκελής 2. se slabýma no-
hama

κακοστομῶ -εἶν tupiti, pomlou-
vati

κακότεχνος 2. úskoky strojící,
zlomyslný

κακοτεχνῶ -εἶν úskočně jed-
nati

κακότης -ητος ἡ nesmělost,
zbabělost, neschopnost, ni-
čemnost, bída, útrapa, pohro-
ma, porážka, špatnost

κακοτροπία ἡ nemravnost

κακοτυχῶ -εἶν býti v neštěstí

κακούργημα τό } špatnost,
κακουργία ἡ } zločinnost,
úskočnost

κακοῦρογος 2. zlomyslný, zlo-
činný; ὁ κ. zločinec; zhoub-
ný, škodlivý

κακουργῶ -εἶν zlého se do-
pouštětí, škoditi, úskočně
(zločinně, pošetile) jednati

κακουγῶ -εἶν špatně zacházeti,
trápiti

κακοφραδής 2. zlomyslný, ne-
rozvážný, zle smýšlející

κακόφρων 2. špatného rozumu,
zpozdilý

κάκτανε (αοτ.) viz κατακτείνω

κακῶ -οῦν týrati, soužiti, ško-
diti, zlo páchatí, poraziti,
oslabiti, pustošiti, zarmoutiti,
zohaviti

κάκωσις -εως ἡ týrání, poníže-
ní, utrpení, útrapa

καλάμη ἡ stéblo (obilné),
strnisko, sláma

καλαμηφόρος 2. třtinou po-
rostlý

καλάμινος 3. třtinový, rákosový

καλαμίτης -ου v rákosí žijící

κάλαμος ὁ stéblo, třtina, ráko-
sí, píšťala, prut (k lovení i
měření), pisadlo

καλαμῶμαι -ᾷσθαι sbíratí klás-
ky, paběrkovati

καλάσῃσις -εως ἡ dlouhý šat
(ženský)

καλαῦροψ -πος ἡ pastýřská hůl

καλήτωρ -ορος ὁ vyvolavač

καλιᾶ (-ιή) ἡ chyše, stodola,
hnízdo

καλιάς -άδος ἡ příbytek

καλινδοῦμαι -εἶσθαι váletí se,
povalovati se, stále se něčím
zabývati

καλλείπω viz καταλείπω

καλλιβόᾱς -ου krásně znějící

καλλίβοτρυς -υος s krásnými
hrozny

καλλιγύναιξ -κος s krásnými
ženami

καλλίδενδρος 2. s krásnými
stromy

καλλιέλαιος ἡ šlechtěná oliva

καλλιεπῶ -εἶν uhlazeně mlu-
viti, krásnými slovy se chlu-
biti

καλλιερῶ -εἶν obětovati (za příznivých znamení), dosáhnouti příznivých znamení;
 καλλιερεῖ (neos.) oběť se daří
 καλλίζωνος ἡ s krásnými pásy
 καλλίθριξ -χος s krásnými vlasy (hřívami)
 καλλίκαρπος 2. s krásnými plody
 καλλίκομος 2. lepovlasý
 καλλικρόδεμνος 2. s krásným závojem
 κάλλιμος 2. krásný, lahodný, líbezný
 καλλίπαις -δος slavný svými dětmi (= řečnickými výtvo-ry), otec krásných dětí
 καλλιπάρης 2. (παρεία) s krásnými lícemi
 καλλιπλόκαμος 2. s krásnými pletenci vlasů
 καλλίπωλος 2. rodící krásné koně
 καλλιρέεθρος 2., καλλίροος (-ροος) 2. krásně proudící, půvabný
 καλλιστεῖον τό vítězná cena (krásy, krásného činu), hrdinský čin
 καλλιστεύω -εἶν krásou vyníkat (i med.)
 καλλίσφυρος 2. s krásnými kotníky (nožkami)
 καλλίτριχες (nom. plur.) viz καλλίθριξ
 κάλλιφ' = κάλλιπε (κατέλιπε)
 καλλίφθογγος 2. libozvučný
 καλλίχορος 2. vhodný k rejům tanečním

καλλόνη ἡ, κάλλος τό krásá, sličnost, ličidlo, ozdoba; krásná věc, vyznamenání
 κάλλος = καὶ ἄλλος
 καλλύνω -εἶν okrášlit; med. chlubiti se
 καλλωπίζω -εἶν zdobiti, krášlit; lepší jméno dávat; med. zdobiti se, krášlit se, chlubiti se, přetvařovati se, okolky dělati
 καλλώπισμα τό, καλλωπισμός ὁ ozdoba, okrasa, nádhera, chloubá
 καλλοδιόσκαλος 2. dobrým věcem učící
 καλοκάγαθία ἡ ušlechtilost, výtečnost, dokonalost
 κάλον τό dřevo; plur. loďstvo
 καλοποιῶ -εἶν poctivě jednati, činiti dobré
 καλόπους -οδος ὁ ševcovské kopyto
 καλός 3. krásný, sličný, slušný, vhodný, příznivý, čestný, dokonalý, chytrý, příjemný, prospěšný, přiměřený, šťastný; ὁ κ. dobrý muž, miláček; καλὸς καὶ ἀγαθὸς dokonalý, šlechtic; τὸ κ. zdar, štěstí, ctnost, hodnost, radost, vyznamenání
 κάλος ὁ lano lodní (rahnové)
 κάλπις -ιδος ἡ džbán (na vodu)
 καλύβη ἡ chyše, chatrč, stan
 καλυκοστέφανος 2. ověnčený roupaty
 κάλυμμα τό příkrýnka, závoj
 κάλυξ -κος ἡ slupka, lusk, pupen, kalich, ozdoba (ženská)

καλυπτός 3. zahalený, obalený
καλύπτρα ἢ (i -ρη) pokrývka,
rouzdro, závoj

καλύπτω -ειν pokrýti, zahaliti,
zakrýti, skrýti, obaliti, obsáh-
nouti, nastaviti

καλχαίνω -ειν býti vzrušen
(robouřen), míti starost

καλῶ -εῖν volati, nazývati,
jmenovati, pokládati, vyzý-
vati, přivolati, svolati, pozva-
ti, předvolati k soudu, vzy-
vati, povzbuditi

καλώδιον τό provaz, šňůra

κάλως -ω ὁ lano, provaz (lodní)

κάμ = κατά před μ

κάμαξ -ακος tyč (k vinné révě)

καμάρα ἢ klenutá komora,
krytý vůz (kočár)

καματηρός 3. zemdlený, ne-
mocný

κάματος ὁ únava, námaha, prá-
ce, nouze, bolest

καματώδης 2. trudný

κάμβαλε = κάββαλε (κατέ-
βαλε)

κάμε (aor.) viz κάμνω

κάμηλος ὁ velbloud, oddělení
velbloudů

κάμιλος ὁ lodní (kotevní) lano

κάμινος ἢ cihelna

καμινώ -οῦς ἢ žena u pece (=
hokynářka), „kamnářská bá-
ba“

καμμονίη ἢ vytrvalost, vítěz-
ství

κάμμορος 2. ubohý, nešťastný

καμύω -ειν = καταμύω (za-
vrítí oči)

κάμνω -ειν pracně zhotoviti,
dobýti, unaviti, zemdlíti; u-
naviti se, nouzi míti, stonati,
mrzeti se

καμπή ἢ ohyb, zatáčka, obrat

κάμπω -ειν křiviti, ohnouti,
nakloniti, obrátiti, obejítí,
oběhnouti, zahnouti (při po-
chodu); otočiti se, skloniti se,
usednouti, býti sklíčen

καμπύλος 3. zakřivený, ohnutý
κᾶν = καὶ ἔάν (i kdyby, tře-
bas i); = καὶ ἄν (i snad, asi)

καναναῖος ὁ { horlivý,

κανανίτης -ου ὁ } horlitel

καναχή ἢ zvuk, hluk, řinkot

καναχίζω -ειν { zvučeti,

καναχῶ -εῖν } řinčeti,

rachotiti, duněti, praskati

κάνδυς -υος ὁ perský (médský)
svrchní šat (kaftan)

κάνειον τό (i κάνεον) košík,
miska

κάνθαρος ὁ brouk

κανθήλιος ὁ soumar

κάνναβις -εως (-ιος) ἢ konopí;
konopný šat (κανναβίς -ίδος)

καννεύσας viz κατανεύω

κανοῦν τό = κάνειον

κάνυστρον τό košíček

κάνων -όνος ὁ hůlka (u stavu),
držadlo (u štítu); pravidlo,
pravítko, předpis, zákon,
vzor; okres

κάπ- = κατά před π

κᾶπειτα = καὶ ἔπειτα (a po-
tom)

κάπετος ἢ příkop, hrobka, hrob

κάπη ἢ jesle, žlab

καπηλεῖον τό krám, krčma

καπηλεύω -ειν kramařiti, kup-
čiti, podváděti
καπηλικός 3. kramářský, pře-
kupnický
κάπηλος -ου ὁ kramář, krčmář
καπίθη ἡ perská míra (2,18 l)
καπνίζω -ειν rozdělávati oheň,
zakuřovati
καπνοδόκη ἡ otvor ve střeše
pro odchod kouře
καπνός ὁ kouř, dým, pára
κᾶπος ὁ = κῆπος
κάππεσον (= κατέπεσον) viz
καταπίπτω
κάπριος 2. v podobě kance;
= κάπρος
κάπρος ὁ (divoký) kanec, vepř
καπύω -ειν dýchat, vydech-
nouti
κάρ = κατά před ρ
κάρ = κάρᾱ; ἐν καρὸς αἴση -
„nevážím si ho ani za zblo“
κάρᾱ (ἰ κάρη) τό hlava, teme-
no, hlavice, vrchol, okraj,
hrad
κᾶραβοπρόσωπος 2. s obličejem
mořského kraba (brouka)
καρᾶδοκίᾱ ἡ (toužebné) očeká-
vání
καρᾶδοκῶ -εἶν dávatí pozor, čí-
hati, očekávati
κάρᾶνος ὁ hlava, náčelník
καρᾶτομος 2. s hlavy odštíže-
ný, o hlavu připravený (ale
καρᾶτόμος hlavu odřezáva-
jící)
καρβατίνη ἡ selský střevíc
κάρδαμον τό řeřicha
καρδίᾱ ἡ (ἰ -ίη) srdce, útroby,
mysl, duch, žaludek

καρδιογνώστης ὁ znalec srdce
κάρδοπος ἡ úval, necky
κάρη τό viz κάρᾱ; καρῆαθ' =
καρήατα
καρηκομῶντες s dlouhými
vlasy na hlavě, dlouhovlasí
κάρηνον τό = κάρᾱ
καρκαίρω -ειν duněti, chvěti se
καρκίνος ὁ rak
καρπαῖᾱ ἡ (mimický) tanec (ve
zbroji) u Thettalů
καρπάλιμος 2. rychlý, hbitý,
kvarpný
καρπός ὁ plod, ovoce, obilí,
úroda, odměna, výnos, pro-
spěch, úspěch; záěstí
καρποφάγος 2. býložravý
καρποφόρος 2. úrodný
καρποφορῶ -εἶν nésti plody
καρπῶ -οῦν plody vydávati;
med. užívatí, užitek míti,
okoušeti, libovati si, vykořis-
titi, sklízeti, vyplniti, získati
καρρέζουσα (= καταρέζουσα)
viz καταρέζω
κάρτα silně, velmi, (až) příliš
καρτέρημα τό zmužilý čin
καρτέρησις -εως ἡ } vytrva-
καρτερίᾱ ἡ } lost,
zdrženlivost, sebeovládání
καρτερικός 3. vytrvalý, otužilý
καρτερόθυμος 2. veleudatný,
nadmíru silný
καρτερός 3. mocný, silný, udat-
ný, vytrvalý, pevný, prudký,
krutý, násilný, rázný (=
κρατερός)
καρτερῶ -εἶν vytrvati, odolati,
meškati, býti otužilý, pevně
snášeti

κάρτιστος 3. = κράτιστος
 κάρτος = κράτος (síla, mohutnost, vláda, převaha, přesila, vítězství)
 καρτύνω = κρατύνω (zesílití, posílití)
 κάρυον τό οῤεχ (kaštan?)
 καρφαλέος 3. vyschlý, scvrklý, drsný
 κάρφη ἥ } vyschlé stéblo,
 κάρφος τό } seno, sláma, pleva, tříska
 κάρφω -ειν schnouti, scvrkati se, smrštiti se
 καρχαλέος vypráhlý, drsný
 καρχαρόδους -οντος s ostrými zuby
 κασίᾱ ἥ (i -ίη) kasie (podobná skořici)
 κασιγνήτη ἥ rodná sestra
 κασίγνητος 3. bratrský, sesterský; ὁ κ. bratr, bratranec
 κάσις ὁ (ἥ) bratr, sestra, příbuzný
 κασσίτερος ὁ cín
 καστορνῦσα = καταστορνῦσα (καταστόρνυμι)
 κάστωρ -ορος ὁ bobr
 κάσχευθε (= κατέσχευθε) viz κατέχω
 κατά adv.: shora, dolů, uvnitř, tam, veskrze, zcela; předl. s gen. a akk.: se (s), po, do, pod, k, na, pro, podle, v (ve), u, proti, za; καθ' ὅσον pokud, καθ' ὃ - κατά τοῦτο pokud - potud; κατ' ἐμέ pokud na mně jest; κατά τρεῖς po třech; κατ' ἐνιαυτόν ročně; καθ' ἡμέραν den za dnem, denně;

u číslovky: asi, kol; postpos.
 κάτα; κατά = κατ' ᾧ (viz καθά)
 κᾶτα = καὶ εἶτα (a tu, a potom)
 καταβαίνω -ειν sestoupiti, dolů jíti, postoupiti, odstoupiti, (do zápasu) se pustiti, ke konci dospěti (s přech. konečně)
 καταβάλλω -ειν svrhnouti, spustiti, strhnouti, zničiti, složiti, rozšířiti (pověst), uložití (peníze), uvéstí do stavu, položití základ, odhoditi, zavrhnouti, uvrhnouti, snížití, bořití, platiti
 καταβαρύνω -ειν } obtížití,
 καταβαρῶ -εἶν } tíhou stlačiti, býti na obtíž
 κατάβασις -εως ἥ sestup, odchod, návrat, cesta dolů, svah
 καταβεβλημένος viz καταβάλλω (zavržený)
 καταβείομεν (-βήσομεν, -βή-
 σεο) viz καταβαίνω
 καταβιβάζω -ειν dolů odvésti, sehnati, zlákatí
 καταβιβρώσκω -ειν strávití, vyhlodati
 καταβιῶ -οῦν prožítí
 καταβλακεύω -ειν zanedbati, zkaziti (nedbalostí), prolenošiti
 καταβλώσκω -ειν procházeti
 καταβολή ἥ křik, pověst, obvinění, pomluva
 καταβολή ἥ záchvat, sražení, opatření, základ, zaplacení, založení

καταβοῶ -ᾶν hlasitě křičeti, ob-
viniti, žalovati

καταβραβεύω -ειν jako soudce
rozhodnouti proti někomu;
odsouditi

καταβρέχω -ειν smáčeti

καταβρόχω -ειν polknouti

καταβυσσῶ -οῦν kožemi po-
krýti (obložit)

κατάγαιος 2. podzemní

καταγγελεύς -έως ὁ zvěstova-
tel

καταγγέλλω -ειν zvěstovati,
oznámiti, vyzraditi

κατάγγελτος 3. oznámený, vy-
zrazený

κατάγειος 2. podzemní, na ze-
mi žijící

καταγέλαστος 2. vysmívaný,
směšný

καταγελῶ -ᾶν vysmáti se, po-
směch si tropiti

κατάγελως -ωτος ὁ výsměch
směšné zakončení

καταγηράσκω -ειν } stárnouti
καταγηρῶ -ᾶν }

καταγιγνώσκω -ειν (ⁱ -γινώσ-
κω) poznati (vadu něčí), do-
mysliti se, uznati, usouditi,
míti podezření, doznati, obvi-
niti, odsouditi

καταγίζω εἰν = καθαγίζω

καταγινῶ -εῖν dovážeti, svážeti

κάταγμα τό česaná vlna, cho-
máč vlny

κατάγνυμι -ύναι přelomiti, zlo-
miti, roztržiti; *intr.* rozbiti
se, prasknouti

κατάγνωσις -εως ἡ pohrdání,
odsouzení

καταγοητεύω -ειν okouzlit, za-
slepiti, přelstíti

καταγορεύω -ειν vyzraditi,
udati

καταγράφω -ειν rozškrabat, i,
maiovati, napsati, sbírat, vo-
jáky (στρατιώτας)

κατάγω -ειν dolů vésti, odvésti,
dohnati, zahnati, zpět vésti,
povolati zpět, *med.* přistáti,
dopraviti se, doplouti, vrátiti
se; posílati, jmat, zadržo-
vati, uvést

καταγωγή ἡ přistání, zastávka,
pristěsí

καταγώγιον τό místo odpočin-
ku (noclehu)

καταγωνίζομαι -εσθαι přemoci,
poraziti

καταδαίομαι -εσθαι rozdělit, i,
roztrhati

καταδακρῦω -ειν oplakávat

καταδαμαζομαι -εσθαι přemo-
ci, pokořiti

καταδαπανῶ -ᾶν spotřebovati,
stráviti

καταδάπτω -ειν roztrhati, trá-
piti

καταδαρθάνω -ειν zdřímnouti
si, jíti spat

καταδεής 2. potřebný, nedosta-
tečný, slabý; *kompr.* καταδε-
έστερος; κ. εἶναι býti pozadu

καταδειδω -ειν velmi se ulek-
nouti

καταδείκνυμι -ύναι objeviti,
poučiti, ukázat, v život uvést

καταδειλιῶ -ᾶν ze strachu
(zbabělosti) zanedbati

καταδέομαι -εἶσθαι nedostáva-
ti se, uprositi

καταδέρομαι shlížeti, dohléd-
nouti

καταδεύω -ειν pomáčeti

καταδέχομαι -εσθαι znovu při-
jmouti

καταδέω -εἶν zavázati, spoutati,
zajmouti; do vazby dáti, od-
souditi, spojití

καταδέω -εἶν míti nedostatek
(viz καταδέομαι)

κατάδηλος 2. zcela zřejmý (vi-
ditelný)

καταδημοβορῶ -εἶν společně
(společný majetek) spotřebo-
vati (stráviti)

καταδικαίω -ᾶν jako soudce
rozhodnouti proti někomu
(τινός)

καταδίδωμι -όναι vypouštěti,
vlévati se

καταδικάζω -ειν odsouditi, roz-
hodnouti, potvrditi, přiznati
(soudně)

καταδίκη ἢ odsouzení, pokuta

καταδιώκω -ειν pronásledovati,
odehnati, vyhledati, za ně-
kým (τινά) jíti

καταδοκῶ -εἶν } domnívati

καταδοξάζω -ειν } se,
domýšletí se, nadíti se; špat-
né mínění míti, mysliti, sou-
diti

καταδουλῶ -οῦν zotročiti, po-
drobiti

καταδούλωσις -εως ἢ zotročení

καταδράω (konj. aor.) viz κα-
ταδραθάνω

καταδρέπω -ειν otrhati, ošku-
bati

καταδρομή ἢ vpád, nájezd

καταδυναστεύω -ειν násilně
jednati, potlačiti, podrobiti,

καταδύνω -ειν (= καταδύομαι)
viz καταδύω

κατάδυσις -εως ἢ ponoření, se-
stup

καταδύω -ειν ponořiti, potopiti;
med. (intr.) potopiti se, vník-
nouti, sestoupiti, vlouditi se,
skrýti se, obléci, propadnouti
se (hanbou)

κατάδω -ειν zažehnávatí, zpě-
vem rozveseliti (naplniti)

καταείδω = κατάδω

καταείσατο viz κάτειμι -ιέναι

καταέννυμι -ύναι zahaliti, za-
krýti

καταζαίνω -ειν vysušiti

καταζάω -ῆν stále žíti

καταζεύγνυμι -ύναι zapřáh-
nouti, do vazby dáti, sevřítí

καταθάπτω -ειν pochovati, po-
hřbíti

καταθεάομαι viz καταθεῶμαι

καταθείομαι viz κατατίθημι

κατατέλγω -ειν kouzly promě-
niti, očarovati

κατάθεμα τό kletba, prokletí

καταθεματίζω -ειν proklíti

καταθέω -εἶν seběhnouti, vběh-
nouti, vpád učiniti

καταθεῶμαι -ᾶσθαι shora dolů
se dívati, prohlížeti si, rozhlí-
žeti se, důkladně zkoumati,
shlížeti

καταθεωρῶ = καταθεῶμαι

καταθνήσκω -ειν zemřítí, v bo-
ji skonati (padnouti)

καταθνητός 3. smrtelný

καταθορεῖν (*inf. aor.*) viz κα-
ταθρόσκω

καταθορυβῶ -εῖν ukřičeti, kři-
kem umlčeti

καταθρόσκω -ειν seskočiti, pře-
skočiti

καταθύμιος 3. na mysli (srdci)
ležící, pomyslný

καταθυμῶ -εῖν na mysli kles-
nouti, pozbyti odvahy

καταθύω -ειν obětovati, zasvě-
titi, k oběti zabítí

καταιβατός 3. přístupný (kam
lze sestoupiti)

καταιδοῦμαι -εῖσθαι stydětí se,
v uctivosti míti

καταικίζω -ειν zcela zohaviti,
zohyzditi

καταινῶ -εῖν přisvědčiti, při-
slíbiti, schváliti

καταιρῶ -εῖν viz καθαιρῶ

καταίρω -ειν přiraziti, přistáti,
dostati se, přijíti

καταισθάνομαι -εσθαι zcela
poznati

καταισχύνω -ειν zahanbiti, zne-
uctítí; stydětí se, ostýchati se

καταῖσχω -ειν zaujmouti, obsa-
hovati

καταιτιῶμαι -ᾷσθαι obviniti,
vytýkati

καταῖτυξ -γος ἡ šíšák, přílba

κατακαίνω -ειν usmrtiti, za-
vraždití (= κατακτείνω)

κατακαίριος 2. smrtelný

κατακαίω -ειν spáliti

κατακαλύπτω -ειν zcela zahaliti

κατακαλῶ -εῖν přivolati, pono-
lati

κατακαυχῶμαι -ᾷσθαι vychlou-
bati se nad někoho, pohrdati

κατάκειμαι -σθαι ležeti, odpo-
čívati, býti postaven, u stolu
(nečinně) ležeti, býti nemo-
cen

κατακείρω -ειν zcela ostříhati,
utratiti, pleniti

κατακείω -ειν jíti spat, uleh-
nouti

κατακέκονα viz κατακαίνω

κατακερματίζω -ειν rozdrobiti,
rozkouskovati

κατακερτομῶ -εῖν posměch si
tropiti

κατακῆαι, -κήομεν viz κατα-
καίω

κατακηλῶ -εῖν okouzlití, kouz-
lem zahnati

κατακηρύττω -ειν (*i* -ύσσω)
skrze hlasatele ohlásiti (na-
říditi)

κατακηρῶ -οῦν voskem napus-
titi

κατακλαίω -ειν (*i med.*) opla-
kati

κατακλάω -ειν přelomiti, zlo-
miti, zkormoutiti

κατακλείω -ειν (*i* -κλήϊω) uza-
vříti, zatlačiti, obklíčiti, za-
vázati, ustanoviti

κατακληροδοτῶ -εῖν } losem

κατακληρονομῶ -εῖν } rozdělití,
přiděliti; losem (jako dědický
podíl) nabýti (*pas.*)

κατακλήω -ειν = κατακλείω

κατακλίνω -ειν skloniti, opřítí;
pas. uložití se (na lože)

κατάκλισις -εως ἢ uložení, le-
žení, hostina

κατακλύζω -ειν zaplaviti

κατακλυσμός ὁ záplava, povodeň

κατακοιμίζω -ειν } k spánku,
κατακοιμῶ -ᾶν } ulehnutí
usnouti; uspati, v zapome-
nutí přivést

κατακολουθῶ -εῖν následovati,
provázeti

κατακολπίζω -ειν vjeti do zátoky

κατακολυμβῶ -ᾶν potopiti se

κατακομιδὴ ἢ νύνοζ, doprava

κατακομίζω -ειν dovážeti, do-
pravovati; dostati se, veplouti

κατακοντίζω -ειν kopím ubo-
dati (pobíti)

κατακόπτω -ειν ubíti, pobíti,
rozsekati, raziti, roztrhati,
rozervati

κατακόρης 2. } přílišný,

κατάκορος 2. } přehnaný

κατακοσμῶ -εῖν upravit, uspo-
řádati, vyzdobiti

κατακούω -ειν slyšeti, vyslech-
nouti, naslouchati, býti poslu-
šen

κατάκρᾱς od základu, shora

κατακρατῶ -εῖν překonati, na-
býti převahy, pokořiti

κατακρεμάννυμι -ύναι pověsiti;
dolů viseti (κατακρέμαμαι)

κατακρεουργῶ -εῖν na kusy
rozsekati

κατάκρηθεν shora dolů, ve-
skrze

κατακρημνίζω -ειν svrhnutí,
sraziti; med. spadnouti dolů

κατάκρης = κατάκρας

κατάκρῑμα τό odsouzení, zatra-
cení

κατακρίνω -ειν odsouditi, za-
hanbiti, zavrhnouti

κατάκρισις -εως ἢ odsouzení,
zavržení

κατακρούπω -ειν ukryti, zata-
jiti, přetvářeti

κατακρυφή ἢ zatajení, vytáčka

κατακτάομαι -σθαι dobýti si,
získati

κατακτείνω -ειν usmrtiti, od-
praviti

κατακυλίνδομαι } dolů se
-εσθαι } valiti,

κατακυλίομαι } spadnouti,
-εσθαι } zřítiti se

κατακύπτω -ειν skloniti, schý-
liti (se)

κατακυριεύω -ειν vládnouti,
býti pánem, podrobiti

κατακυρῶ -οῦν potvrditi, po-
voliti; pas. splniti se, býti od-
souzen

κατακωλύω -ειν zadržeti, pře-
kážeti

κατακώχιμος 2. vnímavý pro
něco (ἐκ τινος)

καταλαλιᾶ ἢ pomluva, osočení

κατάλαλος ὁ osočovatel

καταλαλῶ -εῖν osočiti

καταλαμβάνω -ειν uchopiti, za-
jmouti, odejmouti, obsaditi,
dosáhnouti, postihnouti, do-
stihnouti, přepadnouti, pře-
kvapiti, potkati, zadržeti,
upevniti, zavázati (přísahou);
intr. stát se, zběhnouti se;
med. zmocniti se, dobýti; po-
chopiti, nalézti, usvědčiti

καταλαμπτέος = καταληπτέος
(co má býti získáno, zadrženo)

καταλάμπω -ειν osvětlovati

καταλγῶ -εῖν bolest pociťovati

καταλέγω -ειν vypravonati, vyložití, vypověděti, vyličití; vybrati, počítati mezi -, zapisati do seznamu

καταλείβω -ειν dolů líti, roniti; med. kanouti, rozplývati se

κατάλειμμα τό zbytek

καταλείπω -ειν zanechatí (zpět), nechatí na živu, ponechatí, opustiti, přenechatí, ztratiti, zůstaviti; pas. zbýti

κατάλειψις -εως ἢ zanechání, zůstavení

καταλεύω -ειν ukamenovati

καταλέχω -ειν uložití; med. uložití se k spánku

καταλήθωμαι -σθαι zcela zapomenouti

καταληπτός 3. uchopený, pochopený, pochopitelný, dosažitelný

κατάληψις -έως ἢ dosažení, dostižení, přepadení, dobytí

καταλιθάζω -ειν } kamenovati
καταλιθῶ -οῦν }

καταλιμπάνω -ειν } viz κατα-
καταλιππάνω -ειν } λείπω

καταλιπαρῶ -εῖν naléhavě prositi

καταλλαγή ἢ smíření

καταλλακτικός 3. usmírněný, smířlivý

καταλλάσσω -ειν (i -άπτω) vyměnití, vyrovnati, usmířiti

καταλογάδην adv. řečí prostou (prosaicky)

καταλογίζομαι -εσθαι počítati, uvážiti

κατάλογος ὁ výpočet, seznam

καταλογῶ -εῖν nevšímati si, pohrdati

κατάλοιπος 2. zbylý

καταλοφάδεια adv. na šíji, na zádech

κατάλυμα τό útulek, přístřeší

καταλύσιμος 2. usmířitelný, napravitelný

κατάλυσις -εως ἢ zrušení, svržení, zničení, ukončení, zahánání; útulek, nocleh

καταλύω -ειν strhnouti, zbořiti, vypřáhnouti, ukončiti, zrušiti, přerušiti, svrhnouti, propustiti; intr. (med.) usmířiti se, uzavříti mír, zastaviti se, ustati

καταλῶ -εῖν rozemlíti

καταλωφῶ -ᾶν zotaviti se, zbaviti se

καταμανθάνω -ειν zcela se naučiti, vypátrati, zvědětí, zpozorovati, pochopiti, porozumětí

καταμαντεύομαι -εσθαι dále věštiti (usuzovati)

καταμᾶνύω -ειν = καταμηνύω

καταμαργῶ -εῖν (i -ᾶν) zuřiti, býti šílený

καταμάρπτω -ειν uchopiti, dohoniti

καταμαρτυρῶ -εῖν dosvědčiti, usvědčiti, proti někomu svědčiti

καταμβλύνω -ειν otupiti

καταμεθύσκω -ειν opíti
καταμείγνυμι -ύναι přimísiti, smísiti
καταμελῶ -εῖν zanedbávati, býti nedbalý
κατάμεμπος 2. pokárání hodný, zavržený
καταμέφομαι -εσθαι kárati, láti, obviniti, mrzeti se, zlehčovati někoho pro něco (τινὰ τινί)
κατάμεμψις -εως ἢ pokárání, potupa
καταμένω -ειν zůstati, prodlévati, trvati
καταμερίζω -ειν (na díly) rozdělit
καταμετροῶ -εῖν odměřiti, vyměřiti
καταμηνύω -ειν oznámiti, u-svědčiti, udati
καταμιαίνω -ειν potřísniiti; *med.* smutek projeviti
καταμίγνυμι = καταμείγνυμι
καταμονᾶς pro sebe, jednotlivě
καταμύσσω -ειν rozdrápati, rozškrabati
καταμύω -ειν oči zavřít
καταυφικαλύπτω -ειν zcela zahaliti (přikrýt)
καταμῶ -ᾶν požití; nahnouti (si)
καταναγκάζω -ειν vynutiti, donutiti (násilím)
κατανάθεμα τό prokletí, zlořečení
καταναθεματίζω -ειν zlořečiti, proklínati
κατανᾶλίσκω -ειν vynaložit, spotřebovati

καταναρκῶ -ᾶν někomu (τινός) býti na obtíž
κατανάσσω -ειν pevně udupati
καταναυμαχῶ -εῖν na moři poraziti
κατανέμω -ειν rozdělit, přiděliti; spásati něco (někde pásati)
κατανεύω -ειν přikývnouti, přiknouti, přislíbiti
κατανέω -εῖν nahnouti, nakupiti; (*med.*) přitkati
κατανθρακῶ -οῦν v popel spáliti, vypáliti
κατανοῶ -εῖν pozorovati, poznati, uznati, shledati, pocho-piti, rozvážiti, uvážiti
κάπαντα (ἢ κατάντης) shora, dolů
κατάντησιν právě naproti
καταντικρύ, καταντίον, καταντιπέρας právě naproti, přímo dolů
καταντίος 2. protější
καταντλῶ -εῖν něčím zasypati (zavaliti)
καταντῶ -ᾶν dojít, dosáhnouti, potkati, stát se
κατάνυξις -εως ἢ omámenost, otupělost, necitelnost
κατανύσσω -ειν bodati, zarmoutiti
κατανύτω -ειν } vykonati,
κατανύω -ειν { dokonati,
uraziti, dostat se, splniti
κατᾶνω -ειν (ἢ *med.*) ukončiti, spotřebovati
καταξαίνω -ειν rozškrabati, ukamenovati, rozedřít, rozdrtit; *pas.* chřadnouti

κατάξιος 2. zcela hodný (důstojný)

καταξιῶ -οῦν za hodna uznati, žádati, chtíti

καταπακτός 3. dole připevněný; κ. θύρα padací dveře

καταπάλλομαι -εσθαι dolů se spustiti (snésti)

καταπατῶ -εῖν zadupati, pošlapati, rozdupati

κατάπανυμα τό uklidnění, ulehčení

κατάπανσις -εως ἡ klid, místo odpočinku; svržení, ukončení

καταπαύω -ειν zastaviti, ukončiti, uklidniti, překážeti, zbaviti, sesaditi; *intr.* odpočnouti; vypuditi, přerušiti, potlačiti

καταπεδῶ -ᾶν spoutati

καταπειλῶ -εῖν hroziti

κατάπειρα ἡ pokus, zkouška

καταπειράζω -ειν zkoušce vystaviti

καταπειρητηρίη ἡ olovnice, závaží

καταπειρῶ -ᾶν pokusiti se o něco; = καταπειράζω

καταπέμπω -ειν odeslati, vyslati

κατάπερ (= καθάπερ) zcela tak, (právě) jako

καταπέσσω -ειν strávit, potlačiti, překonati, snésti

καταπετάννυμι -ύναι rozprostřít přes něco, pokrýti

καταπέτασμα τό pokrývka, záclona

καταπέτομαι -εσθαι sletěti

καταπετρῶ -οῦν ukamenovati

καταπεφνεῖν (*inf. aor. def.*) zabíti

καταπήγνυμι -ύναι dole upevniti, zaraziti; *intr. (pas.)* pevně býti zaražen (trčeti)

καταπηδῶ -ᾶν seskočiti

καταπίμπλημι -άναι zcela naplniti

καταπίμπρημι -άναι zcela spáliti

καταπίνω -ειν vypíti, polknouti, pohliti

καταπίπτω -ειν spadnouti, propadnouti, upadnouti

καταπιττῶ -οῦν (*i* -πισσῶ) smolou potřít (*k spálení*)

καταπλάσσω -ειν (*i* -πλάττω) pomazati, natřít

καταπλαστύς -ύος ὁ nátěr, povlak, mast

καταπλέκω -ειν zaplésti, dokončiti

καταπλέω -εῖν dolů plouti, přistáti, připlouti

κατάπληξις -εως ἡ ohromení, hrůza

καταπλήσσω -ειν (*i* -πλήττω) poděsiti, sklíčiti, zaraziti, strachu nahnati; *pas.* býti zděšen, sklíčen

κατάπλους ὁ plavba dolů (zpět), přistání, přeprava

καταπλουτίζω -ειν obohatiti

καταπλώω -ειν = καταπλέω

καταπολεμῶ -εῖν válkou napadnouti (poraziti, zdolati)

καταπολιτεύομαι -εσθαι svou politikou ve zkázu uvést

καταποντίζω -ειν do moře ponořiti, utopiti

καταποντιστής -οῦ ὁ ničitel
lodí (= mořský lupič)

καταποντῶ -οῦν do moře po-
nořiti, utopiti

καταπονῶ -εῖν námahou trá-
piti, zbaviti sil, přemoci

καταπορνεύω -ειν hanobiti,
prostituovati

κατάποσις -εως ἡ pohlcení,
hltní

καταπροᾶττω -ειν vykonati,
provésti, dosáhnouti, dobýti

καταπροᾶῖνω -ειν uchlácholiti,
nakloniti

καταπροηνής 2. dolů skloněný,
plochý

καταπρίω -ειν rozřezati

καταπροδίδωμι -όναι zradou
vydati, zradu obmýšleti, zra-
diti

καταπροΐξομαι -εσθαι trestu
ujíti, zůstati bez trestu

καταπτήσσω -ειν skloniti se,
shýbnouti se, schouliti se,
zaleknouti se

κατάπτομαι = καθάπτομαι

κατάπτυστος 2. opovržený, zlo-
činný

καταπτύω -ειν naplivati, opo-
vrhnouti

καταπτώσσω -ειν bázně se
chouliti

καταπτύθομαι -εσθαι zpuchřeti,
zetlíti

κατάρᾱ ἡ prokletí, kletba

καταράσσω -ειν odraziti, sra-
ziti; intr. vrhati se, řítiti se

κατάρᾱτος 2. prokletý, zlořeče-
ný

κάταργμα τό začátek oběti,
obětní prvotiny, oběť

καταογυρῶ -οῦν (*i med.*) po-
stříbřiti, penězi podplatiti

καταργῶ -εῖν býti nečinný,
zbaviti sil, vzdáliti, zmizeti

καταρέζω -ειν hladiti

καταρῖγηλός 2. hrozný

καταριθμῶ -εῖν vypočítati, při-
počítati; pas. náležeti

καταρκῶ -εῖν zcela dostačiti

καταρμόζω = καθαρμόζω

καταρνοῦμαι -εῖσθαι zapíratí

καταροῦμαι -εῖσθαι viz κατα-
ρῶμαι

καταροραθῦμῶ -εῖν lehkomysl-
ně zanedbávati; τὰ καταρορα-
θυμημένα lehkomyslně ztra-
cené

καταροράκτης -ου } dolů se ří-
(ἀράσσω) } tící, vodo-

καταρορακτός 3. } pád, splav

καταροράπτω -ειν sešíti, přišíti

καταρορέπω -ειν svrhnouti;
skloniti se

καταρορέω -εῖν dolů téci, roz-
plynouti se, sesouti se, vyté-
kati

καταρορήγνυμι -ύναι } strh-
καταρορηγνύω -ειν } nouti,

roztrhnouti; pas. býti stržen,
spadnouti, prasknouti, roz-
trhnouti se

καταροροφῶ -εῖν vysrknouti,
vystřebati

καταρορυής 2. dolů plynoucí,
vyteklý

καταρορυπαίνω -ειν pošpínati

κατάρρευτος 2. naplavený

καταρρωδῶ -εἶν strachem
trnouti

καταρρώξ -ῶγος strmý, přík-
rý, srázný

κάταρσις -εως ἡ přístaviště

καταρτίζω -εἶν náležitě upra-
viti, obnoviti, dokončiti, smí-
řiti; κατηρητισμένος 3. uspo-
řádaný, řádný

κατάρτισις -εως ἡ } zařízení,
καταρτισμός ὁ } zdokona-
lení, uspořádání

καταρτιστής -ῆρος ὁ pořada-
tel, rozhodčí

καταρτύνω -εἶν (ἰ -τύω) zcela
zaříditi, uspořádati, připra-
viti, řídit, zkrotiti

καταρτῶ -ᾶν = καταρτίζω

κατάρχω -εἶν počítati, první či-
niti, zasvětit, oběti započítati,
býti začátkem (*med.*)

καταρῶμαι -ᾷσθαι proklínati,
zlořečiti

κατασβέννυμι -ύναι } uhasiti,
κατασβεννύω -εἶν } potlačiti,
utišiti, zapuditi; *intr.* uhas-
nouti

κατασείω -εἶν setřásti, otrásti,
(rukou) kynouti

κατασεύομαι -εσθαι svaliti se

κατασημαίνω -εἶν označiti;
med. zapečetiti

κατασήπω -εἶν dáti tlíti; *intr.*
zpuchřeti, zetlíti

κατασιγῶ -ᾶν zamlčeti

κατασιτοῦμαι -εἶσθαι snísti,
stráviti

κατασιωπῶ -ᾶν zamlčeti, uml-
četi, mlčení naříditi

κατασκάπτω -εἶν strhnouti,
zbořiti, vyvrátiti

κατασκαφή ἡ stržení, zničení;
hrob

κατασκαφής 2. podzemní

κατασκεδάννυμι -ύναι rozptý-
liti, roztrousiti, vylíti

κατασκέπτομαι -σθαι prohléd-
nouti si, prozkoumati (=κα-
τασκοπῶ)

κατασκευάζω -εἶν připraviti,
vyzbrojiti, vyzdobiti, uspořá-
dati, obstarati, zhotoviti, vy-
stavěti, založiti, vymysleti;
zaříditi si, zvyknouti si, vy-
praviti se; vycvičiti

κατασκευή ἡ úprava, příprava,
stavba, zařízení, nábytek,
uspořádání, nářadí, stav, bu-
dova, zavazadlo; κ. τοῦ βίου
životospráva

κατασκηνῶ -ᾶν (ἰ -οῦν) utábo-
řiti se, bydliti, ubytovati se

κατασκήνωσις -εως ἡ ležení,
hnízdo, doupě, bydliště

κατασκήπτω -εἶν zaměřiti, vra-
ziti, zachvátiti, doléhati, sra-
ziti

κατασκιάζω -εἶν zastíniti, po-
krýti

κατάσκιος 2. zastíněný, stín
vrhající

κατασκιῶ -ᾶν zastíniti, pokrýti

κατασκοπή ἡ přehlídka, vý-
zvědy

κατάσκοπος ὁ pozorovatel, vy-
zvědač

κατασκοπῶ -εἶν pozorovati,
zkoumati, pátrati, vyzvídati

κατασκώπτω -ειν vysmínati se
κατασμύχω -ειν zcela spáliti
κατασοφίζομαι -εσθαι přelstí-
ti, napáliti
κατασπάω -ᾶν stáhnouti, strh-
nouti
κατασπείρω -ειν rozsíti, rozší-
řiti, způsobiti
κατασπένδω -ειν úlitbu dáti,
k oběti vylíti
κατασπέρχω -ειν překvapiti,
zastařiti
κατασπουδάζομαι -εσθαι pilně
pracovati
καταστάζω -ειν nakapati; mok-
vati, jitřiti
καταστασιάζω -ειν rozbrojem
svrhnouti (přemoci)
κατάστασις -εως ἡ ustanovení,
zřízení, ústava, pořádek, slo-
žení, vystoupení, začátek, u-
rovnání, stav, jistota, peníze
na výzbroj, obsazení úřadu
καταστατέος 3. (καθίστημι)
ten, kdo má býti ustanoven
καταστάτης -ου ὁ pořadatel,
obnovitel
καταστεγάζω -ειν pokrýti (stře-
chou)
καταστέγασμα τό opatření stře-
chy, střecha
κατάστεγος 2. (střechou) po-
krytý
καταστείβω -ειν vstoupiti, šláp-
nouti na něco
καταστέλλω -ειν udržeti, uspo-
řádati, uklidniti
καταστένω -ειν oplakati
καταστεφής 2. ověnčený

κατάστημα τό postavení, stav,
chování
καταστολή ἡ oblečení, oděv
καταστόρνυμι -ύναι (ἰ -στορέν-
νυμι) rozprostřít, pokrýti
καταστράπτω -ειν dolů blesky
metati
καταστορατοπεδεύω -ειν tábor
zříditi; *intr. (med.)* táborem
se položit, přenocovati
καταστρέφω -ειν obrátiti, pře-
vrátiti, strhnouti, podrobiti;
med. podrobiti si, dobýti;
obraceti, otáčet; κατεστραμ-
μένη (λέξις) mluva (periodic-
ky) zaokrouhlená
καταστορηνιῶ -ᾶν býti chtivý
vůči někomu
καταστροφή ἡ obrat, konec,
pád, smrt, záhuba; podrobe-
ní, převrat
κατάστρομα τό paluba
καταστρώννυμι -ύναι rozpro-
střít, sraziti, pobíti, pokrýti
καταστυγῶ -εῖν zhroziti se, po-
děsiti se
κατασύρω -ειν odvléci, vyple-
niti
κατασφάζω -ειν poraziti, zabíti
κατασφραγίζω -ειν zapečetiti
κατασχεθεῖν, κατασχεῖν viz
κατέχω
κατάσχεσις -εως ἡ převzetí
majetku, majetek
κατάσχετος 2. zadržенý, skrytý,
zatajený
κατασχῆ viz κατέχω
κατασχίζω -ειν rozštípnouti,
rozraziti, rušiti

- κατασχολάζω -ειν v nečinnosti žíti, otáletí
- κατασώχω -ειν rozetříti
- κατατάμνω viz κατατέμνω
- κατατάττω -ειν uspořádati, seřaditi, postaviti, ustanoviti
- κατατείνω -ειν napnouti, roz-táhnouti, rozestaviti, prostí-rati se, usilovati, naléhati
- κατατέμνω -ειν rozříznouti, rozdělití, zmrzačovati, vésti příkopy (stoky)
- κατατήκω -ειν rozpouštětí, roz-taviti; *intr. (pas.)* trápiti se, rozplývati se (*touhou atd.*)
- κατατίθημι -έναι skládati, u-kládati, postaviti, dopraviti, uspořádati, odevzdati, zapla-titi, splniti, odkliditi; *med.* uložití si, opatřiti si, splatiti, nedbati, přiložiti, ukončiti, získati si; ustanoviti, položití
- κατατιτρώσκω -ειν zraniti
- κατατομή ή rozřezání, zmrza-čení
- κατατοξεύω -ειν zastřeliti, po-stříletí
- κατατραυματίζω -ειν (těžce) zraniti; nechatí rozeschnouti (lodi)
- κατατρέγω -ειν seběhnouti, vy-běhnouti (k útoku), napad-nouti, nájezdy činiti, pustošiti
- κατατρίβω -ειν rozetříti, roze-dříti, vyčerpati, utratiti; *pas.* býti zemdlený, sedřený, na-máhati se
- κατατρυῶ -ειν potíratí, vyjí-dati, oslabiti, utráceti
- κατατοματίζω = κατατραυ-ματίζω
- κατατυγγάνω -ειν cíle dosáh-nouti, míti štěstí v něčem
- καταυδῶ -ᾶν hlasitě oznámití, rozhlásiti
- καταυλίζουαι -εσθαι utábořiti se, přenocovati
- καταυλῶ -εῖν hrou na píšťalu doprovázeti (okouzlovati); *med.* hře na píšťalu naslou-chati
- καταφαγεῖν viz κατέδω
- καταφαίνουαι -εσθαι ukázati se, objeviti se
- καταφανής 2. viditelný, jasný, známý
- κατάφαρκτος = κατάμοακτος
- καταφαιάσσω -ειν očarovati
- καταματίζω -ειν slavnostně prohlásiti, ujistiti, slíbiti
- καταφένω -ειν usmrtiti
- καταφερός 2. ke sklonku (k zá-padu) se chýlíci
- καταμέω -ειν snéstí (doh), donéstí, zanéstí, odvésti, přednésti; *pas.* zřítiti se, býti zahrán, dostati se
- καταμεύω -ειν utéci (se), na-léztí útočiště
- κατάμευξις -εως ή útočiště, útěk
- κατάφηναι -άναι přisvědčiti
- καταφθείρω -ειν zahubiti, zni-čiti
- καταφθίνω -ειν hynouti, mi-zeti, býti vyčerpán, zemřítí
- καταφθίω -ειν hubiti, ničiti; *intr. (med.)* = καταφθίνω

καταφίημι -έναι spustiti, propustiti

καταφιλω -εἶν zlíbatí

καταφλέγω -εἶν spáliti; pas. shořeti

καταφοβῶ -εἶν zastrašiti

καταφοιτῶ -ᾶν (i -εἶν) dolů choditi, vycházeti

καταφονεύω -εἶν zavražditi

καταφορῶ -εἶν = καταφέρω

καταφράζομαι -εσθαι zname-nati, pozorovati

κατάφρακτος 2. zatarasený, zavřený, palubou opatřený

καταφρόνημα τό } pohrdání,
καταφρόνησις } nadutost
-εως ἡ

καταφρονητής -οῦ ὁ pohrdající, tupitel

καταφρονητικός 3. pohrdavý, rád pohrdající

καταφρονητικῶς pohrdavě; κ. ἔχειν pohrdavě jednati

καταφρονῶ -εἶν pohrdati, tupiti, nadutě jednati, nebáti se, míniti

καταφυγγάνω -εἶν = καταφεύγω

καταφυγή ἡ útěk, útočiště (= κατάφευξις)

καταφυλαδόν adv. podle kmenů

καταφωρῶ -ᾶν při činu přistihnouti, zraditi, poznati, usvědčiti

καταχαίρω -εἶν škodolibost počítovati, zlomyslně se vysmívati

καταχαλκῶ -οῦν mědí okovati

καταχαρίζομαι -εσθαι zavděčiti se, příznivě rozsouditi, podle přízně jednati

καταχειροτονῶ -εἶν proti někomu hlasovati, hlasováním odsouditi

καταχέω -εἶν vylíti, nasypati, spustiti; med. spustiti se; rozlíti (rozprostříti), nahnouti, uvaliti; pas. rozlévati se, dolů prouditi

καταχθόνιος 2. podzemní

καταχορδεύω -εἶν rozřezati

καταχορηγῶ -εἶν na výpravu sboru vydávati (= choregii míti)

καταχόω = καταχώννυμι

καταχραίνω -εἶν potřísniti (i med.)

καταχράω -ᾶν (-ῆν) akt. jen neosobně καταχρᾶ (dostačí, hodí se); med. καταχρῶμαι -ῆσθαι užívatí, upotřebiti, zneužíti, o život připravití, odsouditi, zavražditi

καταχρῶσῶ -οῦν pozlatiti

καταχώννυμι -ύναι zasypati

καταχωρίζω -εἶν v řadu sestaviti (pořádati)

καταψάω -ᾶν pohladiti

καταψεύδομαι -εσθαι nalhati, vymysleti

καταψευδομαρτυροῦμαι -εἶσθαι křivým svědectvím býti odsouzen; akt. křivými svědky usvědčiti

καταψευστός 2. vylhaný

καταψηφίζομαι -εσθαι odsouditi, vinným uznati

καταψήχω -ειν otřítí, rozdrtití,
rozdrobiti

κατάψυξις -εως ἢ ochlazení

καταψύχω -ειν ochladiti

κατέαξα (aor.)

κατεᾶγώς } viz κατάγνυμι
(part. perf.)

κατέαται (= κάθηνται) viz
κάθημαι

κατέδω -ειν snísti, pohltiti,
strávití, promarniti, oloupiti
(= κατεσθίω)

κατεηγώς (part. perf.) viz
κατάγνυμι

κατείβω -ειν roniti, prolévati;
kanouti; uplynouti

κατειδέναι viz κάτοιδα

κατεῖδον (aor.) viz καθορῶ

κατείδωλος 2. plný model

κατεικάζω -ειν shledávati po-
dobným, domýšleti se; pas.
býti podoben

κατειλίσσω -ειν ovinouti, oba-
liti

κατειλύω -ειν zahaliti, pokrýti

κατειλῶ -εῖν sevřítí, uzavřítí,
zatlačití

κάτειμι -ιέναι sestoupiti, vrá-
titi se; odejítí, dolů spad-
nouti, přejítí, vlévati se, roz-
lévati se, zdvihati se, jeti,
k zemi klesati, proniknouti,
pokračovati

κατεῖναι (= καθεῖναι) viz κα-
θήμι

κατεῖπον (aor. k καταγορεύω)
mluviti proti někomu, obža-
lovati, vypověděti, udati,
oznámiti, vyzraditi

κατείργνυμι -ύναι } sevřítí,
κατείργω -ειν } uzavřítí,
nutiti, tísнити, zadržeti, ome-
zovati

κατείρηκα (perf.) viz κατεῖπον

κατειρύω = κατερύω

κατέκταθεν viz κατακτείνω

κατελεῖν viz καθαιρῶ

κατελεύσομαι (fut.) viz κάτειμι
(κατέρχομαι)

κατελεῶ -εῖν slitovati se, míti
soudit

κατελκύω } viz καθέλκω
κατέλκω }

κατελπίζω -ειν mimo nadání
doufati, pevně spoléhati

κατεναίρω -ειν skláti, usmrtiti

κατεναντίον (i κατέναντι, κα-
τέναντα) adv. naproti, před
očíma

κατένωπα (i κατενωπα) adv.
přímo před očima, vůči

κατενώπιον adv. před očima,
podle úsudku

κατεξουσιάζω -ειν použití
vlastní moci proti někomu
(τινός), zneužití

κατεπάδω -ειν kouzly přemoci
(vynutiti)

κατεπάλμενος (part. aor.) viz
κατεφάλλομαι

κατέπαλτο (aor.) viz καταπάλ-
λομαι

κατεπείγω -ειν poháněti, donu-
covati, naléhati; τὸ κατεπεῖ-
γον (i plur.) nutné (naléhavé)
věci; urychlití; pospíšiti si

κατέπεφνον (aor.) viz καταφέ-
νω, καταπεφνεῖν

κατεργάζομαι -εσθαι dodělati, prověsti, domáhati se, dobývati, získati, překonati, nakloniti si, poraziti, zabíti

κατέργῡμι -ύναι (κατέργω -ειν) viz κατείργνῡμι (κατείργω)

κατερείκομαι -εσθαι roztrhnouti si; akt. roztrhati, rezervati

κατερείπω -ειν skáceti, zbořiti, zničiti; zaniknouti

κατερήριπα (perf.) viz předchozí

κατερητύω -ειν zadržeti, překážeti

κατερῡκω -ειν } zadržovati
κατερῡκάνω -ειν }

κατερύω -ειν přitáhnouti, do more stáhnouti (spustiti)

κατέρχομαι -εσθαι sestoupiti, vrátiti se, odebrati se, dolů se řítiti (viz i κάτειμι)

κατερῶ (fut.) viz κατεῖπον

κατεσθίω -ειν (i -έσθω) najísti se, snísti (viz i κατέδω)

κατέσσυτο (aor.) viz κατασεύομαι

κατεστᾱσι, κατεστεώς viz καθίστημι

κάτευγμα τό slib, votivní dar, přání, kletba

κατεύδω = καθεύδω

κατευθύνω -ειν rovnati, řídit

κατευλογῶ -εῖν blahořečiti, žehnati

κατευνάζω -ειν (i -ευνῶ -ᾶν) k spánku uložit, uklidnit; pas. jíti spat, usnouti

κατευορκῶ -εῖν nevěrně přísahati

κατεύχομαι -εσθαι prositi, modliti se (vroucně), kletbu svolávi, proklínati

κατευωχοῦμαι -εῖσθαι hodovati (až k plnému nasycení)

κατεφάλλομαι -εσθαι dolů přiskočiti

κατεφίσταμαι -σθαι proti někomu vystoupiti (se zdvihnouti)

κατέχω -ειν držeti, krotiti, tišiti, zadržeti, zastaviti, míti v držení, udržeti, podržeti, obsaditi, zmocniti se, dosáhnouti, stíhati, jímati, pocho-piti, pokrývati, přistáti, šířiti se, naplňovati, uchopiti, překážeti, intr. (med.) meškati, dlíti, zdržeti se, skončiti se, trvati, zastaviti se

κατηγε- viz καθηγε-

κατηγόρημα τό } obvinění,
κατηγοριᾶ ἡ } obžaloba,
hana

κατήγορος ὁ žalobce

κατηγορῶ -εῖν žalovati, obviňovati, kárati, vytýkati, dosvědčiti, vypovídati, dokazovati, prozraditi

κατήγορ -ορος ὁ osočovatel (= διάβολος)

κατήκοος 2. poslušný, naslouchající, zvěd; poddaný

κατήκω = καθήκω

κατηλογῶ -εῖν zcela zanedbávati, pohrdati

κάτῃμαι = κάθημαι

κατηπιῶ -ᾶν umírňovati, tišiti

κατηρεμίζω -ειν } uklidniti,
κατηρεμῶ -εῖν } utišiti

κατηρεφής 2. střechou pokrytý, klenutý, stinný

κατήρης 2. (dobře) vypravený, upravený

κατήριπε (aor.) viz κατερείπω

κατηρτημένως adv. účelně, rozvážně

κατήφεια ἢ (i -είη) ponížení, zahanbení, hanba

κατηφής 2. zaražený, sklíčený, opovržený

κατηφῶ -εῖν býti sklíčen, zaražen

κατηφῶν -όνος ὁ hanebník, vyvrhel

κατήχησις -εως ἢ ústní poučení, vyučování

κατηχῶ -εῖν kolem zníti, vyučovati, poučovati, uvědomiti

κάτθανε viz καταθνήσκω

κατθάψαι viz καταθάπτω

κατθέμεν' atd. viz κατατίθημι

κατιάπτω -εῖν uraziti, zohaviti

κατιᾶσι, κατίημι viz καθίημι

κατιδεῖν, κατιδέσθαι viz καθορῶ

κατίζω viz καθίζω

κατίημι = καθίημι

κατιθύ (i κατιθύς) právě naproti, přímo

κατικετεύω viz καθικετεύω

κατίμεν viz κάτειμι (εἶμι)

κατιοῦμαι -οῦσθαι rezavěti

κατιπάζομαι viz καθιπάζομαι

κατιρῶ viz καθιερεύω

κατίστημι viz καθίστημι

κατισχάνω viz κατέχω

κατισχναίνω -εῖν vyčerpati, umořiti

κατισχύω -εῖν nabýti sil, zesíliti, býti s to, přemoci, pronikati, míti převahu

κατίσχω = κατέχω (zadržeti, obrátiti, říditi)

κάτοδος = κάθοδος

κάτοιδα -ειδέναι rozuměti, věděti, vzpomenouti si

κατοίκησις -εως ἢ usídlení, bydlíště, pobyt

κατοικητήριον τό bydlíště

κατοικίᾳ ἢ usídlení, obydlí, osada

κατοικίζω -εῖν usaditi, přesídliti, obydliti, založiti; pas. usaditi se, nová sídla obdržeti

κατοίκισις -εως ἢ usídlení, založení, znovudosazení vypuzených

κατοικτείρω -εῖν (i -οικτίρω) litovati, míti soucit

κατοικτίζω -εῖν litovati; k soucitu pohnouti; soucitu podlehnouti (med.)

κατοικῶ -εῖν bydliti, obývati, usaditi se; osídliti, uspořádati

κατοίσεται viz καταφέρω

κατοκνῶ -εῖν váhati, rozpakovati se, ostýchat se

κατοκωγή ἢ božské zanicení

κατολοφύρομαι -εσθαι oplakávat, politovati

κατόμνυμι -ύναι přísahati, pod přísahou se dovolávat (žalovati, potvrditi)

κατόνομαι -εσθαι nevážiti si, pohrdati, podceňovati

κατόπιν, κατόπισθε(ν) vzadu, odzadu, za, zpět, potom

κατοπτέω -ειν vyzvědět, vy-
pátrati

κατόπτης -ου ὁ vyzvědač, po-
zorovatel

κάτοπτος 2. viditelný

κατοπτρίζομαι -εσθαι v zrcadle
se shlížeti (pozorovati)

κάτοπτρον τό zrcadlo

κατορθῶ -οῦν narovnat, po-
vznést, šťastně (se zdarem)
vykonati, správně jednati, ve
zdraví (při rozumu) udržeti;
pas. (intr.) zdařiti se, míti
štěstí

κατόρθωμα τό } šťastné
κατόρθωσις -εως ἡ } provedení
úspěch, štěstí

κατορρωδῶ -εῖν strachem
trnouti, zaleknouti se

κατορύσσω -ειν (i -ορύττω)
zahrabati, zakopati, pohřbíti

κατορχοῦμαι -εἶσθαι pošklebo-
vati se někomu (τινά)

κατορῶ viz καθορῶ

κατότι (= καθότι) protože

κατουρίζω -ειν šťastně k cíli
dospěti

κατοχή ἡ zadržení, (božské)
nadšení

κάτοχος 2. zadržený, upoutaný

κατόψομαι viz καθορῶ

καττάδε (= κατὰ τάδε) za
těchto podmínek

κατω- viz κατω-

κάτω dolů, dole, pod; ὁ κάτω
dolní, οἱ κάτω obyvatelé po-
břeží, mrtví (podzemní boho-
vé); ἡ κάτω podsvětí; τὰ
κάτω pobřeží

κάτωθεν zdola, pod

κατωθῶ -εῖν dolů sraziti (ho-
diti)

κατωμάδιος 3. od ramen (na-
přaženou rukou) vržený

κατωμαδόν adv. dolů po plecích

κατωμοσίᾱ ἡ (i -σίῃ) přísaha,
přísežné svědectví, přísežná
žaloba

κατῶρυξ -υχος zakopaný, pev-
ně v zemi zasazený, podzem-
ní; ἡ κ. kobka, hrobka

κατώτατος 3. (superl. od κάτω)
nejspodnější, nejhlubší

κατώτερος 3. (kompar. od κά-
τω) hlouběji, hlubší; τὰ κ.
dolní část světa (= země)

καυλός ὁ lodyha; tulej (horní
konec kopí), násadec, ruko-
jeť (jilec) u meče; brk

καῦμα τό vedro, žár

καυματίζω -ειν vedrem zahu-
biti, spáliti

καύσιμος 2. hořlavý, spalitelný

καῦσις -εως ἡ spálení, vypalo-
vání, pálení

καῦσος ὁ žár, horečka

καυσοῦμαι -οὔσθαι horkem hy-
nouti

καύσειρα ἡ horká, prudká
(μάχη)

καυστός 3. připálený, napálený

καύσων -ωνος ὁ vedro, žár,
horký vítr

καυτηριάζω -ειν (καυστηριά-
ζω) vypáliti znamení

καῦτός = καὶ αὐτός; καυτός
= καυστός

καύχημα τό, καύχησις -εως ἡ
vychloubání, pýcha

καυχῶμαι -ᾶσθαι vychloubati
se, honositi se

καφιλ- = καὶ ἐφιλ-

καχάζω = καγχάζω

καχεξιᾶ ἢ špatný stav, zane-
dbávání

καχθές = καὶ ἐχθές

κάχληξ -κος ὁ kamének, šterk,
hrubý písek

καχύποπτος 2., καχυπότοπος 2.
silně podezřívavý

κάω, κᾶω = καίω

κέ, κέν = ἄν

κεάζω -ειν rozštípnouti, roz-
tříštiti, štípati

κέαρ -αρος τό srdce, mysl, du-
še (= κῆρ)

κέαται, κέατο viz κεῖμαι

κέγχρος ὁ proso, jilkry

κεδάννυμι = σκεδάννυμι

κεδνός 3. pečlivý, starostlivý,
vážený, milý, dobrý, drahý

κεδρίᾳ ἢ (i κεδρίῃ) pryskyřice
cedrová (olej)

κέδρινος 3. cedrový

κέδρος ἢ cedr

κεῖ = καὶ εἰ

κείαι, κεῖαι, κειάμενος, κείαν-
τες, κείομεν viz καίω

κείαται, κείατο viz κεῖμαι

κεῖθεν (= ἐκεῖθεν) odtamtud,
odtud

κεῖθι (= ἐκεῖθι) tam (na oné
straně)

κεῖμαι -σθαι ležeti, odpočívati,
podlehnouti, býti sevřen (po-
staven), státi, míti, nalézati
se, prostíratí se, býti určen,
spočívati, platiti, záviseti, bý-

ti, býti ustanoven (složen,
uložen)

κειμήλιον τό poklad, statek,
zboží

κείνη (i κείνῃ) tamtudy, tam

κεῖνος 3. (= ἐκεῖνος) onen

κεινός 3. (= κενός) prázdný,
marný, pustý, s prázdnýma
rukama, s nepořizenou

κειρίᾳ ἢ popruh, rubáš

κείρω -ειν stříhati, tesati, oku-
sovati, požíratí, utráceti, roz-
títi, řezati, zpusťovati

κεῖσε (= ἐκεῖσε) na onu stra-
nu, tam

κείω -ειν (fut. κε κεῖμαι) chci
ulehnouti (spáti, odpočívati)

κείω jen part. κείων: štípaje

κεκαδήσομαι (-δήσω, -δών) viz
κῆδω

κεκαδμένος (= κεκασμένος) viz
καίνυμαι

κεκάδοντο viz χάζομαι

κεκάμω viz κάμνω

κέκασμαι (-σμένος -σθαι atd.)
viz καίνυμαι

κεκαφηώς 3. (part. perf. od κμ.
καφ-, κεφ-) oslabený, bez sil
(citu)

κεκέρασμαι (perf.) viz κεράν-
νυμι

κέκηδα viz κῆδω

κεκλέαται (= κέκληνται) viz
καλῶ

κέκλετο viz κέλομαι

κεκλήατο (= κέκληντο) viz
καλῶ

κέκληγα (-γώς) viz κλάζω

κεκλήο, κεκλήση viz καλῶ

κεκλόμενος viz κέλομαι

κέκλοφα *viz* κλέπτω
 κέκλυθι, κέκλυτε *viz* κλύω
 κεκμᾶκώς } *viz* κάμνω
 κέκμηκα, }
 κεκμηώς }
 κέκονα (*perf.*) *viz* καίνω
 κεκοπώς *viz* κόπτω
 κεκόρεσμαι, κεκόρημαι, κεκο-
 ρήότε *viz* κορέννυμι
 κεκορυθμένος *viz* κορύσσω
 κεκράνται (-αντο) *viz* κεράν-
 νυμι
 κέκρᾶμαι *viz* κεράννυμι
 κεκρύφαλος ὁ čerpec (vysoký,
 tuhý) ženský
 κεκτήμεθα (-ώμεθα) *opt.* od
 κέκτημαι; *viz* κτάομαι
 κεκύθωσι *viz* κεύθω
 κελαδεινός 3. hlučný, hřmotný,
 bouřlivý
 κέλαδος ὁ hluk, hřmot, křik,
 praskot biče
 κελαδῶ -εῖν zvučeti, hřmotiti,
 hučeti
 κελάδων -οντος hučící, hlučný
 κελαινεφής 2. s tmavým mra-
 kem, tmavý
 κελαινός 3. černý, tmavý, kašný
 κελαινώπης -ου (*i* -ώπᾱς), *fem.*
 κελαινῶπις -ιδος chmurný,
 černý, zlomyslný
 κελαρύζω -εῖν hrčeti, crčeti, ři-
 nouiti se
 κελέβη ἡ džbán, korbel
 κέλευθος ἡ cesta, dráha, chůze
 κέλευμα τό, }
 κέλευσις ἡ } rozkaz,
 κέλευσμα τό, } nařízení,
 κελευσμός ὁ } povel,
 κελευσμοσύνη ἡ } velení

κελευστής -οῦ ὁ poroučející,
 mistr veslový
 κελευτιῶ -ᾶν opětovně pobáda-
 ti, dodávati síl
 κελεύω -εῖν poháněti, vybízeti,
 poroučeti, veleti, kázati, uklá-
 dati, žádati, dovoliti
 κέλης -ητος ὁ běhoun, klusák;
 rychlý člun
 κελητίζω -εῖν jezdit na závod-
 ním koni, krasojízdu před-
 vádět
 κελήτιον τό rychlá loďka
 κέλλω -εῖν přiraziti, přistrčiti;
 doraziti, přistáti
 κέλομαι -εσθαι volati na něko-
 ho, povzbuzovati, pobádati,
 vybízeti, přikazovati, nutiti
 (*viz i* καλῶ, κελεύω)
 κέλσαι (*inf. aor.*) *viz* κέλλω
 κέλυφος τό slupka, obal
 κέλωρ -ωρος ὁ syn, potomek
 κεμάς -άδος ἡ kolouch
 κέν = κέ (ᾶν)
 κένανδρος 2. bez mužů, bez
 lidí, bezmocný
 κενεαυχής 2. prázdný vychlou-
 bač, s marnou chloubou
 κενεός 3. = κενός
 κενεών -ῶνος ὁ slabiny
 κενοδοξία ἡ prázdná domýšli-
 vost (vychloubavost)
 κενόδοξος 2. plný prázdné
 chlubitosti
 κενός 3. prázdný, prostý, zba-
 vený, bez něčeho, opuštěný,
 planý, marný, nerozumný,
 zpozdilý
 κενοτάφιον τό prázdný hrob
 (mohyla)

κενοφωνία ἡ prázdná slova,
tlach

κεντρονηκῆς 2. bičem (bodcem)
hnaný

κέντρον τό bodec, bič, osten,
ostruha, pobídka, bolest

κεντρῶ -οῦν bodcem bodati,
popichovati, bodci opatřiti

κεντυρία ἡ setnina, centuria

κεντυρίων -ωνος ὁ setník, cen-
turio

κεντῶ -εἶν (ἰ -οῦν) bodati (bod-
cem i ostruhami), bičem
mrskati, mučiti, probodnouti,
udeřiti

κέντωρ -ορος ὁ poháněč, „o-
braťný jezdec“

κενῶ -οῦν vyprázdniti, opusti-
ti, oloupiti, zničiti; pas. pust-
nouti

κένωσις -εως ἡ vyprazdňování
κέονται viz κείμαι

κεραία ἡ rahno, (lodní) beran,
sochor; znaménko přívukov-
vé nebo rozdělovací (čárka,
háček), písmeno

κεραῖζω -εἶν hubiti, pleniti,
pustošiti, vražditi, vyhladiti

κεραίω -εἶν mísiti, nalévati (viz
ἰ κεράννυμι)

κεραμεία ἡ hrnčířství

κεράμεος 3.

κεραμεοῦς -ᾱ -οῦν } hliněný

κεραμεύς -έως ὁ hrnčíř

κεραμεύω -εἶν hrnčířstvím se
zabyvati, nádoby hliněné vy-
ráběti

κεραμικός 3. (ἰ κεράμιος) hli-
něný

κεράμιον τό hliněná nádoba,
džbán

κεραμῖς -ίδος ἡ taška, deska

κέραμος ὁ hlína (hrnčířská),
nádoba (džbán, hrnec), cihla,
taška, střecha

κέραμος ὁ vězení

κεράννυμι -ύναι mísiti, spojití,
nalévati, slučovatí

κεραοξόος 2. rohy zpracující,
„soustružník rohů“

κεραός 3. rohatý, parohatý

κέρας -ατος (ἰ κέρως, κέρεος)
τό roh, věc z rohu (luk, udi-
ce, nádoba, trubka); vrchol
hory, rameno řeky, řada,
křídlo (vojska, lodí)

κεράστης -ου rohatý, paroháč

κεράτινος 3. rohový

κεράτιον τό svatojánský chléb
(rohovník)

κεραύνιος 3. (2.) hromem zasa-
žený

κεραυνός ὁ hrom, blesk

κεραυνῶ -οῦν hromem zasáh-
nouti

κερδαίνω -εἶν míti zisk, zisku
(výdělku, prospěchu) nabýti,
zisku si hleděti; získati, smí-
řiti, nakloniti, vyhýbati se

κερδαλέος 3. prospěšný, užiteč-
ný, zistný, chytrý, lstivý

κερδαλεόφρων 2. po zisku dy-
chtící, prohnáný, chytrák

κερδίων 2. (superl. κέρδιστος)
lepší, prospěšnější, lstivější

κέρδος τό zisk, prospěch, od-
měna, žold, chytrost, lest,
úskok, zistnost

κερδοσύνη ἢ chytrost, prohnastost

κερκίς -ίδος ἢ člunek, paprsek (u stavu tkalcovského)

κέρκουρος ὁ lehká nákladní loď, bárka

κέρμα τό drobný peníz

κερματιστής -οῦ ὁ peněžník, penězoměnec

κερτόμησις -εως ἢ } posměch,

κερτομίᾱ ἢ (ἰ -μίη) } potupa

κερτόμιος 2. (ἰ κέρτομος) výsměšný, jízlivý

κερτομῶ -εῖν vysmívati se, škádliti, urážeti

κερῶ -ᾶν } viz κεράννυμι

κέρωνται }

κέρσκετο viz κεῖμαι

κεστός 3. vyšívaný; ὁ κ. pás, podprsenka

κευθάνω -ειν skrývati

κευθμός ὁ úkryt

κευθμών -ῶνος ὁ skrýš, úkryt, stáj, obydlí, díra, propast

κεῦθος τό skrýš, hlubina

κεύθω -ειν skrýti, tajiti, zamlčeti; intr. (pas.) býti ukrytý

κεφάλαιον τό hlavní věc, podstata, obsah, výsledek, úhrn, stručnost, jistina; (ἐν) κεφαλαίῳ hlavně, v celku, vůbec, zejména, stručně

κεφαλαιῶ -οῦν shrnouti, stručně podati, charakterisovati celkově; do hlavy bít

κεφαλαιωδής 2. nejdůležitější; adv. stručně (uvedením jen hlavních věcí)

κεφαλαίωμα τό úhrn

κεφαλαλγής 2. působící bolest hlavy

κεφαλή ἢ hlava, přední strana, zakončení, pramen, zdroj, východisko, hlavní osoba, konec, závěr

κεφαλίς -ίδος ἢ hlavička, bulva, svitek (kniha)

κέχανδα, -δει, -δότα viz χανδάνω

κεχαρη- viz χαίρω

κεχαρισμένος 3. příjemný (χαρίζομαι)

κεχαρο- viz χαίρω

κέχηνα, -νώς viz χαίνω

κέχυνκα viz χέω

κέω viz κείω

κέωμαι viz κεῖμαι

κῆ = καί ἢ

κῆ, κῆ = πῆ, πῆ (jak, nějak)

κῆαι, κῆαι, κῆάμενος viz καίω

κηδείᾱ ἢ příbuzenstvo, manželský svazek

κήδειος 2. drahý, milý, bratrský, starostlivý; pohřební

κηδεμών -όνος ὁ opatrovník, ochránce, poručník, příbuzný, „pohřebník“

κήδεος viz κήδειος

κηδέσκετο viz κήδομαι

κηδεστής -οῦ příbuzný (sňatkem), tchán

κηδεστίᾱ ἢ příbuzenství (sňatkem)

κήδευμα τό příbuzenstvo, příbuzný (sňatkem)

κηδεύω -ειν obstarávat, pečovat, pohřbít; zasnoubiti (se), býti příbuzný

κήδιστος 3. nejdražší

κῆδος τό péče, žal, smutek, starost; bída, nouze; svatba, příbuzenství

κῆδω -ειν zarmucovati, zbaviti, urážeti, poškoditi, utráceti, oloupiti, do neštěstí přivést; med. rmoutiti se, býti starostliv, starati se, nadržovati

κῆεν viz καίω

κηκίς -ῖδος tuk, štáva

κηκίω -ειν tryskati, prýštiti

κήλειος 2. } plápolající,

κήλεος 2. } planoucí

κηληθμός ὁ okouzlení, vytržení

κηλητήριον τό kouzlo

κηλῖς -ίδος ἡ skvrna, hanba, vypálené znamení

κῆλον τό střela

κηλῶ -εῖν okouzlit, vzrušiti, uchlácholiti

κηλώνειον τό (ἰ -νήιον) pumpa

κημῶ -οῦν náhubkem (košíkem) opatřiti

κῆνσος ὁ daň z hlavy (census)

κήξ -ηκός ἡ mořský pták (raček, potápka)

κῆξ = καὶ ἔξ

κήμεν viz καίω

κηπεύω -ειν v zahradě pracovat, pěstovati

κηπίον τό zahrádka, letohrádek

κῆπος ὁ zahrada, sad

κηπουρός ὁ zahradník, hlídač zahradní

κῆρ -ῆρος ὁ srdce, mysl, prsa

κήρ -ηρός ἡ osud, smrt, bohyně smrti, záhuba, utrpení, škoda, nemoc

κηρессиφόρητος 2. sudičkami (bohyněmi smrti) hnaný

κηρίον τό plástev medu, voštiná

κηροδέτης -ου (ἰ -τᾱς) voskem spojený

κηρόθι v srdci, srdečně

κηρός ὁ vosk

κήρυγμα τό oznámení hlasatelem, rozkaz, provolání, zvěstování, kázání

κηρύκειον τό } hlasatelská

κηρῡκήιον τό } berla

κηρῡκήϊη ἡ (ἰ -κίᾱ) hodnost hlasatele

κηρύκιον τό = κηρύκειον

κηρύλος ὁ mořský pták (sameček ledňáčka?)

κῆρυξ (κήρυξ) -ῡκος ὁ hlasatel, vyvolavač, vyslanec, kazatel, apoštol

κηρύσσω -ειν (-ττω, κᾱρύσσω) hlásati, vyvolávat, provolati, veřejně oznámiti, poroučeti, chlubit se, kázati, velebiti, veřejně prodati

κῆται (= κέηται) viz κεῖμαι

κῆτος τό mořská obluda; propast

κητώεις 3. plný propastí

κηφήν -ῆνος ὁ trubec

κηώδης 2. plný vůně

κηώεις 3. klenutý; = κηώδης

κίβδηλος 2. nepravý, klamný, podvodný

κῖβωτός ἡ skříň, truhla, urna; archa, truhla smlouvy

κιγχάνω = κιχάνω

κίδνημι (κίδναμαι) viz σκεδάννυμι (-νυμαι)

κιθάρα (-ρη) ἡ } loutna, lyra,
 κίθαρς ἡ } kytara; hra
 na lyru
 κιθαρίζω -ειν hráti na kytaru
 κιθάραις -εως ἡ hra na kytaru, hudba
 κιθάρισμα τό skladba pro kytaru, hra na strunný nástroj
 κιθαριστής -οῦ ὁ hráč na kytaru, učitel hudby
 κιθαριστικός 3. hudební, hry na kytaru se týkající; ἡ κ. umění hudební; ὁ κ. hráč na kytaru
 κιθαριστὺς -ύος ἡ umění hráti na kytaru
 κιθαρωδός ὁ zpěvák ke kytarě
 κιθαρωδῶ -εῖν hráti na kytaru a zpívati
 κιθών -ωνος ὁ = χιτών
 κίκι -εως τό egyptský olej
 κικλήσκω -ειν (= καλῶ) nazývati, jmenovati, volati, vzývati, svolávati
 κίκυς -υος ἡ síla, čerstvost
 κίναδος τό lišák, netvor
 κίναιδος ὁ chlípník, zhýralec
 κινάμωμον τό skořice (i κινάμωμον)
 κινδύνευμα τό odvážný čin (= κίνδυνος)
 κινδυνευτής -οῦ ὁ odvážlivec
 κινδυνευτικός 3. k nebezpečí odhodlaný
 κινδυνεύω -ειν odvážiti se nebezpečí, přijíti do nebezpečí, podstoupiti zápas nebezpečný, vydati do nebezpečí; νεος. (i os.) zdá se, jest možno, jest se obávati, že - (= prav-

děpodobně); pas. býti v nebezpečí, býti ohrožen
 κίνδυνος ὁ nebezpečí, nesnáz, strach, škoda, nebezpečný čin (zápas), nebezpečí válečné, odvážný skutek; pl. nebezpečné podniky
 κίνησις -εως ἡ pohyb, pohnutí, vášeň, vzbouření
 κίνητικος 3. pohyblivý, povzbudivý
 κιννάμωμον τό = κινάμωμον (skořice)
 κίνυμαι -σθαι hýbati se, hnáti se, býti pohnut
 κινυρός 3. bučící, skučící
 κινῶ -εῖν hýbati, pohybovati, kývati hlavou (κεφαλὴν) na posměch, zahnati; chopiti se, dotknouti se, vyjevit, orati, poháněti, pobuřovati, podniknouti, dáti podnět, zvelebiti, rušiti, měniti
 κióκρᾱνον τό hlavice sloupu
 κίρκος ὁ kroužící pták, luňák, jestřáb
 κίρνημι -άναι } míchat
 κίρνῶ -ᾶν } (= κεράννυμι)
 κισσήρης 2. břechtanem pokrytý
 κισσός ὁ břechtan
 κισσοφόρος 2. břechtanem ověšený
 κισσύβιον τό koflík, miska
 κίστη ἡ skříň, truhlice
 κιττός, κιττοφόρος viz κισσο-
 κιχάνω -ειν (i med.) dosáhnouti, dostihnouti, dohoniti, nalézt
 κίχλη ἡ kvíčala, drozd

κίχρημι -ναι πῦῑḱiti; *med.* vy-
πῦῑḱiti si

κίῡ -ειν kráčeti, jíti, jeti

κίῡν -ονος ὁ (ῆ) sloup, pilíř

κλαγγή ἡ zvuk, skřek, křik,
hluk, řinkot, zpěv

κλαγγηδόν *adv.* s křikem

κλάδος ὁ větev, ratolest

κλάζω -ειν zníti, křičeti, vřís-
kati, řinčeti

κλάϊστρον τό (*dor.*) viz κλειῑθρον

κλαίω -ειν plakati, naříkati,
oplakávati; rány dostati

κλάσις -εως ἡ zlomení, lámání

κλάσμα τό zlomek, úlomek,
drobet

κλαυθμός ὁ } pláč, nářek,

κλαῦμα τό } neštěstí, trest

κλαυσίγελως -ωτος ὁ smích
s pláčem

κλαυστός 3. } hodný pláče

κλαυτός 3. }

κλάω -ᾱν rozlomiti, ulomiti

κλάω, κλάω viz κλαίω

κληδών -όνος ἡ zvěst, pověst,
příznivé slovo (zpráva)

κλειῑζω -ειν slaviti, velebiti,
jmenovati

κλειῑθρον τό zámek, závora; ná-
sep, uzávěra

κλεινός 3. slavný, proslulý,
skvělý

κλείς, κλειδός ἡ závora, klíč;
klíčnící kost; kolík veslový;
plná moc

κλεισιάς -άδος ἡ křídlo dveří,
dveře, přístup

κλείσιον τό hospodářská budo-
va, obydlí čeledi

κλεισίον τό chajda, barák, stáj

κλειστός 3. uzavřený, schopný
uzavření (= κληστός)

κλειτός 3. slavný (= κλεινός)

κλείω -ειν slaviti, hlásati, vele-
biti; *med.* (slávou) slynouti;
uzavřítí, zamknouti

κλέμμα τό krádež, lest

κλέος τό slovo, hlas, pověst,
zpráva, řeč, sláva, hrdinství

κλέπτῃς -ου ὁ zloděj, podvod-
ník; *adj.* podvodný, lstivý

κλεπτικός 3. zlodějský; ἡ κ. u-
mění zlodějské

κλεπτοσύνη ἡ zlodějství, úskoč-
nost

κλέπτω -ειν krásti, tajně ode-
jmouti, klamati, zatajiti

κλεψύδρα ἡ vodní hodiny

κλέω viz κλείω

κλήδην *adv.* jménem

κληδοῦχος ὁ (ῆ) kněz, kněžka

κληδών, κληδών -όνος ἡ po-
věst, sláva, příznivé znamení,
proslulost (= κληδών)

κλήζω -ειν velebiti, oslavovati,
jmenovati; *pas.* slouti

κλήθρη ἡ olše

κλήῑθρον τό = κλειῑθρον

κληίζω = κλήζω

κλήιθρον = κλειῑθρον

κληῑς -ῑδος ἡ (= κλείς) závo-
ra, klíč, klička, klíčnící kost,
kolík veslový

κληιστός 3. co lze uzavřítí (za-
mknouti), uzavřený

κληίω -ειν (= κλείω) zavřítí,
zamknouti

κλήμα τό } výhonek,

κληματίς -ῑδος ἡ } odnož

(vinné révy), křoví

κληρονομία ἡ dědictví, podíl
dědictý, majetek
κληρονόμος 2. podílem účastný;
ὁ κ. dědic
κληρονομῶ -εἶν děditi, míti po-
díl, dosáhnouti
κληῖρος ὁ los, podíl, losování,
dědictví, statek, pole
κληροῦχος 2. účastný; ὁ κ.
osadník, kolonista
κληρουχῶ -εἶν míti v držení,
býti osadníkem (kolonistou)
κληρῶ -οῦν losem ustanovovati
(přidělovati, voliti); losovati,
na losování míti účast, uchá-
zeti se o losování; pas. losem
(v majetek) obdržeti
κλήρωσις -εως ἡ volba losem,
losování
κλής -ῆδος ἡ = κληίς, κλείς
κλήσις -εως ἡ volání, pozvání,
povolání (před soud), žaloba
κλήσις -εως ἡ uzavření, uzávěra
κληστός 3. = κληιστός
κλητεύω -ειν před soud vyzvati
κλητός 3. povoláný, vybraný,
vítaný, zvaný
κλήτωρ -ορος ὁ svědek před-
volací
κλήω -ειν = κλείω
κλίβανος ὁ pánev, pec
κλίμα τό (ἡ κλίμα) krajina,
územní pás, oblast nebeská,
sklon země
κλίμαξ -ακος ἡ žebřík, schody,
zábradlí; stupňování (v réto-
rice)
κλινάριον τό } lůžko, lehátko,
κλίνη ἡ } postel, nosítka,
máry

κλινίδιον τό nosítka
κλινοπετής 2. na lůžko upouta-
ný, poléhávající, nemocný
κλινοποιός ὁ }
κλινουργός ὁ } výrobce lehátek
κλιντήρ -ῆρος ὁ lenoška, odpo-
čívadlo
κλίνω -ειν kloniti, položití,
obrátiti (na útěk), opřítí; *intr.*
(*med.*) položití se, odpočívati,
kloniti se, klesati, opřítí se;
pas. klesnouti, nakloniti se,
převaliti se, býti položen, le-
žeti, bydliti; odvrátiti, odra-
ziti
κλισία ἡ chyše, stan, lenoška;
skupina hostů (ležících u ho-
stiny)
κλισιάς -άδος ἡ v *plur.* křídla
dveří, dveře; příležitost, pří-
stup (= κλεισιάς)
κλισίη = κλισία; κλισίηνδε do
stanu; κλισίηθεν ze stanu;
κλισίηφι ve stanu
κλίσιον τό (= κλείσιον) obydlí
čeledi
κλισμός ὁ lenoška, stolice
κλίτύς -ύος ἡ svah, stráň, sráz,
kopec
κλοιός ὁ železný obojek (pro
otrocky)
κλόνος ὁ shluk, dav, zmatek
κλονῶ -εἶν hnáti, poháněti, ve
zmatek uvéstí, bouřiti; *pas.*
plašiti se, valiti se, v nepo-
řádku utíkatí
κλοπεύς -έως ὁ zloděj, tajný
zločinec
κλοπή ἡ krádež, zatajení, tajný
útěk, podvod, lest

κλόπιος 3. skrytý, pokrytecký, šalebný

κλοτοπεύω -ειν dlouhé řeči roz-
přádati

κλύδων -ωνος ὁ příval vln,
vlnobití, bouře, ryk, dav

κλυδωνίζομαι -εσθαι býti zmí-
tán vlnami

κλυδώνιον τό příboj, vlnobití

κλύζω -ειν šplíchatí, vlniti se,
dorážeti, omýnati, vymýnati
(i med.)

κλῦθι viz κλύω

κλύσμα τό vypláchnutí; příboj

κλυστήρ -ήρος ὁ stříkačka

κλυτοεργός 2. slavný umělec

κλυτόπωλος 2. slavný koňmi

κλυτός 3. slavný, proslulý, zna-
menitý

κλυτοτέχνης -ου uměním pro-
slulý

κλυτότοξος 2. slavný lukem

κλύω -ειν slyšeti, doslechnouti,
dověděti se, vyslyšeti, po-
slouchati, věděti, míti pověst

κλῶθες αἱ přadleny (= sudič-
ky)

κλώθω -ειν přísti

κλωμακόεις 3. skalnatý

κλών -ωνός ὁ ratolest, výhonek

κλωπεύω -ειν krásti, úkladně
chytati

κλώψ -ωπός ὁ zloděj, lupič, zá-
keřník

κνάπτω -ειν smykati, rozdrá-
sati, roztrhati; valchovati

κναφεῖον τό valcha, valhovna

κναφεύς -έως ὁ valchář

κναφήιον τό = κναφεῖον

κνάφος ὁ štětka valchářská,
skřípec (mučidlo)

κνάω -ῆν škrabati, strouhati;
med. drbati se

κνέφας -αος τό temnota, sou-
mrak

κνήθομαι -εσθαι svědění (draž-
dění) pociťovati, škrabati se
za uchem

κνήμη ἡ holeň, lýtko

κνημῖδοφόρος 2. holinky mající

κνημῖς -ῖδος ἡ holinky, škorně

κνημός ὁ úbočí, úval, stráň

κνησις -εως ἡ svrbění

κνησιῶ -ᾶν míti svrbění

κνηστις -ιος ἡ struhadlo

κνίζω -ειν škrabati, hrýzti, su-
žovati, svrběti, drážditi,
rmoutiti

κνῖσα (κνῖση) ἡ pára, dým, tuk

κνῖσήεις 3. plný vůně (výparů)
od zápalných obětí

κνυζηθμός ὁ kňučení

κνύζημα τό kňourání, vrnění

κνυζοῦμαι -εῖσθαι kňučeti,
vrčeti

κνυζῶ -οῦν krhavým (kalným)
učiniti

κνώδαλον τό dravé zvíře, šelma

κνώδων -οντος ὁ jilec (v dolní
zubaté části), meč, ozubená
část oštěpu

κνώσσω -ειν tvrdě spáti

κόγχη ἡ lastura

κογχυλιᾶτης -ου ὁ lasturový
kámen

κογχύλιον τό lastura

κοδράντης -ου ὁ quadrans =
1/4 assu

κόθεν (i κοθέν) = πόθεν

- κόθορνος ὁ lovecká bota, divadelní střevíc
- κοῖ = καὶ οἱ
- κοίη = ποίᾱ jak, jakým způsobem
- κοιλαίνω -ειν vydlabati
- κοιλίᾱ (-ίη) ἡ dutina, břicho, život (u matky)
- κοῖλος 3. dutý, vyhloubený, hluboký, horami (břehy) obklopený; τὸ κ. prohlubenina, nížina, zátoka
- κοῖμημα τό spaní, soulož, objetí
- κοίμησις -εως ἡ spaní, spánek
- κοιμίζω -ειν uložiti ke spánku, uspati, uklidniti, hojiti, krotiti; παρ. jíti spat, spáti, odpočívati, ustat, přenocovati
- κοιμιστής -οῦ ὁ uspávající
- κοιμῶ -ᾶν = κοιμίζω
- κοινωνῶ = κοινωνῶ
- κοινῇ adv. společně
- κοινολεχῆς 2. souložník
- κοινολογοῦμαι -εῖσθαι umlouvati se, společně vyjednávat
- κοινόπλους 2. společně se plavící, společník na lodi
- κοινόπους -οδος společně jdoucí; κ. παρουσίᾱ společný příchod
- κοινός 3. společný, všeobecný, obvyklý, veřejný, státní, obecní, občanský, sprostý; τὸ κ. celek, obec, stát, obecné blaho (záležitosti, správa, úřady, pokladna), sněm; příbuzný, vlídný, lidový, svorný, nestranický
- κοινότης -ητος ἡ společenství, společnost
- κοινότοκος 2. sourozenec
- κοινῶ -οῦν společně činiti, sdělovati, oznamovati; znesvětiti; znečistiti; med. spojit se, účastniti se, raditi, svěřiti se
- κοινῶν -ῶνος ὁ = κοινωνός
- κοινωνίᾱ ἡ společenství, společná účast, společnost, obcování, spolek; sbírka, milodar
- κοινωνικός 3. společnosti prospěšný, účastný, štědrý, pospolitý
- κοινωνός 2. společný; ὁ κ. účastník, průvodce
- κοινωνῶ -εῖν míti účast, děliti se, připojit se, býti svorný, sdělovati, společně činiti
- κοινῶς adv. společně, v zájmu státu (obce), veřejně, zároveň
- κοῖος 3. = ποῖος
- κοιρανίδης -ου ὁ } pán,
- κοίρανος ὁ } vládce
- κοιρανῶ -εῖν býti vládcem, panovati, veleti, poroučeti, počínati si vladařsky (pánovitě)
- κοιταῖος 3. na lůžku; κ. γίγνεσθαι přenocovati; τὸ κ. doupě
- κοίτη ἡ } spaní, spánek, soulož,
- κοῖτος ὁ } lůžko, ležení; snátek, plod života, odpočinek
- κοιτών -ῶνος ὁ ložnice, komora
- κόκκινος 3. šarlatově rudý; τὸ κ. šarlatové roucho
- κόκκος ὁ jádro, červec nachový
- κολάζω -ειν trestati, trestem krotiti, kárat
- κολακείᾱ ἡ lichocení

κολακευτικός 3. lichotnický;
ή κ. umění lichotiti, lichocení
κολακεύω -ειν lichotiti, býti
úlisný; *med.* přijímati lichocení

κολακικός 3. = κολακευτικός
κόλαξ -ακος ὁ lichotník, pochlebník

κόλασις -εως ή krocení, trestání, trest

κολαστήριον τό prostředek
kárný; κ. ἔνεκα k vůli pokárání

κολαστής -οῦ ὁ krotitel, karatel

κολαφίζω -ειν poličkovati, týrati, pěstí tlouci

κολεόν τό }
κολεός ὁ } pochva

κόλλα ή lep, klí, kliš

κολλήεις 3. pevně skližený (spojený), sbitý, upevněný

κόλλησις -εως ή klížení, letování, sváření

κολλητός 3. = κολλήεις

κολλούριον τό oční mast

κόλλουψ -οπος ὁ kolíček strunných nástrojů

κολλυβιστής -οῦ ὁ peněžoměnc

κολλύριον τό = κολλούριον

κολλῶ -ᾶν klížití, spojovati;
pas. připojití se, dosahovati,
zůstatí lpěti

κολοβός 3. zmrzačený, poškozený

κολοβῶ -εῖν zmrzačiti, zkrátiti,
poškoditi

κολοιός ὁ kavka

κόλος 2. kusý, bezrohý, otupělý,
zohavený

κολοσσός ὁ ohromný sloup (socha)

κολοσυρτός ὁ řev, šťvanice, hluk

κολούω -ειν zmrzačiti, zkrátiti,
zmenšiti, omeziti, přerušiti,
ničiti

κόλπος ὁ ňadra, náruč, záňadří,
záhyb, zátoka, záliv, chobot,
úval

κολπῶ -οῦν nadouvati, zátoku
tvořiti

κολυβήθρᾱ ή plovárna, lázně,
rybník

κολυμβητής -οῦ ὁ potapěč, plavec

κολυβῶ -ᾶν potápěti se, do
vody skákati, plovati

κολώνη ή kopec, návrší, památník, mohyla

κολωνία ή osada, kolonie (= colonia)

κολωνός = κολώνη

κολωός ὁ pokřik, hádka

κολωῶ -ᾶν vřískati, rámusiti

κόμη ή vlas, listí

κουήτης -ου dlouhovlasý, pokrytý peřím (listím); ὁ
vlasatice

κομιδή ή ošetření, péče, dovoz,
doprava, převoz, návrat, vyjmutí, obdržení

κομιδῇ *adv.* zcela, vůbec, obzvláště, velmi, ovšem

κομίζω -ειν živiti, opatrovati,
hostiti, spravovati, obstarati,
provázeti, odnésti; dopraviti,
přiněsti zpět, k návratu po-
hnouti; *pas.* odebrati se, odjetí,
cestovati, vrátiti se; *med.*

- přijmouti k sobě, odnésti si, znovu získati, obdržeti, přivlastniti si, dobýti; dostati, zdvihnouti, zachrániti, hleděti si něčeho
- κόμμι -ιδος (-εως) τό pryskyřice, klovatina, guma
- κομμωτικός 3. znalý líčení (zdobení); ἢ κ. umění líčiti, kosmetika
- κομπάζω -ειν chlubiti se, chvástat se; chrastiti, skřípati, řinčeti
- κόμπος ὁ rachot, skřípot; vychloubání, nádhera, okázalost
- κομπῶ -εῖν = κομπάζω -ειν
- κομπῶς *adv.* ozdobně, vybraně, jemně; duchaplně; κομπώτερον ἔχειν lépe se míti
- κομῶ -ᾶν (*i* -εῖν) míti dlouhý vlas, pyšniti se, (z přepychu) bažiti po něčem
- κομῶ -εῖν ošetřovati, opatrovati
- κοναβίζω -ειν = κοναβῶ
- κόναβος ὁ rachot, hřmot, lomoz
- κοναβῶ -εῖν drnčeti, duněti, ozývati se
- κονίᾱ ἢ prach, popel, písek, vápno
- κονιᾶτός 3. vápnem omítnutý, vybílený
- κονίη = κονίᾱ
- κονιοστός ὁ vír (oblak) prachu, prach
- κόνις -ιος (-εως) ἢ prach (= κονίᾱ)
- κονίσσαλος ὁ vír (kotouč) prachu
- κονιῶ -ᾶν bíliti, vápnem omítnouti
- κονίω -ειν zaprášiti, prachem pokrýti (naplniti), prášiti
- κοντός ὁ bydlo, tyč
- κοπάζω -ειν unaviti se, umdlévati, ustati
- κοπετός ὁ naříkání (*spojené s bitím do prsou*)
- κοπή ἢ úder, srážka, řez, pobití
- κοπίς -ίδος ἢ nůž, meč, sekera
- κοπιῶ -ᾶν namáhati se, unaviti se
- κόπος ὁ bití, naříkání, únava, práce, neštěstí, mdloba
- κοπρίᾱ ἢ } hnůj, špína,
κόπριον τό } bláto, dvůr,
κόπρος ἢ } stáj, stelivo
- κοπροφόρος 2. hnůj nesoucí, hnojný; κόφινος κ. koš na smetí
- κοπρῶ -εῖν hnojit
- κόπτω -ειν strkati, tlouci, bít, udeřiti, roztlouci, useknouti, lbodati, kovati, poraziti, zpuštošiti, klepati na něco, unaviti, káceti, raziti; *med.* tlouci se (do prsou), truchliti pro někoho, bít se
- κόραξ -κος ὁ krkavec, havran
- κορᾶσιον τό (*demin.* κόρη) děvčátko
- κορβᾶν (*neskl.*) dar
- κορβανᾶς -ᾱ ὁ. chrámový poklad
- κόρδαξ -κος ὁ rozpustilý tanec
- κορδακικός 3. skákavý, vhodný k tanci k., připomínající tanec k.
- κορδακισμός ὁ rozpustilý tanec, konání rozpustilých tanců

κορέννυμι -ναι sytiti; *med.*
(*pas.*) sytiti se, upokojiti se,
býti přesycen

κόρη ἡ dívka, panna, dcera,
mladá paní; loutka; panenka
oční; dlouhý rukáv

κορυύω -ειν zdvihati; *med.*
zdvihati se, bouřiti se

κορμός ὁ kmen, kláda

κόρος ὁ jinoch, mladík, hoch,
syn, bojovník, junák; *adj.*
junácký, ušlechtilý; nasycení,
znechucení, zpupnost, vzdor

κόρος ὁ míra obilí (= 10 *me-*
amnu)

κόρη, κόρη ἡ spánky, skráně
κορυραντιῶ -ᾶν konati reje ko-
rybantské, býti v korybant-
ském opojení

κορυζῶ -ᾶν míti rýmu, býti
prhloupý

κορυθαῖξ -ῖκος ὁ } chocholem
κορυθαίολος 2. } potřásající,
„třesoucí (jiskřící) přílbou“

κόρυμβος ὁ vrchol, hlavice,
vrsek

κορύνη ἡ palcát, kyj

κορυνήτης -ου ὁ } bojovník
κορυνηφόρος ὁ } s palcátem
(kyjem)

κόρυς -υθος ἡ přílbice

κορύσσω -ειν zbrojiti, připra-
vovati, řídit, zdvihati, vzdou-
vati

κορυστής -οῦ ὁ ozbrojenec

κορυφαῖος 3. vrchní, hlavní,
přední; ὁ κ. vůdce, hlava

κορυφή ἡ temeno, vrchol

κορυφῶ -οῦν dovršiti; do výše
(se) zdvihati; vrchu dosáh-
nouti

κορῶ -εῖν *fut.* od κορέννυμι
κορῶ -εῖν čistiti, vymést

κορώνη ἡ vrána; kruh u dveří
(u luku)

κορωνίς -ίδος zakřivený, ohnutý
κόσκινον τό síto

κόσμησις -εως ἡ ozdoba, upra-
vení

κοσμητός 3. spořádaný, upra-
vený

κοσμήτωρ -ορος ὁ pořadatel,
vládce, ředitel

κοσμικός 3. světský (= smysl-
ný), pozemský

κόσμιος 3. řádný, mravný, po-
ctivý, vhodný, poslušný,
umírněný, skromný

κοσμιότης -ητος ἡ pořádnost,
upravenost, slušnost

κοσμοκράτωρ -ορος ὁ vládce
světa

κόσμος ὁ řád, řada, pořádek,
slušnost, úprava, ozdoba,
okrasa; chvála, sláva, čest;
svět, vesmír; zřízení, ústava;
stavba, básnická okrasa; οἱ κ.
dozorci

κοσμῶ -εῖν pořádati, řaditi,
v kázni (pořádku) udržovati,
strojiti, upravovati, zdobiti,
veleti, řídit, ovládati, vyzna-
menávati, vychvalovati

κόσος = πόσος

κότε = πότε (κοτέ = ποτέ)

κότερον, κότερος *viz* πο-
κοτήεις 3. plný zášti (závisti)

κότος ὁ nenávist, zášť, závist, hněv

κοτύλη ἡ číše, koflík; pánevní kost

κοτυληδών -όνος ὁ bradavice (chapel)

κοτυλήρυτος 2. proudem tekoucí (prýšticí)

κοτῶ -εῖν míti zášť, nevražiti; med. horšiti se, zanevříti, rozhorliti se

κοῦ, κού = ποῦ, πού

κουλεόν τό = κολεόν

κοῦμ, κούμι (aram. imperat.) vstaň

κουρᾶ ἡ stříhání, stříh, ustřížená kadeř

κουρεῖον τό holína

κουρεύς -έως ὁ holič

κούρη ἡ = κόρη

κούρητες -ων οἱ junáci

κουριδιος 3. manželský, řádný (t. j. z řádného sňatku)

κουρίζω -ειν býti junákem

κουρίζῃ adv. za vlasy

κοῦρος ὁ = κόρος; κουρότερος mladší junák

κουροτρόφος 2. jinochy živící, živitel(ka) junáků

κουστωδία ἡ (= custodia) stráž

κουφίζω -ειν zdvihati, podpíratí, ulehčiti (lodi τὸ πλοῖον), lehce vyskočiti, podporovati; intr. (med.) ulehčiti si, odložití, uleviti, úlevu cítiti; pohrbítí, vzpřímiti se

κούφισις -εως ἡ ulehčení

κουφολογία ἡ prázdne (lehkomyslné) chlubení (mluvení)

κουφόνοος 2. lehkomyslný, bystrý, bezstarostný

κοῦφος 3. lehký, úlevu přinášející, snadný, pomíjející, mírný, prázdňový, lichý, obratný, nepatrný, marnivý, lehkomyslný, povolný, klidný, snesitelný

κόφινος ὁ koš

κόχλος ὁ mušle, škeble

κράατα, -τι, -τος viz κάρα (hlava)

κράββατος (κράβαττος) ὁ odpočívadlo, lůžko

κραγγάνομαι -εσθαι hlasitě křičeti

κραδαίνω -ειν míhati se, chvěti se (med.)

κραδίᾱ ἡ (i -δίη) viz καρδίᾱ

κραδῶ -ᾶν viz κραδαίνω

κράζω -ειν křičeti, naříkatí, krákorati, vřískati, hlasitě volati; obyč. jen perf. κέ-κρᾶγα

κραιαίνω -ειν } tvořiti,

κραίνω -ειν } vykonávati, plniti, povoliti, dovršiti, vroubiti, vládnouti, míti moc

κραιπάλη ἡ opojení, bolení hlavy, opilství

κραιπαλῶ -ᾶν míti zavrať (bolení hlavy) po opití

κραιπνός 3. hbitý, čerstvý, kvapný, prudký, náhlý

κραναός 3. kamenitý, skalnatý

κράνεια ἡ (i κρανείη) dřín, svída

κρανέινος 3. dřínový

κρᾶνιον τό lebka, místo popravní (Golgatha)

κράνος -εος τό přilbice
 κρᾶσις -εως ἡ míšení, spojení
 teplota
 κράσπεδον τό okraj, lem, svah,
 křídlo (vojska), třásně
 κρᾶτα τό = κάρα
 κραταιγύαλυσ 2. ze silných plátů
 (brnění)
 κραταιίς ἡ převaha, tíže; silná
 κραταιός 3. silný, mocný, mohutný
 κραταίπεδος 2. pevně udupaný
 κραταίρινος 2. s tvrdou koží
 κραταιῶ -οῦν posilovati; pas.
 zesíliti
 κρατερός 3. = κάρτερος
 κρατερόφρων 2. udatné mysli,
 hrdinský, rekovný
 κρατερῶνυξ -υχος se silnými
 kopyty (drápy)
 κράτεσφι (dat. od κάρα) hlavě,
 na hlavě
 κρατευταί αἱ podstavce (kameny)
 pro rozně
 κρᾶτήρ -ῆρος ὁ misidlo, džbán,
 džber, kotlina, jícen sopky
 κρᾶτηρίζω -ειν úlitbu konati,
 víno nalévati
 κρατιστεύω -ειν býti nejlepším,
 vynikati, předčiti
 κράτιστος 3. (ἰ κάρτιστος) nej-
 silnější, nejmocnější, nejzdat-
 nější, nejlepší, nejurozenější
 κρᾶτός (gen.) viz κάρα
 κράτος τό síla, moc, velení,
 panství, převaha, vítězství,
 násilí, přednost; κατὰ (ἀνὰ)
 κράτος ze všech sil

κρατύνω -ειν posilovati, opev-
 ňovati, zvelebovati, utvrzo-
 vati, vládnouti, ovládati
 κρατύς ὁ mocný, silný
 κρατῶ -εῖν vládnouti, býti pá-
 nem; předčiti, ovládati, pře-
 moci, zmocniti se, dosáhnou-
 ti; udržeti, uchopiti, pevně
 držeti, zadržovati, krotiti, ví-
 těziti, vynikati, nabýti pře-
 vahy
 κραυγάζω -ειν křičeti, kráko-
 rati
 κραυγάνομαι -εσθαι, κραυγα-
 νῶμαι -ᾷσθαι pronikavě kři-
 četi
 κραυγή ἡ povyk, ryk
 κρεάδιον τό kousek masa
 κρέας -ως τό maso; plur. kusy
 masa
 κρεῖον τό deska na maso
 κρείσσων 2. (ἰ -ττων) silnější,
 mocnější, zdatnější, lepší, uro-
 zenější, vzácnější, vyšší, dů-
 ležitější, pohodlnější, dražší;
 pán, vítěz; komparat. ke κρᾶ-
 τιστος 3.
 κρείων -οντος ὁ panovník;
 mocný; κρείουσα ἡ vládkyně
 κρέω -ειν tlouci, tkáti
 κρέμαθρα ἡ visuté lože, koš na
 provaze, divadelní stroj
 κρέμαμαι -σθαι viseti, býti za-
 věšen, vznášeti se
 κρεμάννυμι -ύναι zavěsiti, ne-
 chati viseti; pas. = κρέμαμαι
 κρεμαστός 3. zavěšený, visící
 κρέξ -κός ἡ pták (s ostrým, pi-
 lovitým zobákem, podobný
 ibisu)

κρεουργηδόν *adv.* na kousky
(rozsekané); po řeznicku
(κρεουργός ὁ řezník)

κρεοφάγος 2. masem se živící,
maso pojídající

κρέσσων 2. = κρείσσων

κρήγυος 2. půvabný, zdárný,
vítaný

κρήδεμνον τό šátek (na hlavu),
závoj; víko, cimbuří

κρηῖναι (*inf. aor.*) viz κραίνω
κρηῖθεν (κάρα) s hlavy, shora,
naprosto

κρημνός ὁ sráz, výšina, úbočí

κρημνώδης 2. srázný, příkrý

κρηναῖος 3. od pramene, pra-
menitý

κρήνη ἡ pramen, studánka

κρηπίς -ῖδος ἡ bota, základ,
podstavec, hráz

κρησφύγετον τό útočiště

κρητήρ -ρος ὁ = κρατήρ

κρῖ τό (= κριθή) ječmen, píce

κρίζω -ειν skřípati, prasknouti

κριθή ἡ ječmen

κρίθινος 3. z ječmene, ječný

κρίκος ὁ kruh (u jha), obruč,
pečetní prsten, náramek, ná-
hrdelník

κρίμα τό (*i* κρίμα) rozsudek,
soudní rozhodnutí

κρίμνον τό hrubá mouka, stří-
da

κρίνον τό (*i* κρίνος τό) lilie

κρίνω -ειν oddělovati, třídití,
řaditi, vybírati, voliti, sou-
diti, rozhodnouti, posuzovati,
měřiti (se), schváliti, zkou-
mati, příti se, uznávati, vylo-
žiti, poznati, pokládati, věřiti,

míniti, naříditi, před soud po-
hnati, vypátrati, zápasiti

κριοπρόσωπυς 2. s beraním ob-
ličejem

κρίος ὁ beran (*zvíře i obléhací
stroj*)

κρίσις -εως ἡ rozhodnutí, soud,
odsouzení, spor, závod, zápas,
úsudek, výrok, obžaloba, prá-
vo, spravedlnost, trest

κριτήριον τό známka, značka,
soudní dvůr, právní věc

κριτής -οῦ ὁ soudce, znalec

κριτικός 3. schopný úsudku
(posouzení), rozhodný, soud-
nický

κριτός 3. vybraný

κραίνω -ειν dupati

κρόκη ἡ útek, niť, tkanina,
roucho; oblásek

κροκόδειλος ὁ krokodil

κροκόπεπλος 2. v šatě barvy
šafránové

κροκός ὁ šafrán

κροκύς -ύδος ἡ vlákno

κρόμμυον τό (*i* κρόμμυον) cibule

κρόσσαι αἱ okraje hradby, cim-
buří, výstupky, stupně

κροταλίζω -ειν klapati, racho-
titi

κρόταλον τό klapačka, řehtačka
(sistrum)

κρόταφος ὁ skráň, spánky

κροτητός 3. rachotící

κρότος ὁ tlukot, potlesk, hluk,
hřmot

κροτῶ -εῖν bíti, dupati, klepa-
ti, skouti

κρουνός ὁ pramen, zřídlo

κρούω -ειν bítí, narážeti, tēpa-
ti, tlouci, klepati, srážeti; *med.*

κ. πρύμναν s lodí zpět jeti
κρύβδα, κρύβδην *adv.* tajně,
skrytě, bez vědomí někoho
(τινός)

κρουερός 3. ledový, mrazivý,
děsný

κρυμός ὁ mráz, zima

κρούεις 3. hrůzoplý, strašlivý

κρούος τό led, mráz, zima, hrůza

κρυπτάδιος 3. skrytý, tajemný

κρύπτασκε *viz* κρύπτω

κρυπτή ἡ klenutí, krytá chod-
ba, krypta

κρυπτός 3. skrytý, tajný

κρύπτω -ειν krýti, ukrýti, za-
krýti, utajiti, chrániti, za-
mlčeti; *pas.* skrýti se, u sebe
podržeti, pochovati

κρυσταλλίζω -ειν zářiti jako
křišťál

κρύσταλλος ὁ led; průhledný
kámen (křišťál)

κρύφα *adv.* tajně, skrytě, bez
vědomí

κρυφαῖος 3. skrytý, tajný

κρυφαίς *viz* κρύπτω

κρυφῇ, κρυφηδόν = κρύφα

κρύφιος 3. = κρυφαῖος

κρύφω = κρύπτω

κρύψις -εως ἡ skrývání

κρωβύλος ὁ kštice, chomáč vla-
sů, drdol; chochol žíněný

κρωσσός ὁ džbán, urna, nádoba

κτάομαι -σθαι zjednati si, do-
býti, nabýti, získati, způso-
biti, uvaliti, dostati se; *κεκ-*
τῆσθαι (perf.) míti

κτέανον τό } jmění, statek,
κτέαρ -ατος τό } majetek

κτεατίζω -ειν (= κτάομαι) na-
býti, dobýti, míti

κτείνω -ειν zabíjeti, pobíjeti,
zadáviti, vražditi

κτεῖς -ενός ὁ hřebec

κτενίζω -ειν česati

κτέρας τό (*pl.* κτέρεα) dar, po-
cta, tryzna, slavnostní pohřeb

κτερεῖζω -ειν } pohřební

κτερίζω -ειν } slavnosti
konati, tryznou oslaviti, obě-
tovati, pochovati

κτερίσματα τά = κτέρας

κτῆμα τό majetek, jmění, sta-
tek, poklad

κτηνηδόν *adv.* jako stádo (*do-*
bytek)

κτῆνος τό majetek, statek, do-
bytek

κτήσιος 3. majetkový, vlastní

κτῆσις -εως ἡ získání, majetek,
jmění, statek, právo na ma-
jetek

κτητική (*sc.* τέχνη) ἡ umění zí-
skati majetek

κτητός 3. dobytý, získaný, za-
chovaný, získatelný

κτήτωρ -ορος ὁ majitel

κτίδεος 3. z lasičky, z kůže la-
síčí

κτίζω -ειν vzdělávati, zaklá-
dati, osaditi, zbudovati, opat-
řiti

κτίλος 2. krotký; ὁ κ. beran,
kozel

κτιλῶ -οῦν krotiti, ochočiti

κτίννῡμι -ναι } pobíjeti
 κτιννύω -ειν } (= κτείνω)
 κτίσις -εως ἡ } založení,
 κτίσμα τό } zřízení,
 vystavění, stvoření, tvor
 κτίστης -ου ὁ zakladatel, tvůr-
 ce, obnovitel
 κτιστός -ύος ἡ = κτίσις
 κτύπημα τό } rána, dupot,
 κτύπος ὁ } hřmot, rachot,
 křik, hřmění
 κτυπῶ -εῖν duněti, praskati, ra-
 chotiti, hřímati, rozléhati se
 κύαθος ὁ sběračka, kalíšek
 κυαμευτός 3. losem (bobovým)
 volený
 κύαμος ὁ bob, volba boby
 κυάνεος 3. tmavomodrý, tmavý
 κυανόπεζα ἡ s nohama tmavé
 barvy
 κυανοπλόκαμος 2. tmavovlasý
 κυανοπρώρειος 2. } s tmavou
 (i -πρω-) } (modravou)
 κυανόπρωρος 2. } přidí
 κύανος ὁ (i -νός) modrý kámen
 (lapis lazuli), modré barvivo
 (sklovina)
 κυανοχαίτης ὁ (nom. i -χαῖτα)
 tmavovlasý
 κυανόχρoος 2. (i -χρως) tma-
 vý
 κυανῶπις -ιδος ἡ černooká,
 modrooká
 κυβεία ἡ hra v kostky (míčern),
 vrtkavost, podvod
 κυβερνήσις -εως ἡ řízení lodi,
 vedení, správa
 κυβερνητήρ -ἥρως ὁ } kormi-
 κυβερνήτης -ου ὁ } delník,
 správce (gubernator)

κυβερνητικός 3. kormidelnický;
 ἡ κ. umění řídití loď
 κυβερνῶ -ᾶν býti kormidelní-
 kem, řídití, vésti
 κυβευτής -οῦ ὁ hráč v kostky
 κυβευτικός 3. vhodný ke hře
 v kostky, hráčský
 κυβεύω -ειν hráti v kostky
 κυβιστήρ -ῆρως ὁ kejklíř, ta-
 nečník, potapěč
 κυβιστῶ -ᾶν kotrmelce (pře-
 mety) činiti, po hlavě ská-
 kati, mrskati se
 κύβος ὁ kostka
 κυδάζω -ειν tupiti
 κυδαίνω -ειν velebiti, oslavo-
 vati, povznésti, poctíti, rozve-
 seliti
 κυδάλιμος 2. proslavený
 κυδάνω -ειν oslavovati, po-
 vznášeti; *intr.* pyšniti se
 κυδιάνειρα ἡ muže zdobící
 κύδιμος 3. = κυδάλιμος
 κύδιστος 3. (*superl.* ke κυδαλι-
 μος) nejslavnější
 κυδιῶ -ᾶν býti pyšný, chlubiti
 se
 κυδοιμός ὁ ryk válečný, vřava,
 zmatek
 κυδοιμῶ -εῖν zuřiti, řádití
 κύδος τό sláva, zdar, blaho, ná-
 dhera, pýcha
 κυδρός 3. = κυδάλιμος
 κύησις -εως ἡ těhotenství
 κύθη (aor.) viz κεύθω
 κυῖσκομαι -εσθαι = κυῶ
 κυκῶν -ῶνος ὁ smíšený nápoj
 (ak. κυκειῶ = κυκῶνα)
 κυκλεύω -ειν obklíčiti

κύκλιος 3. } kruhovitý,
 κυκλόεις 3. } v kruhu, oblý
 κυκλόθεν kolem dokola, se
 všech stran
 κύκλος ὁ kruh, kolo, kotouč,
 oběh, obruč, ohrada, obvod,
 oko, důlky (oční), okraj,
 vrstva, hradba; (ἐν) κύκλῳ
 kolem, všude; οἱ κύκλῳ okol-
 ní
 κυκλόσε kolem dokola
 κυκλοτερός 2. okrouhlý, oblý,
 zakulacený
 κυκλῶ -εἶν na voze jeti, v kru-
 hu otáčet; *med. (intr.)* v kru-
 hu se pohybovati, kruh tvo-
 řiti, kroužiti, zatáčet, obra-
 ceti, obkličovati
 κυκλῶ -οὔν do kola stavěti (to-
 čiti), obkličovati, ohýbati (= *κυκλεῖν*)
 κύκλωσις -εως ἡ obklíčení, se-
 vření, vojsko k obklíčení
 určené
 κύκνος ὁ labuť
 κυκῶ -ᾶν míchat, mísiti, zmí-
 tati, vířiti, plašiti, ve zmatek
 uvést (*med.*)
 κυλίνδω -εἶν (*i* -δῶ -εἶν) vá-
 leti, zmítati; valiti (se), sva-
 lovati, povalovati se
 κύλιξ -κος ἡ pohár
 κύλισμα τό } válení
 κυλισμός ὁ } (v něčem τινός)
 κυλίχνη ἡ pohár
 κυλίω -εἶν = κυλίνδω
 κυλλῆστις -ιος ὁ egyptský
 chléb
 κυλλοποδίων -ονος křivonohý,
 kulhavý

κυλλός 3. křivý, zmrzačený
 κύμα τό vlna, vlnění, vlnobití,
 proud
 κυμαίνω -εἶν vlniti se, vzdou-
 vati se, v nepořádek se do-
 stati
 κυματίās -ου (*i* -τίης) vlny
 vzdouvající, bouřlivý
 κυματοαγής 2. jako příboj do-
 rážející (bouřící)
 κυματοπλήξ -ῆγος vlnami te-
 paný
 κυματοῦμαι -οὔσθαι prudce se
 vlniti
 κυματωγή ἡ (ἄγνυμι) břeh
 (kde se vlna láme)
 κύμβαλον τό cymbál
 κύμβαχος ὁ oblý vrchol přílbice;
adj. střemhlav padající
 κύμινδις -ιδος ἡ noční jestřáb
 (u bohů zvaný χαλκίς)
 κύμινον τό kmín
 κυνᾶγ- viz κυνηγ-
 κυνάμυια ἡ psí moucha, cham-
 radina
 κυνάριον τό psík
 κυνέη ἡ přílbice (kožená), če-
 pice, šišák
 κύνεος 3. psí, nestoudný
 κυνῆ = κυνέη
 κυνηγεσίᾱ ἡ } lov, honba;
 κυνηγέσιον τό } smečka, lovci
 κυνηγέτης -ου ὁ psovod, lovec
 κυνηγετικός 3. lovecký
 κυνηγετῶ -εἶν loviti, slídit po
 stopách
 κυνηγία ἡ }
 κυνήγιον τό } = κυνηγεσία
 κυνηγός ὁ (ἡ) = κυνηγέτης

κυνίδιον τό psíček
 κυνικός 3. psi
 κυνίσκος ὁ psíček
 κυνοκέφαλος 2. psohlavý
 κυνόμυια = κυνάμυια
 κυνοραίστης -ου (trýznitel psů)
 psí veš, klíště
 κυνοσπάρακτος 2. (σπαράσσω)
 psy roztrhaný
 κύντατος 3. (*superl.*) nejne-
 stoudnější, nejpotupnější
 κύντερος 3. (*komp.*) nestoud-
 nější, drzejší, potupnější
 κυνῶ -εἶν líbati
 κυνώπης -ου ὁ (*vok.* κυνῶπα)
 psooký
 κυνῶπις -ιδος ἡ psooká
 κυπαρίσσινος 3. (*i* -τινος)
 cypřišový
 κυπάρισσος ἡ (*i* -ττος) cypřiš
 κυπασσίς -ίδος ἡ kazajka (*vo-*
jenská)
 κύπειρον τό }
 κύπειρος ὁ } šáchor
 κύπελλον τό koflík, kalich
 κύπερος ὁ = κύπειρος
 κυπτάζω -εἶν } kloniti se,
 κύπτω -εἶν } shýbati se
 κυρβασίᾱ ἡ (*i* -σίη) turban
 κύρβις -εως ὁ (ἡ) *jen v plur.:*
sloupky se zákony (kamenné
či dřevěné v podobě trojbo-
kého hranolu, jehož stěny
byly popsány zákony Solóno-
vými; otáčely se kol svislé
osy)
 κῡριακός 3. pánův, posvátný;
 ἡ κ. (*sc.* ἡμέρᾱ) neděle
 κῡριεύω -εἶν býti pánem, pa-
 novati, ovládati

κῡριος 3. mocný, vládnoucí,
 oprávněný, účastný, platný,
 rozhodující, pevně stanovený,
 pravoplatný; κ. εἶναι (*κατα-*
στῆναι) ovládati, býti pánem
 (s to), moci, směti; ὁ κ. pán,
 vládce; ἡ κ. paní, vládkyně;
 τὸ κ. zákonná moc (ústava,
 doba); κυρίως pravoplatně
 κῡριότης -ητος ἡ panství
 κυρίσσω -εἶν trkati
 κύρμα τό nález, kořist, lup
 κῡρος τό moc, síla, rozhodnutí,
 platnost, dokončení
 κύρτη ἡ, κύρτος ὁ síť, vrš
 κυρτός 3. křivý, klenutý, vzdu-
 tý
 κυρτῶ -οῦν křiviti, do oblouku
 zdvihati; *med.* ohýbati se, vy-
 pínati se
 κυρῶ -εἶν }
 κῡρῶ -εἶν } na něco narážeti,
 dostati se,
 vznikat, mířiti, dostihnouti,
 dosáhnouti, vstoupiti, státi se,
 právě býti (*s přechod.*)
 κῡρῶ -οῦν (*i med.*) platnost po-
 tvrditi, rozhodnouti, stanovi-
 ti, splniti, provésti, dostati se
 κῡρωσις -εως ἡ = κῡρος
 κύστις -ιος ἡ (*i* -ιδος) měchýř
 κύτος τό dutina, nádoba, urna;
 kůže, trup, tělo; štít, pancíř
 κῡφός 3. shrbený, zkřivený
 κῡφων -ωνος ὁ jho u pluhu
 κυψέλη ἡ skříň
 κύω -εἶν } býti v těhotenství,
 κυῶ -εἶν } počítí (býti březí)
 κύων, κυνός ὁ (ἡ) pes, čubka,
 tuleň, obluda, souhvězdí *Psa*
 κώ = πώ

κῶ = καὶ ὁ.

κῶας -εος τό rouno, ončí kůže

κώδεια ἡ hlava, makovice

κώδιον τό = κῶας

κώδων -ωνος ὁ (ἡ) zvonek, trouba

κώθων -ωνος ὁ džbán, polní láhev

κώκῡμα τό } nářek, kvílení
κωκῡτός ὁ }

κωκύω -ειν nařikati, kvíleti, oplakávati

κώληψ -ηπος ἡ podkolení

κῶλον τό úd, noha, tělo, mrtvola; díl, stěna, strana; článek, člen

κώλῡμα τό } zabránění,
κωλῡμη ἡ } překážka,
κώλυσις -εως ἡ } obtíž,
opatření proti něčemu (τινός)

κωλῡτής -οῦ ὁ zabraňovatel, zadržovatel

κωλῡτικός 3. k zabránění (zadržení)

κωλύω -ειν překážeti, zadržovati, zakazovati, odpírati, odvracet, brániti, pokořiti, ponížiti

κῶμα τό tvrdý spánek

κωμάζω -ειν hodovati, veseliti se, veselý průvod konati

κωμάρχης -ου ὁ starosta obce (κώμη)

κωμαστής -οῦ ὁ hodovník, hýřil

κώμη ἡ vesnice, obec, čtvrť

κωμήτης -ου ὁ vesničan

κωμικός 3. veseloherní; ὁ κ. básník veseloher

κωμόπολις -εως ἡ městečko, městys

κῶμος ὁ veselý průvod (dav); hostina, hody

κωμωδίᾱ ἡ veselohra

κωμωδιοποιός ὁ } básník

κωμωδοποιός ὁ } veseloher

κωμωδός ὁ herec ve veselohře, básník veseloher

κωμωδῶ -εῖν žerty si tropiti, posmívati se

κώνειον τό bolehlav (i jed, z něho připravený)

κώνωψ -ωπος ὁ komár

κωπεύς -έως ὁ dříví na vesla

κώπη ἡ rukojeť, jilec, veslo

κωπήεις 3. krásným jílcem (držadlem) opatřený

κωπηλατῶ -εῖν veslem pohybovati, veslovati

κωπήρης 2. vesly opatřený (hnaný)

κώρυκος ὁ kožený měch (vak)

κῶς, κώς = πῶς, πώς

κωτίλλω -ειν žvaniti, tlachati, lichotiti (λείως hladkými slovy)

κωφός 3. tupý, mdlý, temně znějící, bez citu, pošetilý; němý, hluchoněmý; tichý

κωφότης -ητος ἡ tupost, hluchota

Λ

Λ, λ (λάβδα, λάμβδα) 1

λ' = 30

λᾶας -ος (-ου) ὁ kámen, bal-
van, úskalí

λαβεῖν, λάβεσκον viz λαμβάνω
λαβή ἡ držadlo, ucho (u nádo-
by); slabá stránka

λαβραγόρης -ου ὁ drzý mluvka
λαβρεύομαι -εσθαι drze tla-
chatí, ukvapiti se

λάβρος 3. prudký, chvatný,
drzý, divoký

λαβύρινθος ὁ labyrint

λαγέτας -ᾱ ὁ, λαγέτης -ου ὁ
vůdce lidu

λάγηνος ἡ láhev

λάγινος 3. zaječí

λαγνείᾱ ἡ rozkoš, chlípnost

λαγός ὁ = λαγώς

λάγυνος ὁ (ἡ) láhev, džbán

λαγχάνω -ειν dostati, dosáh-
nouti, obdržeti (losem), při-
padnouti losem, dopřáti; býti
losem zvolen; účastným učí-
miti (se státi)

λαγωβόλον τό hůl na zajíce

λαγώς -ῶ ὁ (λαγῶς, λαγώς)
zajíc

λάδανον τό (λήδανον) prysky-
řice, smůla

λάζομαι -εσθαι bráti si, chopiti
se, odvolávat se (= λαμβά-
νω)

λᾶθᾱ ἡ = λήθη

λάθε, λάθεμεν α j. viz λανθά-
νω

λαθικηδής 2. utiřující starosti

λαθίπονος 2. zapomínající na
utrpení

λάθρα (i -ρη) tajně, úkladně,
bez vědomí někoho (τινός)

λαθραῖος 3. tajný, nepozorova-
ný

λάθρη = λάθρα

λαῖγξ -γγος ἡ kamének

λαῖλαψ -απος ἡ vichřice, bouře

λαιμός ὁ hrdlo, jícen

λαῖνεος 3. (i -νος 2.) kamenný

λαιός 3. levý

λαισήιον τό malý štít, terč

λαῖτμα τό propast, hlubina

λαῖφος τό plachta, cár

λαιψηρός 3. rychlý, prudký,
kvapný

λάκε, λακεῖν viz λάσκω

λάκκος ὁ žumpa, jáma, cisterna
(lacus)

λακπάτητος 2. nohama rozdu-
paný (pošlapaný)

λακτίζω -ειν kopati (nohou),
narážeti, pošlapati

λακτιστής -οῦ nohou vyhazují-
cí, nepodajný

λακῶ -ᾶν = λάσκω

λακωνίζω -ειν Lakóny (Spar-
tany) napodobovati, smýšleti
lakónsky

λακωνικός 2. lakónský

λακωνισμός ὁ lakónské smýš-
lení

λακωνιστής -οῦ lakónsky
smýšlející

λαλαγῶ -εῖν žvatlati, švitořiti

λάλημα τό tlachání; žvanil

λαλιᾶ ἡ tlach, hovor, řeč, dialekt

λάλος 2. tlachavý, řečí obdařený, štěbetavý

λαλῶ -εἶν tlachati, mluvit, říkat, učit, velebiti

λαμᾶ (hebrej.) proč

λαμβάνω -ειν brát, chopit, obejmout, chytit, lapit, zajmout, uchvátit, zastihnout, proniknout, vyjmout, přijmout, nabýt, dobýt, vštípit, pochopit, nechat, dostat, nastat, vybrat, odejmout, zmocnit se

λαμπαδηδρομίᾱ ἡ } pochodňový
λαμπαδηφορίᾱ } běh
(-φορίη) ἡ }

λαμπάδιον τό malá pochodeň

λαμπάς -άδος ἡ pochodeň, slunce, světlo, lampa; pochodňový běh, pochodní ozářený

λαμπετῶ -ᾶν hořet, jiskřit, svítit

λαμπρός 3. jasný, světlý, zářivý, skvělý, silný, zřetelný, slavný

λαμπρότης -ητος ἡ lesk, nádhera, sláva, pocta

λαμπροφωνίᾱ ἡ jasný hlas

λαμπρόφωνος 2. jasným hlasem

λαμπρύνω -ειν vyleštit, osvětit, rozšířit; med. vyleštit si; pas. ukázati se

λαμπτήρ -ῆρος ὁ svítící; svícen, lampa, kahan, pochodeň, světlo

λάμπω -ειν svítit, zářit (i med.)

λανθάνω -ειν býti skryt (nepozorován), zůstat v skrytu; λανθάνω βάλλων skrytě (tajně) střílím (= βάλλω λανθάνων); med. zapomínat, opominout

λάξ adv. patou, kopnutím, nohou

λαξευτός 3. do kamene (skály) vtesaný

λάξις -ιος ἡ úděl, území

λαός ὁ lid, zástup, vojsko; οἱ λ. lidé, muži, mužstvo, krajané, věřící

λαοσσόος 2. lid pobízející

λαοφθόρος 2. lidi hubící

λαοφόρος 2. lidi nesoucí, „hlavní“ (silnice κέλευθος)

λαπάρη ἡ bok, slabiny

λάπτω -ειν lízat, srkat, chlemtat

λάρναξ -κος ἡ skříň, urna, rakev, nádoba

λάρος ὁ racek

λαρός 3. chutný, lahodný

λαρυγγίζω -ειν křičet z plna hrdla

λάρυγξ -γος ὁ hrdlo, jícen

λάσθη ἡ potupa, výsměch

λασιαύχην -ενος s šíjí hustě zarostlou, s hustou hřívou

λάσιος 3. chlupatý, huňatý, hustě zarostlý

λάσκω -ειν znít, zachřestit, prasknout, křičet, oznámit, mluvit

λατομία ἡ lom

λατομῶ -εἶν do kamene rýti
(z kamene tesati)

λατρεῖα ἡ } služba, poroba,

λάτρευμα τό } bohoslužba

λατρεύω -ειν sloužiti, otročiti

λάτρις -ιος ἡ (ὁ) služka, sluha,
službou zasvěcený

λαυκανίη (-ιά) ἡ hrdlo, jícen

λαύρη (-ᾱ) ἡ ulice, postranní
chodba

λάφῦρον τό kořist, odměna
(obyč. plur.)

λαφῦροπώλης -ου ὁ prodavač
kořisti

λαφῦροπωλῶ -εἶν kořist pro-
dávati

λαφύσσω -ειν hltati, pohlcovati

λαχανισμός ὁ zelinářství

λάχανον τό zelenina, bylina

λάχε (aor.) viz λαγχάνω

λάχεια ἡ nízká, plochá

λάχεσις -εως ἡ úděl, los, smrt

λαχναῖος 3. chlupatý

λάχνη ἡ chmýří, vlna, vlnitý
vlas

λαχνήεις 3. chlupatý, vlasatý,
štětinatý

λάχνος ὁ vlna, rouno

λάχος τό úděl, podíl, osud, los

λάω -ῆν uchopiti, lapati; tou-
žiti, chtíti

λέαινα ἡ lvice

λεαίνω -ειν drtiti, tříti, mlíti;
hladiti, zpříjemniti, urovnati

λέβης -τος ὁ kotlík, džbán, ná-
doba, popelnice

λεγεών -ῶνος (ἢ λεγιών) ἡ (ὁ)
pluk (legio)

λέγω -ειν sbíratí, čítati, vybí-
ratí, vypočítati; říkati, mlu-

viti, řečniti, vysvětliti, tvrdi-
ti, ujistiti, ptáti se, hlásiti,
oznámiti, vypravovati, líčiti,
pojmenovati, vyzvati, uložití,
zníti, míniti; λέγομαι říká se
o mně, τὸ λεγόμενον tvrzení

λέγω = λέχω

λεηλατῶ -εἶν kořist sháněti,
pleniti, pustošiti

λεία ἡ kořist, lup

λεαίνω = λεαίνω

λείβω -ειν vylíti, prolévati, ulíti
(= úlitbu činiti); kanouti

λεῖμμα τό (λείπω) zbytek

λειμών -ῶνος ὁ lučina, pastvina

λειμωνιάς -άδος ἡ, λειμώνιος
3. luční, lučinatý

λειμωνόθεν z louky

λειογένειος 2. s hladkou bra-
dou, bezvousý

λεῖος 3. hladký, rovný, plochý,
holý

λειότης -ητος ἡ hladkost

λείουσι(ν) dat. plur. od λέων

λειποστρατία ἡ, λειποστράτιον
τό zameškání výpravy, útěk
od vojska

λειποψυχία ἡ bezvědomí

λειποψυγῶ -εἶν upadnouti do
bezvědomí, pozbyti odvahy

λείπω -ειν pustiti, opustiti, za-
nechatí, opomíjeti; pas. zů-
stati pozadu, zbýti, opozditi
se, podlehnouti, býti vzdálen
(slabší), ustoupiti; scházeti,
míti nedostatek, býti nescho-
pen

λειριόεις 3. (-εντος) } jemný,

λείριος 2. } útlý
(jako lilie)

λεῖστος 3. = ληιστός
 λειτός 3. jednoduchý, prostý
 λειτουργία ἡ služba lidu (obci),
 vlastenecký úkon, bohosluž-
 ba, leiturgie
 λειτουργικός 3. služebný, ve
 službě jsoucí
 λειτουργός ὁ služebník, dělník,
 sluha boží
 λειτουργῶ -εἶν službu vykoná-
 vati, (lidu, obci) sloužiti, lei-
 turgii konati, vypomáhati,
 obětovati
 λείχω -ειν lízati
 λείψαι (aor.) viz λείβω
 λείψανον τό zbytek
 λείων ὁ = λέων
 λεκάνιον (λεκάριον) τό miska
 λεκιθίτης (ἄρτος) luštěninový
 chléb
 λεκτέος 3. vyslovitelný
 λεκτικός 3. obratný v řeči, vý-
 mluvňý
 λέκτο viz λέγω, λέχω
 λεκτός 3. vybraný, vyslovený,
 schopný (každého) slova
 λέκτρον τό lože, lůžko manžel-
 ské, manželství; λέκτρονδε
 na lůžko, spat
 λελαβε- viz λαμβάνω
 λελαθ-, λεληθ- viz λανθάνω
 λελακ- viz λάσκω
 λελαμ- viz λαμβάνω
 λέλασμαι viz λανθάνω
 λελαχ- viz λαγχάνω
 λελέχθω viz λέγω
 λεληθ- viz λανθάνω
 λεληκ- viz λάσκω
 λέλημμαι (= εἴλημμαι) viz
 λαμβάνω

λέλησμαι } viz λανθάνω
 λελήσομαι }
 λελημένος 3. (λιλαίομαι) žá-
 dostivý
 λέλογχα viz λαγχάνω
 λελογισμένος viz λογίζομαι;
 λελογισμένως adv. po dobrém
 uvážení
 λεμά (= λαμά) proč
 λέντιον τό lněné plátno (lin-
 teum), roucho
 λέξις -εως ἡ mluva, mluvení,
 sloh
 λεοντέη ἡ (i -τῇ) lví kůže
 λεοντώδης 2. lvu podobný; τὸ
 λ. lví povaha, zmužilost
 λέπαδνον τό řemen u jha
 λέπας τό holá skála (hora)
 λεπιδωτός 3. šupinatý; ὁ λ. šu-
 pináč (ryba)
 λεπίς -ίδος ἡ šupina, skořápka
 λέπρᾱ ἡ (i -ρη) vyrážka
 λεπρός 3. vyrážkou pokrytý
 (malomocný)
 λεπταλέος 3. útlý, něžný
 λεπτόγεως 2. (γῆ) s mělkou
 (chatrnou) půdou
 λεπτόθριξ -τριχος s jemným
 vlasem (peřím)
 λεπτόπρυμνος 2. se štíhlou zádí
 λεπτός 3. obalu zbavený; tenký,
 jemný, úzký, hubený, drobný,
 nepatrný, slabý, řídký, bys-
 trý; τὸ λ. drobný peníz
 λεπτοργῶ -εἶν drobnu (jem-
 nou) práci konati
 λεπτύνω -ειν hubeným činiti;
 med. hubnouti
 λέπω -ειν loupati

λέσχη ἡ noclehárna; shromáz-dění, rozhovor, porada
 λευγαλέος 3. smutný, žalostný, bídný, krutý, záhubný
 λευϊτης -ου ὁ potomek Levi, levit, sluha chrámový
 λευϊτικός 3. levitský
 λευκαίνω -ειν bíliti, do bíla barviti, pěníti
 λευκανθής 2. běloskvělý, bíle zářící
 λευκανθίζω -ειν bíle zářiti
 λεύκασπις -ιδος ὁ s bílým štítem
 λεύκη ἡ topol bílý; bílá vyrážka (= λέπρα)
 λεύκιππος 2. s bílým spřežením
 λευκοθώραξ -ακος ὁ (ἡ) s bílým brněním
 λευκόλινον τό bílý len
 λευκόπωλος 2. = λεύκιππος
 λευκός 3. světlý, jasný, skvělý, bělostný, bílý
 λευκότης -ητος ἡ bělost
 λεύκοφρυς -υος s bílým obočím, bíle se třpytící
 λευκῶ -οῦν bíle natřítí, vyčistiti
 λευκώλενος ἡ běloloktá
 λευρός 3. rovný, plochý, širý
 λεύσσω -ειν dívati se, hleděti, patřiti
 λευστήρ -ῆρος ὁ vrah (ukamenování), trýznitel
 λεύω -ειν kamenovati
 λεχεποίησης -ου ὁ bohatý na louky (trávu), travnatý
 λέχος τό lože, máry, svatební lůžko, manželství, hnízdo
 λέχοσδε na lůžko

λέχριος 3. skloněný, šikmý, ohnutý, pochybný
 λέχω -ειν uložiti (k spánku); med. uložiti se, ulehnouti
 λέων -οντος ὁ lev
 λεωργός 2. zločinný
 λεώς -ώ ὁ = λαός
 λεωσφέτερος 2. spoluobčan
 λεωφόρος 2. lidmi navštěvovaný, lidnatý; ἡ λ. silnice
 λήγω -ειν přestati, končiti se, tichnouti, zbaviti se
 λήδανον τό = λάδανον
 λήζω -ειν = ληίζω
 ληθάνω -ειν zbaviti paměti
 λήθη ἡ zapomenutí, zapomnětlivost
 λήθω = λανθάνω
 ληιάς -άδος ἡ válkou zajatá, ukořistěná
 ληιβότειρα ἡ osení spásající
 ληίζω -ειν (i med.) kořist sháněti, loupiti, pleniti, loupežné výpravy podnikati
 ληίη ἡ = λεία
 λήιον τό osení, obilí
 ληίς -ίδος ἡ = λεία
 ληιστήρ -ῆρος loupežný; ὁ λ. lupič, loupežník
 ληιστός 3. ukořistitelný
 ληιστύς -ύος ἡ loupežení
 ληίστωρ -ορος ὁ loupežník
 ληϊτις -ιδος ἡ kořistnice
 λήκυθος ἡ láhev (na olej)
 ληκῶ -εῖν = λάσκω
 λῆμα τό snaha, rozhodnost, odvaha, drzost, pýcha
 λήμη ἡ sliz (trn v oku)
 λῆμμα τό dobytí, zisk, prospěch, kořist

λημφθῆναι, λήμψομαι (= ληφ-
θῆναι, λήψομαι) viz λαμβά-
νω

λημψις ἡ = λῆψις

λην viz λάω

ληνός ἡ (ὁ) lis, kád'

ληξις -εως ἡ podíl, los; ustání

ληπτέος 3. (λαμβάνω) přijatý,
přijatelný

λήρημα τό } tlachání, žvast,
ληρος ὁ } nesmysl hloupost,
mluvka

ληρῶ -εῖν pošetile tlachati, šaš-
koviny prováděti

ληρώδης 2. žvanivý

λήσειν (fut.) viz λανθάνω

λησμοσύνη ἡ zapomenutí, za-
pomnětlivost

λησόμενος viz λανθάνω

ληστεία ἡ loupežení, loupežná
výprava

ληστεύω -ειν loupežiti, pleniti

ληστήριον τό loupežnictví, lou-
pežná výprava

ληστής -οῦ ὁ lupič, záškodník

ληστικός 3. loupežný; τὸ λ. lou-
pežnická banda

ληστις -εως ἡ = λήθη

ληστικός 3. lupičský

λήσω (fut.) viz λανθάνω

ληψις -εως ἡ dobytí, zajetí, do-
sažení, odnětí

λιάζομαι -εσθαι klesati, káceti
se, svaliti se, spustiti, vy-
hnouti se, vzdáliti se, uchý-
liti se

λίαν adv. velice, příliš

λιαρός 3. teplý, vlahý, mírný,
lahodný

λίβανος ὁ (ἡ) kadidlo, strom
kadidlový

λιβανωτός ὁ kadidlo, kaditel-
nice

λιβανωτοφόρος 2. nesoucí ka-
didlo

λιβάς -άδος ἡ kapka, proud

λιβερτίνος ὁ propuštěnec (li-
bertinus)

λιβάριος ὁ účetní kohorty (li-
brarius)

λίγα adv. prudce, pronikavě

λιγαίνω -ειν provolati, proni-
kavě křičeti

λίγγω -ειν drnčeti, svištěti

λίγδην adv. škrábnutím

λιγνύς -ύος ἡ kouř, čmoud

λιγυαστάδης -ου ὁ líbezný pě-
vec

λιγυκλαγγής 2. jasně znějící

λιγυπνείων -οντος jasně va-
noucí (dýchající)

λιγυρός 3. ostrý, pronikavý,
jasný, pronikavě pějící

λιγύς 3. ostrý, prudký, proni-
kavý, jasně pějící

λιγύφθογγος 2. jasně provolá-
vající; zvučný, hlasitý

λιγύφωνος 2. ostře křičící

λίζω -ειν = λίγγω

λίην (= λίαν) zcela, po chuti,
velmi, příliš; καὶ λ. ba jistě,
až příliš

λιθάζω -ειν (λίθος) kameni-
vati

λίθαξ -κος kamenný, ostrý,
skalnatý

λιθάς -άδος ἡ kámen, kamení

λίθος 3. kamenný

- λιθίδιον τό kamének, draho-
kam
 λίθινος 3. kamenný, ostrý, skal-
natý
 λιθοβόλος 2. kamením házející
(ubitý)
 λιθοβολῶ -εἶν (λίθος, βάλλω)
kamenovati
 λιθοκόλλητος 2. drahokamy po-
sázený
 λιθόλευστος 2. ukamenovaný,
(smrt) ukamenováním způso-
bená
 λιθολόγημα τό zeď, stavba
 λιθολόγος ὁ zedník
 λίθος ὁ kámen, mramor, dra-
hokam
 λιθοσπαδής 2. vytažením ka-
mene vzniklý
 λιθόστρωτος 2. kamenem vy-
zděný (vyložený), dlážděný;
τό λ. mosaika
 λιθοτομίᾳ ἡ lom (na kámen)
 λιθοτόμος ὁ kameník
 λιθοουργός 2. kamenický; ὁ λ.
kameník
 λιθοφορῶ -εἶν kameny přiná-
šet
 λιθῶ -οῦν v kámen obrátiti
 λικηητής -ῆρος ὁ prohazovač,
čistič (obilí)
 λικμῶ -ᾶν lopatou prohazovati,
provívati, rozmělniti, rozdr-
titi
 λίκνον τό košík, opálka, věječ-
ka
 λικνοφόρος ὁ opálku (věječku)
držící
 λικριφίς *adv.* šikmo, na stranu,
se strany
 λιλαίομαι -εσθαι toužiti, dych-
titi, žádati
 λιμά (= λαμῶ, λαμά) proč
 λιμαίνω -ειν (λιμός) hladověti
 λιμενίτης -ου přístavní, pří-
stav chránící
 λιμήν -ένος ὁ přístav, chobot,
zátoka, útočiště, shromaždiště
 λιμναῖος 3. močálovitý, v mo-
čálech žijící
 λίμνη ἡ jezero, rybník, stojatá
voda, tůň, močál
 λιμνώδης 2. jezeru podobný,
bažinatý
 λιμοκτονίᾳ ἡ usmrcení hladem,
půst
 λιμοκτονῶ -εἶν hladem usmr-
titi (mořiti), vyhladověti
 λιμός ὁ hlad
 λιμώττω -ειν hladověti
 λίνεος 3. lněný
 λινोधώρηξ -κος ve lněném
brnění (odění)
 λίνον τό len, nit, síť, plátno
lněné, plachta, knot
 λίνος ὁ píseň o Linovi, žalozpěv
 λινούς 3. = λίνεος
 λιπ', λίπα *adv.* mastně, leskle
 λιπαρής 2. vytrvalý, neúnavný
stále prosící, horlivě dávající,
štedrý
 λιπαρίᾳ ἡ (ἡ λιπαρίη) vytrva-
lost
 λιπαροκρήδεμνος 2. se skvělým
(zářícím) závojem
 λιπαροπλόκαμος 2. s lesklými
pletenci vlasů

λιπαρός 3. mastný, lesklý, olej-
jem natřený, zářící, tučný,
hojný, skvělý, šťastný, po-
hodiný, jasný, svěží

λιπαρῶ -εῖν snažně prositi, na-
léhati, vytrnávat

λιπαρῶς *adverb.* buď od λιπα-
ρῆς *nebo* od λιπαρός

λίπος ὁ tuk, olej, mast

λειποστρατιά ἢ = λειποστρατιά

λιποψυχία (-ψυχῶ) = λειπο-
ψυχία (-ψυχῶ)

λιπῶ -ᾶν (ⁱ λιποῦν) lesknouti
se olejem

λίς ὁ = λέων (lev, lvice)

λίς ὁ (*jen dat.* λιτί, *ak.* λίτα)
plátno lněné, plachta, po-
krývka, rubáš

λίς ἢ (λίσσός) hladká, holá
(πέτρη skála)

λίσπος 3. otřelý, hladký

λίσσομαι -εσθαι naléhavě pro-
siti (za slitování), vyprositi si,
za odpuštění prositi, vzývati

λίσσός 3. hladký, holý

λίστός 3. uprošený, uprositelný

λίστρεύω -ειν zakopávat

λίστρον τό lopata, rýč, škra-
badlo

λιτανεύω -ειν prositi (úpěnlivě)

λιτή ἢ prosba, modlitba

λίτομαι = λίσσομαι

λίτός 3. prostý, holý

λιτότης -ητος ἢ jednoduchost,
prostota

λίτρα ἢ libra (= 1/2 miny)

λίτρον τό sodný roztok

λιχνεία ἢ mlsnost, žravost

λίχνος 3. (2.) mlsný, žádostivý

λίψ, λιβός ὁ vlašný (deštivý)
vítr (jihozápadní)

λοβός ὁ lalok

λογάδην *adv.* vybraně, podle
výběru

λογάζ -άδος vybraný

λογεῖα ἢ (ⁱ λογία) sbírka, daň

λογίζομαι -εσθαι počítati, sou-
diti, posuzovati, rozvažovati,
diti, posuzovati, rozvažovati,
lati, míniti

λογικός 3. rozumný (rozumový),
duševní; logický, prosaický

λόγιμος 3. vznešený, znamenitý

λόγιος 3. výmluvný, učený,
obeznalý; ὁ λ. věstec; τὸ λ.
výrok věštírny (věštby), slo-
vo

λογισμός ὁ počítání, posouzení,
úsudek, důvod, závěr, myš-
lenka, rozum

λογιστής -οῦ ὁ posuzovatel,
soudce, účetní přehližitel

λογιστικός 3. zběhlý v počítání,
rozvážný, rozumný; ἢ λ.
umění počtářské

λογογράφος ὁ spisovatel (soud-
ních řečí, dějin), dějepisec;

λογογραφικός 3. spisovatel-
ský; ἢ λ. spisování

λογοδαίδαλος ὁ umělec řečnic-
ký

λογομαχία ἢ hádka o slova

λογομαχῶ -εῖν do sporu se pus-
titi, o slova se příti

λογοποιός ὁ = λογογράφος;
skladatel bajek (novinek)

λογοποιῶ -εἶν spisovati řeči, vymýšleti novinky, rozhlašovat
 λόγος ὁ počet, účet, platnost, očekávání, uvážení, názor, mínění, důvod, důkaz, účel, ohled, význam, platnost, cena, mysl, rozum, slovo, zá-
 měr, poměr; řeč, mluva, roz-
 mluva, jednání, výrok (věš-
 tírny), rozkaz, zpráva, vypra-
 nování, pověst, událost, ději-
 ny, výklad, rozbor, prosa, od-
 díl knihy, bajka; návrh, pod-
 mínka, možnost (příležitost)
 mluvit, způsob řeči, výraz,
 věta, látka, téma, pojem,
 porada, myšlenka, tvrzení,
 plané mluvení, záminka; pří-
 sloví, spis, kniha, pojednání,
 věc, jméno, sláva, přednáška,
 umění řečnické; λόγος =
 Kristus; διὰ λόγων prosaicky
 λόγῃ ἡ hrot oštěpu, oštěp,
 kopí
 λοε-, λοεσ- viz λούω
 λοετρον τό koupel, lázeň
 λοετροχόος 2. koupel připravu-
 jící, pro lázeň určený
 λοιβή ἡ úlitba, oběť
 λοίγιος 2. zhoubný, neblahý
 λοιγός ὁ záhuba, zničení, smrt
 λοιδορίᾱ ἡ hanění, spílání
 λοίδορος 2. hanlivý, zlolajný,
 utrhač
 λοιδορῶ -εἶν haněti, láti, kárati
 λοιμός ὁ mor; adj. zhoubný
 λοιμώδης 2. morový
 λοιπός 3. zanechaný, zbylý, po-
 zůstalý; τὸ λ. zbytek, bu-

doucnost; τοῦ λοιποῦ napříš-
 tě
 λοισθήιος 2. } poslední,
 λοίσθιος 3. (2.) } zadní, posléze
 λοξός 3. šikmý, příční, kosý
 λοπός ὁ slupka, kůra
 λοῦται (= λούεται) viz λούω
 λουτρον τό koupání, lázeň, o-
 mytí, úlitba; křest
 λουτροχόος ὁ lazebník
 λούω -ειν mýti, koupati, očiš-
 ťovati; med. mýti se, koupati
 se
 λοφιᾱ ἡ (ἡ λοφιή) hříva, hře-
 ben, štětiny (u kance)
 λόφος ὁ šíje, krk; chochol;
 vrch, návrší
 λοχαγία ἡ hodnost setníka
 λοχαγός ὁ setník, velitel lochu,
 náčelník
 λοχαγῶ -εἶν býti vůdcem (ná-
 čelníkem, setníkem)
 λοχείᾱ ἡ narození, porod
 λοχεῖος 3. (2.) porodní
 λοχεύω -ειν roditi; pas. naro-
 diti se, pocházeti
 λοχηγῶ = λοχαγῶ
 λοχίζω -ειν přiděliti, rozdělit,
 do zálohy položiti (se)
 λοχίτης -ου ὁ člen téhož lochu
 (setniny), průvodce
 λόχη ἡ houští, doupě
 λοχμώδης 2. křovím porostlý
 λόχος ὁ záloha, úkryt; lochos
 (setnina 80—100 mužů = cen-
 turia); četa, sbor, zástup
 λοχῶ -ᾶν zálohu chystati, v zá-
 loze číhati, nástrahy činiti
 λόω = λούω
 λύα ἡ rozluka

λύδην *adv.* vzlykající, se vzlykáním

λυγίζω -ειν ohýbati, otáčeti

λύγξ -γκος ὁ rys; ἢ λ. (-γός) vzlykání, zajíkání

λύγρος 3. smutný, žalostný, bídný, krutý, hrozný, zhoubný

λυδιστί *po lydsku*

λύθρον τό (*ἡ λύθρος ὁ*) špína, prach s krví

λυκάβας -αντος ὁ oběh slunce, rok

λυκαυγές τό soumrak, svítání

λυκή ἡ vlčí kůže

λυκηγενής 2. „světlorodý“

λυκιοεργής 2. v Lydii zhotovený

λυκοκόλλητος 2. konovými ostny opatřený

λυκοκτόνος 2. vlky pobíjející

λύκος ὁ vlk

λύμα τό špína, hanba

λυμαίνομαι -εσθαι potupiti, zahaviti, zahubiti, zničiti, mařiti, poškoditi, uraziti, podplatiti, trýzniti, zhanobiti

λυμαντής -οῦ ὁ } zhoubce,

λυμεών -ωνος ὁ } trýznitel

λύμη ἡ hanba, potupa, trýznění, záhuba, zkáza

λύπη ἡ } zármutek, bolest,

λύπημα τό } starost, utrpení

λυπηρός 3. } smutný, trapný,

λυπρός 3. } žalostný, obtížný, nuzný, drsný

λυπῶ -ειν zarmucovati, soužiti, urážeti, drážditi, obtěžovati, příkoří činiti; *pas.* rmoutiti se, mítí bolest, soužiti se, mrzeti se

λύρα ἡ lyra

λυροποιός ὁ výrobce lyr (*ἡ* strunných nástrojů)

λυσιμελής 2. údy uvolňující, ochromující

λύσις -εως ἡ vykoupení, vysvobození, propuštění, odloučení, rozvod, zachránění

λυσιτελής 2. prospěšný, užitečný

λυσιτελῶ -ειν prospívati, býti užitečný

λύσσα ἡ (*ἡ λύττα*) vzteklost, zuřivost, šílenství

λυσσαίνω -ειν zuřiti, běsniti

λυσσητήρ -ῆρος ὁ vzteklý

λυσσῶ -ᾶν = λυσσαίνω

λυσσώδης 2. vzteklý, zuřivý

λυτήριος 2. vysvobozující, očišťující, ulevující

λύτρον τό výkupné

λύτρῶ -οῦν za výkupné osvoboditi, vykoupiti

λύτρωσις -εως ἡ vykoupení

λυτρωτής -οῦ ὁ vykupitel

λύττα ἡ = λύσσα

λυχνία ἡ svícen

λυχνοαΐη ἡ slavnostní osvětlení

λύχνος ὁ (*ἡ* λύχνον τό) svítilna, lampa, svícen, pochodeň, světlo

λύω -ειν uvolniti, rozvázati, vypřahnouti, rozevřiti, zbaviti, zprostiti, propustiti, vykoupiti, osvoboditi, bořiti, rovnati, ulehčiti, prospěti, oslabiti, rozpustiti, oddělití, zrušiti, vyvracetí, popíratí, mařiti; ochabnouti

λωβεύω -ειν potupně jednati, trýzniti, mrzačiti, hanobiti, způsobiti škodu
 λώβη ἡ pohana, potupa, hanba; zohavení, trýznění, příkoří, zkáza, pohroma
 λωβητήρ -ῆρος ὁ hanobitel, tupitel, ničitel
 λωβητός 3. potupený, trýzněný, pohaněný, hanlivý
 λωβῶμαι -ᾶσθαι viz λωβεύω
 λωίων 2. (ἰ λωίτερος) lepší, prospěšnější, příjemnější (superl. λῶστος 3.)
 λῶος ὁ makedonský měsíc (*mezi attickým hekatomb. a metageitn.*)
 λῶος 3. vítaný
 λώπη ἡ plášť, roucho

λωπίζω -ειν haliti (ἐκ δ' ἐλώπισε odhalila)
 λωποδύτης -ου ὁ lupič šatů, zloděj
 λωποδυτῶ -εῖν krásti šaty, pleniti
 λῶστος 3. nejlepší (viz λωίων)
 λωτόεις 3. plný lótu (ak. λωτοῦντα, λωτεῦντα)
 λωτός ὁ lótos (= komonice, jetel); l., strom i ovoce; l., vodní rostlina v Egyptě; l., strom v severní Africe s černým, tvrdým dřevem, vhodným na píšťaly (= píšťala)
 λωτοφάγος ὁ pojídač lótu
 λώφησις -εως ἡ vzdálení
 λωφῶ -ᾶν zotaviti se, poleviti, přestati
 λῶων 2. viz λωίων

M

M, μ (μῦ) m
 μ' = 40
 μ' = μέ (ἐγώ)
 μά při (μὰ Δία = při Diovi)
 μάγαδις -ιδος ἡ strunný nástroj lydský (o 20 strunách, 2 oktávách)
 μαγγάνευμα τό kejkliřství
 μαγγανεύω -ειν mámiti
 μαγεία ἡ kouzelnictví, kejkliřství
 μαγειρικός 3. kuchařský; ἡ μ. kuchařství
 μάγειρος ὁ kuchař

μαγεύω -ειν čarovati, mámiti
 μαγία ἡ = μαγεία
 μάγος ὁ věstec, kouzelník, astrolog, kejkliř; adj. kouzelný
 μαγοφόνια τά pobití magů
 μάζα ἡ (ἰ μᾶζα) ječný chléb (ječná kaše)
 μαζός ὁ prs, prsní bradavka
 μάθημα τό } učení,
 μάθησις -εως ἡ } poznání,
 nauka, poučení, věda, umění
 μαθηματικός 3. poučný, matematický, znalý hvězd

μαθητεύω -ειν býti žákem, žákem učiniti, učiti, poučovati

μαθητής -οῦ ὁ žák

μαθητικός 3. učenlivý

μαθητός 3. naučený, naučitelný

μαθήτρια ἡ žákyně, učednice, věřící

μαῖα ἡ matička

μαιμακτηριών -ῶνος ὁ attický mēsic (listopad)

μαιμῶ -ᾶν dychtiti, touhou plānouti, zuřiti

μαινάς -άδος ἡ vzrušená, šílená (= bakchantka)

μαινόλης -ου ὁ šílenec

μαίνω -ειν v šílenství (hněv) uvést; pas. šíliti, zuřiti, býti zaslepen (šílený), býti roznícen

μαίομαι -εσθαι chystati se, hledati, vyhledati

μάκαρ -αρος ὁ (fem. μάκαιρα) blažený, šťastný, zámožný

μακαρίζω -ειν blaženým nazývati, velebiti

μακάριος 3. (2.) blažený; ὦ μ. můj milý (drahý); = μάκαρ

μακαρισμός ὁ velebení, blahoslavení

μακαριστός 3. hodný velebení, záviděníhodný, dokonalý

μακεδνός 3. štíhlý, vysoký

μάκελλα ἡ rýč, motyka

μάκελλον τό (= macellum) masný trh

μάκιστος 3. (= μήκιστος) nejdelší, nejvyšší, největší

μακραίων 2. dlouhověký, věčný

μακρογοῶ -εἶν rozvláčně mluvíti

μακρομερίᾱ ἡ (i -ρή) doba dlouhých dnů

μακρόβιος 2. dlouhožijící, dlouhověký; (μακροβιότης -ητος ἡ schopnost dlouho žítí)

μακρόθεν z dálky

μακροθυμίᾱ ἡ shovívavost, trpělivost

μακροθυμός 2. shovívavý, trpělivý

μακροθυμῶ εἶν býti shovívavý, vytrnávat

μακρολογίᾱ ἡ rozvláčnost (v řeči, v řečnictví)

μακρολογῶ -εἶν obšírně (rozvláčně) mluvíti

μακρός 3. dlouhý, veliký, vysoký, hluboký, daleký, obšírný, rozvláčný, dlouhotrvající, zdouhavý; dlouho, daleko (μακρῶ při komp. a superl.); διὰ μακροῦ ve velké vzdálenosti, po dlouhé době; μακράν (sc. ὁδόν) daleko (místně)

μακροχρόνιος 2. dlouhověký

μάλα adv. prudce, horlivě, zcela, rád, ochotně, velmi, obzvláště, ovšem, jistě opravdu

μάλαγμα τό měkký obklad, polštář

μαλακύγητος 2. ospalý, mírně hledící

μαλακίᾱ ἡ změkčilost, malátnost, ochablost, zbabělost, slabost, nemoc

μαλακίζομαι -εσθαι dáti se omměkčiti, státi se mdlým, malátným, zbabělým, líným

μαλακός 3. měkký, mírný, dí-
bezny, mdlý, liknavý, báзли-
vý, rozmařilý

μαλάσσω -ειν (i -άττω) obměk-
čiti, utišiti, shovínavě jedna-
ti; pas. dáti se obměkčiti, po-
cítiti úlevu, býti prost něčeho

μαλάχη ἢ sléz

μαερός 3. prudký, mocný,
hrozný, hltavý

μάλη ἢ paždí

μαλθακ- viz μαλακ-

μαλθάσσω = μαλάσσω

μάλιστα (superl. k μάλα) nej-
spíše, obzvláště, nejraději,
právě; při otázce: vlastně;
při odpovědi: ovšem, zajisté,
ano; při číslovkách: nejvýše,
asi, přibližně

μαλκίω -ειν mrazem ztuhnouti,
váhati

μᾶλλον (komp. k μάλα) více,
spíše, raději, ještě, daleko,
příliš

μαλλός ὁ vlna, chumáč

μάμμη ἢ babička

μαμωνᾶς -ᾱ ὁ bohatství, ma-
mon

μᾶν věru, jistě, ovšem, přece,
jen

μανδραγόρᾱς -ου (-ᾱ) ὁ rost-
lina z rodu lilkovitých (man-
dragora)

μανθάνω -ειν v paměť si vští-
piti, naučiti se, pochopiti,
rozuměti, poznati, dověděti
se, pozorovati, vyptávati se,
zvyknouti si; τί μαθών...
proč

μανία (-ίη) ἢ šílenost, zuřivost,
nadšení

μανιάς -άδος ἢ } šílený,
μανικός 3. } nadšený,
přílišný, pošetilý

μανιώδης 2. šílenstvím (vzte-
lostí) postižený

μάννα τό mana

μᾶνός 3. tenký, vzácný, volný,
řidký

μαντεία ἢ } věštba, věšectví,
μαντεῖον τό } věštírna

μαντεῖος 3. věštecký, prorocký;
ἢ μ. umění věštecké

μάντευμα τό = μαντεία

μαντευτός 3. věštírnou ozná-
mený

μαντεύω -ειν (i med.) věštiti,
předpovídati, ptáti se věštír-
ny

μαντήϊη, μαντήϊον = μαντεία,
μαντεῖον

μαντικός 3. = μαντεῖος; ἢ μ.
umění věštecké

μάντις -ιος (-εως) ὁ věstec,
prorok

μαντοσύνη ἢ věštění, věšectví
μάομαι -εσθαι bažiti, dychtiti,
zamýšleti, usilovati, spěchat,
hnáti se; μεμαώς 3. (perf.)
horlivý, dychtivý

μάραθρον τό fenýkl

μαραίνω -ειν mařiti, hubiti,
mučiti, uhasiti; pas. chřad-
nouti, hasnouti, schnouti

μαρὰν ἄθᾰ (aram.) pane náš,
přijď

μαργαίνω -ειν řaditi, běsniti,
pustiti se v zuřivý boj

μαργαρίτης -ου ὁ perla
 μάργαρον τό perla, šňůra perel
 μάργος 3. (2.) vzteklý, šílený,
 pomatený

μαρμαίρω -ειν zářiti, blýskati
 se, lesknouti se

μαρμάρεος 3. }
 μαρμαρόεις 3. } lesklý, zářící
 μάρμαρος 2. třpytící se; ὁ μ.
 kámen, mramor

μαρμαρυγή ἡ oslepující lesk,
 kmitavý pohyb

μάρναμαι -σθαι bojovati, potý-
 kati se, zápasiti

μάρπτω -ειν chopiti, lapiti, do-
 tknouti se, dosáhnouti, doho-
 niti, dostihnouti

μάρσιπος ὁ vač, měšec

μαρτυρίᾱ ἡ (ἰ -ριον τό, -ρίη ἡ)
 svědectví, důkaz, kázání

μαρτύρομαι -εσθαι za svědka
 volati, zapřisahati, dosvědčiti

μάρτυρος ὁ (ἡ) svědek

μαρτυρῶ -εἶν býti svědkem,
 dosvědčovati, přisvědčiti, po-
 tvrditi

μάρτυς -υρος ὁ (ἡ) svědek, dů-
 kaz, mučedník

μάσασθαι viz μαίομαι

μασδ- viz μαζ-

μασθός = μαζός

μάσσον viz μάσσων

μάσσω -ειν (ἰ -ττω) hnísti, těs-
 to připravit (zadělati)

μάσσων (kompar. od μακρός)
 delší

μάσταξ -κος ἡ ústa, dutina úst-
 ní; sousto, potrava

μαστεύω -ειν hledati, usilovati,
 přát si, toužiti

μαστήρ -ῆρος ὁ ten, kdo hledá
 (pátrá)

μαστιγίας -ου ὁ často mrskaný,
 ničemný

μαστιγοφόρος 2. muž s bičem;
 strážník

μαστιγῶ -εἶν (ἰ -οῦν) } bičovati,
 μαστίζω -ειν } mrskati,
 švihnouti

μάστιξ -ἱγος ἡ } bič, karabáč,

μάστις -ιος ἡ } rána, trest

μαστίω -ειν švihati, mrskati

μαστός ὁ prsní bradavka, prsa:
 kopec

μασχαλίζω -ειν zohaviti

μασχαλιστήρ -ῆρος ὁ náramek,
 nárameník

μασῶμαι -ᾶσθαι kousati, hry-
 zati

ματάζω -ειν (ἰ -τάζω) pošetile
 jednati, zločiny páchat, drze
 si počínati

ματαιολογίᾱ ἡ planý tlach

ματαιολόγος 2. pošetile tlacha-
 jící

μάταιος 3. (2.) marný, bezvý-
 sledný, bezdůvodný, pošetilý,
 nepravdivý, zločinný, uráž-
 livý, opovázlivý, nešťastný,
 ješitný

ματαιότης -ητος ἡ marnivost,
 pošetilst, lehkomyšlnost, ne-
 stálost

ματαιῶ -οῦν marně něco činiti,
 marnivosti propadnouti

ματεύω -ειν = μαστεύω (πά-
 τрати)

μάτην adv. nadarmo, zdarma

μάτηρ -τρός ἡ = μήτηρ (mat-
 ka)

ματίᾱ ἢ (ἰ -ίη) pošetilost, marná námaha

ματρόπολις ἢ = μητρόπολις

μάττω = μάσσω

ματῶ -ᾶν marně hledati, cíle se minouti, opozditi se

μαῦρος = ἄμαυρός (temný)

μάχαιρα ἢ (ἰ μαχαίρη) meč, šavle, nůž obětní

μαχαίριον τό malý meč (nůž)

μαχαιοφόρος 2. ozbrojený mečem, nesoucí meč

μαχείομαι = μάχομαι

μάχη ἢ bitva, utkání, bojiště, souboj, hádka

μαχίμων 2. bojovní

μαχητής -οῦ ὁ bojovník, válečník

μαχητικός 3. = μάχιμος

μαχητός 3. přemožitelný

μάχιμος 3. (2.) bojovní, bojovný, válečný; οἱ μ. (τὸ μ.) vojsko k boji; schopný boje

μαχλοσύνη ἢ chlípnost

μάχομαι -εσθαι } bojovati,

μαχοῦμαι -εἶσθαι } bitvu svěsti, do boje se dáti, o závod bojovati, přiti se, vzdorovati, vésti válku

μάψ, μαψιδίως ukvapeně, nerozvázně, marně, nadarmo, drze, opovážlivě, bez důvodu, prolhaně, bez cíle

μάω viz μάομαι

μέγαθος τό = μέγεθος

μεγάθυμος 2. srdnatý, vysokomyslný, hrdý

μεγαίρω -ειν nepřáti, záviděti, odpírati, brániti

μεγακήτης 2. s velikým jícnem, prostranný, rozlehlý

μεγαλάδικος ὁ nespravedlivý ve velkých věcech

μεγαλαυχία ἢ domýšlivost

μεγάλαυχος 2. vysokomyslný, domýšlivý, chvástavý

μεγαλαυχῶ -εἶν vychloubat se, pyšniti se

μεγαλειῶς 3. velkolepý, nádherný, hrdý

μεγαλειότης -ητος ἢ nádhera, vznešenost

μεγαληγορῶ -εἶν chlubiti se

μεγαλήνωρ -ορος pyšný

μεγαλήτωρ -ορος velesrdnatý, pyšný, zrupný

μεγαλίζομαι -εσθαι vypínati se
μεγαλοκόρυφος 2. s velkými (mnohými) vrcholy

μεγαλοπόνηρος 2. veliký zločinec

μεγαλοπράγμων 2. s velkými plány

μεγαλοπρέπεια (ἰ -είη) ἢ velkolepost, nádhera, vznešenost, okázalost (smysl pro -)

μεγαλοπρεπής 2. velkolepý, vysokomyslný, šlechtitný, štědrý, nádherný, krásný

μεγαλοσθενής 2. nadmíru silný

μεγαλοφρονῶ -εἶν míti důvěru, hrdě smýšleti

μεγαλοφροσύνη ἢ velkomyslnost, pýcha, odvážnost

μεγαλόφρων 2. velkomyslný, srdnatý, pyšný

μεγαλοψυχία ἢ velkodušnost, smělost

μεγαλόψυχος 2. velkodušný

μεγαλύνω -ειν zvětšovati, velebiti; *med.* povznést se, chlubit se

μεγαλώννυμος 2. slavného jména

μεγάλως *adv.* velice

μεγαλωστί *adv.* mocně, náramně, velkolepě, široce; μέγας μ. „velikán velký“

μεγαλωσύνη ή = μεγαλειότης
μεγάνωρ -ορος pyšný

μέγαρον τό síň, jizba, světnice, ložnice, příbytek, dům, svatyně

μέγας, μεγάλη, μέγα velký, prostorný, širý, mocný, prudký, dlouhý, obšírný, široký, přílišný, hrdý, rouhavý, důležitý, nádherný, vznešený, silný, hrozný, drahý; μέγα hrdě, velmi, mnohem, daleko

μέγεθος τό velikost, moc, vznešenost, důležitost

μεγιστᾶνες οἱ velcí, mocní, urození

μεγιστοπάτωρ -ορος nejvyšší otec

μέγιστος 3. *superl.* k μέγας
μεδέων -οντος ὁ vládce, mocný
μέδιμνος ὁ měřice (52,5 l)

μέδω -ειν (i μεδῶ -εῖν) vládnouti; *med.* pomýšleti na něco, starati se, připravovati; ὁ μέδων poradce, vladař, ochránce

μέζων = μεῖζων (μέγας)

μεθ' = μετά

μεθαιρῶ -εῖν chytiti

μεθάλλομαι -εσθαι přiskočiti, doraziti

μεθαμοόζω -ειν přeměnit, zlepšiti

μεθέηκε, μεθείω, μεθέμεν viz μεθήμι

μεθεκτέον viz μετέχω

μεθέλεσκε viz μεθαιρῶ

μέθεξις -εως ή účast

μεθέπω -ειν hnáti za někým, doháněti, přicházeti; *med.* hnáti se, pronásledovati, ubírat se; hledati, pečovati, zabývati se, následovati, poslouchati, navštívit

μεθερμηνεύω -ειν přetlumočiti

μέθη ή opojení, opilost

μέθημαι -σθαι mezi někým seděti

μεθημερινός 3. za dne, denní

μεθημοσύνη ή nedbalost, netečnost

μεθήμων 2. ochablý, nedbalý, netečný

μεθήμι -έναι propustiti, vypustiti, zbaviti, opustiti, zanechati; ochabovati, upouštěti, seslati, vzdáliti se, zanedbat; odpustiti, dovoliti, vyslati, přenechati, vydati

μεθιστάνω -ειν } přestaviti,
μεθίστημι -άναι } zaměnit,
odvésti pryč, zbaviti, převésti, přeměnit; *pas.* změnit se, vzdáliti se, odstoupiti, přejíti, odpadnouti

μεθό = μετά ὁ

μεθοδείᾱ ή (i -δία) lest, podvod

μεθοδικός 3. návodný, návod podávající

μέθοδος ἡ postup zkoumání,
metoda, obor

μεθομιλῶ -εἶν obcovati, stýkati
se

μεθόριος 3. hraniční; ἡ μ. (τὸ
μ.) pohraniční území, hranice

μεθορμίζω -ειν do jiného pří-
stavu dovésti; *med. (intr.)*
kotviště přeložiti

μεθορμῶμαι -ᾷσθαι za někým
se pustiti (hnáti)

μέθυ-υος τὸ sladký nápoj, víno

μεθύσκω -ειν opíti; *pas.* opíti
se, podnapíti se

μέθυσος 3. podnapilý

μεθύστερος 3. pozdější; později

μεθύω -ειν býti opilý (opojený)

μείγνυμι -ύναι (*i* -ύω -ειν) πρί-
siti, spojití, sraziti; *med.*
utkati se, stýkati se, spojití
se, sejíti se, pěstovati lásku

μειδιῶ -ᾷν } usmívati se
μειδῶ -ᾷν }

μείζων, μεῖζον (*i* μεῖζότερος)
kompar. k μέγας

μεικτός 3. smíšený, nečistý

μείλας = μέλας

μείλιγμα τὸ ukonejšení (hla-
du = potrava), smírná oběť

μείλινος 3. jasanový; milý, roz-
košný

μείλιον τὸ dárek z lásky

μειλίσσω -ειν zmírňovati, usmi-
řovati, milost prokazovati

μειλιχίη ἡ mírnost, milostivost

μειλίχιος 3. (*i* μείλινος 2.) slad-
ký, milý, vlídný, lichotný,
milostivý

μειξο- viz μῖξο-

μειονεκτῶ -εἶν méně míti, býti
v nevýhodě

μειράκιον τὸ chlapec, jinoch,
výrostek

μειρακιώδης 2. dětský, chla-
pecký, jinošský

μείρομαι -εσθαι podíl si bráti
(obdržeti); ἔμμορα jsem účas-
ten, εἴμαρται jest usouzeno,
ἡ εἴμαρμένη osud

μείς (= μήν), μηνός ὁ měsíc

μειῶ -οῦν zmenšiti, ponížiti;
pas. ubývati, chabnouti

μείωμα τὸ nedostatek, úbytek

μείων, μεῖον *kompar.* ὁ μικρός
(menší, méně)

μελάγγαιος 2. (*i* -γαιος) s čer-
nou zemí

μελαγχαίτης -ου ὁ černovlasý,
s černou srstí

μελάγχολος 2. s černou žlučí

μελαγχολῶ -ᾷν býti těžkomysl-
ný, šíletí

μελαγχροΐης 2. } s černou pletí
μελάγχροος 2. }

μελάγχρως -τος ὁ černé barvy,
černý

μέλαθρον τὸ stropní trám, krov,
střecha, přístřeší, jizba, dům

μελαίνω -ειν černě barviti;
intr. černati

μελάμφυλλος 2. s hustým (tma-
vým) listím, s černými lesy

μελάνδετος 2. černě vroubený
(obložený, potažený, zdobený)

μελανία ἡ černý mrak

μελανόχροος (*i* -χρως) viz με-
λάγχροος (-χρως)

μελάνυδρος 2. s tmavou vodou

μελάνω = μελαίνω

μελανῶ -εῖν býti černý

μέλας -αινα -αν černý, tmavý, temný, chmurný; τὸ μέλαν černě, černá kůra (lod'), inkoust

μέλδομαι -εσθαι rozpustiti

μελεδαίνω -ειν ošetřovati; starati se, dbáti

μελέδημα τό
μελεδῶν -ῶνος ἢ } péče,
(i μελεδῶνη) } starost

μελεδωνός ὁ (ἡ) ošetřovatel, pěstoun, dozorce

μέλει viz μέλω

μελεῖστί na kousky, zcela

μέλεος 3. marný, bezstarostný, pošetilý, nešťastný

μελέτη ἢ } péče, starost,
μελέτημα τό } provozování,
ovíčení, příprava, horlivost,
studium, řečnické cvičení
(deklamace)

μελετηρός 3. pilný, příčinnivý

μελετῶ -ᾶν míti na starosti, pečovat, šetřiti, cvičiti se, opakovati, usilovati, snažiti se, studovati, deklamovati, vymysleti

μελέτωρ -ορος ὁ pečující, utěšitel, mstitel

μέλημα τό péče, předmět péče

μέλι -ιτος τό med

μελίγηρος -υος ὁ (ἡ) sladce znějící (pějící)

μέλιη ἢ jasan, jasanové kopí

μελιθής 2. sladký (jako med)

μελίκρατον τό (i -κρητον) medová směs, medovina

μελίλωτος ὁ medový jetel

μελίνη ἢ proso, prosné pole

μέλιнос 3. (= μείλιнос) jasanový

μέλισσα ἢ (i -ττα) včela

μελίσσιος 3. včelí, medový

μελιτόεις 3. bohatý medem, medový; ἡ μελιτοέσσα (sc. μᾶζα) medový koláč

μέλιττα = μέλισσα

μελιττουργός ὁ pěstitel včel, včelař

μελιτῶ -οῦν s medem míchati

μελίφρων 2. sladký jako med, sladké mysli dodávající

μέλλησις -εως ἢ úmysl, rozmyšlení, chtění, váhání, odklad, očekávání (útoku), lhůta

μελλητής -οῦ ὁ váhavý, loudavý

μελλόγαμος 2. } zasnoubený,
μελλόνυμφος } svatební;
ἡ μ. nevěsta

μέλλω -ειν hodlati, míti (= musiti), moci, chtíti, odhodlati se, zamýšleti, očekávati, nastávati, váhati; τὸ μέλλον budoucnost

μελοποιῖα ἢ hudební skladba, hudba a zpěv, lyrická báseň

μελοποιός ὁ skladatel hudby a zpěvu, lyrický básník

μέλος τό úd; píseň, nápěv, zpěv, melodie

μέληθρον τό lahůdka, pochoutka, hříčka

μέλπω -ειν zpívat a tančiti, zpěvem oslavovati

μέλω -ειν býti předmětem péče, starost vzbuzovati, starati se, býti určen, podléhati, obstarávati; μέλει μοί τινος jest mi líto něčeho, trápím se, záleží mi na něčem; μεμεληκώς τινος dychtivý něčeho, přihlížející k něčemu; *med.* = ἐπιμέλομαι

μελωδός 2. líbezně pějící

μέμαα (*perf.* k μάομαι) usilovati, toužiti, dychtiti, kvapiti, zuřiti

μεμακυῖα viz μηκῶμαι

μεμάνημαι viz μαίνω

μέμβλεται (-το) *perf.* (*plusq.*) od μέλω

μέμβλωκα viz βλώσκω

μεμβροῶνᾱ ἢ pergamenová deska (list), pergamen

μεμελημένως (μέλω) *adv.* pečlivě

μεμετιμένος (= μεθειμένος) viz μεθήμι

μεμηκώς (*part. perf.*) viz μηκῶμαι

μέμηλα (*perf.*) viz μέλω

μέμηνα (*perf.*) viz μαίνω

μεμίχεται (*perf.*) viz μείγνυμι

μέμνεο, μεμνέωτο, μέμνη (-ῆο, -ῶο, -ηαι) viz μιμνήσκω

μέμονα (*perf.*) viz μάομαι

μεμορμένος viz μείρομαι

μεμπτός 3. hodný pokárání, opovržený; nevraživý

μέμφομαι -εσθαι horšiti se, stěžovati si, vytýkati, žalovati, obviňovati, zlehčovati, neschváliti, haněti, tupiti, býti nespokojen

μεμψιμοιρίᾱ ἢ nespokojenost
μεμψίμοιρος 2. nespokojený s něčím, reptající

μεμψιμοιρῶ -εῖν býti nespokojen, stěžovati si, kárati

μέμψις -εως ἢ výčitka, nespokojenost, hana

μέν opravdu, ovšem, vskutku (= μήν); μέν - δέ (*sice*) - ale, jednak - jednak, předně - za druhé; ὁ μέν - ὁ δέ jeden - druhý, tento - onen, (*plur.*) někteří - jiní, brzo ti - brzo druzí

μενεαίνω -ειν prudce žádati, horlivě dychtiti, hněvem soptiti, hněvati se

μενεδής 2. nepříteli vzdorující, statečný

μενέκτυπος 2. v boji vytrvalý

μενεπτόλεμος 2. neústupný, neohrožený, veleudatný

μενετός 3. zůstávající, čekající, stálý

μενεχάρμης -ου ὁ } vytrvalý
μενέχαρμος 2. } v boji, statný

μενοεικής 2. chutný, bohatý, hojný, příjemný, dostatečný

μενοινῶ -ᾶν (*i* -εῖν) přemítati, rozvažovati, zamýšleti, toužiti

μένος τό síla, vytrvalost, mysl, moc, úmysl, prudkost, zmuřilost, hněv

μενοῦνγε (= μέν οὖν γε) ba ovšem (přece, spíše)

μεντᾶν = μέντοι ἄν

μέντοι ovšem, vskutku, opravdu, věru, zajisté, přece

μένω -ειν zůstávati, trvati, prodlévati, čekati, v klidu býti; *trans.* na někoho čekati, vydržeti, vytrvati; *neos.* nastávat

μερίζω -ειν děliti, tříditi, přidělit

μέριμνα ἢ péče, starost

μερίμνημα τό = μέριμνα

μεριμνῶ -ᾶν připomínati si, uvažovati, na starosti míti

μερίς -ίδος ἢ díl, kus, strana, pomoc, okres, kraj

μερισμός ὁ dělení, rozdělení, přidělování, odloučení, rozloučení

μεριστής -οῦ ὁ rozdělovatel

μέρμερος 2. pamětihodný, hrozný, zhoubný, obtížný

μερμηρίζω -ειν rozjímati, uvažovati, obmýšleti, vymysleti

μέρμις -ιθος ἢ tkanice

μέρος τό díl, část, podíl, řada, pořadí, oddíl, třída, počet, místo, vážnost, platnost, strana; ἐν μέρει (κατὰ μ., παρὰ μ.) podle pořadí, střídavě

μέροψ -πος smrtelný

μεσαιπóλιος 2. prošedivělý

μεσαμβρία ἢ = μεσημβρία

μέσσαυλος = μέσσαυλος

μεσεύω -ειν zůstatí nestranný (neutrální)

μεσηγύ(ς) *adv.* uprostřed, mezi
μεσῆεις 3. prostřední

μεσημβρία ἢ poledne, jih

μεσημβριάζω -ειν v poledne odpočívati

μεσημβρινός 3. polední, jižní

μεσιτεύω -ειν zprostředkovati

μεσίτης -ου ὁ prostředník, rukojmí

μεσόγαια ἢ (ἰ -γεια) vnitrozemí

μεσόγαιος 3. vnitrozemský

μεσόδμη ἢ stropní trám, lodní trám (příční)

μεσόμφαλος 2. střední, uprostřed ležící, ze středu země

μεσονύκτιον τό půlnoc

μεσοποτάμιος 2. mezi dvěma řekami ležící

μέσος 3. střední, uprostřed; veřejný, obecní, společný, prostřední, nestranný, zprostředkující; μεσαίτερος více uprostřed, μεσαίτατος zcela uprostřed; τὸ μ. střed, střední prostor (čas), mezera, rozdíl, střední cesta, nestrannost, veřejnost; ἐς μέσον (ἐν μέσῳ) uprostřed, veřejně; ἐκ μέσου z polovice, διὰ μέσου mezi tím, uprostřed

μεσότης -ητος ἢ střed, prostřednost

μεσότοιχον τό příční (střední) stěna

μεσοτομῶ -εῖν v polovici (na polovici) rozdělit

μεσουράνημα τό střed oblohy

μέσσατος 3. zcela (právě) uprostřed

μέσσαυλος ὁ (ἰ μέσσαυλον τό) ohrada, dvůr

μεσηγύ(ς) = μεσηγύ(ς)

μεσσίας -ου ὁ (olejem) pomazaný

μεσσοπαγής 2. až doprostřed provrtaný (vražený)

μέσσοϛ 3. = μέσοϛ

μεστόϛ 3. plný, naplněný, nasycený

μεστῶ -οῦν naplniti

μέσφα až do (s gen.)

μεσῶ -οῦν tvořiti střed (polovinu), býti uprostřed (v polovici)

μετά *adv.*: mezitím, mimo to, potom; *předl. s. gen., dat., ak.*: mezi, ve, na, se, spolu s, k, za, do, pro, po, podle, pod; οἱ μετά τινος družina, družové, stoupenci

μέτα = μετά (*postposit.*); == μέτεστι

μεταβαίνω -ειν někam jíti, přejíti, dále postoupiti, proměnit se; μεταβῆσαι přesaditi

μεταβάλλω -ειν přehoditi (si), obrátiti, zaměnit, přejmouti; *med. (intr.)* rozmýšlet se, měnit se, střídati, vyměnit, změnit smýšlení, zboží vyměňovati

μετάβασιϛ -εωϛ ἢ přechod, převrat

μεταβιβάζω -ειν přepraviti, odvésti, změnit (smýšlení)

μεταβλητική ἢ výměnný obchod

μεταβολή ἢ výměna (zboží), změna, obrat, převrat, střídání, proměnlivost

μεταβουλεύω -ειν měniti úmysl (rozhodnutí)

μετάγγελοϛ ὁ (ἡ) posel, prostředník

μεταγειτνιών -ῶνοϛ ὁ attický měsíc (srpen-září)

μεταγινώσκω -ειν (-γινώσκω) jinak uznati, úmysl změnit, pozdě litovati, odvolati

μετάγνοια ἢ } změna
μετάγνωσιϛ -εωϛ ἢ } smýšlení, pozdní lítost

μεταγράφω -ειν napsané změnit (přepsati, opsati); *med.* dáti si něco přeložiti

μετάγω -ειν za někým (jinam) vésti; *intr.* postupovati (táhnouti) za někým

μεταδαίνυμαι -σθαι spolu hodo-
vati

μεταδήμιοϛ 2. domácí, doma

μεταδίδωμι -όναι sdělit, podíl (úcast) dáti, k účasti nutiti

μεταδιωκτόϛ 2. dostižený

μεταδιώκω -ειν stíhati, pronásledovati, dohoniti, rychle přijíti

μεταδοκεῖ τινι jinak se zdá (se rozmýšlí), mění svůj náhled, lituje

μεταδόρπιοϛ 2. po večeři; τὸ μ. zákusek

μετάδοσιϛ -εωϛ ἢ udělení, sdělení

μεταδρομάδην *adv.* v zápětí (utíkáje)

μεταδρομή ἢ stíhání, pronásledování

μετάδρομοϛ 2. stíhající, trestající

μεταζάω -ῆν s někým žíti

μετάθεσιϛ -εωϛ ἢ přestavění, přenesení, změna, možnost změny

μεταθέω -εῖν pronásledovati

μεταιβολία ἢ změna, obrat

μεταίτζω -ειν spolu zasedati,
usednouti mezi někoho

μεταίρω -ειν odnésti; *intr.*
zdvihnouti se

μεταίσσω -ειν na někoho dorážeti

μεταίτιος 2. spoluvinný; původce

μεταιτῶ -εῖν podíl žádati, vymáhati (náhradou)

μεταίχμιον τό prostor mezi dvěma vojsky, bojiště, sporné pohraniční území, střed

μετακαλῶ -εῖν jinam zavolati, odvolati, k sobě povolati

μετακιάθω -ειν za někým jíti, postupovati za někým, pronásledovati, stihati, přicházeti, navštěvovati

μετακίνητος 3. změnitelný

μετακινῶ -εῖν vzdáliti, odvrátiti, odebrati se

μετακίω -ειν = μετακιάθω

μετακλαίω -ειν potom plakat (naříkati)

μετακλίνομαι -εσθαι na jinou stranu se nakloniti (obrátniti)

μεταλαγχάνω -ειν (losem) podíl na něčem obdržeti, dostati

μεταλαμβάνω -ειν dostati, dosáhnouti, podíl míti, vyměnit, zaměnit; *med.* přivlastnit si, nárok si činiti

μεταλήγω -ειν již přestati

μετάληψις -εως (*i* -λημψις) ἡ účast, užívání, záměna

μεταλλαγή ἡ proměna, střídání

μεταλλάσσω -ειν (*i* -ττω) vyměnit, změnit, střídati, skomati

μεταλλήξας *viz* μεταλήγω

μέταλλον τό jáma; důl, lom (*plur.*)

μεταλλῶ -ᾶν pátrati, vyznídati, vyptávati se

μετάλμενος *viz* μεθάλλομαι

μεταμάζιος 2. mezi oběma prsními bradavkami

μεταμανθάνω -ειν něco jiného se učiti, odnaučiti se

μεταμείγνυμι *viz* μεταμίγνυμι

μεταμέλεια ἡ } změna smýšlení,
μετάμελος ὁ } pozdní lítost
(útrpnost)

μεταμέλω -ειν *neos.* μεταμέλει
μοί τινος pozdě jest mi líto
něčeho, mrzí mne; *pas.* μεταμέλομαι -εσθαι litovati, lítost pociťovati

μεταμίγνυμι -ύναι } přimíchati,
μεταμίσγω -ειν } mezi něco
smísiti, sloučiti, přidávati

μεταμορφῶ -οῦν přeměnit, přetvořiti

μεταμπέχομαι (-ίσχομαι)
-εσθαι převlékati se, navlékati si

μεταμώνιος 2. marnivý, marný, prázdný

μεταναγιγνώσκω -ειν k poznání přivést; *pas.* obrátiti se, vzdáti se něčeho

μετανάστασις -εως ἡ přesídlení, vystěhování

μετανάστης -ου ὁ přistěhovalec

μετανίσομαι -εσθαι (*i* -νίσσομαι) přecházeti, skláněti se

μετανίσταμαι -σθαι obydlí (mís-to) střídati, vystěhovati se, přejíti jinam, trpěti výměnou obyvatelstva

μετάνοια ἡ = μετάγνοια

μετανοῶ -εἶν smýšlení měniti, litovati

μεταξύ *adv.* uprostřed, mezitím, potom, zatím co; *předl. s gen.* mezi

μεταπαύομαι -σθαι zatím ustávat

μεταπαυσωλή ἡ přestávka, odpočinek

μεταπείθω -ειν k jinému mínění přivést, přemlouvati

μεταπεμπτός 3. ten, kdo má býti obeslán (vyžádán)

μετάπεμπτος 3. obeslaný, předvolaný

μεταπέμπω -ειν (*i med.*) oběslati (si), poslati pro někoho, povolati, pozvati

μεταπίπτω -ειν jinam padnouti, měniti se, obrátiti se

μεταποιῶ -εἶν přetvořiti; *med.* osobovati si, tvářiti se

μεταπορεύομαι -εσθαι pronásledovati, mstíti se

μεταπρεπής 2. výtečný

μεταπρέπω -ειν vynikati, významenati se

μεταπύργιον τό prostor (zeď) mezi dvěma věžemi pevnosti

μεταρρυθμίζω -ειν přetvořiti, poopraviti

μετάρσιος 2. do výše zdvižený; vysoko ve vzduchu, na širém moři; nadzemský, vysokomyslný

μεταρσιῶ -οῦν do výše zdvihati
μετασεύομαι hnáti se k někomu (na někoho)

μετασκευάζω -ειν přeměniti

μετασπάω -ᾶν jinam táhnouti (odvésti, odvléci)

μετασπόμενος *viz* μεθέπω

μέτασσαι αἱ prostřední (kusy)

μετάστασις -εως ἡ přestavení, změna (ústavy), změna zaměstnání, vzdálení (vyhnanství), stěhování jinam, obrat

μεταστένω -ειν potom oplakávat

μεταστοιχί *adv.* v řadě vedle sebe

μεταστρέφω -ειν otáčeti, obracet, měniti, převraceti, odvrátiti, zničiti; *intr. (med.)* obrátiti se, zamířiti, rozhlédnouti se

μετάσχεσις -εως ἡ účastenství
μετασχηματίζω -ειν přeměniti; proměniti se (*med.*)

μετατάσσω -ειν přeřaditi; *med.* přestoupiti, bitevní postavení měniti

μετατίθημι -έναι přeložiti, podložiti, vkládati (ztropiti), převrátiti, předělati; *med.* měniti (se), vyměňovati, odvolati, odpadnouti

μετατρέπομαι -εσθαι obrátiti se, všimati si

μετατροπαλίζομαι -εσθαι stále se ohlížeti

μεταυδῶ -ᾶν mezi někým (k někomu) promlouvati

μεταυτίκα hned potom

μεταῦτις potom ještě

μεταφέρω -ειν přenéstí, obrátiti, zvrátiti, měniti, odnésti, střídati

μετάφημι -ναι = μεταυδῶ; osloviti, veřejně mluvíti

μεταφορά ἡ přenesení (obrazné), metafora

μεταφορῶ -εἶν = μεταφέρω
μεταφράζομαι -εσθαι mezi sebou rozvažovati

μετάφρενον τό záda, hřbet

μεταφωνῶ -εἶν mezi někým mluvíti (ohlašovati)

μεταχειρίζω -ειν (i med.) do rukou vzítí, chopiti se, zaměstnávatí se, nakládati s někým, řídití, spravovati, upraviti, zaříditi

μεταχωρῶ -εἶν odejítí, odstoupiti, vzdáliti se

μέτειμι -εἶναι býti mezi něčím (při něčem); μέτεστί μοί τι-νος mám účast na něčem (právo na něco), náleží mi (přísluší)

μέτειμι -ιέναι za někým (k někomu) jítí, odejítí, dopravovati, stíhati, s prosbou se obrátiti, vzývati, postupovati, pokračovati, nastupovati, odvážiti se, oddávati se, mstítí se, trestati, obstarávati, vykonávati, pro něco se namáhati

μετεῖπον (aor.) viz μετάφημι (mezi někým mluvíti)

μετείς (= μεθείς) viz μεδίημι
μετεισάμενος viz μέτειμι -ιέναι
μετείω viz μέτειμι -εἶναι

μετεκβαίνω někam přestoupiti (přejítí, vystoupiti)

μετεμβιβάζω -ειν někam přepraviti

μετενδύω -ειν jiný šat obléci

μετενεγκεῖν viz μεταφέρω

μετεξέτεροι 3. někteří jiní

μετέπειτα potom později (po druhé)

μετέρχομαι = μέτειμι -ιέναι

μέτες (= μέθες) viz μεδίημι

μετέσσυτο viz μετασεύομαι

μετεστεώς viz μεθίστημι

μετέσχηκα viz μετέχω

μετεύχομαι -εσθαι své přání změnití

μετέχω -ειν míti účast, dostávatí, podíl obdržeti, spolu míti (zakoušeti, cítiti)

μετεωρίζω -ειν zdvihati do výše, zvyšovati, povzbuzovati; pas. do výše stoupati, na širé moře vyplouti, býti pyšný (vzrušený)

μετεωρολέσχης -ου ὁ mluvící o úkazech nebeských, prázdný mluvka

μετέωρος 2. do výše zdvižený, ve výši, vysoko, na nebi, ve vzduchu, na širém moři; τὸ μ. výšina, širé moře; τὰ μ. zjevy nebeské, věci nadpozemské; vznešený, pyšný, pobouřený, nestálý

μετεωροσκόπος ὁ člověk zkoumající úkazy povětrné (= konající marnou práci)

μετημπισχόμεν viz μεταμπέχομαι

μετήορος 2. = μετέωρος

μετήσασθαι, μετίημι (ion.) viz
μεθίημι

μετίστημι = μεθίστημι

μετίσχω = μετέχω

μετοικεσία ἢ vynucené vystě-
hování, zajištění

μετοίκησις -εως ἢ } stěhování,
μετοικία ἢ } soužití

μετοικίζω -ειν přestěhovati,
přesaditi

μετοίκιον τό daň metoiků (roč-
ně 12, pro vdovy 6 drachem)

μέτοικος 2. u jiného bydlící,
přistěhovaný; osadník, metoik

μετοικῶ -εἶν přestěhovati se,
býti metoikem

μετοίχομαι -εσθαι ubíratí se za
někým (s někým), napadati
někoho, usilovati o něco, při-
vésti

μετοκλάζω -ειν skrčen se vrtěti

μετονομάζω -ειν přejmenovati;
pas. jiné jméno dostati

μετοπάζω -ειν přidružiti, spolu
dáti

μετόπιν, μετόπισθε(ν) vzadu,
potom, později, nazad, zpět

μετοπωρινός 3. podzimní

μετόπωρον τό podzim

μετορμίζω = μεθορμίζω

μετουσία ἢ } podíl,
μετοχή ἢ } společná účast

μετοχλίζω -ειν násilím (silou)
odstrčiti

μέτοχος 2. účastný, zběhlý

μέτρομα τό míra

μέτροσις -εως ἢ měření

μετροτήης -οῦ ὁ vědro (asi
39 l)

μετροτικός 3. měřický; ἢ μ.
měřictví

μετριάζω -ειν míru zachová-
vati, mírniti se

μετριοπαθῶ -εἶν ovládati se,
dáti najevo shovívavost

μέτριος 3. mírný, prostřední,
skrovný, slušný, střídavý, pro-
stý, ochotný, spravedlivý, řád-
ný, skromný, nepatrný, málo

μετρίότης -ητος ἢ mírnost,
střední míra, skromnost, u-
mírněnost

μέτρον τό míra (pro věci i vá-
hy), pravidlo, cíl, květ mládí
(ἡβης); prostor, vzdálenost,
délka, objem (i míra pro ně);
rozměr ve verši (metrum)

μετρῶ -εἶν měřiti, vyměřiti,
změřiti, přeměřiti (= pře-
plouti), oceniti, posouditi

μετωπηδόν adv. v přímé čáře
dopředu (čelem)

μετώπιος 2. mezi očima, čelní;
τό μ. čelo

μέτωπον τό čelo, průčelí, před-
ní strana

μέχρι adv. až potud, veskrze;
předl. s gen. až k (na), až po;
spoj. dokud, až

μή (záporová částice) ne; snad
přece ne (v otáz.); aby ne,
ať ne, že ne (ve větách účel.
a obav.); οὐ μή jistě ne, ni-
kterak; μή (s konj.) jen ať
ne; μή οὐ (s konj.) přece asi
ne; μή δή (= μή τοι) jen ne;
εἰ μή kdyby ne; μή ὅτι
(ὅπως) nehledě k tomu, že -;
ὅτι μή vyjma to, že - ledaže

μηδαμά (*i* μηδαμῇ, -μῇ) vůbec
 ne, nikterak ne, nikdy, nikde
 μηδαμόθεν odnikud
 μηδαμός 3. žádný
 μηδαμοῦ nikde
 μηδαμῶς nikterak, nijak
 μηδέ a ne, ještě ne, ale ne, ani -
 ani, jednak aby ne
 μηδεῖς, μηδεμίᾱ, μηδέν žádný,
 nikdo, nic; μηδέν vůbec ne,
 nikterak ne
 μηδέποτε nikdy, ani jednou
 μηδέπω ani nějak, ještě ne, ni-
 kterak
 μηδέτερος 3. žádný z obou, ani
 jeden ani druhý
 μηδετέρωσε na žádnou z obou
 stran
 μηδίζω -ειν po persku (méd-
 sku) jednati (smýšleti)
 μηδισμός ó záliba pro Médy
 (Peršany)
 μήδομαι -εσθαι rozvažovati,
 chystati, strojiti, vymýšleti
 μῆδος τό myšlenka, záměr, ra-
 da, plán; mužské přirození
 μηθείς 3. = μηδεῖς
 μηκάς -άδος mekavý
 μηκέτι již ne, již nikdy
 μήκιστος 3. (μῆκος) nejdelší,
 největší, nejvyšší
 μῆκος τό délka, velikost, šířka,
 obšírnost, důležitost
 μήκοτε = μήποτε
 μηκύνω -ειν prodlužovati, pro-
 tahovati, šířiti
 μηκῶμαι -ᾱσθαι mečeti, bečeti,
 vřeštěti, chroptěti, řičeti
 μήκων -ωνος ἡ μάκ, makovice,
 makové zrno (šťáva)

μηλέᾱ ἡ (*i* μηλέη) jabloň
 μήλειος 2. (*i* μήλεος) ovčí
 μηλοβοτήρ -ῆρος ó pastýř ovcí
 μηλόβοτος 2. používaný jako
 pastvina ovcí, nevzdělaný,
 ovce spásaný
 μηλοδροπεύς -έως ó sadař, če-
 sač ovoce
 μῆλον τό ovce, kozy, drobný
 dobytek; jablko, ovoce
 μηλοσφαγῶ -εῖν ovce porážeti
 μηλοφορῶ -εῖν jablka nositi
 μῆλοψ -πος zlatožlutý
 μῆλωτή ἡ ovčí kožich
 μήν opravdu, ovšem, věru, ba
 ano, dále; ἤ μήν zcela jistě;
 οὐ μήν ἄλλᾳ nicméně však
 μήν, μηνός ó měsíc
 μήνη ἡ měsíc, luna
 μηνιθμός ó hněv, hněvivost
 μήνιμα τό předmět (příčina)
 hněvu, hněv, nevraživost
 μῆνις -ιος ἡ hněv, záští
 μηνίω -ειν hněvati se, zlobiti
 se, nevražiti
 μηνοειδής 2. v podobě půlmě-
 síce, srpovitě
 μήνυμα τό udání
 μηνυτής -οῦ ó udavač, výstra-
 hu dávající
 μήνυτρον τό odměna za udání
 μηνύω -ειν udati, osočiti, vy-
 zraditi, oznámiti
 μήποτε nikdy, aby nikdy, aby
 snad ne, zdali snad ne
 μήπου aby nikde, že nikde
 μήπω ještě ne, aby (že) snad ne
 μήπως aby snad ne, že snad ne
 μῆρα (*nom. plur. k* μῆρός) ký-
 ty, stehna

μήρινθος ἢ stužka
μηρίον τό část kýty
μηρός ὁ kýta, stehno
μηρούμαι -εσθαι svinouti, slo-
-žiti

μήστωρ -ωρος ὁ rádce, strůjce,
původce

μήτε a ne; μήτε -μήτε ani-
ani; μήτε -τέ jednak ne-
jednak; a kéž ne

μήτηρ -τρος ἢ (ἰ μάτηρ) matka
μήτι (dat.) viz μήτις

μήτι = μηδέν; μήτι γε ne-
hledě k, tím méně

μητίετα ὁ všemoudrý, vzneše-
ný rádce

μητιόεις 3. důmyslný

μητίομαι -εσθαι osnovati, na-
strojiti, spáchat, připraviti

μήτις žádný, nikdo; aby nikdo

μήτις -ιος (ἰ -ιδος) ἢ důmysl,
rada, moudrost, bystrost

μητιῶ -ᾶν rozvažovati, raditi,
zamýšleti; raditi se, připra-
vovati

μήτοι již nikdy

μήτρᾱ ἢ (ἰ μήτηρ) matka,
loha

μητραγύρτης -ου ὁ žebravý
kněz (velké matky Kybely)

μητραλοΐας -ᾱ (ἰ -λώας) ὁ vrah
matky

μητροόθεν adv. se strany matky,
od matky

μητροπάτωρ -ορος ὁ děd se
strany matčiny

μητρόπολις -εως ἢ mateřské
město, domovina, hlavní
město

μητρυῖᾱ ἢ (ἰ -ιή) macecha

μητρῴος 3., μητρῷος 3. mat-
čín (od matky, po matce),
hlavní

μήτρως -ωος ὁ matčín bratr,
strýc

μηχανή ἢ (μηχάνημα τό) umě-
lé zařízení, nástroj, stroj (vá-
lečný), pomoc, návod, pro-
středek, způsob, možnost, ná-
straha, úskok, vynález, moud-
ré uspořádání

μηχανητικός 3. } vynalézavý,
μηχανικός 3. } obratný,
μηχανόεις 3. } chytrý,
zběhlý, důmyslný

μηχανοποιός ὁ výrobce váleč-
ných strojů

μηχανογράφος 2. pletichářský
μηχανῶ -ᾶν (ἰ med.) hotoviti,
připravovati, zjednávat, si,
strojiti, vymýšleti, usilovati

μῆχος τό pomoc, ochrana (viz
ἰ μηχανή)

μιαίνω -ειν barviti, poskvρνiti,
pohaněti

μίᾱ viz εἷς

μιαιφόνος 2. krví potřísněný;
vrah

μιαιφονῶ -εῖν zavražditi, vraž-
dou poskvρνiti

μιαρίᾱ ἢ špatnost, bezbožnost

μιαρός 3. poskvρνěný, ničem-
ný, strašný, darebný

μίασμα τό } poskvρνění,
μιασμός ὁ } zločin

μιάστωρ -ορος ὁ mstitel, ha-
nebník, zlosyn

μιγάζομαι -εσθαι mísiti se,
spojovati se

μιγάς -άδος ὁ smíšený, společně

μίγδα *adv.* společně s někým

μίγμα τό směs

μίγνυμι, μινύω viz μείγνυμι, μειγνύω

μικρός = μικρός

μικραδικητής -οῦ ὁ malá bezpráví páchající

μικρολογία ἡ malichernost, skrblictví

μικρολόγος 2. malicherný, nevrlý, pedantský, lakotný

μικρολογοῦμαι -εἶσθαι býti malicherný (lakotný)

μικροπολίτης -ου ὁ maloměsták

μικροπόνηρος 2. malý zločinec

μικρός 3. (ἢ σμικρός 3.) malý, drobný, skrovný, těsný, krátký, málo, slabý, sprostý, nízký, nepatrný, mladý, chudý; τὸ μ. drobnost, maličkost, krátkost; μικρόν málo, sotva; μικροῦ stěží, skoro; κατὰ μικρόν na drobno, jednotlivě, ponenáhlu; μειόνως příliš málo; μείον ἔχειν býti v nevýhodě

μικρότης -ητος ἡ maličkost, nepatrnost

μικροψυχία ἡ malicherné (nízké) smýšlení

μικρόψυχος 2. malicherný, sprostý, malomyslný

μίκτο, μῖκτο viz μείγνυμι

μικτός 3. smíšený

μίλιον τό římská míle (1000 dvojkroků)

μιλτηλιφής 2. (ἀλείφω) červenně natřený

μιλοπάροχος 2. s červenými lícemi (boky)

μίλτος ἡ suřík, červeň

μιλτῶ -οῦν suříkem (červeně) zbarviti

μίμημα τό } napodobení,

μίμησις -εως ἡ } obraz, zobrazení

μῖμητής -οῦ ὁ napodobitel

μῖμητικός 3. napodobivý, napodobující

μῖμητός 3. hodný napodobení

μυμνάζω -ειν (μένω) stále zůstávat, očekávat

μυμνήσκω -ειν (ἢ -μνήσκω) připomínati, upomínati; pas. vzpomínati si, pamatovati si, býti pamětliv, zmiňovati se, na pozor se míti, zprávu donésti, všímati si; μέμνημαι býti pamětliv; ἐμνήσθην stala se o mně zmínka, zmínil jsem se

μύμνω = μένω (vyčkávat, uštvát)

μῦμος ὁ herec, napodobitel, představitel

μυμοῦμαι -εἶσθαι napodobiti, podobným činiti, řídit se něčím (τί)

μύν (ak. od οὔ) = αὐτόν, αὐτήν (jej, ji, je); = ἔ, ἑαυτόν (se)

μυνύθω -ειν zmenšiti, snížit; *intr.* ubývati, mizeti, hynouti

μινυνθα *adv.* chvilku

μινυνθάδιος 2. kratičkého trvání (života)

μινυρίζω -ειν (*i med.*) kňou-
rati, tiše kvíleti (*i μινύρομαι*)
μῖξαι viz μείγνυμι
μῖξις -εως smíšení, spojení
μῖξοβάρβαρος 2. smíchaný z
barbarů, polobarbarský
μῖξοπάργενος 2. polopanna
(polohad)
μῖξω (*fut.*) viz μείγνυμι
μῖσανθρωπίᾳ ἢ odpor (nevlíd-
nost) k lidem
μῖσάνθρωπος ὁ lidi nenávidě-
jící
μισγάγκεια ἢ kotlina, úžlabina
μίσγω viz μείγνυμι
μίσημα τό předmět nenávisti,
obluda
μῖσητός 3. nenáviděný, hodný
nenávisti
μισθαποδοσίᾳ ἢ výplata mzdy,
odplata
μισθαποδότης -ου ὁ zaměstna-
vatel, výplatčí mzdy, odplá-
cející
μισθαρνίᾳ ἢ nádenictví, úplat-
nost
μισθαρνῶ -εῖν za mzdu sloužiti
μίσθιος 3. (2.) najatý, námez-
dný; ὁ μ. nádeník
μισθοδοσίᾳ ἢ výplata mzdy
(žoldu)
μισθοδότης -ου ὁ mzdu vyplá-
cející
μισθοδοτῶ -εῖν mzdu (žold) dá-
vati
μισθός ὁ mzda, plat, žold, ná-
jemné, nájem, odměna, od-
plata, trest
μισθοφορά ἢ výplata mzdy
(žoldu)

μισθοφορίᾳ ἢ nádenictví, služ-
ba za mzdu
μισθοφόρος 2. za mzdu sloužící,
žoldněř
μισθοφορῶ -εῖν za žold sloužiti,
mzdu dostávat, býti žoldné-
řem
μισθῶ -οῦν za mzdu dávat,
pronajímati, najímati
μίσθωμα τό nájemné, mzda,
žold, nájemní smlouva (služ-
ba), najaté obydlí; ἀπὸ μ.
z výtěžku nájmu
μίσθωσις -εως τό (= μίσθω-
μα) pronájem, najímání, ná-
jemné
μισθωτός 3. najatý; ὁ μ. ná-
mezdný voják, nádeník
μῖσόδημος 2. odpůrce lidu (de-
mokracie)
μῖσολογίᾳ ἢ odpor k řečím
(řečníkům, vědě)
μῖσοπονηρῶ -εῖν nenáviděti zlé
μῖσος τό nenávist, nepřátelství,
ohava
μῖσοτύραννος 2. odpůrce tyranů
μῖσόχρηστος 2. odpůrce dobrých
(šlechtý)
μιστύλλω -ειν na drobno krá-
jeti, rozsekati
μῖσῶ -εῖν nenáviděti, oškliviti
si
μίτος ὁ klička, nit osnovy; ῥε-
τῆζ, osnova
μίτρα ἢ (*i μίτρη*) podpásník,
pokrývka hlavy (vinutá)
μιθρηφόρος 2. mitru nosící
μιτώδης 2. jako nit, točený
μνᾶ -ᾶς ἢ mina

μνάομαι -ᾶσθαι vzpomínati si, pomýšleti; ucházeti se

μνέα = μνᾶ

μνείᾱ ἢ pamět, vzpomínka, zmínka (= μνήμη)

μνήμα τό } památka, pomník.
μνημεῖον τό } mohyla, hrob

μνήμη ἢ pamatování, pamět, vzpomínka, zmínka, sláva, líčení, vypravování

μνημήιον = μνημεῖον

μνημονεύω -ειν v paměti zachovati, pamatovati si, vzpomínati, připomínati, zmiňovati se, zprávu podati; μνημονευτός 3. vzpomenutý, vzpomínkou vzbuzený

μνημονικός 3. pamětlivý, s dobrou pamětí

μνημοσύνη ἢ pamětlivost, vzpomínka, památka

μνημόσυνον τό památce věnované, památka

μνήμων 2. pamětlivý, dbalý

μνησικακῶ -ειν vzpomínati zlého; μὴ μν. udělití amnestii

μνηστεύω -ειν ucházeti se, namlouvatí si; zasnoubiti se

μνηστήρ -ῆρος ὁ ženich

μνηστηροφονία ἢ pobití ženichů (nápadníků)

μνήστις -εως ἢ vzpomínka, vzpomínání

μνηστός 3. namluvený, řádný, manželský

μνηστὺς -ύος ἢ namlouvání, ucházení se

μνοῖᾱ ἢ otroci (na Krétě)

μνοῦς ὁ jemné peří

μογγιλᾶς 2. = μογιλάλος

μογερός 3. namáhavý, trýznivý, ubohý

μογιλάλος 2. těžce mluvící (t. j. poloněmý)

μόγισ *adv.* stěží, sotva, těžce

μόγος ὁ námaha, práce, bída, nouze, bolest

μογοστόκος 2. s bolestí rodící, bolest způsobující

μογῶ -εῖν namáhati se, znávití se, vytrpěti, zakusiti

μόδιος ὁ = modius (měrice)

μόθος ὁ zmatek, vřava válečná

μοῖρα (μοίρη) ἢ podíl, část, úděl, území, usouzené, osud, los, právo, slušnost, pořádek, smrt, štěstí, třída, vážnost

μοιρηγενής ὁ miláček štěstí

μοιρίδιος 3. (2.) osudový, osudem určený

μοιχάγρια τά trest (pokuta) za cizoložství

μοιχαλῖς -ίδος cizoložný; ἢ μ. cizoložnice, cizoložství

μοιχείᾱ ἢ cizoložství

μοιχεύω -ειν cizoložiti, sváděti

μοιχίδιος 3. cizoložný

μοιχός ὁ cizoložník

μοιχῶ -ᾶν k cizoložství sváděti, cizoložiti

μολεῖν (*inf. aor. od βλώσκω*) přijíti

μόλιβος ὁ = μόλυβδος (olovo)

μόλις = μόγισ

μολοβρός ὁ špinavec

μολπαῖος 3. zpěvný

μολπή ἢ zpěv, hudba, tanec se zpěvem (i hudbou), plesání

μολύβδαινα ἢ } olovnice,

μολυβδῖς -ίδος ἢ } olověná koule

μόλυβδος ὁ ολονο; μολύβδινος
3. olověný

μολύνω -ειν poskvrniti, potřísniti

μολυσμός ὁ poskvrnění

μομφή ἡ výčitka, stížnost

μοναρχία ἡ samovláda, samostatné velení

μόναρχος ὁ samovládce

μοναρχῶ -εῖν býti samovládce

μονάς -άδος ἡ jednotka; ojedinělý, sám

μοναχῇ (ἡ -χῇ) adv. jen, pouze, jedině

μοναχός 3. jediný

μονή ἡ zůstávání, prodlévání, pobyt, obydlí, čekání

μόνιμος 2. vytrvalý, stálý, věrný

μονογενής 2. jednorozený, jediný

μονοειδής 2. jednotvárný, jednoduchý

μονοκοιτῶ -ᾶν sám spáti

μονόκροτος 2. jen jednou řadou vesel poháněný (*u trojveslíc*)

μονόκωλος 2. o jednom členu (patře)

μονόλιθος viz μουνο-

μονομαχία ἡ souboj

μονομαχῶ -εῖν v souboj se pustiti, jediný se do boje dáti

μονονουχί adv. skoro, téměř

μονόξυλος 2. z jednoho kmene vyrobený

μόνος 3. jediný, sám, opuštěný, jen; μόνον jen, pouze; οὐ

μόνον - ἀλλὰ καὶ -: nejen -

ale i; μόνον οὐ málem

μονόφθαλμος 2. jednooký

μονῶ -οῦν nechatí samotným; pas. býti opuštěn (osamělý)

μόρᾱ ἡ sbor, oddíl (vojenský)

μορίᾱ ἡ posvátná oliva

μόριμος 2. usouzený (= μόρσιμος)

μόρινος 3. morušový

μόριον τό díl, oddíl, kus, člen, podíl

μόριος ὁ ochránce posvátných oliv

μορμολύκειον τό bubák, strašidlo

μορμολύττομαι -εσθαι strašiti, strašidlem odvracetí

μορμύρω -ειν šuměti

μορμῶ οὖς ἡ } strašidlo,

μορμών -όνος ἡ } příšera

μορόεις 3. tmavé barvy jako moruše (μόρον, morum); zrnitý (podobný plodům moruše)

μόρος ὁ osud, los, záhuba, smrt

μόρσιμος 2. osudem určený, osudný, k smrti (k záhubě) určený

μορύσσω -ειν začerniti, pošpiniti

μορφή ἡ tvar, podoba, postava, zjev, krása, půvab, (vnější) podstata

μόρφος 3. temnobarvý, načernalý

μορφῶ -οῦν tvořiti; pas. podobu (tvářnost) na sebe vzíti

μόρφωμα τό podoba, tvářnost

μόρφωσις -εως ἡ podoba, podstata, zdání

μόσσυν (-υς) -ῦνος ὁ dřevěná věž, věžovité obydlí

μόσγειος 2. telecí
 μοσγοποιῶ -εἶν dělati tele
 μόσγος ὁ potomek, mladý (muž, lev, býk); tele
 μουνάξ *adv.* sám, po jednom, jednotlivě
 μουννο- viz μονο-
 μουνόθεν jednotlivě
 μουνόκωλος = μονόκωλος (jednopatrový)
 μουνόλιθος 2. z jediného kusu kamene
 μουννοφυής 2. srostlý, z jednoho kusu (vzrůstu)
 μουνυγιών -ῶνος ὁ attický měsíc (duben-květen)
 μουνῶ -οῦν zbaviti
 μουσεῖος 2. Musám příslušný; τὸ μ. chrám, sídlo Mus, škola, vznešenost (umění)
 μουσικός 3. Musám příslušný, zpěvní, hudební, umělecký, vzdělaný, moudrý, zběhlý, způsobilý, shodný; ἢ μ. (τὰ μ.) hudba, zpěv, tanec, básnictví, umění a věda, vyšší vzdělání
 μουσοποιός ὁ básník, skladatel básní (a hudby)
 μοῦστί = μοί ἐστι
 μόγθημα τό námaha, útrapa
 μογθηοῖᾶ ἢ špatnost, nešlechtnost, nouze, bída
 μογθηρός 3. namáhavý, bídný, špatný, zubožený
 μογθίζω -εἶν míti trápení
 μόγθος ὁ lopota, námaha, bída
 μογθῶ -εἶν namáhati se, trápeti se, trpěti, s námahou vykonati

μονλεύω -εἶν páčiti, pákami odstrkovati (vyvracet)
 μογλός ὁ sochor, páka, závora
 μογλῶ -εἶν = μογλεύω
 μῦγαλῆ ἡ rejsek
 μῦδαλέος mokvající, vlhký
 μύδρος ὁ žhavé železo, hmota
 μυδῶ -ᾶν rozplývati se, kanouti; (vlhkem) trouchnivěti, tlíti
 μῦελοίς 3. morkový
 μυελός ὁ morek, mozek, síla (= medulla)
 μύζω -εἶν (ἢ μυζῶ -εἶν) ssáti
 μῦθεύω -εἶν vypravovati
 μῦθολογεύω -εἶν vypravovati, rozmlouvati, vybájeti, obrazně mluvit, obšírně povídati
 μῦθολογικός ὁ básník (bájí)
 μῦθολόγος ὁ vypravovatel bájí, mytholog
 μῦθολογῶ -εἶν = μυθολογεύω
 μῦθοποιῖα ἡ bajka
 μῦθοποιός = μυθολογός
 μῦθος ὁ slovo, řeč, vypravování, rozmluva, rozvaha, mínění, zpráva, pověst, událost; bajka, děj dramatu; myšlenka, rozhodnutí, závěr, rada, rozkaz; dějiny
 μῦθοῦμαι -εἶσθαι mluvit, říkati, vypravovati, pronášeti, naznačiti, jmenovati, rozváděti
 μῦθώδης 2. vybájený, báječný
 μυῖα ἡ moucha
 μῦκηθμός ὁ bučení, řvaní
 μύκης -ητος ὁ hřib, konec pochvy
 μυκτήρ -ῆρος ὁ nosní otvor, nozdry; pl. nos

μυκτηρίζω -ειν vysmívati se
μυκῶμαι -ᾶσθαι bučeti, řvátí,
duněti, rachotiti

μύλαξ -κος ὁ mlýnský (veliký)
kámen, žernov

μύλη ἡ mlýn

μυλήφατος 2. mlýnem rozdrce-
ný, mletý

μυλικός 3., μύλινος 3. mlýnský

μυλοειδής 2. mlýnskému kame-
ni podobný

μύλος ὁ == μύλη ἡ μύλαξ

μυλῶν -ῶνος ὁ mlýnice

μῦνη ἡ vytáčky

μυξωτήρ -ῆρος ὁ == μυκτήρ

μυριάκις desettisíckrát

μυρίανδρος 2. (μῦριοι, ἀνήρ)
pro deset tisíc lidí

μυριάρχης -ου ὁ } velitel

μυρίαρχος ὁ } 10.000 mužů

μυριάς -άδος ἡ myriada (10
tisíc)

μυρίζω -ειν mastí (olejem) na-
tíratí

μυρίκη ἡ tamaryšek

μυρίκινος 3. tamaryškový

μῦριοι 3. deset tisíc

μυριόκαρπος 2. s tisícerymi
plody

μυριόλεκτος 2. tisíckrát řečený
(opakovaný)

μυρίος 3. nesčíslný, nekonečný

μυριοφόρος 2. s nesčíslným ná-
kladem

μύρμηξ -κος ὁ mravenec

μύρομαι -εσθαι rozplývati se,
slzeti, naříkati

μύρον τό vonný olej (mast),
balsám

μυρρίνη ἡ } myrta,
μυρσίνη ἡ } myrtová ratolest
μύρσινος 3. myrtový

μῦς -ός ὁ myš

μυσαρός 3. nečistý, odporný

μυσάττομαι -εσθαι oškliviti si,
znehutiti si

μυσερός == μυσαρός

μύσος τό ošklivost, odpornost,
ohava

μυστήριον τό tajemství, tajem-
ný obřad (mysterie)

μύστης -ου ὁ zasvěcenec my-
sterií

μυστικός 3. tajemný, tajný

μυχμός ὁ vzlykot, stenání

μυχοίτατος 3. v nejzazším koutě

μυχόνδε do kouta, dovnitř

μυχός ὁ nitro, vnitřek, kout,
zákoutí, záhyb, záliv

μυῶ -εῖν do mysterií zasvěco-
vati, zaučovatí; οἱ μεμυημένοι
zasvěcenci

μύω -ειν zavříti se, zacetí se,
přestatí

μυών -ῶνος ὁ svalstvo, vazivo
svalové

μωπάζω -ειν býti krátkozraký

μύωψ -ωπος krátkozraký; ὁ μ.
střeček, osten, bodec, ostruha

μῶλος ὁ práce, boj, vřava

μῶλυ -υος τό kouzelná bylina
(móly)

μώλωψ -ωπος podlitina, vřed

μῶμαι == μάομαι

μωμεύω == μωμῶμαι

μῶμος ὁ skvrna, potupa, hanba

μωμῶμαι -ᾶσθαι kárati, tupiti

μῶν (= μή οὖν) či snad, snad
ne, přece ne

μῶνυξ -χος jednokopytný

μῶμα = μάμαι

μωραίνω -ειν býti hloupý, pošetile jednati, prohloupiti, hloupým činiti; pas. pošetil-

cem se státi, vkusu pozbýti, nechutným se státi

μωρίᾱ ἢ pošetilst, bláznovství

μωρολογίᾱ ἢ hloupé mluvení

μωρός 3. (ἢ μῶρος) bláznivý, hloupý, ztřeštěný, nechutný, bohaprázdny

N

N, ν (νῦ) n

ν' = 50

ναί opravdu, jistě, ovšem, ano
ναϊάς -άδος ἢ nymfa pramene (řeky)

ναιετῶ -ᾱν přebývati, míti sídlo, pohodlně bydleti

ναῖος 3. lodní, plavecký

ναῖς -ίδος ἢ = ναιάς

ναιχί (ναίχι) ano, arcíže

ναίω -ειν obydlí (sídlo) vykázati; bydleti, sídlo míti, obývati, meškati, býti; pas. býti obydlen, usaditi se

ναίω = νάω

νάκη ἢ (ἢ νάκος τό) rouno, kůže

ναῦμα τό pramen, proud, tok

ναμερτ- viz νημερτ-

ναός ὁ chrám

ναπαῖος 3. lesnatý, lesní, údolní, horský

νάπη ἢ } údolí, úval, úbočí,

νάπος τό } hvozd, rokle

νάρδος ἢ nard (baldrián), olej (mast) z nardu

ναρθηκοφόρος ὁ nesoucí berlu (hůl, thyrsos)

νάρθηξ -κος ὁ metlovka (ferula), lodyha (prut) nartheku, hůl, skříňka

νάρκη ἢ rejnok (elektrický), křeč, strnutí

νάρκισσος ὁ narcis

ναρκῶ -ᾱν strnouti

νάσθη, νάσσα viz ναίω

νασιῶτις = νησιῶτις

νασος ἢ = νῆσος

νάσσω -ειν pevně udupati, upěchovati

ναυᾱγία ἢ ztroskotání (rozbití) lodi

ναυᾱγιον τό troska lodní

ναυᾱγός 2. trosečník, tonoucí

ναυᾱγῶ -ειν ztroskotati

ναυαρχία ἢ velitelství lodí

ναύαρχος ὁ velitel loďstva

ναυαρχῶ -ειν býti velitelem lodí (lodí)

ναυβάτης ὁ veslař, plavec, vojín lodní, cestující na lodi

ναυηγ- viz ναυαγ-

ναυκληρίᾱ ἢ plavectví, loďařství, plavba po moři

ναύκληρος ὁ majitel (správce) lodi

ναυκληρῶ -εἶν plavbu provozovati, loď řídití, míti loď

ναύκροαρος ὁ lodní náčelník

ναυκοατής 2. majitel lodí, pán moře, mocný na moři (loďstvem)

ναυκρατῶ -εἶν míti na moři (loďstvem) převahu

ναυκράτωρ -ορος = ναυκρατής

ναῦλον τό převozné, poplatek za přepravu lodní

ναύλοχος 2. lodím pohodlný, lodi chránící; τὰ ν. kotviště

ναυλοχῶ -εἶν v přístavu, kotviti, s loďmi v záloze číhati

ναυμαχησεῖω πρᾶτι si lodní bitvy

ναυμαχίᾱ (ἰ -ίη) ἡ bitva námořní

ναύμαχος 2. vhodný k bitvě námořní

ναυμαχῶ -εἶν svésti námořní bitvu, na moři (loďmi) bojovati

ναυπηγήσιμος 2. vhodný k stavbě lodí

ναυπηγίᾱ ἡ stavba lodí

ναυπηγός ὁ stavitel lodí

ναυπηγῶ -εἶν (πήγνυμι) stavěti lodi

ναῦς, νεώς ἡ loď

ναῦσθλον τό převozné (= ναῦλον)

ναυσικλειτός 2. } loďmi (plav-

ναυσίκλυτος 2. } bou) slavný

ναυσιπέρατος 2. (ἰ -πέρητος) co lze jen loďmi přeplouti (přejíti)

ναυσίπορος 2. splavný

ναύσταθμον τό (ἰ -υος ὁ) stanoviště lodí, kotviště

ναυστολῶ -εἶν plouti lodí, vézti po lodi

ναύτης -ου ὁ lodník, plavec, voják námořní

ναυτικός 3. lodní, námořní, znalý plavby; ὁ ν. plavec, ἡ ν. námořnictví, τὸ ν. jízda loďmi, loďstvo, námořní moc

ναυτιλίᾱ (ἰ -ίη) ἡ plavectví, plavba

ναυτίλλομαι -εσθαι lodí plouti, plavitise, cestovati

ναυτίλος ὁ námořník, plavec

ναυτοδίκαι οἱ soudcové obchodních sporů

νάω -ειν plynouti, téci, přetékatí

νεάζω -ειν býti mlád (mladší), dorůsti, mladicky (mužně) jednati

νεᾱκόνητος 2. (ἰ -κόνης 2.) čerstvě broušený

νεᾱλής 2. nový, mladý, svěží, čilý

νεᾱνίᾱς ὁ jinoch, mladík, mladý muž

νεᾱνιεύομαι -εσθαι býti mlád, mladicky (bujně) si vésti, chlubití se, pyšnití se

νεᾱνικός 3. mladický, smělý, silný, zpupný, drzý, hrdý, prudký

νεᾱνις -ιδος (ἰ νεῆνις) mladistvá, panenská; ἡ ν. panna

νεᾱνίσκος ὁ = νεανίας

νεαρός 3. mladistvý, něžný, svěží

νέατος 3. nejkrajnější, nejspodnější, nejvyšší, nejzazší
 νεβρίζω -ειν jelení kůži obléci
 νεβρός ὁ (ῆ) kolouch, jelínek
 νέες, νέεσσι viz ναῦς
 νεηγενής 2. nově zrozený, mladý
 νεήκης 2., νεηκονής 2. viz νε-
 ακόνητος
 νεήλατον τό medový koláč
 νέηλυς -υδος ὁ (ῆ) nově příšlý,
 příchozí
 νεην- viz νεαν-
 νεῖαι (= νέη) viz νέομαι
 νεῖαιρα ῆ krajní, spodní
 νεῖατος = νέατος
 νεικείω = νεικῶ
 νεῖκος τό svár, hádka, spor, zápas, boj, soud, výčitka, lání
 νεικῶ -εῖν příti se, hádati se, vyčítati, kárat, tupiti, urážeti
 νειόθεν zdola nahoru, z hloubky, zpod něčeho (τινός)
 νειόθι hluboko dole
 νειός ῆ pole, níva, úhor
 νείρω -ειν sněžiti, zasněžiti
 νεκάς -άδος ῆ kupa (hromada) mrtvol
 νεκρός 3. mrtvý, zemřelý; ὁ v. zesnulý, padlý, mrtvola
 νεκροσυλῖα ῆ olupování mrtvých
 νεκρῶ -οῦν usmrtiti, vysíliti; pas. odumříti
 νέκρωσις -εως ῆ smrt, skonání
 νέκταρ -αρος τό nektar (nápoj bohů)
 νεκτάρεος 3. nektarový, božský
 νέκυια ῆ oběť mrtvým
 νεκυομαντήιον τό věštírna mrtvých

νέκυς -υος ὁ mrtvola, nebožtík
 νεμέθω -ειν stále pásti
 νεμεσητός 3. pohoršlivý, nehodný, trestný, bázně (úcty) hodný
 νεμεσίζομαι -εσθαι horšiti se, hněvati se, za zlé (v oškli-
 vosti) míti, ostýchat se, ctíti, styděti se
 νέμεσις -εως ῆ pohoršení, ne-
 vole, výčitka, hanba, odplata, trest, bezpráví, pomsta, smysl pro čest
 νεμεσῶ -ᾶν = νεμεσίζομαι
 νέμος τό pastvina, háj
 νέμω -ειν uděliti, dáti podíl, přiděliti, rozdělit, dopřáti, povolit, prokázati, přičítati, míti v držení, vládnouti, bydliti, obývati, ovládati, vzdělávati, řídit, hlídati, spravovat; med. užívat, spásati, dáti hubiti, pustošiti; míti v neváznosti, pokládati, šířiti se
 νένιπται viz νίζω
 νενωμένος viz νοῶ
 νεοάλωτος 2. čerstvě chycený
 νεοαρδής 2. nově zavlážený
 νεόγαμος 2. nově zasnoubený (vdaný, ženatý)
 νεογῖλός 3. } novorozený,
 νεογνός 3. } mladičský
 νεοδαμώδης ὁ novoobčan
 νεόδαρτος 2. čerstvě sedřený (stažený)
 νεόθεν znova, nově
 νεοθηλής 2. čerstvě vyražející, čerstvý
 νεοίη ῆ žár mládí

νεοκατάστατος 2. nově usazený
 νεόκροτος 2. novým potleskem
 doprovázený, nový
 νεοκτίστος 2. nově založený
 νεόκτιτος 2. svěží, nový
 νέομαι -σθαι ubírat se, odejít, vrátit se
 νεομηνία ἡ = νομηνία
 νεοπενθής 2. s čerstvým (novým) smutkem (bolem)
 νεόπλουτος 2. nově zbohatlý
 νεόπλυτος 2. čerstvě (právě) vypraný
 νεόποκος 2. nově stříhaný
 νεόπριςτος 2. čerstvě řezaný
 νεόρραντος 2. čerstvě zbrocený
 νεόρρυτος 2. čerstvě tekoucí (prolitý)
 νέορτος 2. nově vzniklý
 νέος 3. mladý, nedospělý, předčasný, nezkušený; ὁ v. jinoch; nedávný, nový, čerstvý, neslýchaný, nečekaný, neobvyklý, hrozný, nebývalý; τὸ v. novota, revoluce, neštěstí; τί νεώτερον co nového; *ad-verb.* νέον nově, nedávno; νέατον posléze
 νέος (= νεώς) viz ναῦς
 νεόσμηκτος 2. čerstvě vyčištěný (vyleštěný)
 νεοσπás -άδος čerstvě utržený
 νεοσσεύω -ειν hnízdit, vylíhnouti
 νεοσσιᾶ ἡ hnízdo (s mláďaty)
 νεοσσός ὁ mládě, vylíhlé ptáče
 νεόστροφος 2. nově pletený
 νεοσφαγής 2. právě poražený (zabitý, spáchaný)

νεότευκτος 2. } nově zhotovený
 νεοτευχής 2. } (vyrobený),
 ještě nový
 νεότης -ητος ἡ mládí, mládež, mladé mužstvo
 νεότομος 2. čerstvě poražený (uříznutý, zasazený)
 νεοττ- viz νεοσσ-
 νεουργός 2. (i -γής) = νεό-
 τευκτος
 νεούτατος 2. čerstvě (právě) poraněný
 νεόφυτος 2. nově (na víru) obrácený
 νεοχάρακτος 2. čerstvě vražený (vtlačení)
 νεοχμός 2. nový
 νεοχμῶ -οῦν zaváděti novoty (změny), začít něco proti někomu
 νέποδες οἱ (αἱ) potomci, děti (*sroun.* nepotes)
 νέρθε(ν) = ἔνερθε(ν)
 νέρτερος 3. dolejší, podzemní
 νεῦμα τό pokyn
 νεῦμαι = νέομαι
 νευρά ἡ } tětíva, šňůra
 νεῦρον τό } řemen u praku, šlacha
 νευροσπαδής 2. (i σπαστός) tětívou vymrštěný, šňůrou tažený (pohybovaný)
 νευστάζω -ειν kývati, klátiti, mrkati
 νεύω -ειν kloniti, hýbati, kývnouti, pokynouti
 νεφέλη ἡ oblak, mrak, temnota, množství
 νεφεληγερέτης -ου ὁ (i -έτα) mraky shrnující, oblačný

νέφος τό mrak, oblak, hejno, dav

νεφρῖτις -ιδος ἡ nemoc ledvin

νεφρός ὁ ledviny

νέω -εἶν plovati; přísti; hromaditi, kupiti; viz i νέομαι

νεωκόρος ὁ (ἡ) dozorce chrámoný

νεωλκῶ -εἶν loď na břeh vytáhnouti

νεώρης 2. nový, mladý, nedávný, čerstvý

νεώριον τό loděnice

νέωρος 3. = νεώρης

νεώς -ώ ὁ chrám; také gen. sgl. od ναῦς

νεώσοικοι οἱ lodní kryty (v loděnici = doky)

νεωστί nově, nedávno, právě

νεωτερίζω -εἶν novoty zaváděti, obnoviti, měniti, změny prováděti, vzpouru (nepokoj) vyvolávat, odpadati, bouřiti se

νεωτερικός 3. mladický

νεωτερισμός ὁ změna ústavy, vzpoura, touha po novotách (převratech)

νεωτεροποιῖα ἡ snaha po změnách (novotách)

νεωτεροποιός 2. novotářský, revoluční

νή ano, opravdu; νή τὸν Δία při Diovi

νηγάτεος 3. čistý, nový (nádherný)

νήγρετος 2. bez probuzení (vyrušení), hluboký, tvrdý (spánek)

νηδεής 2. prostý bázně

νήδυσια τά vnitřnosti, střeva

νήδυμος 2. občerstvující, posilující

νηδύς -ύος ἡ břicho, žaludek, život (mateřský)

νήθω -εἶν (= νέω) přísti

νηι- viz ναι-

νήις -ιδος neznalý, nezkušený

νηίτης -ου = νᾱίος (lodní)

νηκερδής 2. neprospěšný, daremný

νηκουστῶ -εἶν býti neposlušný

νηλεής 2. nelítostný, nemilosrdný, ukrutný

νηλειτής, νηλεῖτις (-ιδος) neprovinilý, prostý viny

νηλής 2. = νηλεής

νηλίπους -εδος bosý

νηλιτής, νηλιτις = νηλειτής, νηλεῖτις

νημα τό nit, příze

νημέρεια ἡ neomylnost

νημερτής 2. neomylný, nezvratný, nezměnitelný, pravdivý

νημεμία ἡ (ἡ -ίη) bezvětrí

νήνεμος 2. bez větru, tichý, klidný

νήνις -ιδος mladice, dívčina

νηός ὁ chrám; též gen. = νεώς (ναῦς)

νηπενθής 2. žal utišující

νηπιάας = ak. plur. od νηπιέη (dětství, pošetilost)

νηπιάζω -εἶν býti dětský (dítětem)

νηπιαχέω -εἶν dětské hry prováděti

νηπίαχος 2. dětský, nedospělý, nezkušený

νηπιέη ἡ dětství, nerozumnost, pošetilost

νήπιος 3. nedospělý, slabý, dětinský, bláhový

νήποινος 2. bez náhrady (pokuty, pomsty)

νηπύτιος 3. nerozumný, dětin-
ský; ὁ ν. chlapeček, děčko

νήριτος 2. nesčetný, nekonečný

νησίδιον τό
νησίον τό
νησίς -ιδος ἡ } ostrůvek

νησιώτης -ου ὁ ostrovan (oby-
vatel ostrova)

νησιωτικός 3. ostrovní

νησιῶτις -ιδος ἡ ostrovní

νησομαχία ἡ boj ostrovů

νῆσος ἡ ostrov, poloostrov, vý-
spa

νῆσσα ἡ kachna

νηστεία ἡ půst

νηστεύω -ειν postiti se

νῆστις -ιος (ἢ -ιδος) lačný, bez
jídla, hlad způsobující

νησύδριον τό (ubohý) ostrůvek
(= νησίδιον)

νητός 3. nakupený

νηϋς ἡ = ναϋς

νησιπέρητος = νασιπέρητος
(-πέρατος)

νηφάλιος 3. bez vína, střizlivý

νήφω -ειν býti střizlivý

νήχω -ειν plovati, plaviti se (ἢ
med.)

νηῶ -εῖν (= νέω) hromaditi,
naložiti, naplniti

νίζω -ειν mýti, smývati, zbaviti
viny, čistiti, smířiti; med.
mýti se

νίκη ἡ vítězství

νικητήριον τό odměna za ví-
tězství

νικητικός 3. vhodný (potřebný)
k vítězství

νικηφόρος 2. vítězný, vítězství
přinášející

νίκος τό = νίκη

νικῶ -ᾶν vynikati, vítěziti,
předčiti, míti převahu, pře-
konati, přemoci; oddávati se,
býti v moci, povolovati, pod-
léhati; býti lepší, vyhráti
soudní spor, s míněním pro-
niknouti

νίν = μίν (jej, ji, je)

νιπτήρ -ῆρος ὁ umyvadlo

νίπτω -ειν mýti, čistiti, omý-
vati, smiřovati (= νίζω)

νίσομαι -εσθαι (ἢ νίσσομαι) jíti,
odejíti, vrátiti se

νιφάς -άδος ἡ sněh, sněžení,
sněhová vločka; adj. zasně-
žený

νιφετός ὁ sněžení, metelice

νιφόεις 3. zasněžený, sněhem
pokrytý

νιφοστιβής 2. sněhem (v bouři)
krácející

νίφω -ειν sněžiti (= νείφω)

νόημα τό myšlenka, rozhodnu-
tí, úmysl, plán, rozum, bys-
trot, smýšlení, smysl

νοήμων 2. rozumný, chytrý

νοητός 3. smysly (rozumem)
pochopitelný (pochopený)

νόθος 3. nepravý, nemanželský

νομαδικός 3. kočovný

νόμαιον τό mrav, zvyk

νομάρχης -ου ὁ starosta kraje
(župy)

νομάς -άδος ὁ (ῆ) dělící; na pastvě, pasoucí (se), kočující, kočovník

νομεύς -έως (-έος) ὁ pastýř; žebra (žebrovi) lodní (*v plur.*)

νομεύω -ειν pásti, hlídati, na pastvu (s pastvy) honiti

νομή ἡ pastva, pastvina, pasoucí se stádo; rozdělení, šíření, rozšíření, dar

νομίζω -ειν míti ve zvyku, nívatí, býti obyčejem (*pas.*), spravovati, zařídití, ustanouti, (obyčej) převzíti, řádně zachovávatí, (obyčejně) užívatí něčeho (τινί), uznávatí, pokládatí, věřiti, mysliti; νομίζεται jest zvykem, τὰ νομιζόμενα zvyky; souditi, býti přesvědčen; νομιζόμενος 3. obvyklý, zavedený

νομικός 3. zákonitý, znalý práva; ὁ ν. znalec Písma

νόμιμος 2. obyčejný, příslušný, právní, zákonný, platný, řádný, pocházející; τὸ ν. zvyk, mrav, zákon, právo, povinnost

νόμισις -εως ἡ ustanovení

νόμισμα τό zvyk, zařízení, peníze

νομογράφος ὁ spisující zákony
νομοδιδάσκαλος ὁ učitel zákona, znalec Písma

νομοθεσίᾳ ἡ zákonodárství

νομοθέτης -ου ὁ zákonodárce

νομοθετικός 3. zákonodárný; ἡ ν. zákonodárství

νομοθετῶ -εῖν zákony dávatí, nařizovatí, ustanovovatí

νομός ὁ pastva, pastvina; sídlo, pobyt, okres, kraj, župa

νόμος ὁ způsob, mrav, obyčej, zásada, zvláštnost, řád, veřejné mínění, zákon, právo; píseň, melodie, stupnice tónová

νομοφύλακες οἱ strážci zákonů (pořádku)

νόος ὁ (*staž. νοῦς*) mysl, smysl, rozum, duch, rozvaha, bystrost, srdce, smýšlení, myšlenka, mínění, přání, záměr; νοῦν (προσ)έχειν τινί (πρός τι) k něčemu přihlížeti, pozornost obracetí

νοσερός = νοσηρός

νοσηλείᾳ ἡ | nemoc, choroba,
νόσημα τό } neduh, mor,
nákaza, zlo

νοσηρός 3. nezdravý, nemocný, churavý

νόσος ἡ nemoc, choroba, mor, neřest, nákaza, šílenství, neštěstí, utrpení, chyba

νοσσεύω -ειν hnízdití, vysedětí, vylíhnouti

νοσσ- viz νεοσσ-

νόστιμος 2. návratný, (schopný) návratu

νόστος ὁ návrat, chůze, cesta, odchod, výprava, příchod

νοστῶ -εῖν vrátiti se, zavítati, cestovatí

νόσφι(ν) stranou, opodál, daleko, tajně; kromě, bez (*s gen.*)

νοσφίζω -ειν vzdáliti, odkliditi, uloupiti; *med.* vzdáliti se, odvrátiti se, opustiti, zpronevěřiti

νοσῶ -εἶν býti nemocen, stonati
 νοσώδης 2. chorobný, nezdravý
 νοτερός 3. vlhký, deštivý, jižní
 νοτίη ἢ vláha, déšť, liják
 νότιος 3. (2.) vlhký, jižní, vlaš-
 ný

νοτίς -ίδος = νοτίη
 νότος ὁ jižní (jihozáp.) vítr, jih
 νουθεσίᾱ ἢ napomínání, varo-
 vání, kázeň

νουθέτημα τό } napomí-
 νουθέτησις -εως ἢ } nání,
 výstraha, domluva

νουθетικός 3. výstražný
 νουθεῖω -εἶν napomínati, va-
 rovati, domlouvati, krotiti,
 káratí

νουμηνία ἢ nový měsíc, začá-
 tek měsíce

νουνεχής 2. chytrý, rozvážný

νοῦς, νοῦ ὁ = νόος

νοῦσος ἢ = νόσος

νοῶ -εἶν pozorovati, znamenati,
 poznávati, mysliti, míniti,
 rozvažovati, smýšleti, uzná-
 vati, míti na myslí

νύ (νύν) nyní, tu, proto, pak,
 tedy, vždyť, jistě, věru

νυκτερευτικός 3. vhodný k lo-
 vu v noci (k nočním podnik-
 kům)

νυκτερεύω -εἶν přenocovati,
 noc probdíti, střežiti v noci

νυκτερινός 3. noční, severní

νυκτερίς -ίδος ἢ netopýr

νύκτερος 2. noční

νυκτοθήρᾱς -ου ὁ noční lovec

νυκτομαχία ἢ noční bitva

νυκτοφύλαξ ὁ noční strážce
 (stráž)

νύκτωρ adv. za noci, v noci

νυμφεῖος 3. svatební; τὸ ν.
 svatební komnata, svatba,
 nevěsta, manželství

νύμφευμα τό sňatek, manžel-
 ství, nevěsta

νυμφεύω -εἶν (i med.) zasnou-
 biti se, sňatek míti, ženiti se,
 vdávati se

νύμφη ἢ (νوك. νύμφα) dívka,
 mladá paní, nevěsta, dcera,
 snacha; víla, nymfa

νυμφίδιος 3. } svatební,

νυμφικός 3. } manželský

νυμφίος ὁ ženich, manžel (mla-
 dý)

νυμφόληπτος 2. nymfami u-
 chvácený, roznícený božstvem

νυμφών -ῶνος ὁ svatební sál
 (ložnice)

νῦν nyní, právě, takto však,
 pročez; ὁ νῦν nynější, pří-
 tomný

νύν = νύ

νῦνί = νῦν (zesílené)

νύξ -κτός noc; μέσαι νύκτες
 půlnoc

νυός ἢ snacha, švagrová

νύσσα ἢ cíl, patník, nárožník,
 zábradlí

νύσσω -εἶν narážeti, strkati,
 bodati, zraniti, probodnouti

νυστάζω -εἶν klímati, dřímati

νύττω = νύσσω

νυχθήμερον τό doba dvaceti
 čtyř hodin, noc i den

νύχιος 3. noční, tmavý

νώ = νῶι

νώδυνος 2. bolesti utišující

νωθής 2. } líný, nejapný,
 νωθρός 3. } nemotorný,
 přihlouplý
 νῶι, νῶ (*gen. dat.* νῶιν = νῶν)
 my dva (oba)
 νωίτερος 3. nás obou, náš
 νωλεμής 2. neustále, pořád,
 ustavičně, pevně
 νωμῶ -ᾶν přidělití, rozdělití,
 pohybovatí, točití, mávatí, ří-
 dití, přemítatí, smýšletí

νώνυμος 2. bez jména, neslav-
 ný
 νῶροψ -πος lesklý
 νωτίζω -ειν záda obrátiti, utí-
 kati
 νῶτον τό } hřbet, záda
 νῶτος ὅ }
 νωτοφόρος 2. na zádech nosící,
 soumar
 νωχελίη ἡ neobratnost, váha-
 vost, ochablost

Ξ

Ξ, ξ (ξῖ) ks

ξ' = 60

ξαίνω -ειν česati (vlnu), val-
 chovati, mrskati

ξανθόθριξ -χος s plavými vla-
 sy, s plavou hřínou

ξανθός 3. žlutý, plavý, rusý

ξειν- viz ξεν-

ξενᾱγός ὁ vůdce žoldnéřů (ci-
 zích pomocných sborů)

ξενᾱγῶ -εῖν vésti (veletí) cizí
 (žoldnéřské) vojsko; provádě-
 ti cizince

ξένη ἡ cizina

ξηνηλασίᾱ ἡ vyhánění (vypo-
 vídání) cizinců

ξενία ἡ (*i* ξενίη) pohostinství,
 přátelství, vlídné přijetí

ξενίζω -ειν hostiti, pohostiti;
 od zvyklosti se uchylovati,
 žasnouti, diviti se

ξενικός 3. cizí, cizinecký; τὸ ξ.
 žoldnéřské vojsko

ξένιος 3. (2.) pohostiný, τὸ ξ.
 pohoštění, pohost. dar, přát-
 elství; Ζεὺς ξ. Zeus, ochrán-
 ce hostů; ἐπὶ ξ. καλεῖν zvátí
 ke stolu (k hostině)

ξένις -εως ἡ pohoštění

ξενόδοκος 2. hostitel

ξενοδοκῶ -εῖν (*i* -δοκῶ -εῖν)
 hostiti, pohostinsky přijmouti

ξενοδογία ἡ přijímání (hoštění)
 přátel

ξενοκτονῶ -εῖν hosty (cizince)
 pobíjeti

ξενολογῶ -εῖν žoldnéře (stou-
 pence) získávati

ξένος 3. cizí, příchozí, cizinec;
 najatý, námezdný, neobyčej-
 ný, neslýchaný; ὁ ξ. cizinec,
 žoldnéř, přítel

ξενόστασις -εως ἡ útulek ci-
 zinců

ξενοσύνη ἡ pohostinství, přát-
 elství

Ξενοτροφῶ -εῖν vydržovati, žoldnéřské vojsko	Ξυληγῶ -εῖν dřevařiti
Ξενῶ -οῦν (<i>i med.</i>) hostiti, v ci- zině usazovati (se), spřáteliti (se); býti hostem, jako host zavítati k někomu	Ξυλίζομαι -εσθαι dříví sbíratí (nositi)
Ξερός 3. suchý (<i>viz i ξηρός</i>)	Ξύλινος 3. dřevěný
Ξέσσε <i>viz</i> ξέω	Ξύλον τό dřevo, dříví, trám, kláda, poleno, kyj, kopí, pa- řez, kmen, násada, strom; ῥύ- robky ze dřeva, hůl; dřevěná socha; bavlník; kříž
Ξέστης -ου ὁ = sextarius (<i>du- tá míra</i> = 0,5 l); dřevěná ná- doba	Ξυλουργῶ -εῖν dřevo zpracová- vati, tesařiti
Ξεστός 3. hlazený, otesaný, sroubený	Ξύλοχος ὁ hvozd, lesní strom- ví, houština
Ξέω -εῖν tesati, hladiti	Ξύλωσις -εως ἡ trámoví
Ξηραίνω -ειν vysušovati; <i>pas.</i> vyschnouti	Ξυμ- <i>viz</i> συμ-
Ξηρός 3. suchý, vyschlý; ἡ ξ., τὸ ξ., τὰ ξ. pevnina, souš	Ξυν- <i>viz</i> συν-
Ξηρότης -ητος sucho, vyschlost	Ξύνες, Ξύνετο <i>viz</i> συνίημι
Ξιφίδιον τό malý meč, dýka	Ξυνήσιος 3. společný (= κοινός)
Ξιφοκτόνος 2. mečem zabíjející	Ξυνός 3. společný, obecný (=
Ξίφος τό meč	κοινός); ἐν ξ. ve společnosti
Ξόανον τό socha, dřevěný (vy- řezávaný) obraz (podoba)	Ξυρόν τό břitva, ostří
Ξυήλη ἡ poríz, hrubý pilník (rašple), zahnutý meč	Ξυρῶ -ᾶν (<i>i</i> -εῖν) holiti, stříhati
Ξυλ- <i>viz</i> συλ-	Ξυστόν τό tyč, kopí, dřevce
Ξυλεύομαι -εσθαι dříví porá- žeti	Ξυστός ὁ sloupová chodba, kry- té sloupořadí; <i>adj.</i> hladký, ostrouhaný
	Ξύω -ειν strouhati, škrabati, hladiti

O

O, o (ὁ μικρόν) o

ο' = 70

ὁ, ἡ, τό ten, ta, to (*zájmeno
ukazovací*); ὁ μὲν - ὁ δέ: ten-
to - onen, jeden - druhý;

τὰ μὲν - τὰ δέ: jednak - jed-
nak; πρὸ τοῦ předtím; ἐκ τοῦ
od té doby; τῷ proto, v tom
případě; který (ὅ, ἡ, τό zá-
jmeno *vztažné*); určitý člen
(*nepřekládá se*)

ῥαο -ρος ἡ (ἡ ῥαο) družka, choť,
paní
ῥαρίζω -ειν důvěrně hovořiti
(baviti se), láškovati
ῥαριστήs -οῦ ὁ důvěrník, spo-
lečník
ῥαριστῦs -ύος ἡ láškování, dů-
věrný styk, zábava, zpěv
ὀβελίσκος ὁ tyč, rožeň, udidlo
ὀβελός ὁ rožeň, vrchol sloupu,
obelisk
ὀβολός ὁ attická drobná mince
(obolos)
ὀβριμοεργός 2. ohromný; násil-
ník, strůjce zločinů
ὀβριμοπάτρη ἡ dcera mocného
otce
ὀβριμος 2. silný, násilný
ὀγδόατος 3. osmý (= ὀγδοος)
ὀγδοήκοντα osmdesát; ὀγδοη-
κοστόs 3. osmdesátý
ὀγδοος 3. osmý
ὀγδῶκοντα = ὀγδοήκοντα
ὅ γε, ἥ γε, τό γε ten tu (zde,
jistě)
ὀγκηρός 3. nádherný
ὀγκιον τό skříň, truhla
ὀγκος ὁ ohnutí, zakřivení, há-
ček, ozubí (u hrotu šípu); tíže,
hromada, objem, velikost,
množství, nádhera, pýcha,
hodnost, vážnost, lesk, nadu-
tost, vznešenost, vnější lesk
ὀγκῶ -οῦν vynášeti; pas. vypí-
nati se, býti pyšný
ὀγμεύω -ειν vésti brázdu, tvo-
řiti řadu (*nadháněči na lo-
vu*), pěšinou se namáhavě
plížit

ὀγμος ὁ brázda, řada, hrst (po-
sečeného obilí)
ὀγχνη ἡ hrušeň, hruška
ὀδαῖος 3. cestovní; τὰ ὁ. zboží
kupecké
ὀδάξ adv. zuby, kousaje, za-
kousnuv se do něčeho
ὅδε, ἥδε, τόδε tento, ten zde
(nynější, dnešní, následující);
τόδε, τάδε sem, proto; τῇδε
zde, tam, takto, proto
ὀδεύω -ειν cestovati, jíti
ὀδηγός ὁ vůdce, učitel
ὀδηγῶ -εῖν vésti cestou, ukazo-
vati cestu
ὀδί, ἥδί, τοδί (*zesílené ὅδε*)
tenhle zde
ὀδίτης -ου ὁ chodec, poutník,
přívodce na cestě
ὀδμή ἡ zápach, vůně
ὀδοιοιῶ = ὀδοποιῶ
ὀδοιοριᾶ (-ίη) ἡ cesta, pochod,
cestování, pouť
ὀδοιπόριον τό odměna za cestu
ὀδοιπόρος ὁ = ὀδίτης
ὀδοιπορῶ -εῖν cestovati, chodi-
ti, vykračovati
ὀδοποίησιs -εωs ἡ upravení
cesty, uvedení, úvod
ὀδοποιῶ -εῖν raziti cestu, dáti
návod
ὀδός ἡ cesta, silnice, stezka,
dráha, chůze, jízda, pochod,
tažení, odchod, návrat; způ-
sob, prostředek, příležitost,
možnost, metoda
ὀδός ὁ práh
ὀδούς -όντος ὁ zub, kel, tesák
ὀδοφύλαξ -κος ὁ hlídač cesty

ὁδύνη ἡ bolest, muka, trápení,
zármutek

ὁδυνηρός 3. bolestný, žalostný

ὁδυνηφάτος 2. bolest utišující
(krotící)

ὁδυνῶ -ᾶν trápati, mučiti,
rmoutiti; pas. pocítovati bo-
lest, trápati se

ὁδυρμα τό }
ὁδυρμός ὁ } } bēdování, nářek

ὁδύρομαι -εσθαι lkáti, naříkati,
oplakávati, teskniti po někom

ὁδυρτικός 3. plačtivý, naříkavý

ὁδύσσομαι -εσθαι zanevříti,
rozhněvati se (odisse)

ὁδῶ -οῦν vésti cestou, uvéstí,
ukazovati cestu

ὁδῶδα viz ὄζω

ὁδῶδυσμαι viz ὁδύσσομαι

ὁδών -όντος ὁ = ὁδούς (zub)

ὁδωτός 3. schůdný

ὅεσιν viz ὅις

ὅζος ὁ větev, ratolest; průvod-
ce, sluha

ὄζω -ειν voněti, páchnouti, vůni
vydávati; ὄζει vůně vychází

ὅθ' = ὅτε

ὅθεν odkud; ὅθενπερ odkud
právě

ὅθι kde; ὅθιπερ kde právě

ὁθνεῖος 3. cizí

ὀθομαι -εσθαι všímati si, dbáti,
štíti se, míti ohled

ὀθόνη ἡ plátno, plátěný oděv,
závoj, plachta

ὀθόνιον τό kus plátna lněného
(oděv, plachta, atd.)

ὁθούνεκα protože, že

ὀθριξ -χος stejnovlasý, se stej-
nou barvou srsti

οἶ ach, běda, žel

οἶ kam; = sibi (sobě), ei (jemu)

οἶᾱξ -ᾱκος ὁ držadlo kormidla,
kroužek u jha

οἶγνῦμι -ύναι }
οἶγω -ειν } } otvírati

οἶδα, εἰδέναι věděti, znáti, zvě-
děti, uměti, rozuměti; χάριν
εἰδέναι τινί někomu vděčnost
prokazovati (projevovati)

οἰδάνω -ειν nadouvati

οἰδησις -εως ἡ vzkypění

οἶδμα τό vlnobití, vlnění

οἰδῶ -ᾶν (-εῖν) nabobtnati,
opuchnouti, jítřiti, bouřiti se

οἰέτης ὁ stejnoletý

οἰζυρός 3. žalostný, trudný,
bídny

οἰζύς -ύος ἡ žalost, bída, strast

οἰζύω -ειν bēdovati, naříkati,
strasti (mámahy) vytrpěti

οἰήιον τό kormidlo

οἰηκίζω -ειν otáčeti, řídití

οἰησις -εως ἡ mínění

οἶκα = ἔοικα

οἶκαδε domů; τὰ οἶ. domov

οἰκειακός 3. = οἰκιακός

οἰκειοπραγία ἡ konání (vlast-
ních) povinností

οἰκεῖος 3. domácí, rodinný, pří-
buzný, přátelský, důvěrný,
příslušný, vlastní (vlastní vi-
nou způsobený), prospěšný,
osobní, vlastenecký, vhodný,
přiměřený

οἰκειότης -ητος ἡ příbuzenství,
přátelství

οἰκειῶ -οῦν přivlastniti si, vlastním (příbuzným, přítelem) činiti, za příbuzné uznávati, osvojiti si (*med.*); οἱ. ἐς συγγένειαν uváděti v kmenovou příslušnost

οἰκείωσις -εως ἡ přivlastnění
οἰκετεῖα ἡ (*i* οἰκέτεια) služebnictvo

οἰκέτης -ου ὁ domácí příslušník, člen rodiny, sluha, čeledín, otrok

οἰκετικός 3. otrocký

οἰκέυς -έως ὁ = οἰκέτης

οἰκη- = οἰκει-

οἶκημα τό obydlí, dům, pokoj, patro, vězení, klec, kaple, dílna, sklepení, hampejs

οἶκησις -εως ἡ bydlení, obydlí, svatyně

οἰκητῆρ -ῆρος ὁ }
οἰκητῆς -οῦ ὁ } obyvatel

οἰκητήριον τό obydlí

οἰκητός 3. obydlený, obyvatelný

οἰκήτωρ -ορος ὁ = οἰκητῆρ

οἰκία (-ίη) ἡ příbytek, dům, budova, palác, chyše; rod, rodina

οἰκιακός 3. domácí

οἰκίδιον τό = οἰκίσκος ὁ

οἰκίζω -ειν usaditi, osídliti, zakládati (osadu), znovu stavěti

οἰκίον τό příbytek, obydlí, sídlo, hnízdo, doupě

οἰκισις -εως ἡ založení

οἰκίσκος ὁ domeček, komůrka

οἰκιστῆρ -ῆρος ὁ, οἰκιστῆς -οῦ ὁ zakladatel osady, osadník

οἰκογενής 2. doma narozený, domácí

οἰκοδεσπότης -ου ὁ majitel domu, hlava rodiny, hospodář

οἰκοδεσποτῶ -εῖν řídit dům

οἰκοδομή ἡ výstavba, zařízení, budova, duchovní stavba

οἰκοδόμησις -εως ἡ, οἰκοδόμημα τό, οἰκοδομίᾱ ἡ stavění, stavba, budova, stavitelství, dům

οἰκοδομικός 3. stavitelský

οἰκοδόμος ὁ zedník, stavitel

οἰκοδομῶ -εῖν stavěti dům, budovati, zakládati, vzdělávati

οἶκοθεν z domu, z domova, z vlastních prostředků, od počátku (= od narození)

οἶκοθι, οἶκοι doma, v domácnosti; οἱ οἶ. krajané

οἶκόνδε (= οἶκαδε) domů, do místností, do vlasti

οἰκονομίᾱ ἡ hospodaření, hospodářství, správa, zařízení, nařízení, rozdělení, výchova spásy

οἰκονομικός 3. hospodářský, ἡ οἶ. hospodářství

οἰκονόμος ὁ hospodář, správce

οἰκονομῶ -εῖν spravovati, řídit, býti hospodářem

οἶκόπεδον τό staveniště, *v plur.* trosky (zříceného) domu

οἰκοποιός 2. obydlí upravující

οἶκος ὁ obydlí, příbytek, dům, chrám, domácnost, hospodářství, jmění, rodina, rod, domov, pokoj; doupě, hnízdo

οἶκός, οἶκότως = εἶκός, εἶκότως (ἔοικα)

οἰκουμένη ἡ (*sc.* γῆ) obydlený svět, lidstvo

οἰκουργός 2. dům obstarávající, domácí

οἰκούρημα τό } ochrana domu,
οἰκουρίᾱ ἡ } hlídání (stře-
žení) domu

οἰκούριος 2. domácí; τὰ οἰ. od-
měna za hlídání domu

οἰκουρός 2. domovní, hospo-
dářský, dům hlídající, ne-
činný

οἰκουρῶ -εἶν býti strážcem do-
mu, dům střežiti, doma zů-
stávati (seděti)

οἰκοφθορίᾱ ἡ ztráta jmění,
zkáza hospodářství

οἰκοφθορῶ -εἶν hospodářství
ničiti, na mizinu přivésti; pas.
o jmění přijíti, zchudnouti

οἰκτεῖρω -ειν } litovati, želeti,
οἰκτίζω -ειν } slitovati se,
míti útrpnost

οἰκτιρμός ὁ = οἷκτος

οἰκτίρων 2. soucitný

οἰκτίρω -ειν = οἰκτεῖρω

οἰκτισμός ὁ = οἷκτος

οἷκτιστος 3. superl. k οἰκτός
οἷκτος ὁ nářek, lítost, útrpnost,
slitování

οἰκτρόγοος 2. žalostivý

οἰκτός 3. žalný, ubohý, polito-
váníhodný, nářekající

οἰκῶ -εἶν bydliti, ležeti, sídliti,
prostírat se, míti přebytek,
usaditi se, dařiti se, míti se,
obývati, osaditi, zakládati,
spravovati, říditi

οἰκωφελίῃ ἡ hospodárnost

οἷμα τό náběh, útok, prudkost

οἷμαι viz οἷομαι

οἷμη ἡ cesta, dráha, kraj; pí-

seň, zpěv, hrdinská pověst
(mythus)

οἷμοι běda mi

οἷμος ὁ = οἷμη

οἷμῶ -ᾶν útočiti, dorážeti

οἷμωγή ἡ nářek, bědování, ste-
nání

οἷμῶζω -ειν naříkati, bědovati;
oplakávati

οἷνηρός 3. víno obsahující, vin-
ný

οἷνίζομαι -εσθαι víno si opa-
třovati (kupovati)

οἷνοβαρείων 3. } vínem opilý
οἷνοβαρής 2. }

οἷνόπεδος 2. vínoplodný; τὸ οἰ.
vínohrad

οἷνοπληθής 2. plný vína, boha-
tý vínem

οἷνοποτάζω -ειν víno popíjeti

οἷνοποτήρ -ῆρος ὁ } piják

οἷνοπότης -ου ὁ } vína

οἷνος ὁ víno; kouzelný nápoj,
pokusení; vínohrad

οἷνοφλυγίᾱ ἡ pijáctví, opilost

οἷνοχοεύω -ειν víno nalévati,
býti číšníkem

οἷνοχόῃ ἡ nálevka, sběračka

οἷνοχόος ὁ číšník

οἷνοχοῶ -εἶν = οἷνοχοεύω

οἷνόχυτος 2. nalitý, víno obsa-
hující

οἷνοψ -πος ὁ rudý (brunátný,
tmavý) jako víno

οἷνῶ -οῦν napíti se, opíti

οἷνών -ῶνος ὁ vinný sklep

οἷνώψ -ῶπος = οἷνοψ

οἷξασα viz οἷγνυμι

οἰοβώτας -ου ὁ osaměle pasoucí, před lidmi plachý, od lidí se odvracející

οἰόζωνος 2. osamělý poutník

οἶο gen. od ὅς (suus)

οἰόθεν (οἶος) sám od sebe

οἶομαι -εσθαι míniti, uznávati, mysliti (si), domnívati se, domýšleti se, pokládati; οἶμαι myslím, tuším, asi, snad; tušiti, věřiti, míti podezření, vzpomínati si, umíniti si

οἰοπόλος 2. sám, opuštěný; ovce pasoucí

οἶος 3. samojediný, opuštěný, osamělý

οἶος 3. jaký, který, jakého druhu, jaké vlastnosti; asi jako, jako právě, asi; οἶός τε εἶναι býti schopen, οἶόν τε jest možno; οἶον (οἶα) jako, na příklad, u čísl. asi, u part. ježto; οἶος s inf. takže

οἶος, οἶός viz οἷς

οἰοσδή 3. takový jako (i οἰοσδήποτε, οἰοσοῦν)

οἰόσπερ 3. právě takový, který (jako)

οἰοχίτων -ωνος ὁ (ῆ) v pouhé haleně (chitonu bez pláště)

οἶπερ kam právě

οἷς, οἰός (i οἷς, οἰός) ὁ, ἡ ovce

οἷσατο, οἰσθείς viz οἶομαι

οἷσε viz φέρω

οἷσθα viz οἷδα

οἷσπη ἡ špinavá vlna

οἰστέος 3. snesitelný, co jest nutno snést (přenést); adj. verb. k φέρω

οἰστεύω -ειν šípem (z luku) stříleti

οἰστός ὁ (i οἰστός) šíp, střela;

οἰστός 3. (φέρω) snesitelný

οἷστρον τό bod, bodnutí

οἷστροπλήξ -ῆγος ostnem bodaný, zuřivostí hnáný

οἷστρος ὁ střelec, bodec, zachvat zuřivosti

οἷστρον -ᾶν (i -εῖν) bodati, drážditi, intr. zuřiti

οἰσύνος 3. jívový, vrbový

οἷτος ὁ los, osud, neštěstí, smrt

οἷχνω -εῖν } jíti, přijíti,

οἷχομαι -εσθαι } vyjíti, odejíti, zahynouti, zajíti, zmizeti, zemříti; býti nepřítomen (pryč, ztracen, mrtev); s přechod.: pryč

οἷω -οῦν nechati o samotě; pas. býti opuštěn

οἷω, οἷω viz οἶομαι

οἷωνίζομαι -εσθαι tušiti, předpovídati, znamení vykládati (očekávati)

οἷωνιστής ὁ ptakopravec

οἷωνιστικός 3. věštecký

οἷωνοθέτης -ου ὁ vykladač (znalec) věštby

οἷωνοσκόπος ὁ ptakopravec

οἷωνός ὁ pták (dravec), pták věšebný, věstecké znamení

οἷωνοπόλος ὁ ptakopravec

ὀκέλλω -ειν strkati, hnáti, přiraziti; intr. vraziti, najeti

ὀκη = ὀπη

ὀκκα = ὅτε

ὀκλάζω -ειν kolena ohýbati, na bobku seděti, krčiti se

ὀκνεῖω -ειν váhati, zdráhati se,
ostýchatí se

ὀκνηρός 3. váhavý, líknavý;
hrůzu vzbuzující, strašný

ὀκνος ὁ rozpaky, váhání, ostý-
chavost, strach, bázeň

ὀκνῶ -εῖν = ὀκνεῖω

ὀκο- = ὀπο-

ὀκριβάς -αντος ὁ lešení, výstu-
pek, jeviště

ὀκριόεις 3. ostrý

ὀκριῶ -ᾶν příkrým činiti; pas.
býti roztrpčen, zuřivě na se-
be dorážeti

ὀκρούεις 3. hrůzoplý, přehroz-
ný

ὀκταήμερος 2. osmidenní

ὀκτάκις osmkrát

ὀκτακισχίλιοι 3. osm tisíc

ὀκτάκνημος 2. s osmi paprsky
(špicemi) sc. κύκλα (kola)

ὀκτακόσιοι 3. osm set

ὀκταμηνιαῖος 3. (ὁ ὀκτάμηνος)
osmiměsíční

ὀκτώ osm

ὀκτωκαίδεκα osmnáct

ὀκτωκαιδέκατος 3. osmnáctý

ὀκτώπους 2. -οδος osmistopý

ὅκως = ὅπως

ὀλβίζω -ειν bohatstvím opa-
třiti, velebiti

ὀλβιοδαίμων -ονος ὁ bohem po-
žehnaný, miláček bohů

ὀλβιος 3. bohatý, zámožný, bla-
žený, požehnaný, hojný

ὀλβος ὁ blaho, štěstí, požehná-
ní, bohatství, moc

ὀλέεσθαι viz ὄλλυμι

ὀλεθρεύω -ειν zničiti

ὀλέθριος 3. (2.) zhoubný, ne-
šťastný

ὀλεθρος ὁ záhuba, zánik, ztrá-
ta, porážka; zlosyn, ničema

ὀλείζων kompar. od ὀλίγος

ὀλεῖται viz ὄλλυμι

ὀλέκω viz ὄλλυμι

ὀλεσ- viz ὄλλυμι

ὀλετήρ -ῆρος ὁ zhoubce

ὀλιγάκις zřídka

ὀλιγανδρῶ -εῖν míti málo muž-
stva

ὀλιγανθρωπίᾱ ἢ nedostatek
(úbytek) lidí (obyvatel)

ὀλιγαρχίᾱ ἢ vláda několika,
zřízení oligarchické

ὀλιγαρχικός 3. oligarchický

ὀλιγαρχοῦμαι -εῖσθαι míti
ústavu oligarchickou

ὀλιγαχόθεν z několika míst, jen
odněkud

ὀλιγηπελίᾱ ἢ (ὁ -ίη) slabost, ze-
mdlenost

ὀλιγηπελῶ -εῖν býti slabý (ve
mdlobách)

ὀλίγιστος 3. superl. od ὀλίγος

ὀλιγογονίᾱ ἢ nepatrné potom-
stvo

ὀλιγόγονος 2. málo plodný

ὀλιγοδρανῶ -εῖν málo tělem
vládnouti, býti slabý

ὀλιγοετίᾱ ἢ málo let, mládí

ὀλιγοπιστίᾱ ἢ malověrnost

ὀλιγόπιστος 2. malověrný

ὀλίγος 3. skrovný, málokterý, několik, nepatrný, malý, krátký, slabý, tichý; οἱ ὀ. oligarchové; ὀλίγον trochu málo, chvíli; ὀλίγου (δεῖν) skoro, málem; ἐν ὀλίῳ v krátké době; ἐξ ὀλίγου náhle, rychle; κατ' ὀλίγον ponenáhlu; παρ' ὀλίγον sotva; δι' ὀλίγου nedaleko, brzo; μετ' ὀλίγον brzo nato; ἐπ' ὀλίγον trochu
 ὀλιγοσθενῶ -εῖν míti málo sil, slábnouti
 ὀλιγοστός 3. nejmenší, jen málo
 ὀλιγοχρόνιος 2. krátkodobý
 ὀλιγόψυχος 2. malomyslný
 ὀλιγωρίᾱ ἢ podceňování, zanedbávání, pohrdání
 ὀλιγῶρος 2. nedbalý, nevšímavý, pohrdavý
 ὀλιγωρῶ -εῖν podceňovati, zanedbávati, málo dbáti
 ὀλίζων 2. menší, méně (kompar. od ὀλίγος)
 ὀλισθάνω -εῖν klouznouti, smeknouti se
 ὀλισθηρός 3. kluzký, hladký
 ὀλκᾶς -ἄδος ἢ nákladní loď
 ὀλκός ὁ vlečení, lodní stanice, vlečný stroj, řemen, brázda
 ὀλλῦμι -ύναι zkaziti, zničiti, usmrtiti, ztratiti; ὀλωλα jsem ztracen, jest po mně veta; med. hynouti, zaničknouti, mizeti
 ὀλμος ὁ válec, hmoždíř
 ὀλόεις 3. zhoubný
 ὀλοθρευτής -οῦ ὁ ničitel, zhoubce
 ὀλοθρεύω = ὀλλυμι

ὀλοιός 3. záhubný
 ὀλοίτροχος ὁ (ἰ ὅλοι-, ὀλοοί-) valící se (dolů padající) balvan
 ὀλοκαύτωμα τό zápalná oběť
 ὀλοκαυτῶ -εῖν zápalnou oběť přinášeti
 ὀλοκληρίᾱ ἢ neporušenost, úplnost
 ὀλόκληρος 2. neporušený, úplný
 ὀλολῦγή ἢ hlasitý výkřik, úpěnlivé volání, jásání
 ὀلولύζω -ειν úpěti, hlasitě naříkati, jásati
 ὀλόμην viz ὀλλυμι
 ὀλοοίτροχος ὁ (valící se) balvan
 ὀλοός 3. záhubný, krutý, bolestný, nešťastný
 ὀλοόφρων 2. zhoubu vymýšlející, ukrutné mysli, zuřivý
 ὄλος 3. celý, úplný, ukončený; zcela; τὸ ὄ. (τὰ ὄ.) celek, celý svět, vesmír, hlavní věc; ὄλως vůbec, zcela, v celku, naprosto; hlavní, podstatný; ὄλω καὶ παντί naprosto, zcela
 ὀλοτελής 2. úplný
 ὀλοφυδνός 3. bolestný, žalostný
 ὀλοφυρμός ὁ kvílení, nářek, křik
 ὀλοφύρομαι -εσθαι žal projevovati, naříkati, želeti, slítovati se
 ὀλόφυρσις -εως ἢ = ὀλοφυρμός
 ὀλοφώιος 2. zhoubný, strašlivý, úskočný; τὰ ὄ. úskočky
 ὀλυμπιονίκης -ου ὁ vítěz ve hrách olympijských

- ὄλυνθος ὁ (nezralý) fík
 ὄλῡρα ἡ špalda, krmivo (obyč.
plur.)
 ὄλωλα, ὄλώλεκα viz ὄλλυμι
 ὄμαδος ὁ hukot, vřava, hluk,
 dav
 ὄμαδῶ -εῖν hlučeti
 ὄμαιμος 2., ὄμαίμων 2. pokrev-
 ný příbuzný (bratr, sestra)
 ὄμαιχιμῖα (-ίη) ἡ vojenský spo-
 lek
 ὄμαιχος ὁ společník ve válce
 ὄμαλής 2., ὄμαλός 3. rovný,
 hladký; τὸ ὄ. rovina
 ὄμαλίζω -ειν urovnati, srovnati
 (se zemí)
 ὄμαρτῆ, ὄμαρτήδην adv. po-
 hromadě, zároveň
 ὄμαρτῶ -εῖν jíti spolu, následo-
 vati, provázeti, setkati se,
 rychlostí se vyrovnati, utkati
 se
 ὄμαυλος 2. souladný, spojený
 ὄμβρηρός 3. deštivý, bohatý na
 deště
 ὄμβριος 3. deštový
 ὄμβρος ὁ voda, vlhkost, dešť,
 liják, chumelenice
 ὀμείρομαι -εσθαι toužiti (= *ἰμείρομαι*)
 ὀμευνέτης -ου ὁ manžel
 ὀμευνέτις -ιδος ἡ manželka
 ὀμηγερός 2. shromážděný, v
 plném počtu
 ὀμηγυρίζομαι -εσθαι shromážd-
 iti se
 ὀμήγυρις -εως ἡ shromáždění
 ὀμηλικίη ἡ (-ία) stejný věk,
 vrstevníci
 ὀμῆλιξ -κος stejného věku,
 soudruh, vrstevník, souvěko-
 vec
 ὀμηρείᾱ ἡ záruka, zaručení
 ὀμηρεύω = ὀμηρῶ
 ὀμηρον τό, ὀμηρος ὁ záruka,
 rukojmí
 ὀμηρῶ -εῖν setkati se, společně
 jíti, zárukou býti (vzítí)
 ὀμῖλαδόν adv. valně, houfně,
 davem
 ὀμίλημα τό = ὀμιλία
 ὀμιλητής -οῦ ὁ důvěrník, pří-
 tel, žák
 ὀμῖλίᾱ (-ίη) ἡ společnost, přát-
 elství, styk společenský
 (manželský), chování, roz-
 mlouvání, zábava, vyučování,
 shromáždění
 ὀμίλος ὁ shluk, dav, zástup,
 množství, hluk, vřava, tlupa
 ὀμίλῶ -εῖν stýkati se, obcovati,
 zacházeti s někým, zdržovati
 se, shromažďovati se, mluvi-
 ti, projednávat, zabývati se,
 setkati se
 ὀμίχλη ἡ (i ὀμ.) mlha, oblak,
 hustý mrak
 ὀμμα τό oko, pohled, zrak, zjev,
 podívaná, tvář
 ὀμματοστερής 2. bez očí, osie-
 pující
 ὀμνῦμι -ύναι } přísahati,
 ὀμνύω -ειν } přísahou
 zaručiti (slíbiti), zapřísahati
 ὀμοβώμιος 2. se společným ol-
 tářem, u téhož oltáře uctíva-
 ný
 ὀμογάλακτες οἱ (αἱ) pokrevenci
 ὀμογάστριος 2. vlastní, rodný

δμογενής 2. sourozenec, příbuzný

δμόγλωσσος 2. (i -ττος) stejným jazykem mluvící

δμόγνιος 2. rod ochraňující

δμογνώμων 2. stejně smýšlející

δμογνωμονῶ -εῖν shodovati se, býti svorný, souhlasiti

δμοδοξία ἡ stejné smýšlení, souhlas

δμοδοξῶ -εῖν stejně smýšleti

δμόδουλος ὁ spoluotrok

δμοεθνής 2. stejného rodu (kmene)

δμοειδής 2. stejného druhu, souměrný

δμοηθής 2. stejné povahy (mravní)

δμόθεν *adv.* z téhož místa, téhož původu

δμοθυμαδόν *adv.* svorně

δμοιάζω -ειν býti podoben (roven)

δμοίος 2. společný, bezohledný

δμοιοπαθής 2. v podobném stavu se nalézající

δμοῖος 3. (i ὅμοιος) podobný, rovný, stejný; οἱ ὁ. lidé téhož stavu (spoluobčané); jednostejný, společný, všeobecný, rovnoprávný, obecný, obyčejný, všední, přiměřený; ὅμοιον, ὁμοῖα, ὁμοίως stejně, rovnou měrou, bez rozdílu, také

δμοιοτέλευτος 2. stejného zakončení (slov)

δμοιότης -ητος ἡ podobnost, stejnost, shoda

δμοιότροπος 2. podobný povahou (způsoby), stejně zařízený

δμοιῶ -οῦν rovným činiti, vyrovnávati, říditi podle něčeho, srovnávati; *pas.* rovnati se, za rovné uznati

δμοίωμα τό } napodobenina, obraz,
δμοίωσις -έως ἡ } podobnost, přirovnání

δμοκλάω -ειν (i -κλέω) volati, křičeti, pokřikovati, poháněti, láti

δμοκλή ἡ křik, ryk, domluva, výtky, hrozba

δμοκλητήρ -ῆρος ὁ poháněč, pobízeč

δμόκλινος 2. soused (druh) u stolu

δμολεχής 2. společník lože, manžel

δμολογία (-ίη) ἡ } souhlas,
δμολόγημα τό } přiznání, vyznání, dohoda, smlouva, podmínka, úmluva, slib, vyjednávání, vyrovnání

δμολογουμένως *adv.* podle všeobecného uznání (souhlasu), přiměřeně, shodně, pravidelně

δμολογῶ -εῖν přiznávati se, přisvědčiti, potvrditi, ohlásiti, uznati, svoliti, shodovati se, slíbiti, smluviti se, souhlasiti, spojit se, zavázati se

δμομήτριος 3. z téže matky zrozený, rodný

δμονοητικός 3. jednomyslný, svorný

ὁμόνοια ἡ jednomyslnost, svornost, dorozumění

ὁμόνοος 3. svorný

ὁμονοῶ -εῖν stejně (svorně) smýšleti, shodnouti se

ὁμοπάτριος 2. z téhož otce, rodný, vlastní

ὁμόπτερος 2. stejných perutí, sourodý

ὁμόπολις 2. z téhož města, společný

ὁμόργυνυμι -ύναι stíratí, utíratí

ὁμορος 2. pohraniční, pomezí

ὁμορροθῶ -εῖν souhlasiti, přisvědčiti

ὁμορῶ -εῖν hraničiti, sousediti

ὁμός 3. společný, stejný, rovný;

ὁμῶς zároveň, stejně, rovněž

ὁμόσαι viz ὁμνυμι

ὁμόσε *adv.* naproti, vstříc, útokem; na jedno místo, dohromady

ὁμόσιτος ὁ druh u stolu

ὁμοσίτῳ -εῖν spolu jísti

ὁμόσκευος 2. stejně vyzbrojený

ὁμόσπλαγχνυς 2. pokrevný (příbuzný)

ὁμόσπονδος ὁ společně úlitbu konající, druh u vína

ὁμόσπορος 2. spolu zplozený, rodný, vlastní; spolu oplodněný

ὁμοσπόρος 2. tutéž ženu mající
ὁμοστιχῶ -ᾶν v stejné řadě kráčetí

ὁμόστολος ὁ průvodce

ὁμότεχνος 2. stejné řemeslo provozující

ὁμότιμος 2. stejně uctíváný, v hodnosti rovný

ὁμοτράπεζος 2. druh u stolu

ὁμότροπος 2. podobný (rovný) mravem (povahou)

ὁμότροφος 2. stejně žijící (živený)

ὁμοῦ *adv.* spolu, zároveň, blízko, na témž místě, hromadně

ὁμουρ- = ὁμορ-

ὁμοφρονῶ -εῖν stejně (svorně) smýšleti, býti svorný

ὁμοφροσύνη ἡ svornost

ὁμόφρων 2. svorný

ὁμοφυής 2. stejné podstaty (přirozenosti)

ὁμόφυλος 2. kmenově příbuzný

ὁμόφωνος 2. stejnou řečí mluvící

ὁμοφωνῶ -εῖν stejnou řečí mluvíti

ὁμοχροίη ἡ hladká kůže na povrchu

ὁμόψηφος 2. se stejným právem hlasovacím, stejně smýšlející

ὁμφαλόεις 3. puklinami zdobený

ὁμφαλός ὁ pupek, střed, vypuklina na štítu (jhu)

ὁμφαξ -κος nezralý (hrozen)

ὁμφή ἡ hlas, výrok, věštba, slovo

ὁμῶ -οῦν sjednotiti, spojití

ὁμωνυμία ἡ stejnojmennost, dvojsmyslnost

ὁμώνυμος 2. stejného jména s někým

ὁμωρόφιος 2. pod stejnou střechou bydlící

ὁμῶς *adv.* rovněž, však, přece

ὁμῶς *adv.* stejně, rovně

- ὁμωχέτης -ου společně uctívání
 ὄναρ τό (*neskl.*) sen, vidění
 ὄναριον τό oslík
 ὄνασις = ὄνησις
 ὄνειαρ -ατος τό prospěch, spása, pomoc, posila, pokrm, skvost
 ὀνείδειος 2. urážlivý, hanlivý
 ὀνειδίζω -ειν vytýkati, vyčítati, kárati, tupiti
 ὀνειδος τό, ὀνειδισμα τό, ὀνειδισμός ὁ výčitka, urážka, potupa, ohavnost
 ὀνείραϊ, ὀνείρατος, ὀνείρατι, ὀνείρατα viz ὄνειρος
 ὀνείρειος 3. snů se týkající
 ὄνειρον τό = ὄνειρος
 ὀνειροπόλος ὁ vykladač snů, podle snů věstící
 ὀνειροπολῶ -εῖν míti sny, sníti o něčem
 ὄνειρος ὁ sen, vidění, snění, tušení; *pl.* ὀνείρατα
 ὀνεύω -ειν rumpálem zdvihati
 ὄνηαρ = ὄνειαρ
 ὀνηθῆναι, ὀνήμενος, ὄνησα, ὀνήσω viz ὀνίνημι
 ὀνήσιμος 2. prospěšný, zdárný, strastí zbavující
 ὀνησίπολις -εως obci (státu) prospívající
 ὄνησις -εως ἡ prospěch, zdar, blaho, pomoc
 ὄνθος ὁ bláto, hnůj, kal
 ὀνικός 3. (μύλος) horní (mlýnský kámen), žernov osličí
 ὀνίνημι -άναι prospívati, pomáhati, potěšiti; *med. (pas.)* prospěch (zdar, požitok) míti, býti požehnán, šťasten, prospěchu nabýti; ὀνήμενος požehnaný, zdárný
 ὄνομα τό jméno, slovo, výraz, titul, sláva, pověst, zdání, zámlínka
 ὀνομάζω -ειν slova tvořiti, jmenovati, označiti, slíbiti, nazývati, mluvit, vysloviti; *pas.* jmenovati se
 ὀνομαι -σθαι pohrdati, kárati, tupiti, býti nespokojen, zlehčovati, málo si ceniti
 ὀνομαίνω -ειν jmenovati, vyzvati, vyjmenovati, vypočítavati
 ὀνομακλήδην = ἔξονομακλήδην (výslovně jmenuje)
 ὀνομάκλυτος 2. proslavený
 ὀνομασίᾱ ἡ pojmenování, výraz
 ὀνομαστί *adv.* jménem, zejména
 ὀνομαστός 3. jmenovatelný, znamenitý
 ὄνος ὁ osel; rumpál, horní mlýnský kámen
 ὀνοστός 3. opovržený
 ὀνοφορβός ὁ oslař
 ὄντως *adv.* opravdu, vskutku
 ὄνυξ -χος ὁ nehet, pazneht, pazour, dráp
 ὄξος τό ocet, kyselé víno
 ὀξυβελής 2. zaostřený, ostrohrotý
 ὀξυδερκής 2. bystrozraký
 ὀξύθηκτος 2. ostře broušený
 ὀξύθυμος 2. prchlivý

ὄξυκώκῡτος 2. pronikavým ná-
řkem oplakaný

ὄξυλαβῶ -εῖν býti rychlý

ὄξύνω -ειν ostřiti, drážditi, po-
ruditi

ὄξυόεις 3. -εντος ostrým hro-
tem opatřený

ὄξύροπος 2. prchlivý

ὄξύς 3. ostrý, bystrý, vysoký
(o hlasu), hbitý, prudký, náh-
lý, ochotný, bodavý, palčivý,
trpký, hořký, ohnivý, smělý,
jasný, pronikavý

ὄξύτης -ητος ἡ ostrost, výška,
bystrost, ohnivost, rychlost

ὄξύτονος 2. silně napjatý, pro-
nikavý, šumící

ὄξύφωνος 2. s jasným hlasem

ὄξύχολος 2. vzteklý, zuřivý

ὄο (= ὄου) viz ὄς (suus)

ὄπα = ὄπη

ὀπαδός ὁ (ἡ) průvodce, druh,
sluha, stihatel

ὀπαδῶ -εῖν provázeti, následo-
vati

ὀπάζω -ειν přidružiti, připojiti,
udělití, propůjčiti, hnáti se za
někým, pronásledovati, dorá-
žeti, poskytnouti

ὀπαῖον τό otvor (ve střeše)

ὀπατρος 2. pocházející od téhož
otce

ὀπάων -ονος } průvodce, druh,
ὀπέων -ονος } společník

ὀπή ἡ otvor, díra, sluj

ὀπη (i ὀπη) kam, kudy, kde,
jak

ὀπηδῶ -εῖν = ὀπαδῶ

ὀπηνίκα kdy, když, kdykoli,
ježto

ὀπίζομαι -εσθαι míti ohled,
dbáti, míti v úctě, báti se,
ostýchat se

ὀπιθεν = ὀπισθεν

ὀπιπτεύω -ειν zevlovati, číhati,
špehovati, pošilhávati

ὀπις -ιδος ἡ zřetel, ohled,
ostych, uctivost, dohled, od-
plata, trest

ὀπισθε(ν) zezadu, vzadu, nazad,
pozdější; předl. s gen. za; ὁ ὅ.
zadní, pozdější

ὀπίσθιος 2. zadní

ὀπισθόδομος ὁ zadní síň Athe-
nina chrámu na Akropoli
(pokladnice)

ὀπισθονόμος 2. nazpět se pa-
soucí

ὀπισθοφύλακες οἱ zadní voj

ὀπισθοφυλακία ἡ velitelství
zadního voje

ὀπισθοφυλακῶ -εῖν tvořiti (vé-
sti) zadní voj

ὀπισσοπόρευτος 2. nazpět jdou-
cí

ὀπίσσω = ὀπίσω

ὀπίστατος 3. poslední

ὀπίσω adv. vzad, zpět, za sebe,
za sebou, potom, později, bu-
doucně; předl. s gen. za, po

ὀπλή ἡ kopyto

ὀπλίζω -ειν strojiti, chystati,
připravovati, zbrojiti (se),
zdobiti (se), hoditi se, opatřo-
vati

ὀπλισις -εως ἡ zbrojení, vý-
zbroj

ὀπλῖταγωγός 2. vojsko dopra-
vující

ὀπλίτεúω -ειν sloužiti jako těž-
kooděmec (hoplit), konati vo-
jenskou službu
ὀπλίτης -ου ὁ těžkooděmec,
hoplit
ὀπλίτικός 3. hoplitský, šermíř-
ský; ἢ ὁ. umění šermířské;
τὸ ὁ. těžká pěchota
ὀπλοθήκη ἢ zbrojnice
ὀπλομαί -εσθαι připravovat si
ὀπλομάχης 2. bojující v plné
zbroji
ὀπλομαχία ἢ cvičení ve zbroji,
šermířství, umění válečné,
taktika
ὄπλον τό náčiní, náradí, lano,
lanovní, provaz, lodní výzbroj;
vojenská zbraň, zbroj, štít,
stanoviště, ležení, hlídka,
ozbrojené mužstvo; ὁ. τιθέν-
ναι složit zbraně, utábořit
se, zastavit se
ὀπλότατος 3. nejmladší, nej-
pozdější, nejhubitější
ὀπλότερος 3. mladší, pozdější,
čerstvější
ὀπλῶ -εῖν vystrojiti, zapřáhn-
nouti
ὀποδαπός 3. odkud přišlý, jaký
krajan
ὀπόθεν odkud, z čeho
ὀποθενοῦν odkudkoli
ὀπόθι = ὅπου
ὅποι kam (tam, kam)
ὀποῖος 3. jaký (asi), jakýkoli
ὀποιοιστοῦν 3. kdokoli
ὀποιοσοῦν 3. jakýkoli
ὅποιπερ kam právě
ὀπός ὁ štáva (fíková k srážení
mléka)

ὀπόσε kam
ὀπόσος 3. jak veliký (četný,
vzdálený)
ὀποσοσδή 3., ὀποσοσοῦν 3., ὀπο-
σοστισοῦν 3. někdo, kdokoli,
jakkoli
ὀπότε, ὀπότεν kdy, když, až,
jakmile, kdykoli, ježto
ὀπότερος 3. který z obou, ně-
který (kdokoli) z obou
ὀποτεροσοῦν 3. kterýkoli z obou
(některý z obou)
ὀποτέρωθεν s kterékoli strany
(s obou stran)
ὀποτέρωσε na kteroukoli stra-
nu (na obě strany)
ὅπου kde, kde by, aby tam,
kdekoli, někde; kdy, ježto
ὀπουδή, ὀπουοῦν kdekoli
ὀπουπερ kde právě
ὀππ- = ὀπ-
ὄππα (aiol.) = ὄμμα
ὀπταλέος 3. pečený
ὀπτάνομαι -εσθαι dáti se spa-
třiti, zjeviti se
ὀπτασίᾳ ἢ objevení, zjevení
ὀπτήρ -ῆρος ὁ pozorovatel,
zvěd
ὀπτός 3. pečený, pražený, vy-
pálený, svářený
ὀπτῶ -ᾶν péci, smažiti
ὀπυῖω -ειν býti ženat, za man-
želku míti, býti provdána
ὄπωπα (perf.) viz ὄρω
ὀπωπή ἢ pohled, zrak
ὀπώρᾳ ἢ (ἰ -ρη) pozdní léto, je-
seň, úroda, sklizeň
ὀπωρίζω -ειν sklízeti, česati
ὀπωρινός 3. podzimní

ὁπωρώνης -ου ὁ obchodník
ovocem

ὅπως jak, jakkoli, jako; jak by,
aby; jakmile, kdykoli; οὐκ
ἔσθ' ὅπως v každém případě;
οὐχ ὅπως nehledě k tomu,
že; οὐχ ὅπως - ἀλλὰ καὶ ne-
jen, nýbrž i; ὅπως οἴόντε se
všech sil

ὅπωςδῆποτε, ὅπωςοῦν, ὅπωςτι-
οῦν jakkoli (právě); se zápo-
rem: vůbec ne, ani dost málo,
nižádným způsobem

ὅπωςπερ právě jak (jako)

ὄραμα τό, ὄρασις -εως ἡ podí-
vaná, pohled, zjev, zrak

ὄρατός 3. viděný, viditelný

ὀργάζω -ειν vydělávati kůži

ὀργαίνω -ειν popuditi, pobou-
řiti; intr. rozhněvati se

ὄργανον τό nástroj, nářadí,
prostředek, dílo

ὀργή ἡ pud, sklon, povaha, vá-
šeň, žádost, hněv, zuřivost,
trest, vlastnost duševní, hor-
livost, snaha, náruživost

ὄργια τά bohoslužba, tajné ob-
řady, mystérie

ὀργιάζω -ειν bohoslužbu vyko-
návati, oslavovati

ὀργίζω -ειν do hněvu uváděti,
popuditi; pas. hněvati se, roz-
horliti se

ὀργίλος 3. prchlivý

ὀργυιά ἡ (i ὄργυια, ὀργυά,
ὀργυιή) sáh

ὀργῶ -ᾶν kypěti, bujně růsti,
vášnivě žádati, býti horlivý

ὀρέγνυμι -ναι } sahati, rukou
ὀρέγω -ειν } vztahovati,
podati, poskytovat; med.
snažiti se, dychtiti, toužiti,
o dosažení něčeho usilovati;
propůjčiti, dáti; prostírat se,
táhnouti se, dosahovati, roz-
přáhnouti se, zasáhnouti, roz-
zehnati se, natahovati se

ὀρειβάτης -ου po horách cho-
dící, horal

ὀρεινός 3. } horský, hornatý
ὄρειος 2. (3.) }

ὀρεκτός 3. napřažený

ὄρεξις -εως ἡ dychtění, snaha,
žádost

ὀρεοκόμος ὁ = ὀρεωκόμος

ὀρέομαι -εἶσθαι spěchat, hnáti
se

ὀρεσίτροφος ὁ na horách žijící
(vyrostlý), horský

ὀρέσκοος 2. } na horách sídlící,
ὀρεσκῶος 2. } horský

ὀρεσιβάτης -ου = ὀρειβάτης
ὀρέστερος 3. horám zvyklý,
horský, hornatý

ὀρεστιάς -άδος ἡ na horách
bydlící (nymfa)

ὄρεσφι viz ὄρος

ὀρέύς -έως ὁ mezek

ὀρεχθῶ -εἶν chroptěti

ὀρέω, ὄρηαι viz ὄρῶ

ὀρεωκόμος ὁ mezkář

ὄρθαι viz ὄρνυμι

ὄρθιος 3. (2.) vzhůru vzpříme-
ný, vztyčený, srázný, vysoký,
příkrý, jasný, ostrý, přímý,
pronikavý; τὸ ὄ. svah, návrší;

ὄ. λόχοι setniny v řadách
ὁρθοέπεια ἡ správnost mluvy

ὁρθόκραιρος 3. vzhůru zahnutý, se vzpřímenými rohy

ὁρθόκρανος 2. vysoko strmicí

ὁρθοποδῶ -εἶν správně jíti (jednati, žíti)

ὁρθόπους -οδος příkrý

ὁρθός 3. přímý, vzpřímený, stálý, pevný, jistý, v dobrém stavu, pravý, řádný, zdárný, dobrý, správný, přiměřený, neporušený, zachráněný, kolmý; πρὸς ὁρθάς kolmo, ὁρθήν (sc. ὁδόν) přímo, δι' ὁρθῆς šťastně; ἢ ὁρθή pravda, správná cesta; ὁρθῶς (ὁρθά) správně, pravdivě

ὁρθότης -ητος ἢ vzpřímenost, správnost, pravda

ὁρθοτομῶ -εἶν správně jíti, vésti přímým směrem

ὁρθορίζω -εἶν časně zrána se vzbuditi (někoho navštívit, u někoho býti)

ὁρθρινός 3. }
ὁρθριος 3. } časně ráno, ranní

ὁρθρος ὁ jitro, ráno, úsvit

ὁρθῶ -οὔν vzpřímíti, vztyčiti, postaviti, narovnat, zachrániti, zvelebiti, přímo řídit, šťastně provésti; pas. vzpřímíti se, dařiti se, míti úspěch, míti pravdu; býti rozumný; ὁ. λόγον řeč přímo vésti (= řečí vystihnouti pravdu)

ὀρίζω -εἶν omeziti, ohraničiti, hranici stanoviti, vyměřiti, vymeziti, definovati; intr. hraničiti; med. pro sebe ohraničiti, přisvojiti si, pevně určit, zasvětit po vymezení

ὀρίνω -εἶν viz ὄρνυμι

ὄριον τό hranice, mez; plur. území, loděnice

ὄριος 2. pomezí

ὄρισμα τό rozhraničení, rozhraní

ὄρισμος ὁ vymezení, definice, ohraničení, vymezená dráha

ὀρκίζω -εἶν k přísaze vyzvati, zapřisahati

ὄρκιον τό přísaha, smlouva, spolek, přísežná oběť

ὄρκιος 3. přísežný, s přísahou, přísahy ochraňující

ὄρκος ὁ přísaha, přísežný slib; smlouva, spolek, záruka; svědek přísahy (kterého se přísahající dovolává)

ὀρκῶ -οὔν přísahou zavázati

ὀρκωμοσίᾱ ἢ přísežný slib, přísaha

ὀρκωμοτῶ -εἶν přísahati, přísahu složiti

ὀρκωτής -οὔ ὁ ten, kdo přísahu přijímá

ὀρμαθός ὁ řada (řetěz), hejno

ὀρμαίνω -εἶν = ὀρμῶ

ὀρμή ἢ útok, vrh, úder, úprk, odchod, odjezd, prudkost, pud, vášeň, snaha, horlivost, úmysl, pobídnutí, žádost

ὀρμημα τό vzrušení, soužení, prudkost, útok, napřažení, vrh, cíl

ὀρμητήριο τό opěrný bod, východisko

ὀρμίζω -εἶν do přístavu přivésti, zakotviti; přistáti

ὄρμος ὁ řetěz (na šíji); stanoviště lodní, přístav

ὄρμῶ -ᾶν hnáti, štváti, rozvá-
žiti, uvažovati; *pas. (med.
intr.)* rychle se zdvihnouti,
vyraziti, odtáhnouti, vznik-
nouti, útok učiniti, vzniknouti,
usilovati, dychtiti, zamýšleti,
horlivě si přát, začíti, na vý-
pravu se vydati, spěchati, do-
spívati, zuřiti, řítiti se

ὄρμῶ -εῖν (*i med.*) býti zakot-
ven (upevněn, v přístavu),
o něco se opírat

ὄρνεον τό pták

ὄρνίθειος 2. z drůbeže, ptačí

ὄρνιθεύω -ειν ptáky chytati

ὄρνίθιον τό ptáče

ὄρνιθόσκοπος 2. ptakopravec-
ký, ptáky pozorující

ὄρνιξ = ὄρνις

ὄρνις -ίδος ὁ (ῆ) pták, *plur.*
drůbež; věštný pták, věštné
znamení

ὄρνυμι -ναι } vzbuzovati,

ὄρνύω -ειν } zdvihati,
popuzovati, poháněti, dráždi-
ti, do zmatku uvést, vzrušo-
vati; *med.* zdvihati se, dostati
se do zmatku, vyskočiti, roz-
běhnouti se, přivaliti si, řítiti
se, spěchati, začíti, vznik-
nouti; ὄρωρα zdvihl jsem se,
povstal jsem

ὄροθυσίᾱ ῆ ustanovení hranic,
hranice

ὄροθύνω -ειν poháněti, popu-
zovati; *med.* povstávati

ὄρομαι -εσθαι míti pozor, do-
hlížeti

ὄρος τό hora, pohoří

ὄρός ὁ syrovátka, žinčice

ὄρος ὁ hranice, hraniční kámen
(sloup), mez, cíl, závora, po-
hraniční území; určení, po-
jem, poměr, definice, výměr,
člen

ὄροσάγγαι οἱ (= εὐεργέται)
dobrodinci

ὄρουμαι *viz* ὀρέομαι

ὀρούω -ειν vyraziti, vyskočiti,
vraziti, vpadnouti, spěchati

ὀροφή ῆ střecha, strop, klenba
ὀροφος ὁ střecha, rákosí na
střechu

ὀρπηξ -κος ὁ prut, ratolest

ὀρρωδίᾱ ῆ úzkost, strach, oba-
va

ὀρρωδῶ -εῖν býti v úzkosti,
strachovati se

ὀρσας, ὀρσασκε, ὀρσεο, ὀρσεν,
ὀρσο, ὀρσομεν *viz* ὀρνυμι

ὀρσοθύρη ῆ horní dvířka

ὀρτάζω = ἑορτάζω

ὀρτάλιχος ὁ mládě, mladé ptáče

ὀρτή = ἑορτή

ὀρτυξ -γος ὁ křepelka

ὀρυγμα τό jáma, podkop, pod-
zemní chodba, průplav

ὀρυζα ῆ rýže

ὀρυκτός 3. vykopaný

ὀρυμαγδός ὁ praskot, lomoz,
vřava

ὄρυς -υος (*i* ὄρυξ -γος) ὁ ga-
zela

ὀρύσσω (*i* -ττω) -ειν kopati, lá-
mati, prokopati, zakopati, za-
hrabati, vykopati (= ze země
dobývati)

ὀρφανιά ῆ osiřelost

ὀρφανίζω -ειν do siroby uvést,
sirotkem učiniti

ὀρφανικός 3. osiřelý, opuštěný;
παῖδες ὁ. sirotci

ὀρφανιστής -οῦ přestoun (po-
ručník) sirotků

ὀρφανός 3. (2.) osiřelý, zbave-
ný, prázdny

ὀρφναῖος 3. tmavý, chmurný

ὀρφνη ἡ tma (v noci)

ὄρχαμος ὁ náčelník, vůdce

ὄρχατος ὁ zahrada, sad

ὄρχηδόν *adv.* po řadě

ὄρχηθμός ὁ, ὄρχημα τό, ὄρχη-
σις ἡ křepčení, tanec, rej

ὄρχηστήρ -ῆρος ὁ, ὄρχηστής
-οῦ ὁ tanečník

ὄρχηστικός 3. taneční, k tanci
příslušný

ὄρχήστρα ἡ místo pro tanec,
orchestra (místo pro divadel-
ní sbor)

ὄρχηστρίς -ίδος ἡ tanečnice

ὄρχηστῦς -ύος ἡ rej, tanec,
ples

ὄρχις -εως (-ιος) ὁ varle

ὄρχος ὁ řada (stromů, keřů
atd.)

ὄρχοῦμαι -εἶσθαι tančiti

ὄρῳ -ᾶν (*i* -εἶν) viděti, hleděti,
spatřiti, pohlížeti, míti zrak,
přihlížeti, pozor dávati, varo-
vati se, prohlížeti, vnímati,
pozorovati, navštívit, na-
hlédnouti, poznati, pochopiti,
uvážiti, zažiti, věděti, pře-
hlédnouti, míti ohled; *neos.*
směřovati, býti obrácen k;
pas. býti viděn (viditelný),
ukázati se, objeviti se

ὄρωρε *viz* ὄρνυμι

ὄρώρει *viz* ὄρνυμι (*ale* Il.
XXIII., 112 = ὄρομαι)

ὄρωρέχεται *viz* ὀρέγω

ὄρώρυνγμαι *viz* ὀρύσσω

ὅς, ἧ, ὅ *zájmeno vztažné*: kte-
rý; *zájm. ukazovací*: ten;
zájm. possessivní: svůj (suus);
ἐστὶν ὅς některý (mnohý);
ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ od té doby, co;
οὗ kde; εἰς (μέχρι) ὅ až -
že; ἀνθ' οὗ, δι' ὅ proč; ἐφ' ᾧ
(ᾧτε) pod tou podmínkou, že

ὁσάκις *adv.* kolikrát, jak často
ὅσγε, ὅσδη který aspoň, kdo
přece

ὁσημέραι *adv.* den co den

ὁσίᾱ ἡ (*i* ὁσίῃ) zbožné, zbožná
povinnost, božské právo

ὁσιος 3. zbožný, božský, posvát-
ný, nábožný

ὁσιότης -ητος ἡ zbožnost, svě-
domitost, bohabojnost

ὁσιῶ -οῦν světiti, zasvětit, po-
světiti, očistiti, smířiti

ὁσμὴ ἡ (*i* ὁδμή) zápach, vůně,
čich

ὅσος 3. jak veliký (dlouhý, čet-
ný, daleký), kolik; ὅσος τις
jak asi veliký; ὅσοι všichni,
kteří; θαυμαστός ὅσος ne-
obyčejně podivný; ὅσω oč
více, pokud; ὅσω - τοσούτω
oč - o to; ἐν ὅσω zatím co;
ἐφ' (ἐς, καθ') ὅσον pokud;
ὅσον (ὅσα) asi

ὅσοσδὴ, ὅσοσδήποτε 3. jakkoli
veliký, jakýkoli, nějaký

ὅσοσπερ 3. jak právě veliký,
kolik právě; právě tolik, ko-
lik

ὅσοσῶν 3. jakkoli mnoho (málo), seabeméně

ὅσπερ 3. který právě (také, přece, totiž)

ὅσπριον τό luskovina

ὅσς- viz ὅς-

ὅσσα ἢ zvěst, pověst, hlas

ὅσάκι = ὁσάκις

ὅσάτιος 3. jak nesčetný, jak velké množství

ὅσσε τώ οἶ

ὅσσομαι -εσθαι viděti, tušiti, v očích míti, zrakem jeviti (označovati)

ὅστε 3. = ὅστις 3.

ὀστέινος 3. kostěný

ὀστέον τό (ἢ ὀστοῦν) kost

ὅστις 3. kterýkoli, kdokoli, jakýkoli, který by (= že by), jenž; οὐδεὶς ὅ. každý; ἔστιν ὅ. některý; ἐξ ὅτου hned od té doby, co; který (kdo) asi, jaký asi; ὅτι (ὅσον) τάχιστα co (možná) nejrychleji

ὀστισδὴ 3., ὀστισδήποτε 3. jakýkoli, nějaký

ὀστισοῦν 3. kdokoli; οὐδ' ὀτιοῦν ani dost málo

ὀστισπερ 3. kdo právě

ὀστρακίζω -ειν střepinovým soudem vypověděti

ὀστράκινος 3. hliněný, zemní

ὀστρακισμός ὁ střepinový soud

ὀστρακόδερμα τά korýši, lastury

ὀστρακον τό hliněná střepina (tabulka, nádoba)

ὀστρειον τό ústřice, škeble

ὀσφραίνομαι -εσθαι vůni vdechovati, čichati, větriti

ὀσφρησις -εως ἢ zápach, čich
ὀσφύς -ύος ἢ kyčel, kyčelní kost

ὅταν kdy, když, až, kdykoli, jestliže

ὅτε kdy, když, jakmile (někdy s τάχιστα), jak, ježto, když už; ὅ. μή vyjma, ledaže; ἔστιν ὅ. někdy

ὅτε = ὅστε (ὅς)

ὅτέ někdy; ὁ. μέν - ὁ. δέ brzy - brzy

ὀτέοισιν, ὀτεο, ὀτευ... viz ὀστις

ὅτι že, ježto, protože; ὁ. se superl.: co možná; ὅ. μή ledaže; μή ὅ. ... ἀλλά: nejen - nýbrž i; οὐχ ὅτι leč, ač; μή ὅ. nehledě k tomu, že; ὅτι δὴ τί proč pak asi?

ὀτλος ὁ břímě, utrpení

ὀτοβος ὁ zvuk, hukot, znění

ὀτοτοῖ běda, běda; ach, ach

ὀτραλέος 3. } kvapný, hbitý,

ὀτρηρός 3. } obratný

ὀτριχες nom. plur. k ὀθριξ

ὀτρυντός -ύος ἢ vyzvání, povzbuzení

ὀτρύνω -ειν pobádati, poháněti, vybídnouti; med. spěchat; rozněcovati, urychlovati, připraviti, vyslati

οὐ, οὐκ, οὐχ ne, nikoli; ἄρ' οὐ = nonne (zdali ne); οὐ μή nikoli ne, jistě ne (přímě); ὅτι οὐ μή že jistě ne; μή οὐ že ne (viz μή); οὐχ ὅτι leč, ač; οὐχ ὅπως nemluvě o tom, že; μόνον οὐ málem

οὗ kde, kdy; οὗ (οὐ), οἱ (οἱ), ἔ (ἐ): sui, sibi, se (sebe, svůj, jeho, sobě, jemu, sebe, se, jej)

οὐά (i οὐᾶ) fuj, aj, ha (*obdiv i opovržení*)

οὐαί běda

οὐας, οὐασι, οὐατα viz οὗς

οὐδαμά, οὐδαμῇ (i -ῇ) nikde, nikdy, nijak, vůbec ne, nikam, nikudy

οὐδαμόθεν odnikud

οὐδαμόθι nikde (jinde)

οὐδαμοῖ, οὐδαμόσε nikam, nikudy

οὐδαμός 3. nižádný, ničemný

οὐδαμοῦ, οὐδαμῶς nikde, nikterak

οὐδας τό půda, podlaha, země
οὐδέ a ne, ani; οὐ. γὰρ οὐ ne-
boť vůbec ne; aniž, ale ne,
nikoli

οὐδεῖς 3. (-μία, -έν) žádný, nikdo, nic; bezcenný, bezmocný; οὐ. ὅστις οὐ každý; οὐδέν λέγειν pošetile (plané řeči) mluvit; οὐδέν nikterak, naprosto nic; nevážený, neplatný, ničemný

οὐδενόσωρος 2. nezasluhující povšimnutí, bezvýznamný

οὐδέπη (i -πη) a nikde, a vůbec ne

οὐδέποτε vůbec nikdy, nikterak
οὐδέπω nikterak, ještě ne

οὐδεπώποτε = οὐδέποτε

οὐδέτερος 3. žádný z obou

οὐδετέρωσε na žádnou z obou stran

οὐδός ὁ práh (= ὁδός)

οὐδός ἡ cesta (= ὁδός)

οὐθαρ -ατος τό vemeno, prsa;
οὐ. ἀρούρης nejúrodnější kraj

οὐθείς, οὐθέν = οὐδεῖς, οὐδέν
οὐκ = οὐ (*před samohl.*)

οὐκέτι již ne, už nikdy, už ne tak

οὐκί = οὐ (*důrazně*)

οὐκουν (*s důrazem na οὐκ*)
tedy ne, zdalipak ne, cožpak (konečně) ne (*v otázkách*);
věru ne, nikterak, jistě ne, opravdu ne (= non igitur)

οὐκοῦν (*s důrazem na οὖν*) ne
tedy, zda tedy, co tedy (*v otázkách* = nonne igitur); tedy, pak, tudíž (= igitur)

οὐκω, οὐκων, οὐκως = οὐπω,
οὐκουν, οὐπως

οὐλαί αἱ zrna ječná (k oběti)

οὐλαμός ὁ shluk, dav

οὐλε buď zdráv, zdar tobě (macte, salve)

οὐλή ἡ jízva

οὐλιος 3. zhoubný

οὐλόθριξ -χος kučeravých (ku-
drnatých) vlasů

οὐλοκάρηνος 2. s kučeravou
hlavou, s hustými vlasy na
hlavě

οὐλόμενος 3. zhoubný, neblahý

οὐλος 3. celý, plný; hustý, hu-
ňatý, kadeřavý; zmateně
(hlasitě); zhoubný

οὐλόχυται αἱ ječné zrní (obět-
ní)

οὐμός = ὁ ἔμός

οὖν tedy, opravdu, vskutku,
jistě, v každém případě, pro-
čež

οὐνεκα protože, že, ježto (spoj. *πρίσιννά*); k vůli, pro (předl. s *gen.*)

οὐνομα = ὄνομα; οὐνομ- viz ὄνομ-

οὐπερ vůbec ne

οὐπη (*i* οὐ πη, οὐ πη) nikde, nikterak

οὐποθι nikde

οὐποτε nikdy

οὐπω ještě ne, ještě nikdy, nikterak

οὐπώποτε dosud nikdy

οὐπως nikterak, vůbec ne

οὐρά ἢ ocas, ohon; zadní voj (oddíl); κατ' οὐράν vzadu

οὐραγός ὁ velitel zadního voje (oddílu)

οὐραῖος 3. na ocase; τὰ οὐ. konec

οὐρανίδης ὁ syn Uranův; nebeštan

οὐράνιος 3. nebeský, na nebi, nebetyčný

οὐρανίων -ωνος ὁ nebeštané, bohové na nebi

οὐρανόθεν s nebe

οὐρανόθι na nebi

οὐρανομήκης 2. k nebi dosahující, nebetyčný

οὐρανός ὁ nebe, nebeský prostor, nebesa

οὐρειος 3. = ὄρειος

οὐρεσιβώτας -ου ὁ (*i* -βώτης) na horách pasoucí, horskou pastvu poskytující

οὐρεύς -ης ὁ mezek, mezkař

οὐρεύς (Il. X., 84) = οὐρος (hlídač, strážce, dozorce)

οὐρή = οὐρά

οὐρίᾱ ἢ příznivý vítr

οὐρίαχος ὁ konec násady (ratíště, oštěpu)

οὐρίζω -ειν šťastně řídit (dovést); (*ion.*) = ὀρίζω

οὐριος 3. příznivý, šťastný

οὐρισμα τό rozhraní, mez

οὐρον τό dohození, vzdálenost, prostor, brázda mezků (*t. j.,* *kolik mezkové naráz vyorají*); moč

οὐρος ὁ příznivý vítr, štěstí, zdar; dozorce, hlídač, strážce; hranice, mez, mezník

οὐρος τό (*ion.*) = ὄρος (hora)

οὐρός ὁ strouha, příkop, průtah

οὐρῶ -εῖν močiti

οὔς, ὠτός τό ucho, držadlo

οὐσίᾱ ἢ bytost, podstata, jsoucnost; jmění, statek

οὐτάζω -ειν bodati, raniti, sraziti

οὔτε a ne; οὔτε -οὔτε ani - ani

οὐτιδανός 3. ničemný

οὔτις, οὔτι žádný, nikdo, nic (*u Hom.* οὔτις)

οὔτοι věru ne, nikoli, jistě (přece) ne

οὔτος, αὕτη, τοὔτο tento, ten zde (tu); καὶ οὔτος (τοὔτο, ταὔτα) a to, rovněž; τοὔτο (ταὔτα) takto; τοὔτο μέν - τοὔτο δέ jednak - jednak, brzy - brzy

οὔτοσί, αὐτήί, τουτί tenhle ten zde

οὐτῶ -ᾱν viz οὐτάζω

οὕτω(ς), οὕτωσί takto, tímto způsobem, tak, tou měrou, proto, tedy, takhle, rovněž tak, za těchto okolností, potom

οὐχί nikoli, ne

ὀφειλέτης -ου ὁ dlužník, povinen, vinník, hříšník

ὀφειλή ἡ dluh, povinnost

ὀφείλημα τό dluh, vina

ὀφείλω -ειν býti dlužen (povinen), dlužiti; ὀφειλόμενος 3. dlužný, povinný; τὸ ὀφειλόμενον dluh; býti zavázán, musiti, míti (povinnost); ὥφελον *s inf.*: kéž by - (*v Písmě ὀφελον s ind.*)

ὀφέλλω -ειν zvětšiti, množiti, zvýšiti, pozehnati, obohatiti, podporovati; = ὀφείλω

ὄφελος τό zdar, prospěch, zisk, užitečnost; ὄ. τινος prospěch z něčeho; ὄ. ἐστι hodí se; οὐδέν ὄ. nehodí se, nic platno; ὄ. γίγνεσθαι býti užitečný mnohonásobně (πολλά)

ὀφρώδης 2. hadovitý; τὸ ὄ. hadí povaha

ὀφθαλμίᾱ ἡ oční choroba

ὀφθαλμιῶ -ᾱν trpěti oční chorobou

ὀφθαλμοδουλείᾱ ἡ vnější okázalost, pokrytectví

ὀφθαλμός ὁ oko, zrak, světlo, útěcha, pomoc, očko (pupen), oblíbenec, ozdoba, záblesk

ὄφρις -εως (-ευσ, -ιος) ὁ had
ὄφλημα τό = ὀφείλημα

ὀφλισκάνω -ειν býti dlužen (vinen), býti uznán vinným, zasloužiti si, utržiti si (výčitku, hanbu), právem býti obviněn
ὄφρα po nějaký čas; pokud, až, zatím co; aby

ὀφρούη ἡ brva; návrší, pahorkatina, poušť, písečné přesypy (duny)

ὀφρούεις 3. pahorkatý, pahorky vroubený

ὀφρῦς -ύος ἡ (ὀφρύς) brva, obočí; úbočí, výšina, terasa; čelo, pýcha

ὄχα *adv.* daleko

ὄχανον τό držadlo

ὄχέεσκον *viz* ὄχῶ

ὄχεσφι *viz* ὄχος

ὄχετεύω -ειν odváděti (vodu, řeku)

ὄχετηγός ὁ kopající strouhy (příkopy)

ὄχετός ὁ strouha, stoka, roura (vodovodní), vodovod

ὄχεύς -ῆος (-έως) ὁ držadlo, řemínek přílbice, přezka, spona, závora

ὄχεύω -ειν skákati, pojímati; *med.* pářiti se

ὄχημα τό spřežení, vůz, povoz, člun, loď

ὄχθη ἡ břeh, okraj (příkrý), stráň, návrší, vrch

ὄχθος ὁ = ὄχθη

ὄχθῶ -εῖν býti popuzen (rozmrzen)

ὄκληρός 3. obtížný, rušivý

ὀκλίζω -ειν odvaliti, odstraniti

ὀγλικός 3. lidový, obecný, hromadný; rušivý

- ὁχλοποιῶ -εἶν způsobiti sběh lidu (vzbouření)
- ὄχλος ὁ zástup, dav, shromáždění, schůze, tlupa, lid obecný, lůza; obtíž, nesnáz, bída
- ὁχλῶ -εἶν = ὁχλίζω; obtěžovati, znepokojovati
- ὁχλώδης 2. lidový, obecný (= ὁχλικός)
- ὁχμάζω -εἶν držeti pevně (na uzdě), poutati, zapřáhnouti
- ὄχος ὁ útulek (úkryt) pro lodí; vůz, povoz (ὁ ἰ τό)
- ὁχυρός 3. pevný, připevněný, jistý; τὸ ὁ. pevnost, bašta
- ὁχυρῶ -οῦν (*i med.*) připevniti
- ὁχύρωμα τό opevnění, pevnost
- ὁχῶ -εἶν jeti, vézt (se), snášeti
- ὄψ, ὀπός ἡ hlas, slovo, řeč, zpráva
- ὀψάριον τό zákusek, vařená či pečená ryba
- ὀψέ pozdě, po dlouhém čase, pozdě večer
- ὀψείω -εἶν přát si viděti
- ὀψιᾶ ἡ večer, podvečer
- ὀψιαίτατα (*superl.*) viz ὀψέ
- ὀψιαίτατος 3. viz ὀψιμος 2.
- ὀψίγονος 2. později narozený (žijící)
- ὀψίζω -εἶν (*i med.*) pozdě přijí, opozditi se
- ὀψιμαθής 2. pozdě se učící (s učením začínající)
- ὀψιμος 2., ὀψιος 3. pozdní
- ὀψις -εως (-ιος) ἡ pohled, dohlédnutí, zrak, oči, tvář, podívaná, zjev, vidění, vzezření, podoba; εἰς ὀψιν před tvář, na pohled; πρὸς ὄ. při pohledu; ὀψιν (*akk. vzt.*) v podobě; dekorace (*v divadle*)
- ὀπιτέλεστος 2. pozdě splněný (splnitelný)
- ὀπομαι (*fut.*) viz ὀρῶ
- ὀπον τό zákusek, ryba (maso), pochoutka
- ὀποποιῖα ἡ, ὀποποιική ἡ kuchařství
- ὀποποιός ὁ kuchař
- ὀποποιῶ -εἶν kuchařiti, zákusky připravovati
- ὀποφάγος ὁ kdo jí mnoho masa, žrout, mlsný
- ὀψώνιον τό příkrm, strava, žold, mzda
- ὀπωνῶ -εἶν ryby (maso) nakupovati, za příkrmy mnoho peněz vydávati

Π

Π, π (πῖ) p

π' = 80

πᾶ, πᾷ (*dor.*) = πῆ (πῇ)παγά ἡ (*dor.*) = παγή

πάγεν viz πήγνυμι

παγετώδης 2. mrazivý, ledový

πάγη ἡ past, léčka

πάγη, παγήσομαι viz πήγνυμι

παγιδεύω -εἶν léčky klásti, do léčky chytati

πάγιος 3. určitý, jistý
 παγίς -ίδος ἢ κλῆσκα, léčka
 πάγκακος 2. zcela špatný, ne-
 blahý, velmi škodlivý
 πάγκαλος 2. zcela dobrý (krás-
 ný), překrásný; *adv.* zcela
 vhod
 πάγκαρος 2. na plody bohatý,
 plodonosný, velmi plodný
 παγκευθής 2. zcela skrývající
 πάγκλαυτος 2. stále plačící, ža-
 luplný, přežalostný, všemi
 oplakaný
 πάγκοινος 2. všem společný,
 obecný, hostiný
 παγκοίτας (ἰ -κοίτης) ὁ všem
 lůžko připravující, všem při-
 pravený
 παγκόνιτος 2. zcela zaprášený,
 plný prachu
 παγκρατής 2. všemocný
 παγκρατιάζω -ειν pěstovati zá-
 polení všeho druhu (pankra-
 tion)
 παγκρατιαστής -οῦ ὁ zápasník
 v pankratiu
 παγκράτιον τό zápolení (πάλη,
 πυγμή společně)
 πάγος ὁ útes, vrch, vrchol, pa-
 horek; mráz, jinovatka, led
 παγχάλεπος 2. nanejvýš obtížný
 παγχάλκεος 2., πάγχαλκος 2.
 celý z kovu
 πάγχρηστος 2. ke všemu po-
 třebný (užitečný)
 πάγχριστος 2. zcela natřený
 olejem
 παγχρύσεος 2. (πάνχρῡσος)
 celý zlatý (pozlacený)
 πάγχυ zcela, velice, jistě, často

πάθε, παθεῖν, πάθη *atd.* viz
 πάσχω
 πάθη ἢ } nehoda, strach,
 πάθημα τό { útrapa, osud,
 ztráta, bolest, starost, pocit,
 nálada, vášeň, dojem, událost;
 π. τῆς σελήνης zatmění mē-
 síce
 παθητός 3. (ἰ παθητικός) pro
 utrpení (dojmy) náchylný
 (vnímavý), strastem vydaný,
 vášnivý, trpící, pociťující, pa-
 sivní, citu přístupný
 πάθος τό útrapa, bolest, nemoc,
 pocit, nárůživost, vášeň, stav
 duševní, příhoda, nehoda, ne-
 štěstí
 παιᾶν -ᾶνος ὁ záchrance, spa-
 sitel, lékař; slavnostní píseň
 sborová (prosební, vítězná,
 válečná)
 παιᾶνίζω -ειν zpínati píseň
 παιᾶνισμός ὁ vítězný zpěv,
 chvalozpěvy
 παιγνιά (ἰ -ίᾱ) ἢ, παιγνίη ἢ
 hra, žert, posměch
 παιγνιήμων 2. žertovný, žerty
 milující
 παίγνιον τό hračka, žert
 παιγνιώδης 2. žertovný, šprý-
 monný
 παιδαγωγεῖον τό školní svět-
 nice
 παιδαγωγός ὁ opatrovník (prů-
 vodce) dětí, vychovatel, učitel
 παιδαγωγῶ -εῖν (δέτι) prová-
 zeti, vychovávat, vést, po-
 učovati
 παιδάριον τό dítě, chlapeček

παιδείᾱ ἡ výchova, vyučování,
výcvik, vzdělání

παιδεῖος 3. děti se týkající, dět-
ský

παιδεραστής -οῦ ὁ milovník
chlapců

παιδεραστιά ἡ láska k chlap-
cům

παιδεραστῶ -εῖν chlapce milo-
vati

παίδευμα τό } výchova,
παίδευσις -εως ἡ } vzdělání,
učení

παιδευτής -οῦ ὁ vychovatel,
cvičitel, učitel

παιδευτός 3. schopný učení

παιδεύω -ειν vychovávat, vy-
učovat, poučovat, zvykat,
cvičiti, vésti, dáti učiti

παιδίᾱ ἡ dětský věk, doba mlá-
dí; = παιδείᾱ

παιδιά ἡ dětská hra, hra (vů-
bec), žert, hračka, zábava

παιδικός 3. dětský, dětinský,
žertovný, mladý; τὰ π. mi-
λάček

παιδιόθεν od dětství

παιδίον τό děťátko, chlapeček;
ἐκ παιδίου = παιδιόθεν

παιδίσκη ἡ děvče, služka, mla-
dá otrokyně, nevěstka

παιδίσκος ὁ dítě, chlapec

παιδνός 3. (2.) dětský

παιδογονία ἡ = παιδοποιία

παιδοκτόνος 2. děti vraždící;
ὁ (ἡ) π. vrah syna

παιδοποιία ἡ plození dětí

παιδοποιός 2. děti plodící (ro-
dící)

παιδοποιῶ -εῖν děti ploditi

παιδοτρίβης -ου ὁ cvičitel, uči-
tel tělocvičku

παιδοτρόφος 2. živící dítky,
stále pučící (ἐλαία)

παιδουργία ἡ plození dětí; ro-
dčka

παιδοφόνος = παιδοκτόνος

παίζω -ειν hráti si, žertovati,
baviti se, v žertu říkati, žerty
vymýšleti

παιήων -ονος ὁ radostný (ví-
tězný) zpěv, chvalo zpěv (=
παιάν)

παιπαλόεις 3. drsný, hrbolatý,
skalnatý

παῖς -δός ὁ (ἡ) dítě, hoch, dív-
ka, syn, dcera, jinoch, mla-
dík, otrok, potomek; ἐκ παί-
δων od let chlapeckých

παιφάσσω -ειν kmitati, blýskati

παίω -ειν bít, tlouci, bodati,
zabít, porážeti, házeti po ně-
kom; narážeti, odrážeti se;
raniti

παιών -ῶνος ὁ = παιάν; stopa
veršová (— ∪ ∪ ∪, ∪ ∪ ∪ —)

παιωνίζω -ειν = παιανίζω

παιώνιος 3. léčící, zachraňující

παιωνισμός ὁ bitevní píseň

πακτῶ -οῦν pevně zavřít;
ucpat

παλάζω -ειν potřásati (přilbicí
s losy), metati losem

παλάθη ἡ koláč (zavařeninový)

πάλαι (τὸ πάλαι) dávno, kdysi,
dříve

παλαιγενής 2. } dávno zrozený,

παλαίγονος 2. } staříčský

παλαιόπλουτος 2. odedávna bo-
hatý

παλαιός 3. dávný, starobylý, starý, vetchý, dřívější; τὸ π. v dávných dobách; ἐκ π. od dávnověku

παλαιότης -ητος ἢ stáří

πάλαισμα τό zápolení, zápas, jednání, obrat zápasnický, odvážný čin, vytáčka

παλαισμοσύνη ἢ (i -μοσύνη) zápolení, zápasení

παλαιστής -οῦ ὁ zápasník

παλαιστιαῖος 3. dlaň široký (veliký)

παλαιστικός 3. zápasnický, obratný zápasník

παλαίστρα ἢ zápasíště, cvičiště, tělocvična, škola zápasnická

παλαίφατος 2. prastarý, starodávný, odvěký, mythický

παλαιῶ -οῦν starým činiti, prohlásiti zastaralým; pas. zestárnouti

παλαίω -ειν zápasiti, bojovati, potýkati se, podlehnouti

παλάμη ἢ dlaň, moc, podnik, prostředek, čin (násilný), pěst

παλαμναῖος ὁ (úkladný) vrah, mstitel, duch pomsty

παλάσσω -ειν postříkati, poskvtniti; = παλάζω

πάλη ἢ zápas, zápolení, boj dvou zápasníků (atletika)

παλιγενεσίᾱ ἢ znouuzrození, proměnění, vzkříšení

παλίγκοτος 2. znouu hněvající, znouu propukávající, nepřátelský; παλιγκότως συμφέρεται znouu se mu vede zle

παλίλλογος 2. znouu sebraný

παλιλλογῶ -εῖν opakovati, znouu vypravonovati

παλίμπετες adv. zpátečním během, nazpět

παλιμπλαγχθεῖς 3. (part. aor. pas. = πάλιν πλαγχθεῖς) zpět hnáný (odražený)

παλίμπορος 2., παλιμπόρευτος zpět se ubírající

πάλιν adv. zpět, nazpět, naopak, po pořádku, znouu, zase, opačně, obráceně, s druhé strany, naproti tomu, ještě jednou, po druhé

παλινάγρετος 2. zpět vzatý, odvolaný, odvolatelný

παλιναντόμος 2. znouu přeběhlý (uprchlý)

παλινόρμενος } 2. (ὄρνυμι)

παλίνορσος } nazpět se pohybuující, kvapně se obracející, zpět obrácený

παλίντιτος 2. nazpět odplacený

παλίντονος 2. zpět se vymrštující (napínající)

παλιντριβής 2. opět natřený, prohnáný, zchytralý

παλίντροπος 2. nazpět obrácený, zpět se vracející

παλινωδίᾱ ἢ odvolání (písně)

παλιρρόθιος 2. zpět hučící

παλίρροια (-ροίη) ἢ zpětné proudění, vír, kolísání

παλίρρυτος 2. na odplatu tekoucí, znouu prolitý

παλίσσυτος 2. zpět hnáný (spěchající), úprkem zpět

παλίωξις -ιος ἢ odrazení, zatlačení zpět

παλλακεύομαι -εσθαι vzítí si za souložnici, sloužiti jako s.

παλλακή ἡ } souložnice,
παλλακίς -ίδος ἡ } nevěstka

πάλλω -ειν mávati (kopím), otáčeti, naraziti, udeřiti, potřásati (losy), pohybovati; (*intr.*) chvěti se, pohybovati se, tlouci (o srdci); *med.* třásti se, zmítati se; pohýčkati

πάλος ὁ los

πάλτο viz πάλλω

παλτόν τό házecí (metací) kopí

παλτός 3. hozený, vržený

παλύνω -ειν sypati, posypati, pokrýti

παλῶ -εῖν = παλαίω

παμβῶτις -ιδος vše živící

πάμμαχος 2. všemocný, vše přemáhající

πάμμεγας 3. } náramně veli-
παμμεγέθης 2. } ký (důležitý)

παμμέλας 3. zcela (celý) černý

παμμήκης 2. velmi dlouhý (prudký)

πάμμηνος 2. po všechny měsíce, neustále

παμμήτωρ -ορος pravá matka, matka všech

πάμμικρος 2. příliš (zcela) malý

πάμμορος 2. zcela nešťastný

πάμπαν } docela, veskrze,
παμπήδην } dokonce

παμπληθεί s celým množstvím

παμπληθής 2. náramný, nesčetný, předlouhý

πάμπληκτος 2. plný ran

παμποίκιλος 2. velmi pestrý

πάμπολις -εως všude platný, všeobecný

πάμπολυς 3. přemnohý, nesčetný, převeliký; ἐπὶ π. velmi daleko

παμπόνηρος 2. zcela špatný

πάμπρωτος 3. nejpřednější

παμφάγος 2. všechno požírající, vším se živící

παμφαής 2. zcela ozářený (jasný, čistý)

παμφαίνω -ειν jasně zářiti (třpytiti se)

παμφανῶ -ᾶν, παμφανόων 3. = παμφαίνω, παμφαής

παμφεγγής 2. jasně zářící (= παμφαής)

πάμφλεκτος 2. jasně planoucí (hořící)

παμφόρος 2. velmi úrodný (výnosný)

πάμψυχος 2. plný životní (duševní) síly, nesmrtelný

πάναγρος 2. vše lapající

πανάθλιος 3. přenešťastný, přeubohý

πάναιθος 3. jasně zářící

παναίολος 2. jasně třpytivý, celý zářící

πανᾶμέριος 2., πανᾶμερος 2. = πανημι-

πανάωμος 2. zcela bez úhony, bezvadný

πανάπαλος 2. zcela čerstvý (mladý)

πανάποτος 2. zcela nešťastný

πανάργυρος 2. celý stříbrný

παναρμόνιος 2. zcela přiměřený (harmonický)

πάναρχος 2. vševládný

παναφηλιξ -κος zcela bez druhů
 πανάωριος 2. zcela nevčasný
 πανδαισίη ἡ úplná hostina
 πανδάκρυτος 2. ode všech oplakávaný, žalostný, slzavý
 πανδαμάτωρ -ορος ὁ vše krotící (přemáhající)
 πάνδεινος 2. přehrozný, přemocný
 πανδερχής 2. všemi viditelný, vševidoucí
 πανδημεί s veškerým lidem (vojskem), vesměs
 πάνδημος, πανδήμιος 2. všeobecný, všem společný, obyčejný, prostý
 πάνδικος 2. zcela spravedlivý; adv. plným právem
 πανδοκ- viz πανδοχ-
 πανδοκεύω -ειν všechny přijmouti (pohostiti)
 πανδοχεῖον τό hostinec
 πανδοχεύς ἑως ὁ hostitel
 πάνδυρτος 2. stále naříkající
 πανεπίσκοπος 2. na vše dozírající
 πανέτης 2. celoroční; πάνετες po celý rok
 πανηγυρίζω -ειν konati slavnosti, k slavnosti se shromáždit
 πανηγυρικός 3. k slavnosti příslušný, slavnostní
 πανήγυρις -εως (ἡ -ιος) ἡ shromáždění (k oběti), (národní) slavnost
 πανῆμαρ adv. po celý den
 πανημέριος 3. } po celý den,
 πανήμερος 2. } celodenní, každodenní

πάνημος ὁ dorský měsíc (srpen)
 πάνθηρ -ηρος ὁ panther, pardál
 πάνθηρος 2. stále naříkající, plný nářku
 πανθυμαδόν adv. zcela zuřivě
 πάνθυτος 2. všemi obětmi uctíváný, posvátný
 πανίμερος 2. plný touhy
 παννύχιος 3. po celou noc
 παννυχίς -ίδος ἡ noční slavnost, panychida
 πάννυχος 2. celonoční
 πανοικησία, πανοικίη, πανοικεί, πανοικί adv. s celým domem, se všemi obyvateli
 πανομφαῖος 2. vše hlásající (věštící)
 πανοπλία ἡ úplná výzbroj
 πάνορμος 2. vhodný k přistání
 πανούργημα τό zločin
 πανουργία ἡ lest, chytrost, ošemetnost, zločin
 πανοὔργος 2. obratný, šibalský, úskočný, prohnáný, zločinný
 πανουργῶ -εῖν ošemetně jednat, zločinu se dopouštět
 πανόψιος 2. všem patrný
 πανσαγία adv. v plné zbroji
 πανσέληνος 2. za plného měsíce (úplňku); ἡ π. úplněk
 πάνσοφος 2. velmi moudrý
 πανστρατιά ἡ (ἡ -ιή) veškeré vojsko; (-ιῇ s veškerým vojskem)
 πανσυδία, πανσυδί adv. s veškerou horlivostí (chvatem)
 πάνσυρτος 2. nahromaděný, stále smýkaný

παντῖ, παντῖ = πάντη (na všechny strany, všude)
 πανταγήρως 2. nestárnoucí, věčně mladý
 παντάπᾱσι(ν) *adv.* veskrze, zcela, naprosto
 πάνταρχος 2. všem vládnoucí
 πανταχῇ (i -χῇ) všude, na všechny strany, v každém případě, zcela, veskrze, jakkoli
 πανταχόθεν odevšad
 πανταχοῖ, πανταχόσε na všechny strany, všady
 πανταχοῦ = πανταχῇ
 πανταχῶς všelijak, jakýmkoli způsobem
 παντελής 2. dokonaný, úplný, neomezený, řádný, zasvěcený; *adv.* zcela (jistě), úplně, vůbec
 πάντη (i πάντη) *adv.* všude, kdekoli, na všech stranách
 πάντιμος 2. všeobecně ctěný, čestný, vzácný
 παντλήμων 2. strastiplný, přenešťatný
 παντογήρως 2. vše přemáhající
 παντοδαπός 3. odevšad, rozmanitý, všeliký, mnohotvárný
 πάντοθεν se všech stran, odevšad
 παντοθήρᾱς (i -θήρως) vše lovící
 παντοῖος 3. všeliký, rozmanitý, všeliké podoby (druhu), rozdílný, rozličný
 παντοκράτωρ -ορος všemocný
 παντοπόρος 2. ve všem obratný (důmyslný)
 παντόπτης -ου (ὁρῶ) vševidoucí

πάντοσε na všechny strany, všade
 πάντοτε vždy, v každé době
 παντουργός = πανοῦργος
 πάντως } zcela, veskrze, jistě,
 πάνυ } důkladně, velice,
 ὅν, ὅπ, ὅπ. vynikající, znamenitý
 πανυπέριτος 3. nejvyšší, zcela nejvýše
 πανύστατος 3. nejposlednější, zcela naposledy
 πανωλεθρίᾱ ἢ úplná záhuba
 πανώλεθρος 2., πανώλης 2. zcela zhoubný (zničený), přeubohý, zločinný, bezbožný
 πάομαι -εσθαι (*def.*) získati, nabývati; πέπαμαι mám (v majetku)
 παπαῖ (*výraz bolesti*) ach, běda, ouvej
 παππάζω -ειν otcem jmenovati
 πάππας ὁ otec, tatíček
 πάππος ὁ děd
 παππῶος 3. po dědovi
 παπταίνω -ειν pohlížeti, ohlížeti se, úzkostlivě hledati, rozhlížeti se (starostlivě)
 παρά (πάρ, παρ', παρὰ) *předl.* vedle, při, u, před, dle, podle (*s dat.*); při u, od, ze (*s gen.*); podle, dle, vedle, blízko u, ku, po boku, při, mezi, po, k, proti, nad, mimo, o, kromě, pro (*s ak.*); παρ' οὐδὲν εἶναι (τίθεσθαι, ποιεῖσθαι) nemítí žádné ceny (vážnosti); παρ' ὀλίγον o málo, nevalně, málem

πάρα = πάρεστι (jest tu, lze);
= παρά (postpos.)

παραβαίνω -ειν přistoupiti,
odstoupiti, sejíti s cesty, pře-
jíti, pominouti, překročiti,
přestoupiti (= prohřešiti se),
nedbati

παραβάλλω -ειν přiřazovati,
předhazovati, stranou stavěti,
nakloniti, srovnávati, odpla-
titi, odevzdati, vydati, svěřiti;
intr. blížiti se, přiřaziti, pře-
praviti; *med.* v zástavu dáti,
odvážiti se, vyrovnávati (se),
závoditi, býti přirovnáván,
šiditi, podváděti, nechati bez
povšimnutí, otáčeti

παράβασις -εως ἢ vykročení,
překročení, provinění; mezi-
hra

παραβάσκω -ειν býti bojovní-
kem na voze

παραβάτης -ου ὁ vozní bojov-
ník, provinilec

παραβατός 3. přestoupený, ura-
žený, porušitelný

παραβιάζομαι -εσθαι doléhati
prosbami na někoho (τινά),
mocí nutiti

παραβλήδην *adv.* bodnutím,
narážkou, uštěpačně

παράβλημα τό ochranná po-
kryvka, záštita

παραβλώσκω -ειν *jen perf.*
παρμέμβλωκα stojím po stra-
ně, pomáhám

παραβλώψ -ῶπος se strany
hledící, pošilhávající

παραβοηθῶ -εῖν přijíti na ro-
moc

παραβολεύομαι -εσθαι dáti v
sázku (život ψυχῇ)

παραβολή ἢ odbočení s pravé
cesty; srovnání, podobenství,
přísluví

παράβολος 2. s nebezpečím
podstoupený, odvážný

παραβουλεύομαι -εσθαι špatně
pečovati (τινί o někoho)

παραβώμιος 2. při oltáři

παραγγελία ἢ ohlášení, rozkaz,
zákaz, velení; učení; stranic-
tví

παραγγέλλω -ειν rozhlásiti,
rozkázati, vyzvati, prohlásiti,
pověřiti

παράγγελμα τό } = παρ-
παράγγελσις -εως ἢ } αγγελία

παραγίγνομαι -εσθαι dostaviti
se, přijíti, přibýti, setkati se,
dostati se, býti přítomen, na-
skytovati se, nabýti

παραγιγνώσκω -ειν křivě sou-
diti, nespravedlivě o někom
vypovídati

παραγίνομαι = παραγίγνομαι

παραγκάλισμα τό objímání

παράγορος ὁ (ἡ) utěšitel

παραγράφη ἢ opisování, při-
psané znaménko; odpor proti
žalobě

παραγράφω -ειν připsati, pí-
semně připojiti

παραγυμνῶ -οῦν odhaliti, vy-
jeviti

παράγω -ειν přivéstí, předvésti, uvéstí, doprovázeti, odvésti, odvrátiti, sváděti, zaváděti, měniti; mimo jíti, dále jíti, zajíti; π. ἐς μέσον na veřejnost uvéstí; pas. mimo jíti, minouti, odejíti

παραγωγή ἡ jízda podle pobřeží, (šikmý) náraz vesel, odchylka (= nářečí), přemlouvání, klamání, podvod

παραδαρθάνω -ειν vedle podřimovati

παράδειγμα τό vzor, nákres, příklad, výstraha, předloha

παραδειγματίζω -ειν na pranýř postaviti, potupě vydati

παραδειγματώδης 2. vhodný k příkladu

παραδείκνυμι -ύναι ukázati, vykáhati

παράδεισος ὁ ohrada, obora, zahrada, ráj

παραδέχομαι -εσθαι (ἰ -δέχομαι) přejmouti, přijmouti, ujmouti se, nastoupiti, vystřídati, za dobré uznati

παραδηλῶ -οῦν tajně ukázati, při tom naznačovati

παραδιατριβή ἡ neužitečné zaměstnání

παραδίδωμι -όναι odevzdati, podati (i ústně), oznámiti, vydati, vzdáti, svěřiti, ponehati, dopřáti, dovoliti, dopustiti, zanechati

παραδιηγούμαι -εἶσθαι vložití do vypravování

παράδοξος 2. nepodobný, podivný, nenadálý, neočekávaný, neuvěřitelný, nápadný, zvláštní

παράδοσις -εως ἡ vydání, vzdání, odevzdání (dědictví), ústní podání (poučení)

παραδραθέειν (aor.) viz παραδραρθάνω

παραδραμεῖν (-δραμέτην, -δράμοι atd.) viz παρατρέχω

παραδράω -ᾶν služby prokazovati

παραδυναστεύω -ειν vedlejší vládu míti

παραδύομαι -εσθαι mimo proklouznouti, vplížití se

παραδωσείω -ειν rád (ochotně) odevzdati (přenechati)

παραεῖδω -ειν před někým zpívat

παραεῖρω -ειν stranou zavěsiti; med. na stranu klesnouti

παραζηλῶ -οῦν k horlivosti (hněvu, žárlivosti) drážditi

παραθαλασσίδιος 2. } při πο-
παραθαλάσσιος 2. (3.) } βρεží
mořském ležící (obývající)

παραθαρρύνω -ειν (ἰ -θαρσύνω) povzbuzovati, mysli dodávati

παραθέω -εῖν vedle (podle) běžeti, předběhnouti, přiběhnouti, napadnouti

παραθεωρῶ -εῖν pohledem srovnávati, přehlížeti, pohrdati

παραθήκη ἡ zástava, svěřený majetek

παραί = παρά

παραιβάτης -ου ὁ vozní bojovník (= παραβάτης)

παραίνεσις -εως ἡ schválení, přimluva, povzbuzení, napomínání, poučení, výstraha, předpis

παραινῶ -εἶν schváliti, doporučiti, raditi, povzbuzovati, poučovati, varovati

παραιπεπίθησι (konj. aor.) viz παραπείδω

παραίρεσις -εως ἡ úbytek, odnětí

παραίρημα τό odňaté; pruh, smyčka

παραιρῶ -εἶν odejmouti, zmenšiti, odloučiti, odtrhnouti, zmařiti, zrušiti

παραίσιος 2. neštěstí naznačující, neblahý

παρᾱίσσω -ειν mimo páditi (běžeti), předběhnouti

παραίτησις -εως ἡ odprošení, omlouvání

παραίτιος 2. (3.) spolupůvodce

παραιτοῦμαι -εἶσθαι vyprosiť si, vyžádati si, požádati, omluviti, prosbami smířiti, přimluviti se, prosbami odmítnouti, opovrhnouti

παραιφάμενος viz παράφημι

παραίφασις -εως ἡ přimluva, povzbuzení

παραιωροῦμαι -εἶσθαι po straně viseti

παρακάββαλε viz παρακαταβάλλω

παρακαθέζομαι -εσθαι } vedle
παρακάθημαι -ἥσθαι } si sednouti, přisednouti, vedle seděti

παρακαθίζω -ειν vedle usaditi; med. = παρακαθέζομαι

παρακαθίστημι -άναι vedle postaviti (ustanoviti), přidružiti

παρακαίομαι -εσθαι při tom (vedle) hořeti

παράκαιρος 2. nepříslušný, nevhodný

παρακαλύπτω -ειν zakrýti; med. zahaliti se; pas. býti zahalen (ukryt)

παρακαλῶ -εἶν přivolati, vyzvati, pozvati, povzbuditi, rozníťiti, donutiti, na pomoc volati, těšiti, posíliti

παρακαταβάλλω -ειν vedle naházeti (položiti), obložit, uložit (= deponovati)

παρακαταθήκη ἡ k úschově (do zástavy) uložené, svěřený majetek

παρακατακλίνω -ειν vedle uložit

παρακαταλείπω -ειν při tom k ochraně zanechat

παρακαταλέχομαι -εσθαι vedle se položiti (odpočívati)

παρακαταπήγνυμι -ναι vedle upevniti (zaraziti)

παρακατατίθημι -έναι (i med.) do ochrany odevzdati, svěřiti

παρακατέχω -ειν u sebe zadržeti, na uzdě držeti

παράκειμαι -σθαι vedle býti
položen (ležeti), odpočívati
u někoho, býti po ruce (na
vůli, v moci)

παρακελεύομαι -εσθαι porou-
četi, raditi, doporučovati, po-
vzbuzovati, vybízeti, odvahy
dodávati, poháněti

παρακέλευσις -εως ἢ } volání,
παρακέλευσμα τό } pobí-
zení, povzbuzování

παρακελευσμός = παρακέλευσις
παρακέλευστος 3. zavolaný (na
pomoc); ὁ π. pomocník

παρακινδύνεωσις -εως ἢ od-
vážný (nebezpečný) podnik

παρακινδυνεύω -ειν v nebez-
pečný podnik se vydati, s ne-
bezpečím se něčeho odvážiti

παρακινῶ -εῖν vedle pohybo-
vati, pohnouti; *intr.* býti
vzrušen (zmaten, šílený),
blouzniti, býti bez sebe (u vy-
tržení)

παρακίω -ειν jíti mimo

παρακλείω -ειν (*i* -κλήω)
vylučovati

παράκλησις -εως ἢ přivolání,
vyzvání, prosba, útěcha, oslo-
vení

παράκλητος ὁ utěšitel, pří-
mluvce, pomocník, právní
zástupce

παρακλιδόν *adv.* stranou se
uchyluje, vyhýbaje se

παρακλίνω -ειν na stranu na-
kloniti, otevřít; *intr.* uhnouti
se, vyhnouti se

παρακμάζω -ειν odkvésti, síly
pozbyti

παρακοή ἢ přeslechnutí, nepo-
slušnost

παρακοίτης -ου ὁ manžel

παρακοιτις -ιος ἡ manželka

παρακολουθῶ -εῖν doprovázeti,
následovati, připojiti se; po-
chopiti, rozuměti

παρακομιδή ἢ přepravení, do-
prava

παρακομίζω -ειν přivézt, do-
praviti, přepraviti; *pas.* mimo
jeti, odjeti, odebrati se

παρακούω -ειν přeslechnouti,
nerozuměti; tajně (mimovol-
ně) vyslechnouti; nedbatí,
býti neposlušný

παρακρεμάννυμι -ύναι vedle
nechávám klesnouti

παρακρίνομαι -εσθαι vedle se
řaditi (se postaviti)

παρακρούω -ειν (*i med.*) na
stranu srážeti, na miskou (zá-
važí) tlouci, podváděti, lsti
přivésti

παρακτάομαι -ᾶσθαι mimoto
přijmouti (osvojiti si)

παράκτιος 3. na pobřeží polo-
žený, přímořský

παρακύπτω -ειν hlavu naklo-
niti, nakouknouti do něčeho
(ἐπί τι), sotva pohledem za-
vaditi

παραλαμβάνω -ειν přijmouti,
přejmouti, přibrati (ku po-
moci), dostati, obdržeti, vzíti
do ruky, chopiti se, domáhati
se, dobýti, dosáhnouti, získa-
ti, obsaditi, zastihnouti, vzíti
s sebou, pozvati, zachytiti;
slyšeti, vnímati, učiti se

παραλέγομαι -εσθαι podle ně-
čeho jeti

παραλείπω -ειν nechati mimo,
pomíjeti, opominouti, zameš-
kati, propustiti, zanechati,
vynechati, mlčením přejíti

παραλείφω -ειν potírati

παραλέχομαι -εσθαι vedle se
položiti

παραληπτός 3. přijatelný, po-
chopitelný, získatelný od ji-
ného (παρ' άλλου)

παραληρῶ -εἶν zvráceně mlu-
viti, bláboliti

παράλιος 2. (3.) přímořský; ἡ π.
πρίμορρί

παραλλαγή ἡ střídání, výměna,
rozdíl, změna

παραλλάξ adv. střídavě, šikmo
napříč

παραλλάσσω -ειν (ἰ -αλλάττω)
změniti, proměniti, svéstí,
mimo jíti, míjeti; intr. unik-
nouti, odchylovati se, lišiti se,
vzdáliti se, různiti se

παράλληλος 2. souběžný, vedle
sebe položený, přirovnaný

παραλογίζομαι -εσθαι špatně
počítati, podváděti, nesprávn-
ný úsudek si činiti

παραλογισμός ὁ nepravý úsu-
dek (závěr)

παραλογιστικός 3. v úsudku
nesprávný

παράλογος 2. neočekávaný, ne-
nadálý, nadbytečný; ὁ π.
špatný počet, překvapení,
zklamání

πάραλος 2. = παράλιος; ἡ π.
πεσβάτνα státní loď athénská

παραλῦπῶ -εἶν rmoutiti, zne-
pokojovati, obtěžovati

παραλυτικός 3. ochromený (na
jednu stranu)

παραλύω -ειν odloučiti, ode-
jmouti, zbaviti, krotiti, osvo-
boditi, propustiti, oslabiti,
zbaviti sil, ochromiti; med.
ochabnouti

παραμείβω -ειν střídati, měni-
ti; med. jíti mimo někoho
(τινά), předstihnouti, opomi-
nouti, míjeti, změniti si, mi-
mo téci (jeti, táhnouti), uply-
nouti

παραμείγνυμι -ναι přimísiti
k něčemu

παραμελῶ -εἶν při tom nedba-
ti, nevšímati si, zanedbávati;
býti otupen (nedbalý, nepo-
všimnut, v nemilosti)

παραμέβλωκα (perf.) viz πα-
ραβλώσκω

παραμένω -ειν při tom trvati,
tam zůstatí (setrvati), pose-
čkati, naživu zůstatí

παραμηρίδια τά krunýře na
nohou

παραμίγνυμι = παραμείγνυμι
παραμιμνήσκομαι -εσθαι příle-
žitostně vzpomenouti (se zmí-
niti)

παραμίνω = παραμένω

παραμίσγω = παραμείγνυμι

παραμόνιμος 2. } vytrvalý,

παράμονος 2. } věrný

παραμῦθιά ἡ } přímluva,

παραμύθιον τό } přemlouvání,
útěcha, zmírnění, uklidnění

παραμυθοῦμαι -εἶσθαι domlou-
vati, přimlouvati se, těšiti,
chlácholiti, přemlouvati, ra-
diti

παραναγιγνώσκω -ειν ke srov-
nání čísti, přirovnávati

παραναιετῶ -ᾶν u něčeho by-
dliti

παρανηνῶ -εἶν přihrnovati,
předkládati

παρανήχομαι -εσθαι mimo (po-
dle země) plovati

παρανηῶ -εἶν = παρανηνῶ

παρανίσχω -ειν při tom (vedle)
vztyčiti

παράνοια ἡ šílenství

παράνομημα τό { nezákonnost,

παράνομιά ἡ } bezprávi,
násilnost, zrupnost

παράνομίζω -ειν nesprávně
souditi

παράνομος 2. nezákonný, proti-
právní, nenáležitý, zločinný,
mravům odporující

παράνομῶ -εἶν nezákonně (ne-
náležitě, násilně) jednati, bez-
právi se dopouštěti, zákony
přestupovati

παράνους (-οος) 2. šílený

παράνοῶ -εἶν nesprávně smýš-
leti, mýliti se, nerozuměti;
býti šílený

πάραντα adv. stranou, bokem

παραπαίω -ειν mimo bít, zmý-
liti se; zblázniti se, dopustiti
se ztřeštěnosti

παράπᾱν adv. zcela, vůbec,
aspoň

παραπαφίσκω -ειν oblouditi,
svést

παραπείθω -ειν přemlouvati,
naváděti, ponoukati, chlácho-
liti

παραπέμπω -ειν předeslati, po-
dle břehu vyslati, provázeti,
průvodem opatřiti, propustiti,
vyslati (na pomoc), odeslati,
nechat bez povšimnutí

παραπέτασμα τό záclona, po-
krývka

παραπέτομαι -εσθαι vpřed (mi-
mo) letěti

παραπήγνυμι -ύναι vedle upev-
niti (zaraziti); *intr. (perf.) i*
pas. pevně tkvíti

παραπηδῶ -ᾶν přiskočiti, pře-
kročiti; na někoho skákati

παραπικραίνω -ειν roztrpčiti

παραπικρασμός ὁ roztrpčení

παραπίμπρημι -άναι při tom
páliti

παραπίπτω -ειν vedle (blízko)
spadnouti, namanouti se, na-
skytnouti se, chybovati, zmý-
liti se, zblouditi, odpadnouti,
hřešiti

παραπλάζω -ειν stranou sra-
ziti (zmítati), odraziti, zahna-
ti, zmásti

παραπλέω -εἶν mimo (podle
břehů) plouti, obeplouti, při-
plouti, vyplouti

παράπληκτος 2. { zmatený, ší-
παραπλήξ -ῆγος } lený; mírně
tepaný (vlnami)

παραπλήσιος 3. (2.) podobou
blízký, podobný, skoro stej-
ný, rovný; adv. pochybně,
nerozhodně, asi stejně

παράπλους ὁ plavba mimo,
přepravení, přejezd

παραπλώω = παραπλέω

παραπνέω -εἶν mimo vanouti
(odvanouti)

παραποιῶ -εἶν (*i med.*) předě-
lati, napodobiti, padělati, kla-
mati, dáti si předělati

παραπομπή ἡ dovoz, doprava;
ochranný průvod

παραπορεύομαι -εσθαι mimo
táhnouti, bez zastávky pro-
cestovati, někudy (διὰ τινος)
jíti

παραποτάμιος 3. při řece ležící

παραπράσσω -ειν (*i* -πράττω,
-πρήσσω) mimo učiniti, spo-
lupomáhati

παραπρεσβεία ἡ podvodné
(straničné) vyslanectví

παραπρεσβεύω -ειν poselství
(hodnost vyslance) nepoctivě
vykonávati

παραπρήσσω = παραπράσσω
παράπτομαι -εσθαι připojiti se,
lehce se dotknouti

παράπτωμα τό chyba, hřích

παραρράπτω -ειν na okrajích
přišíti, obšíti

παραρρέω -εἶν mimo téci (splý-
vati, padati), vypadnouti, o
něco přijíti, nepozorovaně
vniknouti

παραρρήγνυμι -ναι roztrhnou-
ti, rozraziti; *intr.* přetrhnouti
se, prasknouti

παραρρητός 3. schopný pře-
mluvení (uchlácholení, napo-
menutí)

παραρρίπτω -ειν stranou vrha-
ti, něčeho si nevšímati, ne-
bezpečí vystaviti

πάραρρῦμα τό pokrývka, o-
chranná výzbroj (lodí)

παραρτῶ -ᾶν (*i* -εἶν) opatřiti,
připraviti; *pas.* býti připra-
ven

πάραρρῦμα = παράρρυμα

παρασάγγης -ου ὁ délková mí-
ra perská (*parasanga* = 30
stadiím = 5,5 km)

παρασάσσω (-σάττω) -ειν ve-
dle nacrpati

παρασημαίνω -ειν při tem zna-
menati, přesně označiti; *med.*
zaznamenati si, padělati pe-
čeť

παράσημος 2. nepravý, lichý,
padělaný, označený, nápadný,
zvrácený; τὸ π. vojenské zna-
mení, odznak

παρασιτῶ -εἶν spolu s někým
jíti

παρασκευάζω -ειν vystrojiti,
přípravy konati, připravova-
ti, opatřiti, zhotoviti, způso-
biti, cvičiti, vzdělávati, pře-
mlouvati, činiti někoho ně-
čím; *med.* připraviti se, zbro-
jiti se, chystati se

παρασκευαστής -οῦ ὁ ten, kdo
něco připravuje (pro něco
pracuje)

παρασκευαστικός 3. schopný
něco opatřiti

παρασκευαστός 3. co lze opa-
třiti

παρασκευή ἡ *příprava*, *zbrojení*, *výprava*, *opatření*, *zařízení*, *správa*, *výzdoba*, *vojenské prostředky*, *válečná moc*, *loďstvo*, *úmluva*, *pleticha*, *návod*; *den přípravy (= pátek)*

παρασκηνῶ -εἶν (*i* -οῦν) *vedle někoho se utábořiti*

παρασκοπῶ -εἶν *od cíle se odchýliti*, *k něčemu pohlížeti*, *špatně rozuměti*

παρασπάω -ᾶν *stranou táhnouti* (*zahnouti*), *obraceti*, *odvrátiti*, *odváděti*; *med. uchwátiti pro sebe*

παράσπονδος 2. *smlouvě odpornující*, *smlouvu rušící*, *věrolomný*

παρασπονδῶ -εἶν *jednati proti smlouvě*

παρασταδόν *adv. blízko přistoupiv*

παραστάς -άδος ἡ (*postranní*) *pilíř*, *sloup*, *sloupová před síň (pl.)*

παραστάτης -ου ὁ *vedle stojící*, *soused*, *pomocník*, *druh*

παραστάτις -ιδος = *femin. předchozího slova* (*pomocnice*)

παραστατῶ -εἶν *stranou (vedle) státi*

παραστείχω -εἶν *mimo kráčet*, *vstoupiti*

παραστρατηγῶ -εἶν *míchati se do věcí velitele*, *přelstíti*

παρασφάλλω -εἶν *stranou odchýliti*

παρασχεῖν, -σχέμεν *viz παρέχω*

παρασχίζω -εἶν *vedle něčeho zářez učiniti*, *naříznouti*

παταταθῆναι (*aor. pas.*) *viz παρατείνω*

πατατανύω -εἶν *vedle něčeho rozprostříti*

παράταξις -εως ἡ *postavení*, *zařízení*, *bitevní šik*, *polní bitva*

πατατάττω -εἶν (*i* -τάσσω) *vedle sebe řaditi*, *seřadovati* (*v bitevní šik*), *proti stavěti*; *med. řaditi se*, *na odpor se stavěti*, *bojovati vedle někoho*

πατατείνω -εἶν *vedle napínati*, *roztáhnouti*, *protáhnouti*, *mořiti*, *týrati*, *mučiti*; *intr. (pas.) prostíráti se*, *táhnouti se*, *odchýliti se*, *unaviti se*; *rozšiřovati*, *vydržeti*

πατατείχισμα τό *přední (opěrná) zeď*

πατατεκταίνομαι -εσθαι *předělati*, *přetvořiti*, *vymyslíti*

πατατήρησις -εως ἡ *pozorování*
πατατηρῶ -εἶν (*i med.*) *bedlivě pozorovati*, *číhati*

πατατίθημι -έναι *vedle klásti*, *předkládati*, *podati*, *poskytnouti*, *svěřiti*, *uložiti*, *uschovati*, *do zástavy dáti*, *přirovnati*, *vykládati*; *med. uschovati si*, *dáti si předložit*, *ku pomoci vzíti*, *v sázku dáti*, *odvážiti se*

πατατρέπω -εἶν *stranou obrátiti*, *uhnouti*, *odvésti*, *změnit*, *překroutiti*, *změnit smýšlení*

πατραρέφω -ειν (*med.*) přiživiti se

πατραρέχω -ειν mimo běžeti, předběhnouti, proběhnouti, přiběhnouti

πατραρέω -εῖν (plaše) stranou skočiti

πατραρίβω -ειν vedle tříti, o něco (něčím) tříti

πατραροπῶ -εῖν vyhýbati se, vytáčet se

πατραρωπῶ -ᾶν obracet, k milosti nakláněti

πατραρυγᾶνω -ειν při něčem právě býti, k něčemu přijíti, namamanouti se, naskytnouti se;

ὁ πατραρυγῶν kdokoli

πατραυδῶ -ᾶν přimlouvati se, naváděti, těšiti, vychvalovati

πάτραυλος 2. sousední, blízký, vedlejší

πατραῦθι = αὔθι

πατραυτίκα (πατραυτά) na místě, ihned; ὁ π. okamžitý

πατραυτόθι, πατραυτόφι = αὐτόθι, αὐτόφι

πατραφαίνω -ειν zatím objeviti; *med.* při tom se ukázati

πατραφέρω -ειν mimo nésti, přinésti, donésti, přidati, předložit, přednésti, uvést, vypravovati; odnésti, odejmouti, vzdáliti, zavést; *intr.* lišiti se

πατραφεύγω -ειν mimo utíkat

παράφημι -άναι přimlouvati se, přemlouvati

πατραφθάνω -ειν mimo předběhnouti, předhoniti

παράφθεγμα τό πρόσδεκ rozmluvy, dodatek

παράφορος 2. s pravé cesty odbočující, mimo něco jsoucí, šílený

παραφορῶ -εῖν = παραφέρω

παράφραγμα τό ohrada, srub, zídka

παραφρονία ἡ šílenost, ztřeštnost

παραφρόνιμος 2. šílený

παραφρονῶ -εῖν pozbyti rozumu, blázniti

παραφροσύνη ἡ šílenství

παραφρυκτωρεύομαι -εσθαι nepříteli dávati (ohněm) znamení

παράφρων 2. bez rozumu, šílený

παραφυής 2. vedle vyrostlý, sourodý

παραφυλάσσω -ειν (ἰ -ττω) stranou pozorovati, číhati

παραφύομαι -εσθαι vedle vyrůsti

παραχειμάζω -ειν přezimovati

παραχειμασία ἡ přezimování

παραχέω -εῖν vedle líti, nalíti, nasypati

παραχόω -οῦν vedle nasypati násep (hráz) zříditi

παραχράομαι -ῆσθαι nešetně (nevšímavě) se chovati, pohrdati, zneužívat

παραχροῖμα *adv.* na místě, okamžitě, ihned, náhle, spatra (mluviti); ὁ π. okamžitý, přítomný

παραχώννυμι -ναι = παραχόω

παραχωρῶ -εἶν vyhnouti se,
ustoupiti, couvnouti, přednost
dáti, postoupiti, dovoliti,
uchylovati se

παρβ- viz παραβ-

παρβεβαῶς viz παραβαίνω

παρδαλέη ἡ κῦζε pardalí

πάρδαλις -εως ὁ (ῆ) pardal,
panther

παρεγγύη ἡ νύζνα, povzbuzení,
rozkaz, heslo

παρεγγυῶ -ᾶν zaručiti, doporu-
čiti, heslo (rozkaz) vydati, vy-
zvati, povzbuditi, přislíbíti,
poručiti

παρεδρεύω -ειν po boku seděti,
zabývati se; = πάρεδρος
εἶναι

πάρεδρος 2. přidružený, společ-
ník u stolu, důvěrník

παρέζομαι -εσθαι přisednouti,
vedle někoho seděti

παρειᾶ ἡ (ἰ παρειή) líce, tvář
παρειᾶς -ου ὁ hnědý had (po-
svěcený Asklepiovi)

παρεῖδον viz παρορῶ

παρεῖθη viz παρήμι

παρεῖκαθον aor. od παρείκω

παρείκω -ειν stranou (zvolna)
ustupovati, připustiti, dovo-
liti; παρείκει jest volno (mož-
no, kdy, vhod)

πάρεμι -ιέναι = παρέρχομαι

πάρεμι -εἶναι býti přítomen
(u někoho), býti po ruce (ku
pomoci), nalézati se, zdržovati
se, dostati se, býti v moci,
přibýti, dostaviti se, stávati
se; ὁ παρών přítomný; τὰ
παρόντα přítomnost, přítom-

ný stav (poměry, okolnosti),
jmění; πάρεστι jest dovoleno,
sluší se, lze

παρεῖπον (-ειπεῖν) aor. od παρ-
άφημι

παρειρῶ -ειν vedle táhnouti,
na stranu táhnouti

παρεισάγω -ειν tajně uvéstí,
předvésti

παρείσακτος 2. ten, kdo se ně-
kam vplížití tajně; tajně uve-
dený

παρεισδέχομαι -εσθαι přibrati
si

παρεισδύομαι -εσθαι tajně
vniknouti, vplížití se

παρεισφέρω -ειν zároveň při-
nésti, vynaložiti

παρέκ, παρέξ adv. vedle, stra-
nou, po boku, pryč odtud;
předl. s gen. (ak.) mimo,
proti, vně, podle, ven, ze,
vyjma, kromě

παρεκέσκετο frekv. imperf. od
παράκειμαι

παρεκκλίνω -ειν stranou se
uchýliti

παρεκλέγω -ειν tajně sebrati,
neprávem odejmouti

παρεκπροφεύγω -ειν při tom
uniknouti, jinam ujíti

παρεκτός adv. mimo to, mimo

παρελάυνω -ειν mimo jeti (táh-
nouti), přijeti, vyjeti, před-
honiti

παρέλκω -ειν (ἰ -ελκύω) se
strany vléci, na stranu táh-
nouti, zadržovati; med. při-
vlastniti si (k sobě přitáhnou-
ti); protahovati

παρεμβάλλω -ειν do něčeho vkládati, vyházetí násep (χάρακα), nastavěti, *intr.* v bitevní šik se postavit, utábořiti se

παρεμβολή ή bitevní postavení, pevné ležení

παρέμμεναι viz πάρειμι (-εῖναι)

παρεμπίπτω -ειν se strany vpadnouti, neprávem se vlou-diti

παρεμφαίνω -ειν dáti na sro-zuměnou, naznačiti

παρενθήκη ή přidavek, vložka, odbočení

παρενοχλῶ -εῖν při tom obtě-žovati (utlačovati), znepoko-jovati

παρέξ (πάρεξ) = παρέκ

παρεξάγω -ειν oklamati, za-vésti

παρέξειμι -ιέναι mimo přejíti (táhnouti), předstihnouti, předstoupiti, vzpírati se, po-stupovati, přemoci, přelstíti

παρεξειρεσίᾱ ή prostor bez ve-sel na lodi (přída a záď)

παρεξελαύνω -ειν (i -ελῶ -ᾶν) mimo ujížděti (táhnouti, je-ti); pryč odehnati

παρεξέρχομαι -εσθαι = παρ-έξειμι

παρεξευρίσκω -ειν mimoto vy-pátrati

παρεξίημι -έναι při tom necha-ti uplynouti

παρέπαινος ό vedlejší pochvala

παρεπίδημος ό cizinec, přistě-hovalec, host

παρέπλω viz παραπλέω

παρέπομαι -εσθαι doprovázeti
πάρεργος 2. vedlejší, příleži-tostný; τὸ πάρεργον věc ve-dlejší, nepatrná

παρέρπω -ειν mimo jíti; ό παρέρπων chodec

παρερρύηκε viz παραρρέω

παρέρχομαι -εσθαι mimo jíti, přejíti, předejíti, nedbati, ne-všímati si, projíti, přesáh-nouti, ubíhati, minouti, po-stupovati, vcházeti, vystupo-vati, přestoupiti, předstoupiti, překonati, uplynouti, do-spěti, uniknouti, přelstíti, předběhnouti, vniknouti; ό παρελθών (παρεληλυθώς) minulý

πάρεσαν viz πάρειμι

πάρεσις -εως ή medbání, od-puštění

παρέστιος 2. při krbu; ό π. spolubydlící

παρευθύνω -ειν stranou řídití, donucovati (podle cizí vůle jednati)

παρευνάζομαι -εσθαι vedle le-žeti (spáti)

παρεύρεσις -εως ή záminka

παρευρίσκω -ειν k tomu (u ně-koho) shledávati, předstíráti

παρέχω -ειν udržovati, posky-tovati, udělití, odevzdati, pro-kazovati, buditi, způsobiti, či-niti, naháněti, osvědčovati, se, zachovávatí, chovati; π. éαυτόν chovati se; vzbuzova-ti, opatřiti, přenechatí, dovo-liti, vzbuditi; παρέχει (neos.) jest příležitost (možno), lze;

med. ze svého poskytovat, opatřiti si, naskytnouti se, ukázati se; π. μεμαχημένος v boji se osvědčiti
 παρηβῶ -ᾶν přejíti mužný věk, stárnouti
 παρηγορίᾱ ἡ přímluva, napomenutí, útěcha
 παρήγορος 2. přímlovný, útěšný
 παρηγορῶ -εῖν domlouvati, povzbuzovati, těšiti, mírniti
 παρήειρεν, παρήεσθην viz παραείρω
 παρήιον τό, παρήϊς -ίδος ἡ (= παρειᾶ) líce, skráně
 παρήκω -ειν prostíratí se, táhnouti se; ven vycházeti
 πάρημαι -σθαι vedle (při řečem) seděti, někde prodlévati (meškati)
 παρήμερος 2. každodenní
 παρηγορίη ἡ boční řemení, řemení bočního koně
 παρήγορος 2. boční kůň; „roztažen“; lehkomyšlný, pošetilý
 παρθενεύω -ειν panensky žíti, pannou zůstatí (*i med.*)
 παρθενίᾱ ἡ panenství
 παρθένιος 3. } panenský;
 παρθενικός 3. } ὁ π. syn
 svobodné dívky; ἡ π. panna
 παρθενοπίπης -ου ὁ zevlující na dívky
 παρθένος ἡ dívka, panna, mladá paní
 παρθενών -ῶνος dívčí pokoj; chrám Athény Panny v Athénách

πάρθεσαν (= παρέθεσαν) viz παρατίθημι
 παριαύω -ειν vedle spáti
 παρίζω -ειν vedle usaditi; *intr.* (*med.*) přisednouti, vedle seděti
 παρίημι -έναι propustiti, vpustiti, zameškati, prodlíti, prominouti, nedbati, připustiti, svoliti, popustiti, otupiti, přenechati, nechati minouti, vzdáti se, přejíti, zoufati nad sebou (ἐαυτόν); *med.* poddati se, umdlévati, utéci se, snažně prositi
 παριππεύω -ειν vedle jeti, na-jeti, stíhati
 παριστάνω -ειν } stavěti vedle
 παρίστημι -άναι } (na stranu, před něco), představiti (si), přivésti, předvésti, před oči postaviti, odevzdati, připraviti (se), vylíčiti, dokázati, způsobiti; *intr.* vedle stanouti, býti přítomen (*perf.*), blížití se, pomoci, napadnouti, přepadnouti, přistoupiti; vložití, vzbuditi; *med.* do své moci dostatí, podrobiti, přemoci, pohnouti někoho k něčemu, přibrati si, na svou stranu přivésti; připadnouti, nastávatí
 παρίσχω -ειν vedle držeti, podatí, nabízetí
 παρισῶ -οῦν přirovnati, rovným činiti
 παρκατέλεκτο (*aor.*) viz παρακαταλέχομαι

παρμέμβλωκα (πρρf.) viz πα-
ραβλώσκω

παρμένω = παραμένω

παροδίτης -ου ὁ mimojdoucí,
poutník

πάροδος ἡ cesta mimo, přechod,
příchod, vchod, pochod, vý-
prava, průchod (průsmyk)

πάροιθε(ν) adv. odpředu, vpře-
du, svrchu, předtím; předl.
s gen. před, naproti

παροίκησις -εως ἡ sousedství

παροικία ἡ pobyt v cizině (ci-
zina)

παροικίζομαι -εσθαι usaditi se
vedle někoho

παροικοδομῶ -εἶν vedle stavěti

πάροιχος 2. sousední, cizí; ὁ π.
cizinec

παροικῶ -εἶν vedle bydlet, bý-
ti sousedem (cizincem), by-
dletí podél pobřeží

παροιμία ἡ přísloví, podoben-
ství

πάροινος 2. opilý, piják

παροινῶ -εἶν býti opilý, jako
opilý jednati (týrati)

παροίτερος 3. přednější

παροίχομαι -εσθαι mimo jíti,
minouti, zmýliti se (μοίρας
v osudu)

παροκωχή ἡ podání, dodání,
poskytování

παρολιγωρῶ -εἶν býti nedbalý,
nedbale jednati, promíjeti

παρομοιάζω -εἶν podobati se,
rovnati (se)

παρόμοιος 2. (3.) podobný, sko-
ro rovný

παρομοίωσις -εως ἡ připodob-
nění, souzvuk

παροξυντικός 3. povzbudivý

παροξύνω -εἶν ostřiti, drážditi,
poháněti, ponoukati

παροξυσμός ὁ pobízení, roz-
trpčení

παροργίζω -εἶν k hněvu dráž-
diti

παροργισμός ὁ hněv

παρορμίζω -εἶν při břehu za-
kotviti

παρορμῶ -ᾶν poháněti, pobá-
dati, podněcovati

παρορύττω -εἶν (i -σσω) vedle
kopati

παρορῶ -ᾶν pohlížeti, přehlí-
žeti, nedbati, při někom zpo-
zorovati

πάρος adv. dříve, předtím, dáv-
no, kdysi, jindy; spoj. dříve
než (= πρίν); předl. s gen.
před

παροτρύνω -εἶν = παρορμῶ

παρουσία ἡ přítomnost, pomoc,
příchod, návrat; vhodná chvíle

παροχή = παροκωχή

παροψίς -ίδος miska se zákus-
ky

παρπεπιθών (part. aor.) viz
παραπείθω

παρρησία ἡ volné mluvení, vol-
nost slova, svobodomyslnost,
upřímnost, otevřenost, ne-
stoudnost, utrhačný jazyk;
důvěra

παρρησιάζομαι -εσθαι upřímně
(svobodně) mluvíti, míti vol-
nost slova

παρσταίην *a j. viz* παρίστημι
 παρτιθεῖ (= παρατίθησι) *viz*
 παρατίθημι
 παρφάμενος *viz* παράφημι
 πάρφασις = παραίφασις
 παρφυγέειν, παρφεύγω *viz* πα-
 ραφεύγω
 παρωδιᾶ ἢ posměšné napodo-
 bení, parodie
 παρωθῶ -εῖν stranou odstrčiti,
 zatajiti
 παρωκεανίτης -ου ὁ při oceánu
 bydlící
 παρών 3. (πάρειμι) přítomný;
 τὰ π. přítomný stav
 παρωροφίς -ίδος ἢ vyčnívající
 (hlavní) římsa (nad architra-
 vem)
 παρώχηκεν (*perf.*) *viz* παροίχο-
 μαι
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν všechen, každý,
 úplný, celý, veškerý, svrcho-
 vaný, hotový; τὸ πᾶν (τὰ
 πάντα) celek, vesmír, hlavní
 věc; πᾶς τις jedenkaždý, kdo-
 koli; πᾶν (πάντα) všemožné;
 τὸ πᾶν v celku, celkem, vŕ-
 bec; οἱ πάντες lid; διὰ πάντος
 po všechen čas, neustále;
 παντὸς μᾶλλον ovšem, nepo-
 chybně, zcela jistě; τῷ παντί
 v každém ohledu, nekonečně
 πασάμην (*aor.*) *viz* πατοῦμαι
 πασῶν, πασέων (= πασῶν)
viz πᾶς
 πᾶσιμέλουσα ἢ všemi velebená
 πάσσαλος ὁ hřeb, kolík
 πάσσασθαι *viz* πατοῦμαι
 πάσσοφος *viz* πάνσοφος

πασσυδί, πασσυδίη (*i* -δία) *viz*
 πανσυδίη
 πάσσω (πάττω) -ειν sypati,
 klásti, vetkati (vyšíti)
 πάσσων *kompar.* od παχύς
 παστάς -άδος ἢ předsíň, slou-
 pořadí, pokoj, jídelna, ložni-
 ce, kobka
 πάσχα τό slavnost přesnic (ve-
 likonoc), velkonoční beránek
 πάσχω -ειν trpěti, snášeti, za-
 koušeti; pociťovati, míti po-
 cit, nacházeti se, smýšleti,
 býti naladěn; vede se mi,
 stává se mi
 πάταγος ὁ hluk, lomož, vřava,
 zvuk
 παταγῶ -εῖν hlučeti, křičeti
 πατάσσω -ειν tlouci, udeřiti,
 probodnouti, bít, usmrtiti
 πατήρ -τρός ὁ otec, praotec, pů-
 vodce, zakladatel, spisovatel
 πάτος ὁ krok, šlépěj, stezka
 πατοῦμαι -εῖσθαι jísti, požívat,
 okoušeti, nasytiti se
 πάτρᾳ ἢ = πατρίς
 πατραλοῖᾱς-ᾱ ὁ } otce bijící,
 πατραλώᾱς -ου ὁ } otcovrah
 πάτρη ἢ = πατρίς
 πατριᾶ ἢ otcovský (rodový)
 původ, kmen, kasta, rod, ná-
 rod
 πατριάρχης -ου ὁ praotec, za-
 kladatel kmene (rodu)
 πατρικός 3. } otcovský,
 πάτριος 3. (2.) } rodný, rodový,
 zdomácnělý, národní, po otci
 zděděný; πατριώτερος 3.
 s větším právem dědickým

πατρίς -ίδος ἡ vlast, otčina, domov, rodné město; *adj.* otcovský, domácí, národní
 πατριώτης -ου ὁ rodák, krajan
 πατριῶτις -ιδος ἡ *fem.* k předchozímu
 πατρόθεν od otce, po otcí, se strany otcovy
 πατροκασίγνητος ὁ otcův bratr, vlastní strýc
 πατροκτόνος 2. otcovrah, otce vraždící
 πατροπαράδοτος 2. od otců zanechaný
 πατροῦχος ἡ dcera-dědička otcovského jmění
 πατροφόνος 2., πατροφονεύς -έως ὁ, πατροφόντης -ου ὁ otcovrah (*těž fem.:* matka vražednice)
 πατρώιος 3., πατρῷος 3. (2.) = πάτριος
 πάτρωος -ωος ὁ strýc
 πατῶ -εῖν kráčet, pošlapat, opotřebovat, přikročit
 παῦλα ἡ klid, odpočinek, ukončení
 παῦρος 2. nepatrný, malý, málo
 παυστήρ -ῆρος ὁ } ten, kdo
 παυστήριος 2. } ukončuje
 (zastavuje) něco, vykupitel, osvoboditel
 παυσωλή ἡ přestávka
 παύω -ειν zastavit, zadržet, bránit, zbavit, zahnat, překaziti; *pas. (med.)* býti zbaven, přestat, ustati (*s přechod.*), upustiti; překonati, krotiti, mařiti, potlačiti; zastaviti se, utišiti se

παφλάζω -ειν pěniti se, kypěti
 πάχετος 2. hodně tlustý
 πάχιστος 3. *superl.* od παχύς
 πάχνη ἡ jímovatka
 παχνῶ -οῦν mráziti; *med.* ztuhnouti, zkřehnouti, odvahu ztratiti
 πάχος τό tloušťka, síla, šířka
 παχύνω -ειν tvrdým (tlustým) činiti, vykrmiti, otupiti; *med.* tvrdnouti, tučněti, tloustnouti, síliti
 παχύς 3. tlustý, silný, tělnatý, tučný, pevný, bohatý, tupý, hloupý
 παχύτης -ητος ἡ = πάχος
 πέδη ἡ pouto, okovy
 πεδιάς -άδος rovný, v rovině; ἡ π. rovina, planina
 πέδιλον τό (*plur.*) trepky, obuv, opánky
 πεδινός 3. plochý, rovný, v rovině žijící
 πεδίον τό rovina, planina, pole, niva, území; hladina
 πέδον τό půda, rovina, země; πέδονδε na půdu, do roviny; πεδόθεν z hloubi srdce
 πεδῶ -ᾶν poutati, zadržeti, zaplésti
 πέζα ἡ spodek nohy, noha, konec
 πεζέταιροι οἱ pěší (tělesná) stráž (*makedonská*)
 πεζεύω -ειν pěšky jíti, cestovati
 πεζῇ *adv.* pěšky, po pevnině
 πεζικός 3. = πεζός
 πεζομαχία ἡ pěší (*pozemní*) bitva

πεζομαχῶ -εἶν na zemi bojovati
 πεζός 3. pěší, ὁ π. pěchota
 πειθαρχία ἡ poslušnost
 πειθαρχῶ -εἶν (*i med.*) poslouchati

πειθός 3. snadno přemlouvající

πεῖθω -ειν nakloniti, získati, přemluviti, uprositi, pohnouti, přesvědčiti, balamutiti, podplatiti; πέποιθα (*perf.*) jsem přesvědčen, spoléhám, důvěřuji; *pas. (med.)* dáti se přemluviti, poslouchati, následovati, důvěřovati

πειθῶ -οῦς ἡ přemluvení, výmluvnost, přesvědčení, poslušnost

πέικω -ειν škrabati, česati

πεῖν = πιεῖν (πίνω)

πεῖνα ἡ }
 πείνη ἡ } hlad, lačnost, nouze

πεινῶ -ῆν hladověti, býti hladov (lačný)

πεῖρα ἡ pokus, zkouška, zkušenost, znalost, odvážný podnik, lstivý záměr, přepadení

πειράζω -ειν zkoušeti, pokoušeti (= πειρῶ)

πειραίνω -ειν dokončiti, přivázati

πεῖραρ -ατος τό provaz, lano, smyčka, osidlo; konec, cíl, rozhodnutí, hranice, nástroj

πεῖρασις -εως ἡ } zkouška,
 πειρασμός ὁ } pokušení

πειρατήριον τό útok, pokus, nebezpečí, pobyt pirátů

πειρατής -οῦ ὁ mořský lupič (pirata)

πέιρη ἡ = πεῖρα

πειρητίζω = πειρῶ (*usilovně zkoušeti*)

πέρινς -ινθος ἡ korba, košatina

πέρω -ειν píchati, bodati, prorazit, proniknouti, podnikati

πειρῶ -ᾶν (*i -εἶν*) *med. i pas.* zkoušeti, zkoumati, podnikati, vypátrati, do pokušení přivést, ze zkušenosti znáti, pokoušeti se, dorážeti, lákati, odvážiti se (*s přech.*)

πεῖσα ἡ poslušnost

πεῖσμα τό provaz, lano

πεισμονή ἡ = πειθῶ

πέισομαι (*fut.*) viz πείθω nebo πάσχω

πειστήριος 3. přemlouvající, přesvědčivý

πειστικός 3. přemluvitelný

πέκω -ειν česati

πελαγίζω -ειν moři se podobati, z břehů vystoupiti, zaplaviti; býti na širém moři, plouti přes moře

πελάγιος 3. v moři, na moři, mořský

πέλαγος τό moře, vlnobití, nesmírné množství

πελάζω -ειν přiblížiti, přiraziti, přivést, dopraviť; *intr. (med.)* přiblížiti se, dosáhnouti, dostati se, naraziti, družiti se

πέλανος ὁ obětní koláč

πέλας *adv.* blízko; ὁ π. soused, přítel, bližní; *předl. s gen* blízko u

πελάτης -ου ὁ blížící se, touží-
cí, obyvatel, za prací jdoucí
(nádeník)

πέλεθρον τό = πλέθρον

πέλεια ἡ, πελειάς -άδος ἡ di-
voký holub, holubice

πελεκίζω -ειν sekerou usek-
nouti hlavu

πέλεκκον τό násada, topůrko

πελεκκῶ -ᾶν osekánati, otesá-
vati

πέλεκυς -εος (-εως) ὁ sekera

πελεκῶ -ᾶν = πελεκκῶ

πελεμίζω -ειν mánati, třásti,
chvěti; med. otrásti se, za-
vránorati, uprchnouti

πελέσκετο, πέλευ viz πέλω

πελιδνός 3. } tmavý,

πελιός 3. } tmavomodrý,

πελιτνός 3. } popelavý

πέλλα ἡ hrotek, dojačka, dížka

πέλμα τό podešev, chodidlo

πέλομαι viz πέλω

πελτάζω -ειν býti ozbrojen pel-
tou (malým štítem), sloužiti
jako peltast

πελταστής -οῦ ὁ lehkoooděnc,
pavézník

πελταστικός 3. lehce ozbrojený;
τὸ π. lehká pěchota

πέλτη ἡ malý štít, žerd'

πελτοφόρος 2. = πελταστής

πελῶ -ᾶν = πελάζω

πέλω -ειν pohybovati se, jíti,
přicházeti, počínati si; býti,
státi se, ukázati se, nastávati,
dostati se, naskytnouti se

πέλωρ τό obluda, netvor, obr

πελώριος 3. (2.) } obrovský;
πέλωρος 3. } τὸ π. netvor,
velikán, obr

πέμμα τό pečivo

πεμπάζω -ειν (πο πῆτι) počítati

πεμπάς -άδος ἡ pětká, pětice

πεμπταῖος 3. pětidenní, pátého
dne

πέμπτος 3. pátý

πεμπτός 3. odeslaný

πέμπω -ειν poslati, vyslati, ode-
slati, spolu dáti, propustiti,
doprovázeti, vésti; med. pro
někoho si poslati; vydati, do
boje vypraviti, průvodem o-
slaviti, průvod vypraviti

πεμπώβολον τό vidlice (s pěti
zuby)

πέμψις -εως ἡ vyslání, výpra-
va

πενέστης -ου ὁ nádeník, nevol-
ník

πένης -τος chudý, nuzný

πενθείω = πενθῶ -εῖν

πενθερά ἡ tchyně

πενθερός ὁ tchán

πενθήμερος 2. pětidenní

πένθος τό zármutek, žal, lítost,
strast

πενθῶ -εῖν truchliti, želeti, na-
říkati

πενίᾱ ἡ (ἢ πενίη) chudoba, nou-
ze, nedostatek

πενιχρός 3. nuzný

πένομαι -εσθαι namáhati se,
pracovati, býti chudý, obsta-
rávati, připravovati

πεντάδραχμος 2. v ceně pěti
drachem

πενταεθλ- = πενταθλ-

πενταετηρίς -ίδος ἡ (ἰ πεντα-
ετία) pětiletí

πενταέτης 2. (ἰ -ετής, -έτηρος)
pětiletý

πενταῖθλεύω = πενταθλῶ

πένταθλον τό pětiboj (všeobec-
ný výcvik tělesný u Řeků:
ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον,
ἄκοντα, πάλην)

πένταθλος ὁ zápasník (vítěz)
v pětiboji

πενταῖθλῶ -εῖν zápasiti v pětí-
boji

πεντάκις pětikrát

πεντακισμύριοι 3. 50.000

πεντακισχίλιοι 3. 5000

πεντακόσιοι 3. 500

πεντακοσιομέδιμνος 2. občan,
těžící 500 medimnů (měřic)
úrody

πεντάπηχυς 2. pětiloketní

πενταπλάσιος 3. pětínásobný

πεντάπολις -εως ἡ kraj (spolek)
pěti měst

πεντάστομος 2. s pěti ústími

πένταχα, πενταχοῦ pětínásob-
ně, na pět dílů

πέντε οἱ, αἱ, τά pět

πεντεδραχμῖα ἡ pětidrachma

πεντεκαίδεκα patnáct

πεντεκαιδέκατος 3. patnáctý

πεντετάλαντος 2. v ceně (váze)
pěti talentů

πεντετηρίς -ίδος ἡ období pětí
let, slavnost (oběť) pětiletní

πεντήκοντα οἱ, αἱ, τά padesát

πεντηκονταέτης (-τής, -έτις)
-ου (-ίδος) padesátiletý, na
padesát let

πεντηκόντερος ἡ padesátivesli-
ce

πεντηκοντήρ -ῆρος ὁ velitel
padesáti mužů

πεντηκοντόγυος 2. o padesáti
jitřech

πεντηκοντόργυιος 2. padesát
sáhů (velký)

πεντηκόντορος 2. loď o pade-
sáti veslech

πεντηκοντούτης 2. na 50 let

πεντηκόσιοι 3. = πεντακόσιοι

πεντηκοστός 3. padesátý; ἡ π.
(sc. ἡμέρα) letnice

πεντηκοστός -ύος ἡ oddělení
o padesáti mužích

πεντήρης ἡ pětiveslice

πεπαθυῖα viz πάσχω

πεπαίνω -ειν k zrání přivést;
pas. dozrát, býti upokojen
(umírněn)

πεπάλαγμαι viz παλάσσω

πεπαλάσθαι, πεπάλασθε viz
παλάζω

πεπάλεσθε, πεπαλέσθαι (impre-
rat. a inf. aoristu redupl.
med.) viz πάλλω

πέπαμαι, πεπάσομαι (míti v
majetku) viz πάομαι

πέπανσις -εως ἡ zrání

πεπαρμένος viz πείρω

πέπασθε (= πέποσθε) viz πάσ-
χω

πέπασμαι viz πάσσω

πεπάσμην viz πατοῦμαι

πεπείρανται viz περαίνω

πέπειρος 2. zralý, zmírněný; τὸ
π. zralost, zrání

πεπέρασμαι viz περαίνω

πεπέρημαι viz πιπράσκω

πέπερι -εως τό περῖ
 πέπηγα viz πήγνυμι
 πεπιθεῖν } viz πείθω
 πεπιθήσω }
 πεπλασμένος viz πλάσσω
 πεπλασμένως adv. přetvářkou,
 pokrytecky
 πέπληγα (-γώς, -γυῖα) } viz
 perf. }
 πέπληγον red. aor. } πλήσσω
 πεπλημένος viz πελάζω
 πέπλος ὁ } šat, oblek,
 πέπλωμα τό } pokrývka, roucho
 πέπνυμαι viz πνέω (býti mou-
 drý)
 πέποιθα viz πείθω
 πεποίθησις -εως ἡ důvěra
 πέπομαι, πέποται viz πίνω
 πέποσθε viz πάσχω
 πεποτήσεται viz πέτομαι
 πέπρημαι viz πιπράσκω
 πέπρη(σ)μαι viz πίμπρημι
 πεπρησθαι viz πίμπρημι i πι-
 πράσκω
 πέπρωται, πεπρωμένη, πεπρω-
 μένον viz πορεῖν
 πέπταμαι viz πετάννυμι
 πεπτεῶτα viz πίπτω
 πεπτηώς viz πτήσσω
 πεπτώς, πεπτωκώς viz πίπτω
 πεπύθοιτο, πέπυσμαι viz πυν-
 θάνομαι
 πέπωκα viz πίνω
 πέπων 2. zralý, měkký; milý,
 sladký, rozmilý; změkčilý
 πέρ (enkl. partik.) velmi, zcela,
 aspoň, přece, právě; ačkoli;
 ὅσπερ právě ten, který;
 εἴπερ, εἰάνπερ kdyby vskut-
 ku, ἐπειδήπερ ježto pak

πέρῳ adv. nadto, dále, déle,
 ještě více; předl. s gen. přes,
 nad, po, více než; περαιτέρω
 (komp.) ještě dále, ještě více
 (déle), nadmíru
 πέρῳθεν s protější strany
 περαίνω -ειν dokončiti, vyko-
 nati, provésti, dosáhnouti,
 dále rozvésti (vykládati, vy-
 pravovati)
 περαιῖος 3. protější; ἡ π. pro-
 tější země
 περαιῶ -οῦν na protější stranu
 převézt (přepraviti); pas.
 dáti se přepraviti, přejetí
 πέρῳν adv. na protější (druhé)
 straně; ὁ, ἡ, τὸ π. protější
 země (břeh, strana); předl.
 s gen. za, naproti
 πέρας -τος τό konec, cíl, hrani-
 ce, východisko; adv. konečně
 περάσιμος 2. = περῳτός
 πέρῳσις -εως ἡ ukončení, ko-
 nec, skonání, vykoupení od
 něčeho (τινός)
 πέρατος 3. poslední; ἡ π. kraj-
 ní (nejzazší) konec, končina
 περῳτός 3. (περητός) schůdný,
 překročitelný
 πέργαμα τά, πέργαμον τό,
 πέργαμος ἡ hrad, vyšehrad
 πέρδιξ -ικος ὁ (ἡ) koroptev
 περη- viz περα-
 πέρθω -ειν pleniti, ničiti, vy-
 vrátiti, ukořistiti
 περί adv. kolem dokola, vůbec,
 nadmíru; předl. s gen. kol,
 kolem, o, nad, pro; περὶ
 πολλοῦ (πλείονος, πλείστου)
 ποιεῖσθαι velice (více, nejví-

- ce) si ceniti (vážiti); *περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι* (ἡγεῖσθαι) málo si vážiti (*περὶ οὐδενός* nijak); *πředl. s dat. (ak.)* kol, okolo, o; *οἱ περὶ τινα* průvod, družina, žáci, stoupenci; kolem (časově), asi; *πέρι (s důrazem) = περὶ*
- περιαγγέλλω -ειν* kolem rozhlásiti, vybízeti, ohlašovati
- περιάγνυμι -ναι* kolem dokola lámati; *pas. (o hlasu)* lámati se, zaznívati
- περιάγω -ειν* kolem voditi, otáčet, s sebou voziti, stále s sebou míti, zaváděti; *intr.* obcházeti
- περιαιρετός* 3. rozložitelný
- περιαιρῶ -εῖν* kolem odnímati (strhovati), oloupiti, odstraniti, přemoci; *med.* sejmouti si, stáhnouti si, rozvinouti se, vzít si, připravit o něco
- περιαλγῶ -εῖν* prudkou bolest (zármutek) pociťovati
- περίαλλα (neutr. pl. od περι-αλλος 2.)* nesmírně, nad jiné
- περιαμπέχω -ειν* } kolem
περιαμπίσχω -ειν } zahaliti
- περιάπτω -ειν* kolem zavěsiti (udělit, prokázati, způsobiti); kolem zapáliti
- περιαστράπτω -ειν* kolem blýskati, ozářiti
- περιανχένιος* 2. kolem krku
- περιβαίνω -ειν* obejít, obstoupiti, přistoupiti, kolem zníti, chrániti
- περιβάλλω -ειν* obkládati, přehoditi, na sebe vzít, překonati, vynikati, objímati; nahmouti, přidělit, zříditi k ochraně, obehnati, obklíčiti, zaskočiti, zatáčeti, uvrhnouti, obklopiti; *med.* přivlastniti si, získati si, zabrat, zmocniti se, dosáhnouti, obléci, zaplésti, kolem jeti (*πλου-τι*), podrobiti si
- περιβλεπτος* 2. vynikající, obdivuhodný
- περιβλέπω -ειν* rozhlížeti se kolem, všímati si, obdivovati se, všímati si
- περιβόητος* 2. všeobecně známý, rozhlášený, slavný, všeobecný nářek vyvolávající
- περιβόλαιον τό, περιβολή ἢ, περιβολος* ó obemknutí, obklíčení, okruh, obvod, oblouk, ohrada, opevnění; usilování, záměr; přehoz, pokrývka, závoj
- περιβρύχιος* 2. kolem dorážející (řítící se)
- περιγίγνομαι (i-γίνομαι) -εσθαι* míti převahu, vítěziti, překonávati, míti přednost, vyniknouti, zbýti, zůstat, přežiti, zachrániti se, vyplývati
- περιγλαγής* 2. plný mléka
- περιγνάμπτω -ειν* zahýbati, objížděti
- περιγραπτός* 2. opsaný, ohraničený
- περιγράφω -ειν* opsati, ohraničiti, omeziti

- περιδεής 2. velmi ulekaný, plný úzkosti
- περιδείδω -ειν velice se zaleknouti (báti se); περιδεΐδια (perf.) mám velký strach
- περίδειπνον τό pohřební hostina
- περιδέξιος 2. oběma rukama obratný
- περιδέω -εἶν obnázati, kolem onínouti, zahaliti
- περιδίδωμι -όναι v hojnosti dávat; med. o něco se vsaditi (závoditi)
- περιδῖνῶ -εἶν v kruhu otáčet; med. kroužiti
- περιδίω -ειν = περιδείδω
- περίδρομος 2. okrouhlý, obíhající kolem; ὁ π. okraj, chodba
- περιδρύπτω -ειν kolem odřít (poškrabati)
- περιδύω -ειν zcela svléknouti
- περιελίσσω -ειν otáčet, onínovati
- περιελῶ -εἶν onínovati
- περίειμι -ιέναι viz περιέρχομαι
- περίειμι -εἶναι býti kolem, míti převahu (přesilu), přemáhati, vítěziti, vynikati, zůstávati (na živu), udržeti se, zbývati, přebýti, přežiti
- περιείργω -ειν kolem uzavřít (obklíčiti, ohraditi)
- περιείρω -ειν řaditi, spojovati
- περιέλασις -εως ἡ objížďka, cesta k objížďení
- περιελαύνω -ειν kolem hnáti (tísniti); objížďeti, obklíčiti; kolem podávati
- περιελίσσω -ειν (i -ελίττω) onínouti, otočiti; onínouti se, otáčet se (med.)
- περιέλκω -ειν kolem (sem tam) vláčet, smýkati
- περιέπω -ειν něco obstarávat, zaměstnávat se, konati, (πο-otami) zahrnovati, zacházeti, nakládati
- περιεργάζομαι -εσθαι zbytečnosti konati, míchat se do cizích věcí, zločinně jednati
- περίεργος 2. zbytečně se namáhající, přehnaně pečlivý, maličerný, zvědavý, zbytečný, dotěrný; τὰ π. kouzla, ὁ π. kouzelník
- περιέργω = περιείργω
- περιέρχομαι -εσθαι obcházeti, objížďeti, obklíčiti, procházeti, přejíti, uběhnouti, postihnouti, podváděti; okliku (objížďku) konati, procestovati, obíhati, minouti
- περιέσχατα τὰ okraj, okruh
- περιέχω -ειν obejmouti, obklíčiti, předčiti, překonati, zmocniti se, obsahovati, zdržovati; intr. býti zdrženlivý; med. pevně se držeti (lpěti), chrániti, dychtiti, úpěnlivě prositi; τὰ περιέχοντα ὀνόματα slova opisující
- περιζώννυμι -ναι (i med.) opásati (se), ozbrojiti se, přehoditi si, obléci, přepásati se
- περιηγοῦμαι -εἶσθαι kolem voditi, převáděti

περιήγησις -εως ἢ vodění ko-
lem, vysvětlení, popis, nástin,
obrys, obvod

περιήκω -ειν kolem dojíti, do-
stati se, dosáhnouti

περιήλυσις -εως ἢ oběh, pře-
cházení, obklíčení

περιημεκτώ -εῖν velmi reptati
(mrzeti se), příliš se rmoutiti

περιήνεια viz περιφέρω

περιηχῶ -εῖν kolem řinčeti

περίθεσις -εως ἢ obkládání,
ovimování

περιθέω -εῖν obíhati, táhnouti
se, sem tam pobíhati

περίθυμος 2. velmi hněvivý

περιίδμεναι viz περίοιδα

περιίζομαι -εσθαι kolem seděti

περίοισιμι -άναι kolem stavěti,
někomu něco způsobiti, změní-
niti, přemístiti, přivésti do
něčeho; *intr. (med.)* kolem se
stavěti, obstupovati, obklíčiti,
sklíčiti, dojíti k něčemu, pře-
vrátiti se, přestoupiti, změniti
se, vyhnouti se; περιέστηκα
kolem stojím

περίσχω -ειν přečnívati

περικάθαρμα τό smetí, vyvrhel

περικάθημαι -σθαι } kolem

περικαθίζω -ειν } seděti
(usedati), obléhati

περικαίω -ειν kolem popáliti
(ožehnouti)

περικαλλής 2. překrásný

περικαλύπτω -ειν zahaliti (ně-
koho něčím τινά [ἐν] τινί)

περικάμπω -ειν zahrnouti

περικαταρρέω -εῖν kolem se
rozpadávati (splývati)

περικάτῃμαι viz περικάθημαι

περικᾶω viz περικαίω

περίκειμαι -σθαι kolem ležeti,
obkloponovati, něčím býti oblo-
žen, něco míti kolem (na so-
bě), zbývati

περικείρω -ειν kolem ostríhati

περικεφαλαία ἢ pokrývka hla-
vy, přílbice, ochrana

περικήδομαι -εσθαι velmi se
starati

περίκηλος 2. zcela suchý, vy-
prahlý

περικλειτός 2. = περικλυτός

περικλείω (-κλήω, -κλήϊω) -ειν
sevrítí, obklíčiti

περικλύζω -ειν omývati, obté-
kati

περικλυτός 3. daleko proslulý,
přeslavný

περικομίζω -ειν přepraviti, pře-
vézti kolem

περικοπή ἢ osekání, zohavení;
oblek, ozdoba

περικόπτω -ειν otlouci, osekati,
zrušiti, pleniti

περικρατής 2. mocný, mající
převahu

περικρύβω = περικρύπτω

περικρύπτω -ειν kolem dokola
zakrýti, zatajiti; *med.* doma
se zdržovati

περικτείνω -ειν kolem pobíjeti

περικτίτης -ου } kolem

περικτίων -ονος } obývající,
soused

περικυκλῶ -οῦν (ἢ -εῖν) kolem
otáčeti, obkličovati

περικύκλωσις -εως ἢ obklíčení

περιλαμβάνω -ειν kolem ucho-
piti, obejmouti, sevřítí, obklí-
čítí, shrnouti, obsáhnouti

περιλάμπω -ειν osvětlovati,
ozařovati

περιλείπω -ειν zanechati, zů-
staviti; *med. (pas.)* zbývati

περιλέπω -ειν oloupati kolem

περιλεσχήμεντος 2. daleko roz-
hlášený

περιλιμνάζω -ειν kolem jeze-
rem obklopiti

περίλοιπος 2. zbylý, pozůstalý

περίλυπος 2. přesmutný, příliš
zarmoucený

περιμαίω -ᾶν ohledávati, o-
hmatávati

περιμάρναμαι -σθαι kol někoho
(pro někoho) bojovati

περιμάχητος 2. bojem vymáha-
ný, dychtivě žádaný,

περιμάχομαι -εσθαι kolem bo-
jovati

περιμένω -ειν očekávati, zů-
stávati, přetrvati

περίμεστος 2. přeplněný

περίμετρος 2. nadmíru veliký,
nesmírný; τὸ π. (ἡ π.) objem,
obvod

περιμήκετος 2. } náramně vy-

περιμήκης 2. } soký (dlouhý)

περιμηχανῶμαι -ᾶσθαι lstivě
vymysleti, obmýšleti

περιναιέτης -ου ὁ okolní oby-
vatel, soused

περιναιετῶ -ᾶν kolem bydleti
(ležeti, býti obydlen)

περινέω -εῖν kolem hromaditi
(narovnatí, nakupiti)

περίνεως -ω ὁ ten, kdo neveslu-
je; pouhý cestující na lodi

περινηῶ -εῖν = περινέω

περίνοια ἡ přílišná chytrost

περινοστῶ -εῖν = περιέρχομαι

πέριξ *adv.* vůkol, kolikolem;
předl. s gen. a ak.: kol, k, na,
ve, u

περίξεστος 3. kolem uhlazený
(otesaný)

περιξυρῶ -εῖν kolem stříhati

περίοδος ἡ obcházení, oběh, ce-
stování (po něčem τινός), za-
cháзка, oklika, návrat, obvod,
objem, nákres, obraz, pořadí,
souvětí (perioda)

περίοιδα -ειδέναι přesně znáti,
lépe věděti, býti dobře znalý

περιοικίς -ίδος *fem.* k περί-
οικος; ἡ π. sousední vesnice
(osada)

περιοικοδομῶ -εῖν kolem ohra-
diti, obezdíti, zazdíti; περι-
οικοδομημένα θηρία zvěř
v oborách

περίοικος 2. kolem bydlící (le-
žící), sousední; ὁ π. původní
obyvatel, soused, perioik ve
Spartě

περιοικῶ -εῖν kolem (při ně-
čem) bydleti

περιοίσω (*fut.*) viz περιφέρω

περιοπτέος 3. k čemu nutno při-
hlížeti (*se záp.*), co má být
nepovšimnuto, co se musí
strpěti

περιοργής 2. velmi hněvivý
(popuzený)

περίορθρον τὸ ranní úsvit

περιορίζομαι -εσθαι } kol
 περιορισμῶ -εἶν } něčeho
 zakotviti

περιορύσσω -ειν (-ορύττω) ko-
 lem korati

περιορῶ -ᾶν vyčkávatí, přihlí-
 žeti, starati se; přehlížeti,
 nedbati; dopouštěti, nechati
 (i med.)

περιουσίᾳ ἢ přebytek, nadby-
 tek, zisk, přepych, převaha

περιούσιος 2. převeliký, ne-
 smírný, vybraný, zvláštní

περιοχή ἢ obsah, obvod, oddíl,
 okraj

περίπατος ὁ procházka, prochá-
 zení, sloupová chodba (síň)

περιπατῶ -εἶν kolem se pro-
 cházeti, žíti, prodlévati, cho-
 diti

περιπείρω -ειν provrtati, pro-
 bodávati

περιπέλομαι -εσθαι kolem se
 pohybovati, obklíčiti, v kruhu
 oběhnouti

περιπέμπω -ειν kolem poslati,
 rozeslati

περιπετάννῃμι -ναι rozprostříti
 kolem

περιπέτεια ἢ obrat (neočeká-
 vaný v dramatě)

περιπετής 2. kolem něčeho pad-
 lý (skleslý), upadlý, zahalený,
 na něco se vrhnuvší (= pro-
 bodávající), objímající, pře-
 vrácený

περιπέτομαι -εσθαι kolem ié-
 tati, obletovati

περιπευκής 2. přeostrý

περιπήγνῃμι -ύναι kolem upev-
 ňovati, med. přimrzávati

περιπίμπλημι -άναι zcela na-
 plniti, přeplniti

περιπίμπροημι -άναι kolem za-
 pálití (spáliti)

περιπίπτω -ειν vpadnouti, vra-
 ziti, namanouti se, upadnouti
 do něčeho, octnouti se, po-
 tkati se, býti uvržen

περιπλανῶμαι -ᾶσθαι sem tam
 přecházeti, obcházeti, toulati
 se

περιπλέκω -ειν ovinouti, za-
 plésti; obemknouti, obejmouti

περίπλεος 2. přeplněný, zcela
 naplněný, silně obydlený,
 přehojný

περιπλευμονίᾳ ἢ zánět plic

περιπλέω -εἶν kolem plouti,
 obeplouti

περίπλεως 2., περιπληθής 2. =
 περίπλεος

περιπλομένων viz περιπέλομαι

περίπλοος ὁ (i -πλους) obe-
 plutí

περιπλώω = περιπλέω

περιποίησις -εως ἢ zachránění,
 získání, majetek

περιποιῶ -εἶν zachrániti, udrže-
 ti, opatřiti, získati, uhsposda-
 řiti

περιπόλαρχος ὁ velitel pohra-
 niční stráže

περιπόλιον τό tvrz

περίπολος ὁ (ἡ) pohraniční
 strážník, průvodce

περιπολῶ -εἶν kolem se pohybovati, obcházeti, objížděti, procházeti

περιποτῶμαι -ᾶσθαι kolem poletovati (= περιπέτομαι)

περιπρό *adv.* kolem sebe, na všechny strany vpřed

περιπροχέω -εἶν zcela (skrz na-skrz) prolíti (proniknouti)

περιπτύσσω -ειν (*i* -πτύττω) ovinovati, obkličovati, objímati, zavínouti, zavřítí; *med.* vlnouti se, hrnouti se

περιπτυχῆς 2. ovinující, zahalující, probodený

περίπτωμα τό případ, náhoda

περιρραίνω -ειν kolem pokropiti (očistiti)

περιρραντήριον τό kropenka

περιρρέω -εἶν kolem téci, obtékatí, sklouznouti, spadnouti, se všech stran se hrnouti, býti v přebytku

περιρρήγνυμι -ναι kolem odtrhávati, roztrhati; *pas.* lámati se, děliti se

περιρρηδῆς 2. přes něco vrátající

περιρροή ἡ obtékání, oběh

περίρροος 2. } oblévaný, ob-

περίρρυτος 2. } klopený mořem

περισθενῶ -εἶν býti velmi silný

περισκελῆς 2. příliš ztvrdlý, neohebný, zarputilý

περισκέπτομαι -εσθαι rozhlížeti se, pozorovati, rozvažovati

περίσκεπτος 2. kolem chráněný

περισκοπῶ -εἶν = περισκέπτομαι

περισπάω -ᾶν strhovati kolem, odvrátiti, protáhnouti; *med.* zrakem sem tam mířiti, strhovati si, něčím se velmi zabývati

περισπείν *viz* περιέπω

περισπερχῆς 2. ukvapený, příliš náhlý

περισπερχῶ -εἶν (-σπέρχω) příliš popuditi; *pas.* býti příliš vzrušen (rozčilen)

περισσαίνω -ειν oháněti se, vrtěti

περισσειᾶ ἡ = περίσσευμα

περισσεύομαι -εσθαι kolem se třásti (vláti)

περίσσευμα τό přebytek, hojnost, zbytek

περισσεύω -ειν (*i* -τεύω) přebývati, v nadbytku býti, zbývati, býti zbytečný, míti nadbytek, převyšovati, vyznamenati se

περισσός 3. preveliký, přečnívající, přemnohý, neobyčejný, nápadný, vynikající, nesmírný, přehnaný, zbytečný, nepotřebný, zbylý, přebytný, lichý, nerovný, rozdílný, skvělý; τὸ π. převaha, přebytek; περισσότερος 3. větší, více; περισσοτέρως ve větší míře, obzvláště

περισσότης -ητος ἡ (*i* -τότης) nerovnost

περίσσωμα τό přebytek, trus

περισταδόν *adv.* kolem dokola

περισταυρῶ -οῦν koly (kolovou hradbou) ohraditi

- περιστείχω -ειν kolem kráčetí, obcházeti
- περιστέλλω -ειν kolem upravovatí, obstarávatí, ošetřovatí, opatrovatí, chrániti, zachovávatí; (mrtvého) odíti, pohřbíti; zahaliti, zakopatí
- περιστεναχίζομαι -εσθαι hla-
holem (zvukem) se rozléhati,
dupotem se naplňovatí
- περιστένω -ειν kolem svíratí,
zcela stísnití
- περιστερά ἡ holubice
- περιστεφανῶ -οῦν věnčiti, vrou-
bití, obkloponovatí, zdobiti
- περιστεφής 2. kolem zdobený,
ověnčený, obsypaný
- περιστέφω -ειν = περιστεφανῶ
- περιστήωσιν viz περιίστημι
- περιστίζω -ειν kolem posázeti
(nastrkati), kolem rozestaviti
(v řadě)
- περιστοιχίζω -ειν (i med.) kol-
kolem obklíčiti (rozprostříti)
- περιστρατοπεδεύω -ειν (i med.)
kolem se táborem rozložití,
uzavřítí
- περιστρέφω -ειν zatočiti, roz-
přáhnouti se; med. otáčetí se
- περιστροφῶμαι -ᾶσθαι obra-
cetí se kolem na někoho, ob-
cházeti
- περίστῦλος 2. sloupovím obklo-
pený; τὸ π. sloupová chodba
- περισῦλῶ -ᾶν zcela oloupiti
- περισφύριον τό vazivo kotní-
kové
- περισχεῖν, περισχεο viz περιέχω
- περισχίζω -ειν rozštípnouti;
pas. štěpiti se, dělití se, obté-
kati
- περισώζω -ειν při životě udrže-
ti, zachrániti
- περιτάμνω -ειν = περιτέμνω
- περιτείνω -ειν napínati kolem
něčeho
- περιτειχίζω -ειν zdí obehnatí,
opevnítí, obklíčiti, obléhati
- περιτείχισις -εως ἢ, περιτεί-
χισμα τό, περιτείχισμος ὁ
opevnění, obklopení zdí, uza-
vření
- περιτέλλομαι -εσθαι (v kruhu)
obíhati
- περιτέμνω -ειν kolem odřezati,
uřezávatí, obřezávatí, loupiti
- περιτέχνησις -εως ἢ zchytra-
lost, úskočnost
- περιτίθημι -έναι obkládatí,
vložití, posaditi, odevzdatí,
připraviti, obléci, propůjčiti,
opatřiti, vnuknouti; med. po-
saditi si, přiložiti si
- περιτίλλω -ειν oškubati
- περιτομή ἢ obřezání
- περιτορνεύω -ειν soustruhem
vyrobiti
- περιτρέπω -ειν obrátiti zpět,
převrátiti, zničiti, (vinu) na
někoho uvaliti; intr. obrátiti
se, překotiti se, znovu začí-
natí (obíhati)
- περιτρέφομαι -εσθαι kolem se
srážeti (se usazovatí)
- περιτρέχω -ειν kolem běžeti,
obíhati, kolem někoho se
shluknouti

περιτρέω -εἶν rozprchnouti se
na všechny strany

περίτρομα τό prohnaný člo-
věk, dryáčník

περιτρομοῦμαι -εἶσθαι kolem
se třásti

περιτροπή ἡ obrat, střídání

περιτροπῶ -εἶν obracet, obí-
hati

περιτρόχαλος 2. } oblý,
περίτροχος 2. } okrouhlý

περιττ- viz περισσ-

περιτυγχάνω -εἶν přihoditi se,
namanouti se, potkati, nara-
ziti, dostat se, hoditi se

περιυβρίζω -εἶν velmi haniti,
tupiti, zprudně jednati

περιφαίνομαι -εσθαι kolem se
jeviti, býti viditelný

περιφάνεια ἡ jasnost, (jistá)
znalost

περιφανής 2. } kolem vidi-
περίφαντος 2. } telný, zcela
zřetelný, zřejmý, proslulý

περιφερής 2. okrouhlý, kulatý

περιφέρω -εἶν kolem nositi,
roznášeti, podávati; otáčeti
se, obíhati, zatáčeti, rozhlási-
ti, vytrvati, vydržeti, na pa-
měť uvést zpět, dáti se strh-
nouti, vrátiti se

περιφεύγω -εἶν uniknouti

περιφλεύω -εἶν kolem spáliti,
ožehnouti

περίφοβος 2. příliš ustrašený,
zděšený

περιφορᾶ ἡ roznášení, otáčení,
oběh, obvod

περιφόρητος 2. přenosný

περιφραδής 2. velmi opatrný
(roznázný)

περιφράζομαι -εσθαι se všech
stran (pečlivě) uvážiti

περιφρονῶ -εἶν pohrdati

περιφρουρῶ -εἶν kolem střežiti
(uzavírat)

περίφρων 2. přemoudrý (=
περιφραδής)

περιφύομαι -εσθαι kolem růsti,
pevně ovinouti, obejmouti

περιχαρής 2. plný radosti, nad-
míru veselý

περιχέω -εἶν oblévati, obestříti,
obložit; med. kolem se roz-
lévati, valiti se; pas. obklíčiti,
obklopiti

περιχοῦσῶ -οὔν kolem pozlati-
ti, do zlata vsaditi

περιχώομαι -οὔσθαι příliš (ve-
lice) se rozhněvati

περίχωρος 2. kolem ležící; ἡ π.
okolní krajina, sousedstvo

περιχωρῶ -εἶν obcházet, na
někoho přejíti

περίψημα τό nečistota, odpa-
dek

περιψιλῶ -οὔν v pas. zcela býti
zbaven

περιωδυνία ἡ přílišná bolest

περιώδυνος 2. velmi bolestný

περιωθῶ -εἶν odstrčiti, zavrh-
nouti, vyloučiti

περιωπή ἡ rozhled, vyhlídka,
opatrnost

περιώσιος 2. přílišný

περκνός 3. strakatý, s černými
skvrnami

πέρνασχ', περνᾶσι, πέρνημι viz
πιπράσκω (prodávati)

- περόνη ἡ, περονίς -ίδος ἡ
sponka, přezka
- περονῶ -ᾶν probodnouti; med.
zapnouti si
- περπερεύομαι -εσθαι chvástati
se, naparovati se, podváděti
- πέρσαι viz πέρθω
- περσίζω -ειν persky mluvíti
- περσικός 3. perský
- πέρσις -εως ἡ záhuba
- περσιστί adv. po persku
- πέρυσσι(ν) adv. vloni
- περυσινός 3. loňský
- περφερέες οἱ poslové (k slav-
nosti = θεωροί)
- περῶ -ᾶν proniknouti, přejíti,
přeplouti, plouti pro něco,
přeskočiti, projíti, přijíti, vy-
jíti, dojíti, překročiti, dosáh-
nouti, vniknouti, proniknouti
- πεσέειν, πεσέεσθαι viz πίπτω
- πέσημα τό pád
- πεσσεῖᾱ ἡ hra v kostky
- πεσσευτικός 3. znalý (vhodný)
hry v kostky; ἡ π. umění
v kostky hráti
- πεσσεύω -ειν hráti v kostky
- πεσσός ὁ kamének, kostka; pl.
hra v kostky
- πέσσω -ειν (i. πέττω) vařiti,
péci, teplem k zrání přivéstí,
trávití, cítiti, zakoušeti
- πέταλον τό list, listí
- πετάννυμι -ναι rozprostřítí, ro-
zevřítí
- πετεεινός 3., πετεηνός 3., πε-
τεινός 3. létající, opeřený; οἱ
π. ptáci, drůbež; τὸ π. ptac-
tvo
- πέτομαι -εσθαι vznášeti se, po-
letovati, spadnouti, vypad-
nouti, letěti, páditi, kolísati,
uniknouti
- πέτρᾱ ἡ skála, úskalí, skalné
pohoří, jeskyně, kámen
- πετραῖος 3., πετρήεις 3. skalní,
kamenný, na skalách spočí-
vající, skály obývající
- πέτρη = πέτρᾱ
- πετρήεις 3. }
πετρήνης 2. } = πετραῖος
πέτριος 3. }
- πετροβολία ἡ házení kamením
- πετροβόλος 2. kameny metající
- πέτρος ὁ kámen, skála
- πετρώδης 2. z kamení vytvoře-
ný, kamenný, skalnatý
- πεττ- viz πεσσ-
- πέυθομαι = πυνθάνομαι
- πέυκᾱ = πέυκη
- πευκάεις = πευκήεις
- πευκάλιμος 3. bystrý, rozumný
- πευκεδανός 3. záhubný, drsný,
trpký
- πέυκη ἡ smrk, pochodeň, louč
- πευκήεις 3. }
πέυκινος 3. } smrkový, jedlový
- πέύσομαι viz πυνθάνομαι
- πέφονται, πεφάνθαι, πεφασμέ-
νος, πεφήσεται (Il. XVII.
155) viz φαίνω
- πέφονται (Il. V. 531, XV. 563),
πεφάσθαι, πέφαται, πεφήσο-
μαι viz φένω
- πεφασμένος viz φαίνω
- πεφήσετα viz φαίνω i φένω
- πεφιδέσθαι viz φείδομαι
- πέφνον viz φένω

πεφοβημένως *adv.* ulekaně, bázlivě

πέφραδον *viz* φράζω

πέφροϊκα *viz* φρίσσω

πεφύασιν, πεφυσυῖα *viz* φύω

πεφύγμενος, πεφυζότες *viz* φεύγω

πεφυλαγυένως (φυλάττω) *adv.* opatrně

πεφυρμένος *viz* φύρω; πεφυρμένος *adv.* bez rozdílu

πῆ, πῆ kam, kde, jak, pokud, proč

πή, πή někde, nějak, asi, snad

πήγανον τό routa

πηγεσίμαλλος 2. s hustým rou-
nem

πηγή ἡ pramen, zdroj, proud,
voda

πήγνυμι -ναι upevniti, vraziti,
sestaviti, zříditi, zhotoviti, u-
hým činiti; *intr.* (pas.)
ztvrdnouti, zmrznouti, pevně
tkvíti (vězeti)

πηνός 3. pevný, dobře živený,
silný

πηγυλῖς -ίδος ledový, mrazivý

πηδάλιον τό kormidlo

πήδημα τό skok, let

πηδόν τό veslo, lopatka veslová

πηδῶ -ᾶν páditi, skákatí, tlou-
ci, vyskočiti, vyletėti

πηκτίς -ίδος ἡ lydská harfa

πῆκτο *viz* πήγνυμι

πηκτός 3. pevný, pevně vraže-
ný (zhotovený, složený)

πῆλε, πῆλαι *viz* πάλλω

πήληξ -κος ἡ přílba

πηλίκος 3. jak veliký, jak starý

πήλινος 3. hliněný; οἱ π. hli-
něné sošky (figurky)

πήλοθεν = τηλόθεν

πηλός ὁ hlína, bahno, bláto

πήλυι (*aiol.*) = τηλοῦ, τηλόσε
πηλώδης 2. bahnitý, blátivý,
hlinitý

πῆμα τό útrapa, strast, zkáza,
pohroma, neštěstí, potupa

πημαίνω -ειν škoditi, ničiti,
pleniti, ubližovati, škody (ú-
trapy) působiti

πημονή ἡ útrapa, muka, po-
hroma

πηνίκα kdy, v kterou dobu
denní

πηνίον τό útek, niť útku; člu-
nek (tkalcovský)

πηός ὁ příbuzný

πήρᾱ ἡ (ἰ πήρη) mošna, pytel

πηρός 3. chromý, slepý, němý,
zmrzačený

πηρῶ -οῦν zmrzačiti, ochromiti

πήρωσις -εως ἡ zmrzačení

πηχυαῖος 3. } loketní; π. χρόνος

πήχυιος 3. } okamžik

πῆχυς -εως ὁ loket, rámě, ná-
ručí; loket (*míra v Attice* =
46 cm), oblouk luku, konec
lyry

πιάζω -ειν uchopiti (= πιέζω)

πιαίνω -ειν tučným činiti,
krmiti

πίαρ τό tuk (sádlo, lůž, smeta-
na), úrodnost

πίδαξ -κος ἡ pramen

πιδήεις 3. bohatý na prameny

πίε *viz* πίνω

πιέζω -ειν (*i* πιεζῶ -εῖν) tlačiti, svíratí, tísnití, soužítí, ucho-pítí (pevně), chytítí, do bídy přivéstí

πιεῖν *viz* πίνω

πίειρα ἡ (*femin. k* πίων) žírná, úrodná, bohatá

πιθανολογία ἡ uvádění důvo-dů, umění přemluvití

πιθανός 3. přesvědčující, schop-ný přemluvití, důkladný, dů-věru vzbuzující, příjemný, věrohodný, pravděpodobný, poslušný, věrný, pravý

πιθανῶ -οῦν činití hodnověr-ným, pravděpodobným

πιθεῖν, πιθέσθαι *viz* πείθω

πίθηκος ὁ opice

πιθηκοφαγῶ -εῖν opičí maso jístí

πίθος ὁ nádoba hliněná; nádo-ba *vůbec* (džbán, kád', vědro, sud)

πιθῶ -εῖν (*vedl. tvar* πείθω) poslechnoutí, uvěřití

πικραίνω -ειν trpkým činití, roztrpčítí

πικρία ἡ ostrost, hořkost, roz-hořčení, tvrdost

πικρόγαμος 2. trpkou svatbu slavící

πικρός 3. řezavý, bodavý, ostrý, trpký, hořký, odporný, bo-lestný, tvrdý, prudký, krutý, nepřátelský, nenáviděný, od-porný, přísný, roztrpčený, pronikavý

πικρότης -ητος ἡ = πικρία

πῖλιδιον τό klobouček, obal hla-vy

πίλναμαι -σθαι blížiti se, dotý-kati se (= πελάζω)

πῖλος ὁ plst', plstěný klobouk (pokrývka, brnění)

πῖμελή ἡ tuk, sádlo

πιμπλάνω -ειν } plniti,
πίμπλημι -άναι } naplňovatí,
sytití, tišití; *pas.* býti plný
(sytý), plniti se, sytití se

πίμπρημι -άναι pálití; *pas.* za-pálití se (*o ráně*)

πῖν (πεῖν) = πιεῖν (πίνω)

πινάκιον τό, πινακίδιον τό deš-tička, psací tabulka

πίναξ -κος ὁ prkno, talíř, mísa, psací tabulka, předvolání k soudu, seznam, mapa, mal-ba

πίννη ἡ mořská lastura (kýtov-ka)

πίνος ὁ špína

πινύσκω -ειν moudrým činití, moudře říditi

πινύσσω = πινύω

πινυτή ἡ rozumnost, chytrost, nadání

πινυτός 3. nadšený, nadaný, bystrý

πινύω -ειν vtipem obdařiti, rozumu dodati

πίνω -ειν pítí

πίομαι *viz* πίνω

πῖον, πióτατος, πióτερος *viz* πίων

πῖότης -ητος ἡ tučnost, mast-nota

πιπράσκω -ειν (*i* πιπρήσκω, πέρνημι) prodávati, zraditi

πίπτω -ειν padnouti, býti poražen, klesnouti, vpadnouti, vraziti, vrhnouti se, připadnouti, dopadnouti, chybiti, blouditi, podlehnouti, uplynouti, přihoditi se

πίρωμις (*egypt.*) dokonalý (*Herod. II. 143*)

πίσος τό luh, niva

πίσσα ἡ smůla, pryskyřice

πιστευτικός 3. důvěru (víru) vzbuzující, k víře nakloněný

πιστεύω -ειν věřiti, důvěřovati, míti (získati) důvěru, jistě očekávati, někomu něco svěřiti; *pas.* důvěře se těšiti

πιστικός 3. věrný, pravý, plný důvěry, věrohodný

πίστις -εως (-ιος) ἡ důvěra, víra, úvěr, přesvědčení, důvěřivost, ověření, jistota, záruka (důkaz) důvěry, dané slovo, slib, ujištění, spolek, smlouva, rukojmí, důkaz, věrnost, důvod

πιστός 3. věrný, spolehlivý, věrohodný, přesvědčivý, jistý, zaručený; τὸ π. = πίστις; důvěrný, důvěřující, důvěřivý

πιστότης -ητος ἡ věrnost

πιστῶ -οῦν věrným (spolehlivým) činiti, přesvědčovati; *pas.* pevně důvěřovati, zaručiti se, důvěru míti; *med.* zavázati se, získati si; důvěrou naplniti

πίστωσις -εως ἡ dokazování, uvádění důkazů (πίστεις)

πίσυνος 2. důvěrný, důvěřující, spoléhající

πίσυρες 2. (*aiol.*) čtyři

πίτνημι -άναι } rozprostírat;
πιτνῶ -ᾶν } *med.* vláti
(= πετάννυμι)

πίτνω -ειν padat, propadnouti se, vraziti, vnikati, vrhati se, dopadat (= πίπτω)

πίττα ἡ = πίσσα

πίτῦρα τά otruby

πίτυς -υος ἡ smrk, pinie

πιφάυσκω -ειν znamení dáti, vysvětliti, dokázati, oznámiti, vyjeviti (*i med.*)

πίων, πῖον (πίονος) tučný, žírný, úrodný, bohatý

πλᾶγᾶ ἡ (*dor.*) = πληγῇ

πλάγιος 3. příčný, šikmý, po boku (po straně); τὸ π. (*i pl.*) bok

πλαγκτός 3. zmatený, bloudící, bláznivý; bijící, srážející se

πλαγκτοσύνη ἡ bloudění

πλαγχθεῖς, πλάγχθη *viz* πλάζω

πλάζω -ειν bít, odrážeti, zmítati, zahnati; *pas.* blouditi; ve zmatek uvést, pomásti

πλᾶθειν, πλᾶθῆναι *viz* πελάζω

πλᾶθω -ειν blížiti se

πλαίσιον τό čtyřúhelník, čtverhran

πλακείς, πλακῆναι *viz* πλέκω

πλακοῦς -οῦντος ὁ koláč

πλάνη ἡ } bloudění,

πλάνημα τό } bludná pouť
(plavba); zmatenost, zhouba

πλάνης -ητος ὁ } kolem blou-
 πλανήτης -ου ὁ } dící, s místa
 na místo přecházející, tulák
 πλάνησις -εως ἡ zmítání, blou-
 dění
 πλάνος 2. bloudící, potulující
 se, podvodný; ὁ π. tulák,
 podvodník; = πλάνη
 πλανῶ -ᾶν (ἰ -εῖν) v blud uvá-
 děti, s cesty (od věci) sváděti,
 podváděti; pas. blouditi, za-
 blouditi, mýlití se, kolísati,
 cíle se minouti, v řeči se vy-
 táčeti, býti na rozpacích
 πλάξ -κός ἡ plocha, deska, pla-
 nina, niva
 πλάσμα τό tvoření, tvořivost,
 výtvar, obraz, napodobení,
 dílo sochařské; smyšlenka,
 představa, báje
 πλάσσω -ειν (ἰ πλάττω) tvořiti,
 tvar dáti, zhotoviti, vymysli-
 ti, vybájeti, přetvářeti, pře-
 kroutiti; med. vymysleti si,
 přetvařovati se; τὰ πεπλασ-
 μένα díla sochařská
 πλάστης -ου ὁ sochař, výtvar-
 ník
 πλαστική -ῆς ἡ umění výtvar-
 né
 πλαστός 3. výtvořený; vymyš-
 lený, pokrytecký, podvržený
 πλατάγη ἡ klapačka
 πλατάνιστος ἡ } platan
 πλάτανος ἡ }
 πλατεῖα ἡ silnice, ulice
 πλάτη ἡ veslo, loď
 πλάτος τό šířka, obvod, plocha,
 rovina
 πλάττω = πλάσσω

πλατύνω -ειν šířiti, rozšiřovati
 πλατύς 3. plochý, rovný, širý,
 široký; slaný
 πλατύτης -ητος šířka, tloušťka
 πλέγμα τό pletivo (koš, síť, hať,
 vrkoč vlasů)
 πλέες, πλέας = πλείονες, πλε-
 ίονας (πολύς)
 πλεθριαῖος 3. plethron dlouhý
 (veliký)
 πλέθρον τό plethron (délková
 míra = 100 stop = $\frac{1}{6}$ stadia
 = 30 m); jako míra plošná
 = iugerum (jitro = 0,252 ha)
 πλεῖν = πλέον (více)
 πλείος 3. plný (= πλέως)
 πλειστάκις velmi často, nejčas-
 těji
 πλεῖστος 3. (superl.) viz πολύς
 (nejčetnější, nejhojnější, nej-
 více)
 πλείω = πλέω
 πλείων 2. (komp.) viz πολύς
 (četnější, více)
 πλεκτός 3. pletený, kroucený
 πλέκω -ειν plésti, kroutiti,
 osnovati, strojiti; zápletku
 (zauzlení) v dramatu způso-
 biti
 πλεονάζω -ειν zvětšiti, rozmno-
 žiti, přeháněti; více míti, pře-
 vahu (přílišnou moc, nadby-
 tek) míti, růsti, býti zrupný
 (nadbytný)
 πλεονάκις častěji, několikrát
 πλεονέκτημα τό převaha, před-
 nost, výhoda, zisk, násilí, ná-
 silná vláda, ziskuchtivost,
 zištnost, panovačnost, domýš-
 livost

πλεονέκτης -ου, πλεονεκτικός
3. hrabivý, sobecký, domýšlivý, zisťný; výhodný

πλεονεκτῶ -εἶν míti více (vý-
hodu, přednost), zkracovati,
omezovati, více chtíti, míti
převahu, býti lakotný, pod-
váděti

πλεονεξία ἢ = πλεονέκτημα
πλεόνως *adv.* (πολύς, πλείων)
převelice, silně

πλέος 3. plný, hojný

πλεύμων = πνεύμων (plíce,
vnitřnosti = pulmo)

πλεῦν (= πλείον, πλέον) více
(*ion.*, *gen.* πλεῦνος); πλεύνως
= πλεόνως

πλευρά (πλευρή) ἢ žebro, bok,
strana

πλευροκοπῶ -εἶν do žeber bítí,
bok rozbítí (rozříznouti)

πλευρόν τό = πλευρά

πλέω -εἶν plouti, plovati, pro-
plouvati, (lodí) projeti

πλέων (*kompr.*) viz πολύς

πλέως 3. plný (= πλέος)

πληγή ἢ rána, úder, zranění,
bití, rvačka, zabití, trest, po-
hroma

πληγμα τό rána, úder

πληθος τό množství, velký po-
čet, dav, vojsko, lid, počet,
rozloha, velikost, délka; shro-
máždění (vláda) lidu

πληθύνω -εἶν naplňovati, mno-
žiti, zvětšovati, rozšiřovati;
intr. (pas.) přibíratí, množiti
se, růsti

πληθύς -ύος ἢ = πληθος

πληθύω -εἶν } býti plný,
πλήθω -εἶν } plniti se,
býti bohatý, růsti; *trans.*
plniti

πληθώρα ἢ (ἢ -ρη) naplnění,
plnost, nasycení; π. ἄγορῆς
doba, kdy náměstí je plné
lidí = dopoledne

πλήκτης -ου ὁ bijící, lající, rváč
πληκτίζομαι -εσθαι bítí se,
rváti se

πληκτρον τό bidlo, veslo, tepát-
ko (*u liry* = plectrum)

πλημμέλεια ἢ chyba, provině-
ní, omyl

πλημμελής 2. vadný, nesmysl-
ný, provinilý, zločinný; τὸ π.
křivda

πλημμελῶ -εἶν učiniti chybu,
hřešiti, urážeti

πλήμμυρα ἢ } vodní
πλημμυρίς -ίδος ἢ } příval,
příliv, záplava, proud

πλημμύρω -εἶν oplýnati

πλήμνη ἢ píst, máboj u kola

πλημυρίς -ίδος ἢ = πλημμυρίς
πλήν *adv.* mimo, vyjma, jen,
toliko, však, leč; *předl. s gen.*
mimo, kromě, až na

πληντο viz πίμπλημι, πελάζω

πλήξιππος 2. koně prohánějící

πλήρης 2. plný, naplněný, sytý,
bohatě opatřený, úplný, celý,
přesycený

πληροφορία ἢ hojnost, úplné
přesvědčení, naplnění

πληροφορῶ -εἶν zcela naplniti
(splniti), vykonati, jistě pře-
svědčiti, ověřiti

πληρῶ -οῦν plniti, naplňovati,
doplniti, nahraditi, opatřiti,
vyzbrojiti, ukojiti, nasytiti,
dokončiti

πλήρωμα τό } naplnění,
πλήρωσις -εως ἡ } vyplnění,
doplnění, vyzbrojení, mužstvo
lodní; nasycení, hojnost, ú-
plnost

πλησιάζω -ειν blížiti se, býti
v blízkosti, stýkati se, družiti
se

πλησίος 3. blízký, sousední;
ὁ π. soused, druh; πλησίον
(adv.) blízko

πλησιόχωρος 2. sousední

πλησίσιος 2. plachty nadou-
vající

πλησμονή ἡ naplnění, nasycení,
přesycení

πλήσσω -ειν (ἰ πλήττω) bítí,
rány dávatí, mrskati, udeřiti,
bodati, poraziti, postihnouti,
uchvátiti, vyhnati, odraziti,
zasáhnouti, zraniti, zastrášiti,
znepokojiti, dupati

πῆτο viz πίμπλημι, πελάζω

πλινθεύω -ειν cihly vyráběti,
z cihel stavěti

πλινθηδόν adv. jako cihly,
v podobě cihel

πλίνθινος 3. cihlový, z cihel po-
stavený

πλινθίων τό malá cihla, čtver-
hran (o vojsku)

πλίνθος ἡ cihla

πλίσσομαι -εσθαι vykračovati

πλοiάριον τό loďka, člun

πλόιμος 2. = πλώιμος

πλοῖον τό loďka, loď, koráb

πλόκαμος ὁ (πλέκω) pletenec
vlasů, kadeře, vínek

πλοκή ἡ pletivo, pleticha, za-
uzlení

πλόκιος 3. upletený

πλόκιον τό }
πλόκος ὁ } = πλόκαμος

πλόος ὁ } plavba, jízda lodí,

πλοῦς ὁ } cesta po moři,
doba plavby, vítr příznivý
plavbě

πλούσιος 3. bohatý, vznešený,
mocný, nádherný

πλουτίζω -ειν obohatiti

πλουτοκρατία ἡ vláda bohatých

πλοῦτος ὁ bohatství, hojnost,
blahobyt, štěstí, nádhera,
moc, přepych, vzrůst, boha-
tost

πλουτῶ -εῖν býti bohatý, zbo-
hatnouti (aor.)

πλοχμός ὁ = πλόκαμος

πλυνός ὁ nádrž ku praní prádla

πλυντήρια τά očišťování, očista

πλύνω -ειν práti, čistiti, mýti

πλώζω -ειν (ἰ πλώζω) provo-
zovati plavbu, plouti, ploužiti
se

πλώιμος 2. }
πλώσιμος 2. } splavný

πλωτός 3. plouvoucí, splavný

πλώω = πλέω

πνείω = πνέω

πνεῦμα τό vání, vánek, vítr, po-
větrí, bouře, dech (zvuk), du-
še, smýšlení, plápol, život;
duch (= anděl), Duch svatý

πνευματικός 3. vzduchový, du-
ševní, duchovní; od Ducha
svatého, božský

πνεύμων -ονος ὁ plíce
 πνέω -εἶν dýchatí, vátí, voněti,
 vydechnouti; perf. πέπνυμαι
 býti oživen, míti rozum, býti
 chytrý (rozvážný)
 πνίγηρός 3. dusný, horký; těs-
 ný, malý
 πνίγμα τό zadušení
 πνίγμός ὁ udušení, zničení
 πνίγος τό dusné vedro
 πνίγω -ειν zardousiti, zadusiti;
 pas. utonouti; smažiti
 πνικτός 3. zadušený, zardou-
 šený
 πνοή ἡ, πνοιή ἡ dýchání, dech,
 vání (= πνεῦμα)
 πόα ἡ tráva, zelina, pastva,
 trávník
 ποδαβρός 2. s útlýma nohama
 ποδαγός ὁ průvodce
 ποδανιπτήρ -ῆρος ὁ umyvadlo
 na nohy
 ποδάνιπτρον τό voda k mytí
 nohou
 ποδαπός 3. odkud pocházející,
 jaký
 ποδάρκης 2. se silnýma (hbitý-
 ma) nohama
 ποδεών -ῶνος ὁ cíp, konec,
 proužek
 ποδηγός ὁ = ποδαγός
 ποδηnekής 2. dlouhý (sahající)
 až na paty
 ποδήνεμος 2. rychlý jako vítr
 ποδήρης 2. = ποδηnekής
 ποδίζω -ειν na nohou poutati
 ποδώκεια ἡ rychlost nohou
 ποδώκης 2. rychlonohý
 ποθεινός 3. toužebně žádaný;
 vítaný, vytoužený

πόθεν odkud, proč, jak
 ποθεν odněkud
 ποθή ἡ nedostatek, nouze, tou-
 ha, stesk
 πόθι kde asi
 ποθί někde, někdy, nějak, snad
 πόθος ὁ touha, žádost, nedosta-
 tek
 ποθῶ -εἶν po něčem toužiti, ně-
 čeho si přát, postrádati
 ποῖ, ποί kam, někam
 ποῖα ἡ = πόα (tráva)
 ποιᾶεις 3. = ποιήεις
 ποίη ἡ = πόα
 ποιήεις 3. travnatý
 ποίημα τό výtvor, výrobek, dí-
 lo, nástroj, báseň, básnictví
 ποίησις -εως ἡ konání, tvoření,
 zhotovení, vyzbrojení, půso-
 bení, básnění, básnictví, bá-
 seň
 ποιητέος 3. to, co musí být vy-
 konáno; schopný provedení
 ποιητής -οῦ ὁ tvůrce, původce,
 básník, vynálezce
 ποιητικός 3. účinný, působivý,
 tvořící, tvořivý, básnický;
 ἡ π. básnictví
 ποιητός 3. vykonaný, zhotove-
 ný, (pevně) stavěný, úprav-
 ný, uměle vytvořený, přijatý;
 π. παῖς adoptovaný syn
 ποιηγαῶ -εἶν bylinami se ži-
 viti
 ποικιλία ἡ pestrost, rozmani-
 tost, ozdoba, pestré zdobení,
 (vyšívání, zhotovení pestrých
 látek a j.)

ποικίλλω -ειν pestře zdobiti (vyšívati, strojiti), umělecky tvořiti, úskok vymysleti (na-strojiti), záludně se ptáti

ποίκιλμα τό = ποικιλίᾱ

ποικιλόθρονος 2. sedící na pe-strém trůnu

ποικιλομήτης -ου rozmanité vě-ci vymýšlejší, důmyslný

ποικίλος 3. pestrý, pestře zdo-bený, skvostný, rozmanitý; zapletený, záludný, potměši-lý, zchytralý; neobyčejný, zvláštní

ποικιλοσάμβαλος 2. } s pestrými

ποικιλοσάνδαλος 2. } střevíčky

ποικιλόστολος 2. pestře (ozdob-ně) vypravený

ποικιλωδός 2. v hádankách př-jící (= záhady věštící)

ποιμαίνω -ειν býti pastýřem, hlídati stáda, pásťi; med. pásťi se; živiti, krotiti, obve-selovati

ποιμήν -ένος ó pastýř, hlídač, náčelník

ποίμνη ἡ stádo

ποιμνήιος 3. ve stádu, k stádu patřící

ποίμνιον τό stádo

ποινή ἡ náhrada, výkupné, po-kuta, pomsta, odplata, trest, vina, pokání

ποίητινος 2. trestající, odpláce-jící, mstící

ποιός 3. jaký, který, jakého rá-zu (druhu, stavu)

ποιότης -ητος ἡ jakost, povaha

ποιπνύω -ειν supěti, spěchat, kvapiti

ποιῶ -εἶν dělati, konati, tvořiti, zhotovovati, upraviti, připra-viti, opatřovati, vydělávati, provozovati, podnikati, zkou-šeti, zříditi, provésti, způso-biti, dovoliti, připustiti; činiti dobře, zle (εὖ, κακῶς s ak.); vyobraziti, vymýšleti, básni-ti, líčiti, skládati, chápati, vložit, vštípiti; intr. jednati, býti činný, zacházeti s někým (τινά); med. dáti (si) zhoto-viti, přivlastniti si (π. ἑαυ-τοῦ), zakládati si na něčem, vážiti si, oceňovati; π. εἰρή-νην uzavřiti mír, λόγους π. = λέγειν, πόλεμον π. = πο-λεμεῖν

ποιώδης 2. travnatý

πόκος ó ostříhaná vlna, rouno

πολέες, πολέας, πολέεσσι tvarý od πολύς 3.

πολέμαιγος -ιδος ἡ prudce vál-ku vedoucí

πολεμαρχεῖον τό sídlo polemarcha

πολεμαρχία ἡ úřad polemarcha

πολέμαρχος ó polemarch (ná-čelník vojenství)

πολεμαρχῶ -εἶν býti polemarchem

πολεμήιος 3. válečný

πολεμῆσιος -ειν žádati si války

πολεμίζω -ειν válčiti, bojovati, zápasiti, ve válce pokračo-vati

πολεμικός 3. } válečný, bojovný,
πολέμιος 3. } nepřátelský;

ή π. válečné umění; τὸ π-κόν
válečný pokřik, znamení
k boji; τὰ π. válečné věci
zbrojení, služba); ὁ πολέμιος
nepřítel

πολεμιστήριος 3. válečný
πολεμιστής -οῦ ὁ válečník, bo-
jovník, zápasník, hrdina

πολεμόνδε do války, do boje
πολεμοποιῶ -εῖν válku zdvih-
nouti

πόλεμος ὁ válka, boj, zápas,
souboj, spor

πολεμῶ -εῖν vésti válku, bojo-
vati, válčiti, válkou napad-
nouti, nevražiti

πολεμῶ -οῦν znepráťeliti

πολεύω -ειν sem tam choditi,
zdržovati se, prodlévati; obra-
ceti, přeorávati

πολέων *gen. pl.* πολύς

πόληας, -ες *a j. viz πόλις*

πολιάς -άδος ή ochránkyně
města

πολιάτης = πολιήτης

πολίζω -ειν zakládati, stavěti,
osídliti

πολιήτης -ου ὁ spoluobčan (=
πολίτης)

πόλινδε do města

πολιοκρόταφος 2. na skráních
šedivý, šedovlasý

πολυορκιά ή (-ίη) obléhání

πολιορκῶ -εῖν obležením sevřít-
ti, obléhati, obkličovati, sužo-
vati, tísniti

πολιός 3. (2.) šedivý, šedý, siný

πολιοῦχος 2. obec ochraňující

πόλις -ιος, -εως ή město, hlav-
ní město, hrad, městská čtvrť,
domov, občanství, obec, stát

πόλισμα τό osada, městečko,
hrad (= πόλις)

πολιτάρχης -ου ὁ vládce v obci
(městě)

πολίτειᾱ ή občanství, občanské
právo (život, činnost), správa,
zřízení, ústava, stát, demo-
kracie

πολίτευμα τό = πολιτεία

πολίτεύω -ειν občanem býti,
občansky žíti, míti ústavní
zřízení, obec (státní věci) ří-
diti; *med.* býti státníkem,
stát spravovati, účastniti se
státní správy; πολιτευόμενος
3. politický

πολίτηή ή = πολιτεία

πολίτης -ου ὁ občan, spoluob-
čan, krajan

πολιτικός 3. občanský, státní,
veřejný, politický, státnický;
ὁ π. státník; ή π. umění stát-
nické; τὰ π. státní záležito-
sti, politika; π. ὀνόματα běž-
ná slova

πολίτις -ιδος ή občanka

πολίχνη ή } městečko
πολίχνιον τό }

πολλάκις mnohdy, často

πολλαπλάσιος 3. } mnoho-
(i πλήσιος) } násobný

πολλαπλασίων 2. }

πολλαχῇ (i πολλαχῇ) na četných
místech, mnohokrát, často,
mnohým způsobem

πολλαχόθεν z četných míst,
z mnohých příčin

πολλαχόσε na mnohá místa
(strany)

πολλαχοῦ = πολλαχῇ

πολλαχῶς mnohým způsobem

πολλός 2. = πολύς

πολλοστός 3. malý, nepatrný

πόλος ὁ πόλ, klenba nebeská,
sluneční hodiny

πολύαινος 2. velmi chválený
(oslanovaný)

πολυαῖξ -ῖκος (i πολυαῖξ) bouř-
livý, namáhavý

πολυανδρῶ -εῖν býti silně
obydlen

πολυάνθεμος 2. plný květů

πολυανθής 2. bujně rostoucí

πολυανθρωπία ἡ hojnost oby-
vatelstva

πολυάνθρωπος 2. lidnatý

πολυάργυρος 2. bohatý stříbrem

πολυᾶρητος 2. vroucně žádaný

πολυαρκής 2. požehnaný, boha-
tě vybavený

πολυάρματος 2. na vozy bohatý

πολύαρι (dat.) bravem požeh-
nanému (Il. II. 106)

πολυαρχία ἡ mnohovládi

πολυβενθής 2. velmi hluboký,
přehluboký

πολύβουλος 2. plný rozvahy

πολυβούτης -οῦ bohatý skotem

πολυγηθής 2. plný radosti,
oblažující, útěchu přinášející

πολύγλωσσος 2. mnohohlasý

πολυγνώμων 2. mnoho znající,
rozumný

πολυγονία ἡ bohatá plodnost

πολυγόνος 2. plodný

πολυδαίδαλος 2. krásně zdobe-
ný, obratný umělec

πολυδάκρυος 2., πολυδάκρυς
-υος, πολυδάκρυτος 2. velmi
oplakávaný, slzavý, plný slz

πολυδάπανος 2. nákladný

πολυδειράς -άδος s mnohými
vrcholey

πολυδένδρεος 2. (i -δενδρος 2.)
plný stromoví

πολύδεσμος 2. pevně sroubený
(svázaný)

πολυδίψιος 2. velmi vyprahlý

πολύδροσος 2. plný rosy (vláhy)

πολύδωρος 2. bohatě obdarova-
ný, velmi zámožný

πολυειδής 2. mnohotvárný, roz-
manitý

πολύευκτος 2. veležádaný

πολυεύσπλαγχνος 2. velmi sou-
citný

πολύζηλος 2. velmi záviděný,
všele milovaný, přehorlivý

πολύζυγος 2. s mnoha vesly

πολυηγερός 2. četně shromáž-
děný

πολυήκοος 2. ten, jenž mnoho
slyšel (mnoho zná), sčertlý

πολυήρᾱτος 2. vroucně žádaný,
přelíbezný

πολυηχής 2. mnohozvučný,
hlučně se ozývající

πολυθαρής 2. veleodvážný

πολυθεᾶμων 2. ten, jenž mnoho
viděl

πολυθρύλητος 2. přetřásaný,
všeobecně známý

πολύθυτος 2. bohatý obětmi

πολυϊδρείη ἡ bohatá zkušenost

πολύϊδρις -ιος mnoho znající,
zchytralý

πολύιππος 2. bohatý koňmi

πολυκαγκής 2. palčivý
 πολυκαρπία ἢ bohatá žeň (úroda)
 πολύκαρπος 2. bohatý plodinami
 πολυκερδείη ἢ (-κέρδεια) prohnanost, zchytralost
 πολυκερδής 2. zchytralý
 πολύκερως 2. bohatý na (rohatý) skot
 πολύκεστος 2. skvostně vyšívaný
 πολυκηδής 2. strastiplný
 πολύκλαυστος 2. (i -κλαυτος) velmi oplakávaný, slzami smáčený
 πολυκλήϊς -ῖδος (i -κληίς -ῖδος) s mnohými vesly
 πολύκληρος 2. bohatý na statky
 πολύκλητος 2. odevšad svolaný
 πολύκλυστος 2. stále rozvlněný, plný bouřlivých vln
 πολύκμητος 2. těžce zpracovatelný, pevně (pracně) stavěný
 πολύκνημος 2. plný úžlabin (rokli)
 πολύκοινος 2. mnohým společný
 πολυκοιρανίη ἢ vláda mnohých
 πολυκτήμων 2. bohatý na statky, zámožný
 πολυκῦμων 2. bohatý vlnami
 πολυκώκυτος 2. plný nářku
 πολύκωπος 2. o mnoha veslech
 πολυλήϊος 2. bohatý na osení (nivami)
 πολύλλιστος 2. (λίσσομαι) vroucně žádaný
 πολυλογία ἢ mnohomluvnost, tlachavost
 πολυλόγος 2. tlachavý, řečný

πολυμαθής 2. veleučení
 πολυμελής 2. mnohých druhů (členů)
 πολυμερῶς adv. mnohonásobně (πολυμερής 2. mnohodílný)
 πολυμηκός -άδος mekavý
 πολύμηλος 2. bohatý na brav
 πολύμητις -ιος ὁ velemoudrý, důvtipný
 πολυμηχανίη ἢ chytrost, úskočnost
 πολυμήχανος 2. zchytralý, úskočný
 πολυμνήστη ἢ s mnoha nápadníky
 πυλόμενηστος 2. (i -μνάστος) dobře pamatující, často připomínaný, v paměti tkvící
 πολύμοχθος 2. velmi namáhavý, strastiplný
 πολύμῦθος 2. mnohomluvný
 πολύξενος 2. velmi pohostiný, četně navštěvovaný
 πολύξεστος 2. pečlivě hlazený
 πολύοινος 2. bohatý vínem
 πολυοψία ἢ hojně masa (ryb)
 πολυπαίπαλος 2. úskočný, prohnaný
 πολυπάμων 2. (i -πάμμων) zámožný, majetný
 πολυπειρία ἢ bohatá zkušenost
 πολυπενθής 2. žaluplný
 πολυπίδαξ -κος bohatý na prameny
 πολύπικρος 2. přetrpký
 πολύπλαγκτος 2. daleko bloudící, daleko ženoucí, klopotný
 πολυπλάνητος 2. (i -πλανος) daleko bloudící, nestálý

πολυπλοκία ἡ zapletenost, pro-
hnanost, potměšilost

πολύπλοκος 2. velice spletený,
zapletený, obtížný, lstivý, sví-
jející se

πολυποίκιλος 2. velmi pestrý

πολύπονος 2. velice namáhavý,
strastmi stíhaný

πολύπους -οδος s mnohýma no-
hama, velice rychlý; ὁ π. πο-
λυρ mořský

πολυπραῖμονω -εῖν velice býti
zaměstnán, různé věci pro-
vozovati, míchati se do cizích
věcí, býti zvědavý (dotěrný),
začínati hádky, novoty pod-
něcovati (chystati)

πολυπραῖμοσύνῃ ἡ mnoho-
strannost, zvědavost, dotěr-
nost, svárliivost, novotářství

πολυπραῖμων 2. velmi zaměst-
naný, zvědavý, svárliivý

πολυπρηγ- = πολυπραγ-

πολυπρόβατος 2. bohatý na stá-
da

πολυπρόσωπος 2. s mnoha oso-
bami

πολύπτυχος 2. plný roklí

πολύπυρος 2. bohatý na pšenici

πολύρραφος 2. (ἰ -ρραπτος)
silně šitý

πολύρρην -ηνος 2. } bohatý

πολύρρηνος 2. } na brav

πολύρρυτος 2. bohatě tekoucí

πολύς, πολλή, πολύ mnohý,
četný, hojný, častý, daleký,
širý, dlouhý, mocný, rozlehlý,
hluboký, prudký, hlasitý; οἱ
π. lid, množství; τὸ π. větši-
na; τὰ π. většinou; ἐκ π. ode-

dávna; ὥς ἐπὶ τὸ π. skoro
většinou, daleko; πολὺ velice,
často, silně, daleko, mnohem;
ἐπὶ πολλῶ za velkou cenu;
πολλοῦ (πλείστου) ἄξιος vel-
ké (největší) ceny; περὶ πολ-
λοῦ (πλείονος, πλείστου) ve-
lice, více, nejvíce; διὰ πολλοῦ
(πλείονος, πλείστου) po dlou-
hé (delší, velmi dlouhé) době;
οἱ πλείονες (πλεῦνες) lid,
shromáždění lidu, sněm; πλε-
όνως (πλεύνως) větší měrou;
πλέον φρονεῖν za lepší po-
kládati; τὸ πλέον prospěch,
adv. většinou; ἐς πλέον ke
zdaru; ἐπὶ πλέον více, dále,
lépe, obšírněji

πολυσαρκία ἡ masitost, tloušť-
ka

πολυσιτία ἡ hojnost obilí, hoj-
ná úroda

πολύσκαρθμος 2. mocně skáka-
jící, mrštný, obratný

πολυσπερής 2. daleko roztrou-
šený

πολύσπλαγχνος 2. velmi soucit-
ný

πολυστάφυλος 2. bohatý na
hrozny

πολυστεφής 2. bohatě ověnčený

πολύστονος 2. žaluplný, strasti-
plný, plný nářku

πολύσχιστος 2. velice rozštěpe-
ný

πολυτεκνία ἡ množství dětí

πολυτέλεια ἡ velké vydání,
nádherná, rozmařilost

πολυτελής 2. drahocenný, nád-
herný, nákladný, výtečný

πολυτίμητος 2. } vysoce
 πολύτιμος 2. } vážený,
 πολύτιτος 2. } vzácný
 πολύτλας ὁ (jen nom.) mnoho
 zakoušející, vytrvalý, nepod-
 dajný, opovázlivý
 πολυτλήμων 2. vytrvalý, ne-
 ohrožený
 πολύτλητος 2. trpce zkoušený
 πολυτρήρων 2. plný holubů
 πολύτρητος 2. dírkovatý
 πολυτροπία (-ίη) ἢ obratnost,
 chytrost
 πολύτροπος 2. obratný, zchyt-
 ralý, úskočný, rozmanitý
 πολυφάρμακος 2. bohatý léky,
 znalý bylin (léků)
 πολύφατος 2. mnoho opěvovaný
 πολύφημος 2. mnohohlasý,
 plný písni, hluchý, slavný
 πολύφθορος 2. plný zhouby,
 mnohým záhubný, zcela zpus-
 tošený
 πολυφιλία ἢ množství přátel
 πολύφιλος 2. bohatý na přátele
 πολύφλοισβος 2. silně hučící
 πολύφορβος 2. štědře dávající
 plody
 πολυφορία ἢ úrodnost
 πολυφορσύνη ἢ důmyslnost,
 chytrost
 πολύφρων 2. důmyslný, důvtip-
 ný
 πολύχαλκος 2. bohatý na měď,
 konového lesku
 πολύχειρ -ειρος ὁ (ἦ) s četný-
 ma rukama, přemocný
 πολυχειρία ἢ množství rukou
 πολύχους 2. přehojný, hojný
 výtěžek dávající

πολυχρόνιος 2. dlouhého trvá-
 ní, trvanlivý
 πολύχρῦσος 2. bohatý zlatem
 πολυψηφία ἢ většina hlasů
 πολυψηφίς -ίδος ἢ plný ka-
 ménků
 πολυώνυμος 2. o mnoha jmé-
 nech, pověstný
 πολυωπός 2. s četnými oky (sít)
 πόμα τό nápoj
 πομπαῖος 3. doprovázející, ve-
 zoucí
 πομπεία ἢ šaškoviny, šprýmy
 při veřejných slavnostech
 πομπεύς -έως ὁ průvodce
 πομπεύω -ειν doprovázeti, ve-
 řejný průvod konati, tupiti
 πομπή ἢ výprava, průvod, vy-
 slání, propuštění, poslání, ří-
 zení, slavnostní průvod (=
 pompa, triumphus)
 πόμπιμος 2. poslaný, doprová-
 zející
 πομπός ὁ (ἦ) posel, průvodce
 πονηρία ἢ špatnost
 πονηρός 3. namáhavý, obtížný,
 zlý, špatný, nemocný, škodli-
 vý, nebezpečný, zlomyslný,
 ničemný, podlý; ὁ π. zlosyn
 πόνος ὁ námaha, práce, lopota,
 boj, soužení, nářek, bída,
 nouze, plod (odměna) práce,
 nemoc, pohroma
 ποντίζω -ειν do moře potopiti
 πόντιος 3. mořský
 πόντοθεν z moře
 πόντονδε do moře
 ποντοπορεύω -ειν (ἢ -ποοῶ
 -εῖν) mořem plouti (projíz-
 dět)

ποντοπόρος 2. mořem projíždějící

πόντος ὁ moře

πονῶ -εἶν (*častěji med.*) pracovat, namáhati se, býti činný (zaměstnán), trpěti, bolest pociťovati, býti v tísní; *trans.* pracně zhotoviti, horlivě vykonávat, upravit, poříditi si, s mámahou vykonati

πόποι běda, hle

πόρδαλις = πάρδαλις

πορείᾶ ἡ cesta, dráha, chůze, pochod, tažení, běh života

πορεῖν (*inf. aor. defekt.; ind. ἔπορον, πόρον*) udělit, poskytnouti, připravit, prokázati, přivolati, opatřiti, dáti, propůjčiti; πέπρωται jest osudem stanoveno; ἡ πεπρωμένη (*τὸ πεπρωμένον*) osud

πορευτικός 3. volně se pohybující (s místa na místo)

πορεύω -ειν dopravit, přivést, poslati, odvést, převézt; *pas.* jíti, táhnouti, cestovati, jeti, pochodovati, protáhnouti, minouti, překročiti, odejíti, ubírat se, postupovati, cestu konati

πόρη, πόρη *viz* πορεῖν

πόρησις -εως ἡ vyhubení, vyhlazení

πορθμεῖον τό převoz, brod, prám, převozné

πορθμεύς -έως (-ῆος) ὁ převozník, lodník

πορθμεύω -ειν převážeti, přepravovati, dodati; *intr. (pas.)* dáti se převézt; π. ἵχνης ρο-
hybovati se, nakračovati

πορθμήιον, πόρθμιον τό = πορθμεῖον

πορθμός ὁ převoz, brod, průliv
πορθῶ -εἶν ničiti, pleniti, pustošiti

πορίζω -ειν vypravit na cestu, opatřiti, poskytnouti, dáti, zhotoviti

πόριμος 2. vynalézavý, důmyslný, obratný

πόρις -ιος (-εως) ἡ telátko

πορισμός ὁ opatření, získání, pramen výživy (výdělku)

ποριστής -οῦ ὁ opatrovatel, rádce, původce; finanční úředník athénský

ποριστικός 3. schopný něco opatřiti

πόρηξ -ου ὁ kroužek, kruhová objímka

πορνεῖᾶ ἡ smilnění; modlářství

πορνεύω -ειν smilstvo konati; modlářství přáti (se oddávati)

πόρνη ἡ nevěstka; kněžka

πόρνος ὁ smilník

πόρος ὁ brod, úžina mořská, most, cesta, dráha; splavná voda, moře, řeka; východisko, způsob, prostředek, důchod

πόρπαξ -κος ὁ držadlo, rukojeť

πόρπη ἡ přezka, sponka

πόρρω *adv.* kupředu, dále, daleko, dlouho, příště; *předl. s gen.* daleko od; π. εἶναι περί τινος málo rozuměti; τὰ π. vzdálenější okolí

πόρρωθεν zdaleka, odedávna
 πορρωτέρω dále, déle
 πορρωτέρωθεν = πόρρωθεν
 πορσαίνω -ειν } obstarávati,
 πορσύνω -ειν } poskytovati,
 připraviti, vypraviti
 πόρσω = πόρρω; πόρσιον
 (κομπ. dor.) dále
 πόρταξ -κος ἢ } telátko,
 πόρτις -ιος ἢ } jalovička
 πορφύρεα ἢ nach, červenec, na-
 chové roucho (pokrývka)
 πορφύρεος 3. nachový, tmavý,
 krvavý, třeptící se, zářící,
 kmitavý, pestrý
 πορφυρέυς -έως ὁ lovec červců,
 barvíř
 πορφυρόπωλις -ιδος ἢ prodá-
 vačka nachu
 πορφυροῦς 3. = πορφύρεος
 πορφύρω -ειν kypěti, dmouti
 se, prudce se vlniti, býti ne-
 klidný, bouřiti, zmítati se,
 tmavěti
 πόσακις kolikrát
 ποσαπλάσιος 3. kolikanásobný
 ποσάπους 2. o kolika stopách
 πόσε kam
 ποσειδεών (ἢ ποσιδεών) -ῶνος
 ὁ attický měsíc (prosinec-
 leden)
 πόσις -εως (-ιος) ἢ nápoj, pití
 πόσις -εως (-ιος) ὁ manžel
 πόσος 3. jak veliký (daleký,
 četný, dlouho), kolik
 ποσσημαρ (neskl.) kolik dní
 ποσσίκοτος 2. nohama dupa-
 ný, křepčící
 πόστος 3. kolikátý

ποταίνιος 2. nový, neobvyklý,
 neslýchaný
 ποτάμιος 3. říční
 ποταμόνδε do řeky
 ποταμός ὁ řeka, proud, řečiště,
 stoka; bůh říční
 ποταμοφόρητος 2. řekou urva-
 ný (stržený)
 ποταπός 3. = ποδαπός
 ποταρχῶ -εῖν předsedati pitce
 πότε kdy
 ποτέ někdy, kdysi, konečně
 jednou, mnohdy; π. - π. brzy
 - brzy; snad, asi, přece, tedy;
 οὐ (μή) π. nikdy (aby nikdy)
 πότερος 3. kdo (který) z obou;
 πότερον -ῆ zdali - či (utrum -
 an)
 ποτέρωθεν na které z obou stran
 ποτέρως jak (z obou způsobů)
 ποτέρωσε na kterou z obou
 stran
 ποτή ἢ let
 ποτήριον τό pohár
 ποτής -ῆτος ἢ nápoj
 ποτητός 3. opeřený, s křídly;
 τὸ π. pták
 ποτί = πρὸς
 ποτι- = προσ-
 ποτιδέγμενος 3. očekáváje (viz
 προσδέχομαι)
 ποτιδόρπιος 2. k večeři náležející
 ποτίζω -ειν napájeti, zavlažovat
 ποτικέκλιται (perf.) viz προσ-
 κλίνω
 πότιμος 2. pitný, lahodný
 ποτινίσομαι (ἢ -νίσσομαι)
 -εσθαι docházeti

ποτιπεπτηώς -υῖα -ός (*part. perf. od ποτιπτήσσω*) skloněný, sklánějící se

ποτιπτυσσ- viz προσπτυσσ-
ποτιτέρω -ειν rozveselovati
ποτιφωνήεις 3. schopný mluvit, řečí obdařený

ποτιψάω -ειν dotýkati se
πότμος ó osud, záhuba, smrt
πότνα, πότνια ἡ paní; vznešená, velebná, mocná

ποτόν τό nápoj, voda
ποτός ó pití, pitka; *adj.* pitný
ποτοῦμαι -εἶσθαι viz ποτῶμαι
ποτῶς (*dor. ποτὶ τῶς*) = πρὸς τούς

ποτῶμαι -ᾶσθαι vznášeti se, poletovati (= πέτομαι)

ποῦ kde, kam, jak
πού někde, někam, asi, snad, jistě

πουλύ = πολύ

πουλυβότειρα ἡ mnohým potravu (výživu) poskytující

πουλύπους = πολύπους

πουλύς = πολύς

πούς, ποδός ó noha, stopa, dráp, krok, chůze, běh, lano plachetní; ὡς ποδῶν εἶχον co jim nohy stačily

πραῖγμα τό jednání, konání, provádění, zaměstnání, vyjednávání, předmět (*pl. poměry, převraty*), úspěch, věc (důležitá), záležitost, čin, skutek, podnik; řízení, správa, vláda, panství, moc; pleticha, svár, práce těžká, svízeľ, trampota, obtíž, nesnáz, nehoda; úkol, dílo, skutečnost,

povaha věci; π. ἐστὶ jest prospěšno; οὐδὲν π. žádná starost; τί σὸν π. co se s tebou děje; ποῦ πράγματός εἰμι kam to se mnou došlo

πραγματεία ἡ činnost, úsilí, zaměstnání, příčinnost, horlivost, vypracování, pojednání, dějepisné dílo

πραγματεύομαι -εσθαι býti činný, zabýváti se něčím, namáhati se, provésti, vypracovati, pojednati

πραῖγος τό čin, událost (= πραγμα)

πραθεῖν viz πέρω

πραθῆναι viz πιπράσκω

πραιτώριον τό (= praetorium) úřadovna prokurátora, ležení tělesné stráže (praetoriánů)

πρακτέος 3. co musí býti vykonáno

πρακτικός 3. schopný, zdatný, činný, zběhlý, praktický

πρακτωρ -ορος ó (ἡ) vykonavatel, mstitel, obchodník, vymáhač, soudní sluha, biřič

πρανής 2. dopředu skloněný, střemhlav, šikmý, strmý; τὸ π. stráň

πραῖξιν -εως ἡ = πραγμα

πραόνως, *adv.* mírně, příznivě

πραῖος (πραῖος), πραεῖα, πραῖον (πραῖον) mírný, vlídný, laskavý, jemný, krotký, klidný, lhostejný

πραότης -ητος ἡ mírnost, laskavost, klidnost, trpělivost, ušlechtilost

πραπίς -ίδος ἡ (obyč. plur.)
bránice, srdce, duch, rozum,
mysl

πρασίη ἡ (ἰ -ία) záhon (zeleni-
ny), česnekové pole, řada

πράσιμος 2. prodejný

πράσις -εως ἡ prodej

πράσσω (πράττω, πρήσσω)
-ειν vykonati, prováděti, či-
niti, prosaditi, vymáhati, usi-
lovati, způsobiti, dosáhnouti,
opatrěti, obstarávati, zabývati
se něčím, zamýšleti, projed-
nati, hleděti si něčeho; intr.
jednati, býti činný, nacházeti
se, býti, dařiti se, zakusiti,
pochoditi; εὔ (κακῶς) π. do-
bře (zle) se mi vede

πράτος 3. prodaný, na prodej

πράτος 3. (dor.) = πρώτος

πράττω = πράσσω

πράυνσις -εως ἡ umírněnost,
uchlácholení hněvu (ὀργῆς)

πράυνω -ειν uklidňovati, mír-
niti

πράϋ- viz προ-

πράϋπάθεια ἡ jemnost, něžnost
πρέμνον τό pahýl, pařez, kmen
(stromu); πρέμνοθεν i s ko-
řenem, od základu

πρεπόντως adv. slušně, důstoj-
ně

πρέπω -ειν vynikati, vyzname-
nati se, objeviti se, slušeti se,
hoditi se; πρόπει (πρέπον
ἐστί) jest slušné (vhodné),
jest pravděpodobné

πρεπώδης 2. slušný, vhodný;
πρεπωδέστατά ἐστι nejvíce
sluší

πρέσβα ἡ (jen nom.) nejstarší,
vznešená, ctihodná

πρεσβεία ἡ prvorozenství; po-
selstvo, poslové

πρεσβεῖον τό přední místo,
přednost, čestný dar, pocta

πρέσβευσις -εως ἡ = πρεσβεία
πρεσβευτής -οῦ ὁ vyslanec

πρεσβεύω -ειν býti starší (prvo-
rozený), míti přednost (úctu),
býti lepší (nejlepší); býti vy-
slancem, vyslance posílati;
ctíti, vynášeti, chváliti (i
med.)

πρεσβήιον τό = πρεσβεῖον

πρεσβυγένεια ἡ prvorozená

πρεσβυγενής 2. prvorozený

πρέσβυς -εως (-εος) ὁ starý,
stařec, úctyhodný, mocný,
vznešený; οἱ πρέσβεις vy-
slanci; οἱ πρεσβύτεροι před-
kové (maiores), starší, před-
stavení, soudcové

πρεσβύτεριον τό rada starších
πρεσβύτερης -ου ὁ stařec

πρεσβῦτις -ιδος ἡ stařena

πρηγ- viz πραγ-

πρήθω -ειν zadouti, zapáliti,
spáliti, sršeti (= πίμπρομι)

πρηκτήρ -ῆρος ὁ vykonavatel,
jednatel, obchodník (=
πράκτωρ)

πρηγής 2. dolů schýlený, střem-
hlav (= προανής)

πρηγίς -ιος ἡ práce, konání, ří-
zení, prospěch, platnost (=
πρηγίς)

πρηγίς -ιος ἡ = πρηγίς

πρηγίς = πράσσω

πρηστήρ -ῆρος ὁ blesk

πρητήριον τό tržiště

πρην- viz προν-

πρηῦς = προῦς

πρίαμαι -σθαι koupiti, odkoupiti, vykoupiti (= podplatiti)

πρίζω -ειν viz πρίω

πρίν *adv.* dříve, předtím; ὁ π. dřívější; spíše, raději; *spoj.* dříve než, dokud (ne), až

πρίνος ὁ (ῆ) dub zimní (ilex), svída

πριστός 3. řezaný, rozřezaný

πρίω -ειν řezati, rozřezávati, zuby uchopiti, pevně uvázati

πρίων -ονος ὁ pila

πρό *adv.* vpřed, kupředu, ven; *předl. s gen.* před, proti, za, na místo, nad než

προάγγελσις -εως ἡ vyzvání

προαγορεύω -ειν napřed říci, věštiti, předem sděliti (oznámiti, vypravovati, naříditi); veřejně ohlásiti, provolati, rozkázati, předpovídati

προάγω -ειν dopředu vésti, předvésti, ponoukati, lákati, svést, povznést, napomáhati; *intr.* postupovati, předcházeti, předstoupiti, jíti napřed

προάγων -ωνος ὁ boj v přední řadě, předehra, příprava

προαγωνίζομαι -εσθαι napřed (dříve) zápasiti (v boj se pustiti)

προαδικῶ -εῖν dříve uraziti

προάδω -ειν předzpěnovati

προαιδοῦμαι -εῖσθαι býti povinen vděčností (za dřívější dobrodiní)

προαίρεσις -εως ἡ předsevzetí, úmysl, snaha, rozhodnutí, obor, směr (vědecký), zásada, způsob jednání, politika, škola, sekta, úloha

προαιρετικός 3. nakloněný výběru, úmyslný, rozhodující se, chtějící

προαιρῶ -εῖν vyjmouti, vybrati; *med.* voliti si, dáti přednost, raději chtíti, umíniti si, rozhodnouti se

προαισθάνομαι -εσθαι napřed pozorovati, dříve se dovědět, předvídati

προαιτιῶμαι -ᾷσθαι napřed obviniti

προακούω -ειν předtím slyšeti
προαλής 2. srázný

προαμαρτάνω -ειν napřed hřešiti

προαμύνομαι -εσθαι předem se brániti

προαναβαίνω -ειν napřed vystoupiti

προανάγομαι -εσθαι předem na moře se pustiti (s lodmi)

προαναιρῶ -εῖν napřed uchvátiti (promarniti), předem probrati

προαναισιμῶ -οῦν napřed (něčím) ztráviti; *med.* napřed uplynouti

προανακίνῶ -εῖν napřed v pohyb uvést, úvodem se dotknouti

προανάλισκω -ειν napřed vynaložiti (utratiti, vyčerpati, potříti)

προαναχώρησις -εως ἢ dřívější
ústup

προαπαντῶ -ᾶν napřed se po-
tkati (utkati)

προαπέρχομαι -εσθαι napřed
odejíti (odtáhnouti)

προαπηγοῦμαι -εἶσθαι napřed
vypravovatí

προαποθνήσκω -ειν napřed
(předčasně) zemřítí

προαποκάμνω -ειν dřívě umdlí-
ti (ustati)

προαπόλλυμι -ναι napřed zni-
čítí; *perf. i pas.*: napřed za-
hynouti (býti poražen)

προαποπέμπω -ειν napřed ode-
slati

προαποστέλλω -ειν napřed vy-
pravítí

προαποτρέπομαι -εσθαι napřed
se odvrátiti (ustati)

προαποφαίνομαι -εσθαι napřed
vyjevítí (oznámítí)

προαποχωρῶ -εἶν dřívě odejítí
προαρπάζω -ειν napřed ode-
jmouti

προάστειον (*i* -άστιον) τό
předměstí, statek, kraj před
městem

προαύλιον τό místo před do-
mem; předehra (u hry na
flétnu)

προαφικνοῦμαι -εἶσθαι dřívě
přijítí

προαφίσταμαι -σθαι napřed se
vzdáliti (ustati, odpadnouti)

προβαίνω -ειν kupředu (dále)
kráčetí, postupovati, před-
běhnouti, předstihnouti, před-

čítí, pokročítí (stárnouti), pro-
niknouti, míti úspěch, uply-
nouti

προβάλλω -ειν vpřed hoditi, do-
předu tlačítí, naházeti, zdvih-
nouti, hnátí kupředu, uvrh-
nouti, zavrhnouti, předložití,
navrhnouti, předstíratí, sra-
zítí, v sázku dáti; *intr.* vyrá-
žeti; *med.* položití před sebe,
vyniknouti, předstihnouti, na-
přáhnouti, nastrčítí, chrániti
se, vytknouti, před soud po-
hnati, na něco se odvolati

πρόβασις -εως ἢ chůze kupře-
du, movitý majetek (stáda)

προβατική ἡ (*sc.* πύλη) ovčí
brána

προβάτιον τό ovečka

πρόβατον τό dobytek, brav,
ovce

προβέβουλα (*perf. k praes.*
προβούλομαι) raději chtítí,
dávati přednost

προβιβάζω -ειν kupředu vésti,
uvéstí, návod dáti, kupředu
pobádatí, vytáhnouti

προβίβημι, προβιβῶ -ᾶν =
προβαίνω

προβλέπομαι -εσθαι o někoho
pečovati (dbátí)

πρόβλημα τό předhoří, zástita,
ochrana, ochranná zbroj, baš-
ta, záminka, záhada, překáž-
ka, sporná věc (problém)

προβλής -ῆτος vyčnívající; ἡ π.
úskaří, útes

πρόβλητος 2. předhozený

προβλώσκω -ειν kupředu jítí,
vyjítí (ven)

- προβοηθῶ -εἶν napřed spěchati
na pomoc
- προβόλαιος ὁ oštěp
- προβολή ἡ } nastavení zbraní,
πρόβολος ὁ } útok, předběžná
žaloba (= πρόβλημα); *adj.*
= προβλής
- προβοσκός ὁ čeledín
- προβούλευμα τό předběžné
usnesení státní rady
- προβουλεύω -ειν předem raditi
(uvážiti, ustanoviti); předem
se usnášeti (v radě), o někoho
pečovati, u sebe rozvažovati
- πρόβουλος ὁ poradce, člen po-
radního sboru
- προβοῶ -ᾶν do dálky volati
(křičeti)
- προβωθῶ -εἶν (*i* -βοηθῶ) pře-
dem spěchati na pomoc
- προγενής 2. přední rodem,
starý, pokročilého věku, pra-
starý
- προγίγνομαι (-γίνομαι) -εσθαι
napřed se naroditi (státi se),
napřed býti (*perf.*), na světlo
vyjít
- προγιγνώσκω (-γινώσκω) -ειν
dříve poznati (uvážiti, věděti)
- πρόγνωσις -εως ἡ dřívější
(předběžné) poznání (rozhod-
nutí), předurčení
- πρόγονος ὁ předek, původce,
praotec; *adj.* dříve narozený,
starší
- προγράφη ἡ předpis, písemný
rozkaz (oznámení), klatba,
ohlášení kandidáta (kandida-
tura)
- προγράφω -ειν napřed napsati
(zaznamenati, označiti), po-
zvání před soud napsati (= *písemně předvolati*), předstí-
rati, vylicíti; = *proscribere*
- προδαῖναι (*aor. def.*) napřed
seznati
- προδείδω -ειν předem se báti
- προδείκνυμι -ναι napřed uká-
zati (oznámiti, vyjeviti, doká-
zati), před sebou ukazovati
holí (σκήπτρω), na oko činiti
- προδειμαίνω -ειν napřed se
strachovati
- προδέκτωρ -ορος ὁ věstec bu-
doucnosti
- πρόδηλος 2. zcela zřejmý (zjev-
ný)
- προδηλῶ -οῦν předem vyjeviti
- προδιαβαίνω -ειν napřed pře-
kročiti
- προδιαβάλλω -ειν předem oso-
čovati (podezírat)
- προδιαγιγνώσκω -ειν předem
rozvážiti (rozhodnouti)
- προδιαφθείρω -ειν napřed za-
hubiti
- προδιδάσκω -ειν předem učiti,
zaučiti, vyučiti
- προδίδωμι -όναι vydati, pro-
zraditi, zrádně opustiti, zrád-
ně jednati, opovrhnouti, za-
nedbati; povolovati, nedostá-
vati se; předem zaplatiti;
zrádně utéci, státi se nevěr-
ným
- προδιεργάζομαι -εσθαι napřed
ukončiti, připraviti
- προδιηγοῦμαι -εἶσθαι napřed
vyložiti

πρόδικος ὁ poručník (krále spartského), soudce, obhájce
 προδιώκω -ειν dále stíhati, v stíhání proniknouti
 προδοκεῖ *jen perf.* προδέδοκται a *plusq.* προδέδοκτο (προῦδ-) bylo již předem rozhodnuto
 προδοκή ἡ (obyč. plur.) čekaná (ἐν π. na čekané)
 προδόμεν *viz* προδίδωμι
 πρόδομος ὁ předsíň
 προδοξάζω -ειν míti předpojaté mínění, předem si utvořiti názor
 προδοσίᾱ ἡ zrada
 προδότης -ου ὁ zrádce, uprchlík (*fem.* προδότις -ιδος)
 προδοτικός 3. zrádný
 πρόδοτος 2. zrazený, opuštěný
 προδραμεῖν *viz* προτρέχω
 προδρομή ἡ vyběhnoutí, předběhnoutí
 πρόδρομος 2. kupředu běžící, předběžný, předchůdce, přední, předvoj, napřed poslaný hlasatel, ubíhající, spěšně ven (pryč)
 προεδρίᾱ ἡ přední místo (sedadlo), předsednictví
 πρόεδρος ὁ předsedající
 προεέργω -ειν dopředu tlačiti, zadržovati, brániti
 προέηκα *viz* προίημι (vyslati napřed)
 προεθίζω -ειν předem navykati
 προεῖδον *viz* προορῶ (vpředu, před sebou spatřiti)
 προεικάζω -ειν předem vylíčiti
 πρόειμι -εῖναι dříve býti

πρόειμι -ιέναι kupředu jíti, postupovati, ubíhati, dále trvati
 προεῖπα, προεῖπον, προείρηκα *viz* προαγορεύω
 προεισάγω -ειν dříve dovézt
 προεκθέω -εῖν vpřed vyběhnouti
 προεκκομίζω -ειν napřed odvézt (odstraniti)
 προεκλέγω -ειν napřed vybrati
 προεκφόβησις -εως ἡ předběžné zastrašení
 προέλασις -εως ἡ jezdecký útok
 προελαύνω -ειν napřed hnáti; *intr.* kupředu zajeti, před někým jezdit
 προελπίζω -ειν předem doufati
 προεμβάλλω -ειν před něco vložit; *intr.* napřed vpadnouti (vrážeti)
 προέμεν *viz* προίημι
 προενάρχομαι -εσθαι napřed začíti
 προενεγκεῖν *viz* προφέρω
 προεννέπω -ειν předem ohlásiti, hlasitě říci (poručiti), π. χαίρειν pozdravením vítati
 προενοίκησις -εως ἡ dřívější osídlení (osada)
 προεξαγγέλλω -ειν dříve hlásiti (oznámiti)
 προεξαγκωνίζω -ειν napřed se rozehnati
 προεξάγω -ειν kupředu vyvésti (vynésti); *med.* kupředu vyraziti
 προεξᾱίσσω -ειν kupředu se vyřítiti

προεξανίστημι -άναι napřed zvednouti; *intr. (med.)* dříve povstati (postoupiti, vyraziti), předem se vzpřímiti (vzchopiti)

προεξάσσω = προεξαῖσσω

προεξέδρη ἡ (ἰ -έδρᾱ) νυνύ-
šené sedadlo (výstupek)

προεξέρχομαι -εσθαι } kupředu
προέξιμι -ιέναι } vyjíti,
napřed vytáhnouti

προεξορῶ -ᾶν napřed vyraziti

προεπαγγέλλω -ειν předem
oznámiti (přislíbiti)

προεπαινῶ -εῖν napřed schvá-
liti

προεπανασείω -ειν předem hro-
ziti (vyhrůžkou naznačiti)

προεπιβουλεύω -ειν dříve úkla-
dy strojiti

προεπίσταμαι -σθαι napřed
vědět

προεπιχειρῶ -εῖν napřed na-
padnouti

προεργάζομαι -εσθαι napřed
konati, dříve vydělati (získa-
ti), předem zjednati (vzdělá-
vati)

προερέσσω -ειν kupředu veslo-
vati, doveslovati

προερούω -ειν (dolů) stáhnouti

προέρχομαι -εσθαι ven vyjíti,
postoupiti, dospěti, dostoupiti,
veřejně vystoupiti, před-
stoupiti, uplynouti, pokračo-
vati, předejít, kupředu (na-
před) jíti, dále jíti, vyraziti,
odtáhnouti

προερῶ -εῖν napřed (úvodem)
říci (smluviti), veřejně pro-
hlásiti, rozkázati (= προαγο-
ρεύω)

προεσ- = προεισ-

πρόεσις -εως ἡ utrácení

προετικός 3. marnotratný

προετοιμάζω -ειν předem při-
praviti (přípravu učiniti)

προευαγγελίζομαι -εσθαι dříve
radostné poselství přinést

προέχω -ειν vpřed držeti, před-
stírat si, za záminku míti,
navrhnouti, napřed míti, vy-
čnívati, vynikati, předčít, náskok míti, chrániti, býti ve
výhodě; προέχει prospívá;
nabízeti, dovolávati se, pro-
nášeti, domlouvati

προηγμένων -όνος ὁ vůdce,
předtanečník

προηγητήρ -ῆρος, προηγητής
-οῦ ὁ = προηγμένων

προηγορῶ -εῖν jménem někoho
mluviti, obhajovati někoho

προηγουμαι -εῖσθαι vpředu
jíti, napřed postupovati, býti
vůdcem

προήκης 2. s ostrými okraji

προήκω -ειν kupředu vyjíti,
dospěti, předčít

προθέλυμος 2. od základu,
z kořene; těsně přiléhající

πρόθεσις -εως ἡ vystavení,
předloha, předsevzetí, roz-
hodnutí; v *mluvnici*: před-
ložka; ἄρτοι προθέσεως chle-
by předkladné (posvátné)

προθέσμιος 3. předem určený, pevně stanovený; ἢ π. promlčení, (promlčovací) lhůta, určený den (termín)

προθέω -εῖν napřed běžeti, předbíhati, z řady vyběhnouti; προθέουσι (Il. I. 291) jest od προτίθημι (dovoliti)

προθνήσκω -ειν dříve zemříti

προθρώσκω -ειν vpřed vyskočiti

προθυμία (-ίη) ἢ náchylnost, ochota, horlivost, dychtivost, snaha, píle, dobrá mysl, důvěra, přání, oddanost, přízeň
 πρόθυμος 2. nakloněný, příznivý, horlivý, radostný, pohotový, rád, rozhodný, bojechtivý, dychtivý, kvapný

προθυμοῦμαι -εἶσθαι horlivě žádati, dychtiti, snažiti se, usilovati, horlivě si počínati

πρόθυρον τό přední dveře, předsíň, průjezd, místo přede dveřmi

προθύω -ειν napřed obětovati, oběť řídit (i med.)

προϊάλλω -ειν vysílati

προϊάπτω -ειν vpřed vrhnouti, vyslati, předhoditi

προΐζομαι -εσθαι zaujmouti přední místo (předsednictví)

προΐημι -έναι odeslati, zaslati, propustiti, vydati, propůjčiti, udělit, dovoliti, utratiti; med. vzdáti se, pustiti se, vyjádřiti se, za oběť přinést, svěřiti, připustiti, prokázati, opustiti, zanedbati; vysílati, vypustiti (z ruky, z úst), pronášeti

προΐκτης -ου ὁ žebrák

προΐμος = πρώμος

προίξ -κός ἢ dar, věno; προΐκα (προϊκός) zdarma, bez náhrady

προΐπτεύω -ειν jeti koňmo napřed, předjeti

προΐστημι -άναι dopředu stavěti, představeným činiti; intr. (med.) stavěti si (před sebe), předstoupiti, proti někomu se stavěti (pustiti), chrániti, prositi, býti v čele, veleť, řídit, obstarávati, spravovati, vykonávati; předstírat, podniknouti, připraviti, zastupovati; perf. stát v čele

προίσχω = προέχω

πρόκα adv. ihned, náhle

προκάθημαι -σθαι před něčím seděti (ležeti), býti na stráži (excubare), chrániti, hájiti, míti předsednictví

προκαθίζω -ειν před někým usedati, zasedati

προκαθίημι -έναι napřed vyslati

προκαθίστημι -άναι vpředu stavěti; vpředu stát (perf.)

προκαθορῶ -ᾶν předem vypátrat

προκαίω -ειν napřed zapáliti

προκαλίζω -ειν = προκαλῶ (vyzývati)

προκαλινδοῦμαι -εἶσθαι k nohám se vrhnouti

προκάλυμμα τό pokrývka, ochrana zředu, plášť, záclona, zahalení, obal

προκαλύπτω -ειν vpředu zahaliti, zastříti; *med.* zakrýti si, před sebou držeti (na ochranu)

προκαλῶ -εῖν ven si vyvolati, vyzvati, pozvati, navrhnouti, nabídnouti se, doprošovati se, k soudu vyzvati, rozsudku se dožadovati (*i med.*)

προκάμνω -ειν předem (pro někoho) se namáhati, dříve trpěti

προκαταγγέλλω -ειν napřed zvěstovati (slíbiti)

προκαταγιγνώσκω -ειν míti předpojatý úsudek, předem obviniti (odsouditi)

προκαταθέω -εῖν dopředu vyběhnouti, napřed výpad učiniti

προκατακαίω -ειν (*i* -κάω) napřed vypáliti

προκαταλαμβάνω -ειν napřed zaujmouti (obsaditi), předem napadnouti, zadržeti, mocí donutiti, pro sebe napřed získati, zabrániti, zmařiti, napřed probrati; předejít

προκαταλέγω -ειν napřed vyložit (ropsati)

προκαταλύω -ειν napřed zrušiti

προκαταρτίζω -ειν předem (si) připraviti

προκατάρχομαι -εσθαι za někoho oběť začít, někomu začátek oběti přenechat

προκαταφεύγω -ειν předem (včas) uniknouti

προκαταχράομαι -ῆσθαι použíti napřed, předem spotřebovati

προκατέχω -ειν napřed zaujmouti (se zmocniti)

προκατηγορίᾱ ἢ předchozí obvinění

προκατηγορῶ -εῖν předem žalovati

προκάτῃμαι = προκαθῃμαι

πρόκειμαι -σθαι veřejně ležeti (pohozen býti), vybíhati, prostírat se, býti před očima (přítomen), připadnouti, býti veřejně ustanoven, k jednání býti předložen (navržen, určen), nastávat, býti veřejně vystaven

προκήδομαι -εσθαι pečlivě se starati

προκηραίνω -ειν býti starostliv

προκηρύσσω -ειν (*i* -ττω) veřejně provolati (ohlásiti), poručiti

προκινδυνεύω -ειν předem se do nebezpečí pustiti, býti předním bojovníkem, v prvních řadách bojovati, pro někoho se vystaviti nebezpečí, chrániti, hájiti

προκινῶ -εῖν kupředu hnouti (posunouti); *med.* postupovati

προκλαίω -ειν předem oplakávat, hlasitě naříkati

πρόκλησις -εως ἢ vyzvání, návrh, výzva, odvolání

προκλίνω -ειν přikloniti, schýlit se (= chrániti)

- πρόκλυτος 2. dříve slyšený, prastarý, proslavený
- προκολάζω -ειν napřed kárati
- προκομίζω -ειν napřed (dále) dopraviti
- προκοπή ἢ pokrok, vzrůst, zdar
- προκόπτω -ειν dopředu raziti (hnáti); *pas.* postupovati; *intr.* pokrok činiti, příznivě se vyvíjeti
- πρόκριμα τό předsudek
- προκρίνω -ειν před jinými zvoliti, přednost dáti; *pas.* míti přednost, předčiti; posouditi, za něco uznávati (pokládati)
- πρόκροσος 2. (3.) stupňovitě postavený
- προκυκλῶ -εῖν vykuliti (ven)
- προκτάομαι -ᾷσθαι napřed si dobýti; τὰ προκεκτημένα dřívější majetek
- προκυλίνδομαι -εσθαι (*i* -κυλινδοῦμαι -εἶσθαι) kupředu se valiti, svaliti se
- προκυρῶ -οῦν předem potvrditi
- προλαμβάνω -ειν předem obdržeti (odejmouti), dříve přijmouti, napřed se chopiti, zmocniti se, napřed zaujmouti (pochopiti), dáti přednost, předběhnouti v útěku (φυγῆς), získati náskok, úsudkem předbíhati, za něco pokládati; προλαβόντες předem
- προλέγω -ειν předem říci, veřejně oznámiti (poručiti), vyzvati, před jinými zvoliti (vybrati), předpovědět
- προλείπω -ειν (napřed) opustiti, opominouti; *intr.* předčasně mizeti, zanechatí něčeho
- προλεσχηνεύομαι -εσθαι napřed si smluviti, si pohovořiti
- προλεύσσω -ειν do dálky se dívati, předvídati
- πρόλογος ὁ proslov, prolog (*prvá část dramatu*)
- προλογίζω -ειν napřed zálohou obsaditi, předem nástrahu připraviti
- προλῦπῶ -εῖν napřed rmoutiti
- προμανθάνω -ειν napřed se učit, stále (dále) se učit
- προμαντείᾱ ἢ (*i* -τηίη) přednost při dotazování se na věštbu, právo předního dotazu
- προμαντεύω -ειν (*i med.*) napřed věštiti, předpovídati, předvídati
- πρόμαντις -εως ὁ (ἡ) kněz, kněžka; *adj.* napřed věstící
- προμαρτύρομαι -εσθαι předem dosvědčiti
- προμαχεών -ῶνος ὁ ochranná zed', bašta, cimbuří
- προμαχίζω, προμάχομαι *viz* προμαχῶ
- πρόμαχος 2. vpředu (v prvních řadách) bojující, přední bojovník
- προμαχῶ -εῖν předním bojovníkem býti, v předních řadách bojovati, pro něco bojovati
- προμειγ- *viz* προμιγ-

προμελετῶ -ᾶν napřed cvičiti
(provozovati, rozvážiti)

προμεριμνῶ -ᾶν napřed se starati

προμετωπίδιον τό náčelek, náčelní štítek, čelní kůže

προμήθεια ἥ (ἰ -θείη) prozřetelnost, opatrnost, starost, péče, úcta

προμηθής 2. opatrný, rozvážný, prozřetelný, starostlivý

προμηθιά ἥ (ἰ -θίη) = προμήθεια

προμηθοῦμαι -εἶσθαι opatrně jednati, starati se, míti ohled, přihlížeti, vážiti si, pečlivý býti

προμηνύω -ειν napřed oznámiti

προμίγνυμαι -σθαι napřed se spojit (obcovati) s někým

προμνηστῖνοι 3. v řadě za sebou, jeden za druhým

προμνήστρια ἥ } ná-
προμνηστρίς -ίδος ἥ } mluvčí,
starosvatka

προμνῶμαι -ᾶσθαι o někoho se ucházeti, předem tušiti (raditi)

πρόμολ', -μολεῖν, -μολον (aor.)
viz προβλώσκω

πρόμος ὁ nejpřednější, přední bojovník, náčelník, kníže

πρόναιος 2. (ἰ -νᾶος) před chrámem; ὁ π. předsíň chrámová před celou (ναός)

προναυμαχῶ -εἶν za někoho bojovati na moři

προνέμω -ειν dopředu (ruku) natáhnouti; med. vpřed se hnáti, kupředu (dále) pásti, dále se šířiti, pokroky činiti, přiděliti

προνεύω -ειν se dopředu kloniti

προνήιος = πρόναος

προνηστεύω -ειν napřed lačněti (postiti se)

προνηκῶ -ᾶν napřed poraziti

προνοητικός 3. prozíravý, starostlivý, moudrý

πρόνοια ἥ (ἰ -νοίη) předvídání, opatrnost, prozřetelnost, úmysl, péče, pečlivost, starostlivost

πρόνομή ἥ opatřování píce (a plenění)

πρόνοος 2. (ἰ -νους) rozvážný, prozíravý, opatrný

προνοῶ -εἶν předvídati, tušiti, napřed rozvážiti (vymyslit), o něco pečovati; na něco mysliti, míti se na pozoru

πρόξ -κός ἥ kolouch, srna

πρόξενος ὁ = πρόξενος

προξενία ἥ státní pohostinství, úřad (ochrana) proxena

πρόξενος ὁ (ἦ) hostitel, zástupce cizinců, státní host

προξενῶ -εἶν býti (státním) hostitelem, někoho se ujmouti, někomu něco opatřiti (zprostředkovati), doporučovati, přátelsky raditi

προξυγγίγνομαι -εσθαι napřed se setkat

προξυν- viz προσυν-
 προοδοποιῶ -εἶν napřed cestu
 raziti
 πρόοδος ἡ postup, pochod
 προοίδα -εἰδέναι předem vě-
 dět (znáti)
 προοιμιάζομαι -εσθαι předem
 uvést, jako předmluvu (ú-
 vod) pronést, úvodem říci
 προοίμιον τό začátek, úvod,
 chvalozpěv, předehra, před-
 stírání
 πρόοιντο, πρόοισθε viz προίη-
 μι
 προόμνυμι -ναι napřed přisa-
 hati
 προομολογῶ -εἶν napřed při-
 znati
 πρόοπτος 2. viditelný, zřejmý
 προορίζω -εἶν napřed určit
 προορμίζω -εἶν před něčím
 kotviti
 προορμῶ -ᾶν dále hnáti; *intr.*
 (*med.*) dopředu vyjeti (vyra-
 ziti), postupovati
 προορῶ -ᾶν před sebe hleděti,
 z dálky se dívati, předvídati,
 tušiti, věštiti, uvážiti, o něco
 (τί, τινός) se starati
 προοφείλω -εἶν od dřívějšíka
 býti dlužen; ještě býti neza-
 placen (povinen, neodplacen)
 προοψις -εως ἡ pohlednutí pře-
 dem
 πρόπαππος ὁ praděd
 προπαραβάλλομαι -εσθαι na-
 před (před sebe) nakupiti
 προπαρασκευάζω -εἶν předem
 připraviti

προπαρέχω -εἶν předem po-
 skytnouti; *med.* předem si
 něco opatřiti
 προπάροιθε(ν) *adv.* zpředu,
 vpřed, napřed, dříve; *předl.*
s gen. před, podle, v popředí
 před
 πρόπᾱς 3. úplně celý, veškerý
 προπάσχω -εἶν napřed trpěti
 (zakusiti)
 προπάτωρ -ορος ὁ praotec,
 předeek, praděd
 πρόπειρα ἡ předběžný pokus
 (zkouška)
 προπέμπω -εἶν předeslati, na-
 před poslati, hlásiti, podati,
 odeslati, propustiti, doprová-
 zeti, následovati
 προπέποιται viz προπίνω
 προπέρυσσι(ν) *adv.* předloni
 προπέτεια ἡ ukvapenost, drzost
 προπετής 2. vpřed nakloněný,
 rozpadlý, pohřížený (ve spá-
 nek), připravený, ukvapený,
 nerozvážný, drzý
 προπηλακίζω -εἶν do bláta
 stoupnouti, hanobiti, tupiti
 προπηλακισμός ὁ pohanění
 προπίνω -εἶν připíti, zavdati;
 lehkomyslně vydati
 προπίπτω -εἶν dopředu pad-
 nouti (se nahnouti), vpad-
 nouti, vraziti, dále pronik-
 nouti, před někým padnouti
 (= prositi)
 προπιστεύω -εἶν napřed důvě-
 řovati
 προπίτνω -εἶν = προπίπτω
 προπλέω -εἶν napřed plouti

πρόπλους 2. (-πλοος) napřed
= plující, napřed poslaný

προπλώω = προπλέω

προποδίζω -ειν dopředu kráčet

προποιῶ -εῖν napřed činiti,
připravovat, prokazovat

προπολεμῶ -εῖν pro někoho
válčiti (bojovat)

πρόπολος ὁ (ῆ) sluha chrámo-
vý, kněz

προπομπή ἡ doprovod

προπομπός ὁ (ῆ) průvodce

πρόπονός 2. velmi namáhavý

προπονῶ -εῖν napřed pracovat
(se namáhati), pro někoho
námahy snášeti; *med.* dále
strasti trpěti

προπορεύομαι -εσθαι napřed
vytáhnouti (jíti)

προπροηνής 2. kupředu naklo-
něný, na tvář obrácený

προπροκυλίνδομαι -εσθαι po-
řád vpřed se valiti, s náma-
hou se vléci, světem se pla-
hočiti

προπύλαιον τό } prostor
πρόπυλον τό } před branou
(chrám, palácem), vstupní
brána, předsíň

προπυνθάνομαι -εσθαι napřed
se dověděti

προρρέω -εῖν dále (kupředu)
téci

προρρηθῆναι (*inf. aor. pas.*) viz
προαγορεύω

πρόρρησις -εως ἡ předchozí
oznámení (vyhlášení), vydaný
rozkaz (pokyn)

πρόρρητος 2. napřed oznáme-
ný, veřejně nařízený

πρόρριζος 2. i s kořenem, od
základu

πρός *adv.* nadto, mimoto, k to-
mu ještě; *předl. s gen.:* proti,
ku, na, u, při, skrze, na stra-
ně něčí, ku prospěchu něko-
ho, od, ze (*též pouhý in-*
strum.), podle, po; *s dat.:* při,
blízko, u, k, po, kromě,
nad, mimo; *s ak.:* proti, k,
na, pro, vzhledem k, za, s

προσάββατον τό večer před so-
botou

προσαγγέλλω -ειν zprávu do-
nésti, udati

προσαγορεύω -ειν osloviti, po-
zdraviti, volati, nazývati, říci,
vysloviti

προσάγω -ειν naproti vésti,
přivést, předvésti, uvést,
přivézt, dopraviti, přihnati,
přinést, odvésti (= zapravi-
ti), přiložiti, způsobiti, připo-
jiti, uložit; *pas.* připojiti se,
přistoupiti; *intr.* postoupiti,
blížit se, přijíti; *med.* naklo-
niti si, přivést k sobě (na
svou stranu), donutiti, zajis-
titi si, vnucovati

προσαγωγή ἡ přivedení, pří-
stup, přinášení, slavnostní
průvod, audience

προσαγωγός 2. přitažlivý, lá-
kavý

προσάδω -ειν k tomu zpívat,
přizvukovati, shodovati se,
shodně s někým mluvit (jed-
nati)

- προσαιροῦμαι -εἶσθαι přibrati
si ještě
- προσᾱΐσσω -εἶν přiskočiti, přikvapiti
- προσαίτης -ου ὁ žebrák
- προσαιτῶ -εἶν nadto požadovati, více (větší mzdu) žádati, žebrati
- προσακούω -εἶν ještě k tomu slyšeti
- προσαλείφω -εἶν natíрати (mastí)
- προσάλλομαι -εσθαι přiskočiti
- προσάμβασις = προσανάβασις
- προσαμύνω -εἶν zabraňovati, (ku pomoci) přispívati
- προσαναβαίνω -εἶν dále (vzhůru) vystupovati
- προσανάβασις -εως ἡ přístup, schody
- προσαναγκάζω -εἶν k něčemu donutiti
- προσαναιροῦμαι -εἶσθαι dále převzíti (podstoupiti)
- προσαναισιμῶ -οῦν nadto vynaložiti (vyplýtvati)
- προσανάκλιμα τό opora
- προσανᾱλίσκω -εἶν } = προσαν
προσαναλῶ -οῦν } ναισιμῶ
- προσαναπληρῶ -οῦν doplniti, nadto vyplniti
- προσανατίθεμαι -σθαι ještě k tomu převzíti (si uložit), někomu se svěřiti, dále sděliti, s někým se poraditi
- προσάνειμι -ιέναι ještě k tomu vystupovati
- προσανειπεῖν (*inf. aor.*) mimoto veřejně oznámiti
- προσανερωτῶ -ᾶν ještě k tomu se vyptávati
- προσανέχω -εἶν blížiti se; π. θυμόν doufati v něco (τινί)
- προσάντης 2. příkrý, srázný, obtížný, odporný, tvrdý, nepřátelský
- προσαπαγγέλλω -εἶν mimo to oznámiti
- προσαπειλῶ -εἶν ještě k tomu hroziti
- προσαποβάλλω -εἶν k tomu ještě ztratiti
- προσαπογράφω -εἶν mimoto písemně udati (do seznamu připsati)
- προσαποδείκνυμι -ναι mimoto dokazovati
- προσαποκρίνομαι -εσθαι nadto odpovéděti
- προσαποκτείνω -εἶν nadto zabíti
- προσαπόλλυμι -ναι } rovněž
προσαπολύω -εἶν } zahubiti
(zničiti), dobíti, mimoto ztratiti; *intr. (med.)* spolu s jinými zahynouti
- προσαποστέλλω -εἶν dodatně poslati
- προσάπτω -εἶν přivázati, připojiti, přiděliti, propůjčiti, poskytnouti, uvaliti; *intr.* připojiti se; *med.* dotknouti se, uchopiti
- προσαρηρώς -υῖα -ός (*part. perf. od προσαραρίσκω*) připojený, přilehlý
- προσάρκτιος 2. severní

προσαρκῶ -εἶν přispěti, pomáhati

προσαρμόζω -ειν (*i* -αρμόττω) připevniti, přizpůsobiti, upravit; *intr.* hoditi se

προσαρτῶ -ᾶν přivěsiti na něco; *pas.* záviseti

προσάττω -ειν napřed vystrojiti, předem opatřiti

προσαυδῶ -ᾶν prohlašovati, mluvit, jmenovati, osloviti, pozdraviti

προσαύω -ειν připáliti, spáliti

προσαφικνοῦμαι -εἶσθαι mimo to ještě přijíti

προσαφίστημι -ᾶναι nadto odvracet

προσβαίνω -ειν vkročiti, přishlápnouti, vystoupiti, nastoupiti, přiraziti, postoupiti, dojíti (daleko), napadnouti

προσβάλλω -ειν naproti házet (metati); dorážeti, napadat, udeřiti, přidati, připojiti, vpadnouti, přiraziti, poháněti, zjednat, uložit, uvážiti, přistáti, připravit, někomu něco poskytnouti, vydati, zasáhnouti, dopadat

πρόσβασις -εως ἢ výstup, přístup

προσβατός 3. přístupný

προσβιάζομαι -εσθαι *pas.* býti vehnán do tísně; *med.* nutiti, násilí užiti

προσβιβάζω -ειν přivést k něčemu, návod dáti; přistoupiti

προσβλέπω -ειν pohlížeti, přihlížeti, viděti

προσβλώσκω -ειν přijíti

προσβοηθῶ -εἶν na pomoc přijíti

προσβολή ἢ útok, vpád, přistání, přístaviště, přicházení, objetí, přival, osud

προσβοῶμαι -ᾶσθαι k sobě přivolati

προσβωθ- viz προσβοηθ-

προσγελῶ -ᾶν na někoho se usmívati

προσγίγνομαι -εσθαι (*i* -γίνομαι) k tomu vzniknouti (přistoupiti), přibýti, připojiti se, přidati se, dostat se, postihnouti

προσγράφω -ειν připsati

προσδανείζω -ειν (*i med.*) k tomu (ještě) si vypůjčiti

προσδαπανῶ -ᾶν ještě k tomu vynaložiti

πρόσδεγμα τό přijetí

προσδεῖ (*neos.*) ještě k tomu schází (jest třeba)

προσδέχομαι = προσδέχομαι

προσδέομαι -εἶσθαι k tomu ještě potřebovati (nedostávat se, míti nedostatek), požadovati nadto (ještě více), dále prositi

προσδέρκομαι -εσθαι pohlížeti na něco (někoho), rozhlížeti se, spatřiti

προσδέχομαι -εσθαι přijmouti (pohostinsky), obdržeti, připustiti, schváliti, očekávati (s úzkostí), věřiti, tušiti

προσδέω viz προσδεῖ, προσδέομαι

προσδέω -εἶν přivázati
 προσδηλοῦμαι -εἶσθαι zároveň
 v záhubu uvést
 προσδιαροῦμαι -εἶσθαι dále
 zevrubně rozbírat (rozdělo-
 vati)
 προσδιαλέγομαι -εσθαι do roz-
 honoru se pouštět, v rozho-
 voru býti, při tom odpovídati
 προσδιανέμω -ειν k tomu ještě
 rozdělovati
 προσδιαφθείρω -ειν mimoto
 zahubiti
 προσδιδάσκω -ειν nadto poučo-
 vati
 προσδίδωμι -όναι přidati, po-
 skytnouti (příspěvek)
 προσδιορίζω -ειν k tomu ještě
 ustanoviti, nadto tvrditi
 προσδοκίᾱ ἢ očekávání, tušení,
 obava, naděje
 προσδόκιμος 2. očekávaný; π.
 ἔστι lze očekávati
 προσδοκῶ -ᾶν (ion. též -εἶν)
 očekávati, nadíti se
 προσδοκῶ -εἶν k tomu míniti
 (se zdáti)
 προσεγγίζω -ειν blížiti se
 προσεγγράφω -ειν ještě k to-
 mu nakresliti
 προσεδρεῖᾱ ἢ obléhání
 προσεδρεύω -ειν při něčem se-
 dět (setrvávati)
 πρόσεδρος 2. při tom sedící
 (jsoucí), obklopující
 προσεθίζω -ειν navykati, cvi-
 čiti
 πρόσσει (imperat.) = πρόσσιθι

προσεῖδον viz προσορῶ
 προσεικάζω -ειν podobným či-
 niti, přirovnávati
 προσείκελος 3. podobný
 προσεικέναι viz προσέοικα
 προσειλῶ -εἶν vtlačiti, zatlačiti
 πρόσσειμι -ιέναι naproti jíti, po-
 stupovati, přicházeti, přistu-
 povati, přibližovati se, nastá-
 vati, docházeti, navštěvovati
 πρόσσειμι -εἶναι býti zde (při
 tom), býti přítomen, s něčím
 spojen; πρόσσεστί μοι mám; π.
 τι ἀπό τινος pochází, přísluší;
 τὰ προσόντα jmění, vlastnost,
 chyba
 προσεῖπα (-εἶπον, -έειπον) viz
 προσαγορεύω
 προσείω -ειν napřed potřásati
 (něčím), naháněti strachu
 προσεκβάλλω -ειν daleko odho-
 diti, odehnati
 προσεκδαπανῶμαι -ᾶσθαι úplně
 se vydati, vyčerpati, mizeti
 προσεκτικός 3. pozorný
 προσελαύνω -ειν naproti hnáti
 (táhnouti), přijeti, přihnati se
 προσεμβαίνω -ειν nadto pošla-
 pati
 προσεμπικραίνω -ειν ještě více
 popuditi
 προσεμφερής 2. podobný
 προσεννέπω -ειν osloviti, po-
 zdraviti
 προσεξαίρουμαι -εἶσθαι k to-
 mu si ještě vybrati
 προσεξανδραποδίζομαι -εσθαι
 nadto si podrobiti
 προσεξαπατῶ -ᾶν při tom ob-
 louditi (omámiti)

- προσέοικα -κέναι podobati se, rovnati se, příslušet
- προσεξευρίσκω -ειν ještě k tomu vynalézti (vymysleti)
- προσεπικτάομαι -ᾶσθαι ještě k tomu získati
- προσεπιλαμβάνω -ειν zároveň míti účast (i med.)
- προσεπιπλήττω -ειν vzpírati se proti někomu, krotiti
- προσεπίσταμαι -σθαι nadto věděti (znáti)
- προσεργάζομαι -εσθαι k tomu zpracovávati (vydělávati si, usmrtiti)
- προσερείδω -ειν na něco narážeti, o něco se opírat
- προσέρεσθαι (inf. aor.) ještě k tomu se zeptati
- προσερεύομαι -εσθαι chrliti na něco, narážeti o něco
- προσέρπω -ειν připlížit se, přiblížit se
- προσέρχομαι -εσθαι přicházeti, postupovati, táhnouti pro něco (k něčemu, proti někomu πρὸς [ἐπὶ] τινα), dojíti, přistoupiti, vystoupiti, docházeti, dostati se, míti účast
- προσερῶ (fut.) viz προσαγορεύω
- προσερωτῶ -εἶν ještě dále se tázati
- προσεταιρίζομαι -εσθαι přidružiti si, spolčiti se
- προσεταιριστός 3. k účasti získaný, přidružený
- προσέτι adv. nadto, mimoto ještě
- προσευρίσκω -ειν ještě (k tomu) nalézti
- προσευχή ἡ modlitba, modlitebna
- προσέυχομαι -εσθαι k někomu se modliti, někoho prositi (vzývati), chválou zahrnovati
- προσεχῆς 2. sousední, hraničící
- προσέχω -ειν med. zadržeti, přidržeti, stýkati se, býti spojen (spřízněn); akt. tam řídit, přihnati, přiraziti, dohnati; přihlížeti (νοῦν π.), pozor míti, (mysl) obrátiti, oddávati se, starati se; nadto míti; ἑαυτῷ προσέχειν u sebe uvažovati
- προσεῶ -ᾶν dovoliti, připustiti; μὴ π. brániti, překážeti
- προσζημιῶ -οῦν nadto ještě potrestati
- προσηγορίᾱ ἡ oslovení, pojmenování, titul
- προσῆγορος 2. oslovující, s prosbami vzývající; oslovený, pozdravený
- προσηγορῶ -εἶν osloviti, pozdraviti
- προσῆκω -ειν přijíti, býti přítomen, dosahovati, prostírat se někam, dojíti, týkati se, příslušet, vztahovati se, slušeti se; προσῆκων vlastní, příbuzný, domácí, příslušný, zděděný, náležitý, slušný, vhodný; οἱ προσῆκοντες příbuzní; προσηκόντως příslušně, důstojně; neos. sluší se, přísluší, jest povinnost

προσήλιος 2. k slunci obrácený,
výslunný

προσήλυτος ὁ cizinec požidov-
štělý, proselyta

προσηλῶ -οῦν (ἥλος) přibíti
(hřebem)

πρόσημαι -σθαι při něčem se-
děti (ležeti)

προσημαίνω -ειν napřed ozná-
miti (ohlásiti, naříditi), před-
povídati

προσηνής 2. příchýlný, příjem-
ný, lahodný, dobrotivý, pro-
spěšný

προσθᾶκῶ -εῖν místo zaujmou-
ti, usednouti, seděti

πρόσθε, πρόσθεν, πρόσθ' *adv.*
vpředu, kupředu; ὁ π. přední;
τὸ π. (τὰ π.) přední část (mí-
sto), průčelí; dříve, předtím;
ὁ π. dřívější, předešlý; *předl.*
s gen.: před, pro, za

πρόσθεσις -εως ἢ přiložení,
přistavení, přidání; aposice

πρόσθετος 2. přidáný; π. κόμαι
vlásenka

προσθῆσω -εῖν přiběhnouti, při-
spěchati, běžeti vstříc

προσθήκη ἢ } přidavek,
πρόσθημα τό } dodatek,
odbočení, přispění, pomoc

προσθιγγάνω -ειν dotýkati se
πρόσθιος 3. přední

προσιζάνω -ειν } přisednouti,
προσίζω -ειν } přidružit se,
přiléhati, u někoho seděti

προσίημι -έναι připustiti,
vpustiti; *med.* dovoliti, při-
jmouti, dopustiti, schváliti,
odhodlati se, odvážit se,
uspokojiti, získati; spustiti,
skloniti

προσίκελος = προσείκελος

προσιπτεύω -ειν přijeti (na
koně), vedle (po boku) jeti

προσίστημι -άναι přistaviti;
med. (intr.) přistoupati, státi
po straně, na mysl přijíti

προσίσχω -ειν přidržeti, při-
hnati, přistáti (= προσέχω)

προσκαθέζομαι -εσθαι při tom
se usaditi, rozložit se u ně-
čeho, u něčeho seděti (= *προσκαθίζω*)

προσκάθημαι -σθαι býti někde
usazen (seděti), obléhati, do-
léhati

προσκαθίζω -ειν při tom seděti,
vedle usednouti, obléhati;
trvale se něčím zaměstnáva-
ti, svírat, doléhati

προσκαθορῶ -ᾶν k tomu ještě
pozorovati (poznávati)

πρόσκαιρος 2. pomíjející, do-
časný, proměnlivý

προσκαλῶ -εῖν přivolati, zavo-
lati, na pomoc volati, před
soud volati, žalovati

προσκαρτέρησις -εως ἢ vy-
trvalost

προσκαρτερῶ -εῖν ještě dále
vytrvati (setrvávat), býti
věrný (připravený, pohotový)

- προσκαταλείπω -ειν při tom opustiti, ztratiti, zanechat
 προσκαταλλάττομαι -εσθαι k smíru si nakloniti
 προσκατασκευάζω -ειν mimoto zjednati (si)
 προσκατηγορῶ -εἶν ještě nadto obviniti (vytknouti)
 προσκάτῃμαι = προσκάθῃμαι
 πρόσκειμαι -σθαι přiléhati, býti přiložen (připojen, určen), souhlasiti, připadnouti, býti při něčem (někomu), dorážeti, doléhati, náležeti, stýkati se, přidati, býti nakloněn (oddán), bedlivě přihlížeti, zabývati se, dostati se, býti přiřčen; *neos.* přísluší
 προσκέπτομαι -εσθαι napřed prohlédati, dobře rozvážiti (uvážiti)
 προσκεφάλαιον τό polštář (poduška) pod hlavu
 προσκηδής 2. srdečný, příbuzný, upřímný
 προσκηρῡκεύομαι -εσθαι hlasatele někam poslati
 προσκληροῦμαι -οὔσθαι božským řízením připadnouti
 πρόσκλησις -εως ἢ předvolání před soud
 προσκλίνω -ειν opíratí, nakláněti; *pas.* k někomu se připojiti
 πρόσκλισις -εως ἢ náklonnost, příchýlnost
 προσκλύζω -ειν vlnami omývati
 προσκνῶμαι -ῆσθαι tříti se o někoho (něco)
 προσκολλῶ -ᾶν přiklíziti; *pas.* pevně býti přilepen (lpěti), věrně býti oddán
 προσκομίζω -ειν přivéstí, dopraviti, dovéztí
 πρόσκομμα τό pohoršení, poklesek, překážka, pokušení
 προσκοπή ἢ prohlídka, výzvědy; = πρόσκομμα
 προσκόπτω -ειν naraziti, pochybiti, hřešiti, pohoršení buditi
 προσκοπῶ -εἶν kupředu pohlížeti, spíše než druhý vyzvěděti, napřed rozvážiti, opatření učiniti, opatrovati
 προσκρούω -ειν naraziti, pohoršení vzbuditi, uraziti; pohoršiti se, dotíratí, míti neho
 προσκτάομαι -ᾶσθαι k tomu ještě dobýti (získati), na svou stranu přivéstí
 προσκυλίω -ειν přivaliti
 προσκύνησις -εως ἢ klanění, pokorná pocta, zbožňování
 προσκυνητής -οῦ ὁ klanící se, modlící se, velebitel
 προσκυνῶ -εἶν uctívati padáním na kolena, na kolenou se klaněti, kořiti se, na kolenou vzývati
 προσκύπτω -ειν hlavu nakláněti
 προσκυρῶ -εἶν někam dosáhnouti, něčeho se dožítí
 πρόσκωπος 2. při vesle jsoucí, veslař

- προσλαλῶ -εἶν někoho osloviti,
s někým tlachati
- προσλαμβάνω -εἶν uchoriti,
stranou vzíti, přibrati, mi-
moto dobýti, při tom užívatí
(dostati, obdržeti, nabýti), na
sebe uvaliti, bráti si jídla
(τροφῆς)
- προσλεύσσω -εἶν pohlížeti, spa-
třiti
- προσλέχομαι -εσθαι přilehnou-
ti, přisednouti
- πρόσληψις -εως (-λημψις) ἡ
přibrání, přijetí
- προσλίπαρῶ -εἶν setrvati, zů-
stati někde (u někoho)
- προσλογίζομαι -εσθαι připočí-
tati
- προσμάσσω -εἶν přilepiti; pas.
pevně přilnouti
- προσμάχομαι -εσθαι dorážeti,
dále bojovati
- προσμείγνυμι -ύναι přimísiti,
spojiti; *intr.* spojití se, blížiti
se, napadnouti, sraziti se
- πρόσμειξις -εως ἡ srážka, útok
- προσμένω -εἶν při tom (někde)
zůstati, čekati ještě (na ně-
co), vyčkávati, věrným zů-
stati
- προσμεταπέμπομαι -εσθαι k to-
mu si ještě obeslati (povolati)
- προσμίγ- viz προσμείγ-
προσμίσγω = προσμείγνυμι
- προσμισθοῦμαι -οὔσθαι mimo-
to si ještě najmouti
- προσμολεῖν (*inf. aor.*) viz προσ-
βλώσκω
- προσναυπηγῶ -εἶν ještě více
lodí stavěti
- προσνέμω -εἶν (*i med.*) přidě-
liti, věnovati, prokázati
- προσνέω -εἶν připlouti
- προσνίσσομαι -εσθαι přicháze-
ti, blížiti se
- προσνωμῶ -ᾶν k něčemu mířiti
- πρόσοδος ἡ cesta tam, příchod,
přístup, pronikání, útok, vy-
stoupení (řečníka), průvod
(slavnostní), stezka; důchod,
výnos, zisk, pramen zisku
- πρόσοιδα -ειδέναι k tomu ještě
věděti
- προσοικοδομῶ -εἶν přistavěti
- πρόσοικος 2. bydlící blízko, ὁ π.
soused
- προσοικῶ -εἶν blízko (vedle)
bydliti, býti sousedem
- προσοκέλλω -εἶν najeti, přista-
ti (appellere)
- προσολοφύρομαι -εσθαι něko-
mu žal projevovati
- προσομιλῶ -εἶν s někým za-
cházeti (se baviti), něčím se
zabývati
- προσόμνυμι -ύναι mimoto při-
sahati
- προσομολογῶ -εἶν přiznati, při-
svědčiti, vše slíbiti, se všemi
podmínkami souhlasiti
- προσόμουρος 2. hraničící (==
πρόσορος)
- προσονομάζω -εἶν pojmenovati
- προσορέγομαι -εσθαι prosbami
na někoho doléhati
- προσορίζω -εἶν při tom vyme-
ziti (vyměřiti pojem), přidě-
liti, zajistiti

προσοομίζω -ειν tam zakotviti;
přistati

προσόορμεις -εως ἢ přistání

πρόσορος 2. pohraniční, sou-
sední

προσοοῶ -ᾶν pohlížeti, spatřiti

προσοοδίζω -ειν k zemi mrštiti

πρόσοουρος 2. = πρόσορος

προσοοφείλω -ειν } mimoto

προσοοφλισκάνω -ειν } býti

dlužen (provinen), zasloužiti
si, utržiti si; προσοοφειλόμε-
νος 3. dlužný

προσοοχθίζω -ειν nad něčím se
rozhněvati

προσόοψιος 2. viditelný

πρόσοοψις -εως ἢ pohled, vý-
hled, tvář, vzezření

προσοοπαίζω -ειν pohrávati si
s někým, žertovati, vysmívati
se

προσοοπαίω -ειν dorážeti (=
προσοοπίπτω)

προσοοπαλαίω -ειν zároveň zápa-
siti

προσοοπαραγράφω -ειν k tomu
připsati

προσοοπαρακαλῶ -εῖν ještě při-
volati (vyzývati)

προσοοπαρασκευάζω -ειν mimoto
připraviti (vyzbrojiti)

προσοοπαρέχω -ειν nadto poskyt-
nouti

προσοοπασσαλεύω -ειν přibíti, na
hřeb zavěsiti

προσοοπάσχω -ειν při tom zakou-
šeti

πρόσοοπεινος 2. velmi hladový

προσοοπελάζω -ειν přiblížiti;
intr. (pas.) blížiti se

προσοοπέμπω -ειν poslati, dopra-
viti

προσοοπεριβάλλω -ειν mimoto
kolem zříditi, obehnati, dále
se odívati, stále něco zabírat
(i med.)

προσοοπεριγίγνομαι -εσθαι jako
zisk docházeti, ještě nadto
zbývati

προσοοπερονῶ -ᾶν připnouti, při-
pevniti

προσοοπέτομαι -εσθαι přiletěti,
přivaliti se

προσοοπεύθομαι = προσπυνθά-
νομαι

προσοοπήγνῶμι -ύναι připevniti,
přibíti

προσοοπίλναμαι -σθαι přibližo-
vati se

προσοοπίπτω -ειν připadnouti,
padati před něčím (na kole-
na), přikvapiti, přepadnouti,
napadnouti, připojiti se, na-
raziti, upadnouti do něčeho,
nadejíti, postihnouti, nahodi-
ti se, potkati

προσοοπίτνω -ειν na kolena pa-
dati, napadnouti, dopadat

προσοοπλάζω -ειν narážeti, dorá-
žeti, blížiti se

προσοοπλάσσω -ειν přidělati, na
něčem stavěti, vynalézati

προσοοπλέω -εῖν připlouti

προσοοπληοῶ -οῦν doplniti, dále
(mužstvem) opatřiti

προσοοπλωτός 3. lodím splavný

προσοοπλώω = προσπλέω.

προσποίησις -εως ἢ získání,
přírůstek, přivlastnění, ná-
rok, předstírání

προσποιητός 2. domnělý, před-
stíraný

προσποιῶ -εἶν přidělati, při-
praviti, získati; *med.* získati
si, přivlastniti si, osobovati si,
stavěti se, předstírat

προσπολεμῶ -εἶν válku začíti
proti někomu, válkou stíhati

προσπολεμῶ -οὔν znepráteliti

πρόσπολος 2. služebný; ὁ (ἡ)
πρόσπολος sluha, průvodce

προσπολοῦμαι -εἶσθαι dochá-
zeti, přicházeti

προσπορεύομαι -εσθαι přijíti

προσπορίζω -εἶν mimoto opat-
řiti, získati

προσπταῖω -εἶν naraziti (si);
vzbuditi pohoršení, míti ne-
štěstí, utrpěti ztrátu (poráž-
ku)

προσπτύσσω -εἶν *jen med.*: při-
vinouti, obejmouti, vlídně
přijmouti, pozdraviti, nalé-
hati

προσπυνθάνομαι -εσθαι pro-
zkoumati, vypátrati

προσπρέω -εἶν přitékati

προσπρήγνυμι -ναι naraziti

πρόσρημα τό pozdrav

πρόσρησις -εως ἢ pozdravení,
pojmenování

προσπρήσσω = προσπρήγνυμι

προσσαινώ -εἶν lichotiti, lísati
se

προσσάττω -εἶν mimoto opatři-
ti, bohatě vystrojiti

πρόσσοθεν před sebou

προσσταυρῶ -οὔν kolovou
hradbou zahraditi

προσστείχω -εἶν přikročiti, při-
cházeti, cestu nastoupiti

προσστελλω -εἶν těsně přiloži-
ti; προσεσταλμένος 3. těsně
přiléhající, skromný

προσσυλλαμβάνω -εἶν } mimoto
προσσυμβάλλω -εἶν } přispěti
(i *med.*) } (pomoci)

προσσυνοικῶ -εἶν zároveň se
usaditi

πρόσσω = πόρρω

πρόσταγμα τό nařízení, rozkaz

προσταλαιπωρῶ -εἶν při tom
snášeti útrapy (dopotiti se)

πρόσταξις -εως ἢ = πρόσταγ-
μα

προστασίᾱ ἢ vedení, řízení, ná-
čelnictví, správa, vláda

προστάσσω -εἶν (i -τάττω)
přiřaditi, přistaviti, přidělit,
dosaditi, přikázati, naříditi,
poručiti, uložit, podříditi,
ustanoviti

προστατεῖᾱ ἢ = προστασίᾱ

προστατεύω -εἶν býti v čele,
vésti, řídit, spravovati, býti
mocný, býti vůdcem (obháj-
cem); způsobiti, aby (ὅπως)

προστατήριος 3. ochraňující,
ochranný

προστάτης -ου ὁ představený,
náčelník, přední občan,
správce, ochránce, obhájce,
vůdce, dozorce, zástupce či
zinců (metoiků) = patronus;
prosebník, chránělec

προστατικός 3. prostatovi nále-
žející

προστάτις -ιδος ή ochránkyně

προστάτω = προστασσω

προστατῶ -εῖν = προστατεύω

προσταυρῶ -οῦν vpředu ohra-
diti koly (palisádami)

προστειγίζω -ειν zároveň do
hradeb uzavřít

προστείχω -ειν napřed jíti,
odejít

προστέλλω -ειν odeslati, na-
před vypravit; pas. napřed
(kupředu) jíti

προστελῶ -εῖν nadto zaplatiti
(vynaložiti)

προστερνίδιον τό náprsní kru-
nýř koní

προστήκομαι -εσθαι přissáti se
k něčemu, přilnouti, na ně-
čem pevně viseti, býti oddán

προστίθημι -έναι přiložiti, při-
dělati, připojiti, dodati, při-
pisovati, přidružiti, uložiti,
přiděliti, propůjčiti, odevzda-
ti, vnuknouti, opatřiti, uvy-
kati, přidati, zvětšiti; med.
připojiti se, přistoupiti, zís-
kati si, přisvojiti si, nakloniti
se, uvaliti si, ustanoviti, pro-
kázati

προστρέπω -ειν (i med.) prositi,
žádati důtklivě

προστρέχω -ειν přiběhnouti

προστρόπαιος 2. úpěnlivě pro-
sící, pomoc hledající

προστροπή ή snažná prosba

πρόστροπος 2. za ochranu pro-
sící

προστυγχάνω -ειν dostihnouti,
zároveň přijíti, právě dostati

προστώον τό přední sloupořadí

προσυγγίγνομαι -εσθαι napřed
se sejíti (domluviti)

προσυμμίσγω -ειν napřed spo-
jiti (smísiti)

προσυνοικῶ -εῖν dříve býti
provdána

προσφάγιον τό oběť mrtvým;
příkrm

προσφάσθαι viz πρόσφημι

πρόσφατος 2. ještě svěží (čerst-
vý), nový

προσφερέης 2. podobný, příhod-
ný

προσφέρω -ειν přinést, do-
nésti, přikládati, přibírat, i
podávati, nabízet, pronášeti,
předkládati (návrhy), platiti,
při tom snášeti, předvésti,
poskytovat, prokazovati, při-
dávati (= zvětšovati), použí-
vati (násilí = donucovati);
med. (pas.) dorážeti, útok či-
niti, napadati, naléhati, při-
bližovati se, podobati se,
obrátniti se, chovati se, zachá-
zeti (nakládati) s někým, po-
žívati, přispívati

πρόσφημι -άναι (i med.) oslo-
viti, praviti

προσφθέγγομαι -εσθαι osloviti,
pozdraviti

πρόσφθεγκτος 2. oslovený

πρόσφθεγμα τό oslovení, po-
zdravení

προσφιλής 2. oblíbený, milý,
vítaný, laskavý, příchýlný,
milostný

προσφοιτῶ -ᾶν docházeti
 προσφορά ἡ dar (přinesený),
 oběť, přidání, zvětšení
 πρόσφορος 2. příhodný, pro-
 spěšný, potřebný
 προσφορῶ -εἶν viz προσφέρω
 προσφυής 2. přirostlý, připev-
 něný, přirozený, vhodný
 προσφύω -ειν (*intr. i med.*) při-
 růsti, přilnouti, přimknouti
 se, zavěsiti se pevně
 προσφώνημα τό oslovení, po-
 zdrav, hlas
 προσφωνῶ -εἶν přivolati, oslo-
 viti, pozdraviti, pojmenovati,
 věnovati, mluviti
 πρόσχημα τό ozdoba, nádhera,
 zastírání, předstírání, zámin-
 ka
 προσχόω -οῦν nasypati, násep
 zříditi, připlavovati, zanáseti
 προσχράομαι -ῆσθαι ještě k to-
 mu použití, ku pomoci vzíti
 προσchrήζω -ειν } nadto
 προσχρηίζω -ειν } potřebovati,
 mimoto žádati (si přát)
 πρόσχυσις -εως ἡ pokropení
 πρόσχωρος 2. sousední, pomez-
 ní; ὁ π. soused
 προσχωρῶ -εἶν přicházeti, blí-
 žiti se, přidati se, přistoupiti,
 povoliti; poddati se
 πρόσχωσις -εως ἡ násep, na-
 plavenina
 προσψάύω -ειν dotýkati se
 πρόσω (= πόρρω) daleko, pryč
 od něčeho
 προσωδίᾱ ἡ přízvučnost, kla-
 dení přízvučku, náležitá vý-
 slovnost, kvantita

προσωδός 3. souzvučný, pří-
 zvučný
 πρόσωθεν z daleka
 προσωπολήπτης (*i* -λήμπτῃς)
 -ου ὁ ten, jenž má ohled (jen)
 na osobu; stranický
 προσωποληπτῶ -εἶν míti ohled
 na osobu, přihlížeti jen k oso-
 bě
 προσωποληψία ἡ přihlížení
 (ohled) k osobě, stranickost
 πρόσωπον τό líce, tvář, obličej,
 tvářnost, oko, vzezření; škra-
 boška, maska; čelo, průčelí
 προσώτατα (*i* -τάτω), προσω-
 τέρω *superl. a komp. k* πρό-
 σω
 προσωφέλησις -εως ἡ přispění,
 pomoc
 προσωφελῶ -εἶν pomoc poskyt-
 nouti, přispěti na pomoc
 προταλαιπωρῶ -εἶν předem
 snášeti obtíže
 προταμιεῖον τό předsíň, záso-
 bárna
 προτάμνω -ειν (= προτέμνω)
 vpředu nakrojiti, odříznouti,
 vyorati
 προταρβῶ -εἶν předem se stra-
 chovati (ο někoho τινός)
 προταρῖχεύω -ειν napřed nas-
 liti
 προτάσσω -ειν (*i* -τάττω) do-
 předu postaviť, do první řa-
 dy stavěti, napřed určit
 προτείνω -ειν dopředu vztáh-
 nouti, roztáhnouti, podati,
 nasaditi, navrhnouti, poskyt-
 nouti, nabídnouti, požádati,
 předstírati, ukázati

- προτείχισμα τό přední zed'
(opevnění)
- προτελῶ -εἶν napřed zaplatiti
- προτεμένισμα τό místo před chrámem (chrámovým okrs-
kem)
- προτέμνω -εἶν nakrájeti, vpře-
du osekati, odříznouti (=
προτάμνω)
- προτεραῖος 3. dřívější, přede-
šlý; ἢ π. (sc. ἡμέρα) včerej-
šek
- πρότερος 3. přednější, dřívější,
lepší, starší; *adv.* πρότερον
dříve, spíše, snáze; πρότερον
ἢ dříve než; προτέρω dále,
dříve
- προτερῶ -εἶν býti vpředu
(přední), předejíti, dále zís-
kati
- προτεύχω -εἶν napřed zhotovi-
ti; τὰ προτετύχθαι (*inf. perf.*
pas.) to, co se stalo (nechme
minulosti)
- προτί = πρόσ
- προτι- = προσ-
- προτιεῖποι *viz* προσαγορεύω
- προτίθημι -έναι předkládati,
ukládati, vyzvati, k poradě
předložit, ustanoviti, podati,
vydati, dovoliti, předem při-
praviti, uchystati, uspořádati,
přiložiti, vyměřiti, dodati,
odevzdati; *med. (intr.)* odhod-
lati se k něčemu, pustiti se
do něčeho, veřejně vystaviti
(oznámiti), na odiv stavěti,
předstírat, přičítati
- προτίμησις -εως ἢ vážnost,
přednost
- προτιμῶ -ᾶν výše ceniti (si vá-
žiti), nad jiné ctíti; *pas.* míti
přednost před jiným, vysoké
postavení zaujmouti
- προτιμῶμαι -εἶσθαι osloviti,
promlouvat
- προτιμωρῶ -εἶν dříve pomoci;
med. dříve se pomstíti
- προτιόσσομαι -εσθαι pohlížeti,
pozorovati, tušiti
- προτίω -εἶν úctou vyznamenati
- πρότμησις -εως ἢ břicho, pu-
pek
- προτολμῶ -ᾶν napřed se odvá-
žiti (dopustiti)
- πρότονος ὁ přední lano (stěž-
ňové)
- προτρεπτικός 3. povzbuzující,
nabádavý
- προτρέπω -εἶν dopředu obra-
ceti, vehnati, poháněti, donu-
titi, povzbuzovati, pobádati;
med. odebrati se, s prosbou
se na někoho obrátiti, oddati
se něčemu
- προτρέχω -εἶν vpřed běžeti,
vyběhnouti, předběhnouti
- πρότριτα *adv.* před třemi dny
- προτροπάδην *adv.* dopředu
obráceně, spěšně, horempá-
dem
- προτροπή ἢ popud, povzbuzení,
pohnutka
- προτύπτω -εἶν vpřed vyraziti,
proniknouti
- πρου- *viz* προ-
- προὔθηκε *viz* προτίθημι
- προὔκειτο *viz* πρόκειμαι

προϋννέπω -ειν = προεννέπω
προϋξεφίεμαι -σθαι napřed pro-
ručiti

προϋπάρχω -ειν napřed začítí
(vykonati), napřed (pohotově)
býti; π. μαγεύων provozují
kejkliřství

προϋπτος = πρόοπτος

προϋργου (= πρό ἔργου) ku
prospěchu, prospěšný, důle-
žitý

πrouσελῶ -εῖν zohavítí, po-
směch si tropiti, rouhati se

πrouστ- = προεστ-

πrouτ-, πrouχ-, πrouφ- =
προετ-, προεχ-, προεφ-

προφαίνω -ειν světlo vydávati,
ukazovati, objeviti, vyjeviti,
věštiti, předpovídati, přísli-
biti; *intr. (med.)* vpředu se
objeviti, ukázati se, vysvit-
nouti

προφανής 2. viditelný, zjevný,
zřetelný

πρόφανσις -εως ἢ oznámení,
předpověď

πρόφαντος 2. předpověděný,
ohlášený, význačný, vynika-
jící; τὸ π. výrok věštírny

προφασίζομαι -εσθαι záminku
mítí, předstíratí, vymlouvatí
se

πρόφασις -εως ἢ záminka, vý-
mluva, vytáčka, důvod, pří-
čina, popud

προφευγής 2. výtečný, zname-
nitý, starší

προφέρω -ειν přednésti, dopře-
du nésti, odnésti, odvéztí, do-
nésti, vynésti, předvésti, uká-
zati, zvěstovati, navrhnouti,
předhazovati, raditi, vyzvati,
vyložití, uvéstí, vytýkati; *intr.*
vynikati, předstihnouti, pro-
spínati velice (μέγα), začínati

προφεύγω -ειν pryč utéci, vy-
váznouti

προφητεία ἢ dar věštecký, vý-
rok věstcův

προφητεύω -ειν věštiti, býti
prorokem (ohlašovatelem
věštby), prorokovati

προφήτης -ου ὁ věstec, prorok,
ohlašovatel věštby

προφητικός 3. prorocký, věstec-
ký

προφῆτις -ιδος ἢ věstkyně

προφθάνω -ειν předstihnouti,
napřed nadejítí

προφοβητικός 3. předem se
strachující, úzkostlivý

προφράζω -ειν předem ozná-
miti

πρόφρασσα ἢ (*femin. k* πρόφ-
ρων) ochotná, upřímná, s ra-
dostí, ochotně

πρόφρων ὁ (ἡ) milostivý, na-
kloněný, dobrotivý, rád,
ochotně; upřímný, opravdo-
vý, úmyslný

προφυλακή ἢ přední (polní)
stráž, postavení stráží

προφυλακίς -ίδος ἢ (*sc. ναῦς*)
strážní loď

προφύλαξ -κος ὁ přední stráž

- προφυλάσσω -ειν (*i* -φυλάττω) před něčím býti na stráž, střežiti; *med.* chrániti se, střežiti se, opatření učiniti
- προφύομαι -εσθαι napřed se naroditi (býti vytvořen)
- προφυτεύω -ειν zploditi, připraviti
- προφωνῶ -εἶν veřejně ohlásiti
- προχειρίζομαι -εσθαι napřed si připraviti (vybrati, určiti); *pas. (perf.)* býti napřed ustanoven (po ruce)
- πρόχειρος 2. před rukama, pohotově, připravený, rozhodnutý; běžný, nepatrný, bezcenný
- προχειροτονῶ -εἶν napřed odhlasovati (zvoliti)
- προχέω -εἶν rozliti, vyliti; *pas.* rozlévati se, vyraziti
- πρόχνη *adv.* na kolena (klesající), zcela bez sil, náhlým pádem
- προχοή ἢ výtok, ústí
- πρόχοος ὁ (*i* -χους) konvice, džbán
- προχρίω -ειν (napřed) natřít
- πρόχυσις -εως ἢ vylití, nasypaní; naplavenina
- προχωρῶ -εἶν postupovati, pokračovati, dospěti, dostoupiti, dařiti se, míti úspěch; *neos.* jest prospěšno (možno)
- πρωθῶ -εἶν kupředu strkati, postrkovati, povzbuzovati
- προώλης 2. zcela vyhubený (zničený)
- πρυλέες οἱ pěší bojovníci, přední vojáci
- πρύμνα ἢ (*i* πρύμνη) korma, záď lodní
- πρύμνηθεν za kormu, u kormy
- πρυμνήσια τά lana na záď lodní
- πρυμνός 3. konečný, krajní (spodní, zadní, horní)
- πρυμνώρεια ἢ (*i* -εῖη) úpatí hor
- πρυτανείᾱ ἢ velení (denně se střídající); předsednictví, prytanie (úřad prytanů; období 35—36 dnů, kdy výbor státní rady zasedal)
- πρυτανεῖον τό úřední budova (úřadovna) prytanů
- πρυτανεύω -ειν býti prytanem, řídit, vésti
- πρυτανηίη = πρυτανείᾱ
- πρυτανήιον = πρυτανεῖον
- πρύτανις -εως ἢ prytan, představený, předsedající, vládce; οἱ π. výbor státní rady o 50 členech, jenž vedl státní správu
- πρώ = πρωί (časně)
- πρωαίτατος 3. (*superl.*), πρωαίτερος 3. (*komp.*) viz πρώιος
- πρώην nedávno, teprve, předevčírem
- πρωθήβη ἢ } v útlém mládí
πρωθήβης ὁ }
- πρωί *adv.* časně, zrána, příliš brzo; τὸ π. jitro
- πρωῖᾱ viz πρώιος
- πρωιζά (*i* πρώιζα) *adv.* nedávno, teprve, předevčírem
- πρωτῖθεν *adv.* od rána

πρώιμος 2., πρωινός 3. časný
 πρώιος 3. časný, ranní; ἡ π.
 ráno, jitro (i τὸ π.)
 πρών -ῶνος ὁ výběžek skalní,
 mys, svah, sráz
 πρωπερυσινός 2. před dvěma
 roky
 προῤῥα ἡ (i προῤῥα, προῤῥη)
 přida lodní; προῤῥαθεν (adv.)
 u lodního zobáku
 πρωρεύς -έως ὁ druhý kormi-
 delník
 πρωταγωνιστής -οῦ ὁ první
 herec; π. λόγος hlavní část
 dramatu (dialog)
 πρώτατα *superl.* od πρωί
 πρωτεῖον τό přednost, přední
 hodnost, přední cena
 πρωτεύω -ειν býti první, vyni-
 kati
 πρώτιστος 3. (*superl.* k προῤ-
 τος) nejprřednější
 πρωτόγονος 3. prvorozený,
 přední rodem
 πρωτοκαθεδρία ἡ } přední
 πρωτοκλισία ἡ } (čestné)
 místo, předsednictví
 πρωτοπαγής 2. (πήγνυμι) čer-
 stvě sroubený (vystavěný)
 πρωτόπλοος 2. (i -πλους) po
 prvé plující, vpředu plující
 προῤτος 3. první, přední; nej-
 dřívější, nejvyšší, nejvzneše-
 nější; τὰ π. přední činy (cena,
 hodnost, místo, úloha); πρω-
 τως nejprve; τὴν π. po prvé,
 s počátku, nedávno, nejprve,
 přede vším (= τὸ π., τὰ π.);
 ἐπειδὴ προῤτον jakmile (cum
 primum)

πρωτός 3. určený, usouzený
 (= πεπρωμένος; viz πορεῖν)
 πρωτοστάτης -ου ὁ vpředu po-
 stavený, krajní v řadě, ná-
 čelník
 πρωτοτόκια τὰ prvorozenství
 πρωτοτόκος 2. po prvé rodičí;
 πρωτότοκος 2. prvorozený
 πταίρω -ειν kýchnouti
 πταῖσμα τό náraz, chyba, ne-
 štěstí, porážka
 πταίω -ειν naraziti, klopýtati,
 chybiti, do neštěstí upadnou-
 ti, podlehnouti, dorážeti, úraz
 (nehodu) utrpěti
 πτάμενος viz πέτομαι
 πτᾶνός = πτηνός
 πτάξ -κός viz πτώξ
 πταρμός ὁ kýchnutí
 πτάρνυμα -σθαι kýchnouti
 πτάσθαι, πτάτο viz πέτομαι
 πτελέη (-έα) ἡ jilm
 πτέρνα (πτέρνη) ἡ pata; =
 πέρνα (šunka)
 πτερόεις -εντος 3. opeřený,
 okřídlený, perutný, jako pí-
 rko lehký
 πτερόν τό péro, peří, peruť; let;
 věštný pták; dolní plát kru-
 nýře
 πτερόφοιτος 2. přeletavý
 πτεροφυῶ -εῖν dostati peří,
 opeřiti se
 πτερύγιον τό křidélko; cimbu-
 ří; špička (okraj) chrámu
 (paláce)
 πτέρυξ -γος ἡ peruť, křídlo, cíp
 krunýře

περῶ -οῦν opeřiti, vesly opa-
třiti, duši povznést

περωτός 3. = περόεις

πέσθαι, πτῆναι viz πέτομαι

πτηνός 3. peřím (křídly) opa-
třený, prchavý, rychlý, pla-
chý

πτήσσω -ειν intr. chouliti se,
krčiti se, zhroziti se, chvěti
se, utéci; trans. sraziti, zara-
ziti, zastrašiti; pas. po ně-
čem prahnouti

πτῆται viz πέτομαι

πίλον τό péro, křídlo

πίσσω -ειν drtiti, mlíti, vyli-
povati

πτόησις, πτοίησις -εως ἡ
strach, hrůza, rozechvění,
horlivost

ποιῶ -εῖν = πτήσσω

πολ- viz πολ-

πολίεθρον τό město

πολιπόρθιος (-πόρθος) ὁ ni-
čitel měst

πόρθος ὁ ratolest, větev

ποῶ -εῖν = πτήσσω

πτύγμα τό záhyb

πτυκτός 3. složený

πτύξ -χός ὁ záhyb, vrstva, zá-
toka, roklina, údolí

πτύον τό věječka (lopata na
prohazování obilí, aby se od-
dělilo zrní od plev)

πτύρομαι -εσθαι ostýchati se,
plašiti se, zhroziti se

πτύσμα τό slina

πτύσσω -ειν zahýbati, skládati
(dopis), zavřít (knihu); med.
ohýbati se

πτυχή ἡ = πτύξ

πτύω -ειν plivati, chrliti

πτωκός -άδος ὁ (ἡ) bázlivý,
plachý, lekavý

πτῶμα τό pád, záhuba, ne-
štěstí, porážka, mrtvola

πτῶξ -κός ὁ (ἡ) = πτωκός

πτῶσις -εως ἡ = πτῶμα;
mluvnický pád (casus)

πτωσκάζω -ειν } chouliti se,
πτώσσω -ειν } krčiti se,
uhýbati se

πτωχεῖα (-εῖη) ἡ žebrota

πτωχεύω -ειν žebrati

πτωχός ὁ žebrák, chudřas, ubo-
žák; adj. chudobný, nuzný

πυανεψιών -ῶνος ὁ (ἡ) πυανο-
ψιών) attický měsíc (říjen-
listopad)

πυγαῖον τό řiť, zadek, ocas

πύγαργος ὁ druh antilop

πυγή ἡ zadnice (= πυγαῖον)

πυγμαῖος 3. pěst veliký (pěst
délková = 346,8 mm); trpas-
lík

πυγμαχίη ἡ pěstní zápas

πυγμαχός ὁ pěstní zápasník

πυγμαχῶ -εῖν pěstí zápasiti

πυγμή ἡ pěst, pěstní zápas

πυγούσιος 3. loketní, loket ve-
líký

πυγών -όνος ἡ loket (= 5 dlaní
= 20 palců = 0,392 m)

πύελος ὁ vana, koryto, rakev

πυθμήν -ένος ὁ dno, podstavec,
spodek, konec, základ, veřeje

πυθόμην (= ἐπυθόμην) viz
πυνθάνομαι

πύθω -ειν nechatí hníti (zpuch-
řeti); *med.* hníti, práchnivěti

πύθων -ωνος ὁ předpovídající,
věštec, břichomluvec

πύκα *adv.* pevně, důkladně,
hustě, pečlivě, rozumně

πυκάζω -ειν hustě, zakrýti (za-
haliti, pokrýti), bohatě ozdo-
biti, pevně zavřítí (udělati),
stěsnati

πυκιμήδης 2. starostlivý, roz-
umný

πυκινός 3. = πυκνός 3.

πυκνόπτερος 2. hustě opeřený,
v hustých hejnech kolem po-
letující, nesčíslný

πυκνός 3. hustý, pevný, těsný,
mohutný, těsně vedle sebe,
hojný, častý, tuhý, krutý,
pevně sroubený (uzavřený),
dobře zakrytý, statný, silný,
pečlivý, rozumný, chytrý;
adv. πυκνά tuze, velmi, dů-
kladně, pevně

πυκνόστικτος 2. kropenatý, hu-
stě skvrnitý

πυκνότης -ητος ἡ hustota, pev-
nost, hojnost

πυκνῶ -οῦν hustě vedle sebe
stavěti, pevně udělati, tvrdým
činiti; *pas.* míti hojnost

πυκταλίζω -ειν pěstí zápasiti

πυκτεύω -ειν pěstí zápasiti

πύκτης -ου ὁ pěstní zápasník

πυκτικός 3. pěstní, obratný
v pěstním boji; ἡ π. umění
pěstní

πυκτοσύνη ἡ pěstní boj

πυλαγόρας -ου ὁ } vyslanec
πυλάγορος ὁ } do pylské
amfiktyonie

πυλαγορῶ -εῖν býti vyslancem
u pylské amfiktyonie

πυλάρτης -ου ὁ zamykač brány
(podsvětní)

πυλαωρός ὁ strážce brány

πύλη ἡ vrata, vchod, brána,
dveře; soutěska, průsmyk

πυλῖς -ίδος ἡ branka

πύλος ὁ brána

πυλουρός ὁ = πυλωρός

πυλῶ -οῦν branou opatřiti
(uzavřítí)

πυλών -ῶνος ὁ hlavní brána,
předsíň, atrium

πυλωρός ὁ (ἡ) vrátný, strážce,
ochránce

πύματος 3. poslední, konečný

πυνθάνομαι -εσθαι dovídati se,
vyptávat se, vypátrati, do-
slechnouti, zvědětí, vědětí,
znáti, zprávu dostati

πύξ *adv.* pěstí

πύξινος 3. zimostrázový (πύξος)

πῦρ -υρός τό oheň, pochoděň,
blesk, zhouba (nebezpečí), zář
ohně, žár, světlo

πυρᾶ ἡ hranice, hrob

πυράγρα ἡ (ἡ πυράγρη) kleště
(kovářské)

πυρακτῶ -εῖν rozpáliti, rozzha-
viti

πυραμῖς -ίδος ἡ pyramida

πυργηδόν *adv.* těsně vedle se-
be, jako zeď

πυργομαχῶ -εῖν věže dobývati

πύργος ὁ věž, hradební střílna,
obléhací věž, hrad, tvrz,
opevnění, záštita, bitevní
čtverhran (šik)

πυργῶ -οῦν ohraditi, hradbami
(a věžemi) opevniti

πυργώδης 2. věži podobný

πύργωμα τό = πύργος

πυρεῖα τά křesadla, rozžehadla

πυρέσσω -ειν míti horečku
(zimnici)

πυρετός ὁ horečka, zimnice

πυρή ἥ = πυρά

πυρήια τά = πυρεῖα

πῦρήν -ῆνος ὁ jádro, pecka

πῦρηφόρος = πυροφόρος

πυρίᾱ (ἰ πυρίη) ἥ parní lázeň

πυριέθειρα ἥ ohnivovlasá

πυριήκης 2. v ohni rozžhavený

πυρίκαυστος 2. ohněm opálený

πῦρινος 3. pšeničný

πύρινος 3. ohnivý

πυριφλεγής 2. palčivý

πυρκαῖᾱ ἥ (ἰ -καῖή) hranice,
požár, ohořelý kmen olivový,
výbuch sopečný

πύρνος ὁ (ἰ τὰ πύρνα) pšenice,
pšeničný chléb

πῦροπωλῶ -εῖν prodávati pše-
nici

πῦρός ὁ pšenice

πῦροφόρος 2. bohatý na pšenici

πῦρπνοος 2. (ἰ -πνους) oheň
vydechující

πυρπολῶ -εῖν udržovati (stráž-
ný) oheň, ohněm pustošiti

πυρράζω -ειν býti ohnivý (ohni-
vě zbarvený)

πυρρίχη ἥ tanec ve zbrani

πυρρός 3. ohnivě zbarvený
πυρσεύω -ειν dávatí ohněm
znamení

πυρσός ὁ požár, oheň signálový

πυρσός 3. = πυρρός

πυρφόρος 2. oheň (pochodeň)
nesoucí, ohněm mávající,
blesk metající

πυρῶ -οῦν páliť, ohněm pusto-
šiti (očistiti)

πύρων -ωνος ὁ pšeničné pečivo
(chléb, koláč, placka)

πύρωσις -εως ἥ požár, očista,
zkouška

πύστις -εως ἥ vyptávání, otáz-
ka, výslech, zpráva

πῶ někde, asi, ještě

πῶγων -ωνος ὁ brada

πωλικός 3. s mladými koňmi

πωλοδαμνῶ -εῖν hříbě krotiti
(cvičiti), vychovávati

πῶλος ὁ (ἥ) mládě, hříbě

πωλοῦμαι -εῖσθαι často dochá-
zeti (choditi)

πωλῶ -εῖν prodávati

πῶμα τό víko, víčko, poklice;
nápoj

πῶποτε někdy, kdysi, ještě, do-
sud

πῶρινος 3. vápencový, tufový

πῶρος ὁ vápenec, tuf

πωρῶ -οῦν zkameněti, ztvrd-
nouti, otupěti

πῶρωσις -εως ἥ ztvrdnutí, ne-
citelnost

πῶς jak, jakým způsobem, proč

πῶς nějak, do jisté míry, snad,
snad asi

πωτῶμαι -ᾷσθαι lítati

πῶν -εος τό stádo

P

P, ρ (ῥῶ) r

ρ' = 100

ῥ' = ῥά pak (viz i ἄρα)

ῥαββεί, ῥαββί, ῥαββονί, ῥαβ-
βουνεί (-ví) mistr, rabbi

ῥαβδίζω -ειν mrskati (prutem)

ῥαβδονομῶ -εἶν býti soudcem
(rozhodčím)

ῥάβδος ἡ prut, berla, nýt

ῥαβδοῦχος ὁ rozhodčí zápasu,
soudní (policejní) sluha (lic-
tor)

ῥαδάλος 3. ohebný, tenký

ῥαδινάκη ἡ zemní olej (pers.)

ῥαδινός 3. štíhlý, útlý, švižný

ῥάδιος 3. lehký, snadný, po-
hodlný, lehkomyšlný; ῥαδίως
bez námahy, lehce, lehkomyšlněῥαδιούργημα τό } lehkost,
ῥαδιουργία ἡ } obratnost,
lehkomyšlnost, požívačnost,
lenivost, zlomyšlnostῥαθάμιγξ -ιγγος ἡ zrnko, krá-
pějῥαθυμία ἡ pohodlnost, nedba-
lost, lehkomyšlnost, lenivostῥάθυμος 2. lehkomyšlný, po-
hodlný, bezstarostnýῥαθυμῶ -εἶν pohodlně žíti, býti
lehkomyšlný (bezstarostný)

ῥαίζω -ειν zotaviti se, pookřáti

ῥαίνω -ειν pokropiti, posypati

ῥαιστήρ -ῥρος ὁ (ῥή) kladivo

ῥαίω -ειν bušiti, bítí, roztlouci,
rozraziti; pas. prasknouti, roz-
trhnouti se, ztroskotati, býti
ztýránῥακά (hebrej.) prázdný člověk,
omezenec, blázen

ῥάκος ὁ cár, hadr, halena

ῥαντίζω -ειν pokropiti, očistiti

ῥαντισμός ὁ pokropení

ῥαπίζω -ειν holí bítí, mrskati,
políčkovatiῥάπισμα τό políček, facka, rá-
na holíῥαπτός 3. sešitý, záplatovaný;
τό ῥ. koberecῥάπτω -ειν sešívati, spojovati,
připraviti, nastrojiti

ῥᾶστος 3. superl. od ῥάδιος

ῥάσσατε viz ῥαίνω

ῥαστώνη ἡ lehkost, ochota,
obratnost, povolnost, úleva,
výhoda, lenivost, pohodlnost,
ulehčení, klid, pohodlí

ῥαφή ἡ šev

ῥαφίς -ίδος ἡ jehla

ῥαχά (hebr.) = ῥακά

ῥαχία ἡ příboj, pobřeží

ῥαχίζω -ειν rozsekávati na
kusyῥάχιν -ιος (-εως) ἡ hřbet, pá-
teř, hřeben horskýῥάχος ἡ (ἢ ῥαχός) trní, ostru-
žiníῥαψωδός ὁ rapsod, zpěvák, pě-
vec (pěvkyně)

ῥαψωδῶ -εἶν básně přednášeti,
odříkávati (zpaměti)

ῥάων 2. *komp.* od ῥάδιος

ῥέα (= ῥεῖα) *adv.* snadno

ῥέγκω -εἶν, ῥέγχω -εἶν chrá-
pati

ῥέδη ἡ vůz cestovní (rheda)

ῥέεθρον τό tok, proud (= ῥεῖ-
θρον)

ῥέζω -εἶν vykonávati, způso-
biti, provésti, dokončiti, obě-
tovat

ῥέθος τό úd, obličej

ῥεῖα *adv.* snadno, lehce

ῥεῖθρον τό tok, proud, řečiště

ῥέπω -εἶν chýliti se, klesati,
míti převahu, skláněti se

ῥεῦμα τό proud, tok, proudění,
vlnění, vodstvo, pramen, po-
tok, řeka, řečiště, proud lávy,
dav

ῥέω -εἶν téci, plynouti, rozvod-
niti se, vytrysknouti, rozplý-
vati se (= rozpadnouti se),
přivaliti se, šířiti se, řinouti
se, oplývati, vyletovati

ῥήγμα τό trhlina, zlomenina,
sesutí

ῥηγμῖν -ῖνος ἡ příboj, vlnobítí,
břeh

ῥήγνυμι -ναι lámati, trhati,
prolomiti, rozbíti, vyraziti;
intr. (med.) roztrhnouti se,
prasknouti; proraziti; vznik-
nouti, propuknouti

ῥήγος τό koberec, pokrývka,
roucho

ῥηθεῖς *viz* εἶρω

ῥηίδιος 3. = ῥάδιος

ῥηκτός 3. poranitelný

ῥῆμα τό řeč, výrok, výpověď,
slovo, rozkaz, zákon, vypra-
vování, poselství, rozmluva,
učení, jednání; *v mluvnici*
sloveso (verbum)

ῥηξηνορίη ἡ síla, jež proráží
řady nepřátel

ῥηξήνωρ -ορος ὁ řady prorá-
žející

ῥῆσις τό mluvení, vypravová-
ní, výklad, výrok, mluva,
rozmluva (= dialog), průpo-
věď

ῥήσσω -εἶν trhati, dupati, na-
rážeti, sraziti

ῥηστώνη ἡ = ῥαστώνη

ῥητέον jest nutno říci

ῥητήρ -ῆρος ὁ řečník (= ῥήτωρ)

ῥητορεύω -εἶν býti řečníkem,
(veřejně) řečniti

ῥητορίᾱ ἡ veřejné řečnění
(řeči)

ῥητορικός 3. řečnický, obratný
v řeči, výmluvný; ἡ ῥ. umění
řečnické

ῥητός 3. řečený, stanovený,
smluvený, vyslovitelný; *adv.*

ῥητῶς jasně, výslovně

ῥήτρᾱ ἡ řeč, slovo, výrok,
usnesení, smlouva, zákon

ῥήτωρ -ορος ὁ řečník, mluvčí,
státník, učitel výmluvnosti

ῥηχ- *viz* ῥαχ-

ῥίγεδανός 3. hrozný, odporný

ῥίγιον; ῥίγιστα mrazivěji, hroz-
něji; nejhrozněji

ῥίγος τό zima, mráz, hrůza
 ῥίγῳ -εἶν mrazem se třásti,
 zhroziti se, hrůzou trnouti
 ῥίγῳ -οὔν mrznouti, zásti
 ῥίζα ἡ kořen, kmen, rod, pů-
 vod, potomstvo
 ῥιζῳ -οὔν zakořeniti, osázeti,
 upevniti; pas. býti zakořeněn
 (upevněn)
 ῥίμφα *adv.* rychle, mrštně
 ῥιμφάρεματος 2. s rychlým vo-
 zem
 ῥίνη ἡ pilník
 ῥινόν τό { kůže (na těle
 ῥινός ἡ { lidském), kůže
 stažená (zvířecí), kožený štít
 ῥινοτόρος 2. (τορῳ) štíty pro-
 bodávající
 ῥίον τό vrch, vrchol, mys
 ῥίπή ἡ vrh, mávnutí, let, pří-
 val, pohroma, zuřivost
 ῥίπίζω -εἶν rozhoupati, roz-
 dmychati
 ῥίπος τό rohožka (pletená)
 ῥίπιάζω -εἶν smýkati
 ῥίπτός 3. vržený; ῥ. μέρος
 smrtelný pád
 ῥίπτω -εἶν (ἰ ῥίπτῳ -εἶν) me-
 tati, vrhati, házet, sraziti,
 odhoditi, strhnouti, vyrážeti,
 pohoditi, vyvrhnouti, vyhodi-
 ti, předhoditi, vyhostiti
 ῥίς, ῥινός ἡ nos; plur. nosní
 otvory, nozdry
 ῥίψ, ῥίπος ἡ prut, rákosí, ple-
 tená rohožka
 ῥίποκίνδυνος 2. do nebezpečí
 se vrhající, odváživý
 ῥοδανός 3. klátivý
 ῥοδῇ ἡ růžový keř, růže

ῥοδοδάκτυλος 2. s růžovými
 prsty
 ῥοδοίς 3. růžový, růžemi vo-
 nící
 ῥόδον τό růže
 ῥοή ἡ proud, tok
 ῥόθιος 2. hučící, šumící; τὸ ῥ.
 příboj, vlnobití, tepot vesel
 ῥόθος ὁ šumění, vlnobití, hu-
 čící proud
 ῥοθῳ -εἶν šuměti, hučeti, re-
 ptati, hlučně se ozývati
 ῥοιά (ῥοιή) ἡ granátové jablko
 (ovoce i strom)
 ῥοιβδος ὁ šumění, svištění, pís-
 kání
 ῥοιβδῳ -εἶν hlasitě nazpět
 srkati (vstřebávati), polykati
 ῥοιζηδόν *adv.* mocně, s pras-
 kotem
 ῥοιζος ὁ = ῥοιβδος
 ῥοιζῳ -εἶν svištěti, syčeti, pís-
 kati
 ῥοιή = ῥοιά
 ῥοικός 3. křivý
 ῥομφαία ἡ široký meč; veliká
 bolest
 ῥόος ὁ proud, tok, vlnobití
 ῥόπαλον τό palice, kyj, pastýř-
 ská hůl, klepadlo u dveří
 ῥοπή ἡ sklon, skon, obrat, nej-
 vyšší nebezpečí, krise, roz-
 hodnutí; tíže, náraz, pohnut-
 ka, závaží, přívažek
 ῥόπτρον τό klepadlo u dveří
 ῥοῦς ὁ = ῥόος
 ῥοφῳ -εἶν srkati, střebati
 ῥοχθῳ -εἶν šuměti, hučeti
 ῥοώδης 2. rozvlněný, rozbouře-
 ný

ῥύαξ -ακος ὁ proud (*bystřiny, lávy atd.*)

ῥύατο viz ῥύομαι

ῥυδόν (*i* ῥύδην) *adv.* proudem; nadmíru

ῥυθμίζω -ειν vzdělávati, vymě-
řiti, uspořádati, zkoumati,
rozčleniti, odvážiti

ῥυθμός ὁ rozměr, souměr, po-
řádek, úměrnost, rytmus, har-
monie, takt

ῥῦμα τό natažení, tětíva, zá-
chrana, záštita; ἐκ τόξου ῥύ-
ματος na dostřel luku

ῥῦμη ἢ mávnutí, obrat; prud-
kost, nával, útok; ulice, třída

ῥῦμός ὁ oj

ῥύομαι -εσθαι chrániti, hájiti,
vysvoboditi, hlídati, opatro-
vati, zadržeti, hojiti, napra-
novati, odvracet, odstraniti,
zakrýti

ῥύπα viz ῥύπος

ῥυπαίνω -ειν } špiniti,

ῥυπαρεύω -ειν } hanobiti

ῥυπαρίᾱ ἢ špína, špinavost (*i*
morálně)

ῥυπαρός 3. špinavý

ῥύπος ὁ špína, nečistota; *plur.*
τὰ ῥύπα

ῥυπῶ -ᾱν býti špinavý (nečis-
tý)

ῥυπῶ -οῦν pošpiniti, zašpiniti;
ῥεσπωμένος 3. (*part. perf.*)
ušpiněný

ῥύσιον τό odvlečení, lup, ko-
řist, náhrada, odškodnění,
výkupné

ῥῦσίπολις -εως ἢ (ὁ) ochrani-
telka města

ῥύσις -εως ἢ proudění, krvá-
cení

ῥύσκει (2. *sg. imperf. iterat.*)
viz ῥύομαι

ῥυσμός (*ion.*) = ῥυθμός

ῥῦσός 3. svrašťelý, vrásčitý

ῥυστάζω -ειν smýkati, vláčeti,
zohaviti

ῥυστακτύς -ύος ἢ týrání

ῥῦτῆρ -ῆρος ὁ napinač, střelec;
ochránce; řemen, oprať

ῥυτίς -ίδος ἢ vráska; skvrna,
vada

ῥυτόν τό roh k pití

ῥυτός 3. tekoucí, silně proudící,
vlévající se

ῥῦτός 2. přivlečený, přivalený

ῥωγαλέος 3. roztrhaný

ῥωμαλέος 3. silný, pevný, mo-
hutný

ῥώμη ἢ (*dor.* ῥώμᾱ) síla, muž-
nost, stálost, srdatost, moc,
odvaha, rozhodnost

ῥώννυμι -ναι posilovati, síly
dodávati; *pas.* síliti, býti sil-
ný; ἐρρωσθαι (*inf. perf.*) býti
silný (mocný, zdráv), býti
odhodlán (pevné mysli), zmo-
hutněti; ἔρρωσο buď zdráv,
sbohem

ῥώξ -γός ἢ trhlina, otvor, údo-
lí, kotlina

ῥώομαι -σθαι rychle se pohy-
bovati, valiti se, řítiti se, pro-
háněti se, vláti

ῥωπήιον τό křoví

ῥωχμός ὁ trhlina, strž, rozsed-
lina

ῥώψ -πός ἢ křoví, houština

Σ

Σ, σ, ς (*koncoué*), (σίγμα) s
 σ' = 200
 σ' = σέ (*někdy* σοί) viz σύ
 σᾶ (*neutr. plur.*) viz σῶς
 σαβαχθανεί (-νί) *aram.*: ty jsi
 mne opustil
 σαβᾶθ (*hebr.*): [pán] zástupů
 σαββατισμός ὁ slavnost (svě-
 cení) soboty
 σάββατον τό (*i plur.*) sabbat
 (sobota), týden
 σαβοῖ *bakchické volání*
 σάγαρις -εως (-ιος) ἡ sekera
 (válečná)
 σαγηνεύω -ειν do síti (nevodů)
 chytati
 σαγήνη ἡ nevod (síť)
 σαθρός 3. prasklý, chatrný,
 křehký, chorobný, slabý, ne-
 bezpečný
 σαίνω -ειν vrtěti (ohonem), lí-
 sati se, lichotiti, zachvívati
 (pronikati); *pas.* dáti se splés-
 ti, kolísati
 σαίρω -ειν ceniti zuby, čistiti,
 pleti
 σακέσπαλος 2. (πάλλω) štítem
 mánající, „bojovník štítem“
 σακεσφόρος 2. štítonoš
 σακίον (*i* σακκίον) τό pytel,
 měch (z kozí kůže)
 σάκκος (*i* σάκος) ὁ pytel, měch,
 hrubý šat (z kozí srsti)
 σακκῶ -εῖν procediti
 σάκος τό kožený štít

σαλάκων -ωνος ὁ vychloubač,
 nadútec
 σαλαμίναφέτης -ου ὁ zrádce
 Salaminý
 σαλεύω -ειν zmítati, otřásati,
 drážditi; *intr. (pas.)* kolísati,
 váhati
 σάλος ὁ kolísání, vlnění, příboj,
 vlnobití, neklid, otřes
 σαλπιγκτής -οῦ ὁ trubač
 σάλπιγξ -γγος ἡ trouba
 σαλπίζω -ειν troubiti, trouble-
 ním dávati znamení, duněti
 σαλπικτής -οῦ ὁ }
 σαλπιστής -οῦ ὁ } trubač
 σανδάλιον τό (*i* σάνδαλον) stře-
 víc, sandál
 σανδαράκινος 3. (σανδαράκη)
 sandarachem (suříkem) zbar-
 vený, světle červený
 σανίδιον τό psací tabulka, se-
 znam
 σανίς -ίδος ἡ prkno, fošna, le-
 šení, pažení, křídlo dveří,
 dveře, pranýř, psací tabulka,
 kůl
 σάος 2. zdravý, celý, neporu-
 šený, zachráněný, jistý (==
 σῶς)
 σαοφροσύνη ἡ rozvážnost, roz-
 vaha (= σωφροσύνη)
 σαόφρων 2. zdravý, rozumný,
 skromný (= σώφρων)
 σαπήνη viz σήπω
 σαπρός 3. shnilý, ztuchlý, zpu-
 chřelý, zvadlý, nepotřebný

σαπρότης -ητος ἢ hniloba
 σάπφειρος (-ι-) ὁ safír
 σαργάνη ἢ pletivo, koš
 σαρδάνιος 3. úšklebný, s ú-
 šklebkem, vztekle, příšerně
 σάρδιον τό (ἰ σάρδιος, σάρδι-
 νος) karneol
 σαρδόνυξ -χος ὁ (ἰ σαρδιόνυξ)
 sardonyx (červeně a rudě se
 třpytící drahokam)
 σαρκίζω -ειν zbaviti masa,
 okrajovati maso
 σαρκικός 3. } masitý, tělesný,
 σάρκινος 3. } smyslný, hříšný
 σαρκοφάγος 2. maso pojídající
 σαρκώδης 2. masitý
 σάρξ -κός ἢ maso, tělo
 σαρῶ -οῦν (σάρων koště) vy-
 mésti, čistiti (= σαίρω)
 σάσω = σάπτω
 σατάν ὁ (neskl.) }
 σατανᾶς -ᾶ ὁ } čert, satan
 σάτον τό hebr. míra (asi 13 l)
 σατραπειᾶ ἢ satrapie (hodnost
 i území v Persii)
 σατραπεύω -ειν býti satrapem,
 spravovati
 σατραπήη = σατραπεία
 σατράπης -ου ὁ satrapa, per-
 ský místodržitel
 σάπτω -ειν ucpati, přeplniti,
 ušlapati, hojně opatřiti
 σαύρα ἢ (ἰ σαῦρος ὁ) ještěrka
 σαύρη = σαύρα
 σαυρωτήρ -ῆρος ὁ dolní konec
 oštěpu
 σαυτοῦ, σαυτῆς viz σεαυτοῦ
 (-ῆς)

σάφα }
 σαφέως } jasně, jistě, pravdivě
 σαφηνής 2. = σαφής (jasný,
 určitý)
 σαφηνίζω -ειν jasným činiti,
 jasně vyložit, stanoviti, ozná-
 miti
 σαφής 2. jasný, zřejmý, patrný,
 jistý, pravdivý, spolehlivý,
 zřetelný, hlasitý
 σάω -ειν prosívati, procediti
 σαῶ -οῦν = σῶζω (chrániti)
 σαώτερος (kompar.) viz σῶς,
 σῶος
 σωτήρ ὁ = σωτήρ
 σβέννυμι -ναι hasiti, dusiti, ti-
 šiti, mařiti; intr. (pas.) uhas-
 nouti, utišiti se, zaniknouti
 σβεστήριος 3. hasivý, hasičský
 σεαυτοῦ -τῆς -τοῦ tebe (sebe);
 tvůj, svůj
 σεβάζομαι -εσθαι míti úctu,
 zhroziti se; náboženskou úctu
 prokazovati
 σέβας τό hrůza, stud, úžas; ve-
 lebnost, vznešenost, majestát,
 pýcha, sláva, úcta
 σέβασμα τό posvátnost, po-
 svátný předmět
 σεβαστός 3. úctyplný, vzneše-
 ný (augustus)
 σεβίζω -ειν, σέβομαι -εσθαι,
 σέβω -ειν míti v úctě, zbož-
 ně zachovávati (vykonávati),
 zbožným býti, vážit si,
 z úcty se hroziti (ostýchat),
 zbožně ctíti, velebiti, žasnouti
 σέθεν, σεῖ, σεῖο (= σοῦ) viz
 σύ

σειρά ἢ provaz, lano, řetěz
 σειράιος 3. podle postráňku
 jdoucí; ὁ σ. poboční (postran-
 ní) kůň. *Πρὶς τευερὸς πρὸς τὴν σλὺν
 δύο πρὸς τὴν κὸνὴν ζύγιοι α
 δύο πρὸς τὴν σλὺν* σειράιοι

σειρή = σειρά

σειρηφόρος 2. (ἰ σειράφορος)
 = σειράιος

σειριος 3. pálicí, zhoubný

σειρός ὁ = σιρός

σειροφόρος 2. = σειράιος

σεισάχθεια ἢ setřesení břemen
 (= odstranění dluhů)

σεισμός ὁ zemětřesení

σειώ -ειν třásti, chvěti, klátiti,
 vrtěti, otrásati; σείει jest ze-
 mětřesení; *med. (pas.)* kymá-
 ceti se, třásti se

σελαν- = σελην-

σέλας -ας τό záře, třpyt, pa-
 prsek, blesk, jiskra, oheň,
 světlo

σεληναῖος 3. měsíční

σελήνη ἢ měsíc, měsíční záře,
 bohyně luny

σεληνιαζομαι -εσθαι býti ná-
 měsíční, trpěti padoucníci

σέλινον τό miřík

σέλμα τό veslařská lavice, pa-
 luba

σεμίδαλις -εως ἢ jemná mouka
 pšeničná (simila)

σεμνολόγος ὁ vznešený (slav-
 nostní) řečník

σεμνολογῶ -εῖν řečniti slav-
 nostně (vznešeně)

σεμνόμαντις -εως ὁ vznešený
 věštec

σεμνός 3. vznešený, velebný,
 důstojný, slavný, nádherný,
 hrdý, pyšný, chlubný; ὑcty-
 hodný, posvátný

σεμνότης -ητος ἢ vznešenost,
 velebnost, pýcha, nádhera

σεμνύνω -ειν, σεμνῶ -οῦν dů-
 stojným činiti, velebiti, nád-
 herně zdobiti, přeháněti, vy-
 chvalovati; vychloubati se,
 zakládati si na něčem

σέο (= σοῦ) viz σύ

σέσηπα (*perf.*) viz σήπω

σέσηρα (*perf.*) viz σαίρω

σεῦ (= σοῦ) viz σύ

σεύω -ειν hnáti, mávati, metati,
 zaplašiti; *med.* vyraziti, hnáti
 se, kvapiti, rozběhnouti se,
 toužiti, dychtiti

σηκάζω -ειν do ohrady zahnati,
 uzavříti

σηκοκóρος ὁ čeledín

σηκός ὁ ohrada, stáj; posvátný
 okrsek, svatyně, ohrazený
 pařez olivový

σημα τό znamení, rov, mohyla,
 hřbitov; věštné znamení, sto-
 pa, povel, heslo, obraz, po-
 doba, pečeť, odznak, praporek,
 písmeno, důkaz, bod

σημαίνω -ειν označiti, znamení
 dáti, oznámiti, dokazovati,
 význam míti, znamením opa-
 třiti, veleti, býti velitelem;
 σημαίνει dává se znamení;
med. znamenati si, poznati,
 tušiti; poznamenati, porou-
 četi, naznačiti

σημαντροίς -ίδος ἢ pečetní hlin-
ka

σήμαντρον τό pečet, znamení

σημάντωρ -ορος ὁ velitel, stráž-
ce, posel, dozorce

σημεῖον τό = σῆμα

σημειῶ -οῦν označiti, oznámiti
(med.)

σήμερον adv. dnes

σημήιον τό = σημεῖον

σημικίνθιον τό = σιμικίνθιον
(zástěra)

σηπεδών -όνος ἢ plíseň, hni-
loba

σήπω -ειν (i med.) tlíti, hníti,
práchnivěti

σῆραγξ -γγος ἢ dutina, rokle

σηρικός 3. hedvábný

σής, σεός (i σητός) ὁ mol

σησάμινος 3. sesamový

σήσαμον τό sesam

σητόβρωτος 2. od molů sežraný

σθεναρός 3. stálý, pevný, silný

σθένος τό síla, odvaha, moc

σθενῶ -οῦν posilovati

σθένω -ειν býti silný (s to),
býti mocný, míti moc, vlád-
nouti, moci

σιᾶγών -όνος ἢ čelist, dáseň,
tvář

σίαλον τό slina

σίαλος ὁ vepř

σιγα adv. tiše, mlčky, tajně

σιγάζω -ειν umlčeti, k mlčení
přiměti

σιγαλόεις 3. lesklý, zářící,
skvostný

σιγή ἢ mlčení, ticho, mlčenli-
vost, klid; σιγῇ tiše, klidně,
tajně

σιγηλός 3. mlčelivý, tichý, bez
hluku, beze slova

σίγλος ὁ medský stříbrný pe-
níz (²/₃ dareiku, ¹/₄ drach-
my); hebr. šekel

σίγμα (i σῖγμα) τό písmeno s
σιγύννης -ου ὁ házecí oštěp (lo-
vecký); kramář

σιγῶ -ᾶν mlčeti

σιδηρεῖα ἢ zpracování železa

σιδήρειος 3. } železný, tvrdý,

σιδήρεος 3. } necitelný, pevný,
silný, neúnavný

σιδήριον τό železný nástroj,
železná zbraň

σιδηροβρώς -ῶτος (βιβρώσκω)
železo žeroucí (brousící)

σιδηρόδετος 2. železem pobitý
(připecněný)

σιδηροκμής -ῆτος železem zpra-
covaný, mečem pobitý

σίδηρος ὁ železo, ocel, železné
náčiní (meč, sekera, okovy,
srp a j.), sklad (tržiště) žele-
za; necitelnost

σιδηροῦς 3. = σιδήρειος

σιδηροφορῶ -εῖν (i med.) že-
leznou zbroj nositi, býti
ozbrojen

σιδηρῶ -οῦν železem pobíti

σίζω -ειν syčeti

σικάριος ὁ vrah (sicarius)

σίκερα τό umělé víno, opojný
nápoj

σικύα ἢ tykev; baňka lékařská
σικυός (σίκυος) ὁ okurka

σιλλικύπριον τό zázračný strom
(kiki)

σίλφιον τό silfium (rostlina
laserpicium)

σιμικίνθιον τό zástěra

σῆμοπρόσωπος 2. } tuponosý

σῆμός 3. } (s nosem
nahore stlačeným, dole za-
hnutým), nahoru zahnutý;
πρὸς τὸ σιμόν (τὰ σιμά) na-
horu; vypouklý

σινάμωρος 2. škodlivý, zhoub-
ný

συναμωρῶ -εἶν zuřivě pleniti,
zpuštěti

σίνᾱπι -εως τό hořčice

σινδών -όνος ἡ jemné plátno
(tkanina, roucho, košile a j.)

σινιάζω -εἶν prosívati, mávati,
proséváním čistiti

σίνις -ιδος ὁ lupič, zbojník

σίνομαι -εσθαι pleniti, pusto-
šiti, škoditi, škodu působiti,
loupiti

σίνος τό škoda, pohroma

σινοῦμαι -εἶσθαι = σίνομαι

σίντης -ου ὁ = σίνις

σιός ὁ (lakon.) = θεός (bůh)

σῆρός ὁ jáma, silo

σισύρᾱ ἡ (i σίσυρνα) huňatý
kožich

σισυρνοφόρος 2. kožišinou
(v kožich) oděný

σῖτα τά plur. od ὁ σῖτος

σίταγωγός 2. obilí dovážející

σίτευτός 3. vykrmený

σίτεύω -εἶν krmiti; pas. pojí-
dati, strávití, požívati, býti
živen

σίτηγός 2. = σιταγωγός; τὸ σ.
lod' s obilím

σίτηρέσιον τό stravonání, strav-
ně

σίτησις -εως ἡ vyživonání, jíd-
lo, strava

σίτίζω -εἶν = σιτεύω

σίτίον τό = σῖτος

σίτιστός 3. = σιτευτός

σίτοδείᾱ ἡ nedostatek potravy,
hlad a bída

σίτοδοτῶ -εἶν obilí (potravu)
podávati (opatřovati)

σίτομέτριον τό dávka obilí, zá-
sobonání, strava

σίτονόμος 2. potravu opatřující

σίτοποιός 2. jídlo připravující;
ὁ σ. pekař, kuchař

σίτοπομπία ἡ doprava (dovoz)
obilí

σίτοπώλης -ου ὁ obchodník
obilím

σῖτος ὁ pšenice, obilí, mouka,
chléb, pokrm, výživa, záso-
bonání; píce

σίτοφάγος 2. živící se chlebem

σίτοφόρος 2. potraviny nesoucí

σίτοφύλακες οἱ obilní dozorcí

σίτῶ -εἶν živiti; med. jísti, ži-
viti se (= σιτεύω)

σίτώνης -ου ὁ nakupovač obilí,
zásobovací úředník

σιφλῶ -οῦν zmrzačiti, oslepiti,
zničiti

σιῶ (duál = θεῶ) viz σιός
(= θεός)

σιωπή ἡ ticho, mlčení

σιωπῶ -ᾶν mlčeti, zamlčeti,
zmlknouti

σκάζω -ειν *kuľhati*
 σκαιός 3. levý, západní, večerní, neobratný, hloupý, nepřiznivý, neblahý; ἢ σ. levice
 σκαιοσύνη ἢ } pošetilost,
 σκαιότης -ητος ἢ } nerozumnost
 hloupost, hrubost
 σκαίρω -ειν *poskakovati, hopsati, tančiti*
 σκαληνός 3. nerovný, šikmý
 σκάλλω -ειν *kopati, rýti, sekati*
 σκαλμός ὁ *kolík veslový*
 σκανδαλίζω -ειν *pohoršení způsobiti, k hříchu svěsti, roz-zlobiti; pohoršiti se*
 σκάνδαλον τό *pohoršení, sklon k hříchu*
 σκάπτων τό = σκῆπτρον
 σκαπτός 3. *vykopaný*
 σκάπτω -ειν *kopati, okopávati, osekávati*
 σκάφη ἢ = σκάφος
 σκαφίς -ίδος ἢ *mísa, džber*
 σκάφος τό *lodní dutina, loď, člun; vana, necky, kád', koryto*
 σκεδάννυμι -ναι *rozptýliti, roztrousiti, rozlíti, rozšířiti, rozpustiti, rozmetati, zaplašiti; pas. rozptýliti se, šířiti se, rozzejíti se*
pas. rozptýliti se, šířiti se, roz-zehnání
 σκέλλω -ειν *vysušiti; intr. vyschnouti*
 σκέλος τό *stehno, noha*
 σκέμμα τό (σκέπτομαι) *úvaha, pozorování, zření, ohled*

σκεπάζω -ειν *kryti, zahaliti, chrániti, brániti*
 σκέπαρον τό *sekera, šířčina*
 σκέπας τό *úkryt, ochrana*
 σκέπασμα τό *pokrývka, oděv; dům*
 σκέπη ἢ *pokrývka, ochrana, záštita, bezpečnost*
 σκεπηνός 3. *krytý, chráněný*
 σκέπτομαι -εσθαι *pohlížeti, pozorovati, uvažovati, vyzkoumati*
 σκεπῶ -ᾶν = σκεπάζω
 σκευαγωγῶ -εῖν *náradí (majetek) odvážeti, stěhovati se*
 σκευάζω -ειν *připravovati, strojiti, upravovati, opatřovati, chystati, zbrojiti, zdobiti, šatiti, osnovati*
 σκευασίᾱ ἢ *strojení, přípravování*
 σκευαστά -ῶν τά *výrobky (věci připravené)*
 σκευή ἢ *výstroj, výzbroj, úprava, šat, oděv, kroj*
 σκεῦος τό *strojení, kroj, oděv, ozdoba, výzbroj; náčiní, nářadí, nádobí; zavazadla, lodní potřeby (lanoví)*
 σκευοφόρος 2. *zavazadla nosící; ὁ σ. nosič nákladů; τὰ σ. vozatajstvo, soumaři s nákladem, zavazadla*
 σκευοφορῶ -εῖν *zavazadla nositi, býti nosičem (záškodníkem)*
 σκευωροῦμαι -εῖσθαι *píkle (sváry) strojiti (podněcovati)*

σκέψις -εως ἢ pozorování, uvažování, ohled, úvaha, vyšetřování

σκήλειε *viz* σκέλλω

σκηνή ἢ stan, ležení, tábor; hostina (oběd) ve stanu; ležení, jeviště, divadlo; obydlí, chrám, stánek úmluvy (svědectví); loubí, alej

σκήνημα τό loubí (*viz i* σκηνή)

σκηνίδιον τό stánek

σκηνογραφία ἢ malování jeviště (kulis)

σκηνοπηγία ἢ stavba stanu, slavnost stánků

σκηνοποιός ὁ stavitel stanu

σκήνος τό příbytek, schránka

σκηνοφύλαξ -κος ὁ hlídač stanu (ležení)

σκηνώ -ᾶν (*i* σκηνεῖν, σκηνοῦν) bydlet ve stanu, tábořit, ubytovati se, míti obydlí, ve stanu hodovati (jísti); *med.* obývati, příbytek si budovati

σκήνωμα τό = σκηνή

σκηπάνιον τό berla, žezlo (scipio)

σκηπτός ὁ blesk, bouře, vichřice, vír

σκηπτούχος ὁ žezlo držící, žezlem vládnoucí; *u* Peršanů nejvyšší komoří, pobočník

σκήπτρον τό hůl, berla, žezlo, hodnost vladařská

σκήπτω -ειν podpírat, předstírat, vymlouvat se, vrhat, vrážeti; *intr.* vrhnouti se, vpadnouti, opírat se, omluviti se (*i med.*)

σκηρίπτομαι -εσθαι opírat se, podpírat se

σκήψις -εως ἢ záminka, výmluva, omluva, důvod

σκιᾶ ἢ stín, temnota, přelud, obrys; duch zemřelého, přízrak

σκιᾶγραφία ἢ stínomalba, šálení

σκιάζω -ειν stínem zakrýti, zastíniti, zahaliti; *pas.* býti zastíněn, ztmavěti

σκιᾶμαχῶ -εῖν se stínem bojovati (= neúčinně jednati)

σκιᾶτροφῶ -εῖν ve stínu chovati (rozmazliti); *intr. (pas.)* ve stínu (v ústraní) žíti

σκίδνημι -άναι = σκεδάννυμι

σκιερός 3. stinný

σκιή = σκιᾶ

σκιητροφῶ = σκιᾶτροφῶ

σκίμπους -οδος ὁ lehátko, pohovka

σκιοειδής 2. jako stín

σκιόεις 3. -εντος stinný

σκιόωντο *viz* σκιῶ

σκίπων -ωνος ὁ berla, hůl (scipio)

σκιραφεῖον τό herna

σκιροφοριών -ῶνος ὁ attický měsíc (červen-červenec)

σκιρτῶ -ᾶν poskakovati, tančiti

σκιῶ -ᾶν = σκιάζω

σκληροκαρδία ἢ zatvrzelost, tvrdost srdce

σκληρός 3. tvrdý, drsný, suchý, nuzný, pevný, silný, zatvrzelý, příkrý, krutý, přísný, obtížný, nebezpečný

σκληρότης -ητος ἢ zatvrzelost, neústupnost, drsnost, divokost

σκληροτράχηλος 2. tvrdošíjný

σκληρύνω -ειν zatvrditi

σκόλιον τό (ἰ σκολιόν) píseň při pitce, střídavý zpěv

σκολιός 3. křivý, zahnutý, křivolaký; nepoctivý, záludný, potutelný, zvrácený

σκόλοψ -πος ὁ kůl, kolová ohrada; bolest

σκόπελος ὁ skála, úskalí

σκοπή ἢ }
σκοπιᾶ ἢ } hlídání, stráž, hlídka

σκοπιάζω -ειν (ἰ med.) konati stráž, hlídati, číhati, vyzvídati

σκοπιή ἢ = σκοπιᾶ

σκοπός ὁ (ἦ) pozorovatel, zvěd, strážce, hlídač, dozorce; cíl, terč, účel, úmysl

σκοπῶ -εἶν hleděti, pozorovati, přihlížeti, ohlížeti se, dbáti, pečovati o něco, zamýšleti, obhlížeti, zkoumati, vypátrat, stříci se, vyptávat se, rozvažovati

σκόροδον τό česnek

σκορπίζω -ειν roztrousiti, rozehnati

σκορπίος ὁ štír

σκοταῖος 3. } tmavý, temný,

σκοτεινός 3. } za tmy, slepý, neznámý, tajný

σκοτίζομαι -εσθαι zachmuřiti se

σκότιος 3. temný, tajný; ἢ σ. temnota; tmavý, smuteční

σκοτομήνιος 2. bez svitu měsíce (= temný)

σκότος ὁ (τό) tma, temnota, mrákota, noc, slepota, smrt, úkryt, podsvětí, oslepení, skrytost, nejasnost, tma duševní

σκοτῶ -οῦν zatemniti, omráčiti

σκοτώδης 2. tmavý, chmurný

σκούβαλον τό smetí, odpadky

σκυδμαίνω -ειν mračiti se, pohoršiti se

σκούζομαι -εσθαι hněvati se, horšiti se

σκυθιστί adv. po skythsku

σκυθρωπάζω -ειν býti zasmušen (zamračen)

σκυθρωπός 2. chmurný, zasmušilý, zamračený

σκύλαξ -κος ὁ pes, štěně

σκῦλευμα τό kořist

σκῦλεύω -ειν svléci zbroj poraženému, ukořistiti, uloupiti, pleniti

σκύλλω -ειν drásati, trýzniti; pas. namáhati se, mořiti se

σκῦλον τό (ἰ σκύλον) ukořistěná zbroj, lup, kořist (spolium)

σκύμνος ὁ štěně, mládě

σκυτάλη ἢ hůl (s tajnou zprávou)

σκυταλῖς -ίδος ἢ hůlka

σκύταλον τό hůl, kyj

σκῦτεύς -έως ὁ švec, sedlář

σκῦτεύω -ειν ševcovati, ševcem býti

σκούτηνος 3. }
σκούτινος 3. } kožený

σκῦτοδεψός ὁ koželuh
 σκῦτος τό kůže
 σκῦτοτομεῖον τό dílna ševcov-
 ská
 σκῦτοτόμος ὁ švec, řemenář,
 sedlář
 σκύφος ὁ pohár
 σκωληκόβρωτος 2. červy roze-
 žraný
 σκωληκοτοκῶ -εἶν červy roditi
 σκώληξ -κος ὁ žížala, červ
 σκῶλος ὁ zaostřený kůl
 σκῶμμα τό posměch, žert, vtip
 σκώπτω -εἶν škádliti, žertovati,
 vysmívati se
 σκώψ -πός ὁ výr, sýček
 σμαράγδινος 3. smaragdový
 σμάραγδος ἡ smaragd
 σμαραγῶ -εἶν zvučeti, hřmoti-
 ti, buráceti, rachotiti
 σμάω -ῆν otříti; *med.* otříti se,
 omýti se, natříti se
 σμερδαλέος 3. { strašlivý,
 σμερδόνος 3. } hrozný
 σμῆνος τό roj, hejno, dav,
 množství
 σμήχω -εἶν omývati, otírati
 (= σμάω)
 σμικρολογίᾱ ἡ malichernost,
 skoupost
 σμικρός = μικρός
 σμυγερός 3. lopotný, namáhavý
 σμύρνα ἡ (i -νη) myrha (*míza*
stromu myrtovéhoho)
 σμυρνίζω -εἶν myrhou koře-
 niti
 σμύχω -εἶν páliť, v popel obra-
 ceti

σμῶδιξ -ιγγος ἡ krvavý pruh
 σοβαρός 3. hbitý, prudký, pyš-
 ný
 σόη viz σώζω
 σοῖο viz σός
 σολοικίζω -εἶν chybně mluviti
 σόλοικος 2. nesprávný v mluvě,
 nevzdělaný, žvanivý
 σόλος ὁ železné kolo (kotouč)
 σόομαι -οὔσθαι spěchat, řítiti
 se (= σεύω)
 σόος 3. = σῶς
 σοοῦμαι -εἰσθαι = σεύω
 σόρος ἡ popelnice, rakev
 σός, σή, σόν tvůj, tobě náležející, tebe se týkající; οἱ σοί tvoji přátelé (příbuzní, žáci, lidé atd.)
 σουδάριον τό potná lázeň (sudarium)
 σοῦμαι viz σεύομαι, σόομαι
 σοφίᾱ ἡ (i σοφίη) moudrost, vědomost, znalost, důmyslnost, chytrost, obratnost, bystrost, lstivost; vědění, názor, učenost, filosofie
 σοφίζω -εἶν moudrým činiti, poučovat, chytře uvažovat; *med.* mudrovati, chytře vymýšleti (nastrojiti)
 σόφισμα τό chytrý výmysl, vytáčka, úskok, pleticha, úskočné jednání
 σοφιστής -οῦ ὁ učenec, mudrc, znalec, mistr; učitel moudrosti (i výmluvnosti), řečník, nepravý filosof, podvodník
 σοφιστικός 3. sofistický, klamný; ἡ σ. sofistika

σοφός 3. obratný, znalý, chyt-
rý, bystrý, učený, moudrý,
vtipný, důmyslný

σόω viz σῶζω

σοῶ -εἶν = σεύω

σπαδίζω -ειν stáhnouti, odříti

σπάθη ἡ tkalcovská hůlka, ši-
roký meč (spatha), široký a
rovný pás (pruh)

σπάκα (pers.) = κύων (pes)

σπανίζω -ειν míti nouzi (nedo-
statek), nedostávati se; med.
(pas.) nedostatkem (nouzí)
trpěti (býti soužen)

σπάνιος 3. skrovný, nepatrný,
vzácný

σπανιότης -ητος ἡ } nouze,
σπάνις -εως ἡ } nedostatek

σπανιστός 3. skrovný, nuzný

σπανοσιτίᾱ ἡ nedostatek potra-
vy

σπάραγμα τό útržek, rozsápa-
ná mrtvola

σπαραγμός ὁ křeč

σπαράσσω -ειν rváti, trhati,
rozsápáti

σπάργανον τό plena, povijan

σπαργανῶ -οῦν do plen zavi-
nouti

σπαργῶ -ᾶν vzdouvati se,
dmouti se, býti pln žádosti-
vosti

σπάρτον τό (stočený) provaz,
lano

σπαρτός 3. zasety (σπείρω); ὁ
(ἡ) σπαρτός sítina

σπάσμα τό } chvění (trhání)

σπασμός ὁ } svalů, křeč,
vlnění (moře)

σπαταλῶ -ᾶν bujně žíti, hýřiti

σπάω -ᾶν trhati, rváti, smýka-
ti, tasiti, roztrhati, zohaviti,
odtrhnouti, vymknouti

σπέσει (dat. plur.) viz σπέος

σπεῖο viz ἔπω

σπεῖος viz σπέος

σπεῖρα ἡ vinutí, točenice, síť,
smyčka, lano, oddíl vojenský
(manipulus)

σπειρίον τό lehký šat, halena

σπεῖρον τό plátno k zahalení,
šat, rubáš, plachta (lodní)

σπείρω -ειν síti, sypati, rozší-
řiti, sděliti; pas. rozptýliti se,
zploditi

σπεῖσαι, σπείσασκε viz σπένδω

σπεκουλάτωρ -ορος (ἰ -ωρος) ὁ
vyzvědač, vojenský posel
(speculator)

σπένδω -ειν kropiti, líti, konati
úlitbu, postříkati, obětovati;
med. smlouvu (příměří) uza-
vřítí, smířiti se, vyjednávati,
povoliti, vyrovnati se, vymí-
niti si

σπέος τό jeskyně, sluj

σπέρμα τό sémě, zrno, obilí,
původ, rod, plémě, potomek
(syn, dcera), příčina, manžel-
ství

σπερμολόγος ὁ zrna sbírající;
žvanil, tlučhuba

σπέρχω -ειν tlačiti, hnáti; intr.
(pas.) hnáti se kvapně, dorá-
žeti, spěchati, rozhorliti se

σπέσθαι viz ἔπομαι

σπέσει (dat. plur.) viz σπέος

σπεύδω -ειν spēchati, namáhati se, snažiti se, usilovati, domáhati se, naváděti; *trans.* urychlovati

σπήλαιον τό jeskyně

σπηλαιώδης 2. jeskyni podobný

σπιδής 2. protáhlý, širý

σπιθάμη ἢ πίδα' (*míra* = $1\frac{1}{2}$ lokte); πέμπτης σ.: $4\frac{1}{2}$ lokte

σπιλάς -άδος ἢ úskalí, skála; podlaha; poskvrna

σπίλος ὁ (*i* σπῖλος) špína, poskvrna, hanba; skála, útes

σπιλῶ -οῦν poskvrniti

σπινθήρ -ῆρος ὁ jiskra

σπλαγχνίζομαι -εσθαι slitovati se

σπλάγχνον τό útroby (srdce, plíce, játra), vnitřnosti, život, krev, mysl, láska

σπλήν -ηνός ὁ slezina (lien)

σπογγίζω -ειν houbou umýnati

σπόγγος ὁ houba (*i* σπογγιά ἢ)

σποδίη ἢ popel (*i* σποδιά)

σποδός ἢ popel, prach

σπολάς -άδος ἢ kožený krunýř (kabátec)

σπονδαρχία ἢ právo začíti úlitbu

σπονδή ἢ kropení, úlitba; smír, smilouva, přiměří, návrh smíru

σπορά ἢ setba, plod (syn, dce-
ra), potomek

σποράδην *adv.* roztroušeně, porůznu

σποραδικός 3. roztroušeně (porůznu) žijící

σποράς -άδος roztroušený, ojedinelý

σπορητός ὁ setí

σπόριμος 2. osetý, k osetí vhodný; τὰ σ. osení, obilí

σπόρος ὁ setí, osev, setba, osení, semeno, zrození, původ, potomstvo

σποῦ (*skyth.*) oko

σπουδάζω -ειν spēchati, rychle se otáčeti (pracovati, jednati), usilovati, snažiti se, péči věnovati, přičiniti se, domáhati se, vážně si počínati (mluviti); *trans.* urychlit, uspíšiti, rychle připravit, přát si

σπουδαιολογῶ -εῖν rozmlouvati o vážných věcech (*i med.*)

σπουδαῖος 3. snaživý, pilný, řádný, vážný, přísný, vzácný, skvostný, důležitý, čestný, drahý, dobrý, náležitý

σπουδαρχία -ου ὁ čekatel úřadů, uchazeč, kandidát

σπουδαρχῶ -εῖν horlivě se domáhati úřadů

σπούδασμα τό snaha; pl. zájmy

σπουδαστικός 3. snaživý, přičinlivý

σπουδή ἢ spēch, píle, snaha, úsilí, námaha, práce, starost, péče, horlivost, úmysl, vážnost, pravda, důležitost, příchynost, ohled; σπουδῇ *adv.*: úspěšně, rychle, horlivě, vážně, sotva

σπυρίς -ίδος ἢ pletený košík, vrše

- σταγών -όνος ἢ kapka. krůpěj
 σταδιαῖος 3. stadion dlouhý (ší-
 roký, vysoký)
 σταδιεύς -έως ὁ běžec stadiový
 στάδιον τό stadion a) délková
 míra 1. attická = 164 m,
 2. olympijská = 192 m,
 3. řecko-římská = 178 m,
 4. římská = 185 m; b) zá-
 vodní dráha, závodiště, závod
 στάδιος 3. (pevně) stojící, pří-
 mý; ἢ σ. boj zblízka
 στάζω -ειν kapat, nalévat;
 intr. kanouti, mokvati, ply-
 nouť
 στάθμη ἢ pravítko, šňůra (mí-
 ra), pravidlo, zákon
 σταθμός ὁ stanoviště, stáj, dvo-
 rec, obydlí, stanice (spojená
 s noclehárnou), denní pochod
 (30 stadií = 24.5 km); závaží,
 váha; odpočinek; sloup, věž
 σταθμοῦναι -εἶσθαι } vyměřiti,
 (ἰ -οῦσθαι) } vypočí-
 σταθμοῦναι -ᾷσθαι } tati. uvá-
 žiti, souditi, uznávati, vy-
 zkoumati, usuzovati, tušiti
 σταῖς, σταίτος τό těsto (na
 chleba)
 σταίτινος 3. těstový
 στάλαγμα τό krůpěj
 σταμῖνες οἱ stojaté trámy, slou-
 py, příčné břevna (žebra)
 u voru
 στάμνος ὁ džbán
 σταν viz ἴσθημι
 στάξ', στάξον α ὁ viz στάζω
 στάς viz ἴσθημι
 στασιάζω -ειν činiti povstání
 (rozbroj), svářiti se, bouřiti
 se, míti (vésti) spor, býti ne-
 svorný, v horlivosti zápasiti
 στασιασμός ὁ vzpoura, rozbroj
 στασιαστής -οῦ ὁ = στασιώ-
 της
 στασιαστικός 3. odbojný, ne-
 svorný
 στάσιμος 2. pevně stojící, klid-
 ný, stálý; τὸ σ. zpěv sboru
 mezi akty
 στάσις -εως ἢ postavení, po-
 stava, stanutí, poloha, stano-
 viště; povstání, odboj, vzpou-
 ra, svár, rozbroj, různice,
 strana politická, neshoda,
 rozpor
 στασιώδης 2. odbojný, nesvor-
 ný, stranický
 στασιώτης -ου ὁ odbojník,
 straník
 στασιωτικός 3. odbojný, bouř-
 livý, nepokojný, nesvorný,
 stranický, revoluční
 στατήρ -ῆρος ὁ statér (zlatá
 i stříbrná mince různé váhy
 a ceny)
 στατός 3. stojící, státní
 σταυρός ὁ kůl, hradba kolová;
 kříž
 σταυρῶν -οῦν kolovou hradbou
 opatřiti, ukřižovati
 σταύρωμα τό } ohrazení
 σταύρωσις -εως ἢ } koly, opev-
 nění
 σταφυλή ἢ hrozen, réva; záva-
 ží olovnice, olovnice (σταφύ-
 λη)

στάχυς -υος ὁ klas, vzrostlá setba

στέαρ -ᾱτος τό tuk, lůj, omastek

στεγάζω -ειν pokrýti (= στέγω)

στεγανός 3. pokrývající, hustý, pokrytý, neproniknutelný

στέγαρχος ὁ domácí pán

στέγασμα τό pokrývka; = στέγη

στεγαστροίς -ίδος (*fem. k* στεγανός) pokrývající, pokrytá

στέγη ἡ kryt, střecha, přístřeší, příbytek, dům; pokrývka; vězení, jeskyně, popelnice

στεγνός 3. pokrývající, pokrytý, chránící; τὸ σ. přístřeší

στέγος τό = στέγη

στέγω -ειν krýti, ukrývati, uzavírat, tajiti, zadržovati, odvracet, odolávat, chrániti, snášeti, vydržeti

στείβω -ειν šlapati, dupati, rozšlapati, choditi; *part.* živý, oživený

στεῖλα viz στέλλω

στελειή ἡ } τοῦρκο sekery;
στελειόν τό { = ὀπή (otvor, ucho sekery); πρῶτης στ. se také vykládá: na horním konci násady (počínaje první sekerou)

στεινο- = στενο-

στεινῶ -ειν tísniť; *pas.* úžiti se, úzkým se stávat, v tísni býti, býti přeplněn

στεινωπός 3. těsný, úzký; τὸ σ. úžina

στειπτός 3. pevně udupaný, hustý

στεῖλα ἡ (*i* στείλη) spodní trám lodní, spodek lodní; neplodná, jalová (*sterilis*)

στείγω -ειν stoupati, kráčet, ubírat se, táhnouti, odejít, nadcházeti, přijít

στέλεχος τό pařez

στέλλω -ειν řaditi, připravovati, ukládati, spouštět, vypravovati, vysílati, vystrojiti, upravovati, uspořádati, zdobiti, pozvati, vyzvati, pověřiti, s sebou vzíti; *med. (pas.)* vypravit se, vyjít, ubírat se, podniknouti cestu (*plavbu*), obeslati si, vzíti na sebe, varovati se

στέμμα τό vínek, věnec, ratolest (*oliv*y, vavřínu)

στέναγμα τό } stenání, výskání
στεναγμός ὁ {

στενάζω -ειν stenati, vzdychati, lkáti, bědovati, oplakávati

στενακτός 3. naříkající, stenaný, oplakaný

στεναχίζω -ειν } (*i med.*) vzdychati, naříkat, nářkem se ozývati, želeť, proklínati

στενοπορίᾱ ἡ soutěska, průsmyk

στενόπορος 2. úzký, těsný; τὸ σ. (τὰ σ.) soutěska

στενός 3. úzký, těsný; τὸ σ. (τὰ σ.) soutěska, úžina, nedostatek, nouze, rozpaky; suchý, hubený

στένος τό tíseň, nouze
 στενότης -ητος ἢ těsnost, těsný
 prostor, soutěska
 στενοχωρίᾱ ἢ těsnost, soutěs-
 ka, tíseň, sklíčenost
 στενοχωρῶ -εἶν býti těsný, do
 úzkého prostoru hnáti, do
 tísně přivést; pas. býti zne-
 pokojen (stísněn)
 στένω -εἶν tísniti; pas. býti
 stísněn, obtížen, býti plný,
 plniti se; (hlasitě) vzdychati,
 naříkati, oplakávati, želeti
 στενωπός 2. těsný; ὁ σ. soutěs-
 ka, mořská úžina
 στέργημα τό pŭvab lásky
 στέργω -εἶν milovati, zalíbiti
 si, spokojiti se, poddati se,
 snášeti, prositi
 στερεός 3. tuhý, tvrdý, pevný,
 krutý, tvrdošíjný
 στερεόφων 2. zatvrzelý
 στερεῶ -οῦν pevným činiti,
 otužovati
 στερέωμα τό síla, pevnost
 στέρησις -εως ἢ zbavení, ztrá-
 ta
 στερίσκω = στερεῶ
 στέριφος 3. tuhý, pevný, ne-
 plodný
 στερικτός 3. milovaný, hodný
 lásky
 στέρνον τό prsa, srdce, nitro
 στερνοῦχος 2. rozlehlý, s širými
 rovinami (χθών)
 στέρομαι -εσθαι býti zbaven
 (oloupen)
 στεροπή ἢ blesk, lesk, třpyt

στεροπηγερέτα ὁ blesky sbíra-
 jící (metající)
 στέροψ -πος blýskavý, zářící
 στερεός 3. = στερεός
 στερεῶ -εἶν oloupiti, zbaviti;
 pas. býti zbaven, přijíti o ně-
 co, ztratiti
 στεῦμαι -σθαι stavěti se, hlá-
 sati, chlubit se, hroziti, sli-
 bovati
 στεφάνη ἢ okraj, vínek, člen-
 ka, věnec
 στεφανηφόρος 2. věncem ozdo-
 bený; σ. ἁγών závod, jehož
 odměnou je věnec
 στεφανηφορῶ -εἶν věnec nositi
 στεφανίτης -ου ὁ = στεφανη-
 φόρος
 στέφανος ὁ členka, věnec,
 diadém, cena, odměna, ozdo-
 ba, vítězství, kruh (okruh),
 okraj (přilbice, skály)
 στεφανῶ -οῦν obklopovati, ob-
 roubiti; ověňčiti, ozdobiti, vy-
 znamenati, odměniti, korunov-
 vati; med. věňčiti se, kolem
 se prostírat
 στεφάνωμα τό obruba, věnec,
 ozdoba (= στέφανος)
 στεφανωτρίς -ίδος ἢ věncový,
 pro věnce vhodný
 στέφος τό věnec, vínek (= στέφανος)
 στέφω -εἶν vkládati, obkládati,
 pokrývati, věňčiti, zdobiti
 (= στεφανῶ)
 στέωμεν, στῆ, στήη viz ἴστημι
 στῆθος τό prsa, nitro, ňadra,
 srdce, mysl, rozum, hrud'

στήκω -ειν státi, věrně zůstatí,
nehřešiti

στήλη ἡ sloup, pilíř, pomník,
mezník, náhrobní kámen, pa-
mětní sloup, čestný sloup (se
zákony, smlouvami a j.)

στηλίτης -ου ὁ poznamenaný
na sloupu hanby

στήμεναι viz ἴστημι

στήμων -ονος ὁ osnova, naví-
jení (u tkalcovského stavu)

στηριγμός ὁ opora, pevnost

στηρίζω -ειν upevňovati, pev-
ně stavěti; intr. opřítí se,
vrhati se, vraziti

στιβαρός 3. tuhý, pevný, statný
στιβάς -άδος ἡ stelivo, lůžko
ze slámy (listí, rákosí), větev
s listím

τίβη ἡ ranní chlad, jinovatka
τίβος ὁ cesta, pěšina, stopa,
šlépěj

τίβω -ειν = στείβω

στιβῶ -εῖν prošlapati, prohle-
dati

στιγεύς -έως ὁ vpalovač zna-
mení

σίγμα τό bodnutí, bod, vpále-
né znamení, skvrna; stopy
utrpení

στιγματίās -ου ὁ člověk zna-
menaný (se znamením na
čelo vpáleným)

στιγμή ἡ bod, tečka; σ. χρόνου
okamžik

σίζω -ειν bodati, tetovati, zna-
mení vpáliti

σικτός 3. skvrnitý, pestrý

σίλβω -ειν lesknouti se, zářiti

σιλπνός 3. lesklý, třpytivý

σίξ -ιχός ἡ řada

σιπτός 3. = στειπτός

σιῖφος τό hromada, hustý dav
(zástup)

σίχος ὁ řada, bitevní šik; řád-
ka, verš

σιχῶμαι -ᾷσθαι v řadě kráčetí
(postupovati)

σιλεγγίς -ίδος ἡ hřeblo, hřeben

στοά ἡ sloupořadí, loubí

στοιβάς -άδος ἡ = στιβάς

στοῖδιον τό = zdobněle στοά

στοιή = στοά

στοιχεῖον τό písmeno, základ,
prvek, souhvězdí

στοῖχος ὁ řada (= σίχος),
vrstva

στοιχῶ -εῖν býti v řadě (v po-
řadí), při někom (něčem)
státi, něčeho se držeti

στολάς -άδος ἡ = σπολάς (ko-
žený krunýř jezdecký); v hou-
fech táhnoucí

στολή ἡ šat, oděv, roucho, kroj,
zbroj

στόλος ὁ cesta, jízda, tažení,
výprava, průvod, vojsko, loď-
stvo, družina; nářadí (lodní),
zobák lodní; posláni (popud)

στόμα τό ústa, rty, tlama; řeč,
slovo, tvář, čelo, průčelí, ústí;
kraj, okraj, otvor, vchod,
ostří (u zbraní), fronta šiku

στόμαργος 2. obratný jazykem,
prostořeký

στόμαχος ὁ jícen, hrdlo, žalu-
dek, otvor

στόμιον τό ústí, otvor, udidlo

στομῶ -οῦν ústa ucpati, ostrím
opatřiti, ozbrojiti, posíliti
στόμωσις -εως ἡ obratnost
v řeči, prostořekost
στοναχή ἡ stenání, úpění
στοναχίζω -ειν = στεναχίζω
στοναχῶ -εἶν stenati (= στένω)
στονόεις 3. stenavý, žalostný
στόνος ὁ stenání, chroptění,
hukot, jekot
στοργή ἡ láska, oddanost
στορέννυμι -ναι } prostříti,
στόρνυμι -ναι } rozprostříti,
ustlati, uložit, utišiti, polštá-
ři obložit
στοχάζομαι -εσθαι k cíli mířiti,
směřovati, přihlížeti, bažiti,
toužiti, tušiti, uhodnouti
στοχαστικός 3. důvtipný, by-
strý; σ. εἰμί = στοχάζομαι
τινος
στόχος ὁ cíl
στράπτω -ειν blýskati, blesky
metati
στρατάρχης ὁ vrchní velitel
στρατεία ἡ výprava vojenská,
tažení, služba vojenská, voj-
sko
στράτευμα τό výprava, vojsko,
ležení, tábor, mužstvo
στρατεύσιμος 2. vojenský, služ-
by vojenské schopný
στράτευσις -εως ἡ = στρατεία
στρατεύω -ειν (i med.) do pole
(války) táhnouti, výpravu
podniknouti, polní službu ko-
nati, bojovati, válčiti
στρατήγημα τό velitelství, vá-
lečná lest

στρατηγέτης -ου ὁ vojevůdce
στρατηγία (-ία) ἡ hodnost ve-
litelská, velení, umění veli-
telské, úřad stratéga
στρατηγικός 3. velitelský, vo-
jenství znalý; ὁ σ. zkušený
velitel
στρατήγιον τό stan velitele
στρατηγίς -ίδος velitelská; ἡ σ.
(sc. ναῦς) velitelská loď
στρατηγιῶ -ᾶν po velitelství
dychtiti
στρατηγός ὁ velitel, vůdce, ad-
mirál, vojevůdce, stratég, mí-
stodržitel provincie, starosta
města; prokonsul (proprae-
tor); nejvyšší levita
στρατηγῶ -εἶν býti velitelem
(vojevůdcem), míti vrchní ve-
lení, zastávati hodnost straté-
ga, vésti, prováděti
στρατηγή ἡ }
στρατηλασίη ἡ } = στρατεία
στρατηλάτης -ου ὁ velitel voj-
ska (= στρατηγός)
στρατηλατῶ -εἶν býti velitelem
výpravy, do pole táhnouti
στρατιά ἡ (i -ιή) vojsko, vojen-
ská moc, polní tažení, vojen-
ský zástup, vojenská výprava
στράτιος 3. válečný
στρατιώτης -ου ὁ vojín, bojov-
ník, žoldněř, pěšák, těžko-
odězec
στρατιωτικός 3. válečný, vo-
jenský; τὸ σ. vojsko; τὰ σ.
válečnictví, služba vojenská,
peníze na válku

στρατιῶτις -ιδος (sc. ναῦς) do-
pravující vojsko, válečná
(lod')

στρατολογῶ -εἶν vojsko sbíratí
στρατοπεδάρχης ὁ velitel tábo-
ra (praetoriánů)

στρατοπεδείᾱ ἡ } tábo-
στρατοπέδεις -εως ἡ } ření,
místo pro tábor, ležení, tábo-
řící vojsko

στρατοπεδεύω -ειν (i med.) tá-
bořití, tábor zříditi, tábořem
se položití

στρατόπεδον τό tábor, ležení,
vojsko (tábořící), lodstvo (na
kotvách)

στρατός ὁ tábor, vojsko, zástup,
hromada, množství, lid

στρατοῦμαι -οὔσθαι } utábo-
στρατῶμαι -ᾷσθαι } řiti se

στρεβλός 3. křivý, zkroucený,
lstiný, šilhavý

στρεβλῶ -οῦν kroutití, točití,
vymknouti se, do kloubu
vsunouti, mučití, na skřípec
napínati

στρέμμα τό zkroucení, vymknutí

στρεπτός 3. točený, pletený,
ohelný, obratný, řiditelný,
uprositelný; ὁ σ. řetěz, ná-
hrdelník, přelík (pečivo)

στρεπτοφόρος 2. s řetězem na
šíji

στρεύγομαι -εσθαι býti vyčer-
pán (utrápen)

στρεφεδῖνοῦμαι -εἶσθαι v kru-
hu se otáčetí, v sloup se ob-
rátiti

στρέφω -ειν otáčetí, obracetí,
svínoutí, kroutití, plésti, od-
vrátiti, vymknoutí, měnití,
převracetí; intr. (pas.) vykru-
covatí se, vytáčetí se, všímati
si, šířiti se, toulatí se, obra-
cetí se, zavinoutí se, vy-
mknoutí si, měnití se

στρηνῶ -ᾷν bujně (rozmařile)
žítí

στρηνός τό bujnost, přebytek,
přepych

τρογγύλος 3. kulatý, oblý,
okrouhlý; σ. ναῦς (πλοῖον)
kupecká (nákladní) loď

τρογγυλότης -τος ἡ kulatost,
okrouhlost

τρόμβος ὁ vlk (hračka), ulita,
vířivý vítr

τρουθίον τό (i στρουθάριον)
vrabec, vrabeček

τρουθός ὁ (ἡ) vrabec, pštros
(μέγας, κατάγαιος σ.)

τροφάλιγξ -γγος ἡ vír, kotouč

τροφαλίζω -ειν hbitě otáčetí

τροφάς -άδος v kruhu se otá-
čející (obíhající)

τροφεῖον τό = στρόφος

τροφή ἡ otáčení, obracení,
obrat, lest

τροφοδῖνοῦμαι -εἶσθαι =
στρεφεδῖνοῦμαι

στρόφος ὁ provaz

στρυφνός 3. kyselý, nevlídný

στῶμα τό koberec, pokrývka
(ložní), prostěradlo, čabraka

στρωματόδεσμος ὁ valk na ložní
potřeby, tlumok; adj. plach-
tový

- στρωμνή ἡ pokrýnka (ložní),
lože, polštář
- στρώννυμι, στρωννύω viz
στόρνυμι
- στρωτός 3. prostřený
- στρωφῶ -ᾶν hbitě otáčeti, pro-
háněti se, meškati, zdržovati
se
- στυγερός 3. odporný, hrozný,
žalostný, smutný
- στυγητός 2. odporný
- στύγιος 2. ošklivý, odporný
(Στύξ)
- στυγνάζω -ειν býti zarmoucen,
rozmrzen
- στυγνός 3. nenáviděný, odpor-
ný, hrozný, chmurný, nepřá-
telský, bolestiplný, nešťastný,
ubohý, plný zášti
- στυγῶ -εῖν míti v ošklivosti, po-
hrdati, hroziti se, děsiti se,
nenáviděti, za hrozné poklá-
dati
- στῦλος ὁ sloup, pilíř, opora
- στυππεῖον τό koudel
- στυπτηρίᾱ ἡ (ἰ -ίη) kamenec,
ledek
- στυράκιον τό } držadlo
στύραξ -κος ὁ } (ná sada) kopí,
dolní konec kopí, oštěp
- στύραξ -κος ὁ (ἡ) styrax, keř
s vonnou pryskyřicí
- στυφελίζω -ειν strkati, odráže-
ti, otrásati, trýzniti, sraziti,
odehnati, odstrčiti
- στυφελός 3. (2.),
στυφελώδης 2. } hustý, pevný
στυφλός 3. (2.), } tvrdý, drsný,
στύφος 3. } přísný
- σύ (τύ, σύγε, σύπερ, τύνη) ty
- συβόσιον τό (ἰ συβόσειον) stá-
do vepřů
- συβώτης -ου ὁ pasák vepřů
- συγγένεια ἡ příbuznost, příbu-
zenství (-stvo), rodina
- συγγενής 2. příbuzný, sourodý;
ὁ σ. příbuzný, soukmenovec;
τὸ σ. příbuzenstvo; podobný,
svorný
- συγγενίς -ίδος ἡ příbuzná
- συγγηράσκω -ειν zároveň stár-
nouti
- συγγίγνομαι -εσθαι sejíti se,
setkati se, stýkati se, roz-
mlouvati, baviti se, zdržovati
se u někoho, pomáhati něko-
mu, býti žákem (druhem),
učení dokončiti (perf.)
- συγγιγνώσκω -ειν (-γινώσκω)
stejně poznávati, souhlasiti,
přisvědčiti, přiznati se, schvá-
liti, stejně smýšleti, odpouště-
ti, uznati, připustiti, pocho-
piti, býti přesvědčen, ustou-
piti (ἰ med.)
- σύγγοια ἡ } prominutí,
συγγνώμη ἡ } odpuštění,
uznání, milost, dovolení
- συγγνωμονικός 3. shovívavý,
rád odpouštějící
- συγγνωμοσύνη ἡ odpuštění,
omilostnění, shovívavost
- συγγνώμων 2. shovívavý, od-
pouštějící, připouštějící, od-
pustitelný
- σύγγονος 2. sourozený (= συγ-
γενής)

- σύγγραμμα τό spis, pojednání, kniha, soupis, zápis, přednáška, písemná smlouva, dějepisné dílo
- συγγραφεύς -έως ὁ spisovatel, dějepisec, prosaik, skladatel zákonů; οἱ σ. ústavní výbor
- συγγραφή ἡ sepsání, zaznamenání, pojednání, dějepis, smlouva, listina
- συγγραφικός 3. písemný; συγγραφικῶς jako ve smlouvách, t. j. zcela přesně
- συγγράφω -ειν písemně zaznamenati, sepsati, napsati, popsat, písemně podati, vypsati, smlouvu zapsati
- συγγυμνάζομαι -εσθαι spolu se cvičiti
- συγγυμναστής -οῦ ὁ společně cvičící
- συγκαθαιρῶ -εἶν spolu strhnouti, spolu vítěziti (přemáhati), k pádu napomáhati
- συγκαθαρμόζω -ειν společně upravit (uložiti, pochovati)
- συγκαθέζομαι -εσθαι spolu usedati, zasedati, usaditi se
- συγκάθημαι -σθαι spolu seděti, spolu bydleti, zasedati, u někoho seděti
- συγκαθίζω -ειν spolu usaditi, ustanoviti; *med.* = συγκαθέζομαι
- συγκαθίημι -έναι spouštěti; *intr.* snížiti se, pustiti se do něčeho, povoliti, přidati se k něčemu (εἰς τι)
- συγκαθίστημι -άναι spolu postavit (ustaviti, ustanoviti)
- συγκακοπαθῶ -εἶν } spo-
συγκακουχοῦμαι -εἶσθαι } lečně
trpěti
- συγκαλύπτω -ειν zcela zahaliti
- συγκαλῶ -εἶν svolati, povolati (k sobě)
- συγκάμνω -ειν spolu usilovati (pracovati), usilovně pomáhati, spolu trpěti
- συγκάμπτω -ειν skrčiti, ohnouti, přivesti do špatného stavu
- συγκαταβαίνω -ειν spolu sestoupiti (vyjíti)
- συγκατάγω -ειν zároveň uvést zpět
- συγκαταδιώκω -ειν spolu pronásledovati
- συγκαταδουλῶ -οῦν pomáhati při podrobení (*i med.*)
- συγκαταζεύγνυμι -ναι dohromady spojit; *perf. pas.*: býti do něčeho zapleten
- συγκαταθάπτω -ειν zároveň pohřbíti
- συγκατάθεσις -εως ἡ souhlas
- συγκαταίθω -ειν spolu spáliti
- συγκάταινος 2. schvalující, přisvědčující
- συγκатаιρῶ -εἶν = συγκαθαιρῶ
- συγκατακαίω -ειν (*i* -κάω) spolu spáliti; *pas.* spolu shořeti
- συγκατάκειμαι -σθαι spolu ležeti (seděti) u stolu

συγκατακλείω -ειν (i -κλήϊω)
zároveň zavřítí

συγκατακτάομαι -ᾶσθαι spolu
získati (dobýti), pomáhati při
získání

συγκατακτείνω -ειν zároveň
zabítí (porazití)

συγκαταλαμβάνω -ειν zároveň
(spolu) dobývati

συγκαταλείπω -ειν společně za-
nechatí

συγκαταλύω -ειν zároveň zru-
šiti, pomáhati při svržení

συγκατανέμομαι -εσθαι spo-
lečně si rozdělití (ovládnouti)

συγκαταπράττω -ειν spolu vy-
konávati (prováděti)

συγκατασκεδάννυμι -ναι záro-
veň (při tom) rozlítí

συγκατασκευάζω -ειν spolu
připravovatí, při úpravě po-
máhati

συγκαταστρέφομαι -εσθαι spo-
lečně si podrobití

συγκατατίθεμαι -σθαι spolu si
postaviti, srovnávati se, sou-
hlasiti, přisvědčiti

συγκαταψηφίζω -ειν (obyčejně
med.) při odsouzení spolupů-
sobiti, svým hlasem zároveň
odsouditi, společně zvoliti

συγκατεργάζομαι -εσθαι v prá-
ci pomáhati, spolu vykoná-
vati (prováděti), při podrobe-
ní pomáhati, spolupracovati

συγκατέρχομαι -εσθαι spolu
se navrátiti

συγκατεύχομαι -εσθαι zároveň
vyprositi (požadovati)

συγκατηγορῶ -εῖν spolu žalo-
vati, k žalobě se připojiti

συγκάτῃμαι = συγκάθημαι

συγκατοικῶ -εῖν společně pře-
bývati

συγκατοικίζω -ειν při založení
pomáhati, při zalidnění spo-
lupracovati, společně zaklá-
dati (obnovovati)

συγκατοικτίζομαι -εσθαι spolu
s někým litovati (si stýskati)

σύγκειμαι -σθαι spolu ležeti;
býti složen, ustanoven, umlu-
ven, býti vymyšlen; σύγκει-
ταί τινί τι něco jest s někým
smluveno; τὸ συγκείμενον
(τὰ σ.) dohoda, smlouva

συγκελεύω -ειν spolu pobádati,
výzvu podporovati

συγκεντῶ -εῖν probodnouti

συγκεράννυμι -ναι smísiti,
sloučiti, ujednati, spojití; med.
spojiti se; pas. býti spojen
(upevněn, proniknut)

συγκεφαλαῖω -οῦν shrnouti,
soustřediti

συγκινδυνεύω -ειν společně ne-
bezpečí podstupovati, býti
druhem v nebezpečí

συγκινῶ -εῖν společně v pohyb
uvéstí (vzbuzovati, pobuřo-
vati)

συγκλάω -ειν rozlámati, roz-
drtiti

σύγκλεισις -εως ἡ uzavření,
spojení, sevření, seřadění

συγκλείω (-κλήϊω, -κλήϊω) -ειν
zavřítí, sevřítí, spojití, obklí-
čítí, těsně seřadití (těsné řa-
dy učinití); *intr. (med.)* se-
vřítí se, zavřítí se, naléhati

συγκληρονόμος ὁ spoludědic

σύγκληρος 2. se společným osu-
dem, hraničící, losem přidě-
lený, shodný

συγκληρῶ -οῦν losem přiděliti
(zvoliti)

σύγκλησις = σύγκλεισις

σύγκλητος 2. svolaný, shromáždě-
ný, mimořádný; ἢ σ. senát

συγκλήω -ειν = συγκλείω

συγκλίνομαι -εσθαι vedle se
položiti (ležeti)

συγκλονῶ -εἶν do zmatku uvé-
sti

σύγκλυς -υδος seběhlý, sehna-
ný, sebranka

συγκοιμῶμαι -ἄσθαι s někým
ležeti (spáti, odpočívati),
souložití

συγκοινοῦμαι -οὔσθαι společně
si sdělovati

συγκοινωνός 2. zároveň účastný

συγκοινωνῶ -εἶν mítí účast na
něčem (τινός, τινί)

συγκομιδή ἢ svážení, sklizeň,
zásobování (σίτου), shon

συγκομίζω -ειν spoluopatřiti
(ošetřiti, zjednati), sváděti
dohromady, svázeti, sklízeti,
sbíratí, spolu pohřbíti; *med.*
sbíratí si, opatřiti si, uscho-
vati si, k sobě zavolati

συγκόπτω -ειν stloukati, roz-
tloukati, zničiti, skoliti, zbíti

συγκορυβαντιῶ -ᾶν společně
býti vzrušen (roznícen), býti
společníkem v korybantském
vytržení

σύγκροσις -εως ἢ smíšení, spo-
jení

συγκρίνω -ειν sloučiti, sjedno-
titi, srovnávati, posuzovati,
vykládati

συγκροτῶ -εἶν stlouci, sraziti
(sprásknouti), společně vy-
cvičiti, dobře vyzbrojiti; *pas.*
dobře být připraven

συγκρούω -ειν sraziti, seštvati,
znenáhati; *intr.* znenáhati se

συγκρύπτω -ειν spolu (zcela)
skrýti (zahaliti)

συγκτάομαι -ᾶσθαι pomáhati
při dobývání

συγκτίζω -ειν spolu zakládati
(vystavěti, osaditi)

συγκτίστης -ου ὁ spoluzaklada-
tel

συγκυβεύω -ειν s někým hráti
v kostky

συγκύπτω -ειν dohromady se
skláněti, sjednotiti se, stáh-
nouti se, stlačiti se, prohýbati
se, kroutiti se

συγκυρῶ ἢ náhoda

συγκυρῶ (*i med.*) -εἶν srážeti
se, setkatí se, přihoditi se,
státi se

συγχαίρω -ειν spolu se rado-
vati

συγγέω -εἶν sesypati, zbořiti, rozhazovati, rušiti, mařiti, skličovati, másti, viklati, zne-pokojovati, pobuřovati

συγχορευτής -οῦ ὁ spolutaneč-ník

συγχόω -οῦν sesypati, rozbořiti, zasypati, zahrabati

συγχρόομαι -ῆσθαι spolu po-užíti, s někým se stýkati

συγχύν(ν)ω = συγγέω

σύγχυσις -εως ἡ smíšení, zma-tení, zboření, převrat, vzpou-ra

συγχώννυμι = συγχόω

συγχωρῶ -εἶν sejíti se, srážeti se, shodnouti se, sjednotiti se, přistoupiti, povoliti, dovoliti, připustiti, býti shovívavý, odstoupiti, ustoupiti, postou-piti; συγχωρεῖ jest volno, možno, dovoleno

σύειος 3. sviňský, prasečí

συζάω -ῆν spolu žíti, vžíti se do něčeho, stále v něčem žíti

συζεύγνυμι -ναι spolu zapřáh-nouti, spojití, provdati; med. dáti zapřáhnouti; přidružití se

συζήτησις -εως ἡ rozhovor, disputace

συζητητής -ου ὁ badatel, so-fista

συζητῶ -εἶν (učeně) rozmlou-vati, příti se (περί τινος)

συζυγία ἡ dvojice, pár

σύζυγος 2. } spoluzapřažený,

σύζυξ -γος } druh, družka

συζωοποιῶ -εἶν zároveň oživo-vati

συθείς viz σεύω

σῦκάμῑνον τό moruše (plod)

σῦκάμῑνος ἡ moruše (strom)

σῦκέα ἡ (ἰ -κέη, -κῆ) fík (strom)

σῦκομορέα ἡ egyptský fík, sy-
komora

σῦκον τό fík (plod)

σῦκοφάντης -οῦ ὁ sykofant, udavač, osočovatel, zisťný ža-lobce

σῦκοφαντία ἡ udavačství, oso-
čování

σῦκοφαντῶ -εἶν udávati, oso-
čovati, křivě žalovati, býti sy-
kofantem

σῦκοφόρος 2. nesoucí fíky

σῦλα viz σύλη

σῦλαγωγῶ -εἶν jako kořist si
odvésti

σῦλα viz σύλη

σῦλεύω = σῦλῶ

σύλη ἡ lup, kořist, zabavení
(zajímání) lodí

συλλαβή ἡ sebrání, slabika
(syllaba)

συλλαλῶ -εἶν rozmlouvati (ho-
vořiti) s někým

συλλαμβάνω -ειν dohromady
vzíti (uchopiti), shrnouti
v jedno, sebrati, shromážditi,
polapiti; zajmouti, zatknouti,
obsáhnouti, zahrnouti, po-
chopiti, pomáhati, sejmouti,
přijmouti, obdržeti; med.
účastniti se, ujmouti se; pod-
porovati, rozuměti, naučiti
se; συλλαμβάνει přispívá
k něčemu (τινί)

συλλέγω -ειν sbíratí, shromažďovati, svolávati; *med.* shromážditi se, sejítí se, přibývati

συλλήβδην *adv.* úhrnem, v celku, vesměs, vůbec, najednou všichni

συλλήπτρια ἡ pomocnice

συλλήπτωρ -ορος ὁ pomocník, účastník, společník

σύλληψις -εως ἡ zajetí, zatčení

συλλιάζομαι -εσθαι sklesnouti (II., XXIII. 879 σύν δὲ... λίσσθεν)

συλλογὴ ἡ sbírání, najímání, sročení, shromáždění

συλλογίζομαι -εσθαι spočítati, uvažovati, závěr (úsudek) činití, poznávati, znamenati

συλλογισμός ὁ soudné myšlení, konečný úsudek, závěr

συλλογιστικός 3. podle úsudku, příslušný k závěru

σύλλογος ὁ shromáždění, sročení, schůze

συλλοχίτης -ου ὁ druh vojenský, spoluúčastník války

συλλυποῦμαι -εῖσθαι spolu se rmoutí, útrpnost projevovali

συλλύω -ειν spolu uvolniti (kotνu zdvihnouti), spor urovnati

σύλον viz σύλη

συλῶ -ᾶν odejmouti, sejmouti, uloupiti, oloupiti, vyplniti, podvésti

σύμα τό (*lakon.*) = θυμα (oběť)

συμβαίνω -ειν spolu kráčetí, shodovati se, smířiti se, vyrovnati se, smlouvu uzavřítí, zavázati se, vycházeti, vyplývati, naplniti se, stávati se, přihoditi se, potkati, dostati se někomu, splniti se, úspěch míti, zdařiti se; συμβαίνει jest vhod, daří se, jest možno, vyplývá; κατὰ συμβεβηχός mimochodem, nahodile

συμβάλλω -ειν spolu (dohromady) házeti, hromaditi, shromážditi, pouštětí se do něčeho (τί), srážeti, svádětí; v boj se dáti, sraziti se, do sporu (hovoru) se dáti, přispívati, pomáhati, spočítati, projeviti, pronésti; smlouvati se, srovnati se, přirovnávatí, posouditi něco podle něčeho (τινί, πρὸς τι), domýšletí se, pochopiti, povšimnouti si; dohromady téci, spojovati se; vyvoditi, utkati se, setkati se s někým (τινί)

συμβασείω -ειν býti nakloněn k smlouvě

συμβασιλεύω -ειν spolu vládnouti

σύμβασις -εως ἡ dohoda, úmluva, smlouva

συμβατήριος 2. } smířlivý,
συμβατικός 3. } k smlouvě
ochotný, povolný

συμβιάζομαι -εσθαι násilně sehnati dohromady, společně utlačovati; τὰ συμβεβιασμένα všechno násilně potlačené

συμβιβάζω -ειν dohromady přivést, spojit, k smíření přivést, srovnávati s něčím něco (τινί τι), ze srovnání vyvozovati, pochopiti, poznávati, poučovati, dokazovati, učiti

σύμβιος 2. spolužijící; ὁ (ἡ) σ. manžel, manželka

συμβιω -οῦν spolu žíti

συμβοήθεια ἡ společná pomoc, spojené vojsko pomocné

συμβοηθῶ -εῖν spolu pomáhati, vzájemně si na pomoc přijíti, přispěchati ku pomoci

συμβόλαιος 3. podle smlouvy, smlounou určený; τὸ σ. obchod, srovnání, smlouva, styk, úmluva, dlužní úpis, půjčka, dluh, znamení, značka

συβολή ἡ setkání, utkání, srážka, boj; schůzka, beseda; spojení, kloub, spona, přispěvek

συβολικός 3. besední, společenský

σύμβολον τό znamení, odznak, známka, doporučení pro hosta (cizince), průkaz; smlouva (státní, obchodní a j.)

συμβουλευτικός 3. poradní

συμβουλεύω -ειν raditi, radu (πάνρh) dáti; med. raditi se, společně uvažovati, o radu se ptáti

συμβουλή, συμβουλία (i -ίη) ἡ rada, návrh, porada, poučení

συμβούλιον τό shromáždění rady; = συμβουλή

συμβούλομαι -εσθαι spolu chtít, shodovati se

σύμβουλος ὁ (ἡ) rádce, poradce

συμβοῶ -ᾶν spolu křičeti, svolávat, přivolávat křikem

συμμαθητής -οῦ ὁ spolužák

συμμανθάνω -ειν spolu se učit; aor. přivyknouti si

συμάρπτω -ειν uchvátiti, natrhati

συμμαρτυρῶ -εῖν (i med.) spolu dosvědčiti, potvrditi svou výpověď

σύμμαρτυς -υρος ὁ svědek

συμμαχία (-ίη) ἡ vojenské spojenectví, válečný spolek, moc spolková, spojenci, pomocné vojsko, pomoc spojenců

συμμαχικός 3. spojenecký, spolkový; τὸ σ. spolek, společné vojsko (lod'stvo, pokladna), spojenci

συμμαχίς -ίδος spojený; ἡ σ. pomocnice, spolková moc, stát spolkový

συμμάχομαι spolu (na něčí straně) bojovati, býti spojencem, pomáhati

σύμμαχος ὁ spojenec, pomocník; adj. pomocný, spojenecský

συμμαχῶ -εῖν = συμμάχομαι

συμμείγνυμι = συμμίγ-

συμμένω -ειν pohromadě zůstávat, stále vytrvávati (setrvávati)

συμμερίζομαι -εσθαι } společně
 συμμετέχω -ειν } podíl
 míti (obdržeti), účastniti se,
 děliti se s někým (τινί)

συμμετίσχω -ειν spolu býti
 účasten

συμμέτοχος 2. zároveň účastný

συμμέτρησης -εως ἢ vyměření,
 výpočet

συμμετρίᾱ ἢ souměrnost

σύμμετρος 2. vyměřený, při-
 měřený, souměrný, vhodný,
 včasný

συμμετρῶ -εἶν odměřiti, vypo-
 čísti, vyměřiti; pas. souhla-
 siti, shodovati se

συμμητιῶμαι -ᾶσθαι společně
 uvažovati (se raditi)

σύμμιγα adv. společně s někým
 (τινί)

συμμιγής 2. smíšený, sdružený,
 rozmanitý

συμμίγνυμι -ναι (i -νύω, -ειν)
 smísiti, sloučiti, spojovati,
 sdělit; intr. (pas.) smísiti se,
 spojit se, setkat se, sblížit
 se, společně jednati (rokova-
 ti), stýkati se, utkati se, při-
 hoditi se, dostat se do ně-
 čeho

σύμμικτος 2. smíšený, rozma-
 nitý, společný

συμμιμητής -οῦ ὁ spolu napo-
 dobuující

σύμμιξις -εως ἢ smíšení, styk,
 zasnoubení

συμμίσχω -ειν = συμμίγνυμι

συμμορίᾱ ἢ daňová třída, druž-
 stvo pro lodní výzbroj

σύμμορος 2. společně poplatný,
 poddaný

συμμορφίζω -ειν (i med.) po-
 dobným činiti, tutéž podobu
 propůjčiti (pas. na sebe vzíti)

σύμμορφος 2. postavou podob-
 ný

συμμορφῶ = συμμορφίζω

συμμοχθῶ -εἶν spolu s někým
 (τινί) trpěti

συμμύω -ειν zavříti se

συμπαθής 2. soucit projevující,
 spolu cítící

συμπαθῶ -εἶν soucit míti

συμπαιᾶνίζω -ειν společně
 (παῖαν) zpívati

συμπαίζω -ειν spolu si pohrá-
 vati (žertovati)

συμπαίστωρ -ορος ὁ (-παίκ-
 τωρ) společník hry

συμπαίω -ειν srážeti, (čelem)
 vrážeti

συμπαραγίγνομαι -εσθαι (-γί-
 νομαι) společně se dostaviti
 (dojíti), na pomoc spěchat

συμπαραθέω -εἶν spolu vedle
 běhati

συμπαρακαθέζομαι -σθαι vedle
 si sedati

συμπαρακαλῶ -εἶν spolu zavo-
 lati (vzývati), zároveň utěšo-
 vati (povzbuzovati)

συμπαραχομίζω -ειν spolu do-
 praviti, doprovázeti; pas.
 průvod obdržeti

συμπααραλαμβάνω -ειν k sobě
přibrati, vzíti s sebou

συμπααραμένω -ειν spolu zů-
stati (setrvati, dále žíti)

συμπααρανεύω -ειν zároveň při-
svědčiti

συμπααραπέμπω -ειν spolu do-
provázeti

συμπααρασκευάζω -ειν společně
vypraviti (připraviti, opatřiti,
zjednati)

συμπααραστάτης -ου ó pomoc-
ník

συμπααρατάττω -ειν společně
řaditi; *med.* do řady se spolu
postaviti, společně bojovati

συμπάρεμι -ιέναι společně po-
stupovati

συμπάρεμι -εῖναι spolupříto-
men býti, pomáhati zároveň

συμπαρέχω -ειν (*i med.*) spolu
poskytnouti, zároveň nahnati
(strachu)

συμπαρίσταμαι -σθαι spolu se
na pomoc stavěti

σύμπᾱς 3. veškerý, všichni do-
hromady; τὸ σ. v celku, cel-
kem

συμπάσχω -ειν spolu trpěti
(bolest, lítost pocítovati)

συμπεδῶ -ᾶν zároveň spoutati

συμπείδω -ειν společně pře-
mlouvati, k něčemu naváděti

συμπέμπω -ειν spolu vysílati
(provázeti), za pomocníka
dáti

συμπένομαι -εσθαι společně
nouzi míti

συμπεραίνω -ειν (*i med.*) do-
hromady provésti, všechno
společně dokončiti (vykonati),
v závěru shrnouti

συμπέρασμα τό závěr

συμπερασματικός 3. závěrečný

συμπεριλαμβάνω -ειν spolu za-
hrnouti, zároveň obejmouti,
obklopiti, rozumem pochopiti

συμπεριπατῶ -εῖν společně se
procházeti

συμπεριτυγχάνω -ειν na něko-
ho naraziti

συμπήγνυμι -ύναι dohromady
upevniti, srážeti; συμπεπη-
γώς 3. ztvrdlý, pevný

σύμπηκτος 2. těsně sroubený,
pevný

συμπιέζω -ειν stlačiti

συμπίνω -ειν spolu popíjeti

συμπίπτω -ειν shroutiti se,
padnouti, zřítiti se, sraziti se
do boje se pustiti, upadnouti,
dostati se, přihoditi se; συμ-
πίπτει (*neos.*) stává se, při-
hodí se, setkává; shodovati
se

συμπλάσσω = συμπλάττω

συμπλαταγῶ -εῖν sprásknouti
ruce (χερσί)

συμπλάττω -ειν dohromady vy-
tvořiti, domýšleti se

συμπλέω -ειν splétati, zaplés-
ti; *intr.* připojiti se s něčím
(ναυσίν); *pas.* strhnouti se,
zaplésti se, zápolit, sraziti se

συμπλέω -ειν společně plouti

συμπλέω -ων zcela plný

συμπληθύω -ειν zároveň naplniti, doplniti; pas. splniti se, býti zcela ukončen

συμπληρῶ -οῦν zcela naplniti, úplně mužstvem doplniti; pas. splniti se

συμπλοκή ἡ spletení, objetí, boj, zápas

σύμπλοος (ἰ -πλους) ὁ (ἡ) společník plavby

συμπνέω -εῖν spolu dýchat, stejně smýšlet, shodnouti se

συμπνίγω -ειν zcela zadusiti, sevřít, tísňiti

συμποδίζω -ειν (na nohou) spoutati, zaplésti

συμπολεμῶ -εῖν spolu bojovati, v boji pomáhati

συμπολιορκῶ -εῖν společně obléhati

συμπολιτεύω -ειν (ἰ med.) společnou obec míti, ve společném státě žíti

συμπολίτης -ου ὁ spoluobčan

συμπονῶ -εῖν spolu se namáhati, spolu snášeti strasti (nehody)

συμπορεύομαι -εσθαι spolu se na cestu vydati (táhnouti), sejíti se, doprovázeti

συμπορίζω -ειν společně přinést (opatřiti)

συμποσίαρχος ὁ předseda pitky

συμπόσιον τό pitka, hostina, společnost (convivium)

συμπότης -ου ὁ společník u stolu (při pitce), host

συμπράκτωρ -ορος ὁ pomocník, průvodce, společník

συμπράσσω -ειν (ἰ -πράττω) spolu konati, vymáhati, k dosažení pomáhati; býti nápomocen, pomáhati (k pomstě)

συμπρεσβευτής = σύμπρεσβυς συμπρεσβεύω -ειν (ἰ med.) spolu s někým býti vyslancem

σύμπρεσβυς -εως ὁ spoluvyslanec

συμπρεσβύτερος ὁ spolustarší, druh presbytera

συμπρη- viz συμπρα-

συμπρίσθαι (inf. aor.) skoupiti, nakoupiti si

συμπροθυμοῦμαι -εῖσθαι společně se přičiňovati, svou snahou pomáhati, horlivě se zasaditi o něco

συμπροπέμπω -ειν spolu doprovázeti

συμπτύσσω -ειν svinouti

σύμπτωμα τό příhoda, neštěstí
συμφερόντως adv. ku prospěchu

συμφερτός 3. spojený

συμφέρω -ειν snést, sebrati, spolu nésti, přispěti; intr. prospívati, pomáhati, býti užitečný; συμφέρων 3. prospěšný, platný; συμφέρει jest prospěšno, stává se; spolupůsobiti, podrobiti se, souhlasiti; pas. setkati se, shodnouti se, smířiti se, stýkati se, dostat se, státi se, potkati

συμφεύγω -ειν s někým utéci (jíti do vyhnanství)

- σύμφημι -άναι potvrditi, přisvědčiti, souhlasiti
- συμφιλῶ -εῖν navzájem milovati
- συμφιλονικῶ -εῖν (*i* -νικῶ) straniti, nadržovati
- συμφοβῶ -εῖν zároveň zastrašiti
- συμφοιτητής -οῦ ὁ spolužák
- συμφοιτῶ -ᾶν spolu někam docházeti
- συμφορᾶ ἡ příhoda, případ, náhoda (šťastná), osud, nesnáz, závada, pohroma, neštěstí, svízeľ, porážka, výsledek, úspěch
- συμφορεύς -έως ὁ pobočník
- συμφορῇ = συμφορᾶ
- σύμφορος 2. snesitelný, prospěšný, příznivý, způsobilý, příhodný; τὸ σ. prospěch
- συμφορῶ = συμφέρω
- συμφοράδμων 2. radou pomáhající, rádce, spolurádce
- συμφοράζομαι -εσθαι raditi se, u sebe uvažovati, vymýšleti
- συμφοράσσω -εῖν stlačit, těsně sestaviti
- σύμφορος 2. (svou přítomností) chránící
- συμφυγᾶς -ᾶδος ὁ spoluvyhnanec
- συμφύλαξ -χος ὁ spoluhlídač
- συμφυλάσσω -εῖν (*i* -ττω) společně hlídati (býti na stráž)
- συμφυλέτης ὁ krajan
- συμφύρω -εῖν smíchat, těsně spojit
- συμφυτεύω -εῖν spolu zasaditi (nastrojiti, osnovati); *med.* srůst
- σύμφυτος 2. spolu vyrostlý, vrozený, příbuzný
- συμφύω -εῖν dáti srůst; *intr.* (*pas.*) srůst, těsně se spojit
- συμφώνησις -εως ἡ } soulad,
συμφωνία ἡ } souzvučnost, hudba
- σύμφωνος 2. souzvučný, svorný, harmonický
- συμφωνῶ -εῖν spolu zníti, souhlasiti, hoditi se, shodnouti se, úmluvu uzavřiti
- συμψάω -ῆν pokrýti, strhnouti
- συμψηφίζω -εῖν dohromady spočítati, souhlasiti
- σύμψηφος 2. shodný; σ. γενέσθαι přidati se
- σύμψυχος 2. svorný
- σύν (ξύν) *adv.* zároveň, spolu; *předl. s dat.* s, se, spolu s, ve spolku s; οἱ σύν τινι průvodci, družina, stoupenci; současně (zároveň) s, dle, podle (*v češtině i pouhý instrum.*)
- συνάγγελος ὁ spoluvyslanec
- συναγείρω -εῖν shromažďovati, sbírat, sháněti, svolati
- συνάγνυμι -ύναι rozlomiti, rozdrtit
- συναγορεύω -εῖν souhlasiti, proněkoho (něco) mluvit, raditi

συνάγω -ειν svádēti, svolávati, shromažďovati, sbíratí, spojití, smířiti, povolati, do domu přijmouti, stáhnouti, zúžiti, omeziti; pas. shromážditi se, sejíti se, býti přijat; závěr činiti (shrnouti)

συναγωγεύς -έως shromažďovatel, povolavatel, najimač

συναγωγή ἡ shromažďování, sbírání; shromaždiště, synagoga; povolání, zúžení, svrašťování obličejů; příprava k válce (τοῦ πολέμου)

συναγωγός 2. spojující; ὁ σ. zprostředkovatel, obnovitel (= συναγωγεύς)

συναγωνίζομαι -εσθαι spolu zápasiti, pro něco bojovati, spolu pomáhati, podporovati, spolupůsobiti

συναγωνιστής -οῦ ὁ spolubojovník, pomocník

συνάδελφος 2. ten, kdo má bratra (bratry), sourozený

συναδικῶ -εἶν spolu křivdu činiti, míti účast na křivdách

συνάδω -ειν shodovati se, rovnati se

συναείρω -ειν spojití, spřáhnouti; (= συναίρω)

συναθλῶ -εἶν spolu zápasiti (= συναγωνίζομαι)

συναθροίζω -ειν shromažďovati; pas. sebrati se, spojití se

συναιθριάζω -ειν zároveň se vyjasňiti

σύναιμος 2. stejné krve, pokrevný (příbuzný)

συναίνυμαι -σθαι sbíratí si

συναινῶ -εἶν schvalovati, přisvědčiti, svoliti, přislíbiti, za pravdu dáti

συναιρῶ -εἶν spolu vzíti (ucho-pítí, dobýti), zachvacovati, shrnouti, odtrhnouti, zničití, při dobývání pomáhati; ὥς συνελόντι εἰπεῖν stručně řečeno, zkratka

συναίρω -ειν společně zdvihati; med. společně na sebe vzíti (podstoupiti, účastniti se, oddávati se); σ. λόγον účtovati s někým (μετά τινος)

συναίτιος 2. (3.) spolu vinen; σ. εἶναι napomáhati

συναιχμάλωτος ὁ spoluzajatec

συναιωροῦμαι -εἶσθαι spolu se vznášeti s něčím (τινί)

συνακολουθῶ -εἶν spolu následovati (doprovázeti)

συνακούω -ειν spolu naslouchati, zároveň slyšeti

συναλγῶ -εἶν spolu žal míti, útrpnost míti s někým (μετά τινος)

συναλείφω -ειν něčím zamazati, zároveň zakrývati

συνᾱλίζω -ειν shromažďovati, sháněti

συναλλαγή ἡ střídání, změna, osud, smíření, zprostředkování, rozmluva, seslání, dopuštění

- συναλλάσσω -ειν (*i* -αλλάττω)
 spojití, usmířiti; *intr.* stýkati
 se; *pas.* spojití se, zasnoubiti
 se, smířiti se, vyrovnati se;
 obchod výměnný provozovati
- συναμφότερος 3. obojí zároveň,
 oba společně
- συναναβαίνω -ειν spolu vy-
 stoupiti, zároveň postupovati
- συναναγκάζω -ειν společně vy-
 nutiti
- συναναιρῶ -εἶν spolu zachvá-
 titi, zcela zničiti; věštbu vy-
 dati
- συνανάκειμαι -σθαι společně
 u stolu ležeti
- συνανᾶλίσκω -ειν zároveň vy-
 nakládati, zároveň ztratiti
- συναναμείγνυμαι -σθαι do
 množství se přimísiti, s ně-
 kým styk míti
- συναναπαύομαι -εσθαι s někým
 si odpočinouti (se zotaviti)
- συναναπείθω -ειν spolu pře-
 mlouvati, současně podněco-
 vati
- συναναπράττω -ειν pomoci vy-
 dobýti
- συναναχωρῶ -εἶν spolu ustu-
 povati (jíti zpět)
- συνανίστημι -άναι znovu po-
 staviti, při stavbě pomáhati;
intr. (med.) spolu povstati (se
 zdvihnouti)
- συνάντησις -εως ἢ setkání
- συναντιάζω -ειν setkávají se,
 potkávají
- συναντιλαμβάνομαι -εσθαι spo-
 lu se chápati, pomáhati
- συνάντομαι
 -εσθαι
 συναντῶ -ᾶν } = συναντιάζω
- συνᾶορος 2. přidružený, spoje-
 ný; manžel, manželka
- συνᾶορῶ -εἶν doprovázeti
- συναπάγω -ειν spolu odvésti;
pas. dáti se strhnouti, přidru-
 žiti se
- συναπαίρω -ειν odjeti, odplouti
- συνάπᾱς 3. = σύμπας
- συνάπειμι -ιέναι společně odejíti
- συναπίστημι = συναφίστημι
- συναποβαίνω -ειν spolu vy-
 stoupiti
- συναποθνήσκω -ειν společně
 zemříti
- συναποκάμνω -ειν spolu umdlé-
 vati
- συναπολαμβάνω -ειν zároveň
 dostati
- συναπόλλυμι -ναι zároveň za-
 hubiti (ztratiti); *med.* společ-
 ně zahynouti (mizeti)
- συναπονεύω -ειν zároveň se
 skláněti (pohyby činiti)
- συναποπέμπω -ειν společně
 odeslati
- συναποστέλλω -ειν zároveň vy-
 praviti (vyslati)
- συνάπτω -ειν zároveň spojova-
 ti (vkládati, stisknouti, se-
 vřítí), sjednotiti; *intr.* spojití
 se, sjednotiti se, míti účast,
 srážeti se, hraničiti, společně
 se raditi, souviseti; (bitvu)
 svéstí, připojití, uvaliti; σ.
 πόδα společně vkročiti (se
 chopiti); σ. λέκτρα τινί dáti
 za choť někomu

συναράσσω -ειν (i -ττω) sraziti, rozbíti
 συναρέσκω -ειν zároveň se líbiti, spolu schvalovati
 συναρμόζω -ειν spojovati, sjednocovati, v soulad uváděti; zavřítí oči (ὄψιν); *intr.* hoditi se, shodovati se, přidružiti se
 συναρμολογοῦμαι -εἶσθαι spojití se, sloučiti se
 συραρμόττω = συναρμόζω
 συναρπάζω -ειν uchnátí, odvléci, postihovati (myslí)
 συναρτῶ -ᾶν spolu zavěsiti, spojití; *perf. pas.* zůstatí v-seti (v patách následovati, neúnavně býti zaměstnán)
 συνάρχω -ειν spoluvládnouti; ὁ συνάρχων druh archonta, spoluvělitel
 συνασπιδῶ -οῦν štíty hustě vedle sebe držeti, vzájemně si v boji pomáhati
 συνασπιστής -οῦ ὁ spolubojovník
 συναναίνομαι -εσθαι seschnouti
 συναυδῶ -ᾶν přisvědčiti
 σύναυλος 2. společně bydlící (αὐλή); souzvukný (αὐλός)
 συναυξάνω -ειν (i -αύξω) ve vzrůstu pomáhati; *pas.* zároveň vyrůstati (vzmáhati se, zesíliti)
 συναφαιρῶ -εἶν (i *med.*) zároveň vyrvati, při osvobození napomáhati

συναφίστημι -άναι spolu odvracetí; *intr. (med.)* odpadnouti
 συνάχθομαι -εσθαι spolu se mrzeti (rmoutiti)
 συνδαῖζω -ειν spolu usmrtiti
 συνδακρύω -ειν spolu plakati (oplakávati)
 σύνδειπνον τό (společná) hostina
 σύνδειπνος 2. druh (společník) při hostině
 συνδειπνῶ -εἶν společně jísti
 συνδέομαι -εἶσθαι spolu prositi
 σύνδεσμος ὁ (pl. σύνδεσμα) páska, spona, spojení, pouto, svazek, spojka
 συνδεσμώτης -ου ὁ spoluvězeň
 σύνδετος 2. spojený, spoutaný
 συνδέω -εἶν svázati, spoutati, spojití
 συνδιαβαίνω -ειν zároveň přejíti (přepraviti)
 συνδιαβάλλω -ειν spolu přepraviti (osobovati, obviňovati); *med.* sdíletí špatnou pověst
 συνδιαβιβάζω -ειν pomáhati při přepravě
 συνδιαγιγνώσκω -ειν zároveň rozhodnouti (usnésti se)
 συνδιάγω -ειν } společně
 συνδιαιτῶμαι -ᾶσθαι } život
 trávití (bydletí)
 συνδιακινδυνεύω -ειν spolu podstoupiti nebezpečí (bojovati)

- συνδιαλλάσσω -ειν pomáhati
usmiřovati
- συνδιαλύω -ειν spolu zrušiti
(ukončiti)
- συνδιαμνημονεύω -ειν zároveň
vzpomenouti (zmínku učiniti)
- συνδιαπεραίνω -ειν k dokon-
čení napomáhati
- συνδιαπολεμῶ -εῖν ve válce
společně pokračovati
- συνδιαπράττω -ειν spolu vyko-
návati; při uzavření smlouvy
napomáhati (*med.*)
- συνδιασκέπτομαι } společně
-εσθαι } zkoumati
- συνδιασκοπῶ -εῖν } zkoumati
- συνδιασώζω -ειν společně za-
chovávat, k záchraně napo-
máhati
- συνδιαταλαιπωρῶ -εῖν spolu
námahy snášeti
- συνδιατελῶ -εῖν společně se-
tvánati
- συνδιατρίβω -ειν u někoho pro-
dlévati, něčím se zároveň
(společně) zabývati; οἱ συν-
διατρίβοντες účastníci ho-
vorů
- συνδιαφέρω (*i med.*) společně
až do konce snášeti; σ. πόλε-
μον pomáhati válku vybojo-
vati
- συνδιαχειρίζω -ειν spolu vyko-
návati (obstarávati)
- συνδιέξιμι -ιέναι společně pro-
bírati, zkoumati
- συνδιημερεύω -ειν spolu den
tráviti
- συνδικάζω -ειν spolu souditi
σύνδικος 2. při soudu pomáha-
jící; ὁ σ. právní poradce;
společný
- συνδικῶ -εῖν býti právním po-
radcem (zástupcem, obhá-
cem zákona), někoho obha-
jovati, pomáhati
- συνδιώκω -ειν spolu pronásle-
dovati
- συνδοκῶ -εῖν zdáti se rovněž,
přidati se k mínění, schvalo-
vati, společně uznávati
- συνδοκιμάζω -ειν společně
zkoušeti
- συνδοξάζω -ειν spolu velebiti
(schvalovati)
- συνδούλη ἡ spoluotrokyně
σύνδουλος ὁ (ἡ) spoluotrok
- συνδράω -ᾶν spolu s někým
býti činný, společně jednati
- συνδρομάς -άδος srážející se
skála (πέτρᾱ)
- συνδρομή ἡ sběh, sročení
- σύνδυο zároveň dva, po dvou;
συνδυάζω -ειν po dvou spo-
jovati (*med.* pářiti se)
- σύνεγγυς *adv.* zcela blízko
- συνεγείρω -ειν (*pas.*) spolu se
vzbuditi (povstati)
- συνεδρίᾱ ἡ, συνέδριον τό zase-
dání, shromáždění, společná
rada (sněm), spolek, radnice
- σύνεδρος 2. přisedící, poradní,
člen rady
- συνείκοσι dvacet dohromady
- συνεέργατον, συνεέργω *viz*
συνείργω (svírat, spínati,
spojovati, uzavírat)

συνέηκα *viz* συνίημι
 συνεθέλω -ειν zároveň chtíti,
 také býti pohotově
 συνεθίζω -ειν navykati; *med.*
 na někoho si zvyknouti
 συνειδέναι *viz* σύννοια
 συνείδησις ἢ vědomí, svědomí,
 svědomitost
 συνειδήσω *viz* σύννοια
 συνείδων *viz* συνορῶ
 συνειλῶ -εῖν svázati, stlačiti,
 sevřítí
 σύνειμι -ιέναι sejíti se, scházeti
 se, srážeti se, setkati se, do-
 cházeti (= συνέρχομαι)
 σύνειμι -εῖναι spolu býti (by-
 dletí), obcovati, zacházeti,
 býti při někom (někomu pří-
 zniv), zabývati se, navštěvo-
 vati, dostati se někomu, po-
 máhati
 συνειπεῖν (*inf. aor.*) *viz* συνα-
 γορεύω -ειν
 συνείργω -ειν sevřítí, uzavřítí,
 svázati, obvázati, opásati, spo-
 jiti
 συνείρηκα (*perf.*) *viz* συναγο-
 ρεύω
 συνείρω -ειν seřaditi; σ. ἀπιών
 bez přerušení dále jíti; spo-
 jovati, opakovati (neustále
 přednáseti)
 συνεισάγω -ειν spolu dopravo-
 vati (dovážeti)
 συνεισβάλλω -ειν společně
 vpadnouti
 συνεισέρχομαι -εσθαι spolu
 vcházeti

συνεισπίπτω -ειν spolu vpad-
 nouti (vraziti, vrhnouti se,
 vniknouti)
 συνεισπλέω -εῖν zároveň ve-
 plouti
 συνεισφέρω -ειν spolu přinéstí
 (přispívati)
 συνεκβαίνω -ειν spolu vystupo-
 vati
 συνεκβάλλω -ειν pomáhati vy-
 hnati
 συνεκβιβάζω -ειν pomáhati vy-
 vésti (vytáhnouti)
 συνέκδημος ὁ průvodce na ce-
 stě
 συνεκδίδωμι -όναι pomoci vy-
 vdati (výbavu opatřiti)
 συνεκδύομαι -εσθαι spolu se
 svléci
 συνεκκαίδεκα po šestnácti
 συνεκκομίζω -ειν společně po-
 hřbíti
 συνεκκόπτω -ειν spolu vyko-
 pati (poraziti)
 συνεκλεκτός 3. spolu vybraný
 συνεκπέμπω -ειν společně vy-
 slati (doprovázeti)
 συνεκπίνω -ειν spolu s někým
 vypítí
 συνεκπίπτω -ειν spolu vypad-
 nouti, shodovati se
 συνεκπλέω -εῖν (*i* -πλώω) spolu
 vyplouti (odplouti)
 συνεκπνέω -εῖν spolu vydech-
 nouti (zemřítí)
 συνεκπορίζω -ειν spolu opatři-
 ti, pomáhati v nouzi (ἀπο-
 ροῦντι)

συνεκπρήσσομαι -εσθαι *při pomstě napomáhati*

συνεκσώζω -ειν *vlastní pomocí zachraňovati*

συνεκτίκτω -ειν *spolu roditi*

συνεκτρέφω -ειν *spolu vychovávat*

συνεκτρέχω -ειν *společně výpad učiniti*

συνεκφέρω -ειν *spolu vynésti (pohřbíti), pohřbu se účastniti*

συνελαύνω -ειν *sehnati dohromady, stisknouti (ὀδόντας zuby), popouzeti, zcela dohnati, povzbuditi; intr. utkáti se*

σύνελεν *a pod. viz συναιρῶ*

συνελευθερῶ -οῦν *spolu osvoboditi, při osvobození pomáhati*

συνέλκω -ειν *společně táhnouti, stahovati, pracně sháněti*

συνεμβάλλω -ειν *zároveň vpadnouti*

συνέμπορος ὁ (ῆ) *průvodce (společník) na cestě*

συνενήνεγμαι (*perf. pas.*) *viz συμφέρω*

συνεξάγω -ειν *spolu vyvésti*

συνεξαιρῶ -εῖν *zároveň vyhladiti, pomáhati při dobytí (podrobení)*

συνεξακούω -ειν *zároveň s někým (τινί) naslouchati*

συνεξαμαρτάνω -ειν *zároveň chybovati, spolu se provinit*

συνεξαπατῶ -ᾶν *zároveň oklamati, v omyl uvést*

συνέξειμι -ιέναι, συνεξέρχομαι -εσθαι *spolu vyjeti (uniknouti), společně vytáhnouti*

συνεξευπορῶ -εῖν = συνεκπορίζω

συνεξευρίσκω -ειν *společně nalézt (vyzkoumati)*

συνεξορμῶ -ᾶν *společně poháněti; intr. zároveň vytrhnouti (vyraziti)*

συνεοχμός ὁ *spojení*

συνεπάγω -ειν *spolu přivést, proti někomu společně táhnouti, zároveň se přidati*

συνέπαινος 2. *schvalující, přisvědčující*

συνεπαινῶ -εῖν *zároveň chváliti, souhlasiti, schváliti*

συνεπαιτιῶμαι -ᾶσθαι *zároveň obviňovati*

συνεπακολουθῶ -εῖν *společně následovati (doprovázeti)*

συνεπαμύνω -ειν *společně pomáhati*

συνεπανίσταμαι -σθαι *společně povstati (se vzbouřiti)*

συνεπάπτομαι *viz συνεφάπτομαι*

συνέπειμι -ιέναι *zároveň napadnouti*

συνεπελαφρύνω -ειν *pomocí svou usnadniti*

συνεπέπομαι *viz συνεφέπομαι*

συνεπεύχομαι -εσθαι *společně se modliti, zároveň slibovati*

συνεπηχῶ -εἶν zároveň zazvu-
četí (ozvatí se)

συνεπιβουλεύω -ειν zároveň
úklady strojiti

συνεπιλαμβάνω -ειν spolu u-
chopiti, účastniti se, pomá-
hati, přidati se

συνεπιμαρτυρῶ -εἶν zároveň
dosvědčiti

συνεπιμέλομαι -εσθαι (i με-
λοῦμαι -εἶσθαι) společně pe-
čovati (obstarávati)

συνεπισκέπτομαι -σθαι společ-
ně zkoumati (uvažovati)

συνεπισπάω -ᾶν spolu přitaho-
vati; *med.* pro sebe získati,
spolu strhnouti (někoho k ně-
čemu τινὰ εἰς τι)

συνεπισπεύδω -ειν společně u-
rychlití

συνεπισπόμενος (*part. aor.*) viz
συνεφέπομαι

συνεπίσταμαι -σθαι spolu vě-
děti o něčem (τί)

συνεπιστρατεύω -ειν při váleč-
né výpravě pomáhati

συνεπισχύω -ειν při něčem zá-
roveň pomáhati

συνεπιτελῶ -εἶν pomáhati při
dokončení, spolu prováděti

συνεπιτίθεμαι -σθαι spolu na-
padati (útočiti)

συνεπιτρίβω -ειν spolu potříti
(zničiti)

συνέπομαι -εσθαι spolu násle-
dovati (doprovázeti), v prů-
vodu setrvati, na výpravu se
společně vydati; dáti se pře-
svědčiti, pochopiti

συνεπόμενυμι -ύναι zároveň je-
ště přísahati (ujistiti)

συνεπριάμην (*def. aor.*) skoupil
jsem (*viz i συνωνοῦμαι*)

συνεργάζομαι -εσθαι společně
pracovati, v práci pomáhati;
συνειργασμένος 3. zpracova-
ný

συνεργάτης -ου ὁ pomocník,
spolupracovník

συνεργός 2. (i σύνεργος) = συ-
νεργάτης

συνεργῶ -εἶν napomáhati, pod-
porovati

συνέργω -ειν = συνείργω (sví-
rati, zavíratí)

συνέρω -ειν v díle pomáhati

συνερείδω -ειν svázati, zavřítí;
intr. na něco narazití, vzá-
jemně se dotýkatí

συνέριθος ὁ (ῆ) spoludělník,
pomocník v práci

συνέρχομαι -εσθαι spolu jíti,
sejítí se, spojití se, smluviti
se, sraziti se

συνερῶ -εἶν (*fut.*) viz συναγο-
ρεύω

συνερῶ -ᾶν společně milovati

σύνες (ξύνες) viz συνίημι

συνεσθίω -ειν společně jísti

σύνεσις (ξύνεσις) -εως ἡ spo-
jení, schopnost, rozum, dů-
mysl, moudrost

συνεστέον viz σύνειμι (-εἶναι)

συνεστιῶμαι -ᾶσθαι společně
hodovati (hostinu mítí)

συνεστίη ἡ hostina

συνέστιος ὁ druh krbu (domu);
ochránce krbu (*příjmení Dia*)

συνεστώ -οῦς ἡ = συνεστίη

συνεταιρίς -ίδος ἡ družka

συνέταιρος ὁ soudruh, přítel

συνετός 3. srozumitelný, pocho-
pitelný; schopný, rozumný,
roznázný, důmyslný

συνευδαιμονῶ -εῖν býti záro-
veň šťasten, radost sdílet

συνευδοκῶ -εῖν přisvědčiti,
schváliti, zalíbení míti v ně-
čem (τινί)

συνεύδω -ειν } spolu
συνευνάζομαι -εσθαι } spáti

σύνευνος ὁ (ἡ) společník lože

συνευπάσχω -ειν rovněž pro-
spěch míti (σὺν εὖ πάσχω)

συνευπορῶ -εῖν spolu vypomo-
ci, zároveň podporovati

συνευφραίνομαι -εσθαι společ-
ně se radovati

συνεύχομαι -εσθαι zároveň při-
slíbiti, spolu k bohům se
modliti

συνευωχοῦμαι -εῖσθαι společně
hodovati

συνεφάπτομαι -εσθαι společně
napadnouti (udeřiti)

συνεφέπομαι -εσθαι spolu ná-
sledovati, doprovázeti, postu-
povati

συνεφίστημι -άναι spolu při-
staviti; *med.* býti (vedle ji-
ných) představeným; spolu
se zdvihnouti proti někomu
(κατά τινος)

συνέχεια ἡ vytrvalost, souvis-
lost

συνεχής 2. souvislý, nepřetrži-
tý, sousední, hustě vedle se-
be, neustálý, ustavičný, trva-
lý; κατὰ τὸ σ. nepřetržitě,
stále

συνέχθω -ειν spolu nenáviděti

συνέχω -ειν spolu držeti (udr-
žovati), spojovati, zachová-
vati, v mezích držeti, zadržo-
vati, tísňiti, trápiti, zaměst-
návat; τὸ συνέχον hlavní
věc; *intr.* spojití se, sraziti se,
sváriti se (s někým τινί);
pas. souviseti, býti postižen
(trápen, sevřen, oddán, za-
městnán)

συνηβῶ -ᾶν s někým mládl
prožítí, veseliti se

συνήγορος 2. přisvědčující; ὁ σ.
právní zástupce, obhájce;
shodný

συνηγορῶ -εῖν přisvědčiti, při-
mlouvati se (za něco τινί),
obhajovati někoho (ὑπὲρ τι-
νος)

συνήδομαι -εσθαι společně se
radovati (radost projevovati)

συνήθεια ἡ zvyk, styk, vycvi-
čenost

συνηθής 2. známý, důvěrný,
vhodný, shodný, obvyklý,
obyčejný, běžný

συνήκω -ειν sejíti se, shodnouti
se, přijíti dohromady (záro-
veň), porozuměti

συνηλικιώτης -ου ὁ (ἡ συνήλιξ
-κος) vrstevník

συνημερεύω -ειν spolu celý
den ztráviti

συνημοσύνη ἢ spojení, smlou-
va

συνήορος = συνάορος (druh,
společník)

συνηρετῶ -εῖν spolu veslovati,
býti přítelem

συνηρεφής 2. hustě pokrytý

σύνθᾱκος 2. spolu sedící (na
trůně θρόνων)

συνθάπτω -ειν spolu pochovati

συνθέλω = συνεθέλω

συνθεσίη ἢ smlouva, nařízení

σύνθεσις -εως ἢ skládání,
skladba, věta, sečítání

σύνθετος 2. složený, sestavený,
smluvený

συνθέω -εῖν (fut. συνθέυσομαι)
sběhnouti se, zdařiti se

συνθεῶμαι -ᾷσθαι } spolu se
συνθεωρῶ -εῖν } dívati
(prohlížeti)

συνθήκη ἢ úmluva, smlouva,
mír, ustanovení, nařízení; =
σύνθεσις

σύνθημα τό smluvené znamení,
heslo; = συνθήκη

συνθηρατής -οῦ ὁ druh na lovu

συνθηρεύω -ειν společně loviti,
zároveň uchopiti

σύνθηρος ὁ = συνθηρατής

συνθηρῶ -ᾷν = συνθηρεύω

συνθλάω -ᾷν rozmačkat, roz-
drtiti

συνθλίβω -ειν stlačit, sevřít,
vtisknouti

συνθνήσκω -ειν spolu umírat

σύνθρηνος 2. spolu běžící

συνθρύπτω -ειν měkkým či-
niti, obměkčiti

συνθύω -ειν spolu obětovati

συνιδεῖν (inf. aor.) viz συνορῶ

συνιζάνω -ειν usaditi se, vpad-
nouti, vniknouti

συνίζω -ειν spolu zasedati

συνίημι -έναι svést, sebrati,
ukládati, pozorovati, pocho-
piti, rozumět, k názoru při-
jíti, dbáti, pozorně naslou-
chat; med. smluviti se, slu-
chem postihnouti

συνίπαρχος ὁ spoluvelitel jíz-
dy

σύνισαν = συνῆσαν (εἶμι); =
συνήδεσαν (οἶδα)

σύνισμεν viz σύνοιδα

συνιστάνω -ειν } sestaviti, spo-
συνίστημι -άναι } jíti, sjednotiti,
sváděti, popuditi, připojiti,
nastrojiti, přivést, zříditi,
sloučiti, představit, doporu-
čiti, dokázati, naříditi, způso-
biti; intr. (med.) shromážditi
se, spiknouti se, pohromadě
zůstat, vytrvati, dostati se,
něčemu propadnouti, vznik-
nouti, zastaviti se, skládati se
z něčeho; σ. τὰς χορδὰς la-
diti struny

συνιστή (= συνεστιά) ἢ hos-
tina

συνίστωρ -ορος spoluvědomý;
ὁ σ. svědek, důvěrník

συνίσχω = συνέχω

συνιῶ -εἶν } viz συνίημι
 συνίων
 συνναίω -ειν spolu bydliti
 συννάσσω -ειν stlačiti
 συνναυαῖγῶ -εἶν spolu ztroskotati
 συνναυβάτης -ου ὁ druh na lodi
 συννάυμαχῶ -εἶν účastniti se námořní bitvy
 συνναυστολῶ -εἶν spolu plouti
 συνναύτης -ου ὁ druh na lodi
 συννεύω -ειν přikývnouti, přislíbiti, kloniti se
 συννεφής 2. zamračený
 συννεφῶ -εἶν mračiti se
 συννέω -εἶν nahromaditi, nakupiti; dohromady přisti; spolu s někým (τινί) plovati
 συννήχομαι -εσθαι spolu s někým (τινί) plovati
 συννηῶ -εἶν = συννέω
 συννικῶ -ᾶν spolu vítěziti
 σύννοια ἡ (ἰ συννοίη) rozvažování, starost, mysl
 σύννομος 2. spolu se pasoucí, pastýřský; ὁ (ἡ) σ. druh, družka, manžel (-ka); sousední, příhodný
 σύννοος 2. (ἰ -νους) rozvážný
 συννοῶ -εἶν (ἰ med.) uvažovati, zamyslíti se
 συνοδεύω -ειν společně cestovati
 συνοδηγός ὁ průvodce na cestě
 συνοδίᾱ ἡ společná cesta, společnost na cestě, karavana

συνοδοιπóρος ὁ společník na cestě
 σύνοδος ἡ schůze, shromáždění, porada, společnost; srážka, útok; soutok, úžina; průvodce
 σύνοιδα -ειδέναι spolu věděti, býti si vědom, o něčem (jistě) věděti
 συνοικειῶ -οῦν spřáteliti, spříbuzněným činiti
 συνοίκημα τό společné bydlení, spoluobytelé, obyvatelstvo
 συνοίκησις -εως ἡ } společné
 συνοικίᾱ ἡ } bydlení,
 manželství; nájemný dům
 (společný příbytek)
 συνοίκια τὰ slavnost národního sjednocení v Athénách
 συνοικίζω -ειν společně usídliti, sjednotiti, hromadně zakládati (obnoviti), kolonisovati; dáti za manželku (τινὶ τινί)
 συνοικισις -εως ἡ sjednocení obyvatelstva, usídlení, kolonie
 συνοικοδομῶ -εἶν společně stavěti, skládati, sestavovati
 σύνοικος 2. společně bydlící (žijící); ὁ σ. spoluobytel, soused, druh, společník
 συνοικῶ -εἶν společně bydliti (žíti), stýkati se, usídliti se u někoho, býti sjednocen; trans. společně obývati (zalidniti)

συνοίμαι -εσθαι *souhlasiti*
 συνολούζω -ειν *společně křičeti* (výskati)
 σύνολος 2. *pohromadě; τὸ σύνολον* (συνόλως) *celkem, vůbec*
 συνομαρτῶ -εῖν *doprovázeti, býti při někom*
 συνομιλῶ -εῖν *rozmmlouvati s někým, baviti se*
 συνόμνυμι -ύναι (*i* -ομνύω) *spolu přísahati, společnou přísahou se zavázati*
 συνομοιοπαθῶ -εῖν *míti stejné pocity*
 συνομολογῶ -εῖν *přisvědčovat, souhlasiti, shodnouti se, svoliti, připustiti, dohodnouti se, přislíbiti*
 συνομορῶ -εῖν *sousediti, hraničiti*
 σύνοπτος 2. *viditelný, poznatelný*
 συνοργίζομαι -εσθαι *zároveň se rozhněvati na někoho (τινί)*
 συνορίνω -ειν *zdvihati zároveň, pohybovati; med. zároveň se zdvihati (pohybovati)*
 συνορμίζω -ειν *zároveň zakotviti*
 σύνορος 2. (*i* σύνουρος) *sousední, příbuzný*
 συνορῶ -ᾶν *spolu viděti, společně pozorovati, přehlédnouti, spolu uvážiti (nahlédnouti), všimnouti si*

συνουσίᾱ (-ίη) ἢ *společný styk, soužití, obcování, rozmluva, zábava, společnost, společná hostina*
 συνουσιαστής -οῦ ὁ *společník, přítel, druh, žák*
 συνοφρουοῦμαι -οὔσθαι *stáhnouti obočí, mračiti se*
 συνοχή ἢ *spojení, styk; stísněnost, pouto, vězení*
 συνοχωκῶς 3. (*part. perf. od συνέχω*) *sehnutý, zkřivený, skrčený*
 σύνοψις -εως ἢ *přehled, uvážení*
 σύνταγμα τό = *σύνταξις*
 συνταλαιπωρῶ -εῖν *útrapy společně snášeti*
 συντάμνω = *συντέμνω*
 σύνταξις -εως ἢ *seřazení, zřízení, řád, ústava, bitevní postavení, uspořádání, oddíl vojenský; daň, příspěvek, žold; nauka o větě; složení knihy (spisu), pojednání*
 συνταράσσω -ειν (*i* -ταράττω) *ve zmatek uvést, pobuřovati, zkormoutiti, hrůzu nahnati*
 συντάσσω -ειν (*i* -τάττω) *seřaditi, pořádati, přiřaditi, řídit, urovnati, upravit, zařiditi, ustanoviti, uložit, nařiditi, v celek spojit, zhotoviti; med. seřaditi se, sjednotiti se, bitevní postavení zaujmouti*
 συνταχύνω -ειν *urychlit, poháněti; intr. spěchat*

συντείνω -ειν sepnouti, napnouti, sebrati se (ἑαυτόν), namáhati se, směřovati, splétati, přidělití, vzchopiti se, spěchatí někam

συντειχίζω -ειν společně opevniti

συντεκμαίρομαι -εσθαι vypočítati si, usuzovati, odhadnouti

συντεκνοποιῶ -εἶν s někým ploditi (roditi) děti

συντεκταίνομαι -εσθαι spolu tvořiti (budovati)

συντέλεια ἡ společný poplatek, poplatné sdružení, ukončení, konec

συντελής 2. společně platící, poplatkem povinný

συντελῶ -εἶν spolu ukončiti, splniti, zcela dokončiti (provésti), společné dávky platiti, přispívati; někam zároveň dospěti (dojítí); někam náležeti, uspokojiti

συντέμνω -ειν rozřezati, přiříz-nouti, zkrátiti, omeziti, nejkratší cestou se dáti, rychle dohoniti (dokončiti), blížiti se, doléhati

συντεταγμένως *adv.* uspořádaně, plánovitě

συντεταμένως *adv.* s napětím všech sil

συντετραίνω -ειν společně pro-raziti

συντήκω -ειν slučovati, těsně spojití; *intr.* sloučiti se, rozplývati se, trápiti se, nýti

συντηρῶ -εἶν opatrovati, udržovati, střežiti, v paměti uchovati

συντίθημι -έναι skládati, sestavovati, spojovati, připojití, spisovati, osnovati, budovati, zhotovovati, popisovati, rozvažovati; *med.* umlouvati se, opatřiti si, vnímati, slyšeti, spojovati se, smlouvu uzavřítí, slíbiti, přisvědčiti

συντῆμι -ᾶν spolu ctítí (oceňovati)

συντιτρώ -ᾶν provrtati, pronikati, pomocí otvorů spojovati

συντιτρώσκω -ειν (několika ranami) zraniti

συντομία ἡ stručnost

σύντομος 2. zkrácený, krátký, stručný; ἡ σ. (*sc.* ὁδός) přímá (*t. j.* zkrácená) cesta; τὸ σ. zkrácení; συντόμως stručně, brzo, bez okolků

συντονία ἡ usilovná námaha

σύντονος 2. napjatý, kvapný, prudký, vysoký, vytrvalý, neustálý, shodný, souměrný, souzvučný, souhlasný

συντράπεζος ὁ společník stolu

σύντρις 2. vždy po třech

συντρέφω -ειν společně živiti, vychovávatí

συντρέχω -ειν spolu běžeti (kvapiti), sbíhati se, sraziti se, shluknouti se, spojití se, shodovati se

συντριβω -ειν rozetřítí, rozlámati, rozdrťiti, rozdupati, zmařiti

σύντριμμα τό rozdrčení, záhuba
σύντροφος 2. s někým společně
vychovaný (vyrostlý); ὁ σ.
druh z mládí, sourozenec;
s někým společně žijící, pří-
buzný, spřátelený; obyčejný,
obvyklý; τὸ σ. společné vy-
chování (přátelství)

συντυγχάνω -ειν setkati se, po-
tkati, přihoditi se, zastihnou-
ti, zakusiti, státi se; ὁ συντυ-
χών nahodilý, ledajaký

συντύραννος ὁ spoluvládce

συντυχία (-ίη) ἡ příhoda, ná-
hoda, osud, stav, štěstí, ne-
hoda

συνυποκρίνομαι -εσθαι záro-
veň se přetvařovati (předstí-
rati)

συνυπουργῶ -εῖν býti nápomo-
cen

συνυφαίνω -ειν utkati dohro-
mady, lstivě nastrojiti

συνωδίνω -ειν zároveň míti po-
rodní bolesti, společně bolest
pociťovati (se kormoutiti)

συνωδός 2. souhlasný, shodný,
příhodný

συνωθῶ -εῖν sestrčiti, stěsnati,
nakupiti

συνωμοσία ἡ spiknutí, tajný
spolek (politický)

συνωμότης -ου ὁ účastník spik-
nutí, přísahou spojený

συνώμοτος 2. přísežný; τὸ σ.
přísežný spolek

συνωνοῦμαι -εῖσθαι skupovati,
společně najímati

συνωρίς -ίδος ἡ dvojspřeží,
dvojice

συνωφελῶ -εῖν spolu prospívati
(pomáhati), navzájem se pod-
porovati (αὐτούς)

σῦριγξ -γος ἡ píšťala pastýř-
ská, pouzdro na oštěpy, žíla
(tepna), píst u kola

σῦρίζω -ειν } pískati,
σῦρίττω -ειν } vypískati,
zvuky vydávati, svištěti

συρμαία ἡ (ἢ συρμαίη) pro-
čišťovací olej (šfáva), ředkev

συρμαῖζω -ειν pročišťovati

συρράπτω -ειν sešívati

συρράσσω -ειν sraziti se s ně-
kým (τινί)

συρρέω -εῖν stékati se, sply-
nouti, shluknouti se

συρρήγνυμι -ύναι strhnouti;
intr. s hukotem se spojovati,
srážeti se, strhnouti se

συρροή ἡ soutok

σύρρους 2. stékající, souvisící

συρφετός ὁ smetí, luza, dav

σύρω -ειν smýkati, pleniti, do
žaláře vléci, násilně odvésti

σῦς, σὺς ὁ (ἡ) vepř, kanec,
svině, prase

συσκευάζω -ειν srovnati, složi-
ti, přichystati, přípravy či-
niti, nastrojiti; *med.* získati
si, připraviti si, podněcovati

συσκευωροῦμαι -εῖσθαι záro-
veň obstarávati, býti nápomo-
mocen

συσκηνία ἡ společné bydlení
(hodování)

σύσκηνος ὁ spolubydlící, spolu-
hodovník

συσκηνῶ -εῖν (*i* -οῦν) společně
bydleti (hodovati)

συσκιάζω -εῖν hustě stínem za-
krýti

σύσκιος 2. stinný

συσκοπῶ -εῖν společně zkou-
mati

συσκοτάζει (*neos.*) stmívá se

συσπαράσσω -εῖν (*i* -ττω) zce-
la rozcuchati, lomcovati ně-
kým

σύσπαστος 2. stažený, stažitel-
ný

συσπᾶω -ᾶν stáhnouti, sešíti,
sevríti

συσπειρῶ -ᾶν stlačiti, v hustých
řadách postavit; *med.* stla-
čiti se, sraziti se

συσπένδω -εῖν společně úlitbu
konati

συσπεύδω -εῖν společně usilo-
vati

συσπουδάζω -εῖν spolu se na-
máhati, horlivě pomáhati

σύσσημος 2. smluvený; τὸ σ.
smluvené znamení, důkaz

συσσίτησις -εως ἡ společné
stravování

συσσίτιον τό společný oběd

σύσσιτος 2. druh u stolu

συσσιτῶ -εῖν společně jísti
(u stolu seděti)

συσσώζω -εῖν společně chrániti
σύσσωμος 2. (v jedno tělo) spo-
jený

συσταδόν *adv.* zblízka, muž
proti muži

συστασιάζω -εῖν míti účast na
rozbíjení, rozbíjet se účast-
niti

συστασιαστής -οῦ ὁ účastník
povstání

σύστασις -εως ἡ sestavení, slo-
žení, soustava, představení,
spojení, schůzka, spiknutí,
srážka, sročení, boj; stálost,
pevnost, pobouření mysli

συστασιώτης -ου ὁ straník,
účastník spiknutí (vzpoury)

συστατικός 3. doporučující

συσταυρῶ -οῦν spolu ukřižovati

συστέλλω -εῖν uspořádati, za-
haliti, stáhnouti, omeziti,
zmenšiti, pokořiti, zmírniti;
pas. omeziti se, stuliti se

συστενάζω -εῖν spolu stenati
(vzdychati)

συστεφανῶ -οῦν spolu ověnciti

σύστημα τό spojení, skupina,
oddělení, složenina; soustava,
skladba, celek, systém, stát-
ní zřízení

σύστοιχος 2. stlačený, souřad-
ný

συστοιχῶ -εῖν v téže řadě býti,
srovnávat se

συστρατεῖα ἡ účast na výpravě

συστρατεύω -εῖν (*i med.*) spo-
lečnou výpravu podniknouti,
spolu se do boje vypravit

συστράτηγος ὁ spoluvelitel

συστρατηγῶ -εῖν býti spoluve-
litelem

συστρατιώτης -οῦ spolubojov-
ník

συστρατοπεδεύομαι -εσθαι *spo-*
lečně tábořiti

συστρέφω -ειν *stočiti*, *shrnu-*
ti, *stěsnati*, *spojiti*, *sjednotiti*,
sebrati; *pas.* *stlačiti se*, *shluk-*
nouti se, *shromažďovati se*,
schouliti se, *ke skoku se*
skrčiti

συστροφή ἢ *spojení*, *skupina*,
shluk, *spiknutí*

συσχηματίζομαι -εσθαι *podle*
něčeho si utvořiti, *stejnou*
podobu přijmouti, *přizpůsobiti se*, *něčím se řídit*

σύτο *viz* *σεύω*

συφειός ὁ *chlívek pro vepře*

συφορβός ὁ *pasák vepřů*

συχνός 3. *četný*, *hojný*, *bohatý*,
daleký, *dlouhý*

σφ' = σφέ, σφί

σφαγεύς -έως ὁ *zabíjející*, *vra-*
žedník

σφαγή ἢ *zabíjení*, *obětování*,
zavraždění, *vražda*, *vraždění*,
smrtelná rána; *hrdlo*

σφαγιάζω -ειν (*k oběti*) *zabíjeti*
σφάγιον τό *žertva*, *oběť*, *obětní*
zvíře

σφάγιος 3. *zabíjející*, *vražedný*
σφαδάζω -ειν *zmítati se*, *házeti se*,
trhati sebou, *vzpínati se*
σφάζω -ειν *zabíjeti*, *zaříznouti*,
bodati, *obětovati*

σφαῖρα ἢ *koule*, *míč*

σφαιρηδόν *adv.* *jako míčem*

σφαίρισις -εως ἢ (*σφαιρίζω*)
hra míčem

σφαιροειδής 2. *jako koule*, *oblý*

σφακελίζω -ειν *zanítiti se*, *sněti*
onemocněti

σφάκελος ὁ *zánět*, *zápal*, *křeč*,
náraz

σφαλερός 3. *hladký*, *vrtkavý*,
podvodný, *nebezpečný*, *ne-*
jistý, *nespolehlivý*

σφάλω -ειν *káceti*, *porážeti*,
viklati, *srážeti*, *vyvracet*, *do*
zkázy (škody) uvést, *svést*,
zmásti; *med. pas.* *řítiti se*, *do*
neštěstí upadnouti, *zahynouti*,
škodou utrpěti, *zmýliti se*,
chybovati, *porážku utrpěti*

σφάλμα τό *pád*, *nezdar*, *pohro-*
ma, *porážka*, *škoda*, *omyl*,
neštěstí

σφαραγοῦμαι -εῖσθαι *praskati*,
syčeti, *lkypěti (nabíhati)*

σφάττω -ειν *viz* *σφάζω*

σφεδανός 3. *prudký*

σφεῖς, σφέα *oni (osob. zájmeno*
3. osoby); *sebe*, *sobě*, *se*, *svůj*
(reflex. zájmeno, obyčejně ve
spojení s αὐτός)

σφέλας -ας τό *stolička*

σφενδόνη ἢ *prak*, *kámen do*
praku, *prakovník*

σφενδονήτης -ου ὁ *prakovník*
σφενδονητική ἢ *obratnost ve*
střelbě prakem

σφενδονῶ -ᾶν *prakem stříleti*
σφετερίζομαι -εσθαι *osvojiti si*
σφέτερος 3. svůj, *jejich (vlastní)*
σφέων viz *σφεῖς*

σφηκῶ -οῦν *sepnouti*, *stáhnouti*

σφήλαι, σφήλεν *viz* *σφάλω*

σφήξ -κός ὁ *vosa*, *sršeň*

σφί (= σφίσι) viz σφεῖς
 σφόδρα *adv.* prudce, rychle,
 horlivě, velmi, ovšem, přísně,
 krutě
 σφοδρός 3. prudký, kvapný,
 náhlý, horlivý; σφοδρῶς =
 σφόδρα
 σφοδρότης -ητος ἢ prudkost,
 zuřivost
 σφόνδυλος ὁ } obratel, páteř
 σφονδύλιος ὁ }
 σφός 3. (= suus) viz σφέτερος
 (svůj)
 σφραγίζω -ειν (*i med.*) pečeti,
 zakrýti, potvrditi, ověřiti, za-
 ručiti, označiti, poznamenati
 σφραγίς -ῖδος ἢ pečeť, pečetní
 prsten, potvrzení
 σφραγισμα τό pečeť
 σφρηγίς = σφραγίς
 σφύζω -ειν vřítí, býti vzrušen
 σφῦρα ἢ kladivo
 σφῦρήλατος 2. kladivem uko-
 vaný
 σφυρίς -ίδος ἢ košíček (= *σπυρίς*)
 σφυρόν τό kotník
 σφῶ, σφῶ, σφῶι (*dat. a gen.*
 σφῶιν, σφῶν) vy dva (oba)
 (*vlastně duál k σύ*)
 σφωέ (*akus. duálu k σφεῖς*;
dat. a gen. σφῶιν) oni oba
 σφωίτερος 3. vás obou, jejich,
 svůj
 σχάζω -ειν protnouti (žílu
 φλέβα), žílu pouštět; za-
 držeti, zastaviti; pustiti, ru-
 šiti, vyrušiti

σχεδίᾱ ἢ (*i* σχεδίῃ) vor, prám,
 člun, lodní můstek
 σχεδίην *adv.* blízko, zblízka
 σχεδόθεν *adv.* zblízka
 σχεδόν *adv.* blízko, téměř, sko-
 ro, asi, stručně
 σχεθέεν, σχεθεῖν
 (*inf. aor.*) } viz
 σχεθῆναι (*inf. aor. pas.*), } ἔχω
 σχέμεν, σχέο
 σχέσις -εως ἢ viz σχῆμα
 σχετλιάζω -ειν bēdovati
 σχετλιασμός ὁ bēdování, nářek,
 nevole, vášnivost
 σχέτλιος 3. smělý, opovážlivý,
 drzý, zločinný, krutý, straš-
 livý, namáhavý, bídný, vzác-
 ný, obdivuhodný
 σχέτο, σχέτω viz ἔχω
 σχῆμα τό postava, podoba, po-
 suněk, způsob, postavení,
 oděv, nádhera, obrazec, ústa-
 va; chování, zevnějšík, hod-
 nost
 σχηματίζω -ειν upravovati, se-
 stavovati; *med.* počínati si,
 přetvařovati se, dělati se
 σχηματίον τό pohyb (při tanci),
 posuněk
 σχηματισμός ὁ vypínavost, vy-
 chloubání
 σχίζα ἢ (*i* σχίζῃ) štěpina, tří-
 ska, poleno
 σχίζω -ειν štípati, utrhnouti,
 roztrhnouti; *pas.* rozštípnouti
 se, děliti se
 σχῖνος ἢ lentišek
 σχίσις -εως ἢ rozdělení, roz-
 cestí, trhlina, roztržka

σχίσμα τό roztržení, trhlina, roztržka, nejednotnost
 σχιστός 3. rozštěpený, rozdělený; σχ. ὁδός rozcestí
 σχοίατο, σχοίην viz ἔχω
 σχοινίον τό provaz
 σχοῖνος ὁ (ῆ) sítina, rokytí; provaz, lano, provazec (δέλ-
 κούα *míra v Egyptě* = 6300 m, *v Parthii* = 60 *stadií*)
 σχοινοτενής 2. přímý, rovný (podle nataženého provazu)
 σχολάζω -ειν míti prázdno (voῖ-
 nou chvíli), zaháleti, býti prázd-
 ný (nezastavěný); míti čas pro něco, věnovati se ně-
 čemu; poučovati, přednáseti; býti nerozhodný
 σχολαῖος 3. zdlouhavý, váhavý, netečný
 σχολαιότης -ητος ἡ zdlouhavost, liknavost
 σχολαστικός 3. prázdno mající; vědami se zabývající
 σχολή ἡ odpočinek, oddech, prázd-
 ná chvíle (míti kdy); odkládání, váhavost, zdlouhavost; přednáška, rozhovor, škola; σχολῆ stěží, sotva, pomalu
 σχόλιον τό výklad, poznámky
 σχόμενος, σχοῦ, σχῶ, σχών viz ἔχω
 σω viz σῶς
 σώζω -ειν (i σῶζω) zachová-
 vati, chrániti, vysvoboditi, spasiti, uchovati, šetřiti, udržovati, pozorovati, zamlče-
 ti; pas. zachrániti se, šťastně dospěti někam (se vrátiti)

σωκος 2. silný, čilý, pomocný
 σωκῶ -εῖν býti s to, míti sílu k něčemu
 σωλήν -ῆνος ὁ roura; lastura
 σῶμα τό tělo, mrtvola, osoba, otrok, život, smyslnost, těles-
 nost, celek, hlavní věc
 σωμασκήα ἡ tělocvik
 σωμασκῶ -εῖν tělo ovičiti (otu-
 žovati)
 σωματικός 3. } tělesný, tělu
 σωματοειδής 2. } podobný,
 smyslný
 σωματοφύλαξ -κος ὁ tělesný strážce
 σωος = σῶς
 σωρεύω -ειν nakupiti, nahromaditi
 σωρός ὁ hromada
 σῶς, σῶν zdravý, bez úrazu, neporušený, jistý
 σωστρον τό odměna za zachránění (za přivedení uprchlého otroka)
 σώτειρα ἡ spasitelka, záchrán-
 kyně
 σωτήρ -ῆρος ὁ záchrance, ochránce, spasitel
 σωτηρία ἡ (-ίη) zachránění, vykoupení, spása, ochrana, štěstí, blaho
 σωτήριος 2. ochranný, blaho přinášející, prospěšný; τὰ σ. štěstí, záchrana, děkonná oběť za zachránění; zachráněný
 σωφρονητικός 3. = σώφρων
 σωφρονίζω -ειν k rozumu při-
 vésti, povzbuzovati, varovati, krotiti, umírňovati, pokořiti

σωφρονικός 3. = σώφρων
 σωφρονισμός ὁ výstraha; =
 σωφροσύνη
 σωφρονιστής -οῦ ὁ krotitel, na-
 pravovatel
 σωφρονῶ -εἶν míti zdravý roz-
 um (dobrou mysl), nabýti
 rozumu, býti rozvážný (umír-
 něný), rozumně jednati

σωφροσύνη ἡ rozumnost, roz-
 vážnost, bystrost, uměřenost,
 zdrželivost, mravnost, skrom-
 nost, poslušnost
 σώφρων 2. rozvážný, rozumný,
 moudrý, uměřený, skromný,
 zdrženlivý, slušný, řádný,
 poslušný
 σώω = σώζω

T

T, τ (ταῦ) t

τ' = 300

τ' = τέ (a, i); = τοί (jistě, vě-
 stu, právě)

τά (člen) viz ὁ

ταβέρνα ἡ hospoda, krám (ta-
 berna)

τάγαθά = τὰ ἀγαθὰ; τάγα-
 θοῦ = τοῦ ἀγαθοῦ; τᾶγαλ-
 μα = τὸ ἄγαλμα

τᾶγείᾱ ἡ vladaření, velení, roz-
 kaz

τᾶγεύω -ειν býti velitelem, vé-
 sti, panovati

τᾶγή = τᾶγείᾱ

τάγμα τό seřadění, pořadí; vo-
 jenský oddíl (pluk, legie),
 třída, uspořádání

τᾶγός ὁ vladař, velitel, náčel-
 ník

τάδε viz ὅδε

ταθείς, τάθη viz τείνω

ταί = αἱ (ὁ)

ταινίᾱ ἡ páska, stužka

ταινιῶ -οῦν stužkami zdobiti

τάκ = τὰ ἐκ

τακτικός 3. postavení vojska se
 týkající, taktický, znalý řadě-
 ní vojenského (taktiky); τὸ τ.
 znalost, jak postaviti vojsko
 v poli; ὁ τ. velitel, znalý tak-
 tiky

τακτός 3. pevně stanovený
 (určený), nařízený; τᾶκτός =
 τὰ ἐκτός (vedlejší okolnosti)

τάκω -ειν = τήκω

ταλαεργός 2. v práci vytrvalý
 ταλαιπωρίᾱ (-ίη) ἡ námaha, lo-
 pota, trampota, neštěstí

ταλαίπωρος 2. namáhaný, ne-
 šťastný, ubohý

ταλαιπωρῶ -εἶν (i med.) bídu
 snášeti, trápení míti, namá-
 hati se, trpěti, býti týrán

ταλαίφρων 2. nešťastný, ubohý;
 vytrvalý

ταλακάρδιος 2. = ταλαίφρων

ταλαντιαῖος 3. v ceně (o váze)
 jednoho talentu

τάλαντον τό miska (na váze),
váha (pl.); talent, jednotka
pro peníze (stříbrný, zlatý)
i pro váhy (viz přílohu)

ταλαπείριος 2. bídou (nešťes-
tím) stíhaný, těžce zkoušený

ταλαπενθής 2. nešťastný, utrpe-
ní snášející, trpělivý

τάλαρος ὁ košík

τάλας 3. ubohý, nešťastný, chu-
dý, trpělivý; neblahý, ne-
stoudný, drzý

ταλασίᾱ ἡ předení

ταλασιουργίᾱ ἡ = ταλασίᾱ

ταλασιουργῶ -εῖν vlnu přísti

ταλασίφρων 2. neohrožený, vy-
trvalý, neohrožený

ταλάσσαι, ταλάσσει α j. viz
τλῆναι

ταλαύριος 2. štít nosící, „štíto-
noš“

ταλάφρων 2. = ταλασίφρων

ταλιθά (aram.) děvče

τᾱλῖς -ιδος ἡ panna

τᾱλλα, τᾱλλα viz ἄλλος

τᾱμά = τὰ ἐμά

τάμε, ταμέειν viz τέμνω

ταμεῖον τό = ταμιεῖον

ταμεσίχρως (i -χροος) ὁ (ἡ)
tělo probodávající, tělem pro-
nikající

ταμίᾱ ἡ (i ταμίη) rozdělovatel-
ka, hospodyně

ταμίᾱς -ου ὁ (i ταμίης) hospo-
dář, správce, vládce, poklad-
ník

ταμιεῖον τό zásobárna, poklad-
nice, komora, pokoj

ταμιεύω -ειν (i med.) spravo-
vati, hospodařiti, býti šetrný,
vyměřiti si, ustanoviti, rozdě-
liti; býti quaestorem

τάμνω -ειν = τέμνω

τάν (τᾱν) ve spojení ὦ τᾱν
(τάν) milý příteli

τᾱν = τοῖ ᾱν

τᾱν- = τὰ ἐν-

ταναήκης 2. s dlouhým ostrím,
ostře broušený, daleko vyční-
vající

ταναός 2. (i 3.) protáhlý, štíhlý,
dlouhý

ταναύπους 2. -ποδος nohy na-
tahující, rychlý, se štíhlýma
nohama

ταναῦφής 2. daleko splývající
(vlající), jemně tkaný

τανηλεγής 2. plný zármutku
(bolesti)

τανίσφυρος 2. se štíhlýma no-
hama

τανταλῶ -οῦν mrštiti, sraziti

τανύγλωσσος 2. s dlouhým ja-
zykem

τανυγλώχιν -ῖνος ὁ (ἡ) s dlou-
hým hrotem

τανυήκης 2. = ταναήκης

τανύπεπλος ἡ s dlouhým rou-
chem

τανύπους = ταναύπους

τανυπτέρυξ -γος } se širokými

τανυσίπτερος 2. } křídly,
rozpínající křídla

τανυστός -ύος ἡ napínání (luku
τόξου)

τανύσφυρος = τανίσφυρος
 τανύφλοιος 2. s tenkou kůrou
 τανύφυλλος 2. s dlouhými listy
 τανύω -ειν natahovati, napínati, položiti, rozestříti, rozvinouti, přitáhnouti, popohnati, provaliti, roztáhnouti

ταξίαρχης -ου ὁ } taxiarch,
 ταξίαρχος ὁ } podvelitel;
 setník (*velitel 100 mužů v Xenof. Kyrop.*); plukovník (*velitel 1000 mužů ve vojsku Alexandra Vel.*); centurio (*ve vojsku římském*)

ταξιαρχῶ -εἶν býti taxiarchem
 τάξις -εως ἡ seřadění, řada, pořadí, postavení, stav, hodnost, třída, úřad, povinnost; postavení bitevní (pochodové), vojenský šik, místo v bitevním šiku; seřaděné vojsko, oddíl vojenský (*v řeckém vojsku 100—200 mužů, ve vojsku Alex. Vel. 1500—4000 mužů, u Římanů 120 mužů centuria*); ležení

τάξις = τὰ ἐξ-

τάπ- = τὰ ἀπ- (ἐπ-)

ταπεινός 3. nízký, plochý, malý, úzký, nepatrný, slabý, bezvýznamný, pokorný, neužitečný, malomyslný, špatný, prostý

ταπεινότης -ητος ἡ nízkost, bezmocnost, slabost, chudoba, ponížení, pokoření, sklíčenost

ταπεινοφροσύνη ἡ pokora

ταπεινόφρων 2. pokorný

ταπεινῶ -οῦν ponížiti, oslabiti, pokořiti, snížiti

ταπείνωσις -εως ἡ = ταπεινότης

τάπης -ητος ὁ } koberec,
 τάπης -ιδος ἡ } pokrývka
 ταπὶς -ίδος ἡ }

τᾶρ (τ' ᾶρ) = τὲ ᾶρα

τᾶρα (τᾶρα) = τοὶ ᾶρα

ταράττω -ειν (ἰ-άσσω) ve zmatek uvést, zmatek působiti, v pochybnost uváděti, převrátiti, znepokojovati, pobuřovati, rozněcovati, děsiti; *perf. τέτρηχα* jsem znepokojen (vzrušen)

ταραχή ἡ } zmatek, nepořádek,
 τάραχος ὁ } hluk, vzpoura,
 rozbroj, hrůza, bouře

ταραχώδης 2. zmatený, nespokojený, neklidný, k zmatku náchylný, bouřlivý, pobouřený, hněvivý, kolísavý

ταρβαλέος 3. plný úzkosti

τάρβος ὁ } úzkost, bázeň,
 ταρβοσύνη ἡ } strach

ταρβῶ -εἶν lekat se, býti úzkostlivý

ταρίχευσις -εως ἡ balsamování

ταρίχεύω -ειν sušiti, nasolovati, balsamovati

ταρίχηται αἱ τοῦ ἀρνα na sušení ryb (i k nasolování)

τάριχος ὁ (τό) maso nasolené (uzené); mumie; kaviár

ταρπήμεναι, ταρπῆναι, ταρπόμεθα viz τέρω

ταρρός ὁ } pletivo, věci pletené
 ταρρός ὁ { z rákosí (rohožka,
 košík, líska a j.); spodek no-
 hy, chodidlo; lopatka vesla,
 veslo, šalmaj

ταρταρῶ -οῦν do Tartaru (pek-
 la) svrhnouti

τάρφεα τά houština

τάρφθη, τάρφθεν viz τέρω

ταρφύς 2. (3.) -ύος hustý, mno-
 hý, hojný, častý

ταρχῦω -ειν ukládati do hrobu,
 pochovávat, balsamovat

τάσσω -ειν (i τάττω) řaditi, do
 řady stavěti, srovnávat, u-
 stanovit, naříditi, uložit, vy-
 měřiti, k něčemu počítati;
 τάττομαι nařizuje se mi (do-
 stávám rozkaz); med. posta-
 viti se (si), umluvit se, zavá-
 zati se

ταύρειος 3. býčí

ταυρηδόν adv. jako býk

ταυροκτονῶ -εῖν zabíjeti býky
 (k oběti)

ταυροκτόνος 2. zabíjející býky

ταυροπόλος 3. Tauros obývají-
 cí, býky prohánějící

ταῦρος ὁ býk, vůl

ταυροσφάγος 2. býky poráže-
 jící

ταῦτ- viz τὸ αὐτ-, τὰ αὐτ-

ταύτη adv. tudy, tam tak; zde,
 sem, proto

αὐτόματον (= τὸ αὐτόματον)
 náhoda, případ

ταυτότης -ητος ἢ totožnost,
 rovnost s někým (πρός τινα)

τάφε, ταφεῖν viz τέθηπα
 ταφεύς -έως ὁ pohřbivač, hrob-
 ník

ταφή ἡ = τάφος (hrob)

ταφήιος 3. pohřební

τάφος ὁ pohřeb, pohřební kvas,
 hrob, hrobka, mohyla, pohře-
 biště

τάφος τό úžas

ταφρείᾱ ἡ kopání (zřizování)
 příkopů

ταφρεύω -ειν zřizovati příkop

τάφρος ἡ (i τάφρη) příkop, já-
 ma, rýha

ταφών (part. aor.) viz τέθηπα

τάχα adv. rychle, ihned, brzo,
 snad, asi

ταχέως viz ταχύς

ταχινός 3. rychlý, nestálý

τάχιον, τάχιστος viz ταχύς

τάχος τό rychlost, prudkost

ταχυάλωτος 2. rychle podma-
 nitelný

ταχυναυτῶ -εῖν rychle hnáti
 loď (veslovati, plouti)

ταχύνω -ειν urychlit; intr. po-
 spíšiti si, býti rychlý

ταχυπόρος 2. rychle jdoucí

ταχύποτος 2. rychle umírající

ταχύπωλος 2. s rychlými koňmi

ταχύρρωστος 2. rychle se po-
 hybující

ταχύς 3. rychlý, hbitý, spěšný,
 kvapný; ταχέως (ταχύ) rych-
 le, ihned; διὰ ταχέων rychle,
 úprkem; τάχιον (θᾶπτον)

rychleji, spíše, raději; τάχισ-
 τα (τὴν ταχίστην) co nej-
 rychleji; ἐπειδὴ τάχιστα =
 cum primum (jakmile)

ταχυτής -ῆτος ἡ rychlost

τάων = τῶν (ὁ)

ταῶν -ῶνος ὁ (ἰ ταῶν) } πάν
ταῶς -ῶ ὁ (ἰ ταῶς -ῶ) }

τέ (*enkl.*) ἰ τ' před samohl. a, i;
τέ - τέ ἰ - ἰ, bud' - bud', jak -
tak; οὕτε - τε jednak ne -
jednak; τέ - καί jednak - jed-
nak

τέ (*dor.*) = σέ

τε' = τεά (σός)

τέγγω -ειν smáčeti, zavlažova-
ti, prolévati; med. rozplývati
se (v slzách), dáti se obměk-
čiti

τέγεος 2. pevně krytý

τέγος τό kryt, střecha, strop,
přístřeší, jizba, sál

τεεῖο = σοῦ (*gen.* od σύ ty)

τεθαλυῖα, τεθήλει, τεθηλώς viz
θάλλω

τέθηπα (*perf.*), ἔτεθήπεα (*plus-
quampr.*) ἔταφον (*aor.*) žas-
nouti, ustrnouti, podiviti se

τέθναθι, τεθνεώς (-ηώς) viz
θνήσκω

τεθορυβημένως (θορυβῶ) *adv.*
ve zmatku (nepořádku)

τεθριποβάτης -ου ὁ jedoucí
na čtyřspřežním voze

τέθριππον τό čtyřspřeží

τεθριποτρόφος 2. chovající
(mající) čtyřspřeží

τεθριποτροφῶ -εῖν vydržovati
si (míti) čtyřspřeží

τεῖν = σοί (*podle některých* =
τῇδε zde, Herod. V. 60)

τείνω -ειν natáhnouti, napnou-
ti, zavěsiti, roztáhnouti, roz-
prostříti, rozvinouti, pohnou-
ti, vzbuditi, způsobiti, spě-
chat, mířiti (k cíli), prostírat
se, dosahovati, protáhnouti,
prodloužiti, vztahovati (se),
čeliti proti někomu, vléci se;
pas. napínati síly (spěchat),
rozprostříti se, roztáhnouti se

τεῖος *adv.* = τέως

τεῖρος τό souhvězdí

τείρω -ειν tříti, potříti, vyčer-
pati, trápiti, zkormoutiti

τειρσιπλήτης -ου ὁ zdi boura-
jící

τειρήρης 2. zdmi sevřený, oble-
žený

τειρίζω -ειν zed' (opevnění) sta-
vēti, opevňovati, ohraditi

τειριόεις 3. zdmi ohrazený

τειρίον τό (nízká) zed', zídka

τείχισις -εως ἡ vystavění zdi,
opevňování, opevnění hradba

τείχισμα τό ohrada, hradba

τειχισμός ὁ = τείχισις

τειχομαχία (ἰ -μαχίη) ἡ boj
o hradbu

τειχομάχος 2. boje hradebního
se týkající

τειχομαχῶ -εῖν o hradby bojo-
vati

τειχοποιός ὁ dozorce stavební

τεῖχος τό zed', hradba, opevně-
ní; pevnost, hrad

τειχοσκοπία ἡ podívaná (pro-
hlídka) s hradeb

τειχοφύλαξ -κος ὁ velitel
(strážce) hradeb

τειχύδριον τό malá tvrz

τειχῶ -εῖν = τειχίζω

τείως *adv.* = τέως

τέκε, τεκέειν *viz* τίκτω

τεκμαίρω -ειν ukázati, označiti,
dosvědčiti; *med.* (ze zname-
ní) poznávati, uzavíratí, usu-
zovati; určiti, oznámiti, naří-
diti, předpovědět

τέκμαρ τό (*neskl.*) znamení, cíl,
konec, hranice, důkaz

τέκμαρσις -εως ἡ důsledek,
pravá podstata (příčina)

τεκμήριον τό znamení, svědec-
tví, důkaz

τεκμηριῶ -οῦν dosvědčiti

τέκμωρ τό (*neskl.*) znamení, cíl,
konec, pomoc

τεκνίον τό děťátko

τεκνογονία ἡ plození dětí

τεκνογόνος 2. děti rodící

τεκνογονῶ -εῖν děti roditi (plo-
diti)

τεκνόεις 3. obdařený dětmi

τεκνολέτεια ἡ zbavená dětí

τέκνον τό dítě (syn, dcera, mlá-
dě)

τεκνοποιῶ -εῖν (*i med.*) dítky
roditi (ploditi)

τεκνοποιῶ ἡ plození (rození)
dítek

τεκνοποιός 2. dítky plodící (ro-
dící), plodný

τεκνοτροφῶ -εῖν děti vychová-
vati

τεκνοῦσσα (*fem. k* τεκνόεις)
bohatá dětmi

τεκνῶ -οῦν (*i med.*) děti roditi
(ploditi); vytvořiti; *pas.*
vzniknouti

τέκνωσις -εως ἡ plození dítek

τέκον (*aor.*) *viz* τίκτω

τέκος τό = τέκνον

τεκταίνομαι -εσθαι zhotoviti,
budovati, stavěti, vymysleti,
učiniti

τεκτονικός 3. stavitelský, ve
stavbě obeznalý; ὁ τ. stavi-
tel; ἡ τ. stavitelství

τεκτοσύνη ἡ stavitelství, tesař-
ství

τέκτων -ονος ὁ řemeslník (te-
sař, stavitel lodí, kameník,
sochař, zedník *a j.*); umělec,
mistr

τελαμών -ῶνος ὁ řemen (držad-
lo), páska, stužka

τελέθω -ειν vznikati, nastávatí,
stávatí se, bývati, zůstávatí;
παντοῖοι τελέθοντες berouce
na sebe rozmanité podoby

τέλειος 3. (2.) dokonalý, bez-
vadný, významný, dospělý,
úplný, řádný, ukončený, do-
rostlý, zralý, platný, nezvrat-
ný; τελείως *adv.* zcela, úplně,
konečně; konečný, úspěšný;
τὰ τ. tajné obřady

τελειότης -ητος ἡ dokonalost,
zralost, úplnost

τελειῶ -οῦν ukončiti (se zda-
rem); *pas.* dozrátí, splniti se,
k cíli dojítí, dospívati

τελείω = τελῶ

τελείωσις -εως ἡ ukončení,
provedení, splnění

- τελειωτής -οῦ ὁ dovršitel
 τελεόμηνος 2. s plnými měsíci, úplný
 τέλεον = τελέως
 τέλεος 3. = τέλειος
 τελεσιουργός 2. dílo ukončující, účinný
 τελεσφόρος 2. ukončující, k cíli vedoucí, dovršující, splňující; τ. κραίνειν εὐχάς kletby splniti; trestající; ukončený, dovršený
 τελεσφορῶ -εῖν k cíli (zralosti) přivést, zralé plody nésti
 τελετή ἡ zasvěcení, slavnost; αἱ τ. posvátné obřady (mysterie)
 τελευταῖος 3. svrchovaný, konečný, poslední; τὸ τ. (τὰ τ.) naposledy
 τελευτή ἡ konec, dokonání, smrt; cíl, úspěch, účel, ukončení
 τελευτῶ -ᾶν (ἰ -εῖν) dokončiti, dokonati, splniti; *intr.* skončiti, k cíli dojíti, zemřít, uplynouti, splniti se; *part.* τελευτῶν konečně, naposledy
 τελεῶ -οῦν = τελειῶ
 τελέως *adv.* zcela, úplně
 τελῆεις 3. dokonalý, úplný, úspěšný
 τέλλω -εῖν vzniknouti, vyjít (o slunci)
 τέλμα τό bahno, hlína, malta
 τέλος τό konec, hranice, závěr, skon, lhůta, cíl, účel; τὸ τ. (*adv.*) konečně, naposledy, zcela; uskutečnění, provedení, splnění, rozhodnutí, úspěch, výsledek, hlavní věc; (státní) úřad, vrchnost; dávka, daň, dar bohu, oběť, plat, náklad; *plur.* tajné obřady, mystérie, slavnost; oddíl (vojenský), četa, zástup; τέλοσδε k cíli
 τέλσον τό konec brázdy, souvrať
 τελῶ -εῖν ukončiti, splniti, vykonávat; doraziti, dojít, plniti se, končiti; platiti, příslušet, světiti, slaviti, vynaložiti
 τελώνης -ου ὁ nájemce (cel a daní), celník
 τελώνιον τό celnice
 τεμάχιον τό (odříznutý) kousek
 τέμαχος τό kus
 τεμένιος 3. k okrsku chrámovému patřící
 τέμενος τό úděl (královský), statek, obvod (posvátný), okrsek chrámový, posvátný háj
 τεμενουρός 2. (-ωρός) hlídač posvátného okrsku
 τέμνω -εῖν řezati, porážeti, utínati, kositi, pustošiti; podřezávati (zabíjeti) k oběti, smlouvu činiti, cestu raziti, jezdit (τ. ὁδόν), k cíli zamířiti; krájeti, rozřezávati, odseknouti, ořezati, dělit, obkličovati, zajímati, prorážeti, brázdit
 τέμω -εῖν = τέμνω
 τέναγος τό mělčina, močál

τεναγώδης 2. *močálovitý*
 τένων -οντος ὁ šlacha, sval, žíla, pata
 τέξεις, τέξεσθαι, τέξω *viz* τίκτω
 τέο, τεο, τέοισιν *viz* τίς
 τεοῖο, τεός *viz* σύ, σός
 τεοῦς (= σοῦ) *viz* σύ
 τέρας -ατος (-αος, -εος) τό *znamení* (věštní), zjev, zázrak, obluda
 τερασκόπος ὁ } pozorovatel
 τερατοσκόπος ὁ } (vykladač)
 věštných znamení, věštec
 τερατεῖα ἡ *kejklířství*, *chvástání*
 τερατολόγος 2. *zázračné věci* *vypravující*, *zázračný*
 τερατώδης 2. *nadpřirozený*, *neobyčejný*, *zázračný*, *vzácný*
 τερεβίνθινος 3. *terebinthový*
 τερέβινθος ἡ *terebinthový strom* (*druh pistacie*)
 τέρετρον τό *nebozez*
 τέρην 3. -ενος *něžný*, *útlý*, *měkký*, *drobný*
 τέρμα τό *konec*, *hranice*, *cíl*, *účel*, *směr*, *končina*, *osud*
 τερμινθ- *viz* τερεβινθ-
 τερμιόεις 3. *s ozdobným okrajem*, *obroubený*, *třásněmi zdobený*
 τέρμιος 3. *konečný*, *poslední*
 τερπικέρανος ὁ *blesky meta-
 jící* (z blesků se radující), „vladař blesků“
 τερπνός 3. *radostný*, *příjemný*

τέρπω -ειν *nasytiti*, *občerstviti*, *obveselovati*; *med.* *radovati se*, *veseliti se*, *potěšiti se*, *občerstviti se*
 τερπωλή ἡ *zábava*, *radost*, *potěšení*
 τερσαίνω -ειν } *osušiti*, *otřítí*
 τέρσω -ειν }
 τερψίμβροτος ὁ *lidi utěšující*
 τέρψις -εως ἡ *potěšení*, *zábava*, *radost*, *útěcha*; ἐς τ. πόθου ἐλθεῖν *ukojiti touhu*
 τεσσαράβοιος 2. *v ceně čtyř volů*
 τεσσαράκοντα *čtyřicet*
 τεσσαρακονταετής (-ετής) 2. *čtyřicetiletý* (-á)
 τεσσαρακοστός 3. *čtyřicátý*; ἡ τ. *čtyřicetina* (*mince na Chiu v ceně 1/2 drachmy*)
 τέσσαρες -α *čtyři*
 τεσσαρεσκαίδεκα *čtrnáct*
 τεσσαρεσκαίδεκατος 3. *čtrnáctý*
 τεσσσερ- *viz* τεσσαρ-
 τεταγμένως *adv.* *uspořádaně*, *pravidelně*
 τεταγών 3. (*part. aor. redupl.*) *uchopiv*, *popadnuv*
 τέταλμαι (*perf. pas.*) *viz* τέλλω
 τετανόθριξ -χος *dlouhovlasý*
 τετάρπετο *viz* τέρπω
 τεταρταῖος 3. *čtvrtého dne*
 τεταρτημόριον τό *čtvrtina*
 τέταρτος 3. (*i* τέτρατος) *čtvrtý*, *čtvrtý den*; ἡ τ. *čtvrtina*
 τετάσθην, τέταται *viz* τείνω
 τετάχεται *viz* τάσσω
 τετεύξομαι, τέτευχα, τετεύχεται *viz* τεύχω

τετευχῆσθαι (*inf. perf. od* τευχῶ -εἶν) býti vyzbrojen
 τετευχώς 3. (Od. XII. 423) připravený (*vl. part. perf. od* τεύχω)
 τέτηκα *viz* τήκω
 τετίημαι -σθαι býti zarmoucen; *τετιηώς* zkormoucený (*v srdci ἦτορ*)
 τέτλαθι, τετλαίην, τετληώς *a j. viz* τλήναι
 τετμεῖν (*aor. def.*) postihnouti, zastihnouti, dosáhnouti
 τέτμηκα *viz* τέμνω
 τετμημένος *viz* τέμνω
 τέτοκα *viz* τίκτω
 τέτορες = τέσσαρες
 τετράγυος 2. čtyři jitra veliký; τὸ τ. pozemek o čtyřech jitrech
 τετραγωνοπρόσωπος 2. s čtyřhranným obličejem
 τετράγωνος 2. čtyřhranný, čtyřúhlý; τὸ τ. čtverec; hranatý, dokonalý, zdatný, silný
 τετράδιον τό oddíl čtyř mužů
 τετραέτης 2. čtyřletý
 τετραθέλυμος 2. o čtyřech vrstvách
 τετραίνω -ειν provrtati
 τετράκις čtyřikrát
 τετρακισμύριοι 3. 40.000
 τετρακισχίλιοι 3. 4000
 τετρακόσιοι 3. 400
 τετράκυκλος 2. čtyřkolý
 τετράμετρος 2. složený ze čtyř meter (*metron* = 2 stopy *kromě — ∪ ∪*)
 τετράμηνος 2. čtyřměsíční

τετραμοιρίᾱ ἢ čtverý podíl, čtyřnásobná mzda
 τετραμμένος *viz* τρέπω
 τετράορος 2. čtverospřežní
 τετραπάλαιστος 2. čtyři dlaně velký
 τετράπηχυς 2. čtyřloketní
 τετραπλάσιος 3. čtyřnásobný
 τετραπλή *adv.* čtyřnásobně
 τετραπλοῦς 3. čtyřnásobný
 τετράπολις -εως ze čtyř měst se skládající
 τετράπους -ουν čtyřstopý, čtyřnohý
 τετράρχης -ου ὁ vladař nad čtvrtinou země, kníže
 τετραρχῶ -εἶν býti knížetem
 τετράς -άδος ἢ čtyřka, čtvrtý den (středa)
 τέτρατος 3. *viz* τέταρτος
 τετραφάληρος 2. se čtyřmi lícními štítky, se čtyřmi hřebeny (na přilbici)
 τετράφαλος 2. = τετραφάληρος
 τετράφεται *viz* τρέπω (*τρέφω*)
 τετράφυλος 2. na čtyři kmeny (*fyly*) rozdělený
 τέτραχα, τετραχῆ, τετραχῦά na čtyři díly, čtyřnásobně
 τέτρημαι, τέτρηνα *viz* τετραίνω
 τέτρηχα, τετρήχειν *viz* ταράσσω
 τέτριγα, τείρει, τειριγυῖα *viz* τρίζω
 τετρώροφος 2. o čtyřech patrech
 τέττα (*vok.*) tatíčku, staroušku, miláčku

τετταρ- viz τεσσαρ-

τέττιξ -ιγος ὁ cikáda, cvrček;
vlásnička

τέτυγμαι, τετυκεῖν viz τεύχω

τετυφωμένως adv. zaslepeně

τετύχηκε viz τυγχάνω

τετύχθαι viz τεύχω

τεῦ, τεύ = τοῦ (τού), τινός
(viz τίς)

τεῦχος τό zbroj, zbraň, náradí,
náčiní lodní, nádobí (džbán,
popelnice, obětní miska atd.)

τεύχω -ειν strojiti, hotoviti,
tkáti, stavěti, upravití, opa-
třiti, připraviti, vzdělávati,
chystati, osnovati; med. státí
se, býti, vynikati; τετυγμέ-
νος 3. dobře udělaný, vzdě-
laný, zdatný, umělecký

τευχῶ viz τετευχῆσθαι

τέφρα ἡ popel (i τέφρη)

τεφρῶ -οῦν v popel obrátiti

τεχνάζω -ειν řemeslně hotovi-
ti, zpracovávati, připravova-
ti, vytvořiti; ἴσθι užítí, ἴσθι
vymysleti, přetvařovati se,
chytře jednati

τέχνασμα τό chytrý čin, lest,
úskok

τέχνη ἡ řemeslo, umění, na-
uka, zaměstnání, dílo umě-
lecké, obratnost, zkušenost,
chytrost, úklad, prostředek,
způsob, zdatnost, rozvážnost,
úskok

τεννήεις 3. řemeslný, umělecký

τέχνημα τό dílo řemeslné (umě-
lecké), obratnost, zběhllost,
ἴσθιvé jednání; pleticha

τεχνικός 3. umělecký, umění
znalý, v umění zběhlý, obrat-
ný, mistrný, schopný

τεχνίτης -ου ὁ umělec, znalec,
řemeslník, mistr; prohnáný
člověk

τεχνῶ -ᾶν = τεχνάζω

τέω (τεώ) = τίνι (τινί)

τέων (τεών) = τίνων (τινῶν)

τέως adv. dosud, dotud, posud;
spoj. pokud (zatím co)

τῇ na, tu máš, zde vezmi

τῇ (i τῇ) zde, tu, tam; τῇ μὲν -
τῇ δέ na jedné straně - na
druhé (jednak - jednak); tak,
takto; kde, jak

τήβεννος ἡ toga

τῇδε zde, tady, tak, proto, takto

τήθη ἡ babička

τῆθος τό ústřice

τηκεδών -όνος ἡ ubývání sil;
rozpuštěná hmota

τήκω -ειν rozpouštěti, stravo-
vati, soužiti; intr. (v perf.) a
pas. táti, rozpouštěti se, roz-
plývati se, trápiti se, chřad-
nouti, zanikati

τηλαυγής 2. daleko zářící, da-
leko viditelný; adv. zcela zře-
telně

τῆλε adv. daleko (od)

τηλεδαπός 3. z dálky přichá-
zející, daleký, cizí

τηλεθῶ -ᾶν bujně růsti, kvěsti,
zelenati se

τηλεκλειτός 3. } daleko proslulý,

τηλεκλυτός 2. } světoznámý

τηλέπορος 2. daleký

τηλεφανής 2. daleko patrný
(viditelný, slyšitelný)

τηλία ή (i τηλεία) hrací deska

τηλίκος 3. } tak starý
τηλικόσδε 3. } (mladý, veliký,
τηλικοῦτος 3. } mocný, důležitý).

τηλικοῦτον tak velice, tolik

τηλόθεν adv. zdaleka

τηλόθι (před samohl. τηλόθ')
daleko (kde?)

τηλόσε daleko (kam?)

τηλοῦ daleko (kde? kam?); τη-
λοτάτω velmi daleko

τηλύγετος 3. mladý, útlý, roz-
mazlený

τηλωπός 2. zdaleka patrný,
vzdálený, daleko slyšitelný

τημελῶ -εἶν opatrovati

τήμερον adv. dnes

τῆμος adv. tehdy, tenkrát, po-
tom

τηνάκις adv. tehdy

τηνίκα, τηνικάδε, τηνικαῦτα
= τῆμος

τῆνος 3. = ἐκεῖνος

τῆος = τέως

τῆπερ kde, jak

τήρησις -εως ή pozorování,
střežení, žalář

τηρῶ -εἶν pozorovati, pozor
dávat, střežiti, číhati na ně-
koho, vyčkávati, dbáti

τητῶ -ᾶν oloupiti; pas. postrá-
dati, nouzi trpěti

τηῦσιος 3. marný, nepotřebný

τιᾶρᾱ ή }
τιᾶρης -ου ὁ } tiara, turban

τιᾶροειδής 2. v podobě tiary

τίγρις -εως (-ιος, -ιδος) ὁ (ή)
tygr

τίη pročpak

τήρης -ου ὁ = τιᾶρᾱ

τιθαιβώσσω -ειν med připra-
novati

τιθασεύω -ειν (i τιθασσεύω)
krotiti, ochočiti

τιθασός 2. krotký

τίθημι -έναι klásti, složiti, vlo-
žiti, položiti, stavěti, pocho-
vati, uložit, uschovati, usta-
noviti (hry), předložit, po-
dati, navrhnouti, vznést, i,
způsobiti, prokazovati, činiti,
zaříditi, upravit, přičítati,
uznati, odevzdati, tvořiti, dě-
lati, připravovati, dbáti, za
něco pokládati; med. složiti
zbraně (chopiti se zbraní),
stavěti se, zavěsiti si, mínění
pronésti, svolení dát, utábo-
řiti se, do šiku se stavěti

τιθήνη ή chůva, pěstounka

τιθηνοῦμαι -εἶσθαι ošetřovati,
opatrovati

τίκτω -ειν roditi, ploditi

τίλλω -ειν škubati, rváti; med.
rváti si vlasy (na znamení
bolu)

τίλων -ωνος ὁ druh ryby

τιμᾶντα = τιμάεντα (viz τιμή-
εις)

τιμᾶορος = τιμωρός

τιμή ή cena, hodnost, odměna,
pocta, úcta, výkupné, poku-
ta, trest, odplata, náhrada,
vážnost, čest, vyznamenání,
čestný dar, cennost, pomsta,
škoda

τῆμῆεις 3. drahocenný, vzácný, vážený

τίμημα τό odhad jmění, census, pokuta, trest, návrh trestu, jmění, daň, daňová třída

τίμιος 3. drahý, vzácný, ctěný, slavný

τιμιότης -ητος ἡ cenná věc, cena, hodnost, vzácnost

τιμοῦχος ὁ vznešený (název členů městské rady v Massalii)

τιμῶ -ᾶν ceniti, k trestu odsouditi, trest navrhnouti, oceniti, vážit si, uctívati, odměniti, čestnou hodnost propůjčiti

τιμώρημα τό = τιμωρία

τιμωρητής -ῆρος ὁ pomocník

τιμωρία (-ίη) ἡ pomoc, podpora, pomsta, trest, dostiučinění

τιμωρός 2. mstící, mstitel, pomocník, ochránce

τιμωρῶ -εῖν (*i med.*) mstíti se, býti mstitelem (*pas.* dostati dostiučinění); pomoci, přispěti (τινί); potrestati, poškoditi (τινά)

τινάσσω -εῖν mávati, máchnouti, otrásati, porážeti, vyraziti, roztrástiti, rozptýliti, zatáhnouti

τίνυμαι -σθαι trestati, pokutovati, mstou stíhati (*viz i τίνω*)

τίνω -εῖν platiti, spláceti, trpěti, odměňovati, prokazovati; *med.* mstíti se, trestati, pomstou stíhati

τίπτε (τίφθ') pročpak

τίς, τί kdo, co, který, jaký; τί jak, proč (*přímo tázací*)

τίς, τί někdo, něco, nějaký, lekd, několik, do jisté míry, asi, opravdu, nějak, jaksí, velmi (*zájmeno neurčité*)

τίσις -εως ἡ odplata, pokuta, trest, pomsta, dostiučinění

τιταίνω -εῖν natahovati, napínati, stavěti, táhnouti, zdvihati

τίτθη ἡ chůva, kojná

τίτλος ὁ nápis (titulus)

τιτός 3. splacený; τ. ἔργα dílo pomsty

τίτρημι
τιτρῶ -ᾶν } *viz τετραίνω*

τιτρώσκω -εῖν proraziti, zraniti, porouchati

τιτύσκομαι -εσθαι mířiti, zamýšleti, usilovati, připraviti, zjednati

τίφθ' = τίπτε

τιῶ -εῖν *jen* τετίημαι (*viz toto*)

τίω -εῖν = τιμῶ -ᾶν (ctíti, vážit si)

τλᾶ- *viz* τλη-

τλήμων -ονος ὁ (ἡ) vytrvalý, odvážný, smělý, udatný, trpící, trápený, nešťasný, namáhavý

τλήναι, ἔτλην (*defekt. aor.*) snášeti, trpěti, vytrvati, odvážiti se, odhodlati se, sněsti

τλητός 3. snesitelný, trpělivý, povolný, hodný odvahy

τμάγεν *viz* τμήγω

τμήγω -ειν říznouti, seknouti, odloučiti, rozptýliti (viz i τέμνω)

τμήδην adv. říznutím, seknutím, „sečmo“

τμήμα τό } řez, zářez, oddíl,
τμήσις -εως ἢ } kus; pustošení
půdy (γῆς)

τμητός 3. (τέμνω) rozříznutý, tence řezaný, oddělený

τό člen pro neutra, viz ὁ, ἡ;
τὸ μὲν - τὸ δέ dílem - dílem,
brzo - brzo; τό (adv.) proto

τόγε proto právě

τόδε neutrum k ὅδε; adv. sem, proto

τόθεν odtud

τόθι tam

τοί = οἱ, οἷ; partik. jistící:
jistě, věru, právě, opravdu

τοιγάρ (= τοὶ γάρ), τοιγαροῦν, τοιγάρτοι pročez, proto tedy, nuže tedy, právě proto, tak na příklad

τοῖν = τοῖν (ὁ)

τοίνυν tedy, věru, právě, pak, však, dále

τοῖος 3. takový, tak mocný

τοιόσδε 3., τοιοῦτος 3. takový, tak veliký (mocný, vysoký, znamenitý); τοιουτοσί (zesílené τοιοῦτος) takovýto

τοιουτότροπος 2. takového rázu (způsobu)

τοῖσδεσι, τοῖσδεσσι viz ὅδε

τοῖχος ὁ stěna, zeď, okraj, strana (lodní)

τοιχωρύχος ὁ zeď bourající, lupič, zloděj, taškář

τοιχωρυχῶ -εῖν vloupati se do domu, krásti

τόκα (dor.) = τότε

τοκάς -άδος ἡ rodička

τοκετός ὁ porod

τοκεύς -έως ὁ rodič; οἱ τ. rodiče

τόκος ὁ porod, potomstvo (syn, dcera, mládě), původ; úroda, úrok, zisk

τόλμα ἢ (ἰ τόλμη) odvaha, smělost, drzost, odvážný čin

τολμήεις 3. odvážný, opovázlivý, drzý

τόλμημα τό smělý čin (slovo, útok)

τολμηρός 3. = τολμήεις

τολμητής -οῦ ὁ odvážlivec, smělec

τολμητός 3. odvážně provedený (proveditelný)

τολμῶ -ᾶν snášeti, trpěti, vytrvati, odvážiti se, rozhodnouti se

τολυπεύω -ειν vlnu navíjeti, s námahou provésti (dokončiti), nastrojiti

τομή ἢ řezání, řez, osekávání, konec trámu (pařezu)

τόμιος 3. vyříznutý, řezaný; τὰ τ. vyříznuté vnitřnosti

τόμος ὁ oddíl, část

τομός 3. ostrý

τομῶ -ᾶν potřebovati (vyžadovati) řezu

τόνος ὁ natažení, napětí, síla, provaz, lano, struna, zvuk hlasu, veršová míra, arse

τοξάξομαι -εσθαι z luku stří-
leti

τόξαρχος ὁ náčelník střelců
(lučištníků)

τόξευμα τό výstřel, šíp, vzdá-
lenost dostřelu; plur. lučištní-
níci

τοξευτής -οῦ ὁ lučištník

τοξευτός 2. zasažený šípem

τοξεύω -ειν z luku stříleti, ší-
pem zasáhnouti, po něčem
dychtiti, mířiti k cíli

τοξικός 3. střelecký, v střílení
(lukem) obratný; ἢ τ. umění
střelecké

τόξον τό luk, šíp, střela, stří-
lení

τοξοσύνη ἢ obratnost střelec-
ká

τοξότης -ου ὁ lučištník, stráž-
ník

τοξοφόρος 2. luk nesoucí, s lu-
kem; ὁ τ. lučištník

τοπάζιον τό topas

τοπάζω -ειν domýšleti se,
uhodnouti

τοπαράπαν (vl. τὸ παράπαν)
= παράπαν

τόπος ὁ místo, krajina, země,
prostor, stav, příležitost,
možnost, poloha, důkaz obec-
ný (základ úsudku), thema

τορεῖν viz τορῶ

τορεύω -ειν prováděti práce
v kovu (rýti, ciselovati)

τόρμος ὁ díra

τορνεύω -ειν soustruhovati

τόρνος ὁ kružidlo, střed kruhu,
osa, koule

τορνῶ -οῦν vykroužiti, do kru-
hu vyměřiti

τορός 3. pronikavý, hlasitý,
jasný, zřetelný

τορῶ -εῖν provrtati (tornare)

τόσος 3. (ἢ τόσος) tak veliký,
tolik, tak dávný (vzdálený,
dlouhý atd.); τόσον (adv.) to-
lik, potud, tak velice; ὅσω -
τόσω o kolik - o tolik

τοσόσθε 3. } = τόσος; τοσῶδε

τοσοῦτος 3. } (τοσοῦτῳ) o to
více; τοσοῦτον tak draho
(gen. ceny); ὅσω - τοσοῦτω ὅς
- o tolik, οὐ τοσοῦτον - ὅσον
ne tolik - jako

τοσουτοσί zesílené τοσοῦτος

τοσσάκι tolikrát (ὅσσάκι koli-
krát)

τοσσο- viz τοσο-

τότ', τότε tehdy, tenkrát, te-
prve; ὁ τ. tehdejší; dříve,
předtím, pak, potom, nato

τοτέ někdy, jindy; τοτέ μὲν

τοτέ δέ brzo - brzo

τοτηνίκα (= τὸ τηνίκα) ten-
krát, potom

τοτοῖ, τοτοτοῖ výraz bolesti
(ouvej)

τοῦ (τού) viz τίς ἢ ὁ

τοῦ- = τὸ ἐ-, τὸ ὁ-

τοῦνεκα (= τοῦ ἔνεκα) proto

τουτάκις = τότε

τουτέστι (= τοῦτ' ἐστι) to jest

τόφρα potud, dotud, až, zatím

τραγεῖν (inf. aor.) viz τρώγω

τραγέλαφος ὁ zvíře z báje (půl
jelena, půl kozla)

τραγήματα τά pamlsky

τραγικός 3. tragický; ὁ τ. βά-
σνίκ (herec) tragedií; vzne-
šený, velkolepý (pův. kozlí)

τράγος ὁ kozel

τραγοσκελής 2. s kozlíma no-
hama

τραγωδίᾱ ἡ tragedie, truchlo-
hra (pův. zpěv kozlí)

τραγωδός ὁ básník tragedií,
herec v tragediích

τραγωδῶ -εῖν tragedii předvá-
děti, v tragedii zpracovati,
s tragickým pathosem vypra-
vovati

τράνής 2. zřetelný, jasný, přes-
ný

τράπεζα ἡ stůl, stolování, hos-
tina, jídlo; stolek peněžníků;
krám

τραπεζεύς -έως stolní

τραπεζίτης -ου ὁ peněžník,
směnárník

τραπείομεν, τραπῆναι, τραπή-
ομεν, τράπω viz τρέπω

τραπῶ -εῖν lisovati, tlačiti
(hrozny)

τραυλός 3. drsně mluvící, za-
jímavý, koktavý, breptavý

τραῦμα τό rána, poškození,
spára, ztráta, porážka

τραυματίᾱς -ου ὁ (ἡ -τίης) po-
raněný, ranou trpící, na ránu
zemřelý

τραυματίζω -εῖν poraniti

τραφ- viz τρέφω

τραφερός 3. pevný; ἡ τ. pev-
nina

τραχηλίζω -εῖν odhaliti, odklo-
piti

τράχηλος ὁ krk, šíje

τράχυνω -εῖν činiti drsným
(nerovným), do hněvu uvá-
děti

τράχυσ 3. drsný, nerovný, bouř-
livý, podrážděný, tvrdý, krutý

τράχύτης -ητος ἡ drsnost,
tvrdost, prudkost, přísnost

τρεῖς, τρία tři

τρέμω -εῖν třásti se, chvěti se

τρέπω -εῖν obracet, otáčet, od-
vrátiti, odraziti, vznésti, vzta-
hovati, měniti, převraceti, za-
držeti; *intr.* (pas.) obrátiti se,
vrátiti se, dáti se na cestu
(ὁδόν), dáti se do něčeho
(πρός τι), dáti se na útěk,
změniti se, zavítati k něko-
mu, obrátiti ve svůj pro-
spěch, změniti smýšlení

τρέφω -εῖν živiti, vzrůst pod-
porovati, vychovávat, vzdě-
lávati, chovati, míti, napo-
máhati, nechat, ssednouti
(zhoustnouti), vypěstovati;
intr. (pas.) býti vydržován,
žíti, růsti, býti vychován
(vzdělán)

τρέχω -εῖν běžeti, kvapiti, v bě-
hu závoditi, zápas podstou-
piti, dařiti se, povznésti se

τρέω -εῖν třásti se, chvěti se,
zhroziti se, ve strachu utéci

τρήμα τό (τετραίνω) otvor,
díra

τρήρων -ωνος ὁ (ἡ) plachý

τρητός 3. provrtaný, děravý,
dutý

τρηχ- = τραχ-

τρίαινα ἢ trojzubec

τριᾱκάς -άδος ἢ třicítka, třicátý den měsíce, sdružení třiceti (ve Spartě)

τριᾱκονθήμερος 2. třicetidenní
τριᾱκοντα třicet

τριᾱκονταέτης 2. třicetiletý
(fem. τριᾱκονταέτις -ιδος)

τριᾱκονταρχία ἢ panství třiceti

τριᾱκοντήμερος 2. = τριᾱκονθήμερος

τριᾱκόντορος ἢ (sc. ναῦς) loď s třiceti vesly

τριᾱκοντουτ- = τριᾱκονταετ-
τριᾱκόσιοι 3. tři sta

τριᾱκοστός 3. třicátý

τριάς -άδος ἢ trojka, trojice

τριβή ἢ (i τριβᾶ) tření, cvičení, obratnost, odklad, pobyt, zábava, průtah, zabývání se něčím; pl. vytáčky

τρίβολος 2. ostnitý; ὁ τ. bodlák

τρίβος ὁ (ἢ) (ušlapaná) cesta, silnice; = τριβή

τρίβω -ειν tříti, připravit, dřít, potřít, oslabit, trávit, meškati, prodlévati, pustošiti; pas. něčím se cvičiti (zaměstnávat), pro něco se namáhati, zvyknouti si

τρίβων -ωνος vycvičený, obeznámený v něčem (τίνος, τί); ὁ (ἢ) krátký plášť (spartský); ošumělý

τριβώνιον τό chatrný oděv, šat míru

τρίγλα ἢ (i τρίγλη) parmice
karmínová (mořská ryba)

τρίγληνος 2. s třemi perlami
(o náušnicích)

τριγλώχιν -ῖνος ὁ (ἢ) s trojím ostřím, trojhrotý

τριγωνία ἢ třetí pokolení

τρίγωνον τό trojúhelník; adj. trojúhelný

τρίδουλος ὁ trojnásobný otrok
(t. j. v třetí generaci), ničema

τρίελικτος 2. třikrát vinutý

τριετηρίς -ίδος ἢ tříletní slavnost

τριέτης 2. (i τριετής) tříletý; adv. po tři roky

τριετία ἢ období tři let

τρίζω -ειν cvrkati, šustiti, praskati, bzučeti, pištěti, skřípati

τρίηκ- viz τριᾱκ-

τρίηραρχία ἢ výprava a velení na lodi (triére)

τρίηραρχικός 3. sc. νόμος zákon o vyzbrojení a vypravení lodi

τρίηραρχος ὁ triérarch (velitel válečné lodi, výpravčí lodi)

τρίηραρχῶ -εῖν býti velitelem triéry, převzíti triérarchii

τρίηραύλης -ου ὁ lodní pištec

τρίηρης -ους ἢ triéra, loď s třemi řadami vesel po každé straně

τρίηρικός 3. k triére příslušný

τρίηρίτης -ου ὁ veslař (lodník) na triére; pl. lodní mužstvo

τρίκαρανος 2. } tříhlavý

τρίκῠανος 2. }

τρίκῠμιᾶ ἢ trojí příval, spousta

τρίλλιστος 2. (λίσσομαι) trojnásobně (= mnoho) prošený (žádaný), velevítaný

τρίμετρος 2. o třech metrech (= šesti stopách u — ∪ a ∪ —)

τρίμηνος 2. tříměsíční; ἢ τ. (τὸ τ.) čtvrtletí

τριμοιρίᾱ ἢ trojí podíl (mzda, žold)

τριξός 3. = τρισσός 3.

τρίοδος ἢ rozcestí, křižovatka (tří cest)

τριπάλαιστος 2. tři dlaně velký (široký)

τρίπηχυς -υ tříloketní

τρίπλαξ -κος trojí

τριπλάσιος 3. trojnásobný, třikrát tak velký

τρίπλεθρος 2. tři plethra dlouhý (široký)

τριπλόος 3. (ἰ -πλοῦς) trojí; τριπλῆ (adv.) trojnásobně

τριπόλιστος 2. } třikrát oraný

τρίπολος 2. } (obrácený, opřetovaný)

τρίπους -οδος ὁ (ἡ) (ἰ -πος) trojnohý, trojnožka

τρίπτυχος 2. o třech vrstvách, trojnásobný, trojí

τρίς třikrát

τρισάθλιος 3. třikrát (= velmi) nešťastný

τρισάσμενος 3. velmi rád

τρισκαίδεκα třináct

τρισκαιδεकाστιάσιος 2. třináctetý

τρισκαιδέκατος 3. třináctý

τρίσμακαρ -αρος ὁ (ἡ) třikrát (= nevýslovně) šťastný

τρισμύριοι 3. 30.000

τρίσπονδος 2. s trojí úlitbou (vino, mléko, med nebo olej)

τρισσός 3. trojí, tři

τρίστεγος 2. o třech patrech; τὸ τ. třetí patro

τρίστοιχος 2. ve třech řadách; τριστοιχί (adv.) trojí řadou

τρισχίλιοι 3. 3000

τρισχίλιοστός 3. třítisící

τριταγωνιστής -οῦ ὁ herec pro třetí (poslední) úlohy

τριταγωνιστῶ -εῖν hráti třetí (poslední) úlohu

τριταῖος 3. třetího dne, před třemi dny, tři dny starý

τρίτατος 3. třetí

τριτημόριος 3. třetinu obsahu-jící; τὸ τ. třetina

τριτημορίς -ίδος ἡ třetí díl

τρίτος 3. třetí; ἢ τ. třetí den; (τὸ) τ. za třetí

τριπτός 3. = τρισσός

τριφάσιος 3. trojnásobný, trojí

τρίφυλλον τό trojlístek, jetel

τρίφυλος 2. složený ze tří kmenů

τρίχα adv. na tři díly; τ. νυκτός v poslední třetině noci

τριχᾶϊκες οἱ trojkmenní, „dělení v tré“

τρίχες viz θρίξ

τριχῆ (ἰ τριχῆ) } = τρίχα

τριχθα

τρίχινος 3. vlasový, žíněný

τριχοίνικος 2. tři choíniky obsahující (1 ch. = 1,09 l)

τριχοῦ *adv.* na třech místech
 τρίχωμα τό vlasy, vzrůst vlasů
 (vousů)
 τριῖψις -εως ἢ tření (masáž),
 odolnost, tvrdost
 τριώβολον τό tříobol, tři oboly
 τριώροφος 2. třípatrový
 τριώρυγος 2. třísáhový
 τρομερός 3. chvějící se, třesavý
 τρόμος ὁ chvění, bázeň, hrůza
 τρομῶ -εῖν (*i med.*) chvěti se,
 báti se, hroziti se
 τροπαῖον τό (*i* τρόπαιον) ví-
 tězné znamení, trofej
 τροπαῖος 3. (*i* τρόπαιος) vítěz-
 ství poskytující
 τροπή ἢ obrat, návrat, sluno-
 vrat, útěk, porážka, vítězství,
 změna, střídání
 τρόπις -ιος (-εως) ἢ trám lod-
 ní, kýl
 τρόπος ὁ obrat, směr, způsob,
 povaha, mrav, zvyk, způsob
 života, chování, charakter;
 ἀπὸ τρόπου nevhodný; obrat
 slovní, řečnická figura, me-
 lodie, tónina
 τροπός ὁ řemen u vesla
 τροποφορῶ -εῖν způsob něčí
 snášeti, hoditi se
 τροπῶ -εῖν obracet
 τροπωτήρ -ῆρος ὁ = τροπός
 τροφεῖον τό (*obyč. v plur.*) vý-
 chovné, výživné, výživa
 τροφεύς -έως ὁ vychovatel,
 pěstoun
 τροφή ἢ výživa, výchova, způ-
 sob života, potrava, stravné,
 ošetřování, život, potomstvo

τρόφιμος 2. vyživený, vycho-
 vaný; ὁ τ. chovanec
 τρόφις -ι } dobře živený,
 τροφόμεναι 3. } mocný, silný,
 velký
 τροφός ὁ (ἡ) živitel, živitelka,
 pěstoun, chůva
 τροφοφορῶ -εῖν pečlivě opat-
 rovat (jako chůva)
 τροφῶ -εῖν *jen med.* vzdouvati
 se, kupiti se
 τροχάζω -ειν úprkem běžeti,
 tryskem se hnáti
 τροχαῖος ὁ (*sc.* πούς) trochej
 (*stopa veršová* — ∪)
 τροχηλάτης -ου ὁ vozataj
 τροχήλατος 2. s rychlými koly,
 vozem vlečený, sem a tam tě-
 kající
 τροχηλατῶ -εῖν stíhati, hnáti
 τρονιά ἢ koleje, cesta
 τροχίλος ὁ rychle běžící pták
 (jespák)
 τροχοειδής 2. okrouhlý, oblý
 τροχός ὁ kolo (*u vozu*), kruh
 (hrnčířský), kotouč, obruč,
 kolo popravní
 τρόχος ὁ běh, oběh, dráha
 τροχῶ -ᾶν = τροχάζω
 τρύβλιον τό mísa, miska
 τρύγητος ὁ vinobraní
 τρυγῶ -ᾶν sklízeti, sbírat
 τρυγών -όνος ἡ hrdlička
 τρύζω -ειν vrkati, tlachati
 τρύμαλιᾶ ἡ otvor, díra
 τρύξ -γός ἡ mošt, usazenina,
 ssedlina
 τρούπανον τό nebozez

τρῦπημα τό otvor
 τρῦπῶ -ᾶν vrtati
 τρῦσᾶνωρ -ορος muže trýznící
 τρυφάλεια ἡ přilbice
 τρυφερός 3. rozmařilý, bujný, změkčilý
 τρυφή ἡ rozmařilost, bujnost, pýcha, změkčilost
 τρύφος τό úlomek, kus
 τρυφῶ -ᾶν hýřiti, bujně (bezstarostně) žíti, pyšněti
 τρύχω -ειν (ἢ τρῦχῶ -οῦν) vyčerpávati, stravovati, trýzniti, sužovati
 τρύω -ειν potírati, trápiti, mořiti
 τρωγλοδύτης -ου ὁ obyvatel slují
 τρώγω -ειν hryzati, škubati, pojídati
 τρώκτης -ου ὁ podvodník, šibal
 τρωκτός 3. jedlý (v syrovém stavu); τὰ τ. jedlé plody (nevařené)
 τρωμ- viz τραυμ-
 τρωπῶ -ᾶν otáčeti, obraceti, stále měniti
 τρω̃σις -εως ἡ poranění
 τρωτός 3. zranitelný, ranám vydaný
 τρωχῶ -ᾶν neustále běžeti
 τρώω -ειν = τιτρώσκω (βο-
 dati, raniti)
 τύ, τύγα, τὺ (dor.) = σύ, σύγε, σέ
 τυγχάνω -ειν zasáhnouti, dosáhnouti, dojíti něčeho (τινός), nalézt, poznati, potká-

vati, připadati, k cíli dospěti, uhodnouti; právě (náhodou) býti, naskytnouti se, dotknouti se, prostírat se; ὁ τυχών nahodilý člověk, kdokoli; s přech. právě (τυγχάνω ὅν právě, náhodou jsem); τυχόν adv. náhodou, snad, asi
 τυῖδε (aiol.) sem (= τῇδε)
 τύκος ὁ kladivo, dvojité sekera (bipennis)
 τυκτός 3. (τεύχοι) pěkně upravený, umělecky zpracovaný; τ. κακόν hotové (učiněné) zlo; viz ἡ εὐτυκτος, τεύχω
 τύλη ἡ } hrbol, mozol,
 τύλος ὁ } hrb, hřeb, polštář
 τυλῶ -οῦν mozoly tvořiti, nechati utvrdnouti; τετυλωμένος 3. železnými nýty pobitý, okovaný
 τυλωτός 3. mozolnatý, ztvrdlý; = τετυλωμένος (viz τυλῶ)
 τύμβευμα τό hrobka
 τυμβεύω -ειν pohřbíti; intr. v hrobě odpočívati
 τυμβήρης 2. pohřbený, za hrob určený
 τύμβος ὁ hrob, rov, mohyla
 τυμβοχόη ἡ nasypání rovu (mohyly)
 τυμβοχοῶ -εῖν nasypati mohyly
 τυμβόχωστος 2. nasypaný v podobě mohyly
 τυμπανίζω -ειν tlouci, bičovati, mučiti
 τυμπανίστρια ἡ tlukoucí na bubínek (tympanon)

τύμπανον τό bubínek

τύνη = σύ

τυπή ἡ rána, úder

τυπικός 3. tvořící, tvárný, obrazný, symbolický

τύπος ὁ rána, úder; ráz, stopa, podoba, socha, postava, forma, charakter; obsah, předmět, téma; vzor, příklad; obrys, znak, značka, dojem

τύπτω -ειν bítí, tlouci, bodati, udeřiti, zasáhnouti; *med.* bítí se (v prsa), truchliti pro někoho

τυπῶ -οῦν tvořiti, tvar dávatí

τύπωσις -εως ἡ } tvoření,
τύπουα τό { vytvořené
(dílo), obrys, obraz

τυραννεύω -ειν býti panovníkem (samovládcem), (násilně) vládnouti, vládu převzítí; *pas.* býti ovládán tyrany

τυραννικός 3. násilný, královský, vladařský, tyranský, pánovitý; οἱ τ. stoupeni násilné vlády

τυραννίς -ίδος ἡ samovláda, násilná vláda (tyranida)

τύραννος ὁ samovládce, král, pán, tyran; *adj.* násilný, královský

τυραννῶ -εῖν = τυραννεύω

τυοβάζω -ειν ve zmatek uváděti, mísiti, míchati; *med.* ve zmatku sem tam pobíhati

τύρβη ἡ zmatek, dav (turba)

τύροποιῶ -εῖν připravovati sýr
τύρός ὁ sýr

τυροηνίζω -ειν mluviti etrusky (tyrrhensky)

τύρσις -εως (-ιος) ἡ věž, hrad (turris)

τυτθός 2. malý, mladý; τυτθόν trochu, sotva

τυφλός 3. slepý, oslepený, zaslepený, tupý, skrytý, temný, nejasný

τυφλῶ -οῦν oslepiti, zaslepiti; *pas.* oslepnouti

τῦφος ὁ kouř, dým, temnota, nadutost, ješitnost

τῦφῶ -οῦν omámiti, zaslepiti; *pas.* zhloupnouti; τετυφῶσθαι býti blázen (pošetilý, výstřední, nadutý)

τύφω -ειν dýmati, dým (čmoud) vydávati, kouřiti, doutnati

τῦφῶν -ῶνος ὁ, τῦφῶς -ῶ ὁ (ἡ τυφῶς, τυφῶν) vichřice, větrný vír

τῦφωνικός 3. (*sc.* ἄνεμος) bouřlivý (vítr)

τύχε, τυχεῖν viz τυγχάνω

τύχη ἡ náhoda, osud, sudba, řízení, dopuštění, změny osudu (štěstí, neštěstí)

τυχόντως *adv.* ledajak, nahodile

τῶ- viz τὸ ἄ-, τὸ ἐ-, τῷ ἄ-, τῷ ἐ-

τῶ, τῷ proto, pak, takto; = τινί (τίς)

τωθάζω -ειν vysmívati se

τῶς (τῶς) tak; *dor.* = τοὺς

τῶυτό, τῶυτό *ion.* = ταὐτό (αὐτός)

Y

Y, y (ὕ ψιλόν) y

y' = 400

ύαινα ἡ hyena

ύακίνθινος 3. hyacintový, tmavomodrý

ύάκινθος ὁ (ἡ) hyacint (květina, kámen)

ύάλινος 3. skleněný

ύαλος ὁ křišťál, sklo

ύββάλλω = ύποβάλλω

ύβρίζω -ειν býti pyšný (zpupný), zpupně si počínati, prostopášnosti se oddávati, bezpráví se dopustiti, nádherně strojit (upraviti), opovrhovati, tupiti, týrati

ύβρις -εως ἡ zpupnost, pýcha, nevázanost, násilnost, zločin, hýřivost, týrání, zneuctění, svévole

ύβρισμα τό zpupnost, potupa, urážka (= ύβρις)

ύβριστής -οῦ ὁ násilník, prostopášník, zločinec

ύβριστικός 3. zpupný, drzý, bujný, zločinný, násilný, posměvačný

ύγιάζω -ειν uzdraviti

ύγιαίνω -ειν býti zdráv (zdravého rozumu), uzdraviti se

ύγεια (ύγείη) ἡ zdraví

ύγεινός 3. } zdravý, prospěšný,

ύγιηρός 3. } léčivý

ύγιής 2. zdravý, svěží, neporušený, nezkažený, rozumný, pravdivý, čestný, poctivý, dobrý

ύγρός 3. vlhký, mokrý, tekutý, tekoucí; ἡ ύ. (τὸ ύ.) vlhkost, tekutina, moře; ohebný, měkký, chabý

ύγρότης -ητος ἡ vlhkost, ohebnost

ύδαρής 2. vodnatý

ύδατοτρεφής 2. vodu milující

ύδατώδης 2. bohatý vodou, vodnatý

ύδροᾶ ἡ vodní had (saň)

ύδραίνω -ειν vodou kropiti, mýti, úlitbu vylévati; med. mýti se, očišťovati se (před obětí)

ύδρείᾶ ἡ donášení vody, studna

ύδρεϊον τό vědro na vodu

ύδρεύω -ειν pro vodu choditi, vodu nabírat, zavlažovati

ύδρήιον τό vědro na vodu

ύδρηλός 3. zavlažovaný, mokrý

ύδριᾶ ἡ vědro na vodu, popelnice, urna k hlasování

ύδροπότης -ου ὁ (ἡ -πώτης) vodu pijící

ύδροποτῶ -εῖν vodu píti

ύδρος ὁ = ύδρα

ύδροφόρος 2. vodu nesoucí; ὁ (ἡ) ύ. nosič vody

ύδροφορῶ -εῖν vodu nositi

ύδρωπικός 3. vodnatelný

ύδωρ -ατος τό voda, dešť, liják, řeka, pramen, moře, pot, voda ve vodních hodinách

ύελ- viz ύαλ-

ύέτιος 3. (ῡ) dešť přinášející

ύετός ό (υ) dešť, liják
 ύης (ve spojení s Ὑαττης) za-
 klínací formule
 ύθλος ό (obyč. plur.) žertovné
 (vtipné) povídání
 υἱά (ak. sg.), υἱάσι viz υἱός
 ύἱδιον τό prasátko
 υἱδοῦς -οῦ ό vnuk
 ύϊκός 3. prasečí, vepřový
 υἱοθεσίᾱ ἡ dětství, adopce
 υἱός ό syn, mládě, potomek,
 žák (dat. pl. υἱάσι)
 υἱωνός ό vnuk
 ύλαγμα τό } hafání, štěkání
 ύλαγμός ό }
 ύλάεις 3. (υ) = ύλήεις
 ύλακή ἡ = ύλαγμός
 ύλακόμωρος 2. hlasitě štěkající,
 štěkavý
 ύλακτῶ -εἶν štěkat, prudce
 křičeti
 ύλη ἡ (υ) les, dřevo, kmen, dří-
 ví, křoví; látka, hmota, pří-
 těž, zásoba, materiál
 ύλήεις 3. (υ) zalesněný, lesnatý
 ύλοτόμος ό (υ) dřevoštěp
 ύλῶ -ᾶν = ύλακτῶ
 ύλώδης 2. (υ) lesnatý, křovi-
 natý
 ύμεῖς (υ) vy
 ύμέναιος ό (υ) svatební zpěv,
 svatba; bůh svatby (= Ὑμῆν)
 ύμέτερος 3. (υ) váš; ύμετέρονδε
 do vašeho domu
 ύμ᾽, ύμμε, ύμμες, ύμμι viz
 ύμεῖς
 ύμνος ό zpěv, píseň, nápěv,
 chvalozpěv

ύμνῶ -εἶν zpívat, opěnovat,
 velebit; stále opakovat (roz-
 hlašovat)
 ύμός 3. (υ) váš (= ύμέτερος)
 ύόν, ύός viz υἱός
 ύπαγκάλισμα τό obejmutí
 ύπάγω -ειν dolů vést, přivést,
 pohnat (před soud), vydati
 (do rukou), podrobit, vést,
 zavést, podvést, nastrojiti,
 tajně odkliditi; intr. couvat,
 vzdalovat se, jít pryč, ubí-
 rat se, odejít, zvolna postu-
 povat; med. k sobě přilákat,
 do své moci dostat
 ύπαγωγή ἡ průvod, ústup, la-
 kadlo, podvod
 ύπα- = ύπο-
 ύπαδεδρομάκα (aiol. perf.) viz
 ύποτρέχω
 ύπαείδω -ειν k tomu zpívat
 (zaznívat)
 ύπαί = ύπό
 ύπαιδοῦμαι -εἶσθαι míti v ucti-
 vosti (poněkud)
 ύπαιθα adv. pryč, stranou;
 s gen.: po straně někoho,
 pryč od někoho
 ύπαίθρειος 2. } pod širým
 (i -αίθριος) } nebem pro-
 ύπαιθρος 2. } dlévaje; τὸ ύ.
 místo nekryté (pod širým ne-
 bem ἐν ύπαίθρῳ)
 ύπαίθω -ειν spáliti (= ύπο-
 καίω)
 ύπαινίττομαι -εσθαι napově-
 dět, neurčitě naznačiti, na-
 rážeti na něco
 ύπαιρω = ύφαιρω

- ὕπαῖσσω -ειν povyskakovati, rychle se vztyčiti
- ὕπαισχύνομαι -εσθαι poněkud se stydět (před někým τινά)
- ὕπαίτιος 2. vinný, obviněný; ὕ. εἶναί τινι někomu se odpovídati
- ὕπακοή ἢ poslušnost
- ὕπακούω -ειν naslouchati, vyslyšet, povoliti, býti poddan (poslušen), býti odpovědný, sluchu dopřáti, odpověděti
- ὕπαλείφω -ειν (zdola) natírat
- ὕπαλεύομαι -εσθαι tajně se vzdalovati, vyhýbati se
- ὕπάλυξις -εως ἢ uniknutí, vyhnutí
- ὕπαλύσκω -ειν uniknouti, ujíti
- ὕπαναγιγνώσκω -ειν předčítati
- ὕπαναλίσκω -ειν ponenáhlu stravovati
- ὕπανατείνω -ειν při tom natáhnouti
- ὕπαναχωρῶ -εῖν zvolna ustupovati
- ὕπανδρος 2. muži poddaný, provdaný
- ὕπανίσταμαι -σθαι pozdvihnouti se, povstati
- ὕπάντησις -εως ἢ setkání
- ὕπαντιάζω -ειν | vstříc přijíti,
ὕπαντῶ -ᾶν } postupovati,
setkati se, utkati se
- ὕπαπειλῶ -εῖν skrytě (narázkami) hroziti
- ὕπάπειμι -ιέναι nepozorovaně odejíti
- ὕπάπτω = ὑφάπτω
- ὕπαρ τό (jen nom. a ak.) skutečný zjev, skutečnost; adv. ve skutečnosti
- ὕπαρξις -εως ἢ jmění, zásoba, majetek
- ὕπαρπάζω = ὑφαρπάζω
- ὕπαρχή ἢ počátek
- ὕπαρχος ὁ podvelitel, místodržitel (satrapa), náměstek místodržitele (satrapy), úředník
- ὕπάρχω -ειν začátek učiniti, býti první, býti připraven (po ruce), začínati, pocházeti, býti základem, přispěti, pomáhati; ὑπάρχων 3. přítomný, skutečný; τὰ ὑπάρχοντα jmění, majetek, poměry, prostředek; neos. jest možno; ὕ. μοι jest v mé moci
- ὕπασπίδιος 2. štítem chráněný, pod štítem
- ὕπασπιστής -οῦ ὁ nosič štítu (zbraní), lehkooděnenec (v makedon. vojsku), biřic
- ὕπάσσω = ὑπαῖσσω (odkva-piti)
- ὕπατεύω -ειν býti konsulem
- ὕπάτοπος 2. poněkud nemístný (podivný)
- ὕπατος 3. nejvyšší, nejmocnější, poslední; ὁ ὕ. konsul
- ὕπαυλος 2. jsoucí pod střechou (ve stanu)
- ὕπαφρων 2. přihlouplý
- ὕπεαρ -ατος τό šídlo (ševcovské)
- ὕπέασι viz ὑπειμι (-εἶναι)
- ὕπέγγυος 2. se zárukou daný, odpovědný

ὑπεκπρορέω -εἶν z hloubi vy-
tékati

ὑπεκπροφεύγω -ειν tajně
(vpřed) uniknouti

ὑπεκρέω -εἶν zpod vytékati, po-
nenáhlu mizeti

ὑπεκσαῶ -οῦν podtají zachrá-
niti

ὑπεκτίθεμαι -σθαι tajně od-
nésti, do bezpečí dostati

ὑπεκτρέπω -ειν ponenáhlu (taj-
ně) odvracet; *med.* vyhnouti
se

ὑπεκτρέχω -ειν uniknouti, pře-
kročiti

ὑπεκφέρω -ειν (tajně) odnésti,
unésti, odvésti, odstrčiti; *intr.*
pryč uháněti, napřed spě-
chat

ὑπεκφεύγω -ειν tajně utéci,
uklouznouti

ὑπεκχωρῶ -εἶν tajně (pryč)
odejíti, ustupovati

ὑπελαύνω -ειν naproti vyjeti
(na koni)

ὑπεμνημῦκε (*perf.*) viz ὑπημύω

ὑπεναντίος 3. na protější stra-
ně, nepřátelský; ὁ ὑ. odpůrce

ὑπενδίδωμι -όναι poněkud po-
voliti

ὑπένεργεν *adv.* zespod, zdola;
s *gen.* dole pod něčím (τινός)

ὑπεξάγω -ειν pryč odvésti, taj-
ně odstraniti, zachrániti z ne-
bezpečí; *intr.* tajně (zvolna)
couvati

ὑπεξαίρω -εἶν (*i med.*) vyjmou-
ti, odstraniti, odejmouti, od-
kliditi s cesty, potlačiti, pro-
něsti

ὑπεξαλοῦμαι -εἶσθαι tajně se
vyhnouti, uniknouti

ὑπεξανάγομαι -σθαι tajně od-
plouti

ὑπεξαναδύομαι zespod něčeho
se vynořiti

ὑπέξειμι -ιέναι zvolna ustupo-
vati

ὑπεξειρούω -ειν vytáhnouti, vy-
rvati, zachrániti

ὑπεξελαύνω -ειν zvolna odhá-
něti; *intr.* nepozorovaně ode-
jíti

ὑπεξερούω = ὑπεξειρούω

ὑπεξέρχομαι -εσθαι tajně
(zvolna) odcházeti, pryč se
odebrati

ὑπεξέχω -ειν tajně zmizeti
(uniknouti)

ὑπεξίσταμαι -σθαι ustoupiti,
odstoupiti, vyhnouti se, opu-
stiti, s cesty jíti

ὑπέρ, ὑπείρ *předl. s gen.* nad,
za, přes, na ochranu něčeho,
pro, při, jménem někoho;
s ak. mimo, o něčem, přes,
před; *adv.* nahoře, vzhůru,
shora, příliš, velice

ὑπέρᾱ (ὑπέρη) ἡ lano rahnové
(zvrtné)

ὑπεράγαμαι -σθαι nadmíru se
diviti

ὑπεραγανακτῶ -εἶν příliš se
mrzeti, býti rozhněván

ὑπεραγαπῶ -ᾶν obzvláště (pří-
liš) milovati

ὑπεραγωνιῶ -ᾶν býti v příliš-
né úzkosti

ὑπερᾱής 2. prudce vanoucí

ὑπεραίρω -ειν pozdvihnouti,
vyniknouti; pozdvihnouti se
(*med.*)

ὑπεραιωροῦμαι -εἶσθαι vysoko
se vznášeti, vyčnívati, na-
proti se objeviti

ὑπέρακμος 2. přezrálý, dávno
vyšlý z let mládí

ὑπεράκριος 2. náhorní; τὰ ὑ.
horské pásmo, hornatina; οἱ
ὑ. horalé

ὑπεραλγής 2. přebolestný

ὑπεραλγῶ -εἶν přílišnou bolest
míti, příliš býti zarmoucen

ὑπεράλλομαι -εσθαι přeskočiti

ὑπερανατείνω -ειν vzhůru na-
táhnouti (nastaviti)

ὑπεράνω *adv.* nahoře, nad ně-
čím

ὑπεραποθνήσκω -ειν za něko-
ho zemříti

ὑπεραπολογοῦμαι -εἶσθαι ně-
koho hájiti

ὑπεραρρωδῶ -εἶν příliš se stra-
chovati

ὑπεραυξάνω -ειν *intr.* příliš
růsti, bohatě se množiti

ὑπεραυχος 2. nesmírně pyšný

ὑπεραυχῶ -εἶν příliš se vy-
chloubati

ὑπεράχθομαι -εσθαι příliš se
mrzeti (kormoutiti, hněvati)

ὑπερβαίνω -ειν překročiti, pře-
stoupiti, uraziti, přejíti (mlče-
ním), přelézti, dále zasaho-
vati, pominouti

ὑπερβαλλόντως *adv.* přílišně

ὑπέρη viz ὑπέρα

ὑπερήδομαι -εσθαι neobyčejně se radovati

ὑπερήμερος 2. nad určenou dobu, ihůtu promeškáváje

ὑπερήμισυς 2. nadpoloviční, více než polovina

ὑπερηνορέων -εοντος ὁ zpupný, nadutý

ὑπερηφανία ἡ okázalost, pýcha

ὑπερήφανος 2. výtečný, znamenitý, příliš zpupný, pyšný

ὑπερηφανῶ -εῖν býti hrdý (pysný), pohrdati

ὑπερθαλασσίδιος 2. za mořem (nad mořem) položený

ὑπερθανμάζω -εῖν příliš se diviti

ὑπερθεν *adv.* shora, nahoře, nadtím, ještě více; ὑ. εἶναι býti silnější než (ἤ)

ὑπερθρώσκω -εῖν přeskočiti

ὑπερθῦμος 2. velesrdnatý, chrabrý

ὑπερθύριον τό (ἰ ὑπέρθυρον) horní práh, podvoj

ὑπερθωμάζω (-θωμάζω) = ὑπερθανμάζω

ὑπερήμι -έναι přes něco přehoditi

ὑπερικταίνομαι -εσθαι klopýtavě spěchat, rychle cupitati

ὑπερίσταμαι -σθαι nad někoho (na ochranu někoho) se stavěti, chrániti

ὑπερίστωρ -ορος velmi dobře znalý něčeho (τινός)

ὑπερίσχω = ὑπερέχω

ὑπερχάθημαι -σθαι nahoře (nad něčím) se usaditi, číhati

ὑπερκαταβαίνω -εῖν přes něco sestoupiti, překročiti, přeskočiti

ὑπέρκειμαι -σθαι výše ležeti (bydleti), vypínati se nad někoho

ὑπέρκοπος 2. příliš rázný, nevázaný, opovážlivý; zcela unavený

ὑπερκτάομαι -ᾶσθαι vlastní vinou získati (na sebe uvaliti)

ὑπερκῦδᾶς -αντος pyšný na své vítězství (*jen ak. pl.*)

ὑπέρλαμπρος 2. nesmírně jasně (hlasitě, pronikavě)

ὑπερλίαν *adv.* přes míru, přes-příliš

ὑπερλύποῦμαι -εἶσθαι hrozně se rmoutiti

ὑπερμάχομαι -εσθαι } za něco
ὑπερμαχῶ -εῖν } (někoho)
bojovati

ὑπερμεγάλης 2. }
ὑπερμεγέτης 2. } preveliký

ὑπερμεθύσκομαι -εσθαι na mol se opít

ὑπερμενέων 3. } příliš pyšný
ὑπερμενής 2. } (zpupný, mocný)

ὑπερμήκης 2. příliš dlouhý, přemocný

ὑπερμῖσῶ -εῖν prudce nenáviděti

ὑπέρμορα, ὑπέρμορον (ἰ ὑπὲρ μόρον) *adv.* proti osudu, nad osud

ὑπερνικῶ -ᾶν daleko překonati, skvělého vítězství dobýti

ὑπερνότιος 2. se strany jižního větru (notu)

ὑπερνοῶ -εἶν ještě dále míti na mysli

ὑπέρογκος 2. neobyčejně veliký, naduřelý, domýšlivý

ὑπέροικος 2. nahoře (s oné strany) bydlící

ὑπεροικῶ -εἶν nahoře (nad někým) bydliti

ὑπερον τό (*i* ὑπερος ὅ) palice (od hmoždíře), obušek

ὑπεροπλίᾱ ἢ zrupnost, násilnost, opovázlivost

ὑπεροπλίζομαι -εσθαι z pýchy turpiti

ὑπεροπλίη = ὑπεροπλίᾱ

ὑπεροπλος 2. zrupný, rouhavý

ὑπερόπτης -ου ὁ pohrdající, pysný

ὑπεροπτικός 3. (*i* ὑπέροπτος 2.) pohrdavý, pyšný, vypínavý

ὑπερόριος 2. (3.) cizí; ἢ ὕ. cizina

ὑπερορῶ -ᾶν shora viděti, přehlízeti, nevšímati si, pohrdati

ὑπερος = ὑπερον

ὑπεροχή ἢ prevaha, přednost, stupňování, vysoké postavení

ὑπέροχος 2. vynikající, výtečný

ὑπεροψιᾱ ἢ vysokomyslnost, pohrdání

ὑπερπερισεύω -εἶν státi se příliš velikým; *med.* přehojně něčím oplývati

ὑπερπερισσῶς *adv.* nesmírně

ὑπερπέτομαι -εσθαι preletěti

ὑπερπίμπλημι -άναι přeplniti, přesytiti

ὑπερπίπτω -εἶν přes něco padnouti, minouti

ὑπερπλεονάζω -εἶν býti přehojný, přebytečný

ὑπέροπλος 3. přehojný

ὑπερπόντιος 2. zámořský, přes moře

ὑπερπονῶ -εἶν (*i med.*) přílišně se namáhati pro někoho (τινός), pro někoho něco snášeti

ὑπέρπτατο *viz* ὑπερπέτομαι

ὑπερράγη *viz* ὑπορρήγνυμι

ὑπέρσοφος 2. velemoudrý

ὑπερσχεθεῖν *viz* ὑπερέχω

ὑτέρτατος 3. nejvyšší, svrchovaný

ὑπερτείνω -εἶν nad něčím natáhnouti; daleko přesahovati (vyčnívati); nad něčím (ruku) vztáhnouti, protáhnouti; ὕ. πόδα nataženou nohou překročiti

ὑπερτελής 2. přes cíl, za cíl

ὑπερτέλλω -εἶν vzhůru stoupati, vycházeti

ὑπερτερίη ἢ korba, košina

ὑτέρτερος 3. vyšší, mocnější, jistější, lepší; ὑτέρτερον nadto, dále, více

ὑπερτίθημι -έναι svrchu klásti, předložit, sdělit, odložit, odsunouti

ὑπερτίμω -ᾶν ve zvláštní úctě míti

ὑπερτρέχω -εἶν předběhnouti, překonati, vrchu nabýti, překročiti, zvítěziti

ὑπέρυθρος 2. poněkud červený, načervenalý, narudlý

ὑπερύψηλος 2. převysoký
 ὑπερυψῶ -οῦν nadmíru zvýšiti
 (zdvihnouti)
 ὑπερφαίνομαι -εσθαι nahoře se
 objeviti
 ὑπερφέρω -ειν přenést, pře-
 praviti přes něco (τί); *intr.*
 předstihnouti, převýšiti, míti
 převahu
 ὑπερφίαλος 2. neobyčejný, ne-
 smírný, srdnatý, zpupný, pyš-
 ný, drzý; ὑπερφιάλως ne-
 smírně
 ὑπερφιλῶ -εῖν nadmíru milo-
 vati
 ὑπερφοβοῦμαι -εῖσθαι příliš se
 obávati
 ὑπερφρονῶ -εῖν pyšně smýšle-
 ti, pohrdati, míti v nevážnos-
 ti, nevšímati si
 ὑπέρφρων 2. duchem vynikající,
 vysokomyslný, zpupný
 ὑπερφυής 2. nadpřirozený, ne-
 obyčejný, náramný; *adv.* pří-
 lišně
 ὑπερφύομαι -εσθαι převýšiti,
 přerůst
 ὑπερχαίρω -ειν náramnou ra-
 dost míti
 ὑπερχλιδῶ -ᾶν }
 ὑπερχλίω -ειν } býti zpupný
 ὑπέρχομαι -εσθαι dolů se ubí-
 rat, pod něco postoupiti,
 zvolna postupovati, zaskočiti,
 podvésti, předcházeti si (li-
 chotiti), tajně ujíti (τινά ně-
 komu), přepadnouti
 ὑπερώα (ὑπερώη) ἡ podnebí,
 patro (v ústech)

ὑπερώιον (ὑπερῶον) τό hořejší
 jizba, hořejšek; ὑπερωιόθεν
 z horního pokoje
 ὑπερωτῶ -ᾶν dávatí záludné
 otázky
 ὑπερωῶ -εῖν zpět odskočiti,
 uhnouti se
 ὑπεύθυνος 2. účtem povinný,
 odpovědný, na něčem (τινί)
 závislý
 ὑπέχω -ειν dole podržeti, pod-
 ložiti, nastaviti, poddati, do-
 voliti, podstoupiti, dáti po-
 kutu (δίκην), odhodlati se,
 vydržeti, vzíti na sebe, snésti,
 dáti odpověď (λόγον τινί)
 ὑπήκοος 2. poslušný, poddaný
 ὑπημῦν -ειν svésiti hlavu
 ὑπήνεκα viz ὑποφέρω
 ὑπήνεμος 2. před větrem chrá-
 něný, v závětrí
 ὑπήνη ἡ vous
 ὑπηνήτης -ου ὁ vousatý
 ὑπηοῖος 3. za svítání, zrána
 ὑπηρεσίᾱ ἡ služba lodní, muž-
 stvo lodní, služba (*vůbec*)
 ὑπηρέσιον τό polštář na ves-
 lařské lavici
 ὑπηρέτημα τό služba, pomoc
 ὑπηρέτης -ου ὁ veslař, námoř-
 ník; sluha, pomocník, čeledín,
 nosič, pobočník; úřední zří-
 zenec
 ὑπηρετικός 3. služebný, pomoc-
 ný, službu vykonávající
 ὑπηρετῶ -εῖν sloužiti, býti ná-
 pomocen (k službám), povo-
 lit, opatrovati, vykonávati,
 býti poslušen

ὑπηχῶ -εἶν k tomu zaznívati,
ozývati se

ὑπίημι viz ὑφίημι

ὑπίλλω -εἶν ocas stáhnouti,
ústa před někým (ze strachu)
zavřítí (στόμα τινί)

ὑπίστημι = ὑφίστημι

ὑπισχνοῦμαι -εἶσθαι slíbiti,
k něčemu se nabídnouti, za-
slíbiti, zasnoubiti (se), ujisti-
ti, vymluviti se

ὑπίσχομαι = ὑπισχνοῦμαι

ὑπνος ὁ spánek, ospalost

ὑπνῶ -οῦν (i ὑπνώω) uspati;
med. (intr.) usnouti, spáti

ὑπνώδης 2. ospalý

ὑπό (ὑπαί) adv. vespod, dole,
dolů, zpět, při tom, tím;
předl. s gen. pod, od (nebo
instrum., hlavně u pasiva), ze
z, pro, po, za, při; předl.
s dat. pod, ve (= uvnitř),
z oboru; předl. s ak. pod,
dolů do, až po, k, dole u, za
(časově), pod ochranou, k

ὑπόβαθρον τό podpěra; plur.
kolébadlo

ὑποβαίνω -εἶν sestoupiti pod
něco, nižším učiniti (o něco
τί)

ὑποβάλλω -εἶν podložití, pod-
vrhnouti, prostřítí, roztrou-
siti, přerušiti, do řeči skočiti,
tajně popuzovati, napovídati
(paměti napomáhati); vy-
mysliti si

ὑποβαρβαρίζω -εἶν poněkud
cize mluvíti

ὑποβλέπω -εἶν chmurně (pohr-
davě) pohlížeti, zkoumavě se
dívati

ὑποβλήδην adv. vskočiv do řeči
ὑπόβλητος 2. podvržený, pot-
měšilý, neupřímný

ὑποβολιμαῖος 3. podstrčený,
podvržený, nepravý, smyšle-
ný

ὑποβρύχιος 3. pod vodou, za-
plavený, pod povrchem, do
hlubin pohroužený

ὑπόβρυχα ak. sing. od ὑπό-
βρυξ -χος: potopený (ὑ. θῆ-
κε potopil)

ὑπόγαιος 2. podzemní

ὑπογελῶ -ᾶν potutelně se
usmívati

ὑπογίγνομαι (-γίνομαι) -εσθαι
ponenáhlu vznikat

ὑπογραμματεύς -έως ὁ podří-
zený písař

ὑπογραμματεύω -εἶν býti (stá-
ti se) podřízeným písařem

ὑπόγραμμας ὁ vzor, předloha,
symbol

ὑπογραφή ἡ podpis, obrys, ná-
črt, obvod; podmalování (lí-
čení) obočí, brv očních atd.

ὑπογράφω -εἶν podepsati, pře-
depsati, vzor načrtnouti, dole
napsati

ὑπόγυιος 2. (i -γυος) bezpro-
středně nastávající, brzy po
něčem (τινί), nový; ἐξ ὑ.
ihned, náhle

ὑποδαίω -εἶν zapalovati dole,
podpalovati

ὑποδάμναμαι -σθαι podrobíti se, pokořiti se; podrobíti si
 ὑποδεής 2. slabý, nepatrný, bezvýznamný, nízký
 ὑπόδειγμα τό vzor, obraz, příklad, značka
 ὑποδείδω -ειν poněkud se báti; ὑποδειδιέναι (ὑποδεδοικέναι) míti strach
 ὑποδείκνυμι -ναι ukázati, naznačiti, smluviti, pokyny dáti, dokázati, vykládati, poučiti
 ὑποδειμαίνω -ειν viz ὑποδείδω
 ὑποδέχομαι = ὑποδέχομαι
 ὑποδέμω -ειν jako základ (dole) stavěti
 ὑποδεξιή ἡ pohostinost, pohostění
 ὑποδέξιος 3. přijatelný, prostranný
 ὑποδέομαι -εἶσθαι podvázati si, obouti se (= ὑποδέω)
 ὑπόδεσις -εως ἡ uvázání (sandálů), obuv, sandály
 ὑποδέχομαι -σθαι k sobě (pod střechu) přijmouti, ujmouti se, na sebe vzíti, uvoliti se, přislíbiti, přiznati se, podstoupiti, polapiti, zacházeti s někým, zaujímati, pozvati k sobě, hraničiti, otěhotněti
 ὑποδέω -εἶν dole uvázati, obouti; pas. býti obutý
 ὑπόδημα τό obuv, sandál
 ὑπόδικος 2. trestný, soudu podrobený, trestuhodný
 ὑποδμῶς -ῶος poddaný, sluha
 ὑποδοχή ἡ přijetí, pohostění, útočiště, mínění, podpora

ὑπόδρα *adv.* s chmurným pohledem, posupně
 ὑποδράω -ᾶν obsluhovati
 ὑποδορηστήρ -ῆρος ὁ sluha
 ὑποδύνω -ειν } ponořiti se,
 ὑποδύομαι -εσθαι } obléci si
 vespod, podrobíti se, pod ochranu se dáti, uchopiti, zmocniti se, vplížiti se, vniknouti, pod něčím se skrývati, vlichotiti se, převzíti; vynořiti se, ujíti, podstoupiti, pod něco se shýbnouti, vzíti na sebe
 ὑποείκω -ειν = ὑπείκω
 ὑποζάκορος ἡ podřízená kněžka
 ὑποζεύγνυμι -ναι zapřáhnouti; *med.* něčemu se podvoliti
 ὑποζύγιος 2. jeho nesoucí; τὸ ὑ. soumar, mezek
 ὑπόζωμα τό pásové lano u lodí (τῶν τριήρων)
 ὑποζώννυμι -ναι přepásati, podkasati, pásovými lany opatřiti
 ὑποθερμαίνω -ειν poněkud ohřáti
 ὑπόθερμος 2. poněkud horký (rozpálený, rozhořčený)
 ὑπόθεσις -εως ἡ základ, myšlenka, úmysl, základní podmínka (pojem), zásada, věc, úkol, hledisko, téma, obsah, předpoklad
 ὑποθήκη ἡ rada, výstraha, učení, záruka, návod
 ὑποθημοσύνη ἡ rada, návod

ὑποθορυβῶ -εἶν začítí s hlučéním

ὑποθῦμίς -ίδος ἡ vínek (z *von-ných květin kolem šíje a hrudi*)

ὑποθωπεύω -εἶν lichotiti, podlízati

ὑποθωρήσσομαι -εσθαι tajně zbrojiti (k boji se připravovat)

ὑποκάθημαι -σθαι tajně se usaditi, v záloze číhati

ὑποκαθίζομαι -εσθαι do zálohy se položit

ὑποκαίω -εἶν dole zapáliti, podpáliti

ὑποκάμπτω -εἶν zahnouti, obrátiti (před cílem), nedosáhnouti, zůstat zpět

ὑποκαταβαίνω -εἶν zvolna sestupovati

ὑποκατακλίνομαι -εσθαι podrobiti se, poddati se, u stolu níže ulehnutí, z úcty ustupovati

ὑποκάτῃμαι = ὑποκάθῃμαι

ὑποκάτω dole, poněkud níže

ὑπόκειμαι -σθαι vespod ležeti (býti položen), býti podřízen, podléhati, býti vystaven nebezpečí (*κινδύνῳ*), spočívati, býti základem (uznán, pevně stanoven, poslušen), nastávat; ὁ. δεόμενος pokorně prosím

ὑποκηρύττομαι -εσθαι dáti vyvolati, veřejně vychvalovati

ὑποκινῶ -εἶν poněkud (mírně) pohybovati, poněkud drážditi (znepokojovali); *intr.* poněkud se bouřiti

ὑποκλαίω -εἶν při tom plakati, po někom lkáti

ὑποκλέπτω -εἶν tajně odejmouti, ukrýti; *pas.* býti o něco podveden

ὑποκλίνομαι -εσθαι pod něco se položit

ὑποκλονοῦμαι -εἶσθαι ve zmatku utíkat

ὑποκλοποῦμαι -εἶσθαι tajně se schovávat

ὑποκνίζω -εἶν podrážditi; *pas.* skryté podráždění pocíťovati

ὑπόκοπος 2. poněkud unavený
ὑποκορίζομαι -εσθαι zdrobňovati, špatné omlouvati, dětsky se chovati

ὑποκόρισμα τό zdrobnělé slovo
ὑποκορισμός ὁ zdrobňování slov
ὑποκορητήριδιον τό podstavec, podložka měsidla

ὑποκρίνομαι -εσθαι odpovídati, vykládati, naznačovati; býti hercem, hráti (na divadle), představovati někoho, po herecku mluvíti, přetvařovati se
ὑπόκρισις -εως ἡ odpověď, činnost herecká, výrazný přednes, výraz, přetvářka

ὑποκριτής -οῦ ὁ herec, pokrytec

ὑποκριτικός 3. divadelní, herecký, živý

ὑποκρύπτω -εἶν zakrývat, zatajovati; *pas.* býti ukryt pod něčím (*τινί*); pokrývat

ὑπόκυκλος 2. dole koly opatřený, na kolečkách

ὑποκύομαι -εσθαι býti těhotný (březí)

ὑποκύπτω -ειν skloniti se, podrobíti se

ὑπόκωφος 2. nahluchlý

ὑπολαμβάνω -ειν dole uchopiti, na hřbet vzíti, podepříti, zastavovati, náhle uchopiti, získati, postihnouti, zachytiti, pochopiti, domýšleti se, věřiti, pokládati, usouditi, útok učiniti na někoho (τινά), přijmouti (pohostinsky, do ochrany), přejmouti (přerušiti), namítnouti, odejmouti (tajně)

ὑπολάμπω -ειν vyzařovati, prosvítati, objevovati se

ὑπολέγω -ειν viz ὑπεῖπον

ὑπόλειμμα τό zbytek

ὑπολείπω -ειν zůstaviti, ponechat, vynechat, pomínouti; pas. zůstati zpět, zbýti, zůstati na živu (pozaďu), zmizeti

ὑπολευκαίνομαι -εσθαι dole se bělati

ὑπολήνιον τό kád' k lisování (vína)

ὑπόληψις -εως ἡ pokračování, odpověď, námitka, domněnka, názor, zásada

ὑπολίζων 2. o něco menší

ὑπολιμπάνω -ειν = ὑπολείπω

ὑπολογίζομαι -εσθαι přihlížeti, uznávati, všímati si, povážiti, přičítati

ὑπόλογος ὁ ohled, přihlížení; adj. v úvahu přicházející; ὕ. τι ποιεῖσθαι všímati si něčeho, přihlížeti k něčemu

ὑπόλοιπος 2. zbývající, pozůstalý, zbylý

ὑπολοχᾶγός ὁ podvelitel lochu (setniny), velitel poloviny lochu (asi 50 mužů)

ὑπολύω -ειν dole odvázáti, zouvati, ochromiti, zbaviti něčeho (τινός), ὕ. γυῖα zbaviti života, podraziti, uvolniti; med. zouti se, tajně vyprostiti

ὑπομαλακίζομαι -εσθαι (pone náhlu) měkce (mírně) si počínati; ὑπομαλακίζομενος λέγω mírněji mluvím

ὑπόμαργος 2. poněkud posedlý (potřeštěný)

ὑπομείων 2. o něco menší (nižší)

ὑπομείγνυμι -ναι tajně se blížit, přicházeti k někomu (τινί)

ὑπομένω -ειν zůstávati, vyčkávat, na živu zůstati, vytrvati; trans. vydržeti, snést, pro sebe získati, očekávati, přechkati, podstoupiti, odvážiti se

ὑπομίγνυμι = ὑπομείγνυμι

ὑπομιμνήσκω -ειν připomínati, na paměť uváděti, napomínati; pas. vzpomínati si, býti pamětliv

ὑπομνάομαι -ᾷσθαι o někoho se ucházeti, namlouvati si

ὑπόμνημα τό } vzpomínka,
ὑπόμνησις -εως ἡ } zmínka,
pamáťka, napomenutí, pomník; plur. paměti, paměti-hodnosti

- ὕπομνυμαι -σθαι přísěžně namítati
- ὕπομονή ἢ vytrvání, snášení, trpělivost, očekávání
- ὕπονείφω -ειν poněkud sněžiti
- ὕπονῆιος 2. na úpatí hory Neion (Nήιον) ležící
- ὕπόνοια ἢ domněnka, mínění, podezření
- ὕπονομηδόν *adv.* podzemními průkopy
- ὕπόνομος ὁ podzemní chodba, podkop
- ὕπονοστώ -εἶν jíti zpět, opadávati, ubývati
- ὕπονοῶ -εἶν tušiti, domnívati se, míti podezření, domýšlet se, uhodnouti
- ὕπονυστάζω -ειν podřimovati, býti rozespalý
- ὕποξυρῶ -ᾶν (*i* -εἶν) přistřihnouti
- ὕποπάσσω -ειν podestlati, na zemi prostírat
- ὕπόπεμπος 2. tajně vyslaný
- ὕποπέμπω -ειν tajně (ve zlém úmyslu) vyslati, nastražiti, naváděti
- ὕποπεπτηῶτες (*part. perf.*) viz ὑποπτήσσω
- ὕποπερκάζω -ειν znenáhla se tmavě barviti
- ὕποπετάννυμι -ναι dole rozprostřít
- ὕπόπετρος 2. vespod kamenitý, s kamenitou půdou
- ὕποπιάζω -ειν (*i* -πιέζω) potlačit
- ὕποπίμπλημι -άναι ponenáhlu naplňovati
- ὕποπίμπρημι -άναι zdola zapáliti
- ὕποπίνω -ειν popíjeti, podnapíti se
- ὕποπίπτω -ειν upadnouti (δοσταί se) pod něčí svrchovanost (ὕπό τι), upadnouti, podlehnouti, podrobiti se (τινί); *perf.* prostírat se
- ὕποπλάκιος 3. pod horou Plakos ležící
- ὕπόπλεος 2. dosti plný
- ὕποπλέω -εἶν s lodí (mimo) veplouti, podplouti
- ὕποπνέω -εἶν k tomu (tiše) foukati, lehce vanouti
- ὕποπόδιον τό stolička (pod nohy)
- ὕποποιῶ -εἶν tajně způsobiti; *med.* pletichami si získati, předstírat, podrobiti si
- ὕποπόρφυρος 2. nachově zbarvený
- ὕπόπτερος 2. opeřený, okřídlený
- ὕποπτεύω -ειν tušiti, s podezřením pozorovati, podezřívati, domýšlet se, pochybovati o něčem (τί), napřed prozkoumati
- ὕπόπτῃς -ου ὁ podezřívavý k někomu (ἔς τινα)
- ὕποπτήσσω -ειν krčiti se, chouliti se, býti ostýchavý (ποκκorný), před někým se plazit
- ὕποπτος 2. podezřívavý, ostýchavý, podezřelý; τὸ ὕ. podezření

ὑπόρνυμι -ναι pozdvihnouti, povzbuditi, podnítiti; *intr.* (*pas.*) zdvihnouti se, začíti

ὑπορρέω -εἶν spodem přitékati, vplížití se, nepozorovaně se do něčeho dostatí, tiše se připojití; podkopávati, podemílati

ὑπορρήγνυμι -ναι *jen pas.* protrhnouti se, vyraziti

ὑπόρρηνος 2. jehně pod sebou mající

ὑπορούσσω -εἶν (*i* -ττω) podkopávati

ὑπόρχημα τό sborový zpěv (*s tancem a posuňky*)

ὑποσημαίνω -εἶν znamením rozkazovati

ὑποσκελίζω -εἶν nohu nastavití, nohy podrážeti, povaliti, přelstíti

ὑποσπανίζω -εἶν *obyč. med.* nedostatkem trpěti v něčem (*τινός*); promeškati

ὑποσπάω -ᾶν odtahovati, popotahovati

ὑπόσπονδος 2. smlouvou zaručený (*chráněný*), za příměří

ὑποσσεύω -εἶν dole otáčeti; zachvívati se

ὑποστάθμη ἢ usazenina

ὑπόστασις -εως ἢ základ, podstata, látka (*substantia*), bytost, příroda, vlastnost, plán; stálost, pevná důvěra, odvaha

ὑποσταχύομαι -εσθαι bujně růsti (*do klasů*), množiti se, dariti se

ὑπόστεγος 2. pod střechou, pod střechu (*do domu*)

ὑποστέλλω -εἶν stáhnouti (*plachty*), býti zdrženlivý; *med.* zbaběle mlčeti, zatajovati (*ze strachu*), dáti se odstrašiti

ὑποστενάζω, ὑποστεναχίζω, ὑποστένω -εἶν tiše vzdychati (*úpěti*), temně duněti

ὑποστηρίζω -εἶν dole podpírati

ὑποστολή ἢ malomyslnost

ὑποστόρνυμι -ναι (*i* -στορέν-νυμι) podestříti, podestlati, ustlati

ὑποστράτηγος ὁ podvelitel

ὑποστρατηγῶ -εἶν býti podvelitelem

ὑποστρέφω -εἶν otáčeti, obracetí; *intr.* obrátiti se, otočiti se, vrátiti se, vytáčeti se, vyhýbati se

ὑποστροφή ἢ otočení, obrat, ústup, útěk; ἔξ ὑ. obráceně

ὑποστρώννυμι = ὑποστόρνυμι
ὑποσχέσθαι, ὑποσχεθεῖν viz ὑπέχω, ὑπίσχομαι

ὑποσχεσίη ἢ } přípověď,

ὑπόσχεσις -εως ἢ } slib

ὑποταγή ἢ poslušnost, podřízenost

ὑποτάμνω -εἶν = ὑποτέμνω

ὑποτανύω -εἶν = ὑποτείνω

ὑποταράττω -εἶν poděsiti

ὑποταρβῶ -εἶν zhroziti se, báti se

ὑποταρτάριος 2. dole v Tartaru (*obývající*)

ὑποτάττω -εἶν podříditi, podrobiti; *pas.* poslouchati

ὑποτείνω -ειν pod tím rozpro-
stříti (roztáhnouti), předstí-
rati, vzbuzovati; způsobiti,
slíbiti, nastavěti, přepnouti,
pod něčím táhnouti

ὑποτειχίζω -ειν opevnění (příč-
ní zeď) stavěti

ὑποτείχισις -εως ἢ } pode-
ὑποτείχισμα τό } zdívka,
opěrní zeď

ὑποτελής 2. poplatný

ὑποτελῶ -εῖν zaplatiti, daň pla-
titi

ὑποτέμνω -ειν (*i med.*) pode-
tnouti, odříznouti cestu, za-
skočiti, zmařiti

ὑποτίθημι -έναι podkládati,
pod něco položit, předklá-
dati, stanoviti, nastaviti, za-
staviti, vložit, vzbuditi, slí-
biti, předpokládati; *med.* sta-
noviti si (za základ, téma),
tvrditi, představiti si, na
srdce vložit, poraditi, po-
vzbuditi, uložit, nápomocen
býti něčím (τί), umíniti si,
odvážiti se

ὑποτοπεύω -εῖν (*i* -τοπῶ -εῖν)
domýšleti se, podezřívati
(*i med.*)

ὑποτρέμω -ειν na kolenou se
chvěti, před někým se třásti

ὑποτρέχω -ειν podběhnouti,
mimo plouti, proběhnouti, po-
chytati, napadnouti, lichoce-
ním se vetřít, zastoupiti
cestu

ὑποτρέω -εῖν zachvěti se, roz-
prchnouti se

ὑπότρομος 2. plný úzkosti

ὑποτρομῶ -εῖν = ὑποτρέμω

ὑπότροπος 2. návratný, nazpět

ὑποτυγχάνω -ειν odvětiti

ὑποτύπτω -ειν dolů sraziti, po-
nořiti

ὑποτύπωσις -εως ἢ nástin,
vzor, příklad

ὑπουλος 2. uvnitř hnisající
(zkažený, plný špatnosti κα-
κῶν), potměšilý

ὑπουράνιος 2. pod širým ne-
bem

ὑπουργημα τό } služba,
ὑπουργία ἢ } úslužnost

ὑπουργός 2. nápomocný

ὑπουργῶ -εῖν sloužiti, pomá-
hati, prokazovati, vykonávati

ὑποφαίνω -ειν zdola na světlo
vynést, při tom ukázati (vy-
jeviti); *med.* ponenáhlu se
ukazovati (objevovati)

ὑπόφασις -εως ἢ průsvit, me-
zera

ὑποφείδομαι -εσθαι poněkud
šetřiti, šetrně zkoušeti

ὑποφέρω -ειν odnésti, z nebez-
pečí zachrániti, z pořádku
přivést, dolů (po proudu) od-
vézt; *pas.* dolů plouti, do ně-
čeho se dostat; snést, vy-
držeti, předstírat, nabídnouti

ὑποφεύγω -ειν tajně utéci
(uniknouti)

ὑποφήτης -ου ὁ vykladač,
věstec

ὑποφθάνω -ειν (*i med.*) přede-
jíti, dříve učiniti

ὑποφθέγγομαι -εσθαι tiše se ozývati (mluviti)

ὑποφθονῶ -εἶν poněkud závi-
děti

ὑπόφθονος 2. s tajnou závistí

ὑποφορᾶ ἢ předstírání, námit-
ka, záminka

ὑποχάζομαι -εσθαι ponenáhlu
ustupovati

ὑπόχειρ -ρος } v područí,
ὑποχείριος 2. } v moci něčí,
poddaný, podrobený

ὑποχέω -εἶν dolů nasypati, roz-
prostříti, způsobiti, rozhostiti
se (pas.)

ὑποχθόνιος 2. (3.) podzemní

ὑποχλῶ -εἶν odvaliti

ὑποχος 2. poddaný, vinný ně-
čím (τινός)

ὑποχρίω -εἶν dole potříti (pod-
malovati)

ὑποχωρῶ -εἶν ustupovati, místo
někomu činiti; zvolna postu-
povati

ὑπόψαμμος 2. s písčítým pod-
kladem

ὑποψία ἢ podezření; pl. důvo-
dy k podezření, pochybnosti

ὑπόψιος 2. opovrhovaný, nená-
viděný

ὑπτιάζω -εἶν nazpět skláněti;
intr. zpět se nakláněti, pyšně
si vykračovati; pas. nazpět
klesnouti

ὑπτιος 3. naznak, nazpět, na zá-
dech ležící, převrácený, plo-
chý

ὑπωμοσίᾳ ἢ odkládací přísaha

ὑπώπια τά (zřídka sgl.) tvář,
obličej; boule (krvavá ve
tváři)

ὑπωπιάζω -εἶν do obličeje bítí,
trápiti, týrati

ὑπώρεια (-ρέη) ἢ úpatí hory,
podhoří

ὑπώρορε viz ὑπόρυνμι

ὑπωρόφιος 2. (3.) (-ώροφος)
pod střechou, obyvatel, host

ὑπῶρσα, ὑπῶρτο viz ὑπόρυνμι
ῥς -ός ὁ (ῥ) vepř, svině

ὑσγεινον τό (ὑσγινον) šarlat

ὑσγίνοβαφής 2. (βάπτω) šarla-
toně červený

ὑσμίνη ἢ boj, seč, bitva; ὑσμί-
νηνδε do boje

ὑσσωπος ἢ (ὁ) yzop

ὑσπληξ -γος ἢ šnůra na kraji
závodiště, sklopec

ὑστάτιος, ὑστατος 3. nejzad-
nější, nejposlednější; napo-
sledy, konečně

ὑστέρᾳ ἢ děloha

ὑστεραῖος 3. následující, dru-
hého dne, nazítří

ὑστέρημα τό } nedostatek,

ὑστέρησις -εως ἢ } strádání

ὑστερίζω -εἶν = ὑστερῶ

ὑστερος 3. pozdější, pozdě, poz-
ději, zadnější, později přichá-
zející, slabší, nepatrnější,
zdlouhavý, váhavý, pozdní

ὑστεροφθόρος 2. v zápětí tre-
stající

ὑστερῶ -εἶν pozdější býti, poz-
ději přijíti, opozditi se, opo-
menouti, chybiti, býti za ně-
kým, váhati, nouzi (bídu) míti
(med.)

ὕστριξ -χος ὁ (ῆ) ježek, dikobraz

ὕφαίνω -ειν tkáti, osnovati, vymysleti, zhotoviti

ὕφαιρῶ -εῖν odejmouti, tajně vzíti, odlouditi, odčinit; *med.* odciziti, ukrásti, odkliditi (s cesty)

ὕφαλος 2. (ἄλς) pod vodou, podmořský

ὕφάντης -ου ὁ tkadlec

ὕφαντικός 3. tkalcovský, tkalcovství znalý

ὕφαντός 3. tkaný

ὕφάπτω -ειν podpáliti

ὕφαρπάζω -ειν tajně uchvátiti, uloupiti, přerušiti

ὕφασμα τό tkanina, oděv

ὕφέζω -ειν do zálohy usaditi, zálohu nastrojiti; *viz* ὑπείσας

ὕφείμενος 3. (ὕφίημι) pokorný, nesešlý, nedbalý

ὕφέλκω -ειν pryč odvléci (odnáseti)

ὕφέρπω -ειν vplížiti se, podlézt, šířiti se

ὕφήγησις -εως ἡ ὕψος, návod

ὕφηγητής -οῦ ὁ (ῆ ὕφηγητήρ -ῆρος) průvodce, vůdce

ὕφηγοῦμαι -εἶσθαι napřed jíti (táhnouti), vésti, zvolna postupovati, návod dávat, příkladem předcházeti

ὕφηνίος ὁ pomocný (poddaný) vozka

ὕφίημι -έναι spustiti, připustiti, nastrojiti, ponechat, povolit, upustiti, přiznati, na-

váděti, ponížiti; *med. (intr.)* vlouditi se, ustoupiti, pozbyvati, ochabnouti v něčem (τινός), plachty stáhnouti, připlížiti se, přilnouti; ὕ. μαστοῖς dáti k prsu

ὕφίστημι -άναι postaviti pod něco, naproti postaviti, zastaviti, předložit; *intr. (med.)* podříditi se, odhodlati se, svoliti se, přislíbiti, usaditi se, tajně se postaviti, zastaviti se, na odpor se stavěti, odolávat, podstupovati, odporovati; *perf.* býti po ruce; τὰ ὑφεστώτα věci předložené (o něž jde)

ὕφορβός ὁ pasák vepřů, pastucha

ὕφορμίζομαι -εσθαι vjeti do přístavu, zakotviti

ὕφορῶ -ᾶν podezřívavě se dívat na někoho (τινά)

ὕφυδρος 2. pod vodou

ὕφῶ -ᾶν = ὕφαίνω

ὕπαγόρᾱς -ου (ῆ -ρης) pyšně mluvící, vychloubačný

ὕπαύχην -ενος ὁ (ῆ) s dlouhou šíjí, pyšný

ὕπερεφής 2. vysokokrytý, vysoký

ὕψήγορος = ὕπαγόρας

ὕψηλός 3. vysoký, vysoko položený, strmý, vznešený, pyšný

ὕψηλοφρονῶ -εῖν dychtiti vysoko (do výše)

ὕψηρεφής = ὕπερεφής

ὕψηλός 2. vysoko zvučící (řehající)

ὑψι vysoko, nahoře, do výše, ve výši; ὑψιστος nejvyšší	ὑψίπους -οδος vysoko (nad zemí) kráčející
ὑψίβατος 2. na vysokých nohách	ὑψίπυλος 2. s vysokými branami
ὑψιβρεμέτης -ου vysoko hřímající	ὑψίπυργος 2. s vysokými věžemi
ὑψίζυγος 2. ve výši vládnoucí	ὑψιστος 3. (ὑψι) nejvyšší
ὑψικάρηνος 2. s vysokými vrcholy	ὑπόθεν shora, s výše
ὑψικέρωσ 2. vysokorohý, rohový	ὑπόθι (ὑπόθ') ve výši
ὑψίκομος 2. vysokolistý, s vysokou korunou	ὑπόροφος = ὑπερεφής
ὑψίκομος 2. příliš vychloubavý	ὑψος τό výše, výšina, vznešenost, vznešená myšlenka
ὑψίκοτος 2. mocným potleskem (dupotem) provázený	ὑπόσε do výše
ὑψιπετήεις 3. vysoko letící	ὑποῦ = ὑψι
ὑψιπέτηλος 2. vysokolistý	ὑψῶ -οῦν zdvihnouti, zvýšiti
ὑψιπέτης -ου ὁ vysoko létající	ὑψωμα τό výše, zvýšení, vysokost, pýcha
ὑψίπολις -ι ozdoba vlasti, vysoko postavený v obci	ὑψω -ειν déšť seslati, promočiti; pas. býti promoklý, býti zavlažován, míti vláhu; ὑεὶ neos. prší

Φ

Φ, φ (φῖ) f	φαέθων 3. (part. od φαέθω) zářící
φ' = 500	φαινός 3. světlý, jasný, skvělý, zářící
φάανθεν, φαάνθη viz φαίνω, φαίνω	φαίνω -ειν (= φαίνω) svítiti, zářiti; trans. osvětlovati; pas. býti viditelný
φαάντατος 3. nejsvětější, nejjasnější	φαεννός 3. = φαινός
φαγέδαινα ἡ vředy, rakovina	φαεσίμβροτος 2. smrtelníkům zářící (svítící)
φαγεῖν (inf. aor. k ἐσθίω) jísti, požírati	φαιδιμόεις 3. } jasný, skvělý,
φάγος ὁ žrout	φαίδιμος 3. (2.) } nádherný,
φάε (3. sing. aor.) zasvitla	krásný, statný, slavný
φάεα, φάει viz φάος	

φαιδρός 3. veselý, čilý, jasný, spokojený

φαιδρύνω -ειν } rozjasniti,

φαιδρῶ -οῦν } rozveseliti

φαιλόνης -ου ὁ } plášť cestovní

φαινόλης -ου ὁ } (paenula)

φαινόλιον τό = φαινόλης

φαίνω -ειν svítiti, najevo dáti,

vyjeviti, ukazovati, nabízeti,

oznámiti, ohlásiti, naříditi, u-

dati, světlo vydávati, někomu

svítiti, přislíbiti, poslati, dáti,

plniti; pas. objeviti se, býti

viditelný, zářiti, vycházeti

(najevo), plápolati, naskyt-

nouti se, přicházeti, prokazo-

vati, vyznamenati se, vznik-

nouti, zdáti se, vystoupiti;

φαίνομαι λέγων zřejmě ří-

kám; φανέσκω = φαίνω

φάκελλος (ἢ φάκελος) ὁ oter, svazek

φαλαγγηδόν adv. v řadách

φαλάγγιον τό pavouk

φάλαγξ -αγγος ἡ kmen stro-

mu, kláda; pavouk; dav, řa-

da, šik (bitevní), vojsko, od-

díl vojska

φαλακρός 3. plešatý, lysý

φαλακροῦμαι -οὔσθαι dostati pleš

φάλαρον τό (obyč. plur.) kovo-

vý štítek, pukla (u přílbice),

ozdoba na uzdě

φαληριῶ -ᾶν pěnití se, vzdou-

vati se

φαλλός ὁ kůl, tyč, mužský úd

φάλος ὁ oblouk (hřeben) přílby

φάν viz φημί

φάνεν viz φαίνω

φανερός 3. zjevný, zřejmý, pa-

trný, jasný, viditelný, veřej-

ný (nemovitý), jistý, zname-

nitý, proslulý

φανερῶ -οῦν viditelným učini-

ti, ukázati, vyjeviti; pas. uká-

zati se, proslaviti se

φανέρωσις -εως ἡ zjevení, hlá-

sání

φανέσκε, φανήη, φανήμεναι

viz φαίνω

φᾶνός 3. = φαεινός; ὁ φ. πο-

chodeň

φαντάζομαι -εσθαι objevovati

se, ukazovati se, honositi se

φαντασίᾱ ἡ zjev, lesk, nádhe-

ra, představa, obrazivost

φάντασμα τό zjev, zjevení,

strašidlo, postava, obluda,

znamení

φάος τό světlo, jas, světlo živo-

ta, spása, zrak, pochodeň, ži-

vot, záchrana, naděje, zá-

chrance, ozdoba; εἰς φάος ve-

řejně; φάοσδε (φόωσδε) na

světlo, ven, na svět

φάραγξ -γγος ἡ rokle, propast

φαρέτρα ἡ (ἢ -τρα) } toulec

φαρετροῦν ὦνος ὁ }

φαρμακείᾱ ἡ užívání léčivých

prostředků, travičství, kou-

zelnictví, lékařství

φαρμακεύς -έως ὁ travič, kou-

zelník, mastičkář

φαρμακεύω -ειν používatí pro-

středků léčivých (kouzelných)

φάρμακον τό bylina léčivá, lék,

kouzlo, jed, barva, úleva,

prostředek, mast, kouzelný

nápoj (koření)

φαρμακός ὁ = φαρμακεύς
φαρμακοποσίᾱ ἢ pití lékŭ (je-
dŭ), omámení, závrať

φαρμάττω -ειν (i -άσσω) ka-
líti, okouzlovati, čarovati

φᾱρος (φάρος) τό roucho,
plášť, rubáš, plachta, tkanina

φάρσις τό kus, díl, část (=
čtvrť) města

φάρυγξ -γος (i -γγος) ἢ jícen,
hrdlo

φάσγαγον τό meč, nůž

φάσθαι viz φημί

φάσις -εως ἢ udání, sdělení,
přisvědčení, pověst

φάσκω -ειν = φημί (říkati,
ujišťovati, slibovati, domní-
vati se)

φάσμα τό = φάντασμα

φάσσα (φάττα) ἢ divoký ho-
lub, hřivnáč, doupnák

φασσοφόνος ὁ zabiječ holubů

φατίζω -ειν hlásati, oznamova-
ti, říkati, mluviti, jmenovati

φάτις -ιος ἢ hlas, pověst, jmé-
no

φάτνη ἢ koryto, žlab, jesle

φάττα = φάσσα

φauλίζω -ειν snižovati, pohr-
dati, kárati, za špatného míti

φαῦλος 3. (2.) chatrný, špatný,
zlý, hanebný, lichý, nepořád-
ný, slabý, neschopný, lehký,
prostý, nevzdělaný, lehko-
myslný, bezcenný; φαύλως
adv. jen tak, naprázdno

φauλότης -ητος ἢ špatnost, ne-
schopnost, prostota, chatrnost

φάω -ειν = φαίνω

φέβομαι -εσθαι plašiti se,
prchati, utíkatí před někým
(ὑπό τινι), vyhnouti se něko-
mu (τινά)

φέγγος τό záře, světlo

φείδομαι -εσθαι šetřiti někoho
(τινός), zdržovati se, upustiti
od něčeho, vyhýbati se něče-
mu

φειδομένως adv. šetrně, skrov-
ně, bíděně

φειδώ -οῦς (i -όος) ἢ } šetření,
φειδωλή ἢ } šetrnost,
otálení, odklad

φειδωλός 3. šetrný, skrovný

φελλός ὁ korek, korkový strom

φελόνης -ου ὁ = φαιλόνης

φενᾱκίζω -ειν šáliti, oblouditi,
podvésti

φενᾱκισμός ὁ šálení, klamání

φένω -ειν (aor. ἔπεφνον, perf.
πέφαται) zabíti, usmrtiti, vy-
hladiti

φέρβω -ειν krmiti, živiti

φερέγγυος 2. dávající záruku
(rukojmí), dostatečný (schop-
ný), spolehlivý, jistý

φερέοικος 2. dům s sebou vo-
zící, kočovný

φέριστος 3. nejmočnější, nej-
udatnější, rozmilý; = φέρ-
τατος

φερνή ἢ věno, svatební dar

φέρτατος 3. nejsilnější, nejlep-
ší, nejstatečnější

φέρτε = φέρετε (φέρω)

φέρτερος 3. lepší, schopnější,
močnější

φέρτρον τό nosítka

φέρω -ειν nésti, přinéstí, snéstí (χαλεπῶς, βαρέως těžce), v pohyb uvéstí, dovéstí, odvéztí, olupovati, odnásetí, dostati, obdržeti, získati, podati, donéstí, platiti, vydávati, obsahovati, navrhnouti, strhnouti, roznášeti (všude vypravovati), způsobiti, připraviti; *intr. (med.)* táhnouti se, ležeti, vésti (o cestě), mířiti, hnáti se, valiti se, vrhati se, jeti, dostati se, dojíti, zmítati se, dáti se strhnouti, dáríti se (εὖ dobře), mrzeti se, kloniti se, vztahovati se; φέρειν καὶ ἄγειν pleniti; φέρε (φέρετε, φέρετε) nuže, vzhůru

φεῦ ach, běda, žel

φεύγω -ειν utíkatí, prchatí, uniknouti, vyhýbati se, varovati se, zmizeti, býti vypovězen, ve vyhnanství žíti, býti pohnán před soud (δίκην, γραφήν); ὁ φεύγων uprchlík, vypovězený, obžalovaný (ὁ διώκων žalobce)

φευκτός 3. uniknutelný, uvarovatelný

φεύξις -εως ἡ uniknutí, útěk

φή (φῆ) tak jako, jakoby

φῆ (3. *sgl. imperf.*) viz φημί

φήγιнос 3. dubový

φηγός ἡ dub (fagus)

φήμη ἡ pověst, zpráva, řeč, rozmluva, pomluva, výrok boží, prorocství, hlas, zvuk

φημί, φάναι říkati, mluvití, oznámití, vyjeviti, jmenovati, vypravovati, tlachati, tvrditi, slíbiti, přisvědčiti, míniti, věřiti; *se záporom:* říkati, že ne -, popírati, zapírati (negare); φασίν, ἔφασαν prý; *med. = akt.*

φημίζω -ειν vysloviti, pověsti rozšířiti

φῆμις -ιος ἡ = φήμη

φῆν (*imperf. místo ἔφην*) viz φημί

φῆναι, φήνεις viz φαίνω

φήνη ἡ mořský orel

φήρ -ηρός ὁ obluda (fera)

φής, φῆς, φῆσθα viz φημί

φθάν viz φθάνω

φθάνω -ειν dříve přijíti, předstihnouti, dojíti, přijíti; *s přech.:* dříve, napřed, rychleji

φθαρτικός 3. zhoubný, smrtící

φθαρτός 3. zničitelný, pomíjející, smrtelný

φθέγγομαι -εσθαι hlas vydati, ozývati se, vyhlásiti, pronéstí, zazníti, zvučeti, vzkřiknouti

φθέγμα τό zvuk, hlas, mluva

φθείρ -ρός ὁ veš; šiška

φθειροτραγῶν -εῖν (τρῶγω) hryzati (jísti) šišky jedlové (*starší výklad:* pojídati vši)

φθείρω -ειν kaziti, hubiti, potříti, zmařiti, nazmar přivéstí, ničiti, rušiti, usmrtiti, svéstí; *pas.* zhynouti, zaniknouti, o život přijíti

φθέωμεν, φθῆ, φθῆναι viz
φθάνω

φθίειαι, φθίμενος, φθίμην viz
φθίνω

φθινάς -άδος hubící, mizící,
hynoucí

φθινοπωρινός 3. v pozdním
podzimu

φθινόπωρον τό pozdní podzim

φθινύθω -ειν *intr.* mizeti, hy-
nouti, chřadnouti; *trans.* hu-
biti, mořiti, trápiti (= φθί-
νω)

φθίνω -ειν mizeti, minouti, za-
nikati, umírat, trápiti se;
trans. ničiti

φθισήνωρ 2. muže ničící

φθισίμβροτος 2. muže hubící

φθίσις -εως ἢ ubývání, úbytě,
souchotiny

φθιτός 3. zesnulý, mrtvý

φθίω = φθίνω

φθογγή ἢ } zvuk, tón, šumot,
φθόγγος ὁ } hlas, řeč, slovo,
rachot, zvuk

φθονερός 3. závistivý

φθόνησις -εως ἢ } závist,
φθόνος ὁ } nepřízeň,
zdráhání, odepření; φ. οὐ-
δεὶς (*sc.* ἐστί) λέγειν rád po-
vím

φθονῶ -εῖν záviděti, nepřáti

φθορά ἢ zkáza, zničení, zánik,
smrt, záhuba, zpustošení,
ztráta, pomíjejícnost, mravní
zkáza

φθόρος ὁ = φθορά

φιάλη ἢ nádoba se širokým
dnem (*šířky větší než hloub-
ky*): kotlík, popelnice, obětní
miska

φιδίτιον τό společná jídelna
spartská; τὰ φ. společné stra-
vování

φιλάγαθος 2. milující dobro,
šlechetný

φιλαδελφία ἢ bratrská láska

φιλάδελφος 2. bratra (souro-
zence) milující, bratrský (ses-
terský)

φιλαθήναιος 2. přítel Athéňa-
nů

φῖλαι (*imper. aor. sil.*) viz φιλῶ
-εῖν

φιλαίτιος 2. rád žalující, hanli-
vý, utrhačný

φίλανδρος 2. mužů chtivý, mu-
žům příznivý, manžela milu-
jící

φιλανθρωπέομαι -εσθαι vlíd-
ně se chovati

φιλανθρωπία ἢ vlídnost, lidu-
milnost, dobrota (humanitas)

φιλάνθρωπος 2. lidumilný, lidu
prospěšný, lidský

φιλαπεχθιμοσύνη ἢ hašteři-
vost, nevraživost

φιλαπεχθίμων 2. hašteřivý, ne-
vraživý

φιλαπόδημος 2. chtivý cestová-
ní

φιλαργυρία ἢ ziskuchtivost, la-
kota

φιλάργυρος 2. ziskuchtivý, la-
kotný

φίλαρχος 2. vládychtivý

φίλατο (aor. sil.) viz φιλῶ -εἶν
φίλαυλος 2. milující hru na
flétnu (zpěv)

φίλαυτος 2. sobecký

φιλλέλλην -νος ὁ přítel Hellénů
(Řeků)

φιλέραστος 2. zamilovaný, mi-
lencům nakloněný

φιλειταιρίᾱ ἡ láska k přátelům

φιλέταιρος 2. přátele (druhy)
milující

φιλευτραπελίᾱ ἡ záliba ve vti-
pu a šprýmu

φίλη ἡ přítelkyně, milenka

φιλήδονος 2. milovník radová-
nek

φιλήκοος 3. rád naslouchající

φίλημα τό polibek

φιλήρετος 2. veslomilovný

φιλησίμολπος 2. zpěv milující

φίλησις -εως ἡ milování

φιλητός 3. hodný lásky

φιλίᾱ ἡ náklonnost, láska, přá-
telství, obliba

φιλικός 3. přátelský, příznivý,
vzbuzující lásku (přátelství)

φίλιος 3. příteli oddaný, milý,
vlídný, přátelský; ἡ φ. (τὰ
φ.) přátelská země; Ζεὺς φ.
Zeus, ochránce přátelství

φιλιππίζω -ειν býti na straně
Filippově, k F. se přidati

φιλιππισμός ὁ stranictví pro
Filippa

φίλιππος 2. koně milující

φιλίτιον τό = φιδίτιον

φιλογέλοιος 2. žertům naklo-
něný

φιλογέλως -ωτος ὁ milovník
smíchu

φιλογυμναστεύω -ειν nárůživě
pronozovati tělocvik

φιλογυμναστίᾱ ἡ záliba v tě-
locviku

φιλογύνης 2. (i φιλόγυνος 2)
plur. φιλογύναικες chtivý
žen

φιλοδέσποτος 2. oddaný svému
pánu

φιλόδικος 2. sudičský

φιλοδικῶ -εἶν míti zálibu v
soudech

φιλόδοξος 2. chtivý slávy

φιλόδωρος 2. štědrý

φιλόζωος 2. (i -ζωος) život (ži-
vé tvory) milující, na životě
lpící

φιλόθεος 2. pobožný

φιλόθηρος 2. milovník honby

φιλοικτίρμων 2. soucitný

φιλοίκτιστος 3. velice naříkavý

φίλοικτος 2. soucit vzbuzující,
soucitu nakloněný

φίλοινος 2. oddaný vínu (odtud
φιλοινίη sklon k pijáctví)

φιλόκαλος 2. milující krásné

φιλοκαλῶ -εἶν v kráse si libo-
vati

φιλοκερδής 2. chtivý zisku

φιλοκερδῶ -εἶν zisk vyhledáva-
ti, býti ziskuchtivý

φιλοκέρτομος 2. posměvačný,
„úšklebný“

φιλοκίνδυνος 2. odvážný, ne-
ohrožený

φιλοκόλαξ -κος ὁ k lichocení
náchylný

φιλοκτέανος 2. } hrabivý,
 φιλοκτήμων 2. } lakotný,
 zisk milující
 φιλόλογος 2. milovník řečí (uče-
 ných honorů), učenec
 φιλολογῶ -εἶν rád mluvit, uče-
 né honory vésti, studovati
 φιλολοΐδορος 2. zločasný
 φιλομαθής 2. dychtivý po vě-
 dění, horlivý o učení
 φιλομειδής 2. usměvavý
 φιλόμουσος 2. Musám (umění)
 oddaný
 φιλόμυθος 2. milovník bájí, po-
 vídavý
 φιλόμωμος 2. hanlivý, rád ká-
 rající
 φιλονεικ- viz φιλονικ-
 φιλονικία ἡ svárlivost, řevni-
 vost, horlivé úsilí
 φιλονίκος 2. řevnivý, horlivý,
 závistivý, žárlivý, svárlivý
 φιλονικῶ -εἶν býti ctižádostivý,
 horlivě závoditi, usilovati,
 zatvrzele na něčem trvati,
 přítí se, svářiti se
 φιλοξειν- viz φιλοξεν-
 φιλοξενία ἡ pohostinnost, po-
 hostinství
 φιλόξενος 2. pohostiný
 φιλοπαίγμων 2. -ονος žertovný,
 kratochvilný
 φιλοπόλεμος 2. bojechtivý
 φιλόπολις 2. vlastenecký, vlast
 milující
 φιλοπονία ἡ horlivost, píle
 φιλόπονος 2. pracovitý, horli-
 vý, přičinlivý
 φιλοπονῶ -εἶν horlivě praco-
 vati, býti pilný

φιλοποσία ἡ pijáctví
 φιλοπότης -ου ὁ piják
 φιλοπρᾶγμοσύνη ἡ pracovitost,
 podnikavost, zvědavost, su-
 dičství
 φιλοπρᾶγμων 2. podnikavý,
 zvědavý, sudičský
 φιλοπρωτεύω -ειν po předním
 místě dychtiti
 φιλοπτολ- viz φιλοπολ-
 φίλος 3. milý, drahý, příjemný,
 milostivý, příznivý, oddaný,
 příbuzný (οἱ φ. příbuzní); ὁ
 φ. přítel, druh, důvěrník, mi-
 lenec; φιλῶς rád, vlídně
 φιλοσκόμων -ονος ὁ milovník
 žertů
 φιλοσφία ἡ touha po moud-
 rosti, láska k vědě, vědec-
 ké zaměstnání, filosofie,
 moudrost, věda, zkoumání
 vědecké
 φιλόσοφος ὁ milující moudrost,
 oddaný vědám, mudrc, filo-
 sof
 φιλοσοφῶ -εἶν po moudrosti
 toužiti, býti přítelem vědy,
 badati, filosofovati
 φιλοστοργία ἡ srdečnost, pří-
 tulnost
 φιλόστοργος 2. přítulný, lásky-
 plný
 φιλοστρατιώτης -ου ὁ přítel
 vojínů
 φιλοσώματος 2. milovník těla
 φιλότεκνος 2. milující dítky
 (mláděta)
 φιλοτεχνῶ -εἶν řemeslo (umě-
 ní) horlivě pěstovati

φιλότης -ητος ὁ láska, přátelství, pohostinnost, milostná rozkoš

φιλοτήσιος 2. přátelský, milostný

φιλοτιμία ἡ ctižádost, horlivost, čestnost, štědrost

φιλότιμος 2. ctižádostivý, hrdý, horlivý, nádhery milovný

φιλοτιμοῦμαι -εἶσθαι ctižádostivě (horlivě) si počínati, čestně jednati, chlubit se, horlivě pracovati, závoditi

φιλοφρονοῦμαι -εἶσθαι přátelsky nakládati s někým (τινί), přátelské služby prokazovati, přátelsky pozdravovati, radovati se

φιλοφροσύνη ἡ laskavost, přátelství, blahovolnost, veselost

φιλόφρων 2. laskavý, přátelský, blahovonný

φιλοχρηματία ἡ žádostivost peněz

φιλοχρήματος 2. žádostivý peněz, hrabivý

φιλόχρηστος 2. poctivý, počestný

φιλοχωρῶ -εἶν rád někde se zdržovati

φιλοψευδής 2. lži nakloněný

φιλόψογος 2. hanlivý, v hanobení si libující

φιλοψυχία ἡ láska k životu

φιλόψυχος 2. na životě lpějící, zbabělý

φιλοψυχῶ -εἶν lpěti na životě

φίλτρον τό kouzlo lásky, lakadlo, radostná zvěst

φίλυμνος 2. milující zpěv

φιλύρα ἡ lípa

φιλῶ -εἶν milovati, lásku prokazovati, pohostiti, dvořiti se, líbat, schvalovati; φιλεῖ γίγνεσθαι obyčejně se děje, ὅπερ φιλεῖ jak jest obvyklé

φῖμῶ -οῦν ústa ucpati, umlčeti, uklidniti; pas. oněměti

φῖτρος ὁ kmen (stromu), kláda, poleno, klacek

φῖτύω -ειν ploditi

φλαυρ- viz φαυλ-

φλαυρουργός 2. špatně pracující, hudař

φλεγέθω -ειν páliť, spalovati, plápolati

φλέγμα τό plamen, žár, požár, zánět, hnis

φλεγμαινώ -ειν býti zanícen, naběhnouti; býti vášnivý, vzrušen

φλεγματώδης 2. záněty způsobující

φλεγμονή ἡ žár, zánět

φλέγω -ειν páliť (pas. planouti), rozpáliti, roznítiti, mučiti, spáliti, ožehnouti; intr. svítiti, hořeti, vzrušiti se

φλέψ -βός ἡ žíla

φλίβω -ειν (= θλίβω) otírati

φπῖή ἡ veřeje (obyč. pl.)

φλόγεος 3. plamenný, lesklý

φλογίζω -ειν spalovati; pas. plápolati

φλογιστός 3. spálený

φλόγωσις -εως ἡ zapálení, zápal, zánět

φλόινος 3. ze síti

φλοιός *ó kúra, lýko*
 φλοῖστος *ó šumění, vlnobití, vřava*
 φλόξ -γός *ἡ plamen, oheň, žár, pochodeň, blesk*
 φλόος (φλοῦς) *ó síť*
 φλυαρία *ἡ tlachání, šprým, malichernost*
 φλύαρος *2. tlachavý, žvanil*
 φλυαρῶ -εῖν (*ἰ φλυαρῶ*) *tla-
 chati, plácati, žvaniti, po-
 mlouvati, šprýmy prováděti*
 φλύκταινα *ἡ puchýř, vřed*
 φλύω -ειν *πρεκypovati; žvaniti, chlubití se*
 φοβερός *3. hrozný, strašlivý, bojácný*
 φόβη *ἡ (φόβα) vlas, hřiva*
 φόβημα *τό hrůza*
 φοβητός *3. hrozný*
 φόβητρον *τό strašlivý obraz*
 φόβος *ó bázeň, strach, úzkost, uctivost, postrach; poplach, útěk, zmátek*
 φοβῶ -εῖν *poděsiti, poplašiti, na útěk zahnati; pas. zděšeně utíkati, báti se, v úctě míti, lekati se, starost míti*
 φοιβόλαμπος *2. Foibem roznícený*
 φοῖβος *3. svítící, zářící*
 φοινήεις *3. krvavý*
 φοινίκεος *3. (ἰ -κοῦς) nachově červený*
 φοινικήιος *3. palmový (φοίνιξ)*
 φοινίκis -ίδος *ἡ (sc. στολή) nachově červené roucha*

φοινικιστής -οῦ *ó dvorní úředník perský (jenž směl nositi nachový šat)*
 φοινικοδάκτυλος *2. s nachově červenými prsty*
 φοινικόεις *3. nachový*
 φοινικόνωτος *2. s rudým hřebtem*
 φοινικοπάρος *2. s červeně zbarvenými boky (u lodí)*
 φοινικόροδος *2. růžemi se rdící*
 φοινικοῦς = φοινίκεος
 φοῖνιξ -ἴκος (*ἰ φοίνιξ*) *nachově červený, tmavorudý (fem. φοίνισσα); ó φ. purpur, nach; ó (ἡ) φ. palma (datlová); ó φ. foinická lyra; ó φ. báječný pták egyptský (fénix)*
 φοίνιος *3. rudý, krvavý, krvelačný, vražedný*
 φοινίσσω -ειν *červeně barviti, krví zbrotiti*
 φοινός *3. krvavý, vražedný*
 φοιτάς -άδος *kolem těkající, rozechvělý, bakchicky opojený*
 φοίτησις -εως *ἡ docházení*
 φοιτῶ -ᾶν *docházeti, do školy choditi, blouditi, těkati, třeštiti, navštěvovati, šířiti se, přicházeti (dovozem)*
 φολκός *3. křivonohý*
 φονεύς -έως *ó (ἡ) vrah*
 φονεύω -ειν *vražditi, býti vrahem*
 φονή *ἡ = φόνος*
 φονικός *3. } krvavý, krve-*
 φόνιος *3. } žízňivý, vražedný,*
 φονός *3. } vraždy se týkající*

φόνος ὁ zabíjení, vraždění, vražda, krveprolévání, (krvavá) porážka, oběť (krev obět-ní), smrtelná rána, příčina vraždy; množství, chuchval (krve αἵματος)

φονῶ -ᾶν býti krvežíznivý

φοξός 3. šišatý

φορᾶ ἢ nesení, pohřbení, zaplacení, úrodnost, množství, daň, dávka, pohyb, běh, prudkost, zdar

φοράδην *adv.* šíleně rychle, kvapně

φορβάς -άδος žírný

φορβή ἢ píce, potrava, pokrm, jídlo

φορεύς -ῆος ὁ nosič

φόρημα τό břímě, ozdoba

φορέμεναι, φορῆναι *viz* φέρω

φορμηδόν *adv.* křížem krážem, navrstveně, sem i tam

φόρμιγξ -γγος ἢ strunný nástroj (loutna, kytara, forminga)

φορμίζω -ειν hráti na formingu

φορμίσκος ὁ košíček (*demin. od* φορμός)

φορμός ὁ koš, nůše, pletivo, rohožka, měřice (= μέδιμος)

φόρον τό tržiště (forum)

φόρος ὁ dávka, daň; *pl.* důchody

φορός 3. prospěšný, příznivý

φορτηγικός 3. nákladní

φορτηγῶ -εῖν náklad vézt

φορτίζω -ειν naložiti, obtížiti

φορτικός 3. břímě nesoucí, obtížný, nepříjemný, hrubý, sprostý, všední, neobratný, nevhodný, vychloubavý, neladný

φορτικότης -ητος ἢ sprostota, hloupost

φορτίον τό břímě, zboží, náklad

φορτίς -ίδος ἢ nákladní loď (ναῦς)

φόρτος ὁ = φορτίον

φορτοφορῶ -εῖν břemena nositi

φορῦνω -ειν } postříkati,

φορύσσω -ειν } poskvřiti něčím (τινί)

φορῶ -εῖν (= φέρω) nositi, roznášeti, vynášeti, najevo dávat, mívati, dostávat, smýkati

φώρας τό *viz* φῶς

φραγέλλιον τό důtky, bič (flagellum)

φλαγελλῶ -οῦν mrskati, bičovati

φράγμα τό } ohrada, ucpání,

φραγμός ὁ } plot, zeď, opevnění, záseky

φραδής 2. } rozvážný, prozí-

φράδμων 2. } ravý, pozorný

φράζω -ειν ukázati, oznámiti, vyjeviti, naznačiti, naříditi, poraditi, naváděti, míniti, říkati; *med. (pas.)* pozorovati, rozeznati, hlídati, na pozoru se míti, rozvažovati, smýšleti, obmýšleti, zamýšleti, ustanoviti, strojiti, vymýšleti, zaříditi

φράσσω -ειν *cpáti* (farcio), stlačiti, sraziti, ohraditi, opevniti, opatřiti obránci, zahraditi, zameziti, zatarasiti, chrániti; *med.* chrániti se, opevniti se

φράτηρ -ερος *ó* člen fratricie

φρατρία ἡ fratricie, příbuzenství, rod, bratrstvo, kmen; φράτριος 3. bratrstvo chránící

φρέαρ -ατος τό studna, nádrž, cisterna, jícen

φρεατία ἡ nádrž, vodovod

φρεῖαρ -ατος τό = φρέαρ

φρεναπάτης -ου *ó* srdce máměcí, svůdce, podvodník

φρεναπατῶ -ᾶν *omámiti*, podvésti

φρενήρης 2. rozumný, bystrý

φρενοάρᾱς (*i* -άρης) -ου *ó* = φρενήρης

φρενοβλαβής 2. nesmyslný, šílený

φρενόθεν *adv.* pryč od rozumu

φρενομόρως (*νοσεῖν*) na duchu (býti churav)

φρενῶ -οῦν *k* rozumu přivést, ukázati (pravou cestu), poučiti

φρήν, φρενός ἡ bránice, hrud', srdce, mysl, útroby, život, smysl, duše, rozum, duch, rozvaha, vůle, pocit, smýšlení

φρήτηρ ἡ = φρατρία

φρίκη ἡ hrůza, posvátná úcta, neklid (moře)

φρίκώδης 2. hrozný

φριμάσσομαι -εσθαι *vzpínati* se, funěti

φρίξ -ῖκος ἡ = φρίκη

φρίσσω -ειν (*i* -ττω) strmět, vyčnívati, trnouti (strachem), hroziti se

φροῖμι- = προοῖμι-

φρόνημα τό } myšlení,

φρόνησις -εως ἡ } rozum,

bystrost, myšlenka, snaha, plán, smýšlení, důvěra, sebevědomí, pýcha, věrnost, poznání

φρόνιμος 2. rozumný, moudrý, rozvážný

φρόνις -ιος ἡ zkušenost, znalost

φρονούντως = φρονίμως (rozumně, chytře)

φροντίζω -ειν *mysliti*, zkoumati, uvažovati, hloubati, starati se, pečovati, dbáti

φροντίς -ίδος ἡ mysl, důmysl, rozum, myšlenka, uvažování, starost, péče

φροντιστής -οῦ *ó* myslitel, badatel

φροντιστικῶς *adv.* starostlivě, pečlivě

φρονῶ -εῖν *při* smyslech (rozumu) býti, mysliti, rozumět, míniti, uvažovati, obmýšleti, smýšleti (hrdě, chrabře μέγα) pozorovati, poznávati, pokládati, uznávati, na něčem si zakládati

φροῦδος 3. (2.) pryč; φ. εἶναι odtáhnouti, zmizeti, býti na útěku; marně

φρουρά ἡ střežení, stráž, bdělost, vězení, posádka

φρουραρχία ἡ velitelství posádky (pevnosti)

φρούραρχος ὁ velitel posádky (pevnosti)

φρουρή = φρουρά

φρούρημα τό střežení, ochrana
φρουρικός 3. posádkový; τὸ φ. posádka

φρούριον τό opevněné místo, pevnost, tvrz, posádka tvrze

φρουρίς -ίδος ἡ strážní loď (sc. ναῦς)

φρουρός ὁ hlídač; οἱ φ. posádka

φρουρῶ -εῖν hlídati, střežiti, na stráži býti, posádkou býti, pozor dávatí, míti se na pozor, pozorovati, opatrovati

φρούαγμα τό frkání koní; pýcha

φρυάσσω -ειν (*i med.*) frkati, bujně se vzpínati, pyšně si vésti, bouřiti se

φρυγανισμός ὁ sbírání (suchého) dříví, opatrování dříví

φρυγανιστήρ -ῆρος ὁ sběratel dříví

φρυγανον τό chrastí

φρυγῶ -ειν pražiti, sušiti

φρυκτός 3. pražený; ὁ φ. požár, znamení ohněm

φρυκτωρία ἡ dávatí znamení ohněm

φρυκτωρός ὁ hlídač při signálovém ohni

φρυκτωρῶ -εῖν ohněm oznamovati

φύγαδ', φύγαδε na útěk

φυγαδεύω -ειν vyhnati, do vyhnanství poslati

φυγαδικός 3. vyhnanec se týkající

φυγαρχῶ -εῖν vyhýbati se úředním hodnostem

φυγᾶς -άδος prchavý, na útěk; ὁ φ. uprchlík, vyhnanec, přeběhlík

φυγγάνω -ειν unikati; = φεύγω

φυγή ἡ útěk, vyhnanec, vyhnanství, lék proti něčemu (τινός)

φυγοπτόλεμος 2. ten, kdo se vyhýbá válce

φύζα ἡ zděšení, zmatek, útěk

φυζανικός 3. plachý

φυή ἡ vzrůst, původ, přirozenost, nadání, podstata

φῦκιόεις 3. plný (vodních) řas

φῦκίον τό } vodní řasa, chaluha;

φῦκος τό } červené ličidlo

φυκτός 3. uniknutelný, čemu se lze vyhnouti

φυλακή ἡ stráž (denní i noční), strážní služba, ochrana, hlídka, bdělost, opatrnost, dohled (vazba), obrana, posádka, strážce

φυλακίζω -ειν do vazby (vězení) uvrhnouti

φυλακός ὁ = φύλαξ

φυλακτήρ -ῆρος ὁ = φύλαξ

φυλακτήριον τό strážnice, ochrana proti něčemu (amulet)

φυλακτικός 3. vhodný k střežení (uschování), opatrný
 φύλαξ -κος ὁ (ῆ) hlídač, strážce, dozorce, stráž, posádka (pl.)

φύλαρχος ὁ představený (zástupce) fyly, podvelitel jízdy
 φυλάσσω -ειν (ῖ -τω) hlídati, střežiti, chrániti, opatrovati, zachovávat, pozorovati, vyčkávat; vystříhati se, na pozoru se míti, u sebe uchovávat, stráž konati, brániti se (med.)

φῦλή ἡ kmen, třída, fyly; lid, vojenský oddíl

φυλίνη ἡ planá oliva (podle jiných řešetlák)

φυλλάς -άδος ἡ listí, háj s hustým listím

φύλλον τό list, pl. listí

φύλοκοῖνῶ -εῖν k rozdílu kmenovým přihlížeti (zkoumati, rozeznávat)

φῦλον τό rod, kmen, plémě, národ, druh, třída, vojenský oddíl

φύλοπις -ιδος ἡ bitevní vřava, bitva, půtka

φῦα τό vřed

φύξηνλις -ιος ὁ (ῆ) zbabělý (= συζανικός)

φύξιμος 2. vhodný (schopný) k uniknutí; τὸ φ. útočiště

φύξις -ιος ἡ útěk

φῦρμα τό směr, těsto

φῦοῶν -ᾶν smíchat, hnísti, zadělávati

φῦρω -ειν smáčet, mísiti, másiti; vymýšleti

φῦσα ἡ měch; dech, nadýmání; baňatá nádoba

φῦσητήρ -ῆρος ὁ měch, vzduchová trubice (u velryb)

φῦσίζοος 2. žírný, obilí poskytující, „dárkyně plodů“ (γῆ)

φυσικός 3. přírodní, od přírody, vrozený; τὸ φ. přírodní věda

φυσιολόγος 2. přírodu zpytující
 φύσις -εως (-ιος) ἡ příroda, přirozenost, vlastnost, povaha, síla přírodní, přirozený řád; rod, narození, původ, pokolení; přednost, schopnost tělesná, vrozený pud, tvor, svět; φύσει ποιεῖν stvořiti

φῦσιῶν -ᾶν (ῖ -οῦν) = φῦσῶ

φῦσίωσις -εως ἡ pýcha

φῦσῶν -ᾶν foukati, nadouvati, chrliti, nadýmati se, zpyšňeti; silně dýchat, chroptěti

φῦταλή ἡ sad, zahrada, štěpnice

φυτάλμιος 2. plodivý, vrozený, od narození

φυτεῖα ἡ sázení, setba, učení

φύτευμα τό rostlina

φύτευσις -εως ἡ sázení

φυτεύω -ειν sázeti, vysazovati, vzdělávati, osévati, ploditi, působiti, vštěpovati, strojiti

φυτόν τό sazenice, rostlina, strom, stvoření, potomstvo

φυτοσπόρος ὁ ploditel

φυτουργός ὁ ploditel, stvořitel, zahradník; adj. zahradnický, vlastní

φύω -ειν ploditi, vydávati, způsobiti, vyvolati; *intr. (pas.)* růsti, vznikat, pocházeti, naroditi se, vzmáhati se, povstati, nastati; *perf.* od přírody býti obdařen (opatřen), býti schopný (způsobilý, vrozený), býti; od přírody dostávají, vštěpovati; τὸ πεφυκός pravá podstata, ὁ φύς syn

φώκη ἡ tuleň

φωλέος ὁ jáma, jeskyně, doupě, skrýše

φωνασκίᾱ ἡ cvičení hlasové, obratnost hlasová

φωνασκῶ -εἶν cvičiti hlas, mnoho hluku jako řečník působiti

φωνή ἡ hlas, zvuk, tón, slovo, řeč, jazyk, mluva, křik

φωνήεις 3. mluvou obdařený; τὸ φ. samohláska

φώνημα τό = φωνή

φωνῶ -εἶν hlas vydávati, mluviti, prohlásiti, oznámiti, volati, vzývati, zváti, říkati

φῶρ -ρός ὁ zloděj

φωριαμός ἡ truhlice, skříň

φωρῶ -ᾶν odkrýti, objeviti

φῶς -τός ὁ člověk, smrtelník, muž, hrdina

φῶς -τός τό světlo, záře, lesk (= φάος)

φωστής -ῆρος ὁ (*plur.*) světla na nebi, hvězdy, lesk

φωσφόρος 2. světlodárný; ὁ φ. jitřenka

φωτεινός 3. jasný, osvětlený

φωτίζω -ειν svítiti, osvítiti, oznámiti, poučovati

φωτισμός ὁ osvětlení, světlo

X

X, χ (χῖ) ch

χ' = 600

χάδε, χαδέειν viz χανδάνω

χάζομαι -εσθαι vzdalovati se, ustupovati od něčeho, ustávati

χαίνω -ειν zívati, ústa (tlamu) rozevřít, chňapnouti po něčem (τινί, πρὸς τι), hlasitě vyrazet (něco proti někomu τὶ κατὰ τινος)

χαίρω -ειν jásat, radost najevo dávat, radovati se, býti zdráv; χαίρων 3. rád, vesel, zdráv, šťasten; χαῖρε (χαίρετε) buď zdráv, vítej, sbohem; blahopřáti, býti vítán; χαίρειν ἔῶ nechávám stranou (nepovšimnuto); s přech.: rád

χαίτη ἡ dlouhé vlasy, kštice, hřívá

χᾱλᾱ́ = χηλή

χάλαζα ἡ krupobití, krupěje

χαλαζοβολῶ -εἶν kroupy sypati
χαλαργός 2. rychlonohý, s rych-
lými kopyty, rychlý

χαλαρός 3. uvolněný, volný,
změkčilý

χάλασις -εως ἢ uvolňování,
změkčilost

χαλεπαίνω -ειν býti prudký
(zlý), urážeti, znepřáteliti,
zlobiti se, býti nespokojen,
reptati; *med.* = *akt.*

χαλεπός 3. prudký, těžký, ob-
tížný, nesnadný, nebezpečný,
krutý, zlý, nepřístupný, ne-
přátelský, zhoubný, příkrý;
χαλεπῶς těžce, stěží, prudce,
velmi; χαλεπῶς ἔχειν býti
poružen (rozhněván, rozmr-
zen)

χαλεπότης -ητος ἢ prudkost,
přísnost, obtížnost, nevrlost

χαλέπτω -ειν tísнити

χαλῖναγωγῶ -εἶν na uzdě drže-
ti, krotiti

χαλῖνός ὁ uzda, vazba, lano, ře-
men

χαλῖνῶ -οῦν dáti uzdu

χάλιξ -κος ὁ (ἡ) vápno, malta
χαλιφροσύνη ἡ malátnost, leh-
komyslnost

χαλιφρονῶ -εἶν býti prostodu-
chý (omezený)

χαλίφρων 2. nerozvážný, lehko-
myslný

χάλκασπις -ιδος ὁ s kovovým
štítem

χαλκεία ἡ kovářství

χαλκεῖον τό kovárna; měděná
nádoba

χάλκειος 3. kovový, měděný

χαλκεόγομος 2. s kovovými
hřeby

χαλκεοθήρηξ -κος s kovovou
zbrojí

χαλκεόκρανος 2. s kovovým
hrotem

χάλκεος 3. (2.), χαλκοῦς 3. =
χάλκειος

χαλκεόκρανος 2. s kovovým
brněním

χαλκεόφωνος 2. s kovovým hla-
sem

χαλκεύς -έως ὁ kovář, řemesl-
ník v kovu (mědi, železe,
zlatě)

χαλκευτικός 3. v kovářství
zběhlý

χαλκεύω -ειν kovati, kovářství
provozovati

χαλκεών -ῶνος ὁ kovárna

χαλκηδών -όνος ὁ chalcedon
(drahokam)

χαλκήιον τό = χαλκεῖον

χαλκήιος 3. kovářský

χαλκήρης 2. z kovu vyrobený,
kovem obložený

χαλκίοικος ἡ v kovovém chrá-
mu bydlící (bohyně Athéna)

χαλκίον τό měděná nádoba (ná-
dobí)

χαλκίς -ίδος ἡ dravý pták (ky-
mindis)

χαλκοβαρής 2. kovem zatížený,
kovový

χαλκοβατής 2. s kovovým pra-
hem

χαλκοβόας -ου (ἰ -βόης) s ko-
novým hlasem

χαλκογλώχιν -ῖνος s kononým
hrotem

χαλκόδετος 2. kovem (mědí)
obložený (pobitý)

χαλκοθώραξ -ᾱκος s kononým
brněním

χαλκοκνήμις -ῖδος s kononými
(bronzonými) holeněmi

χαλκοκορυστής -οῦ kovem o-
zbrojený

χαλκολίβανον τό směs ze zlata
a mědi (elektron, aurichal-
cum)

χαλκοπάρηος 2. konolicný, s ko-
noným štítkem

χαλκόπλευρος 2. s kononou
stranou (štítkem)

χαλκόπληκτος 2. z kovu (mědi)
úkovaný

χαλκόπους -ποδος kononohý,
okovaný

χαλκόπυλος 2. s kononými bra-
nami

χαλκός ὁ kov, ruda, měď,
bronz, věc měděná

χαλκόστομος 2. konούστί (o lod-
ních zobácích)

χαλκότυπος 2. mědí pobitý; ὁ
χαλκοτύπος mědikovec

χαλκοῦς = χάλκεος

χαλκοχίτων -ωνος kovem
(bronzem) oděný, obrněný

χάλκωμα τό bronzová nádoba

χάλυψ -βος ὁ ocel (ἰ χάλυβος
ὁ)

χαλῶ -ᾶν uvolniti, odstrčiti,
odhrnouti, otevřítí; povoliti,
býti povolný, poslouchati,
ochabnouti, býti otevřen

χᾶμα = καὶ ἅμα

χαμάδις, χαμᾶζε na zemi, k ze-
mi

χαμᾶθεν se země

χαμαί na zemi, k zemi

χαιμαιυνάς -άδος } na zemi
χαιμαεύνης -ου } léhající

χαμαίζηλος 2. nízký, malý; ὁ χ.
stolicka

χαιμακοίτης = χαιμαεύνης

χαμαίθεν, χαμόθε = χαμᾶθεν
χάμψαι οἱ krokodilové

χᾶν = καὶ ἅ ἄν

χανδάνω -ειν obsahovati, po-
jmouti, stačiti

χανδόν adv. hltavě

χανεῖν viz χαίνω

χάος -ους τό směsice, chaos,
prázdný prostor, nekonečnost

χαρά ἡ radost, potěšení

χάραγμα τό kousnutí; kovová
podoba, (vryté) znamení

χαράδρα ἡ (ἰ -ρη) bystrina,
úžlabina, úvoz, řečiště

χαραδριός ὁ kulík (žravý pták)

χαραδρῶ -οῦν bystrinami roze-
rvati (roztrhati, zbrázdit),
zaplaviti

χαρακτήρ -ῆρος ὁ vryté zna-
mení (podoba), ráz, vlastnost,
podstata, charakter, rys

χαράκωμα τό ohrazení, opev-
nění

χάραξ -κος ὁ (ἡ) kůl, tyč, ko-
lová hradba, opevnění

χαράσσω -ειν ostřiti, zahrotiti,
škrabati, rýti, popuditi

χαρίεις 3. půvabný, milý, líbezný, krásný, ušlechtilý, duchaplný

χαριεντίζομαι -εσθαι žertovati
χαριεντισμός ὁ žertování, vtipkování

χαρίζομαι -εσθαι vděk činiti, zavděčovat se, milost (laskavost) prokazovati, lichotiti, lahoditi, hověti, rád dáti, obětovati, odpustiti, bohatě dávat; κεχαρισμένος 3. oblíbený, milý

χάρις -ιτος ἡ radost, půvab, krása, přízeň, milost, vlídnost, vděčnost, dík, oblíbenost, odměna, laskavost, láska; χάριν adv. k vůli

χάρισμα τό dar z milosti

χαριτῶ -οῦν podporovati, milost udělit, požehnati

χάρμα τό radost, rozkoš, potěšení

χάρμη ἡ bojovnost, bojechťivost, zápas, boj

χαρμονή ἡ = χαρά

χαρμόσυνος 2. radostný; τὰ χ. radovánky

χαροπός 3. vlídně se dívající, s ohnivým zrakem

χάρτης -ου ὁ list papíru (charta)

χαρτός 3. radostný, potěšitelný

χάσκω -ειν zívat, ústa otevřít, vychrliti (= χαίνω)

χάσμα τό trhlina, propast, jícen

χασμῶμαι -ᾷσθαι s otevřenými ústy státi (= býti zaražen)

χατίζω -ειν, χατῶ -εῖν prahnouti, dychtiti, bažiti, potřebovati

χαυλιόδους, -όδων (-δοντος) s vyčnívajícími zuby, kly

χαῦνος 3. (2.) malátný, nedbalý, volný, nadutý, pošetilý; χαῦνα φράζεσθαι oddávati se pošetilým nadějím

χαυνότης -ητος ἡ nadutost, změkčilost

χαυνῶ -οῦν uvolniti, nadouvat; pas. býti pyšný

χέαι, χέασθαι viz χέω

χειᾶ, χειή ἡ otvor, jeskyně

χειλος τό pysk, okraj, břeh

χειμα τό zima

χειμάδιον τό přezimování

χειμάζω -ειν přezimovati, bouři zdvihati, zmítati, hněti, bouřiti, uraziti; χειμάζει (neos.) prší, jest bouře

χειμαίνω -ειν bouřiti; v bouři se zmítati

χειμάρρως 2. (ἰ -ρους) } divoce
χείμαρρος 2. } proudící; ὁ χ. bystřina, proud, výmol

χειμαρρώδης 2. jako bystřina

χειμασίᾱ ἡ přezimování, zimní ležení

χειμερίζω -ειν přezimovati

χειμερινός 3. } zimní, v zimě,
χειμέριος 2. } bouřlivý, prudký, drsný

χειμών -ῶνος ὁ zima, mráz, nepohoda, bouře, nouze, nebezpečí

χείρ -ρός ἡ ruka, paže, strana, boj zblízka, seč, moc, síla, čin, rukopis, zástup, mužstvo, hák; ἐν χειρὶν (χειροῖν) blízko; εἰς χειρὰς (ἐκ χειρός) boj muže proti muži

χειραγωγός ὁ za ruku vedoucí, vůdce

χειραγωγῶ -εῖν za ruku vésti; *med.* dáti se vésti

χειραπτάζω -ειν rukou se dotýkati, nakládati s někým

χειριδωτός 2. rukávy opatřený

χείριος 3. podrobený, poddaný

χειρίς -ῖδος ἡ rukavice, rukáv, sáček na peníze

χείριστος 3. nejhorší

χειρόγραφον τό rukopis, dlužní úpis

χειροδαίκτης 2. rukou roztrhaný

χειρόδεικτος 2. rukou (prstem) ukázaný; prst (pokyn) boží; patrný

χειροήθης 2. zkrocený, poslušný (*mansuetus*)

χειρόμακτρον τό ručník

χειρονομῶ -εῖν dělati posuňky (rukama), gestikulovati

χειροπληθής 2. jako pět veliký

χειροποίητος 2. rukou lidskou udělaný

χειροποιούμαι -εῖσθαι vlastní rukou učiniti, býti původcem (*pachatelem*)

χειρότερος 3. horší, slabší (*viz i χείρων*)

χειροτέχνης -ου ὁ řemeslník, umělec, znalec, mistr

χειροτονία ἡ hlasování, volba

χειροτονῶ -εῖν ruku vztáhnouti, hlasovati, usnésti se, voliti

χειροῦμαι -οῦσθαι přemoci, podrobiti, podmaniti

χειροῦργημα τό } ruční práce,
χειρουργία ἡ } obratnost,
provedení

χειρῶ -οῦν = χειροῦμαι

χείρωμα τό dílo rukou vykonané, přemožení

χείρων 2. horší, slabší, nižší (*viz i χειρότερος, χείριστος*)

χειρῶναξ -ακτος ὁ řemeslník

χειρωναξία ἡ řemeslo

χείσομαι (*fut.*) *viz* χανδάνω

χείω = χέω

χελιδών -όνος ἡ vlaštovka

χελώνη ἡ želva; přístřešek (*testudo*)

χέρα (*ion. ak. sg.*) *viz* χεῖρ

χέραδος τό křemen, oblásek

χερσιότερος 3., χερσίων 2. = χείρων

χέρεσσι (*dat. plur.*) *viz* χεῖρ

χέρης -ηος (-ειος) nepatrný, slabý, špatný, zlý (*kom. χείρων 2., sup. χείριστος 3.*)

χερμάδιον τό kámen

χερνῆτις -ιδος ἡ přadlena, dělnice

χέρνιβον τό umyvadlo

χερνίπτομαι -εσθαι mýti si ruce, svěcenou vodou kropiti

χέρνιψ -ιβος ἡ voda k mytí (obětní)

χερόπλᾱκτος 2. (*i* -πληκτος)
rukou udeřený

χερρονησίζω -ειν poloostrov
tvořiti

χερρόνησος ἥ = χερσόνησος
χερσαῖος 3. pozemský, na zemi
(pevnině) žijící

χερσονησοειδής 2. podobný po-
loostrovu

χερσόνησος ἥ poloostrov

χέρσος 2. pevný, tvrdý, drsný,
neúrodný, opuštěný; ἥ χ.
pevnina, břeh; χέρσονδε na
pevninu

χεῦμα τό rozlévání, tok, proud;
obětní miska (s úlitbou)

χέω -εἶν liti, vylíti, prolíti, na-
líti; pršeti (sněžiti); sypati,
rozprostříti, sraziti, rozšířiti;
pas. býti nakupen, nasypán,
rozlévati se, prouditi, šířiti
se, valiti se; vylévati, vy-
pouštěti

χηλευτός 3. upletený

χηλή ἥ spár, dráp, pazneht, ko-
pyto; přístavní hráz

χηλός ἥ truhlice, skříň

χήμ- = καὶ ἡμ-

χήν -νός ὁ (ἡ) husa

χηναλώπηξ -εκος ἡ husa liščí
(v Egyptě)

χίνειος 3. (*i* χήνεος) husí

χήρᾱ ἥ = χῆρος

χηραμός ὁ štěrbina, skulina,
jeskyně

χήρατο viz χαίρω

χηρείᾱ ἡ vdovství

χηρεύω -ειν býti opuštěný
(prázdný), osiřeti, ovdověti

χῆρος 3. prázdný, opuštěný,
bez něčeho, ovdovělý; ἡ χ.
vdova

χηρῶ -οῦν činiti opuštěným,
prázdným, pustým; vylidniti,
vdovou učiniti

χηρωστής -οῦ ὁ v plur. vzdá-
lení příbuzní

χῆτος -εος τό jen dativ χήτει
(χήτει) z touhy, z nedostatku
(nouze)

χθαμαλός 3. nízký

χθές (ἐχθές) včera, nedávno

χθιζός 3. včerejší

χθόνιος 3. (2.) ze země zrozený,
domácí, domorodý, podzemní

χθονοστιβής 2. pozemský, po
zemi krácející

χθών -ονός ἡ země, půda, kra-
jina, vlast, národ

χιλίαρχης -ου ὁ } velitel tisíce
χιλίαρχος ὁ } mužů, plu-
kovník

χιλιάς -άδος ἡ tisícovka

χιλιετής 2. tisíciletý

χίλιοι 3. tisíc

χιλιοστός 3. tisící

χιλιοστός -ύος ἡ pluk (oddíl
1000 mužů)

χίλος ὁ tráva, píce

χίλῶ -οῦν pásti, krmiti

χίμαιρα ἡ koza, mythická by-
tost

χιογενής 2. s Chiu pocházející

χιονίζω -ειν zasněžiti; neos.:
sněží

χιονόκτυπος 2. sněhem bičova-
ný, zasněžený

χιτών -ῶνος ὁ spodní šat (tunica), košile, kabátec, oděv, vojenský kabát (kožený a obrněný); ochrana

χιτωνισκός ὁ spodní šat, suk-nice, krátký kabát

χιών -όνος ἡ sníh

χλαῖνα ἡ (ἢ χλαῖνη) plášť, pokrývka, houně, svrchní šat mužský

χλαμυδουργία ἡ výroba plášťů (svrchních šatů)

χλαμύς -ύδος ἡ svrchní šat mužský, plášť (vojenský, cestovní)

χλανίδιον τό pláštík

χλανιδοποιία ἡ výroba jemných šatů (svrchních)

χλανίς -ίδος ἡ plášť ozdobný (slavnostní)

χλευάζω -ειν vysmívati se, žertovati, pošklebovati se

χλευασμός ὁ výsměch

χλευαστής -οῦ ὁ posměváček

χλεύη ἡ žert, výsměch

χλῖαρός 3. vlašný

χλιδή ἡ bujnost, rozkošnictví, ozdoba, pýcha

χλιδῶ -ᾶν býti pyšný, honositi se

χλόη ἡ zeleň, tráva, listí, rénoví, osení

χλούνης -ου ὁ štětinač, kanec

χλωραύχην -ενος s mladicky silnou (krásnou) šíjí

χλωρηῖς -ίδος žlutozelený

χλωρός 3. čerstvě zelený, čerstvý, žlutý, bledý; svěží, junácký

χνοάζω -ειν dostávati lehký nádech, lehce barviti

χνοή ἡ píst u kola, náprava

χνόος ὁ (ἢ χνοῦς) pěna, usazenina, kal, prach

χόανος ὁ tavidlo, výheň

χοή ἡ lití, úlitba

χοῖ (χοῖ) = καὶ οἱ

χοῖκος 3. ze země, z hlíny

χοῖνιξ -κος ἡ choinix (duta míra); pouto na nohy; denní chléb (strava)

χοιράς -άδος ἡ skála, úskalí

χοίρειος, χοίρεος 3. prasečí

χοῖρος ὁ prase, sele

χολάδες -ων αἱ vnitřnosti, střeva

χόλαμι (aiol.) = χαλῶ

χολή ἡ žluč, hněv, vztek

χόλημμι (= χόλαμι) viz χαλῶ

χόλος ὁ = χολή

χολῶ -ᾶν hněvati se

χολῶ -οῦν do hněvu přivést, rozdrážditi; pas. býti rozhněván, rozlícen, zanevříti na někoho

χολώδης 2. nemocný žlučovou chorobou

χολωτός 3. rozzlobený, zlostný

χόνδρος ὁ zrnko

χορᾶγ- viz χορηγ-

χορδή ἡ střevo, (střevoná) struna

χορευτής -οῦ ὁ sborový tanečník

χορεύω -ειν (ἢ med.) sborový tanec předváděti, ve sboru tančiti, tancem oslavovati

χορηγία ἡ výprava a výcvik
divadelního sboru, choregie

χορηγός ὁ (ῆ) vůdce divadel-
ního sboru; ředitel (choreg),
*jenž svým nákladem dal cvi-
čiti a vypraviti sbor divadel-
ní; správce, strůjce*

χορηγῶ -εῖν býti vůdcem sbo-
ru, býti choregem, opatřovati,
výdaje platiti, vystrojovati

χορικός 3. sborový

χοροιτυπία ἡ taneční (sborový)
rej

χορόνδε k tanečnímu reji

χοροποιός 2. pořadatel (vůdce)
tanečního reje

χορός ὁ místo pro tanec, taneč-
ní rej, sborový tanec, sbor
pěvců a tanečníků, zástup

χορτάζω -ειν krmiti, sytiti

χόρτασμα τό pokrm, jídlo

χόρτος ὁ ohrada, dvůr; pastva,
píce

χοῦ- = καὶ οὐ-

χοῦς, χοῦ ὁ nasypaná země,
trosky, prach

χοῦς, χοός ὁ *míra pro tekutiny*
(chus = 3,24 l)

χόω, χοῦν sypati, násep stavěti,
zasypati, zaplaviti

χραίνω -ειν potřísнити, poskvr-
niti, znesvětiti

χραιομῶ -εῖν prospěti, pomoci,
odvrátiti

χραύω -ειν škrábnouti; napad-
nouti, vraziti

χράω -ῆν věštby žádati, přáti
si; půjčiti, poskytnouti, dáti,
věstbu vydati, předpověděti
(pas. věstbu obdržeti, věštír-
nou býti vyhlášen; med. na
věstbu se ptáti); = χραύω;
χρῶμαι -ῆσθαι potřebovati,
užívat, řídit se, oddávati se,
počínati si, zacházeti, obco-
vati, zakoušeti, býti sevřen,
dychtiti, toužiti

χρεῖα ἡ používání, styk, služba,
úřad, účel, prospěch, požitak,
potřeba, nouze, nedostatek,
tužba, přání

χρεῖος 3. potřebný, zbavený ně-
čeho (τινός); τὸ χ. = χρέος

χρεῖω = χράω

χρεῖω -οῦς ἡ potřeba, nouze,
nutnost, nedostatek, tužba,
přání

χρεῖωδης 2. potřebný, nutný

χρεῖων viz χράω

χρεῖως τό = χρέος

χρεμετίζω -ειν řehtati

χρεόν (= χρεών) viz χρή

χρέος τό vina, náhrada, úkol,
povinnost, dluh; = χρεῖα

χρεοῦς viz χρεώ

χρεωφειλέτης -ου ὁ dlužník

χρέω (ιον.) viz χράω

χρεώ -οῦς ἡ viz χρεῖω

χρεών viz χρή

χρέως τό = χρέος

χρεωφειλέτης -ου ὁ = χρεο-
φειλέτης

χρή jest třeba (nutno), musí, smí se, sluší se, jest osudem určeno; χ. μέ τινος potřebuji něčeho; χρεόν ἐστι = χρή; χρέων nutný, vhodný, osudem určený; τὸ χρεών povinnost; χρῆσται = χρή ἔσται

χρηίζω -ειν (χρηίζω) žádati, potřebovati, přát si, toužiti, věštiti

χρηῖσκομαι -εσθαι potřebovati, míti obyčejně nedostatek

χρῆμα τό věc, kus, čin, příhoda, množství, částka peněz, statek, zboží, jmění, moc, peníze; χ. θηλειῶν slabé (ženské) pohlaví

χρηματίζω -ειν vyjednávati, obstarávati, projednávati, zprávu podati, k poradě předložiti, slyšení povoliti, věstbu vydati, jméno dostati, slouti, řídit; pas. obdržeti rozkaz; med. obchod provozovati, peníze vydělávati

χρηματισμός ὁ úřední činnost, boží odpověď, obchodní podnikání, zisk

χρηματιστής -οῦ ὁ obchodník; každý, kdo vydělává peníze

χρηματιστικός 3. výdělečný; οἱ χ. peněžníci; ἡ χ. výdělečná činnost

χρήσιμος 3. (2.) potřebný, užitečný, prospěšný, vhodný, schopný, důležitý, šlechetný, řádný, záslužný, čteně navštěvovaný

χρηῖσις -εως ἡ užívání, potřeba, jednání

χρησολόγος 2. předpovídající; ὁ χ. věstec

χρησμός ὁ věstba

χρησμοσύνη ἡ žádost, nedostatek; umění věstecké

χρησμοδίᾱ ἡ věštění

χρησμοδός 2. věstící; ὁ χ. věstec

χρησμοδῶ -εῖν věštiti

χρηστεύομαι -εσθαι ukázati se vlídným

χρηστηριάζομαι -εσθαι o věstbu žádati, věštírny se dotazovati

χρηστήριος 3. věstecký; τὸ χ. věštírna, obětní zvíře, věstba

χρηστοήθης 2. dobromyslný

χρηστολογία ἡ krasořečnictví, licoměrná řeč

χρηστός 3. potřebný, prospěšný, užitečný, příznivý, řádný, dobrý, ušlechtilý, upřímný, jemný

χρηστότης -ητος ἡ dobromyslnost, poctivost, vlídnost

χρῆμα τό olej, tuk

χρίμπτω -ειν zavaditi, dotknouti se; dorážeti, blížiti se

χρῖσμα τό = χρῆμα

χρίστός 3. olejem natřený

χρίω -ειν natíratí, barviti, bodati

χρόα, χροῖ viz χρώς; ἡ χρῶα barva

χροιά ἡ, χρῶα ἡ } kůže, tělo,
χροιή ἡ } pleť, barva
(těla, věci)

χρόμαδος ὁ skřípot
 χρονίζω -ειν čas trávití, odkládati, dlouho býti pryč
 χρόνιος 3. (2.) po dlouhé době, po dlouhý čas, dlouho, dávno, pozdě; pomalý, váhavý
 χρόνος ὁ čas, věk, doba, meškání, trvání, lhůta, průtah, stáří
 χρονοτριβῶ -εῖν čas trávití, prodlévati
 χρῶος viz χρώς
 χρυσάμπυξ -κος se zlatým náčelním páskem
 χρυσᾶνιος 2. = χρυσήνιος
 χρυσᾶορος ὁ se zlatým mečem
 χρυσανγής 2. zlatem se lesknoucí
 χρῦσειος 3. zlatý; τὰ χρ. (sc. μέταλλα) doly na zlato
 χρυσεόπλοκος 2. ze zlata spletený
 χρῦσεος 3., χρῦσοῦς 3. zlatý, pozlacený, zlatožlutý, skvostný, vzácný, zářivý
 χρῦσηλάκατος 2. (i -ἄλακατος) se zlatým vřetenem, se zlatými šípy
 χρῦσήλατος 2. ze zlata vytepáný
 χρῦσήνιος 2. (i -ᾶνιος) se zlatou uzdou, zlatolesklý
 χρῦσίον τό zlato, poklad, peníze (zlaté), ozdoba ze zlata
 χρῦσιτις -ιδος zlato obsahující
 χρῦσοδακτύλιος 2. se zlatými prsteny
 χρῦσόδετος 2. zlatem obložený

χρῦσοειδής 2. zlatolesklý, zlatu podobný
 χρῦσόθρονος 2. na zlatém trůnu sedící
 χρῦσόκομος 2. zlatovlasý, v barvě zlata
 χρῦσόλιθος ὁ topas
 χρῦσομίτρης -ου ὁ (i χρῦσομίτρας) se zlatou čelenkou
 χρῦσόπαστος 2. zlatem vyšíváný
 χρῦσοπέδιλος 2. se zlatými sandály
 χρυσόπηχυς 2. zlatoloktý
 χρῦσόπρασος ὁ chrysopras
 χρῦσόπτερος ἢ se zlatými perutěmi
 χρυσόρραπις -ιδος se zlatou berlou
 χρῦσόρρυτος 2. (i -ρυτος) zlatem plynoucí
 χρῦσός ὁ zlato; věci ze zlata (nádoby, náčiní, ozdoby), peníze
 χρῦσόστροφος 2. zlatými vlákny spletený
 χρυσότοξος 2. se zlatým lukem
 χρῦσοῦς 3. zlatý
 χρῦσοφόρος 2. zlaté věci nosící
 χρῦσοφορῶ -εῖν zlaté věci (ozdoby) nositi
 χρῦσοφύλαξ -κος střežící zlato
 χρῦσοχάλινος 2. se zlatou uzdou
 χρῦσοχόος ὁ zlatník
 χρῦσῶ -οῦν pozlatiti
 χρώζω -ειν dotýkati se, objímati

χρῶμα τό barva, pleť, ličidlo
 χρώς -τός ὁ kůže, pleť, tělo; ἐν
 χρῶ ἄς na kůži, zcela blízko
 χύδην *adv.* jako vylité, bez po-
 řádku; τὰ χ. prosaický

χῦλός ὁ šťáva

χῦμ- = καὶ ὕμ-

χυμένη, χύντο *viz* χέω

χύννω, χύνω *vedlejší forma*
 k χέω

χύσις -ιος ἡ nasypání, hroma-
 da, kupa

χυτλοῦμαι -οὔσθαι v koupeli se
 olejem natírat

χύτο *viz* χέω

χυτός 3. litý, sypaný, tavený;
 ὁ χ. násep

χύτρον ἡ
 χυτρίς -ίδος ἡ } hrnec, džbán

χύτρος ὁ hrnec k vaření; οἱ X.
 lázně v Thermopylách, slav-
 nost mrtvým

χωλεύω -ειν býti chromý, kul-
 hati

χωλός 3. chromý, kulhavý,
 vadný

χῶμα τό nasypání, násep, hráz,
 mohyla

χώνη ἡ nálevka

χώομαι -σθαι rmoutiti se, hně-
 vati se

χώρᾱ ἡ (ἡ χώρη) místo, sídlo,
 krajina, země, půda, pole,
 statek, postavení, pořádek,
 řada, platnost; vzdálenost,
 prostor, venkov; ἐν χ. εἶναι
 býti ve vážnosti

χωρίζω -ειν oddělit, odloučit,
 lišiti (se), různiti se; na místě
 stavěti, postaviti; *pas.* vzdá-
 lit se, odejít; *perf.* býti od-
 lišný

χωρίον τό = χώρα

χωρίς *adv.* odděleně, zvlášť, ji-
 nak, stranou, sám, pro sebe,
 vyjma; *předl. s gen.:* bez, mi-
 mo, stranou od, odděleně od

χωρισμός ὁ oddělení, odloučení
 χωρίτης -ου ὁ venkovan, sed-
 lák

χωρίτικός 3. venkovský, selský

χῶρος ὁ = χώρα; = caurus
 (severozáp. vítr)

χώρτη ἡ kohorta

χῶς = καὶ ὥς

χωρῶ -εῖν ustupovati, couvati,
 odejít; jíti, přijíti, vyjíti, po-
 stoupiti, ubírat se, oddati se,
 směřovati, dařiti se, obsáh-
 nouti, pojmouti, dostačiti

χῶσις -εως ἡ nasypání, ohra-
 zení

χῶστις = καὶ ὅστις

χῶτ- = καὶ ὅτ-

Ψ

Ψ, ψ (ψῖ) ps

ψ' = 700

ψακάς -άδος ἡ zrnko, kapka, krůpěj, prška

ψάλλω -ειν rváti, na struny tepati (prsty), hráti, chvalozpěv zpívati

ψαλμός ὁ hra na strunný nástroj, píseň, žalm

ψαλτήριον τό strunný nástroj

ψάλτρια ἡ hudebnice na strunný nástroj

ψάμαθος ἡ písek, písčina

ψάμμη ἡ = ψάμμος

ψάμμινος 3. písčitý

ψάμμος ἡ písek, písčina, pobřeží, duna

ψαμμάδης 2. písčitý

ψᾶρ -ρός ὁ špaček

ψάύω -ειν dotýkati se

ψάω -ῆν tříti; *intr.* rozdrobiti se

ψέγω -ειν kárati, tupiti, zlehčovati

ψεδνός 3. řídký

ψεκάς -άδος ἡ = ψακάς

ψέκτης -ου ὁ ponižovatel, tupitel

ψέλιον τό náramek, prsten

ψελιοφόρος 2. nosící náramky

ψελλίζομαι -εσθαι koktati, breptati

ψευδαγγελία ἡ lživá zpráva

ψευδάγγελος ὁ lživý posel

ψευδάδελφος ὁ nepravý bratr

ψευδαπόστολος ὁ nepravý apoštol

ψευδενέδρα ἡ záloha na oko

ψευδής 2. lživý, prolhaný, vylhaný, vymyšlený

ψευδοδιδάσκαλος ὁ nepravý učitel

ψευδοκῆρυξ -κος ὁ nepravý hlasatel, lživý posel

ψευδολόγος 2. mluvící lež

ψευδόμαντις -εως (-ιος) ὁ (ἡ) lživý prorok (věštec)

ψευδομαρτυρία ἡ lživé svědectví

ψευδομαρτυρῶ -εῖν svědectví lživé vydati

ψευδόμαρτυς -ρος ὁ lživý svědek

ψευδοπάρθενος ἡ nepravá panna

ψευδοπροφήτης -ου ὁ lžiprorok

ψευδόρκιος 2. (ἰ -ορκος) křivopřísežný

ψεῦδος τό lež, nepravda, klam

ψευδοστομῶ -εῖν míti lživá ústa, lháti

ψευδόφημος 2. lživý

ψευδόχριστος ὁ nepravý Kristus

ψεῦδω -ειν klamati, mýliti, lhárem činiti, lež trestati; *pas.* býti oklamán, podveden, obelhán; *med.* lháti, obelhávat, podváděti, vymýšleti

ψευδώνυμος 2. lživě pojmenovaný

ψεῦσμα τό = ψεῦδος
 ψεύστης -ου ὁ lhář, podvodník
 ψευστῶ -εῖν lháti
 ψῆ viz ψάω
 ψῆγμα τό zlatý písek (prach)
 ψηλαφῶ -ᾶν kolem hmatati,
 tápati, dotýkati se
 ψήν -ηνός ὁ žlabatka
 ψήρ -ρός ὁ = ψάρ
 ψῆττα ἡ kambala
 ψηφίδοφόρος 2. k hlasování
 oprávněný, hlasující
 ψηφίζω -ειν rozhodovati, po-
 volovati; med. hlas odevzdati,
 hlasovati, usnesení učiniti,
 povoliti, ustanoviti, usnésti se
 ψηφίς -ῖδος ἡ kamének
 ψήφισμα τό usnesení, ustano-
 vení, návrh
 ψηφοποιός 2. hlasy tvořící (pa-
 dělající)
 ψῆφος ἡ kamének počítací,
 hlasovací; hlas, hlasování,
 soudní nález, výrok; rozkaz,
 soud
 ψήχω -ειν třítí, hřebelcovati
 ψιάς -άδος ἡ kapka, krůpěj
 ψίζομαι -εσθαι vzlykati, pla-
 kati
 ψιθυρίζω -ειν šeptati, šuměti
 ψιθυρισμός ὁ našeptávání, po-
 mlouvání
 ψιθυριστής -οῦ ὁ našeptavač
 ψιθυρός 3. šeptající, tajně se
 šířící
 ψιλός 3. holý, hladký, lehký,
 prostý, pouhý; nahý, bez
 stromů, bez něčeho; ὁ ψ. leh-
 koodětec; ψιλῶς naprázdno,
 prostě

ψιλῶ -οῦν oloupiti, zbaviti,
 obnažiti, činiti opuštěným
 (prázdným)
 ψιμῦθιον τό běloba, ličidlo
 ψιμῦθιῶ -οῦν líčiti (ličidlem)
 ψίμυθος ὁ = ψιμῦθιον
 ψιχίον τό kousek, drobty
 ψόγος ὁ potupa, hanba, kárání
 ψολόεις 3. plný dýmu, kouřící
 ψοφοδεής 2. při každém šumo-
 tu se lekající, bojácný
 ψόφος ὁ šumot, hřmot, tlach
 ψοφῶ -εῖν šustěti, hřmotiti,
 zvučeti, zaznívati
 ψοφώδης 2. hlučně se ozývající
 ψύθος -εος τό lež
 ψυκτήρ -ῆρος ὁ chladicí nádo-
 ba
 ψύλλα ἡ blecha
 ψῦξις -εως ἡ chlazení
 ψυχαγωγία ἡ vzrušování, ob-
 veselování (mysli)
 ψυχαγωγῶ -εῖν duše zemře-
 lých odváděti; obveselovati,
 baviti
 ψυχεινός 3. chladný, studený
 ψυχή ἡ dech, duše, život, duch,
 srdce, bytost, duše v podsvě-
 tí; rozum, bystrost, žádost,
 touha, pud, mysl
 ψυχικός 3. živoucí, smyslný,
 pozemský
 ψυχος τό zima, chlad, mráz
 ψυχρός 3. studený, chladný,
 mrazivý, bez citu (srdce),
 planý, prázdný, marný, jalo-
 vý
 ψυχρότης -ητος ἡ chladnost,
 chlad

ψύχω -ειν dýchatì, chladitì;
chladnoutì, schnoutì; ochla-
diti se, občerstviti se
ψωμίζω -ειν k jídlu předklá-
datì
ψωμίον τό } sousto, kousek,
ψωμός δ } drobet

ψώρα ή svrab
ψωραλέος 3. prašivý, svrabo-
vitý
ψωρῶ -ᾶν svrab mítì, býti pra-
šivý
ψώχω -ειν rozemnoutì, roze-
třítì

Ω

Ω, ω (ὦ μέγα) ó
ω' = 800
ὦ (ὦ) částice, doprovázející vo-
kativ (nepřekládá se)
ὦ ach, aj, žel (výraz bolesti a
údivu)
ὦγαθή = ὦ ἀγαθή můj milý,
příteli!
ὦδε tak, takto, takovým způso-
bem, tak velice, jen tak, sem
ὦδεε viz οἰδῶ -ειν (-ᾶν)
ὦδεῖον τό odeion (budova zpě-
vu)
ὦδή ή zpěv, píseň, báseň
ὦδί takto, takhle
ὦδίν -ῖνος ή = ὠδῖς
ὠδίνω -ειν mítì porodní boles-
ti, trpětì, úzkostlivě čekati
ὠδῖς -ῖνος ή porodní bolest,
porod, soužení, úzkost
ὠδός δ (= ᾠδός) pěvec, věš-
tec, básník
ὠδυς- viz ὀδύσσομαι
ὠδῶδαι viz ὄζω
ὠή hej, hola, sem
ὠθίζω -ειν = ὠθῶ
ὠθισμός δ strkání, tlačení,
vřava bitevní, srážka

ὠθῶ -ειν vrážeti, strkati, po-
hánětì, zahánětì, zamítati,
tisknoutì, zatlačitì, vehnati;
med. hnáti se, vrážeti, odrá-
žeti, hnáti od sebe; strhnoutì,
sedřítì, valiti
ὠίγνυτο, ὠῖξα viz οἴγνυμι
ὠίετο, ὠίσθην viz οἴομαι
ὠκ', ὠκα, ὠχ' rychle, spěšně
(viz ὠκύς)
ὠκεανός δ oceán, širé moře
ὠκιστα, ὠκιστος viz ὠκύς
ὠκύαλος 2. rychle po moři le-
tící
ὠκυβόλος 2. rychlostřelný
ὠκύμορος 2. předčasně umíra-
jící, rychle usmrcující
ὠκυπέτης -ου rychle uhánějící
ὠκύπομπος 2. rychle dopravu-
jící
ὠκύπορος 2. rychle brázdící
moře
ὠκύπους -οδος 2. rychlonohý
ὠκύπτερος 2. s rychlými křídly
ὠκυρόας -ου } rychle proudící
ὠκύρροος 2. }

- ὠκύς 3. rychlý, spěšný (*superl.* ὠκύτατος ἢ ὠκιστος); ὠκέως (ὠκα) rychle; ὠκιστα velmi rychle
- ὠκυτόκος 2. rychle rodící (o-plodňující)
- ὠλένη ἡ loket, paže, rámě, ruka
- ὠλεσίκααρος 2. plody (nedozrálé) ztrácející
- (ὠλξ)-ὠλκος ἡ brázda
- ὠλλοι, ὠλλος = οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλος
- ὠμηστής -οῦ syrové maso požírající, žravý, krvežíznivý, divoký; lidožrout
- ὠμοβόειος 3. } ze syrové
(ἢ -βόεος) }
ὠμοβόινος 3. } hovězí kůže
- ὠμογέρον -οντος ὁ svěží stařec
- ὠμοθετῶ -εἶν syrové kusy masa na něco klásti
- ὠμόθυμος 2. tvrdého srdce
- ὠμοι běda mi
- ὠμοκρατής 2. s širokými plecemi, nezkrotné síly
- ὠμος ὁ rámě, plece
- ὠμός 3. syrový, nevařený, nezralý, předčasný; surový, tvrdý, přísný, krutý, divoký
- ὠμότης -ητος ἡ surovost, krutost
- ὠμοφάγος 2. syrové maso požírající, hltavý
- ὠμόφρων 2. surové mysli, ukrutný
- ὠν = οὖν
- ὠναξ = ὦ ἄναξ (pane)
- ὠνάθην, ὠνάμην, ὠνατο viz ὀνίνημι
- ὠνή ἡ koupě, výměna zboží, kupní cena, zisk
- ὠνήρ = ὁ ἄνθρωπος
- ὠνητής -οῦ ὁ kupec
- ὠνητός 3. koupený, za žold najatý, penězi získatelný
- ὠνιος 2. (3.) ke koupi, na prodej; τὰ ὦ. tržní zboží
- ὠνος ὁ = ὠνή
- ὠνοῦμαι -εἶσθαι koupiti, zakoupiti, najmouti, vykoupiti, smlouvati, podpláceti
- ὠξ- = ὁ ἔξ-
- ὠξε (aor.) viz οἷγνυμι
- ὠόν (ὠόν) τό vejce (*plur.* jikry)
- ὠοτοκῶ -εἶν vejce snášeti
- ὠρ τό = ὄαρ
- ὠρᾶ (ὠρη) ἡ péče, starost, zřetí, ohled
- ὠρᾶ ἡ (roční) doba, čas, období, počasí, jaro (a léto), rok, doba denní, den, hodina, okamžik, věk lidský (mládí), čas (vhodný, pravý); zralý plod, úroda, žeň, půvab (krása) mládí
- ὠραῖος 3. příslušný roční době (jarní, letní); zralý, dospělý, mladicky krásný, v květu mládí, včasný; ἡ ὠ. doba žní, léto, příznivé počasí; τὰ ὠ. plodiny, ovoce; τὸ ὠ. léto
- ὠρεσι viz ὄαρ
- ὠρετο viz ὀρνῦμι
- ὠρη ἡ = ὠρᾶ; ὠρη = ὠρᾶ

ὥριος 3. = ὠραῖος

ὥριστος = ὁ ἄριστος

ὠρμέεται viz ὀρμῶ -ᾶν

ὠρορε (redupl. aor.) viz ὀρνῦμι

ὠρος τό (dor.) = ὄρος τό

ὠρσε (aor.) viz ὀρνῦμι

ὠρτο viz ὀρνῦμι

ὠρῦομαι -εσθαι ῥváti, vṓti; na-
ῥíkati, já sati

ὠρων = ἑώρων

ὥς (ὥς) tak, tímto způsobem,
právě tak; ὥς οὖν tak tedy;
καὶ ὥς i tak; οὐ δ' ὥς ani
tak ne; jako, jak, na příklad;
v tom případě, proto, tedy

ὥς adv.: jak, jako, tak jako,
vždyť, jaksi, asi, co možná,
okolo, každým způsobem, ja-
koby (jako kdyby), jakožto,
podle, co (u superl.); spojka:
= ὅτι (že), = ὥστε (takže),
= ἵνα (aby); ὥς τάχιστα
(jakmile), poněvadž, až, po-
kud, když, kdykoli, ačkoli,
jakkoli; = εἴθε (kéž); předl.
s ak.: k, za

ὥς τό (dor.) = οὓς

ὥς (dor.) = οὓ (kde)

ὥς (dor.) = οὓς

ὥσα, ὥσασκε viz ὠϑῶ

ὠσανεῖ = ὥς ἄν εἰ (poněkud,
takřka)

ὠσαννά (hebrej.) pomáhaj

ὠσαύτως rovněž, týmž způso-
bem, zrovna tak

ὠσεῖ tak jako, jakoby, tak asi

ὥσπερ právě jako, na příklad,
jakoby, téměř, takřka

ὥσπερανεῖ } právě (zrovna)

ὥσπερεῖ } jako by

ὥστε jak, jakoby, jako; když,
ježto; proto, takže, s tou pod-
mínkou že, tak aby

ὠτακουστώ -εῖν naslouchati,
vyzvídati

ὠτάριον τό = ὠτίον

ὥτε jako (= ὥς, ὥστε)

ὠτειλή ἡ rána, jízva

ὠτίον τό ucho

ὠτίς -ίδος ἡ drop

ὠτώεις 3. s uchy (o nádobě)

ὠυτός (ὠυτός), ὠύτός (ὠυτός)
= ὁ αὐτός

ὥφελε (ὀφείλω) kéž by jen
(s inf.)

ὠφέλεια ἡ } pomoc, prospěch,

ὠφέλημα τό } užitek, výhoda

ὠφελήσιμος 2. = ὠφέλιμος

ὠφέλησις -εως ἡ } viz ὠφέλεια
ὠφελίᾱ ἡ (i -ίη) }

ὠφέλιμος 2. prospěšný, užiteč-
ný, blahodárný

ὠφελῶ -εῖν pomáhati, podpo-
rovati, prospívati; pas. býti
podporován, pomoc obdržeti,
míti výhodu (prospěch)

ὥφελ(λ)ον } viz ὀφείλω
ὥφλον }

ὥφθη viz ὀρῶ

ὥχ' = ὥκ'

ὠχρός 3. bledý

ὠχρος ὁ bledost

ὠχρῶ -ᾶν blednouti

ὥψ, ὠπός ἡ oko, zrak, pohled,
obličej

ὥψαι (2. sgl. perf.) viz ὀρῶ

DODATEK

K EURIPIDOVÝM DRAMATŮM: FOINIČANKY, IFIGENIE V TAURIDĚ A MEDERIA.

A

ἄβροκόμας (-ης) -ου bujně porostlý listím, s bujným vlastem

ἄβρόπλουτος 2. nesmírně bohatý

ἀγῆλαι (*inf. aor.*) viz ἀγάλλω

ἀγμός ὁ (ἄγνυμι) lom, rozsedlina

ἄγορος ὁ = ἀγορά

ἀγχίπλους 2. blízko plující, blízký

ἄζυξ -γος nespoutaný jhem (manželským)

ἄθραυστος 2. nezraněný, nepřemožitelný, neporušitelný

αἶαγμα τό stenání, nářek

αἵμακτός 3. krví potřísněný, krvavý

αἵματηρός 3. krvavý

αἰμόρραντος 2. prýstící krví

αἰσιμνῶ -ᾶν vládnouti nad zemí (χθονός)

αἰσχροποιός 2. hanebně jednající

ἄκάρπιστος 2. neplodný

ἄκοντιστήρ -ῆρος ὁ = ἄκοντιστής

ἄκρόκομος 2. nahoře pokrytý listím

ἄκύνων -ονος klidný

ἀλᾶθοσύνα = ἀλήθεια

ἀλαίνω -ειν blouditi, plížiti se, sem tam pobíhati

ἀλλόχρως 2. -ωτος cize vyhlížejíci

ἄλοξ -κος ἡ setba; ἄ. παίδων děti

ἄμνήμων τύχη zapomenutí

ἀμπλακία ἡ vlna, provinění

ἀμπνοή ἡ oddech od námah (πόνων)

ἀμπτάμενος (*part. aor.*) viz ἀναπέτομαι

ἀμφίβλημα τό odění; okolí

ἀμφίβληστρος 2. obalující; τὸ ἄ. síť; τὰ ἄ. překážky, pouta

ἀμφιδάκρυτος 2. velmi oplakaný

ἀμφίλεκτος 2. sporný (= ἀμφίλογος)

ἀναίμακτος 2. neposkvrněný krví

ἀναλῶ -οῦν = ἀνᾶλίσκω

ἀναμοχλεύω -ειν vylamovati,
páčiti

ἀναυλος 2. bez hry na flétnu,
neradostný

ἀνδιχα τὰ dvojí

ἀνεμώκης 2. rychlý jako vítr

ἀνέρπω -ειν léztí nahoru

ἀνῆξε viz ἀναΐσσω (skočiti po
něčem)

ἀνθεμόρρυτος 2. z květů prýš-
tící

ἀνθυβρίζω -ειν navzájem zrup-
ně jednati

ἀντᾱχῶ -εῖν = ἀντηχῶ (odrá-
žeti se, zaznívati, navzájem
zpívati)

ἀντιλάζυμαι -σθαι pevně držeti

ἀντίμολπος 2. } opačně znějící,

ἀντίψαλμος 2. } zpěvem odpo-
vídající

ἀνυμέναια adv. v dívčím stavu

ἀπαρθένευτος 2. nepanenský,
ne jako dívka

ἀπειροσύνη = ἀπειρίᾱ

ἀπεμπολῶ -ᾶν lstivě vyvážeti
ze země (χθονός)

ἀπενάσσαθ' viz ἀποναιῶ (pře-
saditi, jiné bydliště vykázati)

ἄπεπλος 2. neoděný něčím (τι-
νός)

ἀπλακ- = ἀμπλακ- (ἀμπλα-
κίσκω)

ἀποξεύγνυμι -ύναι odtrhnouti,
oddělití; med. oddělití se,
odejíti

ἀπόμουσος 2. Musám cizí, ne-
vzdělaný

ἀπορρήγνυναι βίον život násil-
ně ukončiti

ἀποταυροῦμαι -οὔσθαι divoce
hleděti

ἀποφέρβομαι -εσθαι spásati,
požívati

ἀραγμός ὁ praskot, střelba
z praků

ἀρᾱρότως adv. pevně

ἀρᾱς ἀρᾱσθαι pronášeti kletby

ἀρεσκόντως adv. vhod, s uspo-
kojením

ἀρτιδάκρυς 2. hned plačící

ἄσπασμα τό objeti, pozdrav

ἄσπιδηφόρος 2. štít nesoucí

ἄσπιδοφέρμων 2. ozbrojený

ἄσπούδαστος 2. neblahý, nežá-
doucí, v zhoubě neúnavný

ἄσῦλος 2. neoloupený, neporu-
šený; τὸ ἄ. posvátné (ochran-
né) místo

ἄτρεμαῖος 3. klidný, tichý

αὐτεπώνυμος 2. téhož jména,
stejnojmenný

αὐτοκτόνος 2. } sám sebe

αὐτοφόντης -ου } (i své) vraž-
dící, vlastní rukou zabíjející

ἀφορμίζω -ειν (obyč. med.) od-
raziti od země (χθονός)

B

βαδιστής -οῦ ὁ chodec, běžec

βαθύσπορος 2. s hlubokou set-
bou, úrodný

βάκτρευμα τό = βακτηρίᾱ
(hůl)

βακχεῖον τό opojení bakchické
opilost

βαρύθυμος 2. hněvivý

βόστρυχος ὁ kadeře

DODATEK

K EURIPIDOVÝM DRAMATŮM: FOINIČANKY, IFIGENIE V TAURIDĚ A MEDEIA.

A

ἄβροκόμας (-ης) -ου bujně porostlý listím, s bujným vlašsem

ἄβρόπλουτος 2. nesmírně bohatý

ἀγῆλαι (*inf. aor.*) viz ἀγάλλω

ἀγμός ὁ (ἄγνυμι) lom, rozsedlina

ἄγορος ὁ = ἀγορά

ἀγχίπλους 2. blízko plující, blízký

ἄζυξ -γος nespoutaný jhem (manželským)

ἄθραυστος 2. nezraněný, nepřemožitelný, neporušitelný

αἶαγμα τό stenání, nářek

αἵμακτός 3. krví potřísněný, krvavý

αἵματηρός 3. krvavý

αἰμόρραντος 2. prýštící krví

αἰσιμνῶ -ᾶν vládnouti nad zemí (χθονός)

αἰσχροποῖός 2. hanebně jednající

ἀκάριστος 2. neplodný

ἀκοντιστήρ -ῆρος ὁ = ἀκοντιστής

ἀκρόκομος 2. nahoře pokrytý listím

ἀκύνων -ονος klidný

ἀλᾶθοσύνα = ἀλήθεια

ἀλαίνω -ειν blouditi, plížití se, sem tam pobíhati

ἀλλόχρως 2. -ωτος cize vyhlížejíci

ἄλοξ -κος ἡ setba; ἄ. παίδων děti

ἀμνήμων τύχη zapomenutí

ἀμπλακία ἡ vlna, provinění

ἀμπνοή ἡ oddech od námah (πόνων)

ἀμπτάμενος (*part. aor.*) viz ἀναπέτομαι

ἀμφίβλημα τό odění; okolí

ἀμφίβληστρος 2. obalující; τὸ ἄ. síť; τὰ ἄ. překážky, pouta

ἀμφιδάκρυτος 2. velmi oplakaný

ἀμφίλεκτος 2. sporný (= ἀμφίλογος)

ἀναίμακτος 2. neposkvrněný krví

ἀναλῶ -οῦν = ἀνᾶλίσκω

ἀναμοχλεύω -ειν vylamovati,
páčiti

ἄναυλος 2. bez hry na flétnu,
neradostný

ἄνδιχα τὰ dvojí

ἀνεμώκης 2. rychlý jako vítr

ἀνέρπω -ειν léztí nahoru

ἀνῆξε viz ἀναΐσσω (skočiti po
něčem)

ἀνθεμόρρυτος 2. z květů prýš-
tící

ἀνθυβρίζω -ειν navzájem zrup-
ně jednati

ἀντᾶχῶ -εῖν = ἀντηχῶ (odrá-
žeti se, zaznívati, navzájem
zpívati)

ἀντιλάζυμαι -σθαι pevně držeti

ἀντίμολπος 2. } opačně znějící,

ἀντίψαλμος 2. } zpěvem odpo-
vídající

ἀνυμέναια adv. v dívčím stavu

ἀπαρθένευτος 2. nepanenský,
ne jako dívka

ἀπειροσύνη = ἀπειρίᾱ

ἀπεμπολῶ -ᾶν lstivě vyvážeti
ze země (χθονός)

ἀπενάσσαθ' viz ἀπονάίω (pře-
saditi, jiné bydliště vykázati)

ἄπεπλος 2. neoděný něčím (τι-
νός)

ἀπλακ- = ἀμπλακ- (ἀμπλα-
κίσκω)

ἀποξεύγνυμι -ύναι odtrhnouti,
oddělití; med. oddělití se,
odejíti

ἀπόμουσος 2. Musám cizí, ne-
vzdělaný

ἀπορρήγνυναι βίον život násil-
ně ukončiti

ἀποταυροῦμαι -οὔσθαι divoce
hleděti

ἀποφέρβομαι -εσθαι spásati,
požívati

ἀραγμός ὁ praskot, střelba
z praků

ἀρᾶρότως adv. pevně

ἀρᾶς ἀρᾶσθαι pronášeti kletby

ἀρεσκόντως adv. vhod, s uspo-
kojením

ἀρτιδάκρυς 2. hned plačící

ἄσπασμα τό objeti, pozdrav

ἄσπιδηφόρος 2. štít nesoucí

ἄσπιδοφέρμων 2. ozbrojený

ἄσπούδαστος 2. neblahý, nežá-
doucí, v zhoubě neúnavný

ἄσῦλος 2. neoloupený, neporu-
šený; τὸ ἄ. posvátné (ochran-
né) místo

ἀτρεμαῖος 3. klidný, tichý

αὐτεπώνυμος 2. téhož jména,
stejnojmenný

αὐτοκτόνος 2. } sám sebe

αὐτοφόντης -ου } (i své) vraž-
dící, vlastní rukou zabíjející

ἀφορμίζω -ειν (obyč. med.) od-
raziti od země (χθονός)

B

βαδιστής -οῦ ὁ chodec, běžec

βαθύσπορος 2. s hlubokou set-
bou, úrodný

βάκτρευμα τό = βακτηρίᾱ
(hůl)

βακχεῖον τό opojení bakchické
opilost

βαρύθυμος 2. hněvivý

βόστρυχος ὁ kadeře

βοτρυχώδης 2. kučeravý
 βουφόρβιον τό (*plur.*) stáda do-
 bytka
 βραβεῖα ἡ rozhodnutí
 βρέτας τό dřevěná socha boha
 βροτοκτόνος 2. lidi vraždící

Γ

γαληνός 3. klidný
 γαμήλιος 2. svatební
 γάνος τό ozdoba, krása, lesk;
 γ. μελίσσης med
 γᾶπετής 2. k zemi spadlý
 γαῦρος 2. (3.) veselý, pyšný,
 chlubitivý
 γεράσμιος 2. úctyhodný, starý
 γηγενέτης ὅ = γηγενής (ze
 země zrozený)
 γλωσσαλγία ἡ choroba (dar) ja-
 zyka, mnohomluvnost
 γοερός 3. žalostný
 γονυπετής 2. na kolena pada-
 jící

Δ

δαιμονῶ -ᾶν býti šílený, šílen-
 ství (neštěstí) sesílati
 δαιχθεῖς (*aor. pas.*) viz δαίζω
 δακρύροος 2. v slzách se roz-
 plývající
 δεξιμήλος 2. oběti přijímající
 δέργμα τό pohled
 δέρος τό = δέρας (rouno)
 δεσπόσυνος 2. paní, velitelky
 (εὐχαί)
 διαβιάζομαι -εσθαι zcela při-
 nutiti

διαδοχή ἡ střídavé pronásledo-
 vání

διακλύζω -ειν omývati
 διακναίω -ειν rozdrtití, zničiti
 διαπαλύνω -ειν rozdrtití
 διαπτυχή ἡ složení (δέλτου,
 γραμμάτων δ. = složený do-
 pis)

διαρρώξ -ῶγος ὁ (ἡ) prolomení
 διαφέρω -ειν kolem vrhati
 διδόναι ἡδονῇ podlehnouti
 vášni

διήρης 2. dvojmo spojený; τό δ.
 μελάθρων nejvyšší patro

δικεῖν (*aor.*) hoditi

δίκη ἡ právo; σὺν δ. právem

δικόρυφος 2. s dvěma vrcholy

διώνυμος 2. s dvěma jmény

δόκημα τό mínění, zdání

δορός (*gen.*) viz δόρυ

δρόμημα τό běh, pobíhání

δυσγενής 2. neurozený

δυσθνήσκων 3. těžce umírající

δυσκατάπαυστος 2. koho lze
 nesnadno uklidniti

δύσλυτος 2. nesmiřitelný

δυσμαθές τό neznámo

δυσόρφναιος 2. velmi tmavý

δυσφόρμιγξ ᾄτη vraždění za
 žalostného křiku

δύσχορτος 2. nehostiný

Ε

εἶκω (*ak. sgl.*) = εἶκονα (obraz)

εἰλίσσω -ειν voziti

εἰσπράττομαι -εσθαι opatřiti
 si, vykonati

ἐκβολαὶ νεῶς lodní vrak
ἐκλευκαίνω -ειν zcela bílým
učiniti; ἐ. ῥόθια zpěnití vlny
ἐκμοχθῶ -εῖν strasti vytrpětí
(přestátí), vybojovati
ἐκνέω εἰς τό τιнос přidávám se
na něčí stranu
ἐκπίμπλημι κίνδυνον podstu-
puji nebezpečí
ἐκπλεθρος 2. šest plether (ve-
liký)
ἐκπορεύω -ειν vyvolati ven,
vynéstí
ἐκπροθυμοῦμαι -εἶσθαι toužiti
ἐκπροκρίνω -ειν vybrati
ἐκσωρεύω -ειν nahromaditi
ἐκφοινίσσω -ειν krví zbarviti,
zkrnavětí, do krve zraniti
ἐκφρέω -εῖν propustiti, vypus-
titi
ἐλακεν (aor.) viz λάσκω (ozná-
miti)
ἐλαφοκτόνος 2. jeleny zabíje-
jící
ἐμβάλλειν φόνον εἰς τινα spá-
chatí vraždu na někom
ἐμβολον τό závora
ἐνδυστυχῶ -εῖν při tom mítí
neštěstí
ἐνήλατον τό příčel u žebříku
ἐξαθροίζομαι -εσθαι vyhledati
a sebrati
ἐξαίρετον ποιῆσθαι výjimku
(podmínku) činiti
ἐξαμείβω -ειν mίjetí
ἐξαντλῶ -εῖν vyčerpati, pře-
stati
ἐξανύτειν δρόμον proběhnouti
dráhu

ἔξεδρος = ἔξω
ἐξεύχομαι -εσθαι prudce si žá-
dati
ἐξηκασμένα (ἐξηικάζω) στέρνα
obrys hrudi
ἐξομίζω vyhoditi, na širé mo-
ře dostatí (ναῦν); med. dále
pohybovati
ἐξώπιος 2. s očí; ἐ. δωμάτων
bez pohledu na domácnost
ἐπαθλον τό vítězná cena
ἐπαντέλλω -ειν zdvihnouti se
ἐπεμβάλλω -ειν na někoho ho-
diti, někomu něčím hroziti
ἐπιζαρῶ -εῖν obtěžovati
ἐπιθεάζω = ἐπιθειάζω (βοῦν
se dovolávati)
ἐπικηρύκευμα τό poselství, vy-
jednávání
ἐπίκρανον τό hlavice sloupu
ἐπιμαστίδιος 2. ještě u prsu
(βρέφος)
ἐπιρροθῶ -εῖν s křikem sou-
hlasiti
ἐπιστολή ἡ poselství
ἐποτοτύζω -ειν žalostně se ozý-
vati
ἐπτάπυργος 2. se sedmi věžemi
ἐπτάστομος 2. se sedmi ústími
(vchody)
ἔργον τό dílo; ἐν ἔ. εἶναι býti
připraven
ἐρείψιμος 2. řítící se; ἐ. βάλ-
λεσθαι zřítiti se
ἐρετμῶ -οῦν vesly opatřiti,
vesla poskytnouti
ἐρίπνη ἡ svah, výšina
ἐρμήνευμα τό výklad, vysvět-
lení

ἔρος *ve spoj.* εἰς ἔρον πίπτειν
(pocítiti touhu)

ἔρπω -ειν kráčeti

ἔσβασις -εως ἢ νράδ

ἔσπεῖσθαι (*inf. perf.*) viz σπέν-
δω (usmířiti se)

εὖγομος 2. dobře spojený;
pevný

εὐδαιπνος 2. bohatě hodující,
slavnostní, bohatý

εὐεργής 2. vesele pučící

εὐήλιος 2. (-ἄλιος) sluncem
ozářený; εὐ. πῦρ sluneční
plamen

εὐθυνητήρια τά závěsy (ložiska)
vesel

εὐνᾱτᾱς -ου ὁ manžel

εὐξύνετος 2. srozumitelný

εὐπηγος 2. krásně tkaný

εὐπρόσοιστος 2. snadno pří-
stupný, lehký, snesitelný

εὐρωπός 2. široký

εὐστοχία ἢ jistota ve střelbě

εὐτολμία ἢ odvaha, rozhodnost

εὐφυλλος 2. obalený listím

ἐφυβρίζω δεινὰ činím hrozné
vyhrůžky

H

ἡγεμόνευμα τό velení

ἡνιοστροφῶ -εῖν otěžemi říditi

Θ

θεσμοποιῶ -εῖν zákony tvořiti
(vydávati)

θεσπιωδός 2. božsky pějící,
věštící

θεσπιωδῶ -εῖν předpovídati

θηκτός 3. broušený

θηροτρόφος 2. zvíř živící (ob-
sahuující)

θρίγκωμα τό obruba, římsa

θυηπόλος 2. oběti konající
(kněz, kněžka)

θυρσομανής 2. thyrssem vzru-
šený

θυτήριον τό oběť

I

ιᾱλεμος 2. žalostný; ὁ ι. ἱ. ἱ. ἱ. ἱ.
zpěv

ιεροφύλαξ -κος ὁ strážce chrá-
mu

ἱνις ὁ (ἡ) syn, dcera

ἱπποβουκόλος ὁ pasák koní

ἱσήρης 2. rovný

ἱχνος τό chodidlo

K

κάθαιμος 2. krvavý

καθιπτεύω -ειν s jízdou někam
vraziti (poraziti)

καθοσιῶ -οῦν (*i med.*) očistiti

κακόνυμφος ὁ (ἡ) nešťastný
ženich, nešťastně provdaná

κακοτυχής 2. nešťastný

καλλίνας 2. krásně tekoucí

καλλίνικος 2. vítězství dávající,
vítězný; τὸ κ. vítězství

καλλιπότημος 2. s krásnými ře-
kami

καλλίπρωρος 2. s krásnou přídí

καλλίπυργος 2. s krásnými vě-
žemi

καλλιστάδιος 2. s krásnou zá-
vodní drahou

καλλίστευμα τό odměna krásy

καλλίτοξος 2. s krásným lukem

κάλος ὁ, κάλως -ω ὁ lano (rah-
moné); *přísl.* πάντα κάλων
ἐξιέναι všechny plachty na-
saditi (= všechny síly uvést
v pohyb)

κάμαξ -κος ὁ dřevce, kopí

κάμπιμος 2. zahnutý, zahýba-
jící

καταβόστρυχος 2. s bohatými
kadeřemi

κατακωμάζω -ειν prudce vpad-
nouti

κατάστασις ἡ stav, podoba

κατάχαλκος 2. mědí obložený
(pokrytý)

κατενάσθην (*aor. pas.*) viz κα-
ναναίω (bydliti, ubytovati se)

κέγχρωμα τό otvor v okraji
štítu

κελάδημα τό hučení, šumění

κερασφόρος 2. } rohatý
κερόεις 3. }

κῆδος ξένον sňatek s cizincem

κληδουχῶ -εῖν býti představe-
ným (-nou) chrámu

κοιλωπός 2. dutý na pohled

κοινόφρων 2. stejně smýšlející

κοινωνία ἡ darování, požeň-
nání

κούφισμα τό nadlehčení

κυανόχρως ὁ (ἡ) tmavý

κύκλωμα τό kolo (rota)

Λ

λαγών -όνος ἡ (*obyč. pl.*) sla-
biny

λάζυμαι -σθαι chopiti se, při-
jmouti (= λαμβάνω)

λαιμότμητος 2. s přeříznutým
hrdlem

λακτίζειν vzpírati se vlně (*πρὸς*
κῦμα)

λειμαξ -κος = λειμών

λεπαῖος 3. skalnatý, skalní

λευκολόφας -ου ὁ s bílým cho-
cholem

λευκόπηχυς ἡ s bílými lokty

λευκόχρως -ωτος ὁ (ἡ) bílé
barvy

λεχήρης 2. na lůžko upoutaný

λινόδετος 2. provazy spoutaný;
λ. χαλινοί kotevní lana

λινοπόρος 2. do plachet dující

λιπαρόζωνος 2. se zářícím pá-
sem

λουτροφόρος (*χλιδή*) svatební
(slavnost)

λόχευμα τό narození, rozenec

λόχιος *ve spoj. s* Μοῖραι: Su-
dičky mého zrození

λῡγαῖος 3. tmavý

λωτοτρόφος 2. plný jetele

Μ

μακράυχην ὁ (ἡ) s dlouhou šíjí,
dlouhý

μακρόπονος 2. s velikým na-
máháním, namáhavý

μαργῶ -ᾶν šíletí

μεγαλᾶγορίᾱ ἡ vychloubání

μεγαλόσπλαγχνος 2. hněvivý
 μεθήκω -ειν jíti pro něco (τί)
 μεθίστημι -άναι upustiti od
 něčeho (τινός), zbaviti po-
 skvrnění vraždy (φόνου)
 μελάγχμιος 2. bouřlivě černý
 μελαμβαθής 2. černý a hlu-
 boký
 μελέοφρων 2. neblahé mysli
 μεριμνητής -οῦ ὁ vyhledavač
 (důvodů λόγων)
 μεσάγκυλον τό házecí kopí s ře-
 menem
 μεταφέρω -ειν vzadu (na záda)
 klásti
 μεταψαίρω -ειν odsunouti
 μηλοθύτης βωμός oltář, kde se
 obětuji ovce
 μητρῶος γάμος sňatek s mat-
 kou
 μνήστευμα τό námluvy
 μονόστολον δόρυ souboj
 μονοτράπεζος 2. při odděleném
 stole
 μῦκημα τό řev
 μῦριοτευχής 2. s nesčetnými
 vojáky

N

ναοφύλαξ -κος ὁ (ἡ) strážce
 chrámu
 ναυσθλῶ -οῦν lodí odvézti
 ναυσίπομος 2. lodí doprová-
 zející (ženoucí)
 νεβρίς -ίδος ἡ kolouší kůže
 (oděv Bakcha)
 νεοδμής -ῆτος ὁ (ἡ) nově za-
 snoubený, provdaný

νεόζυγος 2. s novým jhem
 (manželským)
 νιφόβολος 2. pokrytý sněhem
 νοτίζω -ειν zavražovat, zkrá-
 pět
 νυκτωπός 2. noční
 νυμφοκομῶ -εἶν nevěstu zdo-
 bit
 νῶτα χθονός povrch země

Ξ

ξειναπάτας -ου ὁ (dor.) hos-
 titele (hosta) podvádějící
 ξενόεις 3. cizinci navštěvovaný
 ξενοκτόνος 2. hosty (cizince)
 vraždící
 ξενοφόνοι τίμαί hodnot zabí-
 jeti cizince
 ξενοφονῶ -εἶν cizince zabíjeti
 ξιφήρης 2. mečem opatřený,
 s mečem v ruce
 ξουθός 3. žlutavý; libě znějící
 ξύζυγος = σύζυγος
 ξυνωρίς -ίδος ἡ = συνωρίς
 ξυρήκης 2. dohola ostříhaný

Ο

ὀδοντοφυής 2. ze zubů vzniklý
 οἰᾶκοστρόφος 2. kormidlem
 otáčeající
 οἰνάνθη ἡ pupen, poupě
 οἶνη ἡ réva
 οἰνωπός 2. (3.) tmavorudý
 οἰώνισμα τό znamení ptáků
 οἰωνόμαντις = οἰωνοπóλος
 οἰωνοσκοπῶ = οἰωνίζομαι
 (věštiti)

ὀλεσίθυρ -ρος ὁ zvěř hubící
ὁμόγαμος κυρεῖν míti z téže
rodiny manželku
ὁμογενέτωρ -ορος vlastní bratr
ὀξύφρων 2. bystrý
ὁπλοφόρος 2. ozbrojený
ὄρεγμα τό vztažení, nastavení
ὀχυρῶς adv. v bezpečí

Π

παιδολέτειρα ἡ vražedkyně
dětí
παιδολέτωρ -ορος ὁ vrah dětí
παλίμπρυνα (-μνηδόν) adv.
nazpět
πάλλευκος 2. zcela bílý, bělost-
ný
πάνοπλος 2. v plné zbroji,
úplný
πανόπτης -ου ὁ vševidoucí
παράβακτρος 2. o holi, o hůl se
opírající, tápavý
παράβακχος 2. blízký bakchic-
kému vzrušení
παραθάλλομαι -εσθαι dáti se
utěšiti
παράμουςος 2. odporný
παραμπέχω -ειν zahalovati,
obalovati (slova)
παρασπίζω -ειν se štítem vedle
státi, pomáhati
παρασπιστής -οῦ ὁ pomocník
v boji
παρεμπολῶ (-ᾶν) γάμους jiný
sňatek uzavřítí
παρευτρεπίζω -ειν dobře zaří-
diti
παυσίπονος 2. bolesti (strasti)
utišující

πεδαίρω = μεταίρω (odtrh-
nouti)
πεδοστιβής 2. po zemi jdoucí
(jedoucí)
πειρατήρια φόνια νικᾶν zvítě-
ziti v hrdelním soudě
περιβολή ἡ objetí, pochva, obal
περικίων 2. sloupy obklopený
περιπλοκή ἡ ovinutí, obejmutí,
zápletka
περιχορεύω -ειν kolem tančiti
πέσος τό (plur.) pád, tíže
πίτυλος ὁ náraz vesel, záchvat
πλοκή ἡ pletivo, tkanina, vyší-
vání, lest
πλόκος ὁ věnec, řetěz, náhrdel-
ník
πλωτήρ -ῆρος ὁ plavec
πνεῦμα συμφορᾶς běh událostí
(osudu)
ποικιλόνωτος 2. s pestrým
(blýskavým) hřbetem
ποινῶμαι -ᾶσθαι mstíti se
πολυᾶνωρ -ορος s mnoha ná-
padníky, muži (poutníky) na-
vštěvovaný
πολυέλικτος 2. mnohonásobně
vinutý, rozmanitý
πολύθυρος 2. plný zvěře
πολύθυρος 2. s mnoha otvory,
o mnoha listech, mnohoná-
sobný
πολύορνιθος 2. plný ptáků
πολύχορδος 2. mnohostrunný,
mnohozvuký
πορθμῖς -ίδος ἡ plavidlo
πορφυρευτικός 3. užívaný lovci
nachu
πρᾶττειν κοινά míti společný
(stejný) osud

πρόθυμον τό odhodlání
 προμάτωρ (-μήτωρ) ἡ pramáti
 πρόπαρ = προπάροιθε (vpřed,
 v popředí)
 προσόμοιος 2. značně podobný
 προστροπή ἡ úkol
 πρόσφαγμα τό zabití (příprava)
 k oběti, obětování
 προσωφέλημα τό pomoc, výpomoc
 προὔξερευνῶ -ᾶν předem vy-
 zkoumati
 προχορεύω -ειν vésti tance
 πρυμνητής -οῦ kormidlový; ὁ
 π. kormidelník
 πυργηροῦμαι -εἶσθαι ve věžích
 býti obléhán

P

ῥανίς -ίδος ἡ krůpěj, kapka
 ῥῆπῃ ποδῶν rychlý běh

Σ

σεπτός 3. posvátný
 σιδᾶρόφρων 2. kononé mysli
 σιδηρόνωτος 2. s konovým
 hřbetem
 σιωπηλός = σιγηλός (mlčenli-
 vý)
 σταλάσσω = στάζω (kanouti)
 στολιδοῦμαι -οὔσθαι obléci se
 στολίσ -ίδος ἡ šat, záhyb šatu
 στρόφιγξ -γγος ὁ (ἡ) čep
 συγγνωστός 2. odpustitelný, po-
 chopitelný

σύγγονος ἡ sestra
 συγκατασκάπτω -ειν spolu vy-
 vrátiti
 συγκυνᾶγός ὁ druh na lovu
 συμβάλλειν ὄναρ vykládati sen
 συνασοφῶ -εἶν spolu nemoudře
 jednati
 συνευνέτης -ου ὁ manžel
 συνομαίμων 2. pokrevný pří-
 buzný
 συσφάττω -ειν (-σφάζω) spolu
 zabíti

T

τὰ ἐκτός vedlejší okolnosti
 ταραγμός ὁ = ταραχή (zma-
 tek)
 ταυροῦμαι -οὔσθαι v býka se
 proměnit, jako býk divoce
 (ztrnule) hleděti
 ταχύπους -οδος rychlonohý
 τέραμνα (τέρεμνα) τὰ pokoj,
 světnice (trabes)
 τέρμων -ονος ὁ hranice
 τετραβάμων 2. } čtyrnohý
 τετρασκελής 2. }
 τρίγλυφος ἡ trojvrub, triglyf;
 adj. triglyfní
 τρυῖχος τό hadr, cár, smuteční
 šat

Υ

ὑλοφορβός 2. v lese pasoucí
 ὑπερᾶνωρ (-ήνωρ) ὁ (ἡ) pyšný,
 násilný
 ὑπεργάζομαι -εσθαι sloužiti,
 prokázati

ὑπερπαθῶ -εἶν býti nadmíru
sklíčen

ὑπερσχόν viz ὑπερέχω

ὑπέρφευ *adv.* přílišně, násilně

ὑπερφεύγω -εἶν přes to unik-
nouti

ὑπόδρομος 2. pod nohama

ὑφή ἢ tkanina

ὑφιζάνω -εἶν skloniti se, used-
nouti, klesnouti

Φ

φιλαίματος 2. žádostivý krve

φιλόπλουτος 2. dychtivý po bo-
hatství

φοινικόλοφος 2. s rudým hře-
benem

φραδή ἢ náznak, rada

Χ

χαλκόκροτος 2. } z mědi

χαλκότευκτος 2. } ukovaný

χιλιοναύτας -ᾱ (-ου) ὁ s tisíci
lodníky (loděmi)

χιονοτρόφος 2. sněhem pokrytý

χλοεροτρόφος 2. } se zelenou

χλοηφόρος 2. } travou

χοήρης 2. úlitbu obsahující;

χ. ἄγγος konvice, džbán

χόρευμα τό tanec

χρῦσεοβόστρυχος 2. se zlatým
vlasem

χρῦσεόκυκλος 2. se zlatým ko-
toučem

χρῦσήρης 2. ze zlata zhotovený

χρῦσοκόλλητος 2. zlatý

χρῦσοκόμης -ου ὁ (-κομος) zla-
tovlasý

χρῦσοπήληξ ὁ (ἡ) se zlatou
přílbou

χρῦσότευκτος 2. ze zlata zhoto-
vený

Ψ

ψάλιον τό otěž, uzda, pouto

ψυχορραγής 2. se smrtí zápasící

Literatura.

Lepař: Nehomérovský slovník řecko-český. Ml. Boleslav 1892.

Lepař: Homérovský slovník řecko-český. Ml. Boleslav.

Pape-Segenbusch: Griechisch-Deutsches Handwörterbuch.
3. vyd. Braunschweig 1906.

Benseler-Kaegi: Griechisch-Deutsches Schulwörterbuch.
13. vyd. Leipzig-Berlin 1911.

Menge: Taschenwörterbuch der griechischen und deutschen
Sprache. Berlin 1912.

Bauer: Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des
Neuen Testaments. 3. vyd. Berlin 1937.

P o z n á m k a : Během tisku vloudila se na stránce 579 nemilá
chyba v titulku dodatku. Prosíme lask. čtenáře, aby příslušnou
archovou složku vyjmul, a vložil si do svazku tuto náhradní.

Literatura.

Lepař: Nehomérovský slovník řecko-český. Ml. Boleslav 1892.

Lepař: Homérovský slovník řecko-český. Ml. Boleslav.

Pape-Segenbusch: Griechisch-Deutsches Handwörterbuch.
3. vyd. Braunschweig 1906.

Benseler-Kaegi: Griechisch-Deutsches Schulwörterbuch.
13. vyd. Leipzig-Berlin 1911.

Menge: Taschenwörterbuch der griechischen und deutschen
Sprache. Berlin 1912.

Bauer: Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des
Neuen Testaments. 3. vyd. Berlin 1937.

VÁCLAV PRACH:
ŘECKO-ČESKÝ SLOVNÍK

VYDALO

NAKLADATELSTVÍ SPRINGER A SPOL.,

PRAHA I, JILSKÁ 24n.

VYTISKLA

PRAŽSKÁ AKCIOVÁ TISKÁRNA

PRAHA II, BEETHOVENOVA 3

1942